

BLICA

TOLEDO
Biblioteca Arzobispal.

1^a 6-7.

R592

Res

1078

~~100~~

~~4~~

1181

~~1142~~

T. 148271
C 119639

R 376423

Expositio in psalterium Reuerendissi
mi. D. d. Johannis yspani de Turre Cremata.

COMISION
DE
MONESTIAS ARTES
DE LA
PROVINCIA DE DOLEDO

PUBLICA

[Handwritten scribbles]

Incipit breuis expositio et a magnis mysterijs nõ va-
cans in Psalterium Reuerendissimi in xpo patris z dñi
D. Johannis yspani cognominato de turre cremata
Cardinalis tituli sancti Sixti ex yberrimo predicatorũ
ordinis fonte assumpti.

Statimmo patri et clementissi-
mo dño. D. Pio secũdo pontifici maximo
Johannes de turre cremata sabinẽsis epi-
scopus sancte Romane ecclesie cardinalis
sancti Sixti vulgariter nuncupat⁹ post hu-
mitem recõmendationẽ: ac pedũ oscula beatorũ. Perscru-
tanti mihi studiose psalmoz libriũ quẽ: alij soliloquium
dicunt: qđ est collocutio hominis cum deo singulariter vel
secum tantũ quozũ utrũq; laudanti conuenit z oranti/ alij
librũ hymnoz. hymn⁹ autẽ est laus dei cũ cantico) alij psal-
teriũ: qz que int⁹ diuina inspiratione dauid pceptebat: hec
modulato carmine pferebat: mira occurrit pulchritudo
sensuum: z stillantium medicina verborũ: et amplissima co-
pia virtutum ad omnem anime perfectionem: vt merito
apertetur illud prophete psalmi. abundantia in turribus
tuis. i. in psalmis tuis: qui recte turres appellari possunt:
tum propter incomprehẽsibilem altitudinem sapientie in
eis contente: tum ppter indeficientis defensionis auxili-
um: quod aduersus hostiles incursus prestat his qui in tã
to sensu z vigilantĩ mente psalmodiam omnipotenti deo
nostro exoluunt. In his turrib⁹ est abundantia maxima
utilitatis. Plane hic psalmoz um liber registrum est to-
tius sacre scripture: z consuminatio totius theologice pa-
gine. Alia namq; sunt (vt ait Augustinus) que prophete
tradunt: alia que hystorici libri. Lex quoq; alia: alia liber
puebioz. Psalmozũ vero liber quecunq; vtilia sunt ex

Prologus.

omnibus cōtinet futura p̄dicat. **H**ic enim annūciatio
xp̄i in carnem futuri. ¶ **H**ic omnium ch̄risti mysterioꝝ
reuelatio ¶ **H**ic communis resurrectionis spes p̄dicat
Supplicioꝝ metus: glorie pollicitatio. ¶ **L**iber iste
veterum gesta cōmemorat: legem viuētibz tribuit: ge
rendoꝝ statuit modum: ⁊ vt breuiter dicam cōmunis
quidem bone doctrine thesaur⁹ est. ¶ **Q**uid enim est qđ
nō discat ex psalmis. **H**ic omnis magnitudo virtut⁹: nor
ma iusticie: pudicitie de cor: prudentie p̄sumptio pas
tientie regula. ¶ **P**salmodia: vt ait Augustin⁹ fugat de
monez: angelos in adiutorium vocat: exercitat deuotionē:
placat deum/ impetrat veniam: hilarat animā/ illuminat
cōscientiam. **E**t Cassiodor⁹. ¶ **P**salmodia est cōsolatio
flentium/ cura dolentium/ sanitas egrotantium anime re
medium miseroꝝ omniū refugium. **V**erum hanc psal
moꝝ utilitatem qui pleni sunt supernis miseris ⁊ sin
guli celesti dulcedine redundantes nemo plane percipit
nemo eozum suauitatem degustare valet/ qđ ipsoꝝ psal
moꝝ spirituales intelligentiam in se latentem non com
prehenderit. ¶ **N**on enim litterarum sacrarū cortex sed
medula incluse sapientie est que mentem viuificat/ reficit
atq; oblectat. ¶ **N**on enim putemus inquit Hieronym⁹
in verbis scripturarū esse euangelium sed sensu. ¶ **N**on
in superficie sed in medula. ¶ **N**on in sermone solū:
sed in radice rationis. **H**inc Augustinus ait. **I**n omni
copia scripturarum sanctarum apertis pascim⁹/ obscuris
exercemur. ¶ **H**ic ad iudeos littere obseruatores: inq̄t
saluator noster Jo. vi. **S**crutamini scripturas/ ipse testi
monium perhibent de me. i. non litterarum exteriora tñ
sed intus perquirite diuinorum sensuum thesaurū qđ intra
fragile vasculum vilis littere tenetur cōclusus. **S**up quo
Chrisostomus ita ait. **N**on ad lectionem simplicem scri

pturarum/ sed ad scrutationem exquisitas eos misit/ quia
 que de eo dicebantur in scripturis de super obumbraban
 tur: nec in superficie exprimebantur/ sed vt quidam thesau
 rus intus recodebant. Hinc Augustin⁹ in Omelia quadā
 ait. Cum de diuinis operibus que leguntur in ipso inspi
 rante qui fecit intellectum alicuius mystice significatio
 nis scrutamur/ quasi de obscuris faucibus mella pducia
 m⁹ veluti xpi discipulos imitantes/ spicas manibus pfria
 camus vt ad latentia grana perueniamus. Jam manifesta
 ne necessariam esse dignoscitur psalmozū intelligentiam
 vt quis eorum suauitatem degustet. ¶ Percipitur autē
 hec psalmozum intelligentia aut reuelatione diuina que
 docet suggere de petra oleūq; de saxo durissimo aut ma
 gistrum doctrina quos ad diuinam elucidandam sapienti
 am ⁊ occulta producendum in lucem quasi diuinitatis
 organo diuina prouidentia in ecclesia institutos esse cogno
 scimus. ¶ Ceterum beatissime pater cum cōsiderassem
 q̄ temporibus iam nostris pauci sapientie student paucio
 res perscrutandis diuinis misterijs insudant paucissimi
 qui antiquorum sermone scientiaq; clarissimozū patrum
 explanatiōes ⁊ commentaria super psalmos perlegere
 curant venit in mentem meam vt inter alios studij mei la
 bores hunc interponerem. vt ex sententijs gloriozissimo
 rum ac preclarissimorum. s. Hieronymi Augustini Remi
 gij et Cassiodori qui hunc psalmozum librum exuberā
 tissimus fluminibus profundissime interpretati sunt ali
 quam breuem compendiosamq; intelligentiam psalmo
 rum excuperem que pre ceteris a pluribus et etiam pau
 peribus clericis haberi posset et intelligi. ¶ Quod
 eo maxime efficere cupiebam quo augeri inde honorē dei
 existimabam indubitatum habens q̄ cum ministri eccle
 sie latentia psalmozum mella degustarent alacriorē

Prologus.

feruentioribus deuotione laudes dño decantarent. Sed ecce mentem meam ab hac scribendi cogitatione alienabat senectutis pondus infirmatum frequentia latētis in psalmis sapientie profunditas parabolarum quibus vallatur pene inexplicabilis obscuritas et super omnia exiguitas ingenij et imbecillitas intellectus. Sed occurrit ex aduerso amor publice utilitatis: qui solus nomen difficultatis erubescit: qui quia (vt ait Augustinus) nichil tam durum atque ferreum quod non amoris igne vincatur: impulit me vi suauictum ad preconceptum laborem audacter subeundum sub illius fiducia qui sapientie fons est: qui et cecis visum: et mutis dicendi prestare copiam solet. ¶ Est autem in hac explanatione psalterij aduertendum quod virgule que sunt in modum parentesis: omnes dictiones que sunt inter parenthesim colligate sunt textus psalterij: et maiusculæ ille sunt versus psalterij capita. ¶ Precor autem omnes qui huius mei laboris fructum gustabunt: dominum exorare: vt laborem ipsum a mercede vacuum non sinat: sed pro sua clementia beata vita compenset. quã elucidantibus diuinam sapientiam scriptura sacra teste legitur promississe. ¶ Et quia beatissime pater apostolice sedis iudicio omnia dicta mea et scripta submittere semper solitus sum: credens me non esse securum nisi sub eius militarem doctrina/hanc psalmozum explanationem sic diuina largitate studiolo meo elaboratam sanctitati tue in eadem sede dignissime presidenti emendandam corrigendamque (si opus fuerit) humiliter offero: qui non solum auctoritate sed ingenio et sapientia prestantissimus haberis.

Ad studiosum lectorem.

Non te fugiat diligens lector di-
 uum Hieronymum triplicem psalmozum
 edidisse traductionem. Primam ex. lxx. in-
 terpretum editione qua primum in Ro. eccle-
 sia vti consuevit / multiplicat; ex hebreis cō-
 tra christum calumniatoribus. Aliam fecit rogatu So-
 phronij / que dicitur iuxta hebraicam veritatem. Tertiam
 etiam non ex verbo verbum transferens / vt in secūda fe-
 cerat sed sensum ex sensu / qđ quidem laudabilius videtur /
 z hec communis est in biblīs / quam pro maiori parte au-
 ctor noster exponendam suscepit / quāq; interdum aliarū
 verba interferat / quo clarius a legentibus spiritus sancti
 reuelatio ad eximium prophetarum dauid facta capi va-
 leat. Verū tamen animaduerte obsecro / qđ aliquando ea-
 dem videntur et prophete et expositoris verba aut parū
 per differre quod ideo fecit / quoniam breuitati studebat /
 et locus qui talis est secundum assumptum exponēdi mo-
 dum longam non exposcit interpretationem / que quidem
 loca in aliquibus primis psalmis annotata sunt ab extra
 ex quib; facile in alijs conūcere poteris. Lege ergo accu-
 ratius vberiores capies fructus / qđ prima libri frons pre-
 se ferre videatur.

Vale.

Psalmus primus

Psalmus primus in quo describitur processus in beatitudinem.

Iustus vir qui non abiit in via recta recedendo (in consilio impiorum) prauis eorum machinationibus consentiendo (qui in via peccatorum non stetit) sed vitam suam immaculata conuersatione transiuit (et qui pestilentis dogmatis) venena non seminavit: nec posteris pernitiouse doctrine exempla reliquit. Sed in lege domini fuit voluntas eius) vt diuine legis mandata perficiat (et in lege eius) adimplenda (meditatur assidue in prosperis et in aduersis) non tantum lectione legis: sed iugis obseruatione sanctitatis. Et erit tanquam lignum quod plantatum est secus fluentia aquarum) vigore diuine gratie semper viuus qui bonorum operum plenitudine fecundus (quod fructum dabit tempore vite sue) dignum felicitatis eterne. Et verba eius non defluent) a veritate in mendacium nec

in cassum sine utilitate sed ad aliorum eruditionem et salutem proficient) et omnia quecumque faciet semper prosperabuntur) sibi ad consecutionem vite eterne. ¶ Non sic impij non sic sed tanquam puluis) infecundus et siccus ab humore diuine gratie (quem aura dyaboli proicit a facie) stabilitatis eterne. Ideo) quia sunt sicut puluis (non resurgent impij) .s. infideles (in iudicio) discussionis vt examinentur: quia vt non credentes penitus certissimis iam iudicati sunt) neque peccatores) professione christiani: sed minoribus peccatis obnoxij resurgent in congregatione iustorum) quia non admittentur ad vitam eternam ad quam iusti congregabuntur. Quoniam nouit dominus) noticia approbationis (viam iustorum) vt pote quia munda splendida et delectabilis: quia expedit a via ad beatitudinem (iter autem impiorum) Non approbat: sed reprobat vt pote: quia immundum tenebrosus et triste deducens in perditionem. ¶ Ar-

gumentū. ¶ Psalm⁹ .ii.
in quo de machinatione ⁊ re-
bellione molientium ꝓtra re-
gnum xp̄i ⁊ de ipsius xp̄i ex-
cellencia et dignitate.

¶ Introductio ad principi-
um psalmi.

¶ Propheta admirās malī-
ciam persecutorū ch̄risti quā
preuidebat spiritu ait.

Clare fremue

q̄ runt)more ferarum
sine ratione (genti-
les romani milites crucifi-
xores xp̄i (et populi) iudeoz
(mediati sunt inania) credē-
tes per ch̄risti mortem extins-
guere nomen et famam ⁊ re-
gnum eius. Affuerūt huic
malicie prebentes fauorem
herodes et pilat⁹ sacrilegis
mentibus in hoc scelere con-
sentientes et sacerdotū (prin-
cipes conuenerunt) in vna
p̄ua volūtate aduersus dñs
deū patrē (⁊ aduersus xp̄m)
filiū (ei⁹). Dicētes **D**isrū-
pam⁹ vincula) .i. doctrinam
⁊ miracula ⁊ ꝓmissiones qui-
bus xp̄s ⁊ ei⁹ discipuli nos si-
bi astringere volunt demuse-

operam vt disruptis vinculis
ꝓciam⁹ a nobis dñum ipso-
rum. Et dñs. Qui habitat
in celis).s. i. sanctus (reddet)
illos dignos irrisione ⁊ sub-
sanatione in futuro ⁊ ostens-
det illis inania esse meditas-
tos: cunctis gentibus iugo
xp̄iane religionis colla sua
subiciatib⁹. Tūc) in futuro
iudicio (loq̄tur ad eos) eozū
maliciam increpās ⁊ vindi-
cte suam in eos proferens
quā executioni mandans (in
furore).i. acerbissimis penis
eos puniēs in anima et cor-
pore conturbabit. ¶ Vox
xp̄i iniuste iudei vincula mā-
datozum meozū dirūpere ⁊
legis mee iugū meditati sūt
abūcere: qm̄. Ego) xp̄s (con-
stitut⁹ su⁹) a deo p̄re (rex) cui
obediendum est (super syon)
ecclesiā iudeozū (predicans
in ea) legē eius. Non tantū
super syon ⁊ sup iudeos rex
sum constitutus: sed etiā su-
per omnes gentes dominiū
habeo tam iure hereditatio-
q̄ meritoꝝ. hereditatio q̄
dē: quoniā. Dominus) pat̄
me⁹ qui vniverſozū domin⁹

Psalmus. vi.

est (dixit ad me fili⁹ me⁹) naturalis singularis et substantialis (estu ego) eternaliter genui te) Jure autem merito super omnes gentes dominum habeo: quoniam dominus deus pater dixit ad me **P**ostula a me) passionis tue merito: quam pro totius humani generis salute assumes (gentes et dabit tibi) eas (in hereditate et tuam) ut. scilicet copulentur nomini christiano: quas tamen ut deus mecum possides et dabo possessionem tuam terminos orbis terrarum. Reges eos potestate regali et inflexibili iusticia: et eos qui non receperunt disciplinam tuam conteres eos: quosdam ad correctionem ut de infidelibus fideles efficiantur: quosdam ad eternam damnationem ita leuiter sicut figuli vasa leuiter confringuntur

Propheta reges terre monens ut omnes christum debito venerentur ait. **E**t nunc reges intelligite) quantus sit ipse christus quoniam excelsus quoniam potens: et scitote vos qui alios iudicatis vos habere superiorem qui non tantum vniuer-

se terre: sed etiam celorum dominus est. Seruite domino in timore filiali exultate ei) per deuotionem cum tremore tamen ne exultatio effundatur in dissolutionem: aut negligentes redderent. **A**prehendite disciplinam) christi quasi munimen clipei contra noxam vitis prefecturum et subijcite vos humiliter ei (nequando deus) pater (irascatur et separamini a via iusta) scilicet a celesti rege christo qui est via recte ambulantium ad vitam dux euntium iter ad beatitudinem festinantium.

Cum exarserit subito ira eius) in vindictam impiorum in die iudicii (beati qui confidunt in domino) quia eos non solum non attinget ira dei. sed ad beatitudinem per dei gratiam peruenient eternam ubi bonorum omnium summa est.

Introductio ad psalmi principium.

Homo christus admirans cur tot persecutores habeat ait sic ad deum.

Argumentum psalmi.

Psalmus. lxxv. i quo de passione et resurrectione christi.

Domine cur multiplicati sunt qui tribulant me) doleo de cecitate eorum qui salutare suum ita obstinatis mentibus respiciunt mirum est enim: quia nichil ab eis promerui) multi insurgunt) ut obstinato animo deprimat me detrahentes) falsum testimoniū ferentes aduersum me) Multi dicunt) de meis persecutoribus) ut audacius me persequantur) dicunt michi) non saluabit eum ille quam sibi deum facit) nec filius dei est) ut ipse dicit) Ele runtamen) contra tot persecutores) tu es refugium meum) qui susceptores mee humanitatis: in unitate diuine personae) et gloria mea) tecum una est qui ita ab alto desigis mentem meam) ut nulla passione vincat. Et hoc ideo quia. Vocce) cordis mei) ad dominum clamaui: et exaudiuit me de sublimitate iusticie sue) iustum. n. erat) ut innocentem oculorum) et cui retributa sunt mala) pro bonis resuscitaret a mor-

tuis: et donaret in celis omnium creaturarum principatum. Exaudiuit autem me in hoc dominus quod. Ego dormiui) sponte non coactus) et somnum cepi) in morte voluntate mea) et soporatus sum) securus in mente quiescens) nullam habens conscientiam peccati) et exurrexi) diuinitatis virtute: que naturam in qua passus sum suscepit in unitate personae. Et quia dominus suscepit me in protectione sua. Non timebo milia populi circumdantis me) pendentem in cruce. et ideo) exurge domine ostende potentiam tuam) et saluum me fac) non solum faciendo me resurgere a morte: sed etiam inimicos meos exterminando. Et sic factum est. Quoniam tu percussisti) per tibi et vespasianum) omnes) iudeos aduersarios michi sine causa) et maledicam) et verborum eorum) quibus dilacerabant me) et membra mea) in irritum perduxisti) hic pro quoniam solum) Domini est salus) et ideo) omne sit benedictio tua) super populum tuum) de te salutem sperate) non ab alio.

C Argumentum psalmi.

Psalmus. iiii.

¶ Psalmus. iiii. in quo exhortatur vir iustus ad bonam operationem.

¶ Introductio ad psalmi principium.

¶ Vox ecclesie in tribulatione posite.

Quoniam inuocare deum auxiliū meū (exaudiuit) vel secundū aliam litteram (exaudisti me deus iustitie mee) actor et remunerator qui in tribulatione ab angustiis tristitie (in latitudine) gaudiorum (eduxisti me) absistere mei contra miseras huius vite tam pene quam culpe et exaudi orationem meam) ut in me cepta perficiantur

¶ Vox prophete increpantis iudeos et paganos et omnes in peccatis perseverantes.

¶ Filius hominum qui secundum hominem vivit non secundum deum / usque quo aggravatum et depressum / in fidelitate et potestate iniquitatis (cor) habetis ut quid diligitis vanitatem quam peritis colendo idola que vana sunt in quibus non est veritas. quoniam veri dum non sunt (ut quid) tam ardenti desiderio

(quiritis) terram que medicis sunt decipiunt et amatores suos osque non faciunt quod promittunt . scilicet felices. vos iudei et pagani ceterique peccatores nolite infidelitate detineri et vana huius seculi sequi sed convertimini ad christum. Scientes quoniam dominus pater deus per christum suum sanctum sanctorum mirabilem et gloriosum ostendit tertia die resuscitando a mortuis et ad dexteram suam collocando per quam deus pater exaudiet me cum bonis operibus sue diuinitati supplicauero. **¶** Nolite dico quod querere medicum. sed Iherosolimitani vobis inmetipsis ut horreatis quod fecistis et ulterius peccare desistite: et si vos peccata pertrahat per pugnam per penitentiam de his que tractatis (in cordibus vestris) ut sunt cogitationes male et de his que (in cubilibus vestris operamini) ut sunt opera carnis. **¶** Non iusticia exigit ut penitentia satisfaciat pro peccatis. Sacrificate ego vos penitentes. id est afferite (sacrificium) non per cupidum sed iusticie. id est opera satisfactionis post penitentiae lamenta (et sperare in domino) de recipiendo pro talibus et peccatoribus

rum veniam et beatitudinis eterne premiūlz multi stulti carnaliter sapientes in suozū peccatozū excusationem quasi dubitantes q̄ sunt opa iusticie (querūt quis ostendit nobis) cognoscere huiusmodi (bona) ¶ Propheta ostendit tales non veraciter sed falce dicere se ignorare que sunt iusticie opera Quia si gnatum est super nos) in superiori parte anime nostre i q̄ tibi similes sum? (lumen) naturalis rationis q̄d est que dam impressio et irradiatio luminis (vultus tui q̄d sufficienter ostendit nobis q̄ sūt opera iusticie: ita vt per ignorantiam iusticie nullus pōt se excusare a peccato p̄ q̄d lumen q̄ te cognoscimus (dedisti leticiam) spiritualē (in corde meo) Sed mali nō intus in spiritualib⁹ bonis sed foris in temporalib⁹ dlectātur. A fructu frumētī vini et olei sui) aliarumq; rerū temporalium multiplicati dilatati et exaltati purantes in his esse consūmatū bonū ¶ Vir autem bonus i spiritua

libus exultans dicit contra hūanos tumult⁹ ⁊ felicitates caducas. In pace) mētē (dormiā) quā hāre nō pnt q̄ sclārib⁹ actib⁹ implicātur hic obli⁹ mūdi tendēs in idipsum) summum bonus tandē (requiescā in futuro (in pace immutabilis eternitatis) Ideo requiescam secure.

Quoniam tu domine in vna spe) firmissima qua (singulariter) in vnum et verum bonum (peratu constituisti me)

¶ Argumentum psalmi.

¶ Psalmus. v. in quo de his quibus acquiritur hereditas eterne beatitudinis:

Verba oris mei percipe domine ⁊ intellige) intelligentia approbationis cordis meum affectum quo ad te clamo. Exaudi orationes meas rex meus) per specialem curaz ⁊ protectionem (⁊ deus meus) quem solum venero) vero cultu religionis vt pote creatorem meum. Et si aliquñ orauī ⁊ non sum exauditus: nō tñ orare desistā.

Psalmus. vi.

Quoniam ad te orabo domine) et cum tenebre peccatorum fugere ceperint (exaudies vocem meam). **P**eracta erroris mei nocte et discendentibus tenebris quas michi peccatis mei feci. **H**anc religiose deuotionis obseruatione continua (assabo tibi) in te summo bono beatitudinem querens (et intelligam quoniam non placet tibi iniquitas) sed a solo mundo corde conspice ris. **N**on habitabit in presenti per gratias nec in futuro per gloriam (in societate tua malignus nec permanebunt iniusti ante oculos tuos) quare reproberi efficiuntur et consortio sanctorum et visione sui conditoris. tolletur enim impius ne videat gloriam dei. **D**ixisti omnes qui operantur iniquitatem) in malicia sua perseverantes (et) perdes omnes qui loquuntur mendacium (perniciosum potissime mendacium in doctrina christiane religionis. **V**irus sanguinum) qui humano cruore polluitur (et virum dolis et mendacis) alios ducentes in

errorem (abominabitur dominus) ego autem in multa misericordia tua confisus non meis meritis. **I**ntroibo in domum) glorie tue sed prius (adorabo te) hic in ecclesia tua sancta) timore reuerentiali **D**omine deduc me) ad eterna gaudia quia diuersis fatigor angustiis: et hoc peto non solum ex sola misericordia (sed in tua iusticia) que exigit quod sicut dānas impios ita remuneras iustos) pro inimicos meos confundēdos qui me post se trahere conantur dirige opera mea ut in conspectu tuo sit gratia et accepta ut per ea ad celestem patriam merear perire. **S**per est ut dirigas vias meas. **Q**uia non est in ore) aduersariorum meorum (veritas) quia falsa loquuntur de christo cor enim eorum vanum est recte in ore eorum non veritas: quorum cor veritas possidebat lingua enim imperio cordis naturali ordine famulatur. **F**etida et turpia. **B**utur eorum exaltat ut sepulchra mortuorum patientia ad corrumpendum alios: et si non p-

Psalmus. vi. Fo. viii.

ficiūt z lignis suis (mali) dolose agunt mendacijs (z blāda adulatione alios seducētes sentiant te domine iudicem vt timeant. Frustrētur a cogitationib⁹ suis vt non possint deducere ad effectū quod male cogitāt (z vt merentur impietates eorum expelle eos) longe ab hereditate eterna (quoniā irritauerūt te domine) peccando contra te. **E** contra. Letentur in futuro de habita hereditate omnes qui sperant modo in te et certe in eternum exultabunt quia habebunt te habitatores in cordib⁹ suis hec ē eterna exultatio beatorum cum tempus dei fuerit. **D** magna ineffabilis largitas dōatoris quid simile pōt concedi: vbi cognoscitur rerū dñs ipse concedi. **E**t gloriabuntur in te) fonte oīs boni qui diligunt nomen tuum qm̄ tu (exuberantissima largitate) benedices iusto. **D**omie tua bona volūtate non iusticia nra tā q̄ scuto rotūdo quod supra pecc⁹ positus protegi z capiti suprapositū

coronat: ita nos hoc ptegis s̄ mala pñtia: z in futuro coronas gloria sempiterna.

Argumentum psalmi.

Psalmus vi. in quo monet peccatores ad penitentiā timore futuri iudicij. **I**ntroductio ad principium psalmi.

Territus peccator immanitate suorum peccatorum z horrore futuri iudicij precatur ne eternaliter damnetur dicens.

Domine qui

ī potestate magna et maiestate ad iudicium venturus

es (ne in furore tuo punias). i. secundum rigorem tue iusticie: sed magis secundum dulcorem tue misericordie. **N**ō arguas me domine in furore tuo sed. **M**iserere mei) ī presenti misericordiam impendendo. et opus est qm̄ infirm⁹ sū z fragilitate nature z mole peccatoꝝ. o clementia magna creatoris. a iudice p̄cipitur quid dicere debeam⁹ docuit pietatem petēr: ne nos iusticia possit assumere (sana

Psalmus. vi.

me per tuam misericordiam quam conturbata sunt omnia ossa mea id est infirmitas mea a deo calcavit quod usque ad robur et vires anime peruenit. Cura me o sapientissime medice quia (anima mea) conualescentibus morbis (turbata est valde territa districtio iudicij usque quo tu domine) differas conferre sanitatem egroto noli differre qui usque in finem preces supplicum non soles obliuisci. **Conuertere** ergo (domine) qui prius eras aduersus propter peccata mea (et eripe animam meam peccatis ligatam ab imminente supplicio quod debetur errantibus) saluum me fac non meritis meis sed propter multam misericordiam tuam. Sic festino curari. Quonia post mortem non est qui memoz sit tui) memoris fructuosa ad salutem (nec in inferno confitebitur tibi aliquis) confessione ad veniam quia ibi nulla est spes venie aut redemptionis. Misere mei domine cum iam penitentiam fecerim de peccatis meis. Laboravi enim in gemitu meo propter an-

xiestate cordis mei considerans quod feci sic hoc parum sum. **laba-** uabo) in secreto conficiam. **lacha-** rimis meis) discurrendo per singula peccata que nocentia dicuntur et mundania lachrymatum meorum cumulum peccatorum dissoluam. **Turba-** tus est oculus) manus mee ab ira dei vindicantis pro qua supplicia timeo peccatoribus preparata quia in veteris hominis ade antiquitate permansi (inter omnes inimicos meos) siue inter spiritus diabolicos siue inter peccata que omnia aduersa sunt michi. **His** penitentis per acta penitentia presumens de venia refugit consortia male viventium dicens. **Discedite a me omnes)** tam qui quam magni qui opera mini iniquitatem) iudicantes me ad peccatum societatem enim vestram amplius nolo (quoniam exaudiuit dominus vocem fletus mei) pro peccatis commisis. **Exaudiuit** dominus deprecationem meam) remouendo mala ne deinceps peccem) et dominus orationes meam suscepit) tribuendo mi-

chī virtutes quibus pueniaz
ad regnum ei⁹. Dēs inimici
mei erubescāt) de actib⁹ suis
pniciosis qz malis sūt (contur
benē vehemēter) timore di
uini iudicij ad penitentiaz cō
uertantur a malis ne pmittā
tur ire q̄ tendūt (z erubescāt)
coram oculis dñi (valde velo
citer) non differentes cōuer
sionem suam de die in diem.

¶ Argumentum psalmi.

¶ Psalmus. vii. in quo vir
iustus petit ab omnibus p̄se
cutionibus liberari.

Domine de
us meus ite spe
raui nō in vir
tute mea nō i vi
ribus: sed in au

xilīo gr̄e tue ideoqz (saluum
me fac ex omnib⁹ p̄sequē
tib⁹ me virtu dyabolo z ma
lis hominibus (libera me) de
omnibus his liberuz me red
dēdo. Ne aliquando rapiat)
dyabolus vt leo (rugiēs riaz
meam) quaz p̄fecto rapiet
nisi tu qui potēs es redeme
ris z saluaz feceris. ¶ Pro
pheta de sua liberatione lo
quens ait, Domine de⁹ me⁹

libera mea p̄sequentib⁹ me:
quoniam innocens ego sum
vnde si ego feci) aliquid qd
huic p̄secutioni mee causā
dederit: vel si est iniquitas in
operibus meis (vel) patiētā
tuam non imitat⁹. Mala red
didi retribuētib⁹ mihi mala
decidā iuste ab inimicis meis
supatus z in glori⁹. Item si
innocens non fuero in super
p̄sequatur inimic⁹) saul
scz meipz (z cōprehēdat me)
vt effugere nō possi (z cōcul
cet in terra vitā meā) occidē
do me vel totaliter p̄sternē
do (z gl̄iam meā) regni israel.
michi p̄missaz (deducat i pul
ucrem) et disspgat ad nichilū
deducens me. Cum ergo ins
nocēs sum. Exurge dñe) in
vindictam p̄ hostes meos et
ostende te magnificum (in fia
nib⁹ inimicōz meoz tuaz ius
sitiā oñdendo in eis. Exurge
dñe de⁹ me⁹ z imple p̄ceptū
(quod mandasti) iudicib⁹ scz
vindictam sume de malis es
fac vindictam de me p̄ses
quentibus in iuste (z congres
gatio pploz) seqtur tuā ordi
nationem reuertēdo se s me

Ps. vii.

Psalmus. vii.

Et ut impleatur. Ostende altitudinem potentie et magnificentie tue: ut non solum vindictam facias de hostibus meis sed etiam ut omnis populus reuertatur ad me et quia iudex es. **Judica me domine** quia iustus es iudica me (secundum iustitiam meam) quod dedi mihi secundum quod iustus sum et secundum innocentiam meam quia utrumque non ex me secundum deum super a patre luminum descendit in me. **Faciunt quicquid peccatores** quia tandem **Consumetur et terminabitur** (nequa ipsorum) quod usque ad effectum nocendi iustos ideo te diriges: tu deus facias hoc qui scrutaris cogitationes et omnia opera hominum. **Quare** attenta innocentia mea) adiutorium) quod ad te domine peto: iustum est quod saluos facis saluatione glorie: quod corde recto performantur voluntati tue. **¶** **Propheta commendans personam iudicis** ait. **Deus iudex iustus**) singulis reddens secundum opera eorum fortis cui non resistere potest et patiens) quod licet omni hora offendatur: non

tamen punit per singulos dies sed expectat nos ad penitentiam. **Peccatores attendite bene.** quia et si dominus patientis est tamen **Quis conuersi fueritis a malis vestris et penitentiam egeritis** (gladium suum) .i. vindictam suam manifestam exercet in vos sicut punitus est per sacras scripturas quod (arcum) tenderet et pararet ad sagittandum **In** quo sacre scripture actu punitio nationes mortis eterne peccatoribus preparauit de quo arcu egressae sunt tanquam sagitte apostoli alios sancti doctores quod (ardentibus) animis in modum sagittarum precepta salutaria transmiserunt: unde et ipsi satiarentur: et fidelibus efficacis cura pueniret hoc) efficit) id operatur est. **¶** hoc sit manifestum tamen est quod non deus) sed homo) ipse damnationis causa est. **Qui** punitur iustitiam) natura) pcepit) suggestiones diaboli propositum operari malum quod sine dolore non est et pepit iniquitate) sumendo peccatum. **¶** **Lacum** aperit inferni) picipiendo fraudem) et effodit eum) aperiendo) punitur) ita) quod) et incidit in foveam) ipse

sa in quādo moris i peccatis
 Malum concipit cōuertē
 in malum aie ei⁹: z iniquitas
 quā peperit: descendet z gra
 uabit supremā mentis partē
 penis eternis subitiēs eam.
 Laudabo dñm propter iusti
 tiam eius qua iustos ptegit z
 malos iuste punit z psallam
 opere (noī dñi altissimi) q̄ iu
 stos a lamētis tristicie in gau
 dia sempiterna perducit.

Argumentum.

Psalmus. viii. in q̄ de exul
 tatiōe xp̄i z eccēie dilatatiōe

omine do
 min⁹ noster val
 de admirabile
 est nomen tue
 diuinitatis sup

omne nomen: nomen ineffa
 bile z in narrabile non in iu
 dea tantum: sed in vniuersa
 terra. Per hoc te dñe ad
 mirantur omnes qui in colūt
 terras. Quoniam fili⁹ tuus
 quem tu magnificasti eleuati⁹
 est de terrena humilitate sup
 celos ad dexteram tuam su
 per omnes creaturas ratio
 nales exultatus. Ex ore in
 fantium (hebreorum) perfe:

ctam fecisti laudē magnificē
 tie tue: qui spiritu sancto in
 spirante z inslingante te deū
 saluatore mundi cōfessi sūt
 (propter inimicos tuos) p̄fi
 dos iudeos cōfundendos (vt
 destruas inimicū. s. pplm iu
 daicum te psequeētem z dyas
 bolum sue secte (defensore)
 Vere domine admirabile est
 nomen tuū. Qm̄ videbo ce
 los opera digitorū tuorum lu
 nā z stellas) in ornamentum
 firmamētī i quib⁹ admirabi
 lis potētia z sapientia tua re
 lucet. Propheta admirans
 exultationē hūane nature in
 xp̄o ait. Quid est homo). s.
 vilis miser q̄ memor ei⁹ es
 eum a peccato liberādo: aut
 quis est filius hoīs ade (q̄ vi
 sitas eū) assumēdo ei⁹ hūanē
 tatis naturā in psonā filij dei
 visitasti eum p̄bū caro factus
 est z habitauit in nobis. Qm̄
 nūisti eū paulomin⁹ ab āgelis
 quia passibilem ei mortalem
 fecisti cuiusmodi angeli non
 sunt facti per meritis tamē
 passionis sue (gloria) resurre
 ctionis (z honore ascensionis
 sup omnes celos z angelos

5. q.

Psalmus. ix.

(coronasti eū & constituisti eū)
caput & regem (super omnia
opera manus tuarū) Omnia
subiecisti) sub dominio et pos-
testate ut eius preesset omnib⁹
et dominaretur cunctis ad nu-
tum (oues & boues uniuersas
in super & peccora campi
Volucres celi & pisces ma-
ris) ad q̄ oia prudentia se ex-
tēdit. ¶ Mensura tāta digni-
tate xp̄i p̄cludans ait. Dñe)
cui potestas data est in celo &
in terra dñs noster nostram
naturas assumēs & in ea nos
redimens vere (valde admirabile
ē nomen tuū in uniuersa
terra.) ¶ Argumentum.

¶ Psalmus. ix. in quo de iu-
diciaria potestate christi.

Glorietur tibi
dñe p̄fessione
laudis (in toto
corde meo n̄ i p̄-
teritū p̄dicabo
excellētia q̄dā opa tua q̄ oia
certe sūt admiratione digna.
Letabor) interiorius et exulta-
bo exteriorius in te leticia in
te non in rebus secularibus
non in locunditate rerum la-
bilium quia ibi non est vera

leticia p̄fallas opere gratias
agens (nomini tuo) quod al-
tissimum est letabor dico et
exultabo gratias agens.

Quia inimicus humani ge-
neris diabolus per te cōuer-
tetur retrosum deficiente a
proposito malitie sue: et inis-
mici nostri satellices (infirmi
inabuntur) in sua potestate:
quia nocere bonis non poterunt
(et peribunt) in die iudicij
(a facie tua) sententiante
et puniente eorum malicias
letabor insuper et exultabo
tam anima q̄ corpore: in te.

Quoniam fecisti iudicium
meum) sumendo humanam
naturam et penalitates eius
ut pro me satisfaceres (& cau-
sam meam) fecisti et confir-
masti aduersario meo condē-
nato quia es merito super-
tronum futuri iudicij cum
maiestate magna sessurus &
iusticiam singulis tribuens
secundum merita singulorū.
Increpasti) per predicatio-
nem apostolorum (gentes) de
idolatria cui erant deditē
perijt ipius) diabolus a missa
potestate q̄ a deo perijt ut nō

men idolorum deleueris de terra (in eternum) Errores diuersi quibus diaboli aīas occidunt defecerunt per christum et apostolos per magna parte in primo aduentu. In secundo vero ex toto defecerunt (et ciuitates eorum) demonum cultui deditas per principes catholicos destruxisti idolorum culturam ab eis excludendo et eas dei seruitio subiugando. Perit memoria idolorum et idolatrarum per sonitum predicationis apostolorum et aliorum predicatorum dominum vero et regnum christi permanet in eternum ex merito illius iudicij: quo iudicaturus est in mortem paratam habet potestatem iudicariam ad iudicandum (et ipse) cui pater dedit omne iudicium facere (iudicabit orbem terre et populos in equitate et iusticia) vniuscuiusque meritis premia digna reddens. Et factus es dominus refugium pauperum (spiritus populo catholico pauper autem dicitur qui terrena cupiditate euacuatus celesti desiderat largitate discescere (adiutor in tribulatione) quando oportunitum est illud est adiutorium

dulcissimum quod in necessitate prestat. Et quod refugium es et adiutor (sperent in te non in se: aut in rebus que ipsis volubilitate pertransiunt (que nouerunt) per tua in fide: potentiam et magnificentiam tuam quoniam non dereliquisti omnino ab eis consolationem querentes) fide et sanctis operibus. Et ideo vos o fideles per tantum beneficium Laudate dominum) gratias agendo que habitat (in ecclesia catholica in qua illuminati celesti gratia per fide et contemplationem dei) et predicante inter gentes admirandam prudentiam: et studiosam diligentiam in reparatione humani generis. Nolite timere si tyranni occiderint corpus. Quoniam dominus non est oblitus clamorem pauperum occisorum quoniam recordatur est clamores eorum glorificando eos et consolando et infectores puniendo requiens sanguinem eorum de manu tyrannorum aliqui per penam temporalem: aliqui per eternam: alii quoniam utroque modo. Prophetas in persona ecclesie. Misere mei domine) vide (oculo compassionis) depreSSIONem quam sustineo ab inimicis meis. Tu vide domine Qui elonga me a

B. id.

Psalmus. ix.

persecutionibus hereticorum et paganorum ac iudeorum et sectarum eorum que sunt porte mortis quia per eas est introitus ad eternam mortem (ut annunciet) predicando omnia opera laudabilia tua per que nomen tuum eximium toto orbe celebratur annunciet dico existet tibi in portis ecclesie militantibus que ecclesie triumphat et filia est. Quia exaltas me de portis mortis in domino. Exultabo in christo iesu salvatore electorum tuorum (exultabo) etiam de pressione inimicorum meorum multi enim gentiles in peccato quod fecerunt occidendo corpora sanctorum obstinati mortui sunt et in infernum demeriti. In laqueo mortis quem fraudulento consilio sanctis viris. Parauerunt prophetis suis est spes eorum ipsis pena mortis anime et corporis in sempiternum illaqueat. Cognosce faciem tuam dei iudicaria potestas dei iudicium facies cum reddet unicuique secundum opera sua peccatorum vero ex operibus manuum suarum apprehensus est et dignus sit eternis supplicibus. Convertantur in finali iudicio peccatores in infernum quod erit quoniam per sententiam christi detur in inferni profundum cuiusmodi

sunt (gentes que obliuiscuntur deum) .s. sine morientes sine punitione. ¶ Prophetam dicens remuneratione iustorum loquens ait In finali iudicio (non erit obliuio pauperis) spiritus si hoc videret aliquando esse in obliuione patientia. n. pauperum non curabit remuneratione quia et si differet non auferet auxilium dei a sanctis suis. ¶ Prophetam spiritus prudens aduentum antichristi et periculi magnitudinem perterritus clamans ait Exurge dominice ad iudicandum ex ita potentia tua. Non solum valeat (facere quod vult homo peccati. .s. antichristi homo pessimus: in quo tanta erit versutia et peritas ut sola virtus tua possit superare eius nequam et celerrime iudicentur gentes que cum seipso seuerissime scelera magna facture sunt Constitue) promissive legislatorum (.s. antichristum) super eos que eum sequuntur non ad regendum sed ad eorum ruinam et subuersionem (sicut gentes) que antichristo adherent scientia experiente (cum homines sunt) fragiles et stulti ponentes fidem et spem in antichristo omnium hominum pessimo

Et qđ dñe recessisti longe a
 sanctis tuis) tpe antixpi in q
¶ Despicere videris eos nō
 liberando cito eos in tā opoz
 tuno tpe qđ est tpa tribulatio
 nis. Vere oportuni tps erit
 subueniēdi fidelib⁹ iustis qñe
 Dū supbit imperi⁹) antixps
 in ptate pauper) ppls chri
 stian⁹ obedire sibi notēs cru
 ciabiē omni gñe tormentoz
 verūtamen ipse ⁊ satelites
 ei⁹ pprehendentur in pñis
 quib⁹ cogitant cruciari san
 ctos qđ ipsi in cruciatib⁹ peri
 bunt cum dominus spiritu
 oris sui interficiet antichri
 stum. Superbiet quidem im
 pius. Quoniam tamen anti
 chrius homo peccati lau
 dabitur ⁊ benedicetur a suis
 adulatorib⁹ eleuatus in super
 biam magis delectabitur (in
 cruciatibus sanctorum pec
 catorum) antichrius ex ni
 mia adulatione adherenti⁹
 sibi ita eleuabitur in superbi
 am qđ blasphemabit deū sur
 pans sibi diuinitatis nomen
 qui secundum multitudinez
 ire diuine contra se provoca
 te non queret) penitentis sed

mozietur in sua obstinatione
 induratus. Non est deus in
 conspectu eius) non enim cō
 siderat deum omnia cognos
 fcentem nec considerat eius
 futurum iudicem: ⁊ ideo vic
 illius cogitationes consilia
 ⁊ opera fordent in omnitem
 pore vite sue. Auferentur) a
 memoria sua (iudicia tua) et
 ideo non metuet ille superue
 tura sibi pre elatione ⁊ obsti
 natione nimia : omnes vero
 inimicos suos reges terre po
 tentia et dolis sibi subiciet
 vt solus regnet et sedeat in
 templo dei extollens se sup
 omne quod colitur ⁊ dicitur
 deus. Et dicit) ex nimia ela
 tione (in corde suo) ego feci
 tus sum in statu meo (nō mo
 uebo : de gente in gentem)
 super omnes regnabo domi
 num enim meū a stabile erit
 atq; firmum (sine malo) in
 quietudinis aut aduersitatis
 Lutus os blasphemus in
 chriam : ⁊ concumetis in sā
 ctos (plenum) erit : ⁊ amaris
 p̄municationibus ⁊ dolis de
 cipiet multos ⁊ ligastia mā
 dabit laborē ⁊ dolorē infernū

Psalmus. ix.

sanctis. **S**edebit) sup cogi-
tans ponere occulte (insidi-
as) sanctis adherentib⁹ sibi
malis hoib⁹ hui⁹ seculi cupi-
dis quos manerib⁹ accumu-
labit sibi: vt eorū p̄silio (inter-
ficiat innocentē) .s. fidelem
ppl̄z sibi nō obedientē. **O**cu-
li ei⁹ in pauperē ppl̄z xp̄ianū
crudeliter (respiciēt) quō de
pauperabit eū (z quasi leo in
spelunca sua) meditabit̄ insi-
dias/ et artes qb⁹ fraudulenti-
possit xp̄ianū ppl̄m p̄sumere
Insidiabit̄) rapere violentia
(pauperem) ppl̄m xp̄ianum
si vero sic non poterit cura-
bit rapere pauperem fraudu-
lencia (dum) cum blandicijs
z possessionibus ad suas ne-
quitias flectere faciet captū
vero fidelem. **I**n laqueo) p̄-
missiōis diuitiarū humiliabit
eum trahendo eum ad p̄sen-
tiendū ei z subiiciet dñatiōi
sue z cum antichrist⁹ nimis
felicitate in ocium remi serie-
riam (inclinabit se ad deli-
cias z voluptates carnalem
sed dñō nō paciētie eū āplius
seui e in sanctos repentino
iteritu a suo dñio (cadet) me-

rito cadet. qm̄ **D**ixit in eos
de suo oblit⁹ est de⁹) sc̄tōrū
suorum vt eos saluet (auertit
faciem suam ne videat ea q̄
in terra z hoc mundo agunt̄
vñ quādiu seculum durabit
sine fine regnabo. ¶ **P**ro-
pheta vt p̄dicta mala cito fi-
niant̄: petit accelerari iudici-
um dicens. **E**xurge) ad iudi-
cium (dñe de⁹ q̄ videris non
dñari permittendo antixp̄o
tanta mala inferre sc̄tis tuis
(z exalte p̄tās tua) in vindi-
ctā ei⁹ (ne obliuiscaris) tuo-
rū fidelium. **P**ropter qd̄ impi-
us) antixp̄s suis blasphemijs
(irritauit deum) nisi qz credit
q̄ de⁹ tanq̄ nesciens aut im-
potens (nō req̄ret) facta sua
ad puniendū. **S**ed ip̄c anti-
xp̄s fallit qm̄ tū dñe qui nosti
oia. **V**ides laborē z dolorē
quos sc̄tis tuis intuleri (z cō-
sideras (q̄r antixp̄m: z ppl̄i-
ces suos (tradas in man⁹ iu-
sticie tue) ad puniendum. **E**t
hoc merito. **Q**m̄ tota spes
ppl̄i xp̄iani in te est vt eū p̄te-
gas: z iō ipsi tanq̄ orphano
paterno solatio destituti tue-
ris adiutor. ¶ **C**ōtere poten-

tiā) anti xp̄i (pctōris) in se et
 maligni) in alios discutiēs a
 te pctm̄ illi si sit ampli⁹ utile
 da purgationē electoꝝ (e nō
 inuenit) vltra ad hoc eē utile
 eo q̄ sufficient erūt purgati
 z sic anti xp̄s z pplices desci
 enē in ignem inferni. Tunc
 destructo anti xp̄o manifeste
 ignote scet regnū eñnū z dñiū
 xp̄i sine fine pacificū (pibunt
 aut) anti xp̄s z pplices sui pa
 gani iudei heretici z falsi xp̄i
 ani (de terra illi⁹). i. b̄ regno
 q̄ soli beati p̄fruunt. In quo
 Desiderium iustoꝝ exaudiuit
 dñs ardorem vero desiderij
 eoꝝ ad participandum bea
 titudinem intellexit clemen
 tia. Judicare ergo) p̄ pp̄lo
 xp̄iano q̄ erit in fine mundi
 p̄oferendo sententiā sic vt
 nō apponat magnificare se
 sup̄ terram superb⁹ ille anti
 xp̄s vt fecit q̄ erit pur⁹ hō nō
 deus: Is a demone possessus
 ostendet se tanq̄ fit deus.

¶ Argumentum.

¶ Psalm⁹. x. in q̄ docet resi
 stare hereticis q̄ fideles nitū
 tur in suā prauitatem puer
 tere. ¶ Vox ecclesie.

M IN DOMINO
 cōfido) tenens
 eius fidem q̄ est
 mōs in vertice
 montū quō ergo vos o here
 tici dicitis aie mee trāsmig
 ad nos q̄ sum⁹ p̄ excellentiā
 sicut mons alt⁹ scientis z vite
 ¶ heretici petitis a me trā
 sire de v̄itate ad falsitatem
 a luce ad tenebras heretice
 prauitatē: hoc ego non faciā
 qz si sic hoc facerē ero sicut
 pass⁹) instabilis z vag⁹ q̄ ad ne
 q̄ssimas p̄dicatiōes leuitate
 inconstantis animi transferē
 Ideo aut in dño p̄fido ¶ m̄
 peccatores. s. heretici inten
 derūt potentiā v̄bositatē sue
 (parauerūt) insidiosē v̄bave
 nenosa z acutas sciētias q̄s
 de scripturis s̄ctis iuxta vo
 luntatem suam detorq̄nt: vt
 ambiguas z obscuras senten
 tiās vulnerent aīas simpliciū
 ¶ dñe, intellectū verū z sanū
 legis tue quē de scripturis
 s̄ctis p̄ s̄ctōs tuos doctores
 ecclesie exponendo p̄fecte edī
 disti heretici male exponēdo
 puerte rūt z destruxerūt: q̄stū
 in eis fuit q̄ falsis interpreta

Psalmus. xi.

ri omnibus scripturas sanctas
lacerare molunt pueriores
in quorundam necesse quod a domino proba
ta sunt ad salutem (iustis autem). s.
xps (quod faciet) rident quod red
det bona bonis et mala malis
Dñs enim facit fideles suos
bonos (templum suum) in habi
tando in eis per gratiam: et in ha
bitando sanctificat et celestes
efficit in quibus ipse sedet. Ocu
li eius in populum christianum (respi
ciunt) et miserendo: et ad ipsum
protectorem et oculi eius scrutantur
actus et cogitationes filiorum
hominum. Dñs scrutatur et inquit
nit iustum actus eius inquiren
do: et hoc ad remunerandum
improborum puniendum quod dili
git iniquitatem odit animam su
am quia ei eterna supplicia
parat. ¶ Propheta de pe
na malorum ait. Pluet super
peccatores laqueos insolubiles
penarum quae eterne erunt pene
corum: ignis inextinguibilis fetor
incolerabilis remorsus psci
entis incessabilis et hec pene
(pars calicis eorum) mensura
bunt iuxta modum: et mensura
mentorum eorum. Et hoc facit
et dñs. Q. et iustus est et iustici

as dilexit) unumquemque secundum proprium opus iudicatis equitatem ut
dicitur (vultus eius) ut iustis premia
peccatoribus penas tribuat et di
gnas. ¶ Argumentum.

Psalmus. xi. in quo propheta pe
tit a malis huius mundi liberari.

Salvum me
fac domine a mu
di malis et picu
lis quoniam in aliquo
alio non est sal

sed timentem et exclamantem
exaudi quoniam deficit sanctitas
in hominibus pauci sancti sunt
inter tot malos (quoniam diminu
te sunt veritares). s. vite et
doctrinae et iusticie a filiis ho
minum. Vere diminue sunt
veritates a filiis hominum: quoniam Ca
na). s. falsa (locuti sunt unus
quisque ad decipiendum (suum proxi
mum labia dolosa) existentes
quod garrula ad oblatrandum et
dolosi ad decipiendum et vere
dolosi sunt quod duplici (corde
locuti sunt aliud dicentes et
aliud in corde retinentes. Dis
spadat dominus universa labia dos
losa) ut iudeorum qui dolose et
fraudulenter loquuntur de
christo et hereticorum et in

quam magniloquam) arrogantem extollentem se: ut est superborum ypocritarum et vanorum philosophantium. Qui). s. philosophi (dixerunt linguam nostram magnificabimus) loquacitate se extollentes et de potestate labiorum se iactantes dicentes (labia nostra) facundia nostra sententiae quas proferimus nostro ingenio et studio habite sunt doctores (ex nobis) ipsis habemus non aliunde (quis noster dominus est) a quo predicta. ut a domino cognoscamus et cuius legi nos subiectamur quasi diceret nullus. Quia mala predicta faciunt dicit deus pater. Propter miseriam tollendam quam sustinent iusti (et gemitum eorum) nunc tempore gratiae ne diutina tribulatione grauentur: apparebo in filio meo incarnato quod ante in prioribus seculo non feci. Ponam in iesu filio meo consolationem pauperum et potenter et efficaciter agam omnia per eum genus humanum liberando. itaque nichil ei resistet. Et haec certissime eveniet quis.

Eloquia domini eloquia casta sunt) nulla adulterina falsitate corrupta pulchra pura et rara sicut (argenti examinatum purgatum multipliciter) ab omni terrena promixtione: et ideo certissima habenda sunt. Quia talia sunt eloquia tua. Tu domine) pro certo (servabis) hic in presenti et ab hostibus preceperendo per gratiam (et cultos dies nos) liberando ab omni generatione malorum in futurum per gloriam. Tu domine servabis nos: scilicet (impii) qui sunt absque pietate religionis in deum et apostasiam in primum. In circuitu) viciorum ambulantes non pertingentes ad medium) et iam nunc ad rectam primum semitam pervenire et per primum pervenire nequeunt ad requiem beatam (sicut altitudinem) aut pro filii tui quod est incommensurable) multiplicasti) electos tuos in virtutibus per quas eos fecis ad participandam beatitudinem tuam pervenire. Argumentum psalmi. Psalmus. x. in quo de desiderio sanctorum patrum ad adventum christi.

Psalmus. xiii.

Introductio ad principi-
um psalmi.

Propheta in persona iu-
deorum.

Vsqquo

dñe obliuisceris
me) pñciam in
carnationis dif-
ferendo nunqd

hoc erit finalr vsqquo pñciã
filij tui tãdiu sũderatã absco-
disa me. **Q**uãdiu, ponam
psilia in aia mea) tractans et
psiderans qñ venies quãdiu
hanc afflictionis z inestima-
bilis anxietat; magnitudinez
patiar p̄tinue ex dilatione ad-
uēt̄ cui. **V**sqquo exaltabit̄
z gl̄abit̄ inimic̄ me⁹ diabo-
l⁹ super me q̄ totũ gen⁹ hu-
manũ habeat captiuũ resp̄ice
ce mitte quẽ missur⁹ es z ex-
audi me cito in dilatione diu-
tina tot⁹ mund⁹ rapt⁹ errorib⁹
peccat dñe de⁹ me⁹ cuius
ego sum seru⁹ z creatura. **I**l-
lumina oculos meos lumine
tue psolationis (ne vnq̄ ob-
dormiã in morte) mortalis
culpe! neqñ dicat) insultãdo
(inimic⁹ me⁹) .i. diabol⁹ p̄ua-

lui aduersus eum. **Q**ui tribu-
lant me) .s. diabol⁹ z angeli
eius (exultabunt si) mor⁹ fue-
ro a stabilitate fidei z charita-
te tna (ego autem non in ius-
ticia mea) sed in misericor-
dia tua speravi ab his tribu-
lationibus liberari. **N**on tñs
speravi s; **E**xultauit cor me-
um) letitia interiori (in salu-
tari tuo) .s. xp̄o quẽ z si car-
nalibus oculis non videam
interiorib⁹ tñ oculis fidei in-
tueor saluatorem oĩz esse v̄-
turũ z ideo cantabo dñõ: mē-
te z voce (q̄ bona) : andiu de-
siderata z promissa certissis-
ime tribuit michi : z psallam
bonis operibus ad laudem
nomini tuo altissime.

Argumentum.

Psalm⁹. xiii. i quo p̄phe-
ta increpat iudeos: q̄ venien-
te xp̄o non crediderunt .

Populus iudaicus.

Vnsipiens vi-
dens xp̄m hũs-
na carne tecum
z in humilitate
(dixit) non solũ

ore s; et corde nō est hic ho-

mo (deus) nec q̄ p̄dictus est a prophetis. Et hoc iō dixerunt (qz corrupti sūt) dum a scripturaru sanitate recedentes i sensu p̄bati sūt incidisse viciosos abominabiles. i. delectu z despicabiles in oculis dñi (in cogitationibus suis nō est q̄ faciat bonū) meritorium nisi qui peruenierunt fide et caritate vsqz ad xp̄m de q̄ r̄u numero fuerūt oēs sc̄i noui z veteris testamēti. Et hoc v̄ez est Q. m̄ de⁹ p̄r de altitudine sue diuinitatis (p̄spexit sup) iudeos p̄riarcharum hoim rationabiliuz (filios) vt videri faceret si aliq̄s forte diuinitatē filij i assumpta humanitate latentē vera fide cognosceret z bona operatiōe req̄reret quales aut reperit oñdit dicens. Dēs) tam maiores q̄ minores (declinauerūt a rectitudine iustitie originalis: totū em̄ hūanum gen⁹ obnoxius fuit pctō originali qm̄ oēs siml) in primis patribus peccato infecti (inutiles facti sūt). i. non valentes p̄seq̄ vitaz eternam ad quam p̄cipandam factus erat hō

(nec) vnus repertus est qui faciat bonū meritorium sup ne b̄titudinis nec etiā vn⁹ inter filios hoim: repertus est vere inutiles facti sunt: qm̄ Sepulchrū patēs est guttur eorū) feridos odores exalans verba eorū fetida sūt z pestifera corruptius bonorū morū: et ne soli pereant (linguis suis dolose agebant) qz sub spē boni h̄iūt consilia dolosa dogmata suorū labiorū venenosa sunt et mortifera sicut est venenū aspidū in sanabile Quorū os maledictione. i. blasphemia in deū) z amaritudine (i proximū) plenū est p̄opti z expediti sunt affect⁹ eorum ad effundendum sanguinem christi z suorū. Duo sit potissima mala q̄ iudei p̄fidi incurrunt ex operib⁹ eorū malis: primum est Cōtritiō) siue punitio in p̄senti per romanos. Alterū est perpetua in futuro damnatio vbi ē oīs miseria et hoc ideo: qz xp̄m qui est pax nostra: cecati corde intelligere noluerunt que omnia ideo contigerunt quia (non fuit timos dei añ oculos

Psalmus. xiiii.

eorum. Non timent nunc sed
in hora cognoscent omnes qui
operantur iniquitatem (quibus
dei iustitiam) utique cognoscent
experiendo in futuro iudicio
quando scilicet viderit bonos ad
eterna premia diuinitus imitari
se verbo ad eterna supplicia
nunquam sentienda transmitti (qui
deuorant plebem meam) sim-
plices christianos quotidiana-
na rapina (sicut escas panis)
consumunt. Hoc enim ideo
contingit iudeis: quia. Deum
verum venientem in carne
(non) crediderunt illic. s. in
dano in rerum temporalium
(trepidauerunt timore ubi
non fuit) iusta ratio timoris
sicut pilatus timore cesaris
ut iudei timore romano-
rum ut locum et gentem perde-
rent abiecto timore dei christum
occiderunt (cognoscent inquit)
Quoniam deus in generatione iu-
storum est iustus enim est et
iustitiam diligit sed vos omni-
feri iudei (consilium christi ino-
pis suscipere noluitis qui ad
vos venerat liberandos hu-
mili aduentum et consilia eius
contempsistis quia in eo non

vidistis pompam seculi: qui in
humilitate venit ut quos
vocabat doceret in deo solo
specie ponere non in rebus seculi
transeuntibus. Vos iudei
(confudistis). i. repulistis con-
siliu christi hoc stultum fuit quod
quis dabit) venientem ex
iudeis qui sit saluator israel et
ecclesie gentium nisi dominus pater qui
christum dominum mittere dignatus
est omni recte credenti salua-
torum qui cum damnauerit dy-
abolum qui impia credulitas
te plebem dei persequebatur
et tenebat captiuam exulta-
bit et letabitur iudeorum et
gentium populus quando ad
regnum celorum diuina mise-
ratione peruenerit.

Argumentum.

Psalmus. xiiii. in quo pro-
pheta querit quis digne presenti
ecclesia deo militat: et in futu-
ra vita requiem sit habiturus.

Omne quis

**digne habitabit in
in tabernaculo**

tuo). i. in presenti ecclesia mi-
litate: in quo multi sunt cor-
pore qui non sunt fide: multi
nomine qui non sunt numi-

ne aut quis requiescet in: nō te eterne beatitudinis tue).

¶ **R**esponso. Qui immunis est ab omni labe peccati mortalis (ex opatur iustitiam dei precepta inuolabiliter obseruando. Qui loquitur veritatem prout existit in corde qui non egit dolum in lingua sua aliud habens more: & aliud i corde ad decipiēdū proximum. Nec fecit) cuius (hominum malum) in facto nec corporaliter nec spūaliter nulli fraudes machinatus est (z opprobrium) detractionis aduersus primos suos non accepit in corde temere aut libenter criminatōibus credendo auctore defectus cor preterito s i properando: aut ad eorū infamias alijs prope rando nec in auro libēter detractores audiēdo q̄ ita fortis est q̄. Ad nichilū reputatus est in conspectu eius malignus) diabolus: vel homo mala suggerēs sed (timētes deum) vt pote virtuosos dignos (gloria et honore) iudicaz & honorando demonstrat. Qui iurat proximo suo ali-

qua facturum (et non decipit) s; ea firmiter obseruet (qui pecuniam suam non dedit ad vsuram & munera) vt innocentis causam de p̄ma (non accepit). Qui facit hec (que dicta sunt incorrupta stabilitate pace requiesce in mōre felicitatis eterne

¶ **A**rgumentum.

¶ **P**salmus. xv. in quo agitur de christi resurrectione.

¶ **V**ox christi.

onserua

me domine inter pericula & libera me de morte & facito resuscitari d̄ sepulcro & d̄bes (qm̄ speraui in te) non in alio (et dixi domino) corde & ore et opere (deus meus es tu) in eo q̄ homo sum & vere deus (quoniam bonorum meorum aut alicuius alterius) non eges hoc enī est proprium tue diuinitatis qui fons es omnis boni sed ego secundum q̄ ego et mei egeamus bonis tuis.

¶ **I**nter

Psalmus. xv.

alia a p̄re meo hoc obtinui q̄
in sanctis aplis et discipulis
meis qui spe ciues sunt terre
viuentium mirifice adimple
uit voluntates meas illustran
do eos luce sue sapiētie et sci
entia p̄dicandi et p̄firmando
miraculis predicationes e. et
bñ autem mirificasti volūta
tes meas per sanctos meos
ap̄los quoniam et si. Multi
plicare fuerint apud gētiles
celestates idolatrie nihilomi
nus per ap̄lorū meorum pre
dicationē dimissis idolis ad
fidem velociter occurrerunt
Nō congregabo per ap̄los
conuentus fidelium s̄m ritū
veteris legis non em̄ conuen
tus eorū erunt carnales: nec
(de sanguinib⁹) pecudū pro
piciatus cōgregabo eos (me
mor ero nōm eorum per la
bia mea quia nomina illa)
antiqua que infideles habue
runt persequēdā gratiā sunt
cominutata prius enim dicti
sūt filij ire filij diaboli filij car
nis post aduentum dñi sacris
fontib⁹ renati appellati sunt
xp̄iani filij dei amici sponso
Portio em̄ hereditaria mea

(et meorū nō est terrena et tota
delectatio (et potus meus) et
meorū non est carnalis s̄ est
deus (tu) pater (es qui p̄ me
rituz passionis mee restitues
hereditatem etne gl̄e (meis)
quam in adā pdiderunt. Li
mites hereditatis mee (quasi
forte ceciderunt) non tamen
casu aut fortuitu s̄ tue diuini
tatis dispositione (ip̄reclar⁹)
quia non in animalibus homi
nibus: sed in sanctis fide doc
trina et miraculis fulgētib⁹
(et hereditas mea preclara est
michi) michi placet et cara ē
sed nō mundo. Benedicam
dñm gratias agens (qui tri
buit michi inteilectum) quo
om̄ia michi nota sunt et meis
intellectum dedit q̄ prius in
docti erāt (in super) inter alia
mala mea ē q̄ (renes mei). i.
iudei ex quib⁹ s̄m carnē d̄scē
di (increpauerūt me) verādo ī
iur̄s et blasphem̄s et verbe
ribus (vsq; ad mortez) incre
pauerunt me iudei: sed in his
attente et provide. Aspiciēbā
dominum) existentem (ī con
spectu meo sēper) vt omnia
iuxta voluntatem suam age

Psalmus. xvi. Fo. xvii.

rem omnia trāsitura p̄tēnam
(qui a dextris est michi) vt in
eo stabilis permaneam ⁊ ideo
nichil sinistri michi p̄ualet
⁊ p̄pter hoc) q̄ ita fauet mi
chi dominus vt stabiliter in
eo permaneam (letatum est
cor meum) gaudio interiori
(⁊ exultauit lingua mea) ceter
ius a lacri sermone (in super
preter predicata creuit michi
leticia quia caro mea non de
ficiet in interitu vt inimici
mei: existimant sed in spe) re
surrectionis certissima req̄e
scet tanq̄ dormiēs in sepul
cro. Letatū ē in sup cor meū

Quoniā non derelinques)
morte cōmunt animā meā ⁊
in inferno) vbi descendet ad
liberandum sanctos sed gau
dens ⁊ triūphans capta pre
da reunita corpori ascendam
in celos (nec patieris corp⁹
meū a te sanctificatus) (vide
re putrefactionem). Non so
lum predicta facies imo iaz
pro me Nota fecisti homi
nibus vias vite) vt in manda
tis tuis humiliter ambulātes
mortifere supbie venena de
clinauerūt ⁊ ad i plebis meos

letitia cum vultu tuo (ita vt
nichil vltra desiderent cum
facie ad faciem te viderint in
quibus ego sum qui etiā (des
lectationes habebunt in bo
nis) tuis eternis sine fine du
raturas.

Argumentum psalmi.

Psalmus. xvi. in quo est
oratio christi ad patrem pro
se ⁊ ecclesia.

Gloria christi ex hūanitate.

Audi domi

ne iusticiam meam
clamātem ad te is
pleas quod iustitia
mea petit ⁊ diligenter (auscul
ta ad deprecationem meā) libe
rando me a malis. Auribus
tue clemētie (percipe oratio
nē meā fusā veraciter i corde
meo) (nō in labijs dolosis) sed
simplicibus non alia ore profe
ro ⁊ alia mēte retineo. **E**raudi
inq̄ q̄a hoc in orōne mea
peto vt (iudiciū) q̄ iudicatus
sum a pilator ⁊ a iudeis mani
festetur prodūsse de noticia ⁊
voluntate tus et oculi tui vis
deant equitatem) iudicando
inter me: et illos retribuens

Li.

Psalmus. xxvii.

Do michi p̄miū resurrectionis: iudeis vero penam condignam sue iniquitatis. Ideo sancte pater fac qđ peto qm̄. Probasti cor meū) vtrum tibi obediens essez & vtrū vsq; ad mortem in tuis iussionibus parerē et hoc per multas iudeorum in me irrisiōes & molestias (& visitasti) aduersitatē tribulatiōis (& igne) acerbissime passionis (me examiasti et non est inuenta in me iniquitas) sed semper humilem et obediētē iustū me p̄ oia p̄basi. Ceterum ita iustus) iuētus sum. et patiens. Ut nō loquatur os meum opera hominum) que non oportet: nichilo pater locut⁹ sū nisi qđ ad tuā gloriā pertineat (ego sustinui vias laboriosas) passibilitatis et mortalitatis paupertatis: afflictiōis & passionis: nō p̄ culpa mea sed (p̄ verba que processerūt (de labijs tuis) scilicet de prophetis complenda. ¶ Perfice gressus meos) actiōes meas quibus in hoc mundo quasi quibusdam pedibus ambulamus conserua (in mandatis

tuis vsq; ad finē) vbi est meritum ac p̄miū tota p̄fectio vt imitantes me (nō moueantur abste) Quoniā ex audisti me alias certissime me scio exaudiēdū & ideo Ego clamaui inclina aurem misericordie tue michi humili (& exaudi verba mea) q̄ sequit̄. Admirabiles fac misericordias tuas quibus me virtutibus fulgere & miraculis coruscare concedis id est ad effectum perducere. que et si nō credant tamē sub admiratione conspiciant: ne misericordie tue vilescant & minus apprecientur. tu fac hoc qui spirantes in te in eternum vitam constitues. A resistētibus) michi iudeis qui demō a cho instinctu aduersus me sciuūt qui dextera tua sum per quē pignus pacis dedisti mundo (custodi me) secundum hūanitatē ita diligenter (vt curodit pupilla oculi). Sub munimento alarum tuarū) id est misericordie et charitatis (& protege me) et meos ab instantia impiorū demonū et iudeorum (qui me & meos

Psalmus. xvi. Fo. xviii.

Afflicte est vsq; ad mortē ita
 afflicte q; inimici mei iudei
 circūdederūt vitā meā gladij
 & fustib; p̄silij insidijs volētes
 eā perdere (adipē) i. abundā
 tem maliciam: tanta obstina
 tione firmauerunt vt absq;
 vlla misericordia perseque
 rentur me) os (insuper) eorum
 locutum est contra me (super
 biā) dicentes aue rex iudeo
 rum et huiusmodi. ¶ Proj
 eictes me) extra ciuitatē qua
 si locus de me macularetur.
 circūdederunt me) non ob
 sequio sed furore in cruce q̄si
 ad spectaculum convenien
 tes: vt me deriderent (et hoc
 ideo quia oculos cordis eo
 rum) statuerunt) non eleua
 re ad deum (sed declinare ad
 terram) suam et gentem con
 seruandam putantes se locū
 et gentem et diuitias amissu
 ros si christum nō occiderēt
 Susceperunt me) principes
 iudeorum & pilato dicentes
 eis (tollite eum et secundum
 legem vestram iudicare) vt
 leo famelicus parat⁹ ad pre
 dam et populus reliquus iu
 deorum) sicut catulus leōis

permanēs in insidijs) vt sue
 crudelitatis votū in ore fera
 rū i me adimpleret. Exurge
 domine) ad vindictam cons
 tra iudeos: quam dormire ar
 bitrantur mali: aut iniquita
 tes hominum non curare dū
 michi non subuenis et p̄cuc
 nis factus eorum vindicta cre
 cationis et destitue eos & des
 ce eos: vt locū et gentē per
 dant pro quibus retinendis
 me filium tuū occiderūt (eris
 pe aiā meam ab impio) dis
 abolo resuscitādo mea mor
 te illata ab impijs frameam
 tuam). i. aiā meam qua vī
 sus es tāq; framea ad debel
 landum regna iniquitatis con
 tra hostes virtutis tue (diuis
 de hos) inimicos virtutis tue
 (a paucis fidelibus qui habi
 tant israel: et dispartire et dis
 uersas orbis partes in vita
 eorum) q; de peccatis q̄ tāq;
 tenebre a lumine veritat; tue
 absconduntur (plena est me
 moria eorum) ita vt obliuis
 cantur deum). Saturati sunt
 vicijs & peccatis que ipi sibi
 genuerunt) o iniquitas execrā
 da audiebat sensus eorū nō q̄

Psalmus. xvii.

data dei et illi saturabantur
sordibus peccatorum et dimiserunt
reliquias sue maledictionis
(paruulis suis) et posteris su-
is clamantes peccatum eius su-
pra nos: et super filios nostros
Ego autem in iustitia .i. cum
victorie triumpho apparebo in
conspectu tuo quoniam mundum
ab interitu mortis sanguinis
mei effusione saluauero cum
ad te assumptus fuero (satia-
bor) omnibus bonis reple-
tus (cum apparuerit gloria
tua) in sanctis electis meis
qui in me crediderunt.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. xvii. in quo de
leticia resurrectionis christi.

¶ Introductio.

¶ Gloria christi in memoriam tan-
ti beneficii dicit.

Diligam te
domine (toto corde
meo quia tu es
(fortitudo) qui
super inimicos
meos fortior existo quia (tu
es firmamentum) patientie
intolerantia aduersariorum
(et refugium meum quia in
alijs munitionibus non con-

fido et liberator meus) de inimi-
cis meis Ipse enim est. Deus
meus) adiutor meus qui me
creauit sicut homo (adiutor
in tempore tribulationis et eo ad-
iuuante sperabo in eum) quem
in preterito super sensi adiu-
tozem. Protector meus) con-
tra insurgentes hostes quia non
de me presumpsit (et firma cel-
situde salutis mee) ad dissi-
pandos inimicos (et susce-
ptor meus) per gratiam eius
triumpho. Et ideo per his om-
nibus. Laudens) non meam
gloriam sed gloriam dei querens
et illi vniuersa tribuere quod dis-
gnatus est cuncta prestare (et iuo-
cabo itus in corde meo) do-
minum) et adiutorium (ab in-
imicis saluus ero) . ¶ Gloria
prophete in persona generis
humani Ab initio saluus ero
et hoc michi necessarium est
quod Circundederunt me do-
lores non de rebus mundi:
sed dolores (mortis) quia per pec-
catum intrauit in orbem terra-
rum (et iniquitates abundan-
tes et rapide vi torquentes (con-
turbauerunt me) Dolores)
graues ex timore (inferni cir-

Psalmus. xvii. Fo. xix.

cundederūt me preoccupauerunt me laquei mortis .i. originale peccatum vñ est mors qđ ante ligauit me qđ ex propria voluntate peccarē quia ante qđ nascerer ab ipso conceptu me reddidit obnoxium in hac tanta (tribulatione inuocauit dominus) in oratione mea qđ est vnam & singulare inter mala remedium (& ad deum meum clamaui) qđ sol⁹ pōt tante calamitati medicinam afferre. Et ipse domin⁹ & deus meus. Exaudiuit de celo) quod est templum glorie eius) vocē meā et clamor meus) quod clamor p mundi salute (introiuit in aures) potentie & clemētie (deus. Exaudit autem (dominus vocem meam) quia in carnatiōis tpe per predicationem christi & apostolorū (& commoti sunt) multi peccatores interi⁹ per contritionem ad penitentiam & q̄ terrenis erant dedit (cōtreinuerunt exterius diuitie & honores et dignitates: quas superbi habebant in seculo que dicuntur) fundamenta eorum conturbata

sunt & commota) vt iam spes falsa mundi non habeat firmamentum in cordibus hominum et hoc quia innotuit eis ira dei) contra peccatores. Ascendit lachrymosa deprecatio penitētium) cū cognouerunt qđ comminetur deus impijs (et feruor charitatis) a facie domini procedens in hominibus exarsit ita vt qđ per peccatum velut carbones extincti et tenebrosi remāserunt rursus spiritu sancti gratia (accensi) et illuminati reuixerūt: et ex mortuis primi viui incipiunt esse (carbones). Et hoc adueniente filio dei in carnem qui Inclinavit) altitudinem potentie et sapientie sue) et descendit ad nos naturā nostre humanitatis in vnitatem sue persone assumens (& diabolus) qui mentes obnubilat (s3 pedibus) eius est subiectus. Et ascendit secundum humanā naturam super omnem angelicā celsitudinē et superat ei⁹ sublimitas vniuersas sanctarum animarū virtutes q̄ velut pennis se a terrenis timo

Psalmus. xxix.

ribus in auras libertatis at-
tolunt. Obscurū).i. pfundū
(posuit incarnationis misere-
rium) diuinitatem suā carnis
nube tegendo ipsūm ex om-
nipte ecclia q̄ ei militat am-
bit) sicut cētrū eui fide et cha-
ritate oēs fideles p̄iungunt
licet p̄ sp̄m videant eū nūc:
nec etiam p̄ scripturā multū
clare qm̄ obscura est in pro-
phetis et in alijs p̄dicatoib⁹
qui veluti nubes a terrenis
elevatori compluunt verbum
dei. Obscura est dico scriptu-
ra in p̄paratione fulgoris: q̄
erit in conspectu manifesta-
tionis ei⁹ qm̄. s. videbit̄ facie
ad faciem p̄fulgide et splen-
dide p̄re alijs nubes. s. ap̄li
transierūt a iudeis ad gētes
transierūt quidem vt grandis
obiurgationib⁹ dura corda
ferēdo et vt carbones ignis
humana corda igne diuine
caritatis et ardore fidei accē-
dendo. p̄ter quas nubes sc̄z
p̄dicatores. **I**ntonuit ex-
celsus dñs) verba p̄minatio-
nis contra malos et ideo al-
tissimus dedit vocem suam
suauē p̄mittendo immensa

premia iustis (grando) resp̄ci-
cit p̄minationem q̄ fit malis
(ignis vero amoris resp̄cit
promissionem factam bonis
Quasi) apostolicos viros (sa-
gittas suas) p̄ velocitatē cur-
sus et strenuitatē officij virtu-
tum pennis recte volantes
(et dissipauit vicia in eis) ad
quos misit illos: et in manife-
stationem sue potentie (mul-
tiplicauit miracula et cōtur-
bavit eos).i. pie admiratiōe
et pauore reddidit oēs stupi-
dos. **E**t aperuit) veritatem
duoꝝ testium q̄ sunt (fontes
aquarū) p̄fallātiū i vitā eternā
ap̄lis qm̄ xp̄s aperuit eis intel-
lectum vt intelligerem scri-
pturas: ex tunc ex eoꝝ p̄di-
catione (reuelata sunt) dicta
p̄phetarum q̄ ante nō intelli-
gebant sup quos toti⁹ ecclie
(fundamenta) locant̄. **V**erū
dñe licet ista ex terri⁹ ab ap̄lis
p̄cesserit sicut a ministris: tñ
facta sunt te interius docēte
et operante: nam **A**b incre-
patione tua dñe) increpatione
eoꝝ habuit efficaciam et p̄-
dicatio eoꝝ (ab inspiratione
spiritu sancti) inspirantia et

Psalmus. xviii. Fo. xx.

docentis (irā tuā) futuram ti-
mendam. ¶ **Gloria ecclesie** ē
de temporibus christianis.
¶ **Hoc totum factū est:** quis
deus pater **Abisit** filiū suum
de seipso summo ante secula-
rum q̄ accipiens carnē in
vtero virginis (assumpsit me
de pplis multis) scz iudeorū
et gentilium collectā in spon-
sam sibi federe sempiterno.
Qui eripuit me de inimicis
meis) mundo carne z diabo-
lo (fortissimis) et potissime a
demonibus (q̄ oderunt me)
opus erat qm̄ p̄fortati sunt
sup me) quasi vincere potuis-
sent nisi fortior aduenisset: q̄
eorū potentiam contriuisset.
Adreuerūt me inimici mei)
p̄ualendo mihi tēporalr ad
affligendā et p̄uertandā tem-
poralem vitā meā (in tpe p̄-
secutionis) martyriū sz p̄ra-
istas afflictiones factus est
dñs p̄tector meus. **Et edu-
xit me)** de angustijs carnali-
bus quas patiebaris ī latitu-
dine p̄solatiōis et bone spei
cū p̄seuitiā p̄secutorū nume-
rus augebat̄ fidelium: z hoc
bonitate sua nō meritis meis

(gratis) em̄ elegit me in sp̄s
sam sibi. **Et retribuet michi**
dominus in presenti km̄ ius-
ticiam mee bone voluntatis
quā ipse in me operatus est
(z km̄ puritatem operū meo-
rum) que vicqs non sunt ad-
mixta (retribuet michi) in fu-
turo vitā sempiternam. **Et**
hoc retribuet michi. **Quia)**
studiosissime (custodiui vias
domini) dilectionē dei z cha-
ritatem p̄oximi (nec impie-
gessi) recedendo per peccas-
tum a deo meo z hoc custo-
diui. **Quoniam** omnia iudi-
cia eius) .i. premia iustorum
et penas impiorū flagella cor-
rigendorum et tēperationes
p̄bandorū p̄seueranti p̄tēpla-
tione p̄sideo (et iniustitias
ei⁹) scz flagella mihi inflicta
nō repuli a me: sed paciēter
sustinui. **Perseuerabo** in ino-
centia mea: in qua vocatus
sum. **Et obseruabo me** ab
iniquitate mea) quaten⁹ iniq̄-
tatis antique calamitatibus
non inuoluar z ita immacula-
tus adherebo ei qui nō patit̄
tur cōsortium maculatozum
cū scis scōrū. **Et hoc erit**

Psalmus. xvii.

quoniam scio: quod Retribuet michi dominus in futuro secundum iusticiam meam: et secundum puritatem operum meorum quae semper sunt in conspectu diuinitatis eius. Dixi secundum iusticiam meam et puritatem manuum mearum non ideo quod haec a me fiat sed quia sunt quod ad hoc quod homo sit sanctus per gratiam necessario. Cum sancto tueris sanctus effectiue. id est sanctificans illum et ad hoc quod (sit innocens) necessario tu eris innocens) id est innocentiam tribuens siue innocentem faciens. Et ad hoc quod aliquis sit (electus) id est separatus a societate malorum necessario tu eris electus) affectiue id est elector cuius et si homo diabolum peruersum sequitur cum ipso pariter subuertetur. Quoniam populum humilem christianorum saluum facies) cum in die iudicij ad dexteram collocabitur (et oculos superborum humiliabis) quia cum peruerso adiutore suo diabolo subuertetur et tantum in tartari profundo mergentur quantum se ad altiora corde tumido substulerunt (tu domine) qui illumina

si perfectos. scilicet apostolos et alios primitiuos predicatores qui mundo fuerunt lucerne et luminaria quedam (illumina) etiam per doctores (alios qui adhuc carnis obscuritate tenentur). Et ideo rogo ut illumines me. Quoniam) si illuminas (in tua virtute) eripiar a tentatione diaboli ut non cadam per consensum (et in deo meo transgrediar obstaculum) quod inter homines et celum peccata hominum extruxerunt. Vere in deo eripiar: quoniam Deus meus) talis est quod (impoluta via eius) nichil enim imundum percipit. lex enim domini immaculata est (et eloquia) sua sunt purissima et splendida (ut argentum igne examinatum) et plenum pietate quoniam protector est omnium sperantium in se. ¶ Propheta contra paganorum insaniam qui sibi deos multifariam vanitate finxerunt dicit Benedixi deus meus. Quoniam quis deus preter dominum) cui ex debito seruimus aut quis deus preter deum nostrum) quem iustissime adoramus et colimus: quasi diceret nullus: quod alij sunt deij falsi sic idos

Psalmus. xvii. Fo. xxi.

la gentium. Et ipse est Deus qui primo armavit me (et precinxit virtute) ut fortis sim et ad pugnandum contra diabolum siue ad aggrediendum ardua (et posuit immaculatam viam meam) sine sorde peccati. Et datur vox xpi. Et ipse deus est qui perficit affectus meos) directos in via dei agiles et veloces (tanquam ceruorum) ad transilienda sine lesione huius seculi impedimenta vmbrosa et spinosa (et collocavit et fixit) in celo cordis mei intentionem et desiderium. Et ipse est qui me cautus ab eminentibus insidijs et prudentem in expugnatione dyaboli fecit et posuisti ut arcum eneum brachia mea dando michi inflexibilem constantiam ad bene operandum. Et protexisti me ad salutem) quia fortitudo mea parum prodesset nisi protectio tua adesset et potentia diuinitatis tue humanitatem meam assumptam in eterna maiestate constituit. Disciplina tua) paterna qua quos diligis corripis (corripit me) dirigendo in finem) debitum. i. in eternam salutem

(et disciplina tua ipsa me docebit) promouendo ad meliora. Nec in itinere meo impediat me angustie temporales. Quam latam fecisti caritatem meam operante hilariter etiam in his que subtus me sunt mortalibus ut non habeam cor strictum per auariciam vel per iram et huiusmodi et sic non sum (infirmata) per mala mundi vestigia meorum operum que impressi imitanda sequentibus me. Non sunt infirmata dico vestigia mea sed. Persequar inimicos meos qui doctrine mee contra dicunt (comprehendam illos) in ratione quia non habent quomodo possint resistere (et non conuertar) ab increpatione illorum (donec deficient. Confringas illos) tribulationibus (nec poterunt perseverare) aduersus me sed potius cadent subtus pedes meos plenarie michi subiecti. Hoc totum est ex eo quia tu domine. Precinxisti me virtute) ut patienti fortitudine iniquorum aduersa superarem et eos qui in sana conspiratione contra me intumuerunt sub

Psalmus. xvii.

plantis pedum meorum sub
tecisti. Inimicos meos iude
os: aliq̄s eorum (dedisti mihi
dorsum) q̄ salutiferas victo-
riam fugati emerferunt sub-
ito xp̄iati facti discipuli mei vt
paulus et alij plures (z eos q̄
in odio meo obstinato manse-
runt dispersisti) per orbē. In
qua dispersione. Clamauerūt
ad homines vel deos quos co-
luerunt auxiliū petentes (sed
non erat ex eis qui saluos fa-
ceret eos) q̄ solus deus p̄t
saluare q̄ deficiente eis auxi-
lio humano (clamauerunt ad
dominum nec exaudiuit eos)
q̄ iudicauit eos indignos ex-
auditione manentes i sua ma-
licia. Et post dispersionem.
Communiuam eos) ad vilem
statum z instabilem redigen-
do (vt pulucrem q̄ ante faciē
uenti) semp mouetur z spargi-
tur (et vt) vilissimum (lutum
platearū) q̄ ab omnib⁹ p̄cul-
catur (delebo eos) Rripies
me de contradictionibus po-
puli iudeorum qui semp mi-
hi contradixit z ereptum ab
alijs perfidia (cōstitues me)
vt sis caput) z rector (getiū)

vt iudeis exclusis gentilibus
imperem. Populus) gentiū
(quem enim uilitauit presen-
tia corporali vel lege aut pro-
phetis (seruiuit mihi) seruitu-
te laurie mihi credendo z ado-
rando et colendo (in auditu
auris) q̄ oculus non uidit me
predicantem: nec miracula fa-
cientez (obediuit) apostolice
uoci audito euāgelio credidit
Laus ista gentium exprobra-
tio ē magna iudeorum: Non
sic iudei sed ipi primo. Filij)
sed nunc facti (alieni mentiti
sūt) blasphemātes contra me
fugā aliē iuererati sūt in pctō
ifidelitate sua (z claudauerūt)
q̄si vno pede debiles q̄ uetus
testamētū tenētes z nouū res-
puētes claudi effecti sūt clau-
dicāt ēt asem̄t̄z suis a lege et
pphet̄z sc̄q̄ntes litterā nō sp̄i-
ritū z traditiōes suas potius
q̄ dei Glor̄ ē exultātiō eccl̄ie
Illi s̄c̄ mēnti sūt z claudica-
uerūt sed. Quis dñs/ in se vi-
ta nobilissima et uita sempit-
terna: uiuit autēz etiam in me
quem in presentia mea semper
conspicio in quem firmiter
credo (benedictus deus me)

Psalmus. xviii. Fo. xxii.

us et laudat⁹ p⁹ bñficis col
lati⁷ exaltetur actor salutis
mee: vt toto orbi dñe⁹ per fi
dem et deuotionem. **A**berito
benedictus es tu Deus q⁹ das
vindictas michi (de inimicis
meis me vlciscēdo subdēdo
eos michi et fidei tue (vñ sub
dis populos sub me) vt q⁹ añ
erant p⁹sumaces ad te puer fi
fiant p⁹ficua deuotione subie
cti: tu dico liberator me⁹ de
inimicis meis curiosis) et fer
uida malignitate succensus.
Et etiam tu excelsiorem
me facies oībus persecutori
b⁹ meis) rationabile em̄ est vt
quāto altius in irā surrexerūt
inimici tanto ampli⁹ exaltet⁹
qui pertulit (a viro iniquo) .s.
quolibet heretico vel scisma
tico qui peruersi dogmatis
iniquitate crassatur (eripies
me) **P**ropterea) q̄ dicta sūt
q⁹ insurgentes aduersus me
humiliaſti (cōfitebor tibi cō
fessione laudis (in diuersis
gentib⁹) et voce et opere (no
men tuū glorificabo. **A**berito
laudabo qm̄ ipse **M**agn⁹
est faciens) et ostendens toto
orbi terrarum (salutes) quas

Christus rex ab eo p⁹stitutus
operatus est (in humano ge
nere) et quas p⁹tinue operat⁹
in credentib⁹ (et est faciens
miam x⁹po manu forti (2 libe
ratori) resuscitando eum a
morsuis et ad dexteraz sede
re fecit et misericordiam etiā
facit eius ipūali pp⁹lo in eum
credenti et hoc sine fine.

Argumentum.

Psalmus. xviii. in quo de
incarnatione domini.

Apostoli dicti.

Eli per celsi
tudinem conserua
tionis (enarrant)
gentibus (gloriā)
maiestatis christi in qua est
equalis patri et ipsi apostoli
dei (firmamentum) qz virtu
te spiritus sancti firmati an
nūciant (opera domini (que
sem hominem gessit) .s. nati
uitatem / passionē / et moriē /
2 h⁹ mōi. **E**cce q̄ discrete apo
stoli predicant: qz non omnia
omnib⁹ ap⁹stoli em̄ tanq̄. **D**i
es (clara spūalis et perfecta
(dei) .i. claris et spūalibus
ac pfectis auditoribus (eru

Psalmus. xxviii.

etat) plenitudinē sui nominis
diuine sapientie secreta reue-
lando: sed auditoribus infir-
mis carnalibus et tenebrosis
ipsi ap̄li auditorum talium in-
firmitatē descendētes quasi
(nox) facti (indicant) non sa-
pientiam: q̄ est de diuinis. vt
q̄d verbum est in principio
apud deū. s. sciētiam: q̄ est de
humanis: et de humanitate
christi et passiōe eius et h̄mōi
grossa respectu aliorum. Et
hoc predicationis officium
ap̄litam mirifice expleuerūt
vt omnib⁹ linguis loquerent̄
(Nō em̄ sunt lingue aut) ge-
nera dicendi per q̄ loquētes
(nō audirent̄) et intelligeren-
tur (voces eorū) Qui ap̄li ēt
ita late p̄dicauerunt. q̄ In
oēm partē ambitus terre exi-
uit verbū p̄dicationis) et fa-
ma miraculorum eorū et in fi-
nes orbis terre verba eorū p̄-
se aut p̄ alios a se missos. vñ
ante defecit eis terra q̄s lin-
gua ¶ **P**ropheta narrat q̄d
p̄dicauerunt ap̄li. Dei filius
Posuit) corpus assumptū
in quo venit pugnare contra
inimicum (in sole). i. in mari

festatione mundi: qz q̄ inuisi-
bilis erat: factus est visibilis
oculis hoīm (et ipse domin⁹
tanq̄ sponsus) ecclesie copu-
lat⁹ quā sibi copulauit casto
et impolluto amore p̄cessit)
in mūdum (de thalamo suo
sibi conuenienti. i. de intacto
vtero virginali. Qui) letus
sp̄iali leticia. ¶ **E**t gigas
fortissim⁹ et ceteros homines
in sup̄biali virtute transce-
dens (festinauit ad currandā
viam quā suscepit p̄ redem-
ptione humani generis qui
(a summo patre egressus) p̄
eternam generationem venit
in mūdū factus homo. Qui
per acto humane redēptiōis
opere ascendens in celum.
Occurrit) plenitudine diui-
nitatis vsq̄ ad equalitatem
patris q̄ sup̄ oēs celos exalta-
tus sp̄m sc̄tm sup̄ discipulos
misit (de cuius gr̄e donis ne-
mo est qui digne petat: et non
recipiat) ipse em̄ oīm electo-
rū suorū corda accendit et illu-
minat. ¶ **P**ropheta p̄men-
dat legem quā ap̄li p̄dicauē-
runt. **P**rimo a latore quia
Lex dñi) de⁹ enim illam de-

Psalmus. xxviii. Fo. xxiii.

dit contra manicheos negātes legem vererē esse a deo
Secūdo a sanctitate et puritate: quia (immaculata) oīa enī mala excludit nichil enī immundū aut malū cōcedit sanq̄ licitum/contrarium facit lex Machometi. Tertio ab utilitate: quia (conuertēs animas). s. de malo ad bonū de infidelitate ad fidem: cōtrarium facit doctrina hereticorum. Quarto ab infalibilitate veritatis certitudis: qz (testimonium dñi. fidele) plenissima veritate recognitum et adimplens qd̄ pmisit: qd̄ non facit doctrina philosophorum. Quinto a suavitate gustus: quia sapientiam (que delectat affectum (prestans humilibus) nō tumida se elatione iactantibus: qd̄ nō facit scientia mundanorū. Iusticie dñi recte) qui nō aliter cognoscitur fecisse q̄ docuit (letificantes corda) bonorū: spe premij eterni (preceptum dñi scz nouum testamentuz (lucidum) clarum et immaculatum: quare a patre luminū pdire docet (illuminās ocu-

los) non carnales sed mētis: qui diuino munere spūaliter clarificātur. Timor dñi sanctus) qui dicitur filia ex amore sancto procedens (permanet) in sanctis (in seculum seculi) caritas eius nunq̄ excedit ex qua oritur iudicia domini: scz mādata dñi in veteri et non nouo testamento scripta sunt (vera) quia immutabili veritate perseuerās (iustificate in semetipso) quia continēt manifestam iustitiā vnde non egent alterius auctoritate: vt firma et iusta habeantur q̄ ipsius dei. Et q̄ talia sunt iudicia dñi et eius precepta merito sunt preferenda oībus rebus mundi delectabilib⁹: scz diuitijs secularibus et delectationib⁹ corporalibus. Vere autem sūt dulcia. Et enim seruus tu⁹) q̄ vere et deuote seruiuit tibi experitur (et custodit ea) ope adimplendo: qz (in custodiēdis illis retributio multa) scz beatitudo supna incomprehēnsibilis et ineffabilis. Sed qz timeo dñe ne lōge fiam a iudicijs tuis p̄ occulta delicta

Psalmus. xix.

mea que quasi impossibilia sunt bene cognosci: oro pro omnibus peccatis mundari dicens. Quis enim delicta scz tam maiora q̄b̄ minora commissa q̄b̄ omissionis peccata perfecte (intelligi) nullus: nisi tu qui omnia nosti: id ab oculis meis manda me et ab alienis) que suadentibus demonibus aut malis hominibus fiūt. parce ceruo tuo) Ideo peto mundaria peccatis meis omnibus: quoniam si nulla eorum fuerint michi dominata tunc immaculatus ero) a criminali macula et sapiēt michi iudicia tua (tunc autem emundabor a peccato) superbie que est dicta peccatum maximum tuz quia ea cecidit diabolus et hominem traxit: tuz qz initiū est omnis peccati. Ideo ē mundari peto quia si emundatus fuero a peccatis **E** loq̄a oris mei) scz orationes et laudes erunt talia (vt p̄placent tibi) cum procedūt ex mundo corde (et meditatio cordis mei) erit talis vt grata sis et accepta in cōspectu

tuo sp̄ q̄ itus vides et cōsciētiam purā inspicias i cōspectu tuo dico: qz tu. Domine es adiutor me⁹) i bonis agendis et redēptor meus a malis adiutor vt habitē in caritate tua redēptor vt liberēs me ab iniquitate mea.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. xix. in quo propheta tangit diuinitatem xp̄i .s. sacerdotalem et regalem.

¶ Christus.

Audiat te

de⁹ p̄ in die passionis tue q̄ n̄e appellat⁹ ē dies tribulationis) i q̄ rā-

q̄b̄ sacerdos offeres et hostiā p̄ nobis (et p̄tegat) te virt⁹ dei pp̄li xp̄iani. **A**ditat tibi de sancto). i. de ecclia (auxiliū) eā ad credentiā gnationē tibi formando: sicut cuā ad adgnationē carnalē i paradiso (et de syon). i. de diuinitate per quam speculatur omnia tueat te. **¶** **A**demoz sit ois sacrificij tui) totius passionis tue eius memores nos faciēdo (et olocustum) in quo totus in cruce te pro nobis deo

obtulisti: placidū z acceptum
 do (fiat) i leticiā resurrectionis
 conuertat. Tribuat dñs (effe-
 ctum z efficaciam passioni tue
 iuxta desiderium z intentiōem
 tuā) z non sine eorum crudelē
 intentionē q̄ passionē intuler-
 rūt z oē plitū tuū compleat)
 qm̄ omnia alto consilio facis
 ideo hoc oro o chris̄te qz. Le-
 tabimur in salute) quā nobis
 per tuam mortē operatus est:
 z in nois tui participatione
 magnificabimur) cū a tuo no-
 mine dicti sum⁹ xp̄iani. Im-
 pleat dñs oēs petitiōes tuas)
 non solum quas in terra feci-
 sti sed etiam eas quas in celo
 facies interpellans pro nobis
 nec inde dubito qz ex nūc an-
 teq̄ fiat) per scriptū pphete
 (mihi monstratū est: quoniam
 dñs resuscitabit xp̄m suū) a
 mortuis. Exaudiet illū) orā-
 tes dñs) de celo sciō suo) ubi
 sedēs ad dexterā patris inter-
 pellat p nobis) cuius fortitu-
 dine virtutis z potētie salus
 spūalis consistit fidelium. Re-
 probi vero volubili successio-
 ne tēporaliū bonorū que qua-
 si rote volūtur z trahuntur

¶ Illi in curribus) supbis ef-
 feruntur honoribus atq; in eis
 exultant) nos aurez) serui dei
 speciē nostram figentes i eter-
 nis) in nomine domini inuo-
 cabimus) diuinam clemen-
 tiaz. ¶ Ipsi) reprobī funib⁹
 peccatorum suorum z rerum
 temporalium cupiditate li-
 gati ceciderunt) de spe cele-
 sti in mortem eternam) nos
 vero) electi) surreximus) ab
 infidelitate ad fidem: a vicis
 ad virtutes) et recti sumus)
 auxilio gratie tue ad contem-
 plāda z amanda celestia qui
 primo tortuosi fuimus in pec-
 catis. Omne saluum fac
 regem) chris̄tum resuscitan-
 do eum a mortuis quia saluo
 rege salui erimus vt ipso se-
 dente a dextris tuis et inter-
 pellante pro nobis) exaudis
 as nos) per eum) in die neces-
 sitatis nostre).

¶ Argumentum.

¶ Psalmus .xx. in quo de
 duplici natura in chris̄to diui-
 nitate et humanitate.

¶ Introductio.

¶ Propheta loquēs ex par-
 te humanitatis chris̄ti ait.

Psalmus. xx.

Domine in virtute tua et omnipotentia maiestatis tue letabitur christus (rex) regum et in eo quod per eum disposuisti saluare mundum (exultabit vehementer). ¶ Desiderium cordis eius scilicet animam suam ponere pro redemptione mundi: et desiderium glorificationis sui corporis et desiderium vocationis credentium (tribuisti ei concedendo ut hoc sicut vellet impletet et petitiones labiorum suorum) que ex voluntate desiderata processerunt (non fraudasti) quoniam omnia que fieri iussit impleta sunt. Et ideo erit: quia In die preuenisti eum in benedictionibus gratie tue ab instanti conceptionis posuisti (insuper in eo honorem et virtutem regie dignitatis) super omnem creaturam. Vita .i. resurrectionem gloriosam (petit a te et tribuisti ei) accelerando resurrectionem et petit a te (longitudinem dierum) et tribuisti ei indeficientem immortalitatem (in seculum seculi) Ma-

gna est gloria) christi hominis (in eius salutaris resurrectione demonstrata in qua innotuit potestas sibi data in celo et in terra) gloriam et magnam decorem addes super eum) cum in celo ad dexteram tuam collocaueris. Et vere magna est gloria christi hominis. ¶ Quoniam dabis eum in benedictionem) his qui in te credunt ut in ipso benedicantur omnes gentes sicut promissum fuit abrahe letificans eum) secundum homines (in gaudio) quod sui habebunt visionem vultus tui. Et merito hoc erit. Quoniam rex) homo christus ut humilis corde sperat in domino (solum) et in misericordia altissimi) exequenda per eum humano generi (non conturbabitur) humilians se et obediens usque ad mortem crucis. ¶ Propheeta de punitione malorum. O christe ex quo talis et tantus es. Inueniamus ultimum potestas tua) cum ad iudicium veneris puniendo peccata) omnibus inimicis tuis) qui eam in humanitate non cognouerunt iniurias patientiam et (maiestas

tue (in iudicio apparens inueniat ad puniendum) oēs qui oderunt) Et sic erit quoniam **P**ones eos). i. peccatores qui contra regulas domini obstinata mente vixerunt (similes elibano ignis) datos perpetuis flammis ex omni parte (in tempore manifestationis tue) in iudicio ad eos condemnandum dominus ad vindicta sua cōturbabit eos) proferens contra eos sententiam damnationis dicēs. **I**te maledicti in ignem eternum qui (deuorabit eos) non consumendo sed eternaliter affligendo. ¶ **F**ructum eorum) quē habuissent (in terra). i. uentū si credidisset xpo (perdes) quia non crediderunt et mandatis ei⁹ contumaci spū resisterūt (et imitatores eorū) vel quos seduxerūt non deputabis inter (filios hominum) quos in hereditatem sempiternā vocasti. **M**erito inter alios iudei peribunt. **Q**uā declinauerūt inter mala uerba dicentes quod demonium habes et huiusmodi (et cogitarunt consilia) maligna dicen-

tes expedit ut un⁹ moriaf pro populo etc. scz ista (nō potuerunt stabilire) iuxta voluntatē eorū nesciētes quod dicerēt. **A**lex quod dem dictū est scz malo voto probatū est. **T**olerabuntur autē ius dei vita pñci: scz nō sine pena

Quā in pones eos dorsus). i. in seruitutē subiāciendo: et (in extremis uite tue quae sunt passio et mors) preparabis) apertabis malā eorū intentionem occidendi te ad salutē humani generis que inde sequitur illi ita cogitauerūt deprimere: sed **E**xaltare dñe) scz in gloria resurgēdo et ad celos ascendendo: et hoc (in uirtute) deitatis et merito humilitatē et passiōis: et nos (cātabim⁹) interiorius deuotione cordis (et psallemus) exteriorius deuotione operis et annuntiabimus excellentiam potestatis tue: et mirabilia que gessisti.

¶ **A**rgumentum.

¶ **P**salm⁹. xxi. in quo agit de passiōe et resurrectione xpi.

¶ **I**ntroductio.

¶ **C**hrist⁹ hō oīa prouidens quasi iam uicina passione per motus ait ad patrem.

D. i.

Psalmus. xxi.

Deus deus meus

Domine humane nature a te create respice in me) in afflictione mea pendentem in cruce (quod me dereliquisti) in manibus iudeorum me persecutum traditum eorum voluntati quod licet non me preseruas a morte michi prepara quod respondens subiungit (longe a salute mea) corporali. id est quod non reseruet a morte temporalis faciunt (verba clamoris membrorum meorum) postulant tamen mortem meam sine qua eorum delicta experiri non possunt quorum delicta quodam modo sua dicit quia pro eis penam ipse sustinuit. Signum quod me dereliquisti est: quoniam. Deus meus clamor per diem. scilicet circa horam nonam hely hely. etc. (et per noctes) precedentiibus per si possibile est transeat a me calix iste (et non exaudies) sed hoc quod non sum exauditus in hac mea oratione non scribetur (ad insipientiam meam) quasi nesciisses quod autem quomodo peterem: sed ad sapiam maximam quod cum modus iste humane liberationis per passionem meam fuerit convenientissimus ut sic homo

solueret quod debebat et deus redimeret quod poterat conformavit voluntatem in eam voluntati tue quod me ad hoc misisti. Quamuis enim nomine in hac mea oratione exaudisti non me totaliter dereliquisti sicut iudei credunt dicentes deus dereliquit eum etc. sed. ¶ Tu habitabis in me scilicet tuo) que est congregatio tibi reconcilians cuius (laus est in ecclesia) inseparabiliter mundum videntium te per fides. Hec est consolatio mea quod patres antiquos in te sperantes audisti et liberaisti a malis) quod expediret eis: quod ex hoc cognosco quod nunc in audires si scires michi expedire. (Ad te clamauerunt) patres antiqui in oratione (et liberaisti eos) de servitute egypti et de captivitate babilonis (in te sperauerunt) et non in alio: et ideo non sunt confusi) quia assecuti sunt liberationes que liberationes fuerunt figure quedam huius liberationis per mortem meam facte. Ego autem in sum maior omnibus natura quod deus et merito quia sanctus scilicet dei nichilominus (vermis) et vilis sum in conspectu

ctu iudeorū vñ spuerūt in fa-
ciē meā: z alapis eā ceciderūt
tāq̃ cōtēpribiles: z ita viliis
reputatus sū vt nō videar re-
putari hō) sed nullus fortis-
tudis vt vermis abominabi-
lis vñ factus suz (opprobriū)
apud maiores sacerdotes et
scribas (z abieccio) apd cōez
plebem. Omnes huius ma-
li tā maiores q̃ minores vi-
dētes me deriserūt locuti sūt
labūs) me vituperādo z blas-
phemādo (z mouerunt capi-
ta) suaridentes z dicentes
verba que sequūtur. **S**pera-
uit i dño). s. p̃re suo vt ait (eri-
piat euz de manibus nr̃is eū
crucifigi non pmittendo: vel
si non eripiat saltē (saluus fa-
ciat eū) a mortuis resuscitādo
quoniā vt ait) deus pater di-
ligit eū. **H**ec mala michi illi
fecerūt: sed p̃cor dñe ne disces-
seris a me. **Q**uoniam tu es
qui supra naturam nasci feci-
sti me de virgine gloria vir-
ginitatis (ei⁹ permanēte spes
mea a iuuentute mea: in te ia-
ctatus sum ex utero) id est ex
quo factus sum homo: vt tu
solus esses spes michi. **D**ico

dñe ne discesseris a me (sub-
trahendo auxiliū tuū quē de
ventre matris mee deū meū
cognosco z colo: hoc necesse
est (quoniā tribulatio) passio-
nis mee (proxima est) scdm
tempus quia imminet nō est
alius qui adiuuet eripiendo
me de manib⁹ iudeorū nisi tu
solus deus. **D**escribit series
passionis. **C**ircūdabūt me
multi .s. populi iudeorū dis-
cti (vituli) quia ignorato dei
iugo inconsiderata procaci-
tate lasciuunt contra me xp̃s
cum gladijs et fustibus (tau-
ri pingues) scz principes sa-
cerdotum superbi z crassitu-
dine malicie p̃tra dñm recal-
citrantes (obsederūt me) ne
possim eorum manus euade-
re. **A**peruerūt sup meos suū
quasi fere volentes me deglu-
tire eriscentes contra me cru-
deles (sicut leo rapiens) in
pprehēsiōne mea (z sicut ruz-
gens p̃clamarent crucifige
crucifige eū. **S**icut aqua ef-
fusus est sanguis me⁹ ita ṽ-
riliter effundit (z dispersi sūt
discipuli mei) qui erant futu-
ri firmamenta corporis mei

D.ij.

Psalmus. xxi.

ecclesie qz relicto me fugerūt
Factū est cor meuz) horrore
naturali terribilis passionis
imminētis sicut cera resolu-
tum in medio vētris mei). i.
in pte sensitiua. **A**ruit in pas-
sione (virtus mea) opinione
iudeorum (sicut testa) fragilis
z inutilis ad aliquid notabi-
le per agendū: q̄ prius floruit
multis miraculis (et lingua
mea adhesit faucibus meis)
qz rōnabiliter possem r̄ndere
ad accusatiōes oīno tacui nō
r̄ndi eis r̄bus: ideo etiā aruit
qz ita vilē mortē pati fecisti
Describit ordinē passiōis
Primo captus fui. **Q**uā cir-
cū dederunt me) iudei non vt
homies: sed vt canes) rabidi
Secūdo illusus (psilium malis-
gnātū) iudeoz scz sacerdotū
z seniorum (obsedit me) vndi
qz ad illudendum et vt me
morti adiudicarent. **T**ertio
affixus cruci in qua foderunt
manus meas z pedes meos)
grossis clavis affigētes ligno
Quarto ita dure z crudelr i
ligno extensus: vt ossa mea
(humanis oculis) numera-
bilia viderentur. **Q**uinto de

spectus quasi pur⁹ homo pro
peccatis suis mortuus. **I**psi
desiderauerunt me z inspe-
runt me) z despexerunt estu-
mantes me purum homines
eo qz videbant me talia pa-
tientem. **S**exto nudatus ve-
stimentis suis vnde sequitur
(diuiserunt sibi vestimenta
mea) que erāt plura z diuisibi-
lia (z super vestē meā) in p̄su-
tilem qz nō erat p̄uenienter
diuisibilis (miserant fortem)
Tu autē dñe ne elongaueris
vsqz ad communem resurre-
ctionē (auxiliū tuū) sed statim
resuscita me: z ita factū est qz
tertia die resurrexit ad defen-
sionem meā cōspice) oīa no-
cumenta q̄bus impedire resur-
rectionem meā parant amo-
uendo. (**E**rue a morte) q̄ ve-
lut gladius separat animam
a corpore (deus animā meā)
scz vt non detineat multum
in morte (z de p̄tate inferi) q̄
more canino duorat animas
(etiam meā) innocentissimas
libera. (**S**alua me a crudeli-
tate leonina) populi iudaici z
(a cornibus superbie iudeo-
rum) salua me humilē. **Q**uod

Psalmus. xxi. Fo. xxvii.

pater sancte si feceris. Mar-
rabo nomē tuū) admirabile
gloriosum atq; sublime (fra-
tribus meis) aplis et discipu-
lis quod feci quando manife-
stavit eis resurrectionē suā:
factam virtute dei patris et
in publico et manifesto (in
congregatione fidelū) post
resurrectionem meā faciam
per meos annunciarī virtu-
tem tuam ad laudem et glo-
riam nominis tui.) Inuitat
alios ad laudem dei. Qui ti-
metis deū timore filiali (lau-
date eum) corde et ore et vni-
uersi imitatores fidei et ope-
rum. Jacob (glorificate eū)
coram omnib⁹. Timeat eū)
timore reuerentiali (omne se-
men) spirituale (israel). i. om-
nes fideles quoniam non de-
spexit nec spreuit deprecatio-
nem pauperis) scz christi qui
cum omniū diues esset pro
nobis omnibus pauper esse
voluit vt nos sua paupertate
diuites faceret. Hec auertit
faciem suam a me) repellēdo
oratiōem meam vt resurgam
(sed cum clamarem ad eum
exaudiuit me) resuscitando

me a mortuis. ¶ Chriſt⁹ ad
patrem loquens gratiarum
actionem agens ait. Apud
te laus mea et laudabo om-
nia ad tuam laudem referen-
do (in ecclesia que est (ma-
gna) iam fidelium multitudine
q; bonorum amplitudine
spiritualium et vota mea scz
sacrificium corporis et san-
guinis : quod voluntarie in
cruce obtuli (tibi offerri fa-
ciam) continue in memoria
passionis mee (in conspectu
timentium te) vt intelligant
te verum corpus esse et per
illud se saluari. Quod sacri-
ficio corporis et sanguinis
mei. Edent pauperes) spiri-
tu cōtempiores seculi : et hu-
miles (et saturabuntur) pin-
guedine diuine gratie (et lau-
dabunt dominum spirituali-
ter exultantes (qui requirūt
eum) cum cordis desiderio
(et viuent corda eorū) q; digne
sumunt illud hic vita gratie
(in seculum seculi) vita glos-
rie. Bentes reminiscuntur)
per predicationem apostolo-
rum dei sui : cuius cognitio-
nē licet naturaliter esset in

D. 19.

Psalmus. xxi.

serta diabolus obscurauerat
z cognoscentes se esse in re-
nebris obuolutos (puertentur
ad dñm de vniuersis fini-
bus terre). Et adorabunt
eum) adoratione latrice (aliq̄
de vniuersis familijs gentiuz
Et hoc ideo. Quia. Domini
id est christi (est regnum).
generaliter ipse enim est rex
regum z dominus dominan-
tium (z ipse dominabitur gē-
tium) cui dictum est a patre
Postula a me et dabo tibi
gentes hereditatem tuam.
¶ Propheta ostendit qui-
bus sumere sacramentum al-
taris sit dānosum. s. reprobis
de quibus ait. Manducaue-
runt) non solum pauperes. i.
humiles z deuoti: sed etiam
(pingues terre) terrenoz cu-
pidi z sectatores sed diuersi-
mode: quia primi. s. boni sac-
ramentaliter z spūaliter ma-
li vero sacramentaliter tantū
(z adorabunt) specie tantū
non simplici z puro corde: z
licet simul manducant mali-
cum bonis in p̄spectu tamen
ei⁹ cadent inuisibili casu per
peccata: oēs q̄ descendūt ab

amore dei ad amorem terre-
noz. ¶ Propheta in p̄sona
cuiuslibet iusti. Pingues ca-
dent: sed Anima mea) que
pauper fuit humilis (illi). s.
deo (uiuet ad honorem eius
illi placebit: mandata obser-
uando (z filij mei) per unites-
tionem fidei seruiēt ipsi) do-
mino. Annunciabitur domi-
no per angelos nūcios suos
non q̄ deum quicq̄ lateat:
sed vt ipsi miserū implicant
(generatio ventura) genera-
tio christiana que ex aqua z
spiritu sancto erat deo largiē-
te procreanda (et celi) id est
apostoli et doctores (annun-
ciabunt filiū eius q̄ ipse ius-
ticiis per quē omnes iustifica-
mur (populo q̄ nascet) ex aq̄
et spiritu sancto: quē domi-
nus p̄destinauit ante secula.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. xxi. in quo de
misericordia dei.

¶ Introductio.

¶ Glor ecclesie scientis se
christi passione saluatam et p̄
gratiam baptismatis inno-
uata iocunditate dulcissima
confitetur dicens.

Dominus regit eripiēdo me a seductionibus impiorum: sicut bonus pastor regit oves suas et eo regente (nihil mihi deerit) de eo quod est necessarium ad salutem: et etiam in temporalibus in loco pascue in lectioe sacre scripture me collocavit ut ibi pascam et reficiam: quia sermo diuinus a iam nouit saginare fideliter meditatus. Super aquam baptismi quo reficiuntur qui integritatem et vires amiserunt. et aia ariditate peccatorum sterilis ad bonos fructus inferendos diuinis muneribus irrigatur (educavit me) spiritualiter ad perfectum nutriendo: et post animam meam conuertit quia post baptismum de peccatrice facta est iusta: de fraudulenta mundissima: de contracta sine ruga sicut apostolus dicit. Deduxit me per altiora mandata iusticie et perfectiora consilia per que iustitiam citius celestem conuersationem consequuntur: et hoc non meis meritis (sed ex misericordia nominis sui) Vere deduxit me

per semitas iusticie: quia Si ambulauero in medio huius vite que est umbra mortis quia caligine peccatorum est obscura et ad mortem deducit (non timebo mala) siue occulta siue manifesta (quoniam tu mecum es) protector vite mee a quo nemo perire potest. Virga tua .s. leuis disciplina que imponitur infirmis et baculus tuus .s. durior disciplina quam ponitur grandioribus: non me afflixerunt mortificando: sed consolata sunt potius sunt enim signa paterni amoris. Consolatus etiam quia Parasisti domine (in conspectu meo) .s. fidelium non infidelium (mensam) sancte eucharistie ut in ea possent reficere. **D**ominus beata conuiuatio epulatio felix: saturitas fidei esca celestis parasisti (dico aduersus eos) qui in aliqua perversitate dimersi ecclesiam de suo grauer errore contristat. In qua mensa. Letificasti) spirituali leticia mentem (caput anime mee et calix) .i. amor diuinitatis mihi datus: quo me inebriasti et obliuisci me fecisti omnia miserationum et curarum huius seculi.

D. uij

Psalmus. xxiii.

Valde (preclarus est) quoniam feces carnalium cogitationum et affectionum non miscentur in illo: et perducit in super ad claritatem eterne vite. ¶ Et misericordia tua subsequetur me quasi custos et pastor ut perseuerem in bono (omnibus diebus vite) presentis. Misericordia tua subsequetur me adiuuans et efficiens. Et inhabitem in futuro in celesti hierusalem eternaliter.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. xxiii. in quo de glorificatione christi et hominis reparatione.

¶ Introductio.

¶ Prophetam ostendit christum dominum esse orbis terrarum ut sicut nullus ab eius imperio precebat exceptus ita nec ab eius fide quod debet esse alienum dicens.

Domini id est christi quod est rex regum et dominus dominarum (est terra) quam creauit et omnia quibus plena est: et ornata (orbis terrarum) cum habitatoribus suis. Quod et ipse iuxta ma-

ria firmam statuit ut mare non eam totam occupet ut homines et animalia in ea possent (vineam iuxta flumina preparauit) .s. orbem. ¶ Prophetam quod sit dignus qui in culmen virtutum possit ascendere dicens

Quis quasi diceret pauci ascendet in montem perfectionis iusticie (aut quis) dignus est in illa eterna beatitudine cum domino semper manere. ¶ Prophetam ridet. Purus in operibus mundus in cogitationibus (quod non accepit in vano animam suam) reputando eam seu implicando rebus terrenis et caducis que vane sunt: se magis applicauit eam rebus spiritualibus et eternis cum ipsa sit natura spiritualis et immortalis (nec iurauit in dolo primo suo) ipsum fallaciter decipiendo. ¶ Hic accipiet benedictiones a domino in hac vita incrementum virtutum et in alia beatitudinis premium erit enim inter illos quibus in die iudicii dicitur est dominus. Venite benedicti patris mei percipite regnum etc. (et misericordiam) totaliter liberantes ab omni miseria accipi-

Psalmus. xxiii. Fo. xxix.

et a deo salutaris suo) xpo: q
 vere est salutaris a quo z pec
 cata relaxantur z beatitudo tri
 buit. Tales em̄ q̄ predictis
 virtutib⁹ studēt ascendere in al
 titudinē celestis patrie sūt.
 ¶ S̄nario p̄muniter oīz que
 rentū dñs; et (q̄ faciē dei iac
 cob) videre cupiūt. Qu null⁹
 ascendit in montē dñi nisi p̄
 dictis virtutib⁹ polleat. Inq̄t
 p̄pheta o vos. Principes)
 doctores alioꝝ peccantium
 (auferte) ab aīs vestris vicia
 z peccata q̄ sunt (porte q̄bus
 adit⁹ sūt diabolo in cordibus
 hoīz) Vos virtutes eternales
 p̄ quas est introit⁹ ad eternā
 vitam p̄ quas etiā rex gl̄ie di
 gnat⁹ est introire (eleuamini)
 et in humanis cordib⁹ exal
 tamini (z introibit) ad ea per
 fidē z charitatē xps q̄ est rex
 gl̄ie. ¶ Prop̄heta querit ad
 quincendā p̄fidā iudeozum
 Quis est rex gl̄ie) q̄ intratus
 est ad corda; Ik̄ndet (dñs) q̄
 absolute oīb⁹ dñat⁹ (fortis) in
 reb⁹ agēdis (potens) q̄ ptā
 tes terrenas q̄ nichil sunt in
 p̄spectu ei⁹ dñs potēs ī pl̄io
 quo p̄tra mortē z diabolū pu

gnauit z vicit in oīb⁹. Rep̄
 tit idē dicens. Attollite po
 tas p̄ncipes v̄ras z eleuamini
 in porte eternales z introi
 bit rex gl̄ie. Quis est ille rex
 gl̄ie) Ik̄ndet (dñs virtutū cele
 stiu) .i. angeloz vel sup oēm
 virtutē z fortitudinē z sup oīs
 sublimis (ip̄e est rex gl̄ie.)

¶ Argumentum.

¶ Psalm⁹. xxiii. in q̄ doce
 tur vir iust⁹ i aduersis nō mur
 murare s̄z diuinū expectare
 adiutoriū. ¶ Introductio.

¶ Prop̄heta ī p̄sona eccl̄ie

Ade leuau

spirituali deside
 rio (aiam meaz)
 q̄ carnalib⁹ desir

deris p̄culcata p̄mebat in
 terra leuau ad te amplexan
 dū z p̄teplādū (dñs me⁹) ego
 expert⁹ in malis meā infirm
 tatez in tua bonitate (p̄fido)
 q̄ potens es iuuare z iō (nō
 p̄fundar) de pctis meis corā
 te z angelis tuis in finali iu
 dicio: hoc q̄ppe ore vt In
 mici mei) visibiles z inuisib
 les: z p̄cipue illi q̄ serpentī
 nis ac occultis suggestionib⁹

Psalmus. xxxiiii.

insidiātes ad hec mala deiecerūt nō habeāt facultatem (me irridēdi) ad quod parati sūt: et certus sum de hoc quod peto quia. vniuersi qui sub maloz persecutiōe auxiliū tuū fiducialiter, expectant non confundentur. nec hic nec in futuro. Sed Confundentur) in die iudicij. oēs iniqua agētes. rebus inutilibus. vanis et infructuosis occupati. Ne autem sim de numero iūqua agētū. **T**uas tuas) p̄ quas igit̄ ad te et quas ad nos venis) demōstra michi) ne aberrem ab illis et semitas consilioz tuozū (quod dicunt persecutionem maiore edoce me. **D**irige me in veritate tua) vt recte et pie viuam sicut veritas tua erigit (doce me vt non peruesse agā. in quo a te exaudiri debeo. tum quia) tu es saluator meus) salus autem p̄sistit i agnitione veritatis: tum quia toto t̄p̄is mei tractu expectaui misericordiā tuā. **¶** Prop̄heta psuadet exaudiri in consuetudine semper miserendi dicens. **R**eminscere miserationum tuarum

(quas fidelib⁹ semp̄ impedisti (et misericordiaz) naturalit̄ tibi insertaz) quod ab initio) seculi sūt nūquā em̄ sine mie fuisi nec peccāti h̄m̄ oī miseratione tua d̄ fuit. **I**ta dñe reminscere mie tue: et per misericordiam tuā (ne reserves michi ad vindictam perpetuam) **D**elicta mea quibus viā iūctaris dereliqui delicta iuuentutis mee quod sc̄z audacter et precipitater et ex fragilitate perpetravi et quod ignorater gessi nō reserves ad vindictā. **A**mentum meum) nō s̄m̄ iram qua dign⁹ sū (sed s̄m̄ misericordiam tuā) quod tue digna ē: nō per merita mea quod nulla s̄t s̄z (pp̄ bonitatem tuam dñe). **H**ac fiducia mor⁹ sū ad petendū qz. **D**ulcises et rectus dñs) misericors et iust⁹ et p̄ hoc legē) dulcissimā et rectissimam (dedit errantibus i via p̄sētis vice: quod lex vt si vere peniteāt misericordiam cōsequantur et saluētur sint aut̄ eternaliter puniant̄ tanquā sua misericordia abutentes. **D**iriget mansuetos) hūiles et eq̄eros discernet et ne declinet a via recta) mites docebit

vias suas quibus ad se puenire possint. (Uniuerse vie domini) licet sint innumerabiles comprehenduntur tamen sub duabus que in omni opere domini simul sunt: scilicet misericordia et veritas. misericordia quia peruenit cuncta bonitate: veritas quia omnia sub integritate diiudicat: et hoc patet requirentibus testamentum) nouum in quo christus legitur passus et mortuus pro redemptione nostra et requirentibus (ornacula prophetarum que manifeste hoc testantur. ¶ Propter gloriam nominis tui domine) quod est dulce et suaue (prospiciaberis) oblato tibi sacrificio spiritu contribulati peccato meo) ipsum remittendo (multum est enim) excedit enim facultatem virtutis mee ad satisfaciendum pro eo. Quis est homo qui timet dominum) timore filiali: id est qualis et quantus: quasi diceret. Ille est summe commendandus: quoniam (deus statuit ei legem) diuinam et naturalem que dirigunt (in via) iusticie:

que est pro omnibus eligenda (quam voluntarie) elegit seruandam v. sciat quid cauendum sit. ¶ Anima sic timentis deum et amantis post dissolutionem corporis. Et si non immediate consequatur perfectam beatitudinem recipiet simplicem solam usque ad resurrectionis tempus: nichilominus interius (deinorabitur in bonis) glorie deum videndo/amando/et laudando et opus bonum eius hereditabit solidam hereditatem) instaurati corporis: quando in resurrectione simplicem glorificati corporis recipiet. ¶ Firmamentum est dominus timentibus se) stabilis enim eos in fide sua et firmat in bono ne ullis temptationibus succumbant quibus (etiam testamentaria dispositione) dedit quod manifestabit se illis in quo est summa felicitas. ¶ Oculi) cordis (mei semper ad dominum) de cuius gratia confido quod et uellet afflictus meos de lege diaboli quo prius pro voluptatibus seculi capiebar,

Psalmus. xxv.

Quia oculi mei sunt ad te domine. ¶ Respice in me) pietatis affectu aspicientem te: et miserere mei in effectu loc^o em̄ est misericordie (qm̄ vnicus) sine auxilio amicorum (et pauper) a mundi rebus (sum ego) Item miserere mei quoniam. ¶ Tribulationes cordis mei multiplicatae sunt et de aduersitatib⁹) exteriorib⁹ q̄ imutabiles sūt his q̄ pie in xp̄o viuere volūt erue me. ¶ Glide humilitatem meam in corde et habet eam gratam (et laborem meum in corpore et his sacrificijs placatus (dimitte vniuersa delicta mea.) ¶ Respice in meos meos ad reprimendū eos (quoniam multiplicati sunt) non solum foris in fideles sed etiam intus in ecclesia non desunt falsi christiani (et odio iniusto) et sine cā (oderunt me) sine intermissione me persequentes. Custodi animam meam) ab eor⁹ fraudibus ne declinem ad sequelam eorum (et erue me) si forte insurgant aduersum me si nouerit aliud saltē ideo vt

(spes mea) quā habeo de te non sit michi ad confusionem. Ideo erue me: qz Boni) adhererunt michi (et innocētes q̄ nec actu nec voluntate, nocere voluerunt (et recti) qui in bono proficere studuerūt adhererunt michi consensione cordis et vnius voluntatis qz substitui te patient^r aduersitates sustinendo. ¶ Libera deus israel) pplm̄ tuū quē ad tuam visionem predestinasti ex omnibus tribulationibus suis quibus interius vel exterius opprimitur.

¶ Argumentum.

¶ Psalm⁹. xxv. in quo orat iustus a consortio malorum separari.

¶ Vox viri iusti.

Dadica me domine) iudicio discretionis discernendo me a peccatoribus condēnandis quia innocenter in cessi viam huius vite et in domino confidens non infirmabor deficiendo ab innocentia mea. Dixi domine qz innocens

Psalmus. xxv. Fo. xxxi.

ego sum. Probame tribulationes immittendo notum me fac probatum: et hoc non ut innotescat tibi qui omnia nosti: sed mihi et alijs quod postquam feceris ut recogitationes meas: igne spiritus sancti et si quam vitiorum maculam in me inueneris hanc oro: erue re hanc spiritus sancti calore consume. ¶ **T**enta me et vere dico non presumptiue Sed emendationis gratia quonia. Misericordiam tuam toto corde intueor: quod magna sit et dulcis et in bonis tuis in quibus est (veritas) et iustitia complacui fiduciam habeo quod non fines me supra vires meas tentari. ¶ **Q**uia complacui in veritate tua. Non apposui cor meum aut consensi consilio eorum qui in transeuntium rerum que vane sunt fruitione beatitudinem ponunt: quod est omnium iniquitatum causa: et ideo est (cum iniqua gerentibus) scilicet hereticis aut scismaticis qui questionibus perfidis scripturas diuinas deprauare intendunt (non me associavi) eorum doctri-

nis aut impietatibus comunicando. Non tamen vitium consilium malorum: sed etiam diuini congregationem ipsam malignantium in malo perseverantium (et cum impijs qui cultum dei impugnant) placitum non habeo) Sed inter innocentes conuersabor inter quos positus. Lauabo et mundabor per penitentiam a cunctis vitiorum sordibus opera mea et mentem in qua tanquam in altari sacrificium spiritus contribulati tibi offero (circumdabo) virtutibus et bonis moribus quasi ornamentis ornando conuersabor inter innocentes ut audiam et addiscam eorum exemplo: et instructione quomodo te laudem et cum didiscero exponam alijs aliqua de tuis operibus que omnia sunt mirabilia. Et si ecclesia tua adhuc habet malos admixtos cum bonis: ego tamen. Domine dilexi in ecclesia tua bonos et sanctos qui vita et doctrina sunt (decor domus tue) sunt (et locus habitationis glorie tue) quia non suam sed gloriam tuam querunt. Et quis

Psalmus. xxvi.

ita me habui & ita dilexi do-
minum tuam oro vt tu deus
Ne perdas cum impijs (qui
pietatem et cultum tuum ab-
negant animam meam perden-
do vel perumendo eam nec
(cum viris qui carnaliter vi-
uunt) & proximum oderunt (vt
tam meas) qua me valde dis-
similes sunt. Quorum ope-
ra iniusta sunt & iniqua & dex-
tra eorum repleta est mune-
ribus pro quibus iusticiam &
iudicium subuerterunt inno-
centes condemnauerunt vera-
runt vel inter fecerunt. Ego
autem innocenter) per studiū
sancte vite (ambulauit & ideo
(libera me) a perditione ip-
sorum futra et & in periculis
huius vite misericordia tua)
non deserat me sed in omni-
bus me concomitetur. Hoc
fac domine: q: Dilectio mea
et affectio q̄ facile labi solet
non recessit a rectitudine & fi-
dei & iustitie inter concutien-
tes hereses & mundi grauer
seuientes angustias semper
stetit immobilis et persistens
in directo itinere mandatorū
tuorum & ideo miserere mei

quod si feceris q̄diu ero i cō-
gregationibus hominum pu-
blice (benedicaz te domine)
laudendo & glorificādo pro-
beneficijs michi collatis a te.
¶ Argumentum.

¶ Psalm⁹. xxvi. in quo vir
iustus petit a deo gratiam vt
sic in presenti repugnando p̄-
ualeat contra hostes spiritua-
les vt perueniat ad regnum

¶ Introductio.

¶ Propheta exhortās quē
quem hominum non timere
quoniam a deo fuerat illumi-
natus ait.

DOMINUS ILLU-

MINATIO mea illu-
minans & docens
me cōtra tenebras
ignorantie (& for-
titudō salutis mee) roborās
infirmitatem meam: vt i bel-
lo possim resistere (quem ego
timebo nullum vereor vel
timeo hostem insidiatorem
vel persecutorem. ¶ Domi-
nus p̄tector vite mee) ipse
enim repellit omnes impet⁹
et insidias hostium meorum
(a quo ergo trepidabo) habē-
do talem p̄tectorem a nul-

lo. Dixi non timeo aliquem quia dum persecutores nocere appropriant michi (vt corpus meum rapido dente lacerent non magnifacio: quonia non timeo eos qui occidunt corpus animam autem occidere non possunt. Quia dominus protector vite mee est. **I**nimici mei qui persequuntur me infirmitati sunt) non poteres proficere quod intendebat (et occiderunt in ruinam) anime sue puenientes. **S**i fortitudo demoniorum et si impetio visiozum: si molimina hostium (aduersus me persistat non timebit cor meum) quoniam deus bellator fortis pugnat pro me. Si exurgat fortius (aduersus me plium) a predictis inimicis (in hoc) meo adiutorio figura spee victorie et remunerationis amplioris glorie eterne. **U**nam petam a domino) pre ceteris (et hanc requam) orone perseueranter pro obtentu ipsius (vt inhabitent in domo dñi). s. militantis ecclesie vt quandiu viuo nulla aduersitas me excludat ab unitate fidelium: qui unitatem et veritatem dominice fidei per or

bem terrarum tenent sed in ea permaneam semp. Hoc peto eo fine. Et tandem (videam) (per gustum) bonitatem dei in qua summa delectatio est et summa pulchritudo (et visitem) celeste (templum eius) vbi cum sanctis fruam clara contemplatione eius. Ideo hoc michi spero. Quoniam iam in dispensatione verbi sui incarnati) per fidem et specie abscondit me in die malorum) hominum me persequentium (et protegit me) ne lederer (in potentia diuinitatis abscondit sub humanitate que fuit tabernaculum in quo christus contra diabolum militauit. Hoc etiam fecit quia In petra) christo (exaltauit me) domino quia in ipso et per ipsum promoueor de virtute in virtutem et nunc in presenti vita (exaltauit) mentem meam super prauos motus et appetitus meos viciosos ne mei dominantur. Post hec omnia que fecit michi dominus Circuiui) omnia beneficia memorie commendando et potissime redemptionis beneficium et

Psalmus. xxvi.

ego non ingratus (imolauí in ecclesia catholica) toto orbe diffusa (hostiam) ineffabilis laudis (et corde et opere letabor in domio) et ideo. Tu audi domine vocem meam) iteriores quam in aures tuas forti intentione dixerim dicēs. Quia nā petiſta domio et. exaudime) dñe ex tua clementia pro illa vna et miserere (mei) Tibi nō hominib⁹ (aperui in corde meo vbi solus audis (desiderium meum) scz quod aia mea facta ad imaginem tuam (exquisiuit te) et non aliquid extra te premium nisi (vultus tuum) presentia visionis tue dñe (requiram) huic inq̄sitioni perseveranter instabo: qz preciosus aliqd nō inuenio illa enim est summa felicitas et beatitudo omnium sctōrum. Ut aut iueniā qđ quero dñe Non auertas lumen grē tue a me pctōre: qz nō ē in manu mea obtinere qđ peto et (nō) sinas me labi in peccatū per qđ (declines i ira a seruo tuo. Quia enim ego nō sufficio te inuenire nisi tu adiuues: ideo deprecor. Adiutor meus esto)

in hac via vt ad hoc pueniam (non derelinquas me) cuz ceperz adiuuare nec despicias me qz ego mortalis eternum audeo querere quia tu es (deus meus) qui ad imaginem tuam me creasti (et salutarz meus) q̄ sanas plagas peccati mei frustra at creasti et recreasti si mortales despicias. Ideo et nō despicias me mortalem quia non mea propria a me commissa sed parētalis culpa est. quia in hāc mortalitatē descendi. Quoniam pater me⁹ (et mater mea) eua (dereliquerunt me) expositum miseris presentis vite peccatorum enim peccatum mors intrauit in omnes (dominus autē (in carne assumpta assumpsit me) ad ad mortalitatē nō ergo despicias me. Ex quo assumpsit carnem meā. Da michi legem) viuendi vt (in via tua) regia firmiter persistēs nec a dexteram nec ad sinistram declinam et dirige me in semitam rectam) et in hāc dirige me qz non sufficit inchoare nisi perueniantur et hoc (propter inimicos meos)

Psalmus. xxvi. Fo. xxxiii

demonios prauos hoies appetitus carnis et praua desideria que insidiari non cessant ut impedimentū prestent in via eūdi ad te deū meuz. Ne tradideris me in voluntates persequentiu me nec sinas eos satiari d' malis meis qm̄ infurrexerūt in me testes ii q) de me falsa dicentes ut remoueant z reuocent me ad te: s; tamē mēta est iniquitas sibi quia ad damnū suum mentiti sunt oē em̄ pecca tū in suum redit auctorē. Vir iustus cōfessus de mīa dei ait. Non obstante psecutione inimicoruz z q' falsitas z mendaciū icreuerūt ptra me. ¶ Credo videre bona domini) electis pmissa (i terra beata) bōa q' dez vera z dulcia imortalia sempiterna et incōmutabilia vbi null' falsitatis locus vbi nullas boni defect'. Quia fortassis a te amāri hoc tradū v' sequitur vox consolatoria. Expecta) patie'ter (dominus) secure qui non fallit: omnipotens promissit. certus promissit verax promissit qui mentiti non potest. sed tu vt conseq;

ris (viriliter age) nō remisse (confortetur cor tuus) ne lasferis a bonis operibus etas si mala eueniant sustine perseuerando non negatum putes quod nundum accepisti quia si differtur non aufertur.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. xxvi. i quo est vox chasti hominis de passione et resurrectione sua.

De te domine sancte pater ex magno effectu clamabo) auxiliū tuū inuocabo (ne sileas a me cum te deprecatus fuero subtrahendo michi beneficium resurrectionis (et ne ta ceas) deserendo me totaliter in passione alias (similis esse alijs hominibus) descendens tibus in lacum (inferni sicut inimici ei existimant. Quod ne fiat. Exaudi vocē deprecationis mee cuz oro ad te) pro totius mundi salute (dum ex tollo manus meas) in cruce (vt templum sanctum tuuz) quod est ecclesia tibi congrua

¶ .i.

Psalmus. xxvii.

per passionem meam. Exaudi me domine. Ne simul me tradas in mortem (cum peccatoribus) simul id est ex qua alij traduntur causa simili id est pro peccatis suis (et nec perdas me cum operatibus iniquitatem eo fine et intentione qua illi me tradent ut scilicet nomen meum deleant et extinguant. (Qui scilicet iudei inimici mei pacem (dolosse loquuntur michi proximo secundum carnes et per impensam eius multiplicem misericordiam dicentes: scimus quia a deo venisti magister et viam dei in veritate doces scilicet censum dare cesari (mala autem in cordibus eorum) quia mala intentione interrogant ut scilicet captum in verbis reprehendere possent quibusdab: retributionem condinam (secundum opera mala illorum que michi intulerunt flagellantes conspuentes et occidentes) et secundum nequitiam adinventionum ipsorum. quibus falsa adinveniebant contra me dicentes me seductorem demoniacum et huius-

modi (retribue illis quibus ex passione mea sequatur utilitas toti humano generi ad salutem. Tribue tamen illis mercedem secundum voluntatem malam et inentionem operum ipsorum et sicut ipsi rediderunt michi mala ira retribue eis mala. Et hec ideo continget eis. Quoniam non intellexerunt opera domini invisibilia ut verbum carnem factum esse (nec consideraverunt opera manuum eius) visibilia scilicet miracula eius que sufficiens testimonium perhibebat de eo cum a nullo alio (taliter fieri possent ideo destrues illos) nunc per romanos irreparabiliter (et non edificabis eos) postea ut solebas olim post captivitates reducere eos sed de hac captivitate non reducentur. Sciens christus homo completa esse omnia que petebat quasi iam exaudiat gratias refert dicens. Benedictus dominus quoniam exaudiuit voces deprecationis mee. Certe exaudiuit me dominus quoniam. Adiuutor meus et protector meus est et in ipso speravit cor meum)

Psalmus. xxviii. Fo. xxxiii.

In morte (z adiutus sum) in resurrectione. Certe adiutus sum in resurrectione. Quia re floruit caro mea) pcedens de tumulo in corrupta in passibilis z gloriosa. vñ iam metu mortis cōsumpto liberavoluntate hilariter z gaudēter per me z fideles meos (pfitentur et) confessione laudis. Merito fideles mei confitebuntur ei quoniam. ¶ Fortitudo) in pugna contra dyabolum (est plebis sue) que credit z cōfidit in eoz protector omnium qui passione filij sui sunt redempti tam in presenti q̄ in futuro eos conseruando. Interpello z oro domine sancte pater. vt Populum tuum ad salutem) perducas qz et meus est qz omnia mea tua sunt (z bñdic eccle tue) que est hereditas tua virtutibus et numero augendo (z rege eos) in hac mortali vitane declinet ad prava (extolle illos) a terrenis, ad celestia eos glorificando eternaliter.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. xxviii. in quo mouent fideles afferre spūa

les hostias deo.

Fili dei afferre

f te dño) vosmetipsos nō corruptos erroribus q̄ estis filij apostolorum quos genuerunt p euangeliū (qui arietes) dicunt / cum qz duces gregi fuerunt / cum qz duobus cornibus id est vtriusq̄ testamētiauctoritatibus pualuerūt cōtra hereticos z superstitiones z idola quasi dura fronte eos diruantes. Afferre dño deo patri (gloriā) qz est ois creature principius (z honorem). quia est omnis creature finis quod tunc deo afferimus quando exhibem⁹ nos tales in quibus deus honoret z glorificetur afferre domino filio q̄ est noticia intelligentie paterne (gloriam) predicando eum equalē esse patri / z omnia opera vestra ad eius gloriam dirigēdo (adorate dñm) spiritum sanctum qui est sanctificator z inhabitator ecclesie sancte sue. Ideo afferre dño gloriam. qz Glor xpi) tam per se q̄ per suos fuit super multos populos super

R. 2.

Psalmus. xxx.

quos ipse christus rex glorie
in humana natura terribilit
(intonuit) comminatione fu
turi iudicii & fragore sposto
lice predicationis per vni
uersum mundum: quo men
tes hominum ad conuersio
nem comouit. ¶ **Glor** pre
dicationis domini per se et
per suos (in virtute) quia cu
operatione multorum mira
culorum (et vox domini in ma
gnificencia) quia simplices &
indoctos magnificos fecit i
omni sapientia cui non poterat
resistere oēs sapientes mundi.
¶ **Glor** predicationis (dñi)
per se & p suos (quasi confrin
gentes cedros quia multos
sublimes et altos diuites et
potentes de gentibus voce
sue predicationis pterunt con
fringet ad penitentiam & hu
miliabit sub iugo euangelii et
eodem modo cedros libani)
qui ceteris cedris sunt altio
res: iudeos. s. qui rone legis
se gentibus superiores gloria
buntur confringet ad penite
ntiam succisa atq; contracta in
his superbia. ¶ **Cominuet**
eos humiliando (tanq; vitu

lum pinguem) ad imitatio
nem christi vt ipsi etia sint
parati p xpo mori si sit opus
quemadmodu christus filius
sui carne iudeorum fecit pro
nobis oib; qui iudei ppter
eorum superbiam dicunt vni
cornes. ¶ **Glor** predica
tionis christi quasi (interceden
tis flama ignis) q; vitia car
nis q; concupiscentias resecat
et phibetis vox predicationis
per suos (comouebit etiam
gentiles ad fidem q; ideo (de
sertum dicti sunt q; sine lege
sine deo) sine prophetis fuerat
comouebit etia dñs ad fide
comuertendo iudeos q; dicunt
desertum cades qd interpre
tatur sanctu legis a quo san
cto legis deserti sunt: qm sa
ctum legis. i. spiritualem in
tellectus eius non habent.
¶ **Glor** predicationis chri
sti (quasi pparatis ceruos)
quia tribuit spiritum sapien
tie quibusdam perfectis qui
veluti cerui repellunt vene
nosas linguas hereticorum
et sicut cerui per spinas in ce
dunt sine lesione: ita ipsi per
vanitatem mundi sine dele

ctatione quibus dñs (reuela-
bit) ea q̄ alijs sunt (abscondi-
ta). s. vmbzacula mysterioꝝ
& omnes) qui sunt (in tēplo)
sic consummato pro tantis
beneficijs dicēt gloriā no-
mino ideo etiā. ¶ Date glo-
riam dño) q̄ sanctos suos in
ecclesia quā in archa Noe
cōstitutos. Inter fluctus hu-
ius seculi illesos inhabitare
facit sicut seruauit inter flu-
ctus & aquarū inundationes
existentes in archa Noe: et
deinde in tēplo (sede bit dñs
rex) regnās i eis & regēt eos
vsq̄ quo deducat eos ad por-
tum stabilitatis eterne. Dñs
virtutem populo suo dabit)
contra hui⁹ mundi pcellas &
turbines dimicanti / & tandē
dominūs benedicite populo
suo) in eum credenti: et mā-
data eius obseruant) (in pas-
ce) eterna in seipso q̄ est pax
nostra.

¶ Argumentum.

¶ Psalm⁹. xxix. in quo de
resurrectione christi.

¶ Introductio.

¶ Christus hō gr̄as agens
pro resurrectione sua inquit.

Domine subli-
mitatem tuam
glorioso lauda-
bo ampliando
nomen tuum p̄
multas gentes (qm̄ suscepisti
me) de morte in resurrecti-
one decorando me gloria i-
mortalitatis / et quia nō p̄mi-
sisti diu (inimicos meos) iude-
os & demones iocundari et
delectari super me) quia ini-
mici qui letari sunt in cruce
in resurrectione tristes effe-
cti sunt et deuoti gaudio ma-
gno flozuerunt. ¶ Domine
deus meus clamaui ad te) in
passione (& sanasti me) in re-
surrectione ab omni corru-
ptione et infirmitate carnis
quia in corpore glorioso & i-
mortalis me resurgere fecisti
celeriter o domine. ¶ Edu-
xisti ab inferis animam meam
cum alijs animabus sanctis
que ibi detinebantur (salua-
sti me de lacu inferni) ubi sūt
anime peccatorum ne sicut
illi princeps caderē in mor-
tem. Quia autem resurrectio
que precessit in capite sepa-
E. ii.

Psalmus. xxix.

ratur in mēbris sicut promissum est eis. **M**ortatur ppheta ut agat gratias deo: dicēs ideo vos. **D** sancti **q** salutate domino bene operando et laudate eū quia ex sua bonitate et sanctitate memor fuit nri) ut sacrificet nos. **I**deo etiā psallite dño et cōfitemini domino. **Q**m ira eius cito transiens est quia si aliquādo irascatur suis ad correctionē est in breui tēpore. **v**ita) vero in (voluntate eius) siue propiciatione ei⁹ est: non enim vult mortem peccatoris: sed ut conuertatur et viuat. **H**uius mie et clementie diuine signum ostēdit ppheta dicēs tam modico tempore sicut est inter. **V**esperum) et demorabitur (fletus) ira dei ad misericordiam si in vespere ducat fletum peccatores puniēdo cito transibit: (et in mane) dabit leticiam eos psolādo. **E**go autem in confidentia diuinitatis cuius plenitudo habitat in me (dixi) hoc non mouebo voluntate dei: sed que placita sunt ei semper faciam. **E**t sicut ego dixi in ex

gratia tua fecisti. **Q**uoniam prestitisti) puritati mee et innocentie mee (virtutem) perpetue stabilitatis in bono quod non de humana habeo: sed de tua voluntate et gratia quod naturam humanitatis mee tu diuinitati copulasti. **Q**uod pater: quia **[** Dum auertere) visus es tue diuinitatis presentiam a me quando passioni me exposuisti infirmitas carnis mee attrita est et sensualitas turbata. **T**unc dixi. **A**d te (pater) dñe (clamabo) in articulo passionis: petēs auxiliū) et ad deum meum deprecabor) pro immortalitatis gloria habentia: et pro redēptopopulo morte mea dicens. **[** **Q**ue utilitas in effusione sanguinis mei) qui sine culpa meam effusus est si non statim resurgā aut corpus meū fuerit in sepulchro (corruptum) corruptione putrefactionis certe nulla: quia in tali casu non fuisset credita eius diuinitas: et per consequēs homines nō fuissent consecuti utilitatem. **I**nducens aliam rationē ait. **N**ū-

Psalmus. xxx. Fo. xxxvi.

quid cōfitebitur tibi cōfessio
ne laudis corpus resolutum
(in puluerem) planum est q̄
non: aut annūciabit veritatē
tuam certe non. Unde ap̄li
cessauerūt a p̄dicauōe quādiu
fuit in sepulchro. Gaudens
ch̄istus de resurrectione sua
ait. Audiuit dominus in: de
precantem (7 miser⁹ ē mei)
faciendo me a mortuis resur
gere (dominus factus est ad
iutor meus) q̄ non dedit san
ctum suum videre corruptio
nem: sed me decorauit gloria
immortalitatis. ¶ Ch̄istus
exponens modum quo pater
miserus est ei: ait ad patrem
Conuertisti planctum meū)
quem habui tempore passio
nis quo dixi. Tristis est ani
ma mea vsq̄ ad mortē 7 plā
ctu quo me plangebant apo
stoli et sancte mulieres in
gaudium) in resurrectione
mea 7 carnem meam (faccū)
in quo latebat precū redem
ptionis in (scindi permisisi
clavis et lancea) morte: sed
in resurrectione mortalitate
destructa immortalem feci
sti et ita (circumdediti me)

gloria immortalitatis cum
summa leticia). Hoc quod
michi fecisti. Leuati in gloriā
tuam) erit cū causa vi laude
ris a me 7 a meis: et vere cir
cūdediti me leticia: quia vl
terius non sentias punctiōes
passionis sicut ante q̄ mors
non dominabitur mihi. vltra
(domine deus meus in eter
num laudes) maiestatis tue
(ocantabo per me 7 meos.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. xxx. in quo mo
uetur iust⁹ ne de se presumat
sed de dei mīa presumat.

¶ Introductio

¶ Gloria filij ex assumpta hu
manitate ait. O deus pater.

Non te domine
speraui sicut in
protectore fort
issimo (nō con
fundar in eter
num) 7 sic temporalem susti
neam confusionem a iudeis
(in iusticia tua libera me) vt
non sim detentus in morte:
hoc enī erigit tua iusticia vt
cū nō sit debitor mortis mor
tem tñ pro redēptiōe huma

Psalmus. xxix.

na susceperim in morte non
sim detentus sed celeriter re
suscitatus exurgam. **E**xau
di me festina vt cruas me)
morte tertia die resuscitatio
ne differas vsq; in cōmunes
omnium resurrectionē meas
O tu deus pater quia omnia
salus et protegis. **E**sto
michi deus protector) vt me
vndiq; tuo valles auxilio vt
nulle iudeorum impugatio
nes me ledant sis michi secu
ritas in qua quiescā. (i. fac me
resurget) vt saluū me facias
& morte) q̄ se iudei putāt me
posse dānare. Ideo te & non
alium quero. Quoniā fortis
tudo mea (ad tollerandū pfe
cutores) & refugiu) ad euadē
dum eos tu michi es propter
nomen tuus deduces me) .i.
facies me trāsire de morte ad
vitā de corruptione ad incor
ruptionem de pena ad gloriā
(et enutries me) multiplican
do & palatim augendo cor
pus meus quod est ecclesia. &
Alequeo mortē) q̄ me oino
pdere iudei occultis machi
nabantur insidijs (educes) be
neficio resurrectionis frustra

tis omnibus iudeorum cōsi
lijs contra me preparatis qz
domino protegente nulla po
test aduersitas pualere. **P**o
testati tue cōmendo spiritus
meum cito eum recepturus.
¶ Deinde apostol⁹ fidelis
christi passione redemptus
de resurrectione capit is lei⁹
dicit gratias agens & redemi
sti me domine deus me⁹ ve
ritatis non fallans in pmissi
one quod enim per prophe
tas pmissi in tua morte ad
impleuisti. **P**opulum tuum
redemisti sed **O**disti obseruā
tes & amantes vanā beautu
dinem) seculi diuitias digni
tates gaudia seculi que vtiq;
vana sunt quia talia non tan
tum vacue sed (superuacue)
obseruantur quando ita amā
tur vt celestia contēnentur.
Illi obseruāt vanitates **E**go
autē speraui) nō in pecunia ho
nore aut i aliqua humane po
testatis sublimitate que oim
nia percunt (sed in domino)
q̄ est veritas & via & ideo exal
tabor & letabor in misericor
dia tua que non fallit nō in
mea iusticia **¶** Quia miserus

Psalmus. xxix. Fo. xxxvii.

est humilitatis mee tam me
tis q̄ corporis quavisq; mor-
tem me exinaniviz grata tibi
fuit (saluasti a peccatis) a qui-
bus homo se saluare nequit
(animam meam (immunem
ab omni peccato conseruan-
do. Quia sic saluasti me ideo
Nec conclusisti me) in po-
testate diaboli eum michi do-
minari permittendo ita in li-
bertatem qui nō habet in me
quicq; immo statuisti in loco
spacioso pedes meos (qz nō
solum in iudea s; per omnis
regna mundi apostoli firma
fide stabilitate firmati z suc-
cessores eorum predicāt no-
men meum. Et qz licet me
non concluderis in manibus
inimici insurgunt tamen ad-
uersus me insidie multe iu-
deorum: ideo Misere mei
qm̄ tribulor a deo (q̄ turbas-
tus est) in furore iudiciorum
seuientū in me (oculus) ra-
tionis mee (affectus) sensua-
litate z memoria mea. Hic
turbatus sum. Quoniam vi-
ta mea) temporalis per lon-
gas et graues passiones vsq;
ad mortem perducta est: et

omne tempus quo in hoc se-
culo dixi (deficit in gentib⁹)
in angustiis supplicis diuer-
sis. Infirmata est virtus) et
confidentia animi (in pau-
tate) z defectu bonorum: et
paucitate credentium: quoni-
am in presenti vita plures
sunt peccatores z infideles
pauci vero sancti z firmitas
et virtus que compago cor-
poris mei sustinetur debilita-
ta est quasi deficiens a vigore
suo. Preter predicta turba-
tus sum: quia Factus sum
super omnes inimicos meos
scilicet qui torquentur pro
sceleribus (opprobrium) z cō-
temptibilis valde (vicinis
meis) qui vicinitate fidei ap-
propinquabāt quibet adque
non crederent: credere tamē
disponebāt: sed videntes me
in cruce pependisse a crude-
litate vicinitate remoti sūt
dum pati videbant quē ado-
randum esse putauerūt: z ēē
fact⁹ sum (timor notissimeis)
apostolos z discipulis meis
qui me capto fugerunt. Et ēē
illi. Qui) minus scripturis
credentes (viderunt me in

Psalmus. xxx.

cruce positū (foras). i. a fide
beltatis latentis in me (fuge
runt eliminantes specie suam
morte mea fuisse finitam: et
sic oblitū sunt mei tāq̃ a co:
de eorum mortuus sum. Et
etiā. Factus sum) in elimina:
tione perfidorum iudeorum
(tanq̃ vias prefororum) ad
nullos vsus vtile z per cōse:
quens abiciendus: z hoc iō
(quoniam audiui) et patien:
ter sustinui (vituperationem
multoz p̃moratū i circuitu)
s. circa crucē assistentū vel
qui in hierusalem morabant̃
qui nō cognoscebant me cē:
deum. Dum simul conueni:
rent aduersum me in eo con:
siliati sunt vt acciperēt) seu
tollerent per mortem vitaz
mensa) sed contra eorum cō:
silia inter hec opprobria et
scandala (ego in te speravi)
non in homine nichil enim
securius est q̃ sperare in do:
mino (dixi deus meus es tu)
qui me creasti in dispositiōe
tua (sunt sortes) tam vite q̃
mortis mee) qz quando vis
viviuis vel moritur. Et qz
tu es de⁹ me⁹. Eripe me) de

potestate dyaboli: et ministro
rum eius qui in medio habent
(z a persequentibus me) q̃
michi mala inferunt. Illu:
stratio respectus qui super
me secundū tuum) secundū
formam humanitatis efful:
geat infundendo gratiā (sal:
uum me fac) non ut iusticia
mea non in meritis meis (s.
in tua misericordia non eris
bescā) exultantib⁹ michi ma:
lis s. saluet ab his p̃secutio:
nibus (qm̃ inuocauit te) q̃ po:
tenses me exaudire. Erus:
bescant unpū) scz iudei xp̃m
crucifigentes: z gentiles de:
um verum nō cognoscentes
idola et lapides inuocantes
ymbis infernalib⁹ socienē
fac obmutescere (labia dolo:
sa) que hic garrula sunt diuini
non timent iudicium. Que)
labia dolosa (loquuntur ad:
uersus iustum) christum iniq̃:
tatem iridentes crucifixum
z contenes tanq̃ purum ho:
minem z peccatores in quo
peccauerunt. Primo (in su:
perbia) quia creatorem suum
contempserunt. Secundo
in abusione quia cū cui plu:

Psalmus. xxx. Fo. xxxviii.

rimium debeant ratione beneficiorum crucifixerunt.

¶ **I**sta cernens propheta & admirans ait. ¶ **Q**uā magna multitudo dulcedinis tue deus ꝑ quanta gloria in futura beatitudine disposita est electis tuis plane inestimabilis incōprehensibilis quā modo abscondisti in te tenet ipse: vt plus desideretur in futuro vero patebit. Quam dulcedinem modo absconditam. ¶ **C**onsummabis in aperto in futura vita his qui vix in finem perleuerantes te expectant qui in conspectu hominum nō erubescunt confiteri quod credunt: s; fidem suam libere p̄fiterentur.

¶ **L**ora; facie tua que nūc abscondita est hominibus) tanta pace & quiete fruuntur electi tui vt ab omni humana p̄turbatione in p̄petuum sicut securi. Sicut electos tuos in futuro abscondes: ita nunc. ¶ **I**n tabernaculo) ecclesie militantis in qua militiam exercemus (a contradictione linguarum) omnium scismatum et heresum: que

contradicunt veritati christiane doctrine. ¶ **I**n ecclesia cū inuenitur defensio secura ab huiusmodi cōtradictione linguarum. Quia tot facit facti suis. ¶ **B**enedicti⁹ p̄sens quoniam mirabilem fecit misericordiam suam in me ciuitate Hierusalē munita tunc quando me ibi docet & miracula facere: et etiam pro hominum salute mori voluit vbi quoq; gloriam resurrectionis me ostendisti: vt merito sit quod in Hierusalem potentia tua misericordiam tuam mirā fecit: vbi declarare tam ingentia sacramenta delegisti. ¶ **E**go stupefact⁹ cum in me horribiliter iudei seruiret (dixi in stupore meo) ita vilis reputatus sum vt videar esse (proiectus a facie oculorum tuorum) id est a conspectu misericordie tue. Et quia sic humilem me exhibui: et illi me derelictum et proiectum a te omnes putabant. ¶ **I**deo exaudisti vocem orationis mee dum clamarem ad te) qñ in cruce dixi deus quare me dereliquisti

Psalmus. xxxi.

quibus clamoribus exandit⁹
sum cum resurrectionis gra
tiam me collocaſti. Chriſtus
homo ꝑ collatis ſibi benefi
cijs ſāctos cōmouet vt amēt
dominum dicēs. Diligite do
minum omnes ſancti er⁹ quo
niam veritatem requiret) in
iudicio ꝑremia diligentibus
ſe conferendo (ꝛ retribuet a
bundanter ſuperbi) ꝑ dignā
punitiōem. Ergo vos oēs
qui incepisti bona operari.
Viriliter agite) in inceptis
bonis ꝑſtantiffime perſeue
rando: ne feminea molitie de
ficiatis (et confortetur cor ve
ſtrum) ne a recto ꝑꝑoſito
aliqua carnis imbecillitate ſe
ducat (oēs q̄ ſꝑatis in dño.)

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. xxxi. in quo
agitur de penitencia.

¶ Introductio.

¶ Vox prophete.

Mati bea
titudine ſpei)
quorū remiſſe
ſūt iniquitates
ꝛ quorum dele
ta ſunt peccata. vt a deo nō

punant⁹ ampli⁹ ꝑꝑterea. Bee
tus vir cui nō imputauit dñs
peccatum ad eternaliter pu
niendum (et non eſt in ſpiritu
eius dol⁹) ſiue fraus vt aliud
in labi⁹ in aliud cogitatione:
vt cum ſit peccator iuſtus ſe
ꝑdicet. Et ostendēs q̄ peri
culoſum ſit peccatum celare
in cōfeſſione ait. Quia tacui)
a cōfeſſione peccatorū me
orum defecerunt in fortitudi
ne omnes vires mee interior
res peccatorū mole de ꝑreſſe
ꝛ debiles facte ſunt reſiſten
dum de peccato (dū clama
rē) ꝑreſumptuoſe (tota die)
me iuſtum iactando merita
mea cum ea me non haberē
niſi peccatum iſte tacuit con
feſſionē clamauit de meritis
ꝑſumptionem ꝛ ſic tacuit vñ
ꝑꝑficeret: non tacuit vnde
deficeret. Verū. Quia bacul⁹
correctionis tue me ſuperbū
tetigit aſſidue et in iꝑſa aſſi
dua tribulatione flagelloꝝ
meorum. Conuerſus) ſum
(ad cognoscendum miſeriā)
meam et culpam meam ꝑla
gendam dum remorſus con
ſcientie inſigitur cordi meo.

Psalmus. xxxi. Fo. xxxix.

Postquam te iratum michi co-
peri quia tacueram non ulterius
tacui. sed Delictum meum
omissionis (cognitum tibi fe-
ci per veram confessionem &
satisfactionem & iniustitiam
meam quas commisi facien-
do non faciendo (non abscondi-
si aperui ut tipes tu. deteri
ut regeres tu. Proposui confi-
teri iniustitiam meam domino) ac-
cusando et damnando me non
alios (et tu misericorditer) in-
dulxisti impietate peccati mei.
¶ Pro hac peccatorum re-
missione et venia) orabit ad
te omnis sanctus) ut eam sibi
valeat impetrare: quia nemo
est hic a peccatis immunis.
vnde nullus sanctorum est qui
assidue non dicat. Dimitte no-
bis debita nostra: orandum autem
ille (in tempore opportuno) scilicet
gratie et vite presentis: quia
in alia vita nemo proficue con-
fitebitur. ¶ Veruntamen et si
sanctus orat pro venia pec-
catorum et etiam in tempore oppor-
tuno: illi tamen qui) sunt defluen-
tes et natantes) in carnalibus
concupiscentiis vel erroribus
diversarum sectarum (non ap-

proximabunt) ad deum: quia
errores sequuntur nisi prius
aqua confessionis peccatorum
et humiliationis cordis mun-
dentur. Merito sancti orare
debent: quia Tu es refugium
meum a tribulatione huius se-
culi vel peccatorum (que circum-
dedit me exultatio mea) cuius
ope subsisto cuius semper
prosidio tutus sum in cuius spei
consolatione requiesco (erue
me a circumstantibus me) de-
monibus et malis hominibus
querentibus me impellere ad
recidivum. ¶ Respondet dominus
petitioni penitentis. Intel-
lectum tibi debet) ad cognos-
cendum agenda et instruen-
te) vitare vitanda (in via hac)
mandatorum dei quia gradie-
ris (firmabo super te oculos
meos: te protegendo ne
aliquis tibi noscere possit.
¶ Illuminatus vero iam pe-
nitens convertit se ad alios
superbos peccata sua defen-
dentes movens eos ad peni-
tentiam: dicens. Vos pec-
catores. Nolite fieri) super-
bi (sicut equus) qui erecta cer-
vix iacet aut stolidi et pigri

Psalmus. xxxii.

(sicut) mulus quibus nō est intellectus sed sequuntur appetitum sensualem viuentes vita brutali. ¶ Penitens dolens de p̄ditione taliā hominum q̄ more brutorū aīatiū uiuunt orat ut nolentes acquiescere arceant flagellis ad acquiescendum dicēs. In chamo et freno) scilicet maiori et minori tribulatione secundum diuersitatem culparum et p̄sonarum (superbiam et p̄tinaciam p̄stringe) et contunde iactantiam eorum (q̄ non approximāt ad te humiliando se: et obediēdo ad iustum. ¶ Bene monui vos nolite fieri sicut equus et mulus q̄ multa sunt flagella peccatoribus) preparata hic et in futuro maxime ubi peccatoribus obstinatis grauissima sunt reseruata (sperantes autem in domino) vera spe (misericordia circūdabit) et vindicta ne sit locus hosti ad intrādū. Et misericordia dicitur circūdare sperantes in domino. ¶ Propheta inuitat iustos ad exultandū dicens. Vos iusti q̄b̄ iudicia dei placeant.

Letamini in dño) qui iuste omnib̄ retribuit gaudio interiori et exultate gaudio exteriori (et vos recti corde) qui p̄formatis voluntatē v̄ram voluntati diuine (gloriam in domino omnia bona opera vestra ad gl̄ias dei referētes.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. xxxii. i q̄ propheta exhortat fideles laudare deū

Exultate o iusti

in domino) nō in mundo alias non essetis iusti. Non enim est iustus qui nō gaudet in iusticiis deus autem iustus est et iusticias diligit: et declarans quo laudato sit deo accepta subiungit dicēs (rectos decet colaudatio) recti autem dicunt qui conformantur voluntatē diuine que est prima regula rectitudinis aqua qui deuiat distortus et curuus est.

¶ Circa modum laudandi deum propheta describens instrumenta musicę spiritualis q̄b̄ diuine laudes sunt cātande dicit. Laudate dñm in cithara). i. in operibus acti-

ue vite (et in psalterio) .i. in
 operibus contēplatiue vite
 que sursum in deum tendit
 per obseruantiam decem pre
 ceptorum **C**antate ei can
 ticum gratie quod nouum
 homo nouus rex attulit mū
 do cantate ei qui carnatus est
 cantate quia natus est nobis
 cantate quia nouam legem
 dedit mundo: cantate qz pas
 sus est cantate qz resurrexit.
 quia ascendit z sedet ad dex
 teram patris: noua sunt oīa
 ista cantate z a p̄obus ī au
 dita (bene psallite ei) bonis
 operibus leticia maiori quia
 potestis. **C**antate dico do
 mino. **Q**uoniam) verbum
 promissionis eius verum ē)
 in omnibus z multum fallit
 (z omnia c̄pera eius fidelia)
 nihil enim promittit sanctis
 suis quod non reddat. **B**ndi
 xi) rectum est verbum domi
 ni. quia **D**iligit misericor
 diam et vbique longe lateque
 disseminat videlicet vbi susti
 net peccatores: vbi blasphem
 os patienter expectat: vbi
 vitā p̄stat indignis z his simili
 bus: diligit quoque (iudicium)

cum pios sequestrat ab impijs
 z eorum merita equitatis qua
 litate discernit misericordis
 domini plena est terra) vbique
 terrarum p̄dicta est vbique a
 domino concessa est peniten
 tibus remissio peccatorum:
 in omni re apparet eius mis
 qa omnia ex voluntate z mis
 sericordia eius dependent.
Laudandus est deus ratione
 pantis cuncta creatis nam
Verbo domini celi) .i. filio
 dei patris firmati sunt) sta
 biles z incorruptibiles facti
 (z spiritu) sancto qui proce
 dit a filio q̄ est os patris (om
 nis virtus eorum) regendi
 z in sinedi super ista inferior
 ra. **I**tem ipse est qui. **A**quas
 maris) que primo erant diffu
 se) congregauit in vnum lo
 cum sicut in vtre) quia mare
 litoribus clausit et coartauit
 ponit etiam in concauitatis
 bus oculis siue visceribus
 terre) abissos) .i. copiositates
 immensas aquarū. **Q**uis
 autem tam potens est domi
 nus. **T**imeat eū) timore filis
 li) (oīs homo z ab eo p̄moue
 antur) z si non amore saltem

Psalmus. xxxii.

timore omnes peccatores
terre de statu peccati ad pe-
nitentiã Ideo ipsum timeat
cuncta. Quoniã eius im-
perio) et iustũ facta sunt et fi-
cunt simplici volũtate sua oĩa
creavit de nichilo: ita potest
ad nichilum cũcta redigere
Timendus etiam et laudandus
est dominus quoniam ipse est
ita potens q̄ Dissipat) non
tantum facta sed (cõsilia) se-
creta (gentium) vt non habe-
ant effectum secundum q̄
cõsiliator sed secundũ q̄ deus
disponit. spũaliter dissipavit
consilia volentium dissipare
legem chrisi (reprobat cogi-
tationes populorũ) vt fecit
de cogitationibus iudeorum
qui cogitauerunt ipsum iter-
ficiendo nomẽ christianũ ex-
tinguere d̄ (terra et reprobat
consilia principum) tyrãnoꝝ
insurgentũ contra ecclesia
quia non est in potestate eorũ
q̄ secundum intentum asse-
quantur effectum sed in or-
dinatione diuina. Consilium
autem dñi) qđ intelligimus
incarnationis archanum qđ
ad cõsulendũ humano gn̄is

constat esse concessum nulla
estate dissoluitur sed (in eter-
num stat: et dispositiones sa-
pientie eius) non sũt muta-
biles sed (in sempiternum
stant. Beata) ergo (gens cui-
us est dominus deus eius) p̄
veram fidem et verum cultũ
(populus quem eligit) electi-
one predestinationis q̄ infal-
libiliter consequitur effectum
in possessionem perpetuam
tanq̄ (hereditatẽ sibi) Bñ
beata gens illa q̄ Dñs) de
altitudine sue maiestatis re-
spexit) oculo miẽ mittendo
et filium tuum incarnandũ
(vidit) misericorditer (omnes
filios hominum) p̄tinentes
ad corpus filijs sui amando
et aprobando. De habitacu-
lo assũpte hũanitate in qua
habitat omnis plenitudo di-
uinitatis qđ ab initio in pre-
destinatione) preparatũ siue
dispositũ est ad salutẽ mun-
di. cepit tamẽ in tẽpore esse
per mariam virginẽ nascẽdo
(respexit) misericorditer vt
prestitit illis ad regendũ oēs
(qui habitat p̄ omnes pres-
erre) Vere respexit omnes

Psalmus. xxxiii. Fo. xli.

quia ipse est Qui sinit siue
formauit (omnes animas) in
singulis hominibus ex nichilo
per seipsum non ex vna omnes
nec sua substantia ut quidam
heretici dixerunt: et ex hoc con-
cludens ait) qui intelligit omnia
opera eorum, tam bona quam mala
et non tantum opera: sed etiam
eorum cogitationes plene cog-
noscit. Reterum colendus
est deus quoniam ipse est a quo omnis
salus tam spiritualis quam cor-
poralis pendet quia. ¶ Ad
vir saluabitur rex pro multitudine
sui exercitus nisi assistat
sibi diuinum auxilium et gigas
non saluabitur in multitudine
virium corporis sui nisi diui-
na virtute sit adiutus. ¶ Et quis
etiam fallax ad salutem sepe
fallit seipsum suo et ita pro abun-
dantiam fortitudinis sue) ses-
sor eius non saluabitur: sed se-
pe eum ad ruinam et interitum
terre collidit et ita superba po-
tetas mundane felicitatis fal-
lit et ad interitum eterne dan-
tionis perducit. Cum ergo nul-
lus in virtute sua saluatur vnde
de querenda est salus: responde-
det propheta quod a deo dicens

¶ Ecce oculi domini, id est re-
spectus misericordie sue est
qui saluat et protegit qui oculi
sunt (super timentes eum)
et amantes et non super dese-
presumentes ut eos diligen-
ter custodiat et in eis qui spe-
rant) non in viribus suis aut
meritis sed in misericordia eius
¶ Oculi domini sunt super ti-
mientes eum. ¶ Ut tandem
eruat eos a morte, id est a pote-
state dyaboli quod facit eum
per indulgentias efficit libe-
ros quos peccati damnatio fe-
cerat esse captivos (et aliat eos)
sempiternae veritatis pane nu-
triendo. Ideoque. ¶ Alia no-
stra) interim (sustinet dominum)
patienter expectans promissio-
nem eius et potest sustinere
(quoniam dominus adiutor) noster ad bo-
num et (protector) contra ma-
lum (noster est) ideo sustinendum
¶ Quia) sunt in alia vita cum
pro operibus premia suscipie-
mus plene letabitur cor nos-
trum (in eo) et interim (spe-
rabimus) non in meritis nos-
tris sed (in filio suo sancto)
et benedicto saluatore nostro
qui cunctos saluat sperantes in

F. J.

Psalmus. xxxiii.

se. Sperauimus quidem: et ideo. Fiat misericordia tua super nos quemadmodum sperauimus in misericordia tua non in potentia aut in iustitia nostra. ¶ Argumentum.

¶ Psalmus. xxxiii. i. quo de mutatione veteris sacrificij in nouum. ¶ Introductio.

¶ Glor. prophete in persona omnium electorum.

Benedicaz dominum corde et opere (in oī tpe p̄s̄tatis et aduersitatis nec pro aliquo timore tacebo (assidue) temporibus opportunis laus eius in ore meo. In dño laudabitur aīa mea) non in sapiā mūdi aut sublimitate uerborū: sed in domio a quo est oē quod laudabile ē in me (audiant) hoc (māsuēti). i. q̄ temperantiā hñt oīm rerum (et leentur) quia habent me socium laudentem et benedicentem ut sint participes remunerationis eterne. Et ideo propheta ex feruore charitatis subiūgit o māsuēti. Magnificate dñs mecū) laudādo

eum et predicando magnum esse et exultandus predicem⁹ cultū noīs ei⁹ recorditer merito inuitauit uos ad magnificandū deum qm̄ plurimū utilitatis inde mihi puenit. Exquisiui cum dñm) in orōne (et exaudiuit me et eripuit me) hic (a multz tribulationib⁹) sed uniuersaliter eripiet ab oī b⁹ in futuro cū mortale hoc induerit immortalitates. Quo circa. Accedite) ad noui sacrificij unionem passibus mentis: p̄ cogitationē et deuotionē et illuminamini ab eo q̄ est lux uera (et facies vestre n̄ patientur repulsā) in orationib⁹ suis nec frustrabūt mercede sua. ¶ Vere accedētes cum deuotione ad eum nō confundentur quoniā ego Pauper) spū) clamaui) in orōne) et dominus exaudiuit me et ex omnib⁹ tribulationib⁹ meis eripiet me) in obitu trāseuntē ad se. ¶ Saluauit quidē q̄o magni concilij angelus iesus christus. Immitet) spelēdo rem suis luminis protegendo (in circuitu timentū eum: et eripiet eos) ab oī ipugnatione

Psalmus. xxxiii. Fo. xlii.

demonū et hostium ceterorū
hortans propheta fideles
ad percipiendā sanctissimā
communicationem corporis
et sanguinis xp̄i ait. **H**ustate
dominici corporis refectio-
nē (et videte) i. intelligite quā
suavis est dominus) palato
cordis quod peccata dimittit: et
homines virtutibus ornat et
tandem confert vitā eternā
et quia talis est beat⁹ vir qui
non in legalib⁹ sacrificiis. s. qui
sperat in eo) s. dño miser
qui sperat in se vel in homi-
nibus: sed qui in domino ias
bt⁹s est quia eū ias habet spe quod
est omne bonū. **Q**uāuis autē
dñs suavis sit. **T**imete dñm
tñ timore filiali. caute offen-
dere eū (oēs sancti eius quo-
niam non est inopia timētis-
tib⁹ deū) pñtia enim xp̄i gra-
tiam quā in se sentiunt timē-
tes euz sufficit eis pro oī bo-
no imo alia bona eis dissipant
nisi quātū necessitas exi-
git. **N**ō est iopia spiritualis
et veri boni timentibus deū
sed **D**iuites) seculi superbi
deum non timētes (eguerūt)
mērali refectiōe. et esurierūt

quia a mie dñici corporis ferti-
litate satiātur: o quod multi ma-
gnas copias diuitiarū hñt in
seculo et saturati vētre quod pau-
peres sunt fide ipsa inquirē-
tes autē dominū) toto corde
fide et deuotiōe (non minuēt
perfecto bono) quia spiritua-
lia habebunt ad votū et tem-
porale ad necessitatem. **H**āc
cum diligim⁹ dñm ipso oīs
reperimus vnus est qui que-
rit: sed in quo oīs continent
o lucrum et mirabile o cōpēdiū
singulare: cur nos per diuersa
fangamus. ad ipsū ergo vna
nimitur festinemus post quē
bona cuncta non queremus
sed tenemus. ¶ **N**e aliquis
pretendat ignorantiam timo-
ris dei propheta subiūgit de
hoc doctrinā dicens. ¶ **V**e-
nite fili) per desiderium dis-
cipline (audite me et timore et
filiale) domini) qui ē initium
sapiētie scōrū) docebo vos)
Quis ē homo qui vult vi-
tam beatā in qua nullus mo-
ritur (et dirigit dies videre bo-
nos) prosperos et eternos in
quibus iocundetur cum san-
ctis in regno dei faciat sup:

Psalmu. xxxviii.

ple qđ sequitur **P**rohibe li-
guam tuam a malo) blaphes-
mie/detractiōis/infamatio-
nis/z susurratiōis (z labia
tua ne loquant̄ deceptiōes)
et falsitates contra p̄ximus
Declina) diuerte (a malo
opere z fac bonum: inquire)
cum magno desiderio (pacē)
que summū bonum est in hac
vita: et perseuerentur (perse-
quere eam) bonis operibus
quousqz ad pacem eternam
pertingas. Et hoc ideo. quia
Oculi) diuine pietatis con-
templant̄ iustos tanqz spūa-
liter dilectos z aures eius
parate sūt ad exaudiendum
eos vt qđ petūt det eis. Ex-
posita iustoz gratia cōuertit̄
ad penas maloz. **V**ultus
autē ire et indignationis dei
(sup faciētes mala) ad puni-
endū eos z pdendum eos sic
(vt non remaneat in terra) in-
ter iustos (vlla eoz cōmemo-
ratio . **M**ere oculi dñi super
iustos. qm̄ **C**lamauerūt iusti
antiqui sicut abrahā z ceteri
iusti orādo pro liberatiōe sua
(et dñs exaudiuit eos) p̄mo-
uendo in bonis (et ex oibus)

tribulatiōibz liberauit eos)
p̄tegendo eos a malis spiri-
tualibus et aliquando etiam
a corporalibus vt res pue-
ros in canonico z danielē in
lacu leonum. zc. **N**on est
mirandum si dominus exau-
dit iustos: qm̄. **J**uxta est
dñs) nō loco qz deus non est
localis: sed auxilio parat⁹ ad
subueniendū vel liberando
eos vel virtutem paciētie tri-
buendo ad mai⁹ eoz meritū
(z humiles spū saluabit) qm̄
ipsoz est regnum celozum
Dico hūiles saluabit nō
vtiqz vt nichil hic patiantur
quia **M**ulte tribulationes
iustozum) qz a diabolo et ab
inuidis hominibz siue ex pro-
prijs passionibz sepe affligun-
tur hoc pmittente deo vt per
paciētie meritum veniāt ad
maius p̄mum: sed in futuro
(de oibus his liberauit eos
dñs) quando absterget deus
oēm lachrimā ab oculis san-
ctorum suozū interim in ele-
ctis suis **O**ssa) s. firmamē-
ta fidei paciētiā z alias vir-
tutes illesa finaliter (custodit
vnū ex his non peribit i eis)

Psalmus. xxxiiii. Fo. xliii.

non mansuetudo per irā: qz
non murmur resonat non pa-
tientia p iniusticiā: immo in-
patientia possidebunt aias
suas. Non sic erit de malis:
qz mors peccatorū pessima
mors corporalis mala: ideo
qz est priuatio corporalis vi-
te: mors spiritualis q̄ est priu-
atio vite gratie peior quāto vi-
ta gratie est melior vita natu-
re: sed tamen nō est pessima
qm̄ peccator est in presenti vi-
ta in qua potest redire ad spi-
ritualē per penitentiā: s; mors
gehennae est pessima aqua nō
est possibilis reuersio z horū
peccatorum potissime mors
erit pessima (qui oderūt iustū)
christum dñz nostrum q̄ per
excellētiam d; iustus. Mors
autem iustorum non sic: qm̄
Redimet dñs aias seruorū
suorū) p̄cio mortis sue qm̄ q̄
in ip̄m recte crediderit z pec-
catorū debita captiuitate re-
diment (et non delinquēt) fi-
naliter q̄ spe caritate forma-
ta (et sperant in eo) in quo est
remissio peccatorum.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. xxxiiii. in quo

de christi passione.

¶ Introductio.

¶ Glor xpi ex parte hūani-
tatis pquerentis de iudeis et
ultionē expetētis de eorū ihu
manissima per secutione aig

Vndicando
mine iudicio cō-
dēnatiōis iude-
os (no cētesm̄)
reddēdo eis sm̄ opa eorū (et
expugna deuice ipugnantes
me i iuste. Expugna inquā z
hoc. Apprehēde arma pro
me ad impugnandū dādo
nobis virtutes qb̄ inimicos
arceamus et opprimamus et
scutū) ad ptegendū dādo
nobis virutes qb̄ possim̄
ictus inimicorū repellere (ex-
urge) manifeste (in audiuto-
rium mihi) p̄sentialit̄ michi
succurre (Euagina gladiū)
ire tui in iudeos mitte tuū et
vespasianū qb̄ p̄dant in vin-
dictā meā (p̄clude eos) tāta
hostiū multitudie vt nec vnū
qdē de ciuitate egredi vt in-
gredi possit: s; ibi fame p̄su-
ment (q̄ p̄sequūt me) fac ma-
nifestū p̄ effectū (aie mee) qz

Psalmus. xxxiiii.

tu es salus ei. ¶ Confundantur) confusione mala et timore horrescant qui satagunt auferre vitam meam. ¶ Auertatur) a deo ut sint (retrosum) non valentes perficere quod intendunt: sed deficient in posterius (et confundantur) de peccatis suis (cogitantes mala contra me.) ¶ Fiant tanquam puluis ut sicut puluis non potest resistere ventis ita: nec ipsi hostibus (et angelus malus) ubicunque fuerint semper eos affligat et eis dominus. Fiat via eorum tenebrosa) ut non videant quod fugere possint et lubriciosa ut fugientes cadant) et angeli domini persequentes eos) et cogens ut facile captantur et hoc ideo. ¶ Quia sine causa) cum nichil mali eis fecissem (absconderunt michi iudei insidias latenter sicut anceps cum rethe insidias aut ut me occiderent (et sine aliquo eorum utilitate exprobrauerunt animam meam opprobria michi mendaciter inferentes. ¶ Laqueus) captiuitatis pro manibus principes (quem ignorat veniat illis et fraus

quem) apud se) occulte dispositi fuerunt) ut me occulte et improvide caperent (apprehendant eos) et subito et improvide captantur et in laqueum eundem mortis quem michi moliebantur cadant ipsi. Haec praedicta illis fient. Anima autem mea a malis omnibus liberata (exultabit in domino) recognoscendo a deo suscepta beneficia (et delectabitur in saluatione) quam saluata est in resurrectione. Letabuntur) et mei in resurrectione mea (quoniam ossa mea) .i. apostoli et praedicatores fortiores membra (corporis) letabuntur gratias agentes qui post resurrectionem ubicunque terrarum laudabunt et praedicabunt (dicentes bene quod similis tui) nullus. Quia tu es) Qui eripuisti genus humanum cui non erat adiutor de parte diaboli et membrorum quae naturaliter fortiores sunt homine et idem genus humanum (egenum sapientiam et pauperem) sicut eripuit a potestatibus tenebrarum quoniam tanta est potentia ut possent diripere pauperes tuos: nisi tu adiuues. Surgentes testes in quibus sicut principes iudeorum et idem

eti ab eis (interrogabant me) ut possent extorq̄re aliud verbum aut factum dignū reprehensione (quē) scientia approbationis (ignorabā) id ē quod nūquā sciuiſſē facere. ¶ De ipſorum. i. gratitudine subiūgēs ait. Retribuebant michi mala p̄ bonis) factis tam in veteri testamento quā in nouo ego attuli eis vitam ipsi morte retribuerūt ego honores ipsi cōtumelias. ego medicinam ipsi vulnera cum tamē cibum meum esset fides: et salus eorū in oibus his retribuebāt (sterilitatē anime mee) quā in eis fructū fidei reperire nō potui. Illi) retribuebāt michi mala. Ego autem cum michi molesti essent) et in me seruirent (indutus cilicio) carnis humane similis alijs hominibus: non exercui potentiam diuinitatis in eos: sed magis quasi vnus de peccatoribus reputatus oia patienter sustinui. Affligebar ī anima mea ieiunio) eo quod nulla bona opera in iudeis inuenirē quā in epulas spūales assumere qui tūc esuriebam et sitiebam salutes

eorum et nihilominus oratio mea ex quo desolabiles iudei suscipere non merentur (in secretum pectoris mei) vnde fuerat egressa (remanebat). ¶ Licet michi molesti foret iude. ego tūc. Sic michi complacebā in eis habendo me ad eos (sicut ad primum et sicut ad fratrem) quā eos docebam ne delinquerent quā pro ipsis in cruce positus supplicabam: et tūc cū nolent cōuertere ego sic humiliabar (quasi patiens) filiū) et cōtristatus de morte filij mei sicut affligebam de perditione eorū his nō obstantibus ipsi iudei ingrati et malivoli ipia libertate letati sūt in his quā michi aduersa fuerūt (cōuenerūt in vnā prauam volūtatē) ut me apprehensū crucifigerēt parata sūt sup me varia tormēta et ignorabē quē hoc michi faciebāt quod scilicet non p̄merui. Dissipati sunt). i. dissoluti et attoniti vltis miraculis in passione dñi sol tenebras accepit fratres munit velū tēplis scissū ē: tūc p̄ duricia cordis: nec p̄ puncti sū de sua infirmitate ad penitentiam

Psalmus. xxxiiii.

sed (tantauerunt me) dicentes si filius dei est descende nunc de cruce (et subsannauerunt) deridentes (me) dicentes vah qui destruis templum et in tribus diebus redificas illud et cetera. frēduerunt sup me dentibus suis) ferino et bestiali more in me ieiucientes. ¶ Hec michi illi faciunt: sed o Domine quoniam respicies me) oculo tue pietatis et misericordie ut me resuscites oro non diu differas sed (restitue) tertia die (aiam meam) corpori meo propter malignitatem iudeorum qui morte volunt me concludi et detineri: et a superbia eorum qui ut leones feuiunt (libera unicam meam) .i. carnem meam quae sit similis aliorum hominum carni: unica tamen dicitur: quia de virgine: quia sine peccato: quia vnita filio dei Restitue dico aiam meam et sic hoc feceris. Laudabo te gratias agens) in ecclesia magna) quae de omnibus gentibus collecta est (et in populo graui) ponderatum virtutibus ac graue et honestum bonis operibus et stabili per virtutem: quem non

mouet ventus tentationis (laudabo te) Non super gaudeant michi (non lerent sup me) qui aduertantur michi iniqui) qui victores: quod facerent nisi mortuus resurrerent qui oderunt me sine causa: et annuunt oculis) nutibus et signis me diligere simulantes vel alios concitantes et prouocantes ad derisiones mei. ¶ Vere annuunt michi oculis ut ypocrite ostendentes nephanda dolositate vultu et verbis quod non habent in corde. Quoniam michi quidem pacifice loquebantur dicentes magister scimus quia verax es et viam dei veritate doces. et cetera. haec et similia verba pacifica sunt sed sub adulationis figura dolum continebant (et in iracundia graui) quam de terra non perdenda habebant scilicet ne perderent locum et gentem loquentes (dolos cogitabant) quomodo me occiderent (Et dilatauerunt) in passione super meos suum non iam annuentes oculis: sed liberis et aperta voce morte inclamantes crucifige eum o scelesse facim? negauit ius

Psalmus. xxxiii. Sc. xlv.

des fieri quod populus clama-
bat implere prosequenter in
in ipsa morte vixerunt) insul-
tando et irridendo (euge euge
tam viderunt oculi nostri) fa-
cta tua et mirabilia quae nichil
sunt aut dolosa: vidimus iam
quod de te desideramus effi-
cere ut, suavis plebis cum la-
tronibus in cruce penderes.
Vidisti domine) impietate et
eorum quae crudeles sint illi mi-
chi vidisti eorum nequitiam
et meam innocentiam: et ideo
ne sileas sed profer sententi-
am (ne discedas) a me in pas-
sione subtrahendo mihi au-
xilium. ¶ **N**on discedas a me
domine sancte pater: sed potius
Epurge) ostendendo potentiam
tuam qui dormire videris
dissimulando et intende
iudicio) quo iudicatus sum a
iudeis: et considera quale iu-
dicii) sit iudicium sine iure
torum) sine scelere mortem
sine peccato (domine deus) me-
us intende in (causam meam)
pro qua patior que pia est quae
pro redemptione humani ge-
neris patior et morior non pro
peccatis meis **J**udica me se-

cundum iusticiam tuam) quae
non condemnat innocentem
sed impios et ostende me ius-
tum et innocentem faciens
me tertia die resuscitare (et
non supergaudeant michi quasi
victores in causa quae gaudeat
me comprehendisse et morti
tradidisse. **O**ro insuper **N**on
dieant in cordibus suis euge
euge anime nostrae). i. bene est
nobis quia fecimus quod vo-
luimus occidi in eis: ostende
eis me tertia die resuscitando
quod nichil fecerint et ut ne gau-
deant dicentes deuo-
rabimur et extirpabimur nomen eius. **S**
potius in clarificatione resur-
rectionis meae. **E**rubescant)
tamque frustrati intentione sua
pessima (timeant omnes simul)
penam et repentinum interi-
tum (qui gratulantur) malis
meis. ¶ **I**nduantur confu-
sione) hic et erubescant siue
timore ex omni parte quae maligna
loquuntur super me. ¶ **E**con-
tra orat christus pro fidelibus adhe-
rentibus sibi dicens. **E**rultent)
exterius) et letentur) interioribus
(qui volunt iusticiam meam)
imitari et dicant semper magni

Psalmus. xxxv.

Gr. si ces dñs q̄ diligūt pacē) quā ego seru⁹ dei posui mea morte: inter deū et hominē Et lingua mea). i. facti mei per quos quasi p̄ ppriam linguam meas i ecclesia denūcio voluntates (meditabitur iusticiam tuam) nouam legē predicando z (tota die) presentis vite (te laudabilem) in ecclesia annuntiabit.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. xxxv. in quo ostenditur mala nobis vero attribuenda esse deo.

¶ Introductio.

¶ Duo sunt gñā peccantiū vnum qđ credēs legi p̄ infirmitatē in carnis q̄ sunt iusta legis nō cōplet. Aliud est genus peius. s. audax qđ sibi p̄ponit libera mēte peccare z de isto p̄pheta loquens ait

Fuit inuis) id est deliberauit z statuit (in corde suo) z decreuit apud se (vt deliquit) vt sp̄ peccet obduratū cor habens: z hoc ideo qz (nō est timor dei) q̄

est frenū peccanti añ oculos ei⁹ Et hoc patet. ¶ Q̄ in dolo se egit in p̄spectu ei⁹ qz cum sciret deū c̄is videre: timore in ei⁹ postposito z lege eius p̄tempta deliberavit in corde suo peccare: quare cū ppria voluntate nullo implente peccet iniquitas ei⁹ odio habet apud deū ad vindictam sempiternā. Verba oris ius sui siue iniqui). s. iudei vel heretici cuiuslibet (plena sunt iniquitate) quo ad aperta mala (et dolo) quo ad occulta: et hoc iō qz (noluit intelligere vt bene agere.) sed a vero intellectu suo vitio declinans p̄ versis erroribus polluitur et ideo veniam non meret. Iniquitatē) lōga deliberationē (meditatus est in secreto cordis sui dedit se studiose oī generi p̄cti (inlicia aut) oīni criminū matrem (nō audiuit) sed dilexit. ¶ ¶ Ph̄pheta oñ dēs bona oīa a deo eē inqt. Dñe in celo). i. celestib⁹ viris specialit̄ est (mīa tu vbi copiosius dona etc emanauerunt: hoc em̄ bonū qđ hñt vt. s. sint celestis viri altitudi

Psalmus. xxxv Fo. xlvi.

ne contemplationis: nobilitate
 te puerfationis et sanctimo-
 nia vite nō est ab eis. s. ad te
 similiter ad te ē q̄ amplior
 (noticia veritatis) veniat per
 reuelatione ad doctores per
 quos tanq̄ per nubes pluen-
 tes verbis coruscant miracu-
 lis umbra salutis emittis:
 vt fideles fructum debet fi-
 dei q̄ steriles fuerant aridita-
 te peccati. **I**usticiis tua) .i. iusti-
 tui et maxime apostoli q̄ ea
 paces diuine iusticie deuotis
 vsibus extiterunt (sicut mon-
 tes dei q̄ a solis ortu radios
 noue lucis excipiunt et ad
 quales terrarum refusa cla-
 ritate transmittunt iudicia q̄
 bus horum misereris et hos
 excecās: sunt incomprehensi-
 bilia et inscrutabilia admo-
 dum (abyssi). **H**omines et iu-
 ments) **S**ub tua puidencia
 id est status tam hoim electo-
 rum q̄ reprobor: (saluabis
 hos. s. reprobos salute corpo-
 rali tantum nature necessa-
 ria pmuniter puidendo: ele-
 ctos vero spūaliter aīas eorū
 saluando: o deus quē admo-
 dum multiplicasti miām tuā

scz q̄ incomprehensibiliter et
 mirabilr multiplicasti. **S**icut
 hoim) vero rationabilr viuē-
 tes spūaliter in protectione)
 spūali (tua sperabunt) se re-
 cepturos eterna bona q̄ alas
 rum tuarū. i. veteri et noui tes-
 tamentorū testimonijs descri-
 buntur. **M**erito sperabunt
 iusti in protectione tua qm̄
 abundanter et deliciose refi-
 cis eos **I**nebrabunt) .i. sa-
 tiabunt em̄ siue fastidio ab-
 vbertate domi) celestis glie
 (et torrente) capiose (delecta-
 tionis tue potabis eos) **Q**uō
 facere poteris: o chrisle **Q**uā
 apud te est fons vite indefici-
 ens (et in lumine glorie tue)
 eleuati et confortati videbi-
 mus lumen tue diuinitatis.
Pretende) et lōge lateq̄
 diffunde (miām tuam) recte
 in te corde firmissimo (cre-
 dentib) vt in isto seculo sub
 dñi pietate degāt et iusticiā)
 .i. vite rectitudinem (his qui
 dirigunt se ad voluntatem
 tuam vt qd bene volunt per-
 ficiant. **P**retende domine
 miā tuā: vt **N**on veniat mi-
 chi pes supbie) supbia affe-

Psalmus. xxxvi.

ctio: nulla mentis elatio mi-
chi surrepta (z manus pctō-
ris. i. diaboli impulsio siue ten-
tatio nō moueat me) a statu
rectitudinis z salutis. Bñ di-
xi nō veniat mihi pes super-
bie qz (Ibi ceciderūt) quasi
de alto in profundam foueā
corruētes oēs (q̄ operant̄ ii-
quitatem oēs em̄ supbie vitio
cadūt q̄ dñi iussa ptēnunt vt
primus angel⁹ z prim⁹ hō q̄
(expulsi sunt) angelus de ce-
lo z homo primus de para-
diso (nec potuerūt stare) qz
dominus expulsi eos cui ne-
mo resistere potest.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. xxxvi. in quo
ostenditur prosperitas malo-
rum contemnenda.

¶ Introductio.

¶ Fuerunt q̄ murmurabāt
de floze maloz et labore bo-
noz: quasi omnia casu regan-
tur. Contra hunc errozē oc-
currit propheta inquiring.

Noli inui-
dere male agē-
tib⁹ in suis ope-
rib⁹. vt eadem
facias aut inui-

dere prosperitati eoz vt illam
p̄cupiscas (nec amaueris fa-
cientes iniquitate in) sequen-
do eoz conuersionem: qz
lz eoz natura sit diligenda:
iniquitas tñ eoz odio haben-
da est. Ideo ne emulieris.

Qm̄ tanq̄z fenum) gl̄ia et
prosperitas maloz velocit̄
arescent z quēadmoū viridi-
tas herbarū cito decidēt q̄si
diceret: breuiter durabit sicut
ista breuiter durant. Noli z
vir iuste malozum prosperita-
te inuidere. sed Spera i dño
hoc introitus fidei hoc inīti-
um salutis est (et fac bonita-
tem) quia fides sine operi-
bus mortua est z inhabita p̄
confessionem fidei ecclesiā
non recedendo ab ea (et pa-
sceris) ad saturitatem et sua-
uitatem perēnem (i diuitijs
spiritualib⁹ eius) quaz the-
saurus est ipse ch̄rist⁹ cuius
beata visio est eterna sancto-
rū oīm refectio. Delectare
ergo nō i desiderijs carnis:
nō in reb⁹ trāsitorijs seculi:
sed (in domino) pone omnes
delectationem: et dulcedinē
ac desiderium mentis tue

in eo statue: vt suavis sit tibi recordatio ei⁹: vt ames quez times. spretat mundi iocunditate (z dabit tibi petitiōes cordis tui) quas scz spiritus rationalis petit scz bona grē z fructus. Quas vt det. Revela) explica in oratione tua (viam tuam) desiderium tuum (dño) iudica qđ pateris qđ velis directiones eius petēdo (z p̄fide in eo) qđ tribuet tibi (z ip̄e faciet) illud qđ speras confidendo expectas faciet qđdem. quoniā **E**ducet) in publicū opera iustitie tue (q̄si lumē) alijs in exemplū virtutis z que secundū h̄itū iusticie tue iudicas faciēda faciet prosperari vsqz ad p̄fectionem iusticie dubitam sicut ascensus solis perficiē in meridie: z faciet clara et laude digna in p̄spectu hoīs sicut meridiē q̄ ē clarior p̄dier: interī vero (subdit⁹ ello deo) et humiliter et devote seruiendo (z ora eum) pro te p̄te z perseveranter z conseq̄ris intentū. Noli indignari in homine qđ sperant i mundo isto (vt velis imitari eum

non te terreat imp̄felicitas quia brevis est (noli ēt) imitari homines facientem iusticias) persequentes iustos libere z impune licet videat prosperari in malitia sua sed tu. **D**esine ab ira) ne irasca ris de flore malorū. qz inde irasci z indignari est contra dominum murmurare z p̄pe blaphemare (et derelinque indignationē noli indignari) de p̄speritate malorū vt conformes te eis mala faciēdo **Q**m̄ qui mali sunt) z si modo flozeāt (p̄cientē) tñ in futuro extra terminos terre viuetiū (sustinētes aut. s. qui aduersa ferūt z p̄ntiā despiciūt p̄pter (dñm) qđ n̄ fallit: z oia potest (ipsi hereditabunt terram) viuetiū **S**ustinentiā aut ista non longissimam putes. qm̄ **[** Adhuc pusillū). i. parum t̄pis restat. nō ergo redēat te (et non erit impius pro quo gemis sed subtractus de medio (z q̄res felicitatem eius et non iuentes) quia evanuit **A**nsueti autem) qđ patienter expectāt bñplacitus dñi qui cor suū in puritate possident

Psalmus. xxxvi.

Hereditabunt terram) viucentium (et delectabuntur in multitudinem) superne pacis quae est perfecta ubi nulla guerra nulla seditio nulla discordia sed requies opulenta. Tunc in futuro erit pax iustis. sed nec bellum. quoniam peccator) nolens de bono virtutis iusti (obseruat) occultis inuidis si aliquid possit habere contra eum siue ut capta oportunitate eum alliciat ad con similem uitam: et non potest allicere motus ad iram (stridet super eum dentibus) malitiae ut furens belua ut quem non potest subuertere conatur occidere. Peccator autem sic faciet. sed Dominus faciet et ostendet (eum irrifibilem) et dignum opprobrio iudicabit quia ab intento fraudabit eum quoniam prospicit quae ueniat) dies retributionis eius) Merito dominus iridebit tales. quoniam Gladium) multiplicis persecutionis manifeste (euaginauerunt peccatores) aduersus sanctos) quando sic non proficiunt (intenderunt arcus suos) i. dolos quibus occulte noceant. In-

tenderunt arcum. Ut decipiant) dolis (pauper est) christi et humilem spiritu: et euagina. uerunt gladium (ut trucident) plantantes et firmos in fide christi ut martires qui (recti sunt corde) Gladius eorum intret in corda ipsorum) i. moriantur morte quam alius parauerunt et dolus et insidie eorum siue potestas nocendi (ut frustrentur) ne valeant adimplere quod male cupiunt Benedictum est superius) nolens emulari in homine qui prosperat in rebus huius seculi Quoniam melius est modicum iusto. cum iusticia quam multa in peccator. melior enim est pauper cum timore dei quam thesauri magni. Quare melius est Quoniam brachia) i. potestas et fortitudo quam ipse presumunt (pererunt in futuro et diuitie in quibus perfidebant iustos) autem confirmat dominus) ne a bono virtutis moueantur in prosperis uel aduersis Confirmat autem iustos dominus Quoniam nouit dominus) noticia approbationis opera virtutum quam iusti fecerunt et quia sine macula sunt Hereditas eorum in eternum erit. Non profidentur in die iudicii sed honorabuntur quia tunc eis dicitur.

Psalmus. xxxvi. Fo. xlviii.

venite benedicti patris mei:
sed impij confundentur quibus
dicitur ite maledicti in igne
eternu: et tunc impij esuriet p
carentiam ois boni (iusti aut
saturabuntur) per adeptione
summi boni satietate eterna:
et quis dñs iusticiam exercebit
in peccatores vere peccato-
res peribunt. Peribunt) q
dem peccatores. Quomam
inimici dñi non vt honorifi-
cati fuerint et exaltati) hono-
ribus et potentia quemad-
modu fumus (quato magis
ascendit: tanto citius evanescit
statim (deficient) Deficient
merito peccatores. qm Mutu-
bitur peccator et non soluet)
quando dei verbu audit et non
illud suis operib) implet: qm
dei diuersa beneficia recipit
et nullam gratiarum restituacio-
nem sed contra proteruus et
taq) nihil acceperit semper
ingratus est (iustus aut) qua
uis hic pauca suscipiat pia
deuotione plura restituit largi-
ter in oibus gratias agens
miseretur) pauperibus et di-
stribuit) eis si h) rerum facul-
tatem quod potest: si non ha-

bet dat beniuolentias dat co-
siliu vel saltem orationem
Ideo miseretur iustus et dat
quia scit q) Benedicentes ip-
si) deo gratias de omnib) bo-
nis susceptis agentes non so-
lum verbu sed vita heredita-
bit terram viuentiu (male-
dicentes aut) tam lingua q)
vita vt blasphemi et di legib)
inobedientes a iustorum p-
missa beatitudine (disperibunt)
¶ Hominis) iusti) gressus
a domino diriguntur) vt non de-
clinant a rectitudine iusticie
q) iustus q) iam corde directus
fuerat (via dñi cupiet) nimis
sequi saluatorem amando q)
est vere nostra via veritas et
vita. In qua via dñi. Cum
ceciderit) iustus etiam p pec-
catum mortale (non collidit)
irreparabiliter siue per despe-
rationem sed redit per penitentiam
si sit de predestinatis (quia
dñs supponit manum mie
sue reducendo eu per penitentiam
ad gram. Ma vt ait propheta
Iunior fuit etem senui et non
vidi iustu derelictu) a deo fi-
nalit nec imitatores iusticie
illi) (querentes pane) temporalit

Psalmus. xxxvi.

in egestate existentes q̄tum
ad vetus testm̄ : z hoc cōiter
q̄tum vero ascensū spiritua
lem tales non querunt panē
spiritualem. i. delectationē
bonis operibus coniunctam
sine participationes sapien
tie z iusticie xp̄i: qz talis pa
nis presto est querentib⁹ ip̄m
Clere iustus nō eget. Quia
omni tempore miseretur af
fectu misericordie in ediam
patientibus (z commodat)
vnde diues est de doctrīa de
pietate: de iusticia de patien
tia ceterisq; bonis quib⁹ frui
mēs illa s̄ctissima (z semē)
bonorum operum (eius) siue
imitator fidei eius (in bene
dictione glorie) erit audiens
venite benedicti zc. **E**t ideo
tu q̄cunq; est **D**eclina a ma
lo). i. a peccato obseruando
precepta negatiua et fac bo
num (obseruando precepta
affirmatiua et per hoc in ha
bitabis) cum deo in eterna
beatitudine (in seculum se
culi) **E**t hoc ideo. **Q**z dñs
amat iudicium). i. equitatez
iustum enim est et equum vt
ipse auctor iusticie (non des

relinquat eos) q̄ eius eligunt
preceptā complere. nō ergo
(derelinquet sanctos suos)
sed (in eternū conseruabūtur)
E contra Iniusti punientur
pena eterna (z imitatores
eorum peribunt) cum eis iu
stis in eternum saluatis z cū
domino permanentib⁹: **I**u
sti autē hereditabunt terrā)
viuentium (z in habitabunt
in seculum seculi super eam)
Merito iusti hereditabūt ter
ram. quoniam **D**s iusti me
ditabitur sapientias) q̄ est de
deo eternis (loquitur) proce
dentem ex corde enim recte
sapiat (z de lingua eius) q̄ s̄
tit de deo cum iudicio et di
scretiōe pfert ad instructiōez
aliorum **N**ō solum i ore iu
sti est. **L**ex dei) sed (in corde
ipsius) est iugem meditatio
nem z qz lex dei peccare ve
tat z bona facere docet. ideo
(non declinabunt gress⁹ ei⁹)
a via iusticie per quancunq;
demōis aut hominis sugge
stionem. **B**ressus iusti n̄ sup
plantabuntur tamen **C**ō
siderat pctōz iustū) calide in
siriādo vt occasione accepta

et nocere possit : quia iustus
 grauis est ei ad videndum : quia
 dissimilis est alijs vita eius : et
 ideo per inuidiu(m) querit) oportu-
 nitatez(mortificare eu)m cor-
 poralr vel spiritualiter. Sed
 iustus defenditur : quoniam
Dominus non derelinquet)
 eum totaliter in pta te impiu(m)
 vt ei consentiat licet ad hora(m)
 impiu(m) habeant potestatem su-
 per iustos in corporibus non
 tamen semper : super anima(m)
 autez nullam habent (nec da-
 nabit eum cum audiet causa(m)
 eius) i futur o iudicio licet ab
 hominibus reprobis hic fal-
 se reus et morte dignus iudi-
 cetur. Tu ergo vir iuste non
 deficies in tribulationibus :
 sed **E**xpecta) patienter (do-
 minum) qui iudicabit te et ne
 vacuus expectes interim (cu-
 stodi mandata eius et exulta-
 bit te) hic meritis bonorum
 operum ampliando (vt here-
 ditate) firma possessione (ca-
 pias terram) superne patrie
 quam nemo preualet nisi be-
 ne meritis adipisci (cum pe-
 rierint peccatores videbis)
 audiens quod dicetur eis dis-

cedite a me maledicturc. **P**ec-
 catores quide(m) certe peribunt
 nam **T**idi impiu(m) id est
 peccatorem supra statum sue
 conditionis (et supra) huma-
 num modum potentia et ho-
 noribus seculi (eleuatum et si-
 cut cedri libani) que sunt ma-
 xime alte **E**t transiui) mente
 ad nouissima sua consideran-
 da. et (ecce non erat) iste qui
 sic intumescit (et reducti eum)
 ad memoriam (et non est inue-
 tus) splendor pompe eius et
 vestigium superbe glorie ei9
 in dignitate. in diuitijs et am-
 plitudine familie quia locus
 eius cu(m) eius prosperitate dis-
 soluitur cum totius orbis cor-
 ruptibilis gloria terminetur.
Et ne ad impiorum similitu-
 dinem tu percas **C**ustodi
 innocentiam) vite q̄tum ad
 deuz (iudica equitatem) iuste
 cum proximo agendo (quo-
 niam) bona opera eius qui pa-
 cifice vixit : qui scilicet belluz
 et impetus vitiorum in se co(m)-
 primit. (non pereunt) sed post
 hanc vitam viuunt remunerata
 et premiata felicitate eter-
 na **E**cōtra erit de impijs : qm̄

B. J.

Psalmus. xxxvii.

In iusti simul cum suis operibus (disperibunt) tradi flammis eterne perditionis: et reliquie eorum, s. diuitie et fama (simul interibunt) quonia superueniente interitu eorum falsa laus et fragilis dissoluetur. **S**alus autem iustorum a domino non aliunde est: ipse enim est salus nostra (et protector eorum in tempore tribulationis) s. pntis: ne etiam corporaliter opprimantur vel tempore tribulationis futuri iudicij: quia ex ipsa cripiet iustos. **E**t adiuuabit eos dñs eis ad perseverationem boni cooperando (et liberabit eos) de omnibus angustiis (eruet eos) ne fides eorum perseverationem a dyabolo et ministris eius (et saluabit eos) in futuro deducendo ad gloriam (quia sperauerunt in domino) nec enim salus debet his qui spem suam in dei pietate posuerunt.

Argumentum.

Psalmus. xxxvii. in quo docetur fidelis penitens memoriam peccatorum habere ut lugeat preterita et caueat futura.

Introductio.

Glor cuiuslibet penitet.

Domine ne punias me in rigorem tue iustitie quia hoc esset importabile sed magis secundum temperamentum misericordie tue (nec in ira tua corripias me) spero corrigi sed non in ira aut furore: talis enim est correctio tantum ad vindictam sed bene correctione que est ad emendationem que est misericordia et cum pietate. **D**omine ne arguas me in furore tuo quonia sufficere debet tibi post multa quibus vehementer affligor. Quoniam multe moleste et miserie anime et corporis quas ex agram in vindictam sui peccati excepti sicut sagitte intine (infixe sunt in me) et per manum tuas puenientem firmate sunt non ad horam sed usque ad fines huius miserabilis vite. **D**omine ne punias me in furore: quia factus sum sagittatus tot enim miserum subditus suis: ut **Q**uod sit sanitas in carne mea **q**uod in

stanti vindicte tue; in adas et
 in me implete (non est pax in
 interiorib⁹ viribus aie mee)
 quia carnis vitis impugnatur
 ⁊ hoc tamē (propter peccata
 mea) Et aperti⁹ exponēs ma
 la sua ait Quoniam iniqui
 tates mee inualuerunt super
 me dñando vt anima mea vi
 tra succūberet que (sicut on⁹
 graue grauit̄ dep̄imūt me)
 ad terram ne me erigere possi
 ¶ In hoc etiā afflictus suz
 q̄ plage peccatorum per bap
 tismum ⁊ penitentiāz sanate
 ¶ Computruerunt) in cogi
 tatione mea delectando me
 in illis (et corrupte sunt) exte
 rius ad actum perducendo ⁊
 hoc propter (stulticiā meā)
 multum enim insipiens est q̄
 semel lauatus iterum sponie
 recipiat. et quia (putruerūt
 cicatrices mee) Multis mis
 feris afflictus sum) peccato
 rum meorum pondere (cur
 uatus vsq̄ ad mortem) tota
 vita mea constriatus indi
 gnū esse iudicans erigere
 oculos ad celū incedebā Cō
 tristatus sum (Quoniam sen
 sualitas seu carnalitas mea

impleta est illusionibus; que
 a dyabolo varijs tentationib⁹
 fatigatur: ⁊ per hoc iteruz (nō
 est sanitas in carne mea quā
 dyabolus affligit. Hinc Af
 flictus sū nimis) ita vt nichil
 in me liberum fiat calamitas
 te: et ideo vehementi gemitu
 cordis mei dolebam me pec
 cante. Quod tu quidem nosti.
 Quoniam ante te) v̄ in nul
 lum latet secretum est) omne
 desiderium meum ⁊ gemitus
 meus) pro peccatis meis:
 (a te non est absconditus: sed
 ex auditus quia pius es cum
 non pro terrenis sed pro ani
 me liberatione saluatur. In
 de dolor et gemitus quia.
 ¶ Cor meum conturbatum
 est in me) quia mēs mea suc
 cubuit passionibus: et ita pa
 cem meam amisi (dereliquit
 me virtus me:) robur patien
 tie (et lumen oculorum meo
 rum) id est ratio in perturba
 tione iudicij ergo (non est me
 cum) propter ingentes mor
 lestias quas sustineo.
 ¶ Vox christi. (Amici
 mei) ficti (et cogniti mei)
 iudei (aduersus me appropus
 B. q.

Psalmus. xxxvij.

quauerūt corpore vt me cōprehenderent z cōsilijs ac dolis (steterūt cōtra me pseuerāter: vt me occideret. apli Qui) ante passionē (iuxta me erāt de longe steterūt) qz relicto me oēs fugerunt timētes mori. z iudei q̄ inquirebant vitam meam) perdere: (vim faciebāt) violenter me cap. um trahentes ad principes sacerdotum. Et iudei. Qui inquirebāt mala mihi) crimina. s. q̄ opponerēt non inuenientes (locuti sunt falsa fingentes cōtra me falsa testimonia (et dolos tota die meditabantur) vt accepta occasione romane potestati me traderent. Ego autem tanq̄ surdus non respondebam): quasi nō audirē maledicta et irrisiones eorum (et sicut mutus non aperiens os suum) patienter omnia sustinui. Non solum nō audiebā: sed Faci sum sicut homo qui audire nō posset non habens in ore suo redargutiones tanq̄ nescirē z non haberem quod eorum blasphemias respondere possem cum ytiqz eos manifeste

valuissem redarguere. Ideo tacui in passione: ideo omnia patienter sustinui. Quā in te dñe iusto iudice (speraui) qui potes tristia in gaudium cōmutare: sciens q̄ cum videris nullā causam mortis esse in me tu exaudies me dñe deus meus) vt me resuscites Ideo tu exaudies. Quia dixi in oratiōe mea te deprecatus: vt sicut a resurrectione me clarificares (ne) iudei (inimici mei gaudentes insultarent michi si me morte detineri viderent: quare oro exaudies me. Item ideo qz (dum pedes mei) discipuli mei infirmi (commouentur) ad casum vacillantes et titubantes in fide si cito non resurgam (super me magna locuti sunt) multi insultantes z gaudentes de casu meo. Nō recuso: o pater cedi z crucifigi pro salute totius mundi. Quā ego in flagella paratus sum .i. p̄coordinatus a te: et ideo hec flagella patior sp̄s te tue voluntati me confo. mans (et dolor meus in conspectu meo est michi paret

(manifestus est michi dolor quem patior: intelligo enim me pati non pro culpa mea: sed tua dispositione. Ideo etiam in flagella paratus sum. Quoniam iniquitatem meorum in causam esse cognosco sicut et alius) pronuntiabo et ego cogitabo operando qualiter peccata totius mundi mea passione absolvam. Cum tanta patior. Inimici mei) tamen vivunt et prosperantur omni sanitate gaudent (cum firmati sunt) id est roborati (super me persequendo) et multiplicati sunt qui oderunt me iniuste). s. sine culpa mea Oderunt me certe iniqui quoniam Retribuerunt mala mihi pro bonis) odium pro dilectione mortem pro vita quam multis eorum abstuli (detrahebant mihi) dicentes: non est salus illi in deo eius et hoc nulla alia causa: nisi (quoniam sequebar bonitatem) et sum felix conscientia cui non potest imponi quod non servat legem dei sui. ¶ Ne derelinquas me domine deus meus voluntati infidelium me exponende (ne discesseris

a me): sed potius mecum permanere ut me facias resurgere. Intende in adiutorium meum domine deus) qui me ad salutem humani generis incarnari et pati misisti.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. xxxviii. in quo docet vir iustus inter blasphemos et iniquos lingue continentiam servare certamina et rixas opprimere.

¶ Loquitur vir iustus.

Qui / id est statui et propositi firmiter in corde meo (custodire vias meas) actiones meas: tali diligentia ut etiam in lingua mea non offendam) loquendo fatua et ociosa verba aut generaliter que locutum me fuisse peniteret. Ut non delinquam. ¶ Provisori meo custodiam) cautelam in loquendo: ut etiam statuerim a bonis silere et a predicatione abstinere et hoc cum confiteretur peccator) ut hereticus

Psalmus. xxxviii.

vel reprobus (aduersus me) querens unde ex verbis meis calūniā possit efficere. **Posui** custodiā ori meo v. c. **Ado** q. **Obmutui** volens vitare attentionē euz peccatoribus impugnātibus me sed afflictus sū qz propter hoc (solui a bonis) enunciādis hoibus desiderantibus veritatē audire. unde (dolor meus renouatus est) dolui de indiscreta taciturnitate. Verū videns hinc inde picula. Inquietum factum est cor meuz) et i hac fluctuatione tacendi iter calunniosos et loquendi iter audire patos (concitatus est calor caritatis in corde meo) ad loquendum amore proximorum. Inter has difficultates quēras locū ubi hec non patiar **Locutus** sum) deo meo (in lingua mea) toto corde et ore eum deprecādo (notum fac michi finē meū) christū qui est finis noster **Consummatio** i presenti ad iustitiam et in futuro ad coronam ibi enim gaudebo de socio non timebo de auersario. ibi em̄ contemplator mecum erit

amicus non calumniator inimicus. Et numerum dierum meorum) quo in hoc me vivere decreuisti ostende michi (quis est). i. **Quid** super sit) ut sciam quid desit michi de tempore vite mee. Ideo aut vellem scire ut prepararem me aduentui tuo et disponerē de his que ad me spectāt. Ideo aut scire vellem numerū dierum meorum: quia brevis est vita mea. Unde **Ben**surabiles). s. breues et transitorios) posuisti dies meos et substantia mea) que in adam peccante corrupta est (tanquā nichilū est in comparatione) ad te) qui eternus es. Bene dixi q vita mea in conspectu tuo sit quasi non sit: non solum propter breuitatem: sed propter vanitatem. (Omnia) enim que apud nos sunt vanitas) oia enī sunt subiecta mutabilitati: et etiā interea) omnis homo hic viuens est subiectus mutabilitati et sic etiā est vanitas. Licet ois homo viuens hic sit vanitati subiectus. **Terunt** in imagine) dei ad quā formatus est semper stabilis

(permanet) qz illa nunq̄ de-
 letur in hoīe: nichilominus a
 puritate mētis in actibus se-
 culi deducit vbi caducis de-
 siderijs (turbatus) varia sol-
 licitudine cōfunditur. **Uere**
 (frustra turbatur) z stulta va-
 nitate: nam **U** haurizat z
 cum magna sollicitudine cu-
 pit peritura seruare: maxime
 cum possessio eorum p̄betur
 incerta: nam ignorat cui cō-
 gregat ea) vtrum. s. furibus
 aut hostib⁹ aut extraneis aut
 fisco. **C**ognita aut seculi va-
 nitate p̄cludit vir iustus oēm
 sollicitudinem z spem suam
 ponendā in deo: dicens). **E**t
 nunc que est expectatio mea)
 et finis meus (nonne domi-
 nus) qui est super omnia: cer-
 te ipsum solum finem expe-
 cto (z substantia) diuitiarum
 conscientie mee (apud te) re-
 seruatur. **Uerū** qz nemo etiā
 iustus in vita p̄sentis est sine
 pctō p̄ter te. **A**b oībus ini-
 quitatibus meis) p̄teritis:
 p̄ntibus: z futuris (erue me)
 et debes me merito eruere:
 qz cum sic sapio q̄ humana
 contemno q̄ letari i rebus p̄-

ituris nolo q̄ p̄niam ago (de-
 distime opprobrium). i. i de-
 risum stulto peccatori: q̄ il-
 los magis irridere solitus:
 est bonis morib⁹ studere co-
 gnoscit licet apud tales stul-
 tum habitus sum opprobrio
Tacui (nō egi p̄tentiose cō-
 tra eū) nec aperui os meū) in
 murmure contra deuz z hoc
 venit a te (qm̄ tu fecisti) me
 talem dans michi patientiam
 z quia talis sū (amoue a me
 flagella tua) quibus pro pec-
 catis meis a te iustissime h̄-
 beret. **A**ccessit est q̄ amoue-
 as quoniam. **U** fortitudi-
 na (potentie mee) defeci vi
 plagarum tuarum (in firma-
 tus: et debilitatus viribus:
 non potes amplius sustinere
 duras punitiones tuas: que
 licet graues sint: sunt tamen
 iuste qm̄ p̄ iniquitatē flagel-
 lis tuis corripuisti hoīem vt
 p̄ corruptionē flagelloz tuo-
 rū **T**abesceſ fecerz aīaz ei⁹.
 vt desiccata humiditate z p̄-
 guedine carnali **E**t depositis
 supbia infirma fieret p̄ humi-
 litatē (qm̄ aranea qz nihil est
 tabidius q̄ leuiter tacta digi-

Psalmus. xxxviii.

to deficit sed sepe licet homo sit correctus lz increpetur licet tabefiat tamē fragilitate humanitatis diuersarum rerum varietate (confunditur) a qua perturbatione ille solus excipitur qui deum pura mēte cōtemplatur. Et ideo tu domine exaudi orationem meam et humiles supplicationē meā) preces autem meas cum lacrymis fufas exaudi p effectum liberationis mee. Domine oro Ne fideas a me) imo fac me audire vocē tuā interius. f. salus tua ego sum (vel illam) remissa sunt peccata tua z finalr illam cū sctis omnib⁹ venite benedicti zc. (quoniam aduena ego sum apud te) non habens hic mansionem manentem sed sum: sicut per egrinustēdēs; alibi id est ad patriam vite eterne (sicut omnes patres mei) fuerunt. Cum autem transitur⁹ sū restat hoc petēdū. ¶ Remitte michi) peccata mea vt per tuam misericordiam (cōsolat⁹) cert⁹ ad tua iudicia pueniā: z qdā recreationē sentias in p̄tī vita de illi⁹ regni

tui sacuritate suscepta z hoc (priusq̄ ab eā) recedā a p̄tī vita: qz āpli⁹ non ero in statu merēdi. nec p p̄tī statu p̄cipiendi remissionem peccatorū

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. xxxix. i quo ecclesia gratias agit de beneficio i carnationis filij dei.

¶ Introductio.

¶ Ecclesia in p̄sona sctōz patrum p̄solās aduētū xp̄i ait.

Expectāsi expectāsi) exintimis z cum desiderio assiduo (dominus) in carnā dum qui solus saluare potest (z ipse) pro sua clemētia (itēdit michi) implēdo desideriu amoris nostri imitando xp̄m vnde sequitur. ¶ Et exaudiuit preces meas) xp̄m mittēdo quem optabam (et eduxit me de iacu miserie) infidelitatis z ignorantie quib⁹ detinebar (et luso fecis) carnalis concupiscentie. Et statuit) z firmavit (supra petram) xp̄m affectus meos et direxit act⁹ meos) ad vitam eternā) Et inmisit in os meum cāticū non

uū nō de vanitate: nō de turpibus s; de nouo z faudito diuine pietatis bñficio qđ etas ante a nulla p̄spexit qđ nou⁹ hō attulit mundo: nou⁹ ergo ppl̄s noua cantat. s. de incarnatione dñi de resurrectione de ascensione z de alijs hmōi cāticū dico (carmē) siue hymnum acceptabilem deo n̄ro) vt iam nō sonos turpes z teatrales concinam: s; in dei v̄uentis hymnis per armonias nouitesti relecter. ¶ Videbūt multi ppl̄i posteri xp̄m ānuzciatum venisse quem priores expectabant videbunt etiam conuersationē meam (z timebunt dānari si i infidelitate permanserint concussi ergo salubrit errore scti xp̄i ai (spabunt in domino) remissiones consequi pctōz. ¶ Beat⁹ vir cuius spes salutis sue (est nomen dñi) quod est iesus quod īterptator saluator qz n̄ ē alđ nomen sub celo in quo oporteat nos saluos fieri (z non respexit in vanitates) infidelitatis z idolatrie gētilium (et infanias falsas). i. in errozes iudeoz obstinatorum q̄ xp̄m.

Illorū opera sunt falsa s; opa tua mirabilia: qm̄ **M**ulta fecisti tu dñe de me mirabilia) i corpalib⁹ z spūalib⁹ inter q̄ maius mirabile est recreatio mundi per incarnationem et passionē tuam ad que omnia faciēda per te sufficiens es non ab alio istructus (sed cogitationibus) dispositionib⁹ tue sapientie in q̄bus (non est q̄ similis sit tibi) ¶ **G**lor xp̄i annunciaui) ego xp̄s p̄ p̄phetas (z locutus sū ego ipe in persona z p̄ me z meos discipulos tot crediderūt vt credentes (multiplicati sunt sup numerum) quē aliquis posset numerare. ¶ **G**lor christi ad patrem **S**acrificium quod fiebat de animalibus z auib⁹ (et oblationes) que fiebat de rebus in animatis vt de pane z similia z thure z huiusmodi (noluisti qz ista sacrificia erāt imperfecta: quia non poterāt auferre peccata (aures autē) perfectas dedisti mihi) ad obediendum tibi deo patri vsq; ad mortē vbi me in cruce offeram sacrificium perfectum quod omnibus legis veteris

Psalmus. xxxix.

sacrificijs succederet ¶ **E**x
ponit qđ dixerat. **H**olocau-
stum) qđ totū incendebat ad
honorez dei (pro peccato nō
postulasti): qz talia sacrificia
non erant tibi accepta (tunc
dixi) ego christus ecce letus
(venio) ad offerendum acce-
ptissimum deo. **I**n capite li-
bri) predestinationis est (pre-
scitum) et dispositum (vt fa-
cerem voluntatem tuā deus
meus volui) hoc idem ego z
ad hoc descendi de celo z le-
gem tuam in medio cordis
mei per meditationem sem-
per habui. ¶ **A**nnunciaui)
per apostolos meos et alios
predicatores opera iusticie)
dogmata veritatis et benefi-
cia diuine misericordie (in ec-
clesia catholica que (magna)
est potestate z firmitate z am-
plitudine (ecce labia mea
non phibebo) nō cōprimam
territus minis z contumelijs
persequentū a pmulgatione
veritatis (dñe tu es testis) qđ
predicta sint vera. **I**usticiam
non abscondi in corde meo)
quādo potui pdesse alijs: s; z
verbis z factis illam manife

stauit et palam annunciaui z
veritatem tuam). s. promisso-
rum exhibitionem z meipm
qui sine via veritas et vita a
te missum (saluatorem) hoim
predicaui. ¶ **M**isericordiam
tuam) qua peccata donas (et
veritatem tuam) qua que pro-
mittis et minaris adimpleas
non celauit (non abscondi) a
cōgregatione densissima po-
pulorum. ¶ **G**lor christi pro
statu corporis sui militici. **A**t-
tende domine mēbra sancta:
attende peccatores. **E**t non
elonges) **S**ed prope facias
(miserationes tuas mēbris
meis) nec debes: quia hac te-
nus non elōgasti: quia (mife-
ricordia tua et veritas) a pri-
mo iusto vsq; ad vltimū sem-
per susceperunt me) oratio-
nem meam exaudiēdo. **N**ec
mirum qđ te hoc pro mēbris
meis deprecor. **Q**uoniam
circundederunt me mala) pe-
ne (quorum non est numerus)
apud homines vallauerunt
me vndiq; .i. membra mea z
(cōprehenderunt). i. suo pon-
dere ligauerunt) iniquitates
sue vt non possent videre de

um) quoniam abstracta fuerat ab his lux veritatis. Opus est auxiliū tuū. Quoniam multiplicatae sunt iniquitates eorum innumerabiliter et lumen rationis aufugit ab eis)

Complaceat ergo tibi dñe vt eruas me) mēbra corporis mei in doloribus posita a malis p̄teritis et ad adiuuandum ea respice) contra mala impugnantia de futuro

Dicit pro inimicis vt conuertantur. Confundantur) inimici mei vtiliter vt resipiscantur de factis suis (erubescētes) timeant vltra peccare: ne pereant (qui fidelium meorum vitam querunt vt auferant eam). Couertatur retrosum cadentes vt ab intētionē mala eorum desistant (z erubescant cognita eorum iniquitate) qui gaudēt de malis meorum). Ferant confessionem confusionem suam) ne diutius ingrauet malus quā cito ab hostibus subuertantē (qui dicūt) meis (euge euge) dolose laudando aut deridendo.

Dicit pro fidelib⁹ suis

Exultent et letentur sup

te) deum patres de bono quod daturus es eis (qui querunt te per veram fidem et dilectionem) et magnificum predicent semper te deus) sicut magnus es in te omnes qui diligunt me) christum filium tuum: per quem salutem omnium operaris.

Meto hec omnia domine deus ex forma serui: quia per me non sufficio aliquid facere: quia **M**endicus sum). Et ideo necesse habeo mendicare auxilium gratie a te et pauper) quia nisi tua gratia clarificet me nō sufficio qui ne hanc paupertatem vilem abiectans iudicarem subiungit (dominus curam mei habet). Et quia indigeo auxilio tu dñe esto.

Adiutor meus z p̄tector meus) et propter periculum oro (ne tardaueris) nobis auxiliari in predictis.

Argumentum.

Psalmus. xl. in quo de passione Christi eius resurrectione.

Gloria prophete.

Psalmus. xl.

Nat' qui
sup xpm egenū
& pauperē ita
intus legit q
sub pauper-
tate quam gessit in forma
nostre humanitatis intus le-
gat per veraz fidē diuicias
sue diuinitatis: vt sicut cre-
dit eum esse hominem. ita ē
credat deum esse & tales cre-
dentem (liberauit dominus)
in iudiciū a damnatione cēna
ad quam indicati sunt nō cre-
dentes. Dominus conseruet
eum inter mala huius secu-
li ne ab hoc intellectu cadat
sed i hoc manentem. viuicet
eum) eterna & in mortali vi-
ta (& beatum faciet eū in tra-
uentium) vbi ē vera & per-
fecta beatitudo (& nō tradat
eum ad voluntatē inimicorū
eius) dyaboli & ministroꝝ
eius. Cū autē cōtingerit illū
iacere. Super lectum affli-
ctū aliquo dolore corporis
aut mētis ita dñs opē ferret
illi infirmitate ei' vt āpli
non indigeat lecto parato ad-
iacendum: sed transuertetur
lectus tanq̄ non necessarius

amplius propheta orans p
se. Ego sciens me peccasse
sentiens egritudinem meaz
Clamaui ad te medicum
meū miserere mei sana aīas
meaz) qm̄ nullo modo excu-
so pctm̄. sed accuso dicens
(q̄ peccaui tibi) mea p̄p̄a &
p̄p̄a voluntate. Glor xpi
Inimici mei iudei scribe et
pharisei videntes populum
me sc̄ q̄ p̄p̄e miracula q̄ opas-
bar vt retraherent populum
a sequela mea (dixerūt multa
mala falsa & opprobria mi-
hi) dicebant in super optans
tes mortem meam. quando
moriatur iste vi (non si me-
morā nominis eius) Et si
ingrediebatur aliquis d̄inis
micis meis ad p̄fortius meū.
vt faciebat iudas non ingre-
diebatur causa amicitie: aut
reuerentie sed ad p̄odendū
potius dolosus intrabat aut
causa explozandi qd̄ agerem
aut dicerē (& vana & ficta lo-
quebatur) fingēs & simulās
michi velle cōsulere et cor
eius congrauit iniquitatez sic
bi). i. ad dānum suum et d̄s-
trimentū anime et corporis

Qui egressus) ad vulgares
 populos. Loquebatur in id-
 ipsum) scz falsa et ficta ad in-
 famiam meam vt aduerteret
 deuotionem populi a me.
 Non modo amici ficti ingre-
 dientes ad me: sed Omnes
 inimici mei latenter detrahe-
 bant michi) scribe et pharisei
 et consimiles) aduersum me
 cogitabant inferre michi mor-
 tem cōtempribilem et oppro-
 briosam. Verbu iniquū) con-
 tra oēm iusticiam) ordinauer-
 unt) inimici mei) aduersum
 me) in suo consilio dicentes.
 Crucifigatur: et si hunc dimit-
 tis non es amicus Cesaris.
 ¶ Sed istis insultans pro-
 pheta dicit. Nunquid q) ab
 iniquis iniuste somno mor-
 tis opprimitur) non et idet vt
 resurgat) certe sic: quia qui
 habuit potestatem ponēdi aias
 suā: habet et resumendi eam
 Quid mirum si inimici mei
 loquebantur et moliebant
 aduersum me quando. Hō
 pacis mee) familiaris me)
 commēsalis iudas in quo
 ostendit me confidere) tra-
 ctādo cum sicut olios dis-

cipulos et sibi specialitē cō-
 mittendo custodiam pecus-
 nie) fecit magnam supplā-
 tationem cōtra me vt per
 osculum traderet iudeis.
 ¶ Sed deus paret illa ita crudeliter
 me ideseuiunt Tu autē
 miserere mei et resuscita me)
 gloriosa resurrectione terti-
 a die et tribuam eis vis-
 cissitudinem horum que in-
 megerunt. In hoc cognos-
 ui per experiantiam quod
 in me semper placui tibi:
 (quoniam nō gaudebit fi-
 naliter populus Judaicus
 (super me) quia licet gauisi
 sunt ad horam de morte mea
 tristati sunt multo plus de re-
 surrectione mea in qua mar-
 me declarata fuit gl'ia mea.
 ¶ De autem propter meri-
 tum innocentie mee) quia sem-
 per sine peccato fui) suscepis-
 sti me) aiam meam ab inferis
 corpus meum de sepulchro
 cum gloria impassibilitatis
 et immortalitatis et confir-
 masti in presentia tua) stabili-
 liter in eternum) me ad dexte-
 ram tuam collocando. Hic.
 Benedictus dominus deus

Psalmus. li

Israel a seculo et in seculum nos
sunt amen amen respondeamus

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. xli. in quo monetur
fidelis ne seculi tristitie retrahant
eum a desiderio eterne vite.

¶ Gloria fidelis dum desiderat.

Quoniam admodum
dum ceruus ves-
tarum a venatoribus
et calefactus
(desiderat fontes aquarum)
ut situm et estum extinguat ita
anima mea demonum tentationibus
et malis (seculi afflictis) desiderat
venire ad te deus. Summe desideravit
anima mea ad deum fontem vivum unde
omnia bona fluunt cupio plane
dissolui quia sitio in hac peregrinatione:
sitio in cursu huius vite
fatiabor in adventu eius sed
(quando veniam et apparebo ante
faciem dei .i. quando erit dies illa
qua erutus vinculis corporis
presens conspectui meo redemptoris
videam eum facie ad faciem.
Iterum autem dum curro

dum per regnum suum in prosperis
sive in adversis Desiderium
meum lachrymas fundo) in
lachryme non mediam sed
facietatem intulerunt nec in
merito quia fletus ille
est animarum corroboratio
sensuum solutio peccatorum
refectio mentium lauacrum
culparum. Fuerunt in super
(michi lachryme) dum in
prosperando et insultando
dicitur a paganis fidelibus
meis (ubi est deus tuus
veniat liberet vos) hec
recordatus sum) sed
improperia infidelium
dicentium ubi est deus
et hac occasione (quesivi
meditatus) per omnia
visibilia si per ea
invisibilem cognoscerem
creatorem meum et cum
hec non ostenderet quia
solum inveni quedam
vestigia eius (effud.)
dilataui in me animam
meam) ut relictis omnibus
exterioribus contemplare
in me ipso aliquid
ta. e quid sit deus
meus. sed cum nec in
exterioribus nec in
anima mea dum
invenire quia hec
variabilia invariabilis
deus excedit hoc
feci quoniam trans

sibo in ecclesiā tarbenaculū
domini) vbi de^o multa mira-
bilia fecit sanctis suis: vtibi
intuear sapientiam admira-
bilem fidei que docetur in ea
et admirandas virtutes qui-
bus multi fidelium resplen-
dent: et inde mente per con-
templationē perueniam (vlt^o
ad domū dñi) : qua clare vige-
bo deum meuz. Unde trahoz
inde suspiro felicianter acce-
dere ad domum dei: quia ibi
erit. ¶ Gaudium et exultatio
(de bonis habitis (confes-
sio laudis de beneficijs gra-
tiefusceptis (spiritualis refe-
ctio) iure suauitatis. ¶ Pro-
pheta loquitur ad animam
tuam eaq; consolatur tabel-
centem persecutionibus z ca-
lamitatibus huius seculi di-
cens. ¶ Quare tristis est ani-
ma mea: et quare conturbas
me) cum de adiutorio diuino
certa sis: quare trularis. Ad-
uersus hec salutare remediuz
sequitur. ¶ Spera in domi-
no) quia spes eius omnia cō-
mutat in melius et ad eternū
gaudium peducit quos secu-
la huius tristitia inflicta. con-

cluserit: beati enim qui lugēt
quoniam ipsi consolabuntur
consolare. ergo anima mea
(quoniam adhuc laudabo eū)
dicens (tu es salutare) partis-
ceps humanitatis mee (z de^o
meus) Sed quia in me non
est firmitas perstrepat enim mū-
dus et caro grauat nec est mi-
chi spes de virib⁹ meis. ¶ Ad
me ipsum anima mea contur-
bata est propterea) vt euadā
istas tribulationes (memor
ero tui) id est summa voloci-
tate recuro ad te humilitate
quaz (iordanis) designat (et
memor abrenunciatiōis) dya-
boli quam in baptismo recē-
quod per (heremionum) intel-
ligitur et cum voluntate faciē-
di que tibi deo meo placita
sūt semper. Decet vt iim me-
mor tui quoniam euangeliū
et lex que propter profundi-
tatem sapientie et agnitionis
dei dicuntur. ¶ Abissus) in
hoc concordat q; memor sim
tui q; in vtroq; pmittitur au-
xilium hominū qui memor est
dei: z hoc in voce p̄dicatorū
et doctorū (q; catharactē dicū-
tur) q; p; eos finēta diuine sa-

Psalmus. li.

pietate nobis emanant. Ideo etiam memor ero tui. quonia
Omnes tribulationes tam grauiorē q̄ dicitur (excelsa) q̄ minores que desinantur p̄ (fluctus) q̄ superant vires meas (transibunt a me i futuro) Ideo et ero memor dei qui In die .i. in qualicunq̄ huius seculi prosperitate (mandauit dominus misericordiam suam) quia sola misericordia sua et pietate dat pacem et bona cuncta fidelibus (et nocte) .i. i quicunq̄ aduersitate mandauit .i. promisit (canticum) .i. exultationem implere qd̄ in prosperitate promiserat speciosa enim est misericordiam i tempore tribulationis qz tunc fructus eius demonstratur. Cū vndiq̄ mala sine in hac mea peregrinatione singulare solamen est michi Oratio que est apud me intus habeo in me quod offeram. non enim vt exaudiat me dominus nauigabo vt de longinquo afferas thus et aromata: aut d̄ grege visulum. aut arietem. int̄ h̄o victimam quam imolē int̄

habeo thus qd̄ sponā apud me ē oratio q̄ fieda ē auctori et cōseruatori (vite mee) que oratione (dicam deo susceptor meus es) tu q̄ me penitentem suscipis q̄ vota orationum mearū nō spernis ¶ Vir iustus sentiens q̄ta illius q̄etis dulcedo futura sit et mundi istius pericula: dicit more humano Quare oblitus es mei) permittēdo me tandiu his miseris verari cur tandiu differa vt me inducas in domum tuā (q̄re cōtristatus incedo) per viam huius vite ideo tristatus (qz dyabolus affligit me tētādo quia carnis vitia inuito ant repugnante animo sustineo. ¶ Vox ecclesie lamentātis casum maiorum (ita affligit) me inimicus vt non solum. Confringantur carnes mee scz debiles fideles sed (etiā ossa mea) scz maiores ecclesiasticiprelati in quib⁹ putabatur esse aliqua fortitudo vt cedant factiper in patientiā tribulationibus et scandalis et cadant pe peccatuz a statu rectitudinis d̄ quo exprobra

uerunt michi verbis i furios
 sis q̄ tribulant inimici mei)
 heretici & mali xp̄iani hoc
 modo exprobauerunt. Dū
 bicū (meis fidelibus maxie
 martyribus xp̄i fide: i affli-
 ctionibus constitutis (vbi est
 deus tuus) vel nullus ē v̄l
 si est. de te si currat. & si cura-
 rat liberet te si potest ppter
 hoc (turbata est aia mea) qd̄
 autē suadeā: non inuenio ni-
 si qd̄ supra. Quare tristis es
 anima mea & q̄re conturbas
 me) sed ne dicas ideo turboz:
 q̄ hic mala patior cōfortare
 o anima Spera in deo qm̄
 adhuc (in futuro) confitebor
 ei) q̄ ipse ē salutare vultus
 mei & deus meus.

Argumentum
 Psalmus. xli. i q̄ mone-
 mur ne i p̄sulis deficiamus
 Introductio.

Qui vir fidelis seculi hu-
 ius iniquitatib⁹ augere celesti
 desiderio afflectus sit.

Dedica me
 deus iudicio di-
 screcionis siue
 separationis i fu-
 turo iudicio separando mea

malis (& dicēme) merita mea
 ab imp̄is distet inter illum
 qui in te credit et illum quē
 non credit (de gente nō sc̄tā
 mala & pueris). s. ab homine
 iquo & doloso erue me (Quis
 non michi arrogem fortius
 dīnem qua opus est iter mala
 huius seculi: sed tu deus sis.
 Fortitudo mea: q̄re ergo
 me repulisti (secundus q̄ vi-
 des repulsus em̄ me puro cū
 non statim habeas quod op-
 tolz quere tristis in cedo) nis
 si quia (affligit me inimicus)
 quotidianis tentatōib⁹ hic
 in presenti: quod non faciet
 in futuro. Et autem exclus
 datur inimicus me affligēs
 oro domine. Emitte lucem
 tuam & veritatem tuam) aus
 fer tenebras & da lucem: aus
 fer errorem & da veritatem
 (ipsa) tantum lux tua & veritas
 deduxerunt) a peccatis
 (& adduxerunt) ad firmā cru-
 delitatem domini saluatoris
 q̄ mons dicitur (& i taberna-
 cula tus in ecclesiam p̄fitez
 in qua sunt diuersitates sana-
 ctorum q̄ sūt qd̄ā pegrinatio-
 nes sup̄ terrā. Deduxisti me

Ps. lvi.

Psalmus. xlii.

Dñe i tabernacula: vbi positus
spero q̄ inde **I**ntroibo ad al
tare) inuisibile celestis hieru
salem quo non accedit aliq̄s
in iustus: at q̄ accedit sumitur
in olocustu diuino igne totus
incensus (ad dominus) introi
bo (qui lectificat iuuentutem
meam) dādo michi immorta
litate et impassibilitate. **Itē**
Confitebor tibi in ciuitate
ra deus meus) cōfessione lau
dis in tribulatione gratias
agēs: nūq̄ enim ppter que cū
q̄ huius seculi aduersa tua lau
de recedam. Consequenter
vir alloquitur aiam suam per
suadens ei tristitiam huius se
culi fugiendam per quam pa
tienter robur frangitur p hanc
caritatis lumē extinguit: p hanc
spei nostre desiderū virtutes
mollescit et omnis vita confu
da r̄ vnde aut quare tristis es
anima mea et quare cōturbas
me) dum deum adiutorem ha
beas. **C**onsole anima mea
Spera in domino) qui om
nes seculi fluctus mitigat: et
in tentationibus protegit qui
oīna peccata condonat. (qm̄
adhuc confitebor illi, confes

sione laudis dicens tu es sal
mea tu es (salutare vultus meū
et deus meus.)

C Argumentum.

C Psalmus. xlii. In quo forte
tantur infirmi fideles admir
rantes cur martyres videant
hic deus derelinquere cū pa
tres antiquos in manu valida
legatur inuisse.

C Introductio.

C Propheta in persōa mar
tyrum recolens beneficia an
tiquis collata ait: o.

Deus auri

bus nris audiu
mus) intellectu
nostro cognou
mus) patres no

stri) prophete que gesta sunt
illorum tpe retulerunt nobis
scilicet. **C** Opus quod ope
ratus es in diebus eorum)
Mosis ioseph: et aliorum patru
scilicet. (in diebus antiquis)
Operatus autē es opus hoc
scilicet q̄ **P**otētiatus mor
te et alijs. vdis gentes vni
didi) terre promissionis scz
an, oreoz: et alios, et plātaſsi)

filios israel afflixisti populos
 qui ibi erant (& expulisti eos)
 de terra promissionis ut a'ios
 introduceres (& regnum eor
 tua inia pfirmares. Tua vir-
 te potentia hec facta sunt nō
 eorum Nec enim in gladio
 suo non per bella sua possede-
 runt terram nec robur eorum
 (saluauit eos) q̄ non reuerēt
 in manus inimicorū. ¶ Et
 potentia tua saluauit eos, et
 fortitudo tua et sapiens consi-
 lium a te eis datum (quoniā
 complacuit tibi in illis) felici-
 cet ex beniuolentia & grā tua
 Tu ipse qui hec illis fecisti
 es rex meus & deus meus) nō
 mutatus non diminutus et si
 tempora sint mutata et varia-
 ta creator temporum nō mu-
 tatur tu dico (qui mandas)
 victorias in bellis populo iu-
 daico (qui exiit de iacob) si-
 cut ergo illi cōfisi sunt de te :
 ita & ego confido. Quod sicut
 tua uirtute assistente filij isra-
 el inimicos suos disperdides-
 runt ita In tua uirtute inis-
 micos nostros ventilabim⁹)
 disperdemus (potestate) nos-

tris a te: et per uirtutem tuam
 (spernemus hostes nostros)
 in presentivel in futuro: quod
 nichil poterunt nobis nocere.
 Benedico in uirtute tua:
 quia. ¶ Nec in meritis meis
 aut armis aut uiribus spera-
 bo) sicut nec patre nostri spe-
 rauerunt in suis. ¶ Salua-
 bis enim nos) in futuro de im-
 mūdis spiritibus qui hic nos
 multipliciter (affligunt & obe-
 dientes nos confundes dam-
 natione eterna quando dice-
 tur eis discedite a me male-
 dicti. ¶ Laudes dicemus
 deo nostro in perpetuum) q̄
 nos eripuit de affligentibus
 nos (et in nomine tuo) quod
 est iesus (laudabimus te sine
 fine confitentes saluationem
 nostram) et omnia bona nos-
 tra habere a te nichil merie-
 tis nostris tribuentes.

¶ Propheta i persona mar-
 tyrum. ¶ Tu domine) tot
 beneficia contulisti patribus
 antiquis (nunc autem repul-
 listi nos) ita permisisti. & per-
 mitis nos affligi quod repul-
 samur a te repulsi (et confus-

Psalmus. xliij.

disti nos non in conscientia sed in facie hoim cum enim fustibus/verberibus/et iniurijs affligimur: et vt criminibus obnoxij morti mancipamur: reputamur ab eis confusibiles: pcedimus ad inimicos nostros: et tu non procedis nobiscum: aut mittis angelum pugnare pro nobis sicut faciebas cum Iudeis illi enim tua virrute prostrabantur qui se cōtra electum populum erigere tentabant: nos vero inualidi sumus cōtra inimicos nostros. Unde sequitur. ¶ Avertisti id est averti permisisti (nos retrosum post inimicos nostros) fugiendo: quia illi victores et nos victi plures enim de nostris penarum timore retrosum averti sunt a via veritatis declinantes: et qui oderunt nos diripiebant eos sibi in predam et carceres vt plagis et reliquis tormentis vexarent omnia bona eorum sibi vendicantes. ¶ Dediti autem nos in fide persistentes firmiter deuorādos (tanquam oves) que moribus! upoxū

deuorande exponuntur: et in gētibus dispersisti nos) nam Petrus Rome est crucifixus et Thomas in India est occisus: et sic de alijs qui in diuersis exilijs psecutioni traditi sunt. ¶ Glendidisti id est permisisti (fideles tuos) ita facile capit vt hi qui eos emebant (precio pro eis dare non indigerent et non fuit multitudo) precij in emptio nibus eorum: quia minimos aut nullo precio ducebantur in seruos. ¶ Posuisti nos opprobrium persecutoribus nostris qui vicini sunt Ierusalem habitationem humanam (et subannationem et derisionem eis qui sepe exprobrabant nobis) irridendo dicentes. Venias deus vester eruat vos de manibus nostris. Posuisti nos gentibus in similitudinem) de nobis formā maledictionis sumunt alios maledicendi: sic pereas: sic mouaris sicut christianus ille: aut lapidatus vt Stephanus: vel arsus vt Laurentius (et posuisti nos commotionem captiuis in populis) ad insultans

Psalmus. xli. Fol. lviii.

dum nos et deridendum dicentibus nobis quod propter scelera nostra damnationis sumus deputati. Quid per singula currimus? Tota die verecundia opprobrium meorum continue est in conspectu meo et confusio facie mee induit vultum meum rubedine) signum enim verecundie est rubor in facie. Et hoc est a voce exprobrantis) scilicet ingerentis michi opprobrium in facie) et occulte detrahentis) et omni enim parte auditio opprobria et blaphemias ab instantia inimici odio habentis me et actu persequentis. Dicunt martyres. Hec omnia) mala) venerunt super nos) quasi fera terribilis quasi fluuine turbulentus et patienter pertulimus) nec) propter omnes predictas grauissimas) molestias) oblitus sumus te) sed semper habuimus te in iugis memoria) in que non egimus) timore mortis) in lege tua) quam parati sumus) obseruare. Nec recessit retro cor nostrum) auertendo se a fide et caritate

tua) et semitas nostras que erant in prosperitate et voluptate seculi) dimisisti a via tua que sepe refuit bona et facta et ostendisti nobis viam arctam et angustam que deducit ad vitam. Nos sumus oblitus te. Et humiliasti nos in loco afflictionis et cooperuit nos hec mors) temporalis que) umbra mortis est non vera mors sola illa est vera mors que est spiritualis damnationis eterne. Non sumus oblitus te propter has tribulationes scientes quod si oblitus sumus nomen dei nostri) a vultu eius declinantes) si expandimus manus nostras) in oratione adorando idolum. Nonne deus ista requirit) ut punias certe sic) ipse enim nouit abscondita cordis. Gloria martyrum. Quonia) longis passionibus) mortificamur) non pro criminibus nostris sed propterea ut fides tua in gentibus) augeatur) et extimati sumus) digni morte) sicut oues occisionis que non reputantur utiles nisi ad occidendum) et surge) ergo in adiutorium

Psalmus. xliiij.

nostrum **E**xurge) in auxiliū nostrum loquitur more humano et conforta stantes qui negligere videris (exurgere repellas finaliter et sic videaris nos repullisse ad tempus

Quare auertis faciem tuā) quasi non velis exaudire nos (et obliuisceris inopie nostre) non dando nobis spiritus fortitudinis sine quo inopes sumus. (et tribulationis nostre) quam propter te patimur: eaz mitigando: nos nescimus quare ita facis: licet credamus quod iuste et pte facias. Ideo ne obliuiscaris **Q**uoniam anima nostra humiliata est) vt te inuocemus in auxiliū inter manus impiorum et persecutium: qui sunt puluis quem proicit ventus a facie terre: et quia quod cum dolore dico (vener noster) scilicet infirmi nostri inter nos adhaerunt terrenis hominibus et consenserunt iniquis recedentes a fide: et ita sic oramur

Exurge domine adiuua nos) tantis malis oppressos (et redime nos) ab his malis non propter meritum nos

strum: sed (propter nomen tuum).

Argumentum.

Psalmus. xliiij. in quo cantatur laus sponsi et sponse scilicet christi et ecclesie.

Introductio.

Glor prophete.

Mens mea ex plenitudine gratie spiritualis.

Suctauit **V**bum bonū) quia consolatorium: cum sit misterd christi et ecclesie expressiuum quod dicere intendo et omnia alia (opera mea) diriget ad laudes et honorem regis reguz iesu christi. Nemo putat aliquid a me dicere: sed a spiritu sancto: cuius. **L**ingua mea calamus velociter scribentis) siue inspirantis in quo laus et virtus huius prophetie ostenditur. **C**ōmendario sponsi. **P**ropheta commēdat sponsū multipliciter **P**rimo a forma dicens. **S**peciosus forma pte filijs hominis

num) tum ex parte corporis quod spiritus sancti virtute formatum est : in cuius opere non potest esse error aut defectus : tum ex parte anime que ab instanti creationis omnibus gratiis et scientiis repleta fuit. ¶ Secundo commendat a gratiositate doctrine dicens (diffusa est gratia in labiis tuis) quia eo loquente mundus gratiaz reconfortationis accepit (propterea benedixit te deus) benedictione spiritualis regni cuius non erit finis. ¶ Tertio commendat propheta sponsum a virtute : et fortitudine dicens : o tu chrisite **A**ccingere) in carne assumpta (gladio) acutissimo spiritus quod est verbum dei assume predicationis verbum qui dividat filium a patre filiam a matre nurum a focu qui male coherentia separe : (potentissime) non segniter sed viriliter quonia tibi nemo obistere valebit. ¶ Quarto commendat spom a pbitate dicens ¶ Spele tua et pulchritudine tua)

iusticie tue accinetus (intende) vt perficias cursum legationis tue (feliciter procede) velut sponsus de utero virginali (et regna) per fidem in cordibus hominum oppresso mortis imperio) . Procede et regna) et hoc : quia. ¶ Propter veritatem) doctrine et vite que tu et tui docent et ma fuesudinem) qua tu et tui sustinuis patienter molestias et iniurias (et iustitiam) abundantem quam ostendit in tua passione offerendo te deo patri pro offensa humani generis (deducet te mirabiliter) maiestas tue diuinitatis que te assumpsit (deducet te) per huius vite cursum et hoc mirabiliter : quia mortuos suscitabis : leprosos mundabis et multa alia miracula facies. Verba tua : et tuorum apostolorum qui a te missi sunt ad predicandum : sicut. ¶ Sagitte) penetrabunt (corda) infidelium (inimicorum regis) chusli qui talibus iaculis prostrati conuerentur et sub tu a obediens

Psalmus. xliiii.

Ha humiliabuntur corde te adorantes & qui primo nō cre dēdo erant inimici regis fiēt credendo amici. ¶ Quinto propheta commendat chriſtū a iudiciaria potestate e dicens ¶ Sedes tua) id est iudicia- ria et regalis potestas tua. Deus non est temporalis sed sempiterna disciplinē (regni sui) disciplina equitatis que veraciter recta est: que nulla prauitate curuatur virga ista iustos regit: & impios percus- sit: que ab ipsi⁹ diuinitate pro- cedit fortitudo inuicta: equi- tas rectissima inflexibilis di- sciplina. ¶ Tere virga re- gni tui virga directionis) quā non solum in te iustus es: sed etiam in aliq̄. Diligis iustitiā et odis iniquitatem Pro- pterea vixit te deus) puritate consciētie et plenitudine gra- tie pro oībus factis. ¶ Sex- to commendat chriſtū in spō- sum ad ornatu vestis et a pul- chritudine habitationis di- cens: ordozes virtutum his aromatis designati Mir- re et gutte) zc. spirabun: de carne tua que velut vſtūmē

to) diuinitatis se circundedit et a cordibus sanctorum in- quib⁹ habitas que dom⁹ ebur nec dicuntur propter castita- tem & decore virtutum ex quibus odoramētis oēs ecclesie quas apostoli tibi in fide ge- nuerunt et delectabiles te ha- bentes exultabunt honorēdo nomē maiestatis tue. ¶ Se- ptimo commendat propheta sponsum a sponsa: quam des- cribit q̄tū adq̄nq̄. ¶ Pri- mo quo ad sponsi presentiaz: quia. ¶ Astitit) semper deo inherens et cōiuncta. ¶ Se- cundo quo ad dignitates quā (regina) que sub rege regit. ¶ Tertio quo ad gloriam si- ue prerogatiuam quā a dex- tris) stat: si in portioribus bo- nis gratie presentis vite. ¶ Quarto q̄tū ad orna- tum (in vestitu de aurato) id est in doctrina apostolorum: et prophetarum. ¶ Quinto quo ad spectabilem societas- tem quā (circumdata varietas te) virtutum & meritorum san- ctorum scilicet gēmis virgi- num croco martyrum purpu- ra penitentium: his enim or-

natur ecclesia (vel circunda-
ta varietate) omnium lingua-
rum in vna tamen fide et disci-
plina conuenientiu. ¶ **P**ro-
pheta quasi vnus de apstolis qui pres-
dicationis verbo populū ge-
nerūit xpianū dicit: o. ¶ **F**ilia
predicatione genita nō sis
negligens nō surda: aut incau-
ta s3 (audi vide) et intellige ta-
lē: et tantum regem cui es de-
sponsata (et inclina aurē tuā)
ad obediendum (et obliuiscere
populum) iudeorum genti-
litas: vnde venit et conuer-
sationem et consortium dyaboli
qui primo te fedā genuit
et sic fiet decora. Si feceris
hec q̄ dicta sunt fiet decora.
Et rex delectabitur in decore
tuo quē ipse dedit tibi p̄ grām
i te imagines suas reparās: q̄
magnum ē et desiderādū q̄ iste
rex ē magnus i p̄tate (qm̄ ipse
ē dñs) q̄ oī gēti dñas magni
nature nobilitate q̄ (deus tuus)
magnus in honore: quia ado-
rabunt eum et deprecabuntur
omnes populi totius mundi.
¶ **F**ilia si feceris que dico ve-
ries plurimū honoranda: nam
¶ **F**ilii tui (omnes fideles) dī-

uites plebis nobiles et sapē-
tes qui de gentilitate apstolo-
rum predicatione p̄uertē
ad regem et sponsum tuum
tū est (muneribus vultus tuū
deprecabuntur) tum magnis
ficas elemosinas offerentes
tibi ad o. namentum: desides-
rantes societatem et confor-
mitatem tuam. ¶ **S**ecūdo
commendat sponsam a glori-
a dicens. Omnis gloria
ecclesie (filie et sponse regis
consistit non in exteriori ap-
paratu sed interiora ornati sūt
conscientia pura: ibi videt
christus ibi amat christus ibi
loquitur christus ibi coronat
christus: consistit etiam glia
ecclesie in doctriua sapientie
q̄ regina est (circū amicta va-
rietatibus) ad decorē scilicet
varietate linguarū diuersarū
varietate statutum varietate
gratiarum et virtutum q̄ sunt
in personis huiusmodi statu-
tum ¶ **T**ertio commendat
spōsam a societate sua a do-
micellis que sequuntur spō-
sam dicens ¶ **A**dducentur
regi virgines) fideles scilicet
q̄ primum retinent inter oēs

Psalmus. xliiii.

gradus locum (post eam) .f. vniuersalem ecclesiam q̄ est generalis mater fidelius adducentur q̄dem ḡra dei quia nemo venit ad me inq̄d xp̄s nisi pater traxerit eum: p̄t̄ me etiā regine in fide et virtutibus vt vidue caste q̄ sc̄d̄s obtinent locū et in matrimonio p̄tinentes q̄ tertium locū tenent afferentur tibi) rex. ¶ Afferentur) q̄dem (in leticia et exultatione) ministris angelorum et non solum adducentur) ad conspectū verum etiam in penetralibus regis. i. in hierusalē futuras. ¶ Quarto commēdat sp̄s̄ sam a prole dicens o sponsa ¶ Pro patribus tuis) .i. locis apostolorum qui fuerunt patres tui ipsi enim sūt q̄ te genuerunt spirituali ḡnatio: ne nati sunt tibi filij) sc̄z ep̄i (constitues eos principes) loco ap̄torum super omnes populos per vniuersū orbem. Qui principes constituti ¶ Memores erūt nominis tui domie) tue fame tue glorie: predicando (ps̄um i me: memora habētes et gl̄ia i me

mortam adducentes et hoc p̄ oēs successores vsq̄ in fine seculi ¶ Propter ea) q̄z c̄d̄s situes p̄ncipes super omnē terram) populi) credētes per eorum predicationē et doctrinam quam seminauerunt in scripto dimiserunt) p̄fitebūnt tibi confessione laudis non solum in presenti: sed etiam in futuro vbi est eterna et perfecta laus. ¶ Argumentū. ¶ Psalmus. xlv. in quo de aduentū christi q̄ singularis fidelium refugium est.

¶ Introductio.

¶ Propheta in persona filium dicit: nihil est timēduz: quoniam.

Quoniam refugium et virtus ad quē in p̄ssuras calamitatū confugimus: et in quo ab omnibus periculis biberamur (et in tribulationibus seculi q̄ nos plurimus fatigant) adiutor) validus est potens sufficiens ter nos defendere. Propter res) quia talis est nobis in te securitas) nō timebim⁹ dū)

ad aduētū tuo ex nouitate tātā:
 ti miraculi (turbabitur terra)
 i. generatio iudeorum et inō-
 tes. i. ap̄ti q̄ relictis icredu-
 lis iudeis transferuntur ad
 predicandum gentibus ad
 extrema maris. Quis autem
 apostoli ingredereēt ad gen-
 tes barbaras Et sono p̄dis-
 cationis ānunciarent euan-
 gelium xp̄i turbati sūt ppl̄i
 (turbati sūt excelsiores se-
 culi pt̄ates q̄ de eoz̄ predica-
 tione fuerant p̄territe uisa
 fortitudine dei que assistebat
 apostolis et alijs sc̄tis pre-
 dicatoribus. Inter hos se-
 culi fluctus et sonitus n̄ tūnt
 q̄ ad diuinū auxiliū refugiūt:
 quis. Spiritus sancti mun-
 datio letificat) p̄solatur leti-
 ca spirituali ecclesiam dei
 eam sua gratia p̄firmando s̄
 tribulationes que inferuntur
 lei quem altissimus) sanctifi-
 cat aqua baptismatis a vicijs
 abluendo et in clementia vir-
 tutum prestādo. Letificat aut̄
 et sanctificat ecclesiam deus
 quis Deus i medio eccl̄ie)
 habitās omnibus aqualiter
 p̄sulens non sepabitur ab ea

sed semper i ea manebit sus-
 pra se firmā petrā eam solē
 dās (adiuuabit eā deus ma-
 ne niluculo) qm̄ illud lumen
 exortetur quando de eternē
 solis splendore illustrabitur
 (adiuuabit eam dico seculi
 aduersitate laborantem.
 Hoc patet quoniam intonā-
 te per predicatoris suos et
 miraculis conuicte) Cō-
 turbate sunt gentes) per pre-
 dicationes apostolorū non
 tamē sicut euertant ecclesiā
 sed salubriter: quia gētilitate
 ad christum conuertuntur et
 regna) que erecta erāt per sus-
 perbiam ut se uirēt inclina-
 ta sūt) ad suscipiendā fidem
 ut adorarent et se iugo xp̄i
 submitterēt) dedit vocē suā)
 per hōia ap̄toz̄ insonuit ap̄li-
 ca tuba terrena corda mor-
 ta sunt) timore iudicij ab inf̄-
 delitate ad fidem a vicijs ad
 virtutes Quis ē iste ad cui⁹
 vocē (mota est terra) R̄ndes
 propheta non quecumq̄ pos-
 testas: non angelus: non ali-
 qua creatura siue terrena si-
 ue celestis sed. ¶ Do-
 minus virtutū) est cui virtus

Psalmus. xlv.

tes celestes seruiunt cui ois
potentia famulatur: q̄ est (no
biscum) assumpta carne n̄ra
pprie em̄ deus oim̄ n̄roz d̄s
esse susceptor quādo carnē
pro fidelium salute suscepit
(deus iacob), i. designatorū
per Jacob. Et iō o vos po-
puli. Venite) passibus fidei
et intelligite intellectu fide
iluminato magnalia opera
domini) nostri saluatoris q̄
fecit incarnatione sua vt de
pacemunia et huiusmodi (q̄
posuit super terram) et illa
opera erant (prodigia) quia
aliquid pretendebant: quid
hoc scilicet quod ipse est (au-
ferens bella) i. spiritualia fi-
dei quibus rebellatum ē con-
tra deum per idolatras pa-
ganos vsq; ad fines terre)
hoc autem iam factus est cū
per xp̄i aduentum idolatria
et superstitio totius quasi or-
bis perit: et multi in pace
christi deducti sunt vere reli-
gionis christiane fidem susci-
pientes: et hoc significabit
illa pax qua tempore domini
ce natiuitatis totus mūd^o le-
gitur esse placatus quod non

humanis viribus sed christi
domini corporali penitencia
probatur effectum. In cui⁹
pacis signum ipse. Arcum
conteret) .s. occultas mali s-
gnos iudas) et confringet ar-
ma) supersticiosa certamina
paganorum (et scuta) .s. pro-
tectionem perfide presump-
tionis igne spiritus sancti
cōburet ex te nos bone rex
armis diabolicis: et idue nos
armis tuis .s. euangelice veri-
tatis continentie fidei spei
caritatis. ¶ Vacate) o hoies
q̄ mūdānis illusionib⁹ arma
bamini) militiā diaboli per-
agebatis (vacate) ab armis
diabolica vitis et a tumultib⁹
cōtētiosis (qm̄ ego sū dñs) nō
ille q̄ vos armabat q̄ vos ad
nephāda certamina pducebat
sz (ego sum de⁹ q̄ exaltabo)
p fidē (in gētib⁹) et in iudea.
Et iā oēs cōfiteant^r et dicā.
Dñs p̄tutū) est nobiscū) et su-
sceptor n̄r (deus) christiani
populi figurati (p iacob) qui
dilectus fuit a deo.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. xlvj. in q̄ oēs
fideles iunāt ad laudādū dū

Introductio.

¶ Propheta in psona apostolorum ait: cum tot beneficia vobis fecerit deus.

Omnēs gētes
 ad quas puenit gra-
 tia dei gaudete bonis
 operibus (iubilare deo &
 voce exultationis) cōcordet
 manus & lingua: ille operē
 hec confiteatur. Ab initio iu-
 bilandum et psallendum est
 deo. Quia est dñs) qui dñas-
 tur omni creature (excelsus)
 nobilitate nature qui prius
 fuerat despectus a iudeis (ter-
 ribilis) ipse est iudicaturus
 mundū potestate (rex magnus
 sup oēm terraz) quā rex regū
 est & dñs dominātū. ¶ Pro-
 pheta in psona aplos inquit
 Psaludite) etiā qz deus. Sub-
 icit nobis) i. vniuersitati chri-
 stianorum. populos iudeorū
 vel per fidē vt credētes: vel
 p bignā sue iniquitatis vltio-
 nem vt p fidos obstinatos &
 gētes) pueras ad fides sub-
 predicationib⁹ nostris (sub-
 fecit) per fidem obedientes
 plenarie: domine iesu xpo q
 pro oib⁹ mortuus ē. Psaludite

dite) etiā qz domin⁹ sua grā
 non merito nostro. Et legit)
 date (nobis) vitas eternā se-
 quētib⁹ (spē). i. illud qd mi-
 stica significatiōe (iacob quē
 dilexit) deus pmonuit. s. ter-
 rene dare p celestibus. Dñs
 non solum elegit dare nobis
 hereditatem suā: sed ascēdis
 pare nobis locus Ascēdit)
 quidē (dñs i iubilo) multorū
 angelorū & sanctorum ascē-
 dentium cum eo quo ascen-
 dente audita est vox clara
 quasi turba angelorum dicē-
 tiam admirantibus & stupē-
 tibus apostolis. ¶ In galilei
 quid statis hic aspicientes in
 celum. Et qz talis ē sic ascē-
 dit. Psaludite deo nro) gra-
 tias agendo psalite bonis
 acionibus laudando (psalli-
 te regi nostro) scz xpo non
 alieno quem non decet ista
 laudatio: quoniam solus est
 merito qui laudes accipiet
 (quoniā ipse) vniuersa creat
 et creata iugiter administrat
 Psalite (christo sapienter)
 discrete: & deuote non solus
 ore sed corde debet meruo.
 Omnipotens rex vniuersarū

Psalmus. xlvii.

liter colit q̄ solus creator et liberator probatur esse cunctorum Ideo ē psalite: quia Regnabit dñs super gētes qui olim super vnā gētem regnabit dico quoniam iam ascendens ad dexteraz patris (sedet super sedem sanctam suaz). s. a dextris dei: et sic nichil restat nisi q̄ oēs subiciantur ei. Nō solum gētes subiciantur ei: sed etiam Prin- cipes populorum) omnium congregabuntur: per fidem et amorē cum xp̄o qui ē (de abrahā) et hoc ideo q̄ ap̄li dñi propter iudicariam potestatem et participatione diuine gr̄e fortes fide et dilectione valde et a christo (elevati sūt) potestria potestate miracula faciendi: ita vt principum colat fidei iugo submitterent

Argumentum

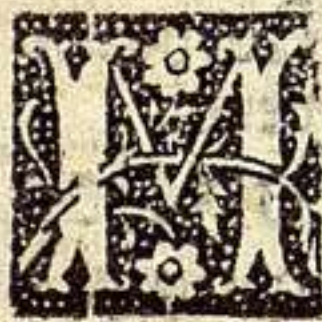
Psalmus. xlvii. in quo de multiplici commendatione ecclesie.

Introductio.

Propheta commendat civitatem ecclesie.

Primo commendat a dignitate conditionis et situ

dicens.

Manus dñs

quia dominus uniuersorum est et quia potenter omnia facit (est

laudabilis valde). **P**ropter excellentiaz nobilitatis et sapientie eius qua pulchra et mira facit laudabilis quidem (in ciuitate dei nostri) scz ecclesia que est fondata in christo (monte sancto eius) **T**ertio commendat ecclesiam ab amplitudine dicens. **F**ondatur de habitatoribus (uniuerse terre) exultantibus de remissione peccatorum: nam populus iudaicus per mortem designatus et populus gentilis per (latera aquilonis) significatus uniti sunt in vna fide christi et quibus duobus populis ecclesia uniuersalis (ciuitas regis magni scz dei) consurgit. **Q**uarto commendat ciuitates dei a sapientia ciuium que vera consistit in cognitione dei dicens. **D**eus in domibus eius)

Psalmus. xlvii. Fo. lxxiii

scz in fidelibus in quibus ha-
bita. (cognoscerur) deus co-
gnitione fidei et hoc cum
suscipiet eam) mouendo eas
ad hanc gratiam. ¶ Quarto
commendat ciuitate dei
a dignitate dicēs. ¶ Ecce
reges terre) principes secu-
li quorum regna et dñatores
cultu dominorū dedica erāt
ad predicationem apostolorū
(congregati sunt) cum ceteris
fidelibus in vnitae fidei
vt fieret vna ciuitas et vnus
ouille. Ipsi). s. reges cogno-
scentes per fidem miracula
que christus et apłi faciebant
(admirati sunt) et post admi-
rationē glorie et miraculorū
xp̄i (conturbati sunt) p̄ pctis
commoti sunt) ad penitentiā:
et hoc quia (timor) futuri iu-
dicij (apprehendit eos) In
qua conturbatione genuum
pro peccatis erunt. Dolo-
res) magni et graues (vt partu-
rientis) hoc quia (in spiritu)
sancto (conteres) superbiam
et cupiditates huius mundi i
gentibus que desinantur per
(nauis tharis) q̄ quondā in
navigatione negotiorū sub-

fuit. Ipsi iam credētes effes-
cu clamant cum gaudio dis-
centes. ¶ Sicut audiuitur
in lege et prophetis nuncia-
tum (sic vidimus) in euanges-
lio in ecclesia catholica (ciui-
tate dei nostri) quam) deus fun-
dauit non ad tempus sicut ta-
bernaculum moysi: sed (in
eternum) Ipsi credentes
gratias de aduentu christi et
de fidei gratia suscepta dic-
cunt. ¶ Suscepimus deus
misericordiam tuam (christus
nobis misericorditer datum
aptum nomen: certa promif-
sio vt ille misericordia voca-
retur qui: et saluator vere di-
citur et redemptor) (in medio)
cordis nostri qui per gratias
tuas facti sumus templum
tuum. Quemadmodum.

¶ Deus nomen tuū (vbique
diffusus est: quis nullus est q̄
huic non se subiectat) (sic laus
tua) et reuerentia tui nominis
diatatur vbique terrarū (dexte-
ra tua) scilicet eterna bea-
tudo plena est iustitia quia in
illam partes dextere solū red-
piuntur qui ipsius munere in-
si esse meruerunt. ¶ et etc.

Psalmus. xlviii.

go (mōs syon) .i. fideles iudei q̄ dñr mōres qz p̄mo fidi radios suscepit iudei. (z exultent gentes filie iude p̄ predicationem apostolorum q̄ de iudea descenderūt) p̄p̄t iudicia tua domine) quia rector fur q̄bus q̄dā assumis z q̄dā reprobas. Vos ergo fideles anime. Circundate honorantes sanctam ecclesiam dignos ei exhibendo honores z amplectimini) amplectibus caritatis virtutes illius z mores seruando: q̄b̄ acceptis (narrate laudes eius iuxta doctrinā apostolorum q̄ sūt turres munitiones huius ciuitatis p̄tra hereticos) Ne a se fidei tum audiendo leticiā exultationē aliq̄ remissione letescerent ait. Adnite corda vestra i virtute) caritatis sp̄s sancti q̄ hāc ciuitatē p̄regit. forte est vt mors dilectōvos maiores ecclesie distincta z canonica ordinatiōe disponite gradus officiorum i ecclesia vt ep̄scopos: p̄sbyteros: diaconos z ceteros vt p̄ eos magnalia dei non solum h̄o q̄ credūt s̄ z h̄is q̄ credi

turi sunt debeant predicari. Narrate hoc. Quoniam hic) sc̄z x̄ps q̄ in terris visus est z cum hominibus conuersat⁹ (est dominus de⁹ nr̄) p̄ quez creati sumus z si in homine lateat z hoc) in eternum nō ad tempus vt fallat⁹ (z ipse reget nos) qz rex nr̄ est i p̄senti ab imminētibus periculis defendēdo z reget in futuro ad eternā nos dirigēdo patriā

Argumentum

Psalmus. xlviii. in q̄ docemur vt oēs p̄sentes v̄e dignitates z voluptates p̄ nichilo ducam⁹ qz stabiles n̄ s̄t

Introductio.

Propheta volens oēs auditores attentos reddere ad ea q̄ dicturus est ait.

Adnite hec q̄

dicurus sūt (eēs gentes) nō solū iudeorum qz hec

au omnes pertinent audire (auribus audiendo) p̄cipite q̄ habitatis in q̄cunqz parte orbis qm̄ qd̄ est hic dicendum vtile est p̄ bono cō: oīs

Propheta qd̄ dixerat exponēs ait. Quis terrigenē)

f. ignobiles & filii hominum)
i. nobiles quoniam nationum
et statutum siue seruus siue
liber diues et pauper uenite
ad audiendum nullum excipio
nulli claudo sermonem

¶ Prophetam reddens au-
ditores beneuolos ex utilitate
dicendorum ait (Deus meum
loquitur sapientiam) quae est al-
tissimarum et diuinarum rerum
cognitio quam audire et di-
scere utile est et in editatio
cordis mei loquitur (pruden-
tiam) quae est ad mores probas-
biles instituendos: in his enim
duobus omnis sermo diuinus
quasi consistit. ¶ Prophetam
reddens auditores dociles
ex modo loquendi intelligi-
bili dicit. Inclinauo aures
meas spiritui sancto in me
loquente in parabolis: et per enig-
mata me docente: quia quicquid
modo videmus per enigma est
et lucide tradam vobis mea
operatione quod proposui dicen-
dum in psalterio). i. non so-
lum verbo sed etiam exemplo:
ut quod doceo ore compleam ope.

¶ Prophetam incipiens nar-
rare quae supra promiserat se di-

cturum. Et primo de pena
malorum in persona generalis
hominis querit causam dantes
tione et timoris dicens. Quis
timebo in die illa tremenda
iudicium que erit mala malis
respondet (iniquitas calcas-
nei mei). i. finalis iniquitas si-
ue quae perseverabit usque ad fines
uite (circumdabit nihil enim
timendum est nisi peccatum
quod nulla nocebit aduersitas
si nulla dñetur iniquitas et in
hoc patet opposita pars quae
absoluit ab iniquitate non ha-
bebunt tunc timorem. Unde
illitimeant et die iudicium for-
mident. Qui confidunt aut
presumunt: sicut superbi et po-
tentes seculi in potestate sua
temporali aut amicorum (et) quae
in (multitudine diuitiarum sua-
rum) tanquam in sono bono (glo-
riatur) ut auari. A cuius iu-
dicium sententia nullus redi-
mi potest nec prece. nec pro-
cio sanguineorum aut amicorum
sed nunquam ipse qui peccauit re-
dimere se poterit midentur quod
non quod non poterit dare sacri-
ficium aut oblationes unde pla-
ceat siue propicietur sibi deo

¶ J.

Psalmus. xlviii.

Et similiter nec dare poterit in alia vita. ¶ Precium unde redimatur anima sua cum sit extrahere pro mercedi: et ideo laborabit in eternum id est patietur tormenta eterna (et uiuet in sempiternum) ut semper sentiat penam (uiuet) ut sempiternus: ut sit eis mors sine morte et defectus sine defectu. Sed homo carnalis et mundanus. ¶ Non) intelliget imminere sibi (interitum) gehene: nam uidens iustos: et peccatores (sapientes) et stultos eque mori reputat ut non sit alia vita in qua premientur boni: et in qua puniantur mali: sed) insipiens) qui non credit futuram vitam (et stultus) qui licet credat non tamen cauet sed in transitorijs rebus specie ponit vno eodem modo peribunt.

¶ Et relinquent diuitias propter quas multa mala commiserunt (alienis) et si sunt filiis relinquant alienis tamen relinquant: quia nichil eis prodesse possunt. Et licet.

¶ Sepulchra) que construxerunt magnifice ad memo-

riam sui extimentur secundam opinionem eorum (domus illorum in eternum) tamen: quia aliam vitam futuram non credunt secundum tamen veritatem anime eorum in inferno manent. Hic fructus diuitiarum quem eorum possessores qui aliam vitam esse non credunt afferre possunt est quod. ¶ Tabernacula) habitacula pulchra castra palatia domus maneant post eos in multas generationes ut sic in illis maneat eorum fama unde sequitur (vocaerunt) id est quasi fuerunt vocari nomina sua) et famam eorum celebrem haberi per multos annos (in terris suis). Causa huius erroris tamen prouenit: quia ¶ Homo cum in honore est) quia ad imaginem dei factus est tamen apertus esset ad possidenda celestia (non intellexit) vel sic eget: ac si non intelligeret: et ideo comparatus est iumentis in eligendo vitam voluptuosam que est vitis pecudum et iumentorum (et similis factus est illis) quia subtracto honore imaginis non

differt a bruto: nam tolle huiusmodi dei considerationem homini: et pecus insipiens est presumptio vana et caduca et superba. ¶ Nec via illorum qui sic agunt via perditionis que stimulum et dolorem suis auctoribus facit et postea quasi stulti vel in ore suo sibi complacent postquam votum nequissime dispositionis: impleverint mox diuinitati gratias referunt quod ad suum velle perducti sunt tanquam assecuti essent felicitatem huiusmodi possibilem. ¶ Sed quid talibus in futuro erit propheta ostendit dicens. ¶ Sicut oves duete ad occisionem hoc ignorantem sicisti (in inferno) ponentur post mortem et dyabulus qui dicitur (mors deducet eos de pena in penas Iusti) vero (dominabuntur eorum scilicet malorum quando accipient iudiciariam potestatem in die iudicii in quo dominus sua claritate omnia que prius erant in nocte illustrabit (et auxilium eorum) scilicet malorum quod habebant ab amicis carnalibus in potentia et diuitiis eorum in pre-

senti vita (veterascet) id est peribit omnino in inferno (et in gloria eorum) transibunt ad confusionem maximam quam mali isti habebunt.

¶ Verum tamen ego.

¶ Loquitur quilibet iustus liberabo ab istis: quoniam (deus redimet animas meas) de potestate dyaboli sub qua erant homines ante aduentum christi (cum acceperit me) de presenti vita. Ex quo sic mali peribunt et dominus iustos redimet alioque propheta vniquemque fidelem o homo Ne timueris) ut velis desistere a via virtutis cum videris malos prosperari et florere in seculo: quoniam non est magnus (quod diues factus) sit homo peccato (et cum multiplicata fuerit gloria domus eius) in parentibus in prole et in honoribus et possessionibus. Quoniam cum interierit non sumet secum aliquid de his que hic possedit (nec descendet cum eo in infernum (gloria) vite presentis unde descendet sine gloria seclari sine turbata fatelitu: sine presumptione gazarum. Quia aia eius in vita ip

¶ J. 4.

Psalmus. xlix.

us benediceſ non de bono actu ſed diuitiarum prepara- tione laudatur ab adulatori- bus aſſiſtentibus qui talibus commendabunt te et gratias agent o deus cum operat⁹ fue- riſ aliquid in honorem vel lu- crum eius. Iſte peccator ſic diues Deſcendet ad infer- num vbi patres eius impij ia- cent quozuz ſclerū fuit imi- tator (et in eternum non vide- bit lumen) quia ſicut peccata tenebroſa ſunt ita peccatoribus ſapientie lumen auferūt vnde tenebras exteriores et interiores patientur. Et qua- re. Quia cum eſſet) peditus lumine rationis vt pote i ho- noze diuine ſimilitudin⁹ con- ditus noluit illo lumine regi ſed ſenſualitate iſtar iumē- torum.

¶ Pulcherrime hunc ver- ſum ppheta repetit v. ſe pec- cator a malo proposito remo- ueret cum notas deformitatē ſuam in tanta increpatiōe co- gnoſceret.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. xlix. in quo de vtroq; aduentu chriſti.

Deus / ver⁹
et naturaz ſubſtā-
tialiter de⁹ (de⁹
deoz. i. ſctōz di-
ficatoz p gratiā
que etiam eſt dominus dñan-
tium (locutus eſt) per ſe i hu-
manitate aſſumpta: et per pre-
cones ſuos q̄ olam multipha-
riā in prophetis loquebat⁹ (et
vocauit) ad fidem ſuā vniuer-
ſos habitatores terre per ſe
et apoſtolos quos miſit i mū-
dus ad docendum omnes gē-
tes (Vocauit.) quidem omnē
(terras). ¶ A ſolis ortu vſq;
ad occaſum) et incepit iſta vo-
catio (ex ſyon) . i. hieruſalem:
inde enim cepit decus euāge-
lij ānūciari et deriuari, ad aſ-
partes. Unde (ſpecies deco-
ris) chriſti cepit annūciari
in toto orbe terraz. Prophe-
ta de aduētua ad iudiciū De⁹
chriſtus qui occultus venit ad
noſtram redemptionez. i. ma-
ieſtate ſua carne celata (mani-
feſte veniet) et glorioſus ad iu-
dicandū tota mundū (deus no-
ſter non ſilebit) modo ſilet ex-
pectando peccatores ad pe-
nitentiam nunc in iudicio nō

Psalmus: xlix. Fol. lxviii

filebit quādo sceleratis dictu-
rus ē. **I**te in ignē eternū. zc.
et quando iustis dīcturus est
venite benedicti **I**gnis) con-
flagrationis quo exuretur fa-
cies mundi huius quo in bo-
nis purgabit si quid erit pur-
gandus z qui tandē inuoluet
malis in ifernum precedat
faciē iudicis (z in circuitu ei⁹
tempestas valida) consurgēs
ex omnium elementorum cō-
mōtione ante iudicium vnde
virtutes celorum etiam com-
mouebunt ita vt omnis crea-
tura miretur: erunt etiā signa
in sole z luna z stellis. **V**eni-
ens autem iudex ad iudicium
Vocabit) angelos qui cum
eo descendunt ad iudicium z
perfectos viros secū iudica-
turos et vocabit omnes iudis-
candos que vocatio erit vt di-
scernātur: hi ab impijs ne vltē-
rius sicut hic confusius habi-
tationibus misceant **P**ro-
pheta vidēs futura tāq̃ pre-
sentia exultās exhortat ange-
los executores diuini iudicij
dicens **C**ongregate) domi-
no christo (sanctos eius) eos
scilicet (qui) post positis lega-

libus recto ordine nouum (te-
stamentum) sequuntur opera
adimplētes ea que in testamē-
ti serie cognouerint faciēda
Dominus manifeste veniet
ad iudicium quoniam (annun-
ciabūt) viri apostolici z docto-
res celestis verbi dispensato-
res (iusticiam eius) que iusti re-
munerabūtur z reprobi iuste
dānabuntur (quoniā deus ius-
dex est) viuorum z mortuorū
qui nec fallit nec fallit et cui
nichil supprimitur. **G**loria
domini. **A**udi) aut cordis
et diligenter intellige tu q̃ es
(populus meus: z loquar tibi
israel: z te significabo z te per te-
stia prophetarum et per mira-
cula hoc scilicet q̃ ego de⁹ ille
qui generalis est omnium per
potentiam deus qua omnia
creaui (et deus tuus) proprie-
z familiaris quia te habeo ser-
uum peculiarem: et quia in
prophetis tibi promissus sū.
Cū venero ad iudiciū. **N**ō
in sacrificijs tuis nō exhibi-
tis tanq̃ irreprehensibilē ea
omittendo (arguam te) quis
non quero animalia in sacrifi-
cium sed (holocausta) que

Psalmus. xlii.

sunt de tua persona. cum ani-
mam tuam igne caritatis in-
flammatam totam in fuitutu
meum offeres tuius. olocau-
ta sunt in conspectu meo. sp)
gratia. Si dixi non arguan-
te si michi seruitium pecudu
no obtuleris: s; et si offeres
No accipiam de domo tua vi-
tulos: nec de gregibus tuis hir-
cos: quia talia sacrificia non sunt
michi accepta. No accipias
dico: quia non indigeo eis et non
indigerem non querem a te.
Quoniam mee sunt omnes
fere siluarum iumenta et boues)
quae pascuntur (in montibus)
Cognoui omnia volatilia celi)
de quibus solebant fieri sacrifi-
cia ut sunt turtures colum-
be. et c. ubertas omnium que
terra gignit michi seruet.

Et si) ita est quod ego (esurie-
ro) quod est impossibile: non o-
porteret quod a te aliquid peterem
(meus enim est orbis terre et
plenitudo eius). i. omnis crea-
ture. Nunquid) sum ego talis
nature aut conditionis quod in-
ducabo carnes thaurorum: aut
sanguinem hircorum potabo) cer-
te non imo isaniae est hoc cogi-

tare quod deus thaurorum carnibus
pascatur: aut sanguine potetur
hircorum. Ostendit quod sacrificia
velit dicere. Immola deo sa-
crificium laudis) quod in te est hoc
sacrificium acceptabile hoc
est holocaustum pingue ut lau-
detur deus ab homine quem
creauit quem redemit cui etiam
regnum celeste promittit: tu
autem (redde altissimo vota
tua) si voluisti deo ne moreris
reddere. Et tu (iuoca me)
non presumas de viribus tu-
is in die tribulationis et ad-
uersitatis tue (erua me et ho-
norificabis me) magnifica-
bis me gratias agens cum fue-
ris a periculis liberatus. Quia
non est speciosa laus in ore
peccatoris prohibet ne lingua
eorum presumat laudes deo
canere quibus turpis conscien-
tia obuia dicitur peccator
ri) qui bene predicat et male
vult. Quare tu) presumis pre-
dicare (iusticias meas) vel
etiam communi sermone ad
populum aliquid de meis ma-
iestate proferre: oportet enim
os esse iustum quod iusticias
domini enarrare presumit quae

tu presumis (per os tuum) celeratum & blasphemus (testamentum meum) & sanctum aliis predicare sancta enim & veneranda verba os pollutum docere presumere non debet. Tu vero odisti disciplinam) quae ad correctiones iustas iniqua presumptione mur muras & non vis dominum in te vindicare quod peccas) & proiecisti sermones meos retrorsum) eos contemnendo ubi non videntur a te implendi: et tamen eos aliis predicare presumis. Proiecisti quidem sermones meos retrorsum. quia Si viderbas furem, curtebas cum eo) opere vel consilio vel consensu vel fauore vel eius exemplo aliud furtum committendum) & cum adulteris portionem tuam ponebas) secundo concupiscendum carnem: quod ei laudando eius vel auxiliando vel consiliando: aut dando pecunias aut aliam administracula prebendo quibus adultus vota sua quod faciat sine dubio cum adultero habere portionem dignoscitur. Arguens eum de conscientie pra-

uitate & lingue dolositate ait. **Deus**. i. cogitatio tua (abundantia malicia) per diversa genera peccatorum inique voluntate te grassando (& lingua) comprobabam (dolos) aut false laudando aut iniquum consulendo aut mendacia colorando ad deceptionem proximi sequitur. Sedens adversus fratrem tuum ex iocunditia (loquaris) detrahendo vel iudicio calumniose obiurgando ipsum (& adversus filium matris tuae) i. ecclesie (ponebas scandalum) prebendo ei verbo aut exemplo occasionem ruine (haec) praedicta (fecisti & tacui non statim vindicavi sed ex clementia mea et misericordia penitentiam expectavi. Verum quia ex hoc quod deus ex misericordia sua non statim punit mali credunt quod non debet alios punire ideo dicit. Existimasti inique quod ero tui similis) consentiendo meles: aut quia scelera tua statim non vindico: putes illa michi placuisse iniquum est hoc demerere unde (argua te) id est

F. iij.

Psalmus. I.

cientibus flagellis puniēdo
(et statuam ꝑ faciem tuā) pe-
cata tua q̄ tu modo nō attē-
vt videas feditatem tuā non
vt corrigas sed vt erubescas
Et ideo ppheta admo-
net oēs fideles dicens **I**n-
telligite hec q̄ iam ꝑ memo-
raui vos q̄ obliuiscimini de-
um) eius mandata iniqua ꝑ-
sumptione ꝑtendendo neq̄
rapiat) vos de presenti vita
ad eternam dānationem (et
non sit q̄ eripiat) q̄ i inferno
nulla est redemptio **I**ntel-
ligite etiam hoc q̄ **S**acrifi-
cium laudis) non q̄le sceleras-
ti canunt: sed q̄le pura mens
consuevit offertur: ipsuz em̄
quando cum fidei puritate ꝑ
proba actione fuerit imolatū
(honorificabit me in q̄ sa-
crificio laudis ē) iter quo oñ-
dam afferēti (saluatorē dei)
Gloriosa semita q̄ tucit ad
celi terreꝝ creatorē q̄ si puro
corde peragat fit nobis illa
scala iacob q̄ ascēdētes pdu-
cebat ad celos.

Argumentum

Psalmus. I. in quo ppheta
monet peccatorem eximi

pro sui ad penitentiam.

Miserere

mihi deꝝ secūdi
magnā misericordiam tuam)
quia magna est

miseriordia mea: o domine
indigeo misericordia: subue-
ni ergo grandi vulnere meo
secundum magnam miā.

Et secundum multitudinē
miserationum tuarum dele
iniquitatē meam) confugio ad
miseratiōes vt grau. bꝝ vul-
neribus meis tiriacā remis-
sionis infūdas multe sūt mi-
serationes tue: multe sūt in-
iquitates mee: sꝫ miseraciones
tue omnē exuperant magnis
tudinem q̄rilibꝫ peccatorū:
miseraciones ergo tue dele-
ant peccata mea: q̄uis vide-
antur ingētia **D**ixi quidē ꝑ
Amplius) dicā: ꝫ hoc iterū
iterūꝝ repetam: nec semel
depulsus ꝑ cari desistā laus
mea domine ab iniquitate mea
ꝫ a peccato meo mūda me)
fōte miē) **A**mplius laua me)
ampliꝝ munda q̄ ꝫ petere in-
telligam: sed ita munda qua
tenus nichil imundū m̄eat

Psalmus. I. Fol. lxx.

in me. Laua me dñe. Qm̄
 iniquitatē meaz ego cognosco
 cōfiteor peccatū cognosco
 me iniquum: non ego me
 peccasse (z pctm̄ meū) non
 tradam obliuioni sed p̄tinue
 proponam añ oculos meos.
 ¶ Hoc dicit p̄pheta quia
 quotiēs talia corde respici-
 mus totiens cōmissa deplo-
 ramus. Būda dico z merito
 te oro vt mūdes me: qz Tibi
 soli peccavi) tanq̄ iudici et
 potenti punire: qz iolus tu es
 supior me p̄ potes pctā mea
 dii cutere (z malū corā te fe-
 ci) te presente z vidente qui
 vbiq̄ es: z remitte michi vt
 verax inueniaris idulgētias
 peccati dando ad te conuer-
 sis sicut promittis in sermo-
 nibus tuis z vincas cōuin-
 cendo de mendacio illos q̄
 iudicant te q̄ nō debeas im-
 plere promissa michi nec de-
 lere peccata mea. ¶ Pro-
 pheta p̄suasionē remissionis
 pcti sui incucēs ex humana
 fragilitate dicit nec mirū q̄
 peccavi. Ecce in iniquitatibus
 p̄ceptus (u) in pctō originali
 sicut et oēs hōes ex q̄ rōne

fomitis ad actualia pronus
 existo (et in pctis p̄cepit me
 m̄ mea est repetitio eiusdē
 Ecce. i.) veraciter confido
 de venia: tū qz veritatez dile-
 xisti) et ita sine d̄fectu adim-
 plebis p̄missiones tuas: tuz
 qz (incerta). s. q̄ de sui natura
 sunt: variabilia (z occulta) q̄
 excludunt oculū mētis nice
 q̄ in a sapiētia tua cōprehen-
 duntur p̄ spiritū prophetis
 (reuelasti michi inter q̄ cōs-
 numerat̄ ministerum icarna-
 tionis z inīa q̄ remittis pctā
 vnde iā redemptorez video
 iam filij dei in carnationē pres-
 cognosco iā intueor q̄ de ses-
 mine meo nasceť i quo bene-
 dicent̄ omnes ḡnatioēs In-
 ter alia tue dispositionis sa-
 cramenta michi reuelata via-
 deo passionē tuā q̄ mundus
 redimēd⁹ ē: z ita cert⁹ suz: q̄
 Asperges me sāguine tuo
 q̄ p̄ (ysopū) q̄ est herba huilz
 z medicinaus designantur
 (z lauabis me z in p̄patib⁹
 liter dealbabor). Auditus
 meo dabis gaudiū) d̄ absolu-
 tione pcti q̄n̄ audire merue-
 ro dimissa sunt tibi pctā tua

Psalmus. lvi.

et leticiam) de eternis bonis
que promittis absolutis di-
cens venite benedicti patris
mei etc. (et exultabunt) vires
mee quae prius peccatis erant
humiliate. Et ut possint ex-
ultare. Auerte faciem tuam
a peccatis meis) ut amplius ea
non aspicias ad puniendum
(et omnes) alias (iniquitates
meas de le) praeteritas praesentes
et futuras. Dele iniquitates
meas oro et eis delet. Quia
mundum creauit in me deus) per
gratiam iustificante) quam tu
solus restituere potes: et quia
incuruata est pro peccatis re-
ctitudo spiritus mei ad eterna
(spiritum rectum) intende in deum
(innoua) intus in anime mee
viribus. Ne proicias me) a
praesentia tua) unde lumen et veritas
venit et spiritus sancti
gratiam quam michi penitenti
et poenitenti tua benignitate iam
dedisti (non auferes a me) ut
spiritum hic intellige prophetie
donum quod sibi preciosum est omnibus
rebus. Redde michi leticiam
salutaris tui). scilicet christi pro qua fit
remissio peccatorum) et spiritum princi-
pali). id est sancto principate et do-

minante super omnia confirmante me) ne
iterum peccem a te cum mutabilitate
decedam. Cum reddideris
michi etiam si ingratus ero scilicet
Docebo iniquos vias tuas)
precepta tua) verbo quod decli-
nantes a viis prauis peniten-
tiam agentes michi in consequentem
docebo etiam exemplo quod dum
michi peccatorum peccatis alius spes
venie datur. Quis enim ad
conuersionem non parat animum
mam. ubi rex et propheta con-
cesse sibi venie praestabat ex-
emplum. his sequitur) et ipsi
conuertentur ad te per peni-
tentiam) Et autem digne alius
predicet vias tuas mereat. Li-
bera me) id est multae peccatis meis
ut ab aliis desinam: quia tu solus
potens deus auctor salutis mee
liberare et cum mundatus fuero cum
exultatione annuntiabo iustitiam
tuam) quam semper tuae pietati et pi-
etati ne videatur presumptuosus in predicatione
mea) Dominus labia mea) quae propter
peccata fuerant clausa) aperies
dando gratiam et scientiam loquendi
(et os meum) cum fiducia annun-
tabit laudem quam creatus sum
laudem tuam que peccans non
derelictus sum: laudem tuam

qua vt confitere amonit^o. sū
 laudē tuā q̄ vt secur^o estē mū
 dat^o sū. **D**s meū dico (ānū-
 ciabit laudē tuā) **Q**m si vo-
 luisse illis sacrificiū qd̄ p
 expiatioe pcc̄i i d̄bebat ille ge-
 pat^o erā z sū dat^o s̄z non offero
 qz (holocaustū q̄ s̄t int̄ sacrifi-
 cia digniora (nō d̄lectaberis)
 n̄. n. sūt tibi accepta q̄ etiā ad
 uerū tuū q̄ es v̄z futūz sacri-
 ficiū p̄ pcc̄o totius ḡnis hūa-
 nido p̄ri offerēduz ego ispuē
 da p̄uideo **N**ec t̄n nos sine sa-
 crificio relictisum^o nam Sa-
 crificiū d̄o) acceptissimū z q̄
 peccata solvuntur est (spirit^o
 p̄tribulatus). i. de om̄nibus
 peccatis simul tristatus (cor-
 p̄ritum z humiliatum) v̄num
 non sāguis egredit̄ s̄z lachry-
 marum fluentia decurrūt (de^o
 nō despicias) **B**enigne fac
 d̄ne. i. oñde benignitatē volū-
 tatis tue ecclesie scē vt muni-
 mēta i mortalit̄s nostre que
 per primūz hominē fuerūt
 destructa et que danda sunt
 in futuro construantur modo
 in fide spe caritate **T**ūc) cū
 muri hierusalem edificati
 fuerint. s. i futuro. tūc acceptū

habebis sacrificium iusticie
 i. passionem filiū tui gloriosū
 qui se sacrificium in ara crucis
 obtulit p̄ omnibus z fidelibus
 (oblaciones z olocasta) coz-
 dis contriti et humiliati tunc
 ecclesia constructa multi (in-
 ponem super altatur) fidei
 super quid est offerendum q̄
 quid offerendum ē (vitulos)
 i. seipos hostiam v̄luentem
 sanctam tibi placentem.

Argumentum.

Psalmus. li. in quo con-
 fortantur fideles contra anti-
 chrisum et complices eius.

Introductio

Propheta in spiritu p̄
 videns an̄ ti xp̄m cum toto
 corpore suo. i. vniuersitate
 reproborum intelligens eum
 virum sceleratum de solla se
 malignitate iactantem cum
 indignatione redarguit di-
 cens o antichriste

Quid gloria
 ris i malicia) cur
 velis de malis ac-
 ctib^o glari: vñ d̄-
 beres pot^o con-

Psalmus. li.

scientia teste confundi cū nō
nūi de bono sit gloriādū z po-
tentiam z honorem existimas
operari iniquitatem cum ta-
men posse peccare non sit pos-
se **O**mnī tempore vite tue)
in quo malitia tua propagata
est sine intermissione (iustitiā
cogitavit) cor tuum (z lingua
tua locuta est) (z sicut nouacu-
la acuta) ita subtiliter z expe-
dite (fecisti dolum z promit-
tendo beatitudinem terreno-
rūq; beatitudo non est. Non
autem tantum fecisti malum:
sed **D**ilexisti malitiā) ex affe-
ctu et studio (super benigni-
tatem) quod est contra naturā
quia naturale est diligere bo-
num est q; oīa appetunt z ma-
litiam odire in quo execrabili
morbo comprobatur corrupt^o
illud magni appetibile iudi-
cans quod naz et boni mores
accusant item dilexisti) ma-
gis facere (iustitiā q̄ loqui eq̄-
tatem) **T**u in super anti xpe
vir lingosus z dolosus ¶ **D**i-
lexisti omnia verba precipita-
tionis) z dolositatis ad preci-
pitandum imortē seruos dei
Propterea deus destruet te

in finem) eternis supplicijs de-
putando licet permittat te ad
modicuz regnare hoc modo
(destruet) quoniā primo euel-
let te tanq; pestiferam flāmaz
auferendo a te dignitates tuā
et post hoc faciet te transire
de hac gloria vana in qua es
ad tempus (z de tabernaculo
tuo) id est de domo tua z sta-
tu tuo: z finaliter te (z radicē
tuam). i. complices tuos mi-
nistros dyaboli (euellet z ter-
ra uiuentium) quia cū sanctis
dei nec diabolus nec anti xps
nec sequaces eoruz habebūt
aliquā portionem. ¶ **V**ide-
bunt iusti) hāc anti xpi iustissi-
mam deiectionē z destructio-
nem (z timebunt) deus timo-
re reuerentiali eius iustitiam
laudantes z ridebunt) super
anti xpm z merito quoniā san-
cta dei patientia a perfido ho-
mine iniqua voluntate contē-
pta est z irridentes euz de su-
perbia sua dicēt) ecce homo
qui non posuit deum adiutorē
suum) non credidit q; indige-
ret dei auxilio sed se deum fe-
cit. ¶ **S**ed speravit in mul-
titudine diuitiarum suarum)

auri et argenti et potentie: et glorie quas male acquisiuit ⁊ per quas multos ad se traxit (et preualuit in vanitate sua) in mundiali pōpa preualuit in malicia sua: quia nullus ipiorum tot fideles decipiet: ⁊ s̄ctos persequetur ⁊ idēo merito super eum hec vindicta descendet. ¶ Propheta in p̄sōa fidelis populi ait sic: anti christus et sequaces sperāt in diuitijs ⁊ in vanis rebus: nō sic ego: naz Ego sicut oliua: que omni tempore viret fide fructifera bonis operibus (in domo dei). s. in ecclesia sancta dei sp̄auit misericordia dei) q̄ duratura est (in eternum et in seculum seculi). ¶ Confitebor tibi) confessiōe laudis p̄petuo (q̄ fecisti) non ex meritis meis: sed ex misericordia tua ipsa que dicta sunt scilicet q̄ sum oliua fructifera in domo dei ⁊ sp̄o in misericordia dei (et expectābo) rem nominis tui quod est iesus id est saluationem meam quoniam nomen tuum bonum est) i. dulce ⁊ hoc (in conspectu sanctorum tuorum) in p̄s̄ vero ter

ribile ⁊ horrendum.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. lii. in quo propheta consolatur fides cōtra persecutores suos.

Dixit incipiens) .i. iude⁹ vel antichristus vel aliquis de familia sua) in corde

suo non est deus) sc̄z xp̄s qui dictus fuit de⁹ vnde est q̄ hoc idēz hodie multi dicunt quia scilicet. ¶ Corrupti sunt ab omni vi rationis in quo verbo omnes heretici notati sūt: nam deo recte non credidisse corruptio est: ⁊ quia a mala fidei in turpes mores ⁊ in acerimas iniquitates: iō) aboias biles facti sunt deo in desiderijs suis ⁊ (non est) de illis reprobis) qui faciat bonuz meritoꝝ quod fieri non potest sine fide per dilectionem operante. ¶ Pro examinanda veritate. ¶ Dominus) per sanctos viros celestes quasi examinatores veritatis faciet prospicere super filios hominum vt vs scire faciat si est aliquis ex illis) intelligens) vera cor

Psalmus. lii.

in illone deum (autem) recta
operatione requirans deum)
¶ Omnes filij hominum qui
scilicet nephars per suasiois
bus excecantur (omnes decli-
nauerunt) a rectitudine iusti-
cie hic inepti facti sunt ad con-
secutionem vite eterne (non)
de numero illoz incredulo-
rum est qui faciat bonus) me-
ritozum (vsq; ad vnum) **¶** **Q**u-
one) cognoscat se impie agere
iniusti (qui operantur iniquita-
tem) vtiq; cognoscent penaru
experimento: qui fideles dñi la-
nare contendunt (qui contra
mandata eius viduas oppri-
munt pupillos expoliāt qui
malicie dentibus (plebe meā)
assidue et delectabiliter ac si
(cibū panis) comederent de-
glutiunt et consumunt. **¶** **E**t
merito hoc eis accidit quoniā
¶ **D**eum non inuocauerunt)
in eis in corde pro eternis bo-
nis que in eum non credide-
runt (illic trepidauerunt timo-
rem) scilicet ne ad epta felici-
tate fraudetur ne diuitis mi-
nus fruatur inuentis ne ac-
quisitis priuentur honoribus
(vbi non erat timor) iustus

quia oia ista humana conditō
ne sunt relinquenda: illa ho-
non cogitant per q̄ verissimo
timore torquēdi veniunt i eter-
num. **¶** Quare trepidauerunt
vbi non fuit timor. **¶** Quoniā
deus dissipauit virtutem eor-
um (qui hominibus) placere
querunt et non deo quod sce-
leratorum specialiter esse dis-
gnoscutur tales confundentur
quia a regno dei separabuntur
(quoniā deus spreuit eos)
quod specialiter respicit iu-
deos qui timentes ne locum
perderēt occiderunt christus
¶ Ad quos iudeos conuersus
prophā ait multi iudei. **¶** **Q**uis
dabit ex syon) erigēte nostra
iudeoz saluētem israel) nul-
lus nisi iste quam negastis eē
deum iste solus dabit qui cū)
auerterit). i. profusus amues-
rit (captiuitatē) oēs fideles a
pariso exules et qui captiui hñt
i die iudicij ad btāz p̄rtaz re-
ducat (exultabit iacob). i. cre-
dētes iudei (et letabit israel)
i. oēs qui mente vident deuz.
¶ **¶** **A**rgumentum.
¶ **¶** **P**salm⁹. liij. i q̄ docet vir
iust⁹ i aduersus laudare deū.

Introductio.

Dicit propheta i persona
viri iusti dicens.

Eus in vir-
tute) nomis tui
a me iuocati sal-
saluum me fac)

scio q non e aliud nome sub
celo nisi tuum in q oporteat
nos saluos fieri et in futuro
iudicio vbi i maiestatz i tue (v-
tute) apparebis secerne me
a massa perditorum. **D**e-
exaudi orationem meam) ta-
citate et etiam verba oris mei
vt iam non solum cordis in-
stinctum sed etiam vocis exau-
dias effectum quo desidero a
malis liberari (percipe) dicit
quia illa proprie percipere di-
mur que mentis archano re-
cunduntur. **I**deo oro **Q**uoniam
mali (alieni) a deo fide z operi-
bus inireperant aduersus
me) et liuore in sane mentis
armati (quesierunt) vitam meam
et sanctorum perdere qui no
proposuerunt deum ante co-
spectum suum) ignorare deum
credendes que scelerata me-

te conceperunt **E**cce gras
ego deo meo q oro mea exau-
dita est quonia deus adiuuat
me) laborate ferre patienter q
impu super me nitebant i ge-
rere adiuuat aut hoc mo: qm
costructor (est aie mee) etia si
caro mea piculis exponatur
ad tepus **A**uerte mala ab
inimicis meis aduersum me
cogitata (z i virtute tua disps
de illos) ne possint perficere
que cogitauerunt i me. **E**go
no ne i grat? videar **Q**uoniam
tarie sacrificabo tibi purita-
te boe metz tibi offerendo (z
pfitabo: noi tuo p fessione lau-
dis (qm bonu e) imo eo nichil
meli? iuenio: illu. n. velle lau-
dare deum iestimabile bonu e:
vni z mes scia reficit z mudi
isti? aduersitas effugat. **I**deo
cofitebor: noi tuo **Q**uoniam ex oi
tribulatione eripuisti me) i p-
teritoz ita spo z facies i futuro
(z sp inimicos meos) floretes
(ocul? me? sursum redēs men-
te rapta in deum quasi cito
arescentes sperit.

Argumentum.

Psalmus. liii. in quo de
passione christi.

Psalmus. liii.

Introductio.

Gloria christi ex forma sui.

Exaudi deus orationem meam et ne desperes deprecationem meam) quia ex mandato tuo infirmitatem carnis suscepi (intende michi et exaudi me). Et hoc ideo oro quia. **C**ontristatus sum in exercitatione mea) quam pro mundi salute suscepi usque predicando: miracula faciendo: infirmos sanando: sed in hac exercitatione (contristatus sum) eo maxime quia inde fructus iustitie perfidi non probant afferre: o bonitatem pulcherrimi creatoris ut se contristatum et conturbatum dicat quod predicationibus saluberrimis obstinati populi vesania non credebant in super (turbatus sum a facie inimici) populi iudeorum dicentis si rex israel descendat de cruce: et credimus ei (et a tribulatione peccatoris) quia mea lapidis et flagellis cedebant ore sacrilego respuebant spinis coronabant: cruci affige

bant. **M**erito a voce inimici turbatus sum **Q**uia in declinauerunt in me iniquitates) proferentes super me mendacia et falsa testimonia cum fureris populi impetores quasi fluminis cursus erat in me quod nullam volentes recipere rationem effusionem sanguinis innocentis expectabant: et in furore suo (molesti) et seueri erant michi **E**t formido mortis cecidit super me) ad tempus unde et propter hoc (turbatum est cor meum) secundum homines in me cepi contristari et me stus esse: et tristis facta est anima mea usque ad mortem. **E**t separatio anime in corpore sine perturbatione maxima non potest euenire: in quid **T**imor in corde (et tremor in corpore) venerunt super me) unde ait. **P**ater si possibile est transeat a me: calix iste (et contererunt me tenebre) quod extincti sunt omnes sensus mei. **Q**ui ut conturbaciones predictas et molestias iudeorum vitaret liberationem expectans ait. **Q**uia dabit michi pedes sicut columbe et volabo et quiescam) in pace perpetua ubi

Psalmus. liiij. Fo. lxxiiij.

tu p̄ q̄ hūanam nām vsqz ad
celoz regna p̄ducens ad tuā
dexterā collocabis. Ecce lō:
gavi) me (fugiēs) a p̄fidia iu-
deis q̄z durissia corda i venio
(z mansi i solitudine gētium
Licz āt timor z tremor mor-
tis venerint sup me Expecta-
ban tñ p̄sidiū p̄ris (q̄ me-
saluus fecit a pusillanimitate
sp̄s) ne cederē malis siue d̄fi-
cerē in passiōe (z tēpestare)
tribulationis iudeoz **P**reci-
pita dñe) eos qui in altum
superbie erecti sūt in p̄tem-
ptuz hoīz et disperge eos per
diuersas nationes (et līguas
(ne p̄nitiosaz p̄fluant vanita-
tem: z hoc iō (qz vidi) perfidi-
diameozū in non credendo:
michi et cōtradictionem mi-
chi faciendo (in ciuitate) hie-
rusalem. **D**ie) cū docerem
urbas z ipsi iudei n̄ credide-
runt (et nocte) cū paterer et
illi blasphemauerunt: ita ciui-
tas illa repleta est iniquitate
tā maiores q̄ minores vt (su-
pra muros redundare vide-
retur iniquitas eius) in cōi aut
plebe erat studiu z malignādā
ad mortem michi inferendā

z in iustitia) quia sine merito
meo **E**t nō defecit de plateis
eius vsura et dolus) oīa. n. q̄
in lege p̄hibita sunt ad augē-
dum peccati cumulū excre-
uerūt in ea **E**xprobrat spe-
cialiter iniquitatem perfidi iu-
dei dicens **Q**m̄ si inimicus
meus apert⁹ publicis iurgis
maledixisset michi) eo q̄ sibi
nocuisses cām haberem patis-
entur sustinendi. **S**us qui
oderat me manifesti (sup me
magna locutus fuisset) supbe
michi insultando cōminādo
aliquid malū vel mortē (ab-
scondisse me forsitan ac eo)
non vindicasse me **T**u p̄o)
ouida. (**N**ō vnanimia) .i.
eiusdem animi reputatus inē
apostolos) dux missus cum
ceteris ad p̄dicandū: siue dux
qz itineris p̄cussor (z notus
meus) in eadez societate z in
eodē collegio mecū manēs:
Qui simul mecum capiebas
cibos) cū dulcedine caritatis
z sepe in tēplo salomonis pa-
ri (cōsensu) ambulasti mecū
cuz alijs discipulis ad p̄di-
candū: z tamen tradidisti me
in manus pctōrum. **¶** **P**ro-

Psalmus. liiij.

pheta in persona xpi imprecans
penam predictis inimicis ait.
Teniat mors sup illos). i.
iudam et socios suos qui ope aut
consilio in vendendo et tradendo
xpm fuerunt (et descendant in in-
fernum viuentes). i. ita graui-
puniantur ac si viui cremarentur.
Et hoc ideo **Q**uia in tanta pro-
cordia quam opera eorum nequam plu-
rimis et perniciosissimis plena
sunt tanta in occulto quam aperto.
Ego autem ex forma serui (ad
dominum clamaui et deus (pater)
exaudiuit me) quoniam non erat illi
exaudiri qui a maiestate sua
non poterat segregari. **A**lia
lira habet (saluauit me). s. resus-
citans (me) et ideo nec iude
perditionem nec aliorum impiorum con-
plicitum iniquitatem timeo. **E**t
quia saluabit me. **N**arrabo
et annuntiabo vespere). i. in
cena discipulus quod fecit cum
dixit vado ad eum qui me misit et
alia multa (et narrabo) etiam
(mane) quod fecit cum pilato qui
querenti an esset rex iudeorum. re-
spondit: tu dicis et narrabo
in meridie quod fecit cum dixit
consummatum est et emisit spi-
ritum: et dominus ad exitum perducet

vocem meam) sicut dicam ita
erit. **E**t exaudiuit quidem me quod
beneficio resurrectionis. **L**ibe-
rabit in pace animam meam ab
his qui appropinquat michi)
i. ab his qui laudibus fictis red-
dere videbantur obsequium cor-
de. nihilominus fauebant ius-
micis (quam inter multos) qui
me persequantur (erant tales qui fi-
cte laudabant dicentes scimus
quod verax es magister: et tamen
latenter fauebant aduersariis.
Exaudiet deus) me orantem
quod deus pater qui est ante secu-
la (humiliauit illos) perfidos iu-
deos tollens eis locum et gentem
pro romanos. **M**erito (humilia-
bit illos) quoniam non commutan-
tur de malo in bonum de pecca-
to ad penitentiam: sed perma-
nent in peruersitate sua obsti-
nati: et hoc ideo (quod non time-
runt deum) filium dei crucifi-
gentes nam qui timet deum a sua
perfidia commutat dum iudicij pa-
uore et caritatis studio; eligit
dominici iussionibus obedire: et
iudex deus extendit vindictam suam
ad retribuendum eis penam pro-
pctum secundum ordinem sue sapientie
condinam. **M**erito (extendit)

vindictā sup eos: quia contē
minauerūt testamentū dei)
prauo intellectu interpretan
tes sacrā scripturaz & nolētes
credere q̄ eis cognoscit scri
pturaz veritas p̄dicasse: & tō
diuidentur in die vindictę a
societate fidelīū tāq̄ arsure
paleę a granis: et hoc erit in
die iudicij q̄ voluntates dei
oibus innotescant: tunc enī
illud q̄ hic p̄ p̄phetas p̄eci
nuit & p̄ apostolos p̄dicauit
ḡnialitas manifestissime tunc
v̄l̄ebit. Cur deus faciet illa
q̄ dicta sunt: q̄m̄ n̄ solierunt
p̄fidi iudei sermones suos) su
per oleum q̄ dicebant magi
ster scimus q̄ a deo venisti et
viam dei in veritate doces (&
ip̄i t̄m̄ fuerunt iacula) q̄m̄ dice
runt reus est mortis ō execrā
da p̄uersitas. Potuissent ho
mines mollia loqui dū essent
tā dura facturū. ¶ Loq̄tur
x̄ps ad vnūquēq̄ fidelē. Et
q̄ tales sunt illi non in eos s̄
in deum. Facta curam tuā)
tanq̄ in portum (& ipse te) fo
uebit: & si iustus fueris nō pa
tietur te finaliter fluctib⁹ fati
gari: & si in hoc seculo nō adi-

mat̄ iustis fluctuatiōes ē q̄
os tēporaliter p̄bat: vt ī eter
na vita quos coronet iueniat.
Tu vero deus) qui iustos nu
tris foues & conseruas (dedu
ces) eos (qui me persequūt)
in puteum inferni vt qui no
luerunt bibere de fonte aque
vive in puteum eterni interi
tus demergantur: o pietas in
audita iudicantis: totum ho
minibus p̄dicatur vt culpa
plectibilis euitetur. ¶ Unde
¶ Viri sanguinuz et dolosi) q̄
effusuri sunt sanguinē inno
centissimę redēptoris nostrę
(non dimidiabūt dies suos)
volūtarios. sine aña deo cōsti
tutos. quia illi in p̄destina
tione dei noscuntur esse diffi
niti: sed suos: non enim perfē
ciēt tot ānos quātū putāt. s̄
infra tēp⁹ peribūt q̄ sp̄abāt
ego autem) vox filij ad patrē
a diebus temporalibus veniā
ad diem eternum: quia (spe
raui in te domine) quod non
faciunt illi. ¶ Argumentū.
¶ Psalm⁹. lv. in quo popu
lus fidelis confortatur cōtra
persecutiones malozum.
¶ Introductio.

Psalmus. lvi.

Cor ecclesie orantis deu
ne fideles opprimantur ab
inimicis dicit.

Miserere mei
deus) p̄sta auxi
liū porrige scu
tum mie: ne defi
ciam in tribula
tione (qm̄ inimic⁹ scz diabo:
lus per se et per suos perseq
tur me multis modis me af
fligendo (toto tēpore impu
gnans visibiliter ⁊ inuisibili
ter (tribulauit me) Necesse ē
misereris. Qm̄ multi sūt
inimici mei membra diaboli
qui (bellantes) toto tempore
vite mee (aduersus me) i mē
bris meis quasi pedibus (con
culcauerūt me) Sed nūquid
Ab altitudine) superbie ⁊
elationis istorum qui me per
sequuntur quē breui tempore
duratura est (timebo) sperā
do absit: non enim timebo qz
(ego in te sperabo) in quo
nulli speranti timendum est.
Quis enim sperauit i domi
no et confusus est null⁹. In
deo laudabo sermōes meos)
tribuēs ei sicut fonti sapiē:

tie quod bene loquor (in dño
speravi) in quo confirmatus)
non timebo quid faciat mihi
homo .i. carnalis quicumqz
Tota die verba mea) licet ef
fensa deo: licet essent saluta
ris (exceperantur) contennes
bantur a p̄fidis inimicis meis
omnia consilia eorum erant
ad inferendum (malum mihi
ehi) (Xpi subdoli christianū
Et In habitabūt mixtim) cū
bouis: publice enim videban
tur esse in ecclesia et congrega
tiones sequi cōuentusqz po
pulozum sed virus peruersita
tis sue (absconderunt) ipsi s̄
non possunt statim decipere:
mitantes magistrum suū dia
bolum qui semper nititur in
fine hominem decipere (cal
caneū meum) finem vite mee
(obseruabunt) Illi ita agēt
contra me: vt pote quib⁹ gra
uis sum ad videndum: mali
enim quasi graue pondus fe
runt vitam iustoz: sed tamē
ego non curo qm̄ tu. O domi
ne (saluos facies illos) ⁊ hoc
(pro nichilo).i. sine aliquo
merito eorum: sed gratis per
pietatem ⁊ per hoc saluabis

quod (in ira) correctionis tue per flagella (populos) a statu superbie (confringes) ad humilitatem et per diuersarum angustiarum numerositatem reuocati compelluntur tibi domino confiteri. Unde ego ut exemplum eis darem conuersionis. ¶ Annunciaui tibi vitam meam (per humilem confessionem et lachrymas meas) quas tibi pro his fudi per tua clementiam (acceptas habuisti) in conspectu tuo. Sicut erat (in promissione tua) exaudisime deprecarem: promiseras enim te exauditurum fletem ac tribulatum: ueni ergo te misericordem in promittendo veracem in reddendo cum exauditus sum non timeo inimicos quoniam (aduersarii mei) mei in fugam conuertentur. ¶ In quacumque die et in quacumque etate (inuocauerote ecce cognoui) quod in omni necessitate tu deus assistis misericordiam prestans tuis. et ita (cognoui quod deus meus es) proprie qui in omnibus mihi aduersus tam clementer subuenis quem colo quem amo.

Et ideo ¶ In deo laudabo uerbum) filium in deo patre intelligendo et predicando eum patri consubstantialē coeternum et omnipotentem et quicquid de patre secundum substantiam dicitur de eo esse sentiendum (et sermonem). i. predicationes christi per quam regulam uiuendi mundo prestitit. et salutem laudabo in domino spiritu sancto per quem est facta: et ideo (in domino speraui) et propter (hoc non timebo quod facit mihi homo). i. diabolus qui me iniqua semper uoluntate persequitur. ¶ Non timebo) dico quod si auferantur mihi hec temporalia tamen remanebit mihi unde tibi seruire possim: quod (In me sunt uota tua deus). i. desideria tibi seruiendi non est opus erra querere: quia in me sunt (que) uota ego (reddam tibi. s. laudationes nominis tui: quia de cordis area proferuntur laudis incensum et de celario bone conscientie profertur fidei sacrificium ista sunt uota principaliter tibi grata si caritate fuerint incensa. Adheris

Psalmus. lvi.

to deo laudare te. **Q**m̄ eris
pies) in alta vita (animam
meā de morte) perpetua ocu
los meos a lachrymis: qz sibi
nullus mala sua deflet (z pe
des a lapsu) qz sibi nulli labū
tur in malū eripuit) dico (vt
placeam coram deo in splen
doribus sanctorum) in eter
num. ¶ Argumentum.

¶ Psalmus. lvi. in quo de
passione et resurrectione xpi

¶ Introductio.

¶ Vox christi ex parte hu
militatis pro se z corpore suo
ad patrem inquit regulā nos
bis sc̄tē orationis ostendens

Miserere mei

deus miserere mei)
repetendo hoc pe
riculum imminere
magnā ostēdit (mi
serere mei deus in te cōfidit

III

anima mea) tue enī conditio
nis est proprium illis prestare
miam: qui in te habent confi
dentiam. Bene debes facere

Qm̄) in protectione mater
ne pietatis tue in hoc tribula
tionis estu ne arescam (spe
ro) ymbra culus prebeas mi

chi: hoc in membris fugiter
facit (donec transeat iniquitas)
quod in fine cōplebit nā
ante finē seculi nec iniquitas
deerit premēs nec iusticia pae
tiens. ¶ Clamabo ad deū al
tissimum) ad quem non voces
valida sed puritate consciē
tie peruenit) qui bene facit
michi) maxime cum excellens
tissimum incarnationis archa
nū sua gratia humano generi
contulit. vñ sequit. ¶ Vox
ecclesie (Bene fecit michi) et
ita bene qz (Assistit deus filius
suum de celo). i. de secreta es
sentia sua qui me z totū gen⁹
humanum sanguine suo red
emit z dabit (in opprobriū)
impios z pctis obnoxios (cō
culcantes me. ¶ Vox xpi.
Deus pater) misericorditer
egit me cū fm̄ veritatē pmi s
sionum suarū: qz (eripuit ani
mā meā de medio) populi iu
deorum a principibus eorū
seducti: vnde illi leones z il
li catuli (leonū) omnes fremue
runt omnes occiderunt (ego
dormiui) sonno mortis fm̄
carnē (conturbat⁹) ex timore
re z agustis passiois. ¶ Vox

re sui cōturbat⁹: qz Filij ho-
 minū).s. iudei qui deberent
 esse filij dei z sunt filij diaboli
 qui licet in passione manus
 haberēt inermes: ostē habue-
 rūt armatum nam (dētes eo-
 rum) sunt (arma. s. ipia cōsi-
 lia) sagitte) ꝑ b̄volātia vsqz
 ad opationē mortis emissa (z
 lingua eorū gladius acut⁹) dū
 clamaret crucifige crucifige
 eū. ¶ Deus pater mi illi
 ita faciūt ꝑtra me ita me de-
 rident. Sed tu fac me rursus
 gere et Exultari sup celos)
 ad dexterā tuā z ꝑ hoc (i oēs
 terrā) dilatabit (gloria tua)
 ¶ Postqz xps interposuit d
 sua exaltatione reuertitur ad
 iceptā narrationē de sua pas-
 sione dicēs. Laqueum para-
 uerunt pedibus meis (quasi
 latenter dū interrogationes
 inferebāt dolosas vt si liceat
 cēsus dare cesari. z de adul-
 tera cū interrogāt qd ipe di-
 cerē (z icurua rē vitā meā) dei
 ciēdo me in mortem. Foderūt
 añ faciē meā foueā z hoc cū
 in facie mea dixerūt claman-
 tes reus est mortis: qd iō dicti
 sūt foueā fodere: qz eū neciui

si se tradidisse: s; hoc agēdo
 xps qd patiēs fuit nō obfuerūt
 s; ipis iudeis qui ceciderunt
 in foueā ipsā mortis qñ ꝑ xpi
 resurrectionē capti dissi z i-
 terfecti sūt iterfecerūt xpm
 z interfecti sūt z vñ se regnū
 obtinere putabāt idc ꝑdide-
 runt. ¶ Deus ꝑr z si iūnici mei
 laqueū parauerūt pedib⁹ me-
 is z (foueā foderūt añ faciē
 meā) nichilomin⁹ ꝑparātū ē
 cor meū) ad tolerātia passio-
 nis vsqz ad mortē z ꝑ resur-
 rectionis glia: quā modis oib⁹
 michi spero affuturā (ꝑar-
 tū cor meū) ad agēdas grās
 nā (cātabo) ore (z ꝑ psalmum)
 ope (dicās) ¶ Et vt hoc possi
 explere. Exurgere gloria
 mea) que hacten⁹ latuisti (ex-
 urge) potente caro que fuisti
 (psalterium) diuina operās
 (z cithara) humana patiens
 exurge dico: z letare qz cert⁹
 sum qd (exurgam diliculo) qd
 tempore resurrexisset euang-
 gelij lectio sctā testatur ¶ O-
 fitebor tibi ꝑ fessione laudis
 postqz resurrexero ꝑ meos
 (corā pplis) ꝑdicando laudes
 tuas (z ꝑ fallas tibi) virtuosis

Psalmus .lvii.

peribus ut tu pater glificeris (in gentibus) hoc autem confitebor tibi professione laudis. **Q**ui magnificata est misericordia tua usque ad celos (cum humanitas mea) usque ad celorum regna producta est et veritas tua) quam per prophetas dixeras quod (nubes) dicuntur pro me adimpleri est. **A** gentes ergo gratias dicimus cum propheta o christe. **E**xaltare super celos deus et super omnem terram) manifestabitur (gloria tua) cum spiritu sancti donum in omnes carnem effuderis.

Argumentum.

Psalmus .lvii. in quo dicitur de malicia iudeorum contra christum.

Introductio.

Propheta generaliter monens omnes fideles recte iudicare et vere loqui et specialiter in persona christi increpans iudeos quod aliud de christo loquebantur et aliud iudicabant ait.

Illi hominum

f patriarcharum et prophetarum quos imitari debetis (sicut)

quod (utique) verum est (iusticiam loquimini) dicendo michi magister

scimus quia a deo venisti viam dei in veritate doces (recte iudicate) quod autem dicimus post coram pilato crucifige crucifige eum: sic ante iudicantes fide locuti sunt iusticiam aliud in labijs gladius corde habentes. **S**ed vos o iudei quod potestis de me recte iudicare. **Q**ui in corde cogitationes (in corde vestro) contra me (operamini in terra) id est propheta vestro: et sicut male cogitatis ita iniquiter operamini: malis enim cogitationibus vestris opera vestra concordant: manus enim sequitur cor: unde iniqui estis corde et manu. **E**t hoc ideo faciunt: quia alienari sunt peccatores iudei a veritate a via beata) id est vulva) id est ab ipsa origine non quia extunc peccaverunt: sed quia precognovit dominus ab utero illos peccaturos unde sequitur (erraverunt ab utero) id est errare presciti sunt ab utero locuti sunt falsa) dicentes se filios abrahe cum opera abrahe non facerent. **Q**ui bus fuit furor in malo ad similitudinem serpentis non cuiuscumque sed (aspidis surde) non quidem carentis auribus sed (obcurantis aures suas) terra et

caudane audiat vñ sequitur.
 Que) ispis qz obturat aures
 (Nō exaudiet vocem in can-
 tatiā) vt ad lucē educatur (et
 venefici icantantis sapiēter)
 fm artē suā: cui merito iudei
 pparāt q̄ cordis aurib⁹ obdu-
 ratis nolūt audire scripture
 sc̄tē saluberrimā doctrinā p
 quam reuocari possent ab er-
 rore, z d̄ tenebrosīs venire ad
 lucem obturātes aures suas
 vñam amore terrenoz alterā
 cauda. i. delectatiōe peccatoz
 preteritoz. Propheta predi-
 cens penā eozū di. De⁹) mi-
 nicoz (p̄eret) z deducet ad
 nihilū (dētes). i. dolosa p̄ba z
 captiosas interrogaciones z
 hoc (i ore ipoz) vt n̄ audeāt
 p̄fussioē loq̄ licūt qñ posuit
 silentiū saduceis z phariseis
 it̄rogantibus si lz cēsū dar-
 re cesari, z molas leonuz). i.
 inclamationes mortis quas
 fecerūt iudei cruēto ore cla-
 mantes crucifige crucifige eū
 (p̄fringet dñs) horum mole
 p̄fracte s̄ qñ xp̄s resurrexit.
 Ad nihilū d̄ueniēt tāq̄ aq̄
 d̄currēs) q̄ cito absorbet̄ a
 terra: s; de⁹ p̄miaz ad salutē

eoz arcū .s. mias q̄bus ter-
 ret (intēdit) z tandiu terret
 minis z flagellis (donec) ifir-
 mati z humiliati ad peniten-
 tiā z p̄fessionis salutem mes-
 liozata se mente conuertant.
 Sicut cera q̄ igne dissoluit̄
 sic illi mali q̄i perfidia sua in-
 durati fuerit i futuro iudicio
 igne p̄umentur (sup cecidit
 ignis superbie cōcupiscētie
 z ire super eos z iō n̄ viderūt
 solēt iusticie a quo oēs gētes
 illumināt. Idiusq̄ spine ve-
 stre). i. que spinaz more p̄mo
 delectant post modū p̄gunt
 manifeste p̄cipiant p̄peri-
 etiā (rāuz). i. accutissimā dā-
 nationez i extremo ignis vi-
 cioz (absorbet eos) dū adhuc
 viuunt i vita ista q̄ dicūt non
 absolute viuentes: sed) sicut
 viuētes qz vita ipoz non est
 vera s; falsa z hoc fit i terra
 qz deus tanq̄ iratus punit
 p̄ oēs. Metabit̄ iust⁹ cū vi-
 derit (p̄nitionē peccatozū
 nō zelo v̄dicte: s; zelo diuine
 iusticie concordans se diuine
 voluntati (man⁹ suas lauabit
 in sāguine pctōris). i. opera
 sua p̄seruabit mūda ab in-

Psalmus. lii.

Quia inamentis malorum visa eorum
punitio quia stulto pereunte
sapienter astutior erit Quibus
prospiceratis dicit quicumque rationa-
biliter loquens Quia. Utiq; est
fructus iusto) de bonis operibus
suis siue de sua iusticia, ergo a
contrariis (utiq; dominus iudicabit
eos). i. malos de iniquitatibus
eorum non solum in futuro sed etiam
in vita presentis ubi flores videntur
vult ergo intelligi quod nec mali
in hoc seculo omnino a pena sunt
liberi quibus flores videantur nec
boni a beneficio sequestrati sed mun-
daniis oneribus opprimantur.

¶ Argumētū Psalmi. lviij.

¶ Introductio.

¶ Glor. christi membrorum eius.

Ripe me

de inimicis meis
qui oderunt me (deus
meus) quia non possunt
eripi sunt tuo adiu-

torio (et ab insurgentibus in me
verbis contumeliosis (libera
me) Ripe me non solum de
cogitantibus michi mala: sed de
his est qui iniquitatem perceptam mente
durata et operatione complent) et de
viri patris ad effundendum sanguinem
innocentem est christi et suorum (sal-

ua medicorum) Quia ecce cepit
animam meam. i. me ipsum irruerunt
in petu suum omni ratione (in me)
huilem (fortes) superbi iudei
principes sacerdotum et seniores
populi de sua iusticia pre-
sumentes ut morti me trade-
rent. Ita perfidi iudei super me
irruerunt sine causa quia. Nec
iniquitas mea) peccando contra
proximum (nec peccatum meum)
factum est deum meruerunt quia
hoc michi facere non debuissent
quia (sine iniquitate) cursum vite
presentis (pergi et direxi) verbo
meo predicatione mea et vite
mee exemplo prauos et distortos
homines quantum in me fuit ad re-
ctum finem direxi occurre mihi
ad te venienti qui secundum natu-
ram diuinam ad te nunquam discessi
et fac ut qui non videt videant
per fidem quod ego equalis tibi sum
fac notas hominibus equalitatem
nostram non putent iudei se per
hominem crucifixisse (et tu domine
deus protutus). f. angelorum (deus
israel). i. qui videris deus soli israel
i. vni generis qui te colit Inten-
do ad visitandas omnes gen-
tes) ut tibi credentium copia cre-
scat et quia sterilitatem fidei

In iudaeo populo comperisti
 (non miserearis) his qui ex
 certa malicia et obliata me-
 te in peccatis perseverant quia
 tales non sunt digni miseri-
 cordia. ¶ Propheeta de iu-
 daici populi futura conversione
 Ante de domine et vere inte-
 des et salubriter: quonia. In
 ultima etate seculi adhuc iu-
 dei qui perfidi fuerunt an-
 uertentur (ad fidem tuam ita
 ardentem quod sicut nunc crude-
 lissima obstinatione durati sunt
 ita tunc (ut canes famelici fi-
 dei audissima desideria) patien-
 tur) qui canibus merito prepara-
 tur quoniam anti christum illum inhu-
 manissimam beluam fidei calore
 raptati religiosi latratibus
 insequenter meliores erunt iam
 (canes) quos nunc sunt homines qui
 legem in qua modo delinquant
 tunc fideliter defendere contem-
 dent qui conuersi (ciuitates). i.
 sanctam ecclesiam defendent
 et munitent contra hereticas
 impugnationes quam correcte
 predicationibus (circuibunt. Ecce
 loquentur in ore suo) quod nunc
 habere non merentur in corde
 aliosque ad bona perterunt

qui ipsi prius credere noluerunt
 et erit utique in (labijs eorum
 gladius) celestis verbum dei quod
 (gladius) legitur bis acutus
 ex utroque testamento feriens et ad
 sanitates felices animas sua
 vulneratione producens. et ita
 omnes mirabuntur dicentes)
 quonia quis audiuisset). s. talia
 Et tu domine deridebis eos) qui
 predicationes rectas audire
 noluerunt et (ad nichilum dedu-
 ces omnes gentes) malignan-
 tes qui obstinatione crudeli in-
 scelerata anti christi religione per-
 mauerunt. ¶ Gloriam filij ad pa-
 trem ex forma humanitatis.
 Fortitudinem meam ad te custo-
 diam) seruitio tuo applican-
 dam et exponendam ad gloriam
 tuam (quia tu dominus) ad altitu-
 dinem tuam suscepisti me in
 misericordia tua antequam quicquam
 boni agerem (preuenit me) per
 fortibus meis dādo michi
 sine mensura spiritum sanctum
 Deo ostendit michi (quod tam mi-
 sericordiam exhibuerit michi
 spiritum inimicos meos ut (totaliter
 non peccat ut etiam inter inimicos
 meos virtus maiestatis possit
 ostendi scilicet ut de blasphemis

Psalmus. lviij.

fiant religiosi et de iniqua conversatione iustissimi: ego vero implens preceptum tuum oro (ne occidas eos) ne penitus pereant: sed magis errasse se gloriosa satisfactio cognoscant et (nequam obliuiscant populi) christiani aliquo tempore (mei) .i. mee passionis si non sint testes legis et mortis mee iudei multum quidem iuuat auctoritatem christianam quae praedicta uia inueniuntur in libris eorum quod nisi esset confirmate et adiuuante se christiani putarentur. Et si rogo deus meus ut iudei omnino non pereant. Disperge tamen illos (in uirtute tua) per diuersas terras ut in hac dispersione scelus suum penitendo deplorent (et deponere eos de superbia sua a potestate a iudicijs a regno a sacerdotio ut sint in opprobrium omnibus (protector meus domine). Et si rogo deus meus ut non occidas eos. Decidet tamen Delictum oris eorum) .i. insanas cogitationes eorum quae consilium inierunt ut neci me traderent et sermonem labiorum suorum) quae dixerunt reus est mortis: resuscitando autem me quem perde-

re uoluerunt occidit) delicta oris eorum et sermonem labiorum suorum) quae tunc quippe quem perdendum clamauerunt uiuere ex pauescent et quem in terra contempserunt in celo omnibus gentibus adorari mirentur (et comprehendent in superbia sua) uidentes se superbe egisse et inanis quae frustra irruerunt fortes in humilem. Iudei comprehensi in superbia sua facti humiles. De execratione siue maledicto contra christum et de mendacitate (contra eum penitentes annuntiabunt in consummatione) .i. in perfectione uirtutum: annuntiabit enim alijs quod iudei qui permocrant christi inimici iam sunt conuersi et perfecti in uirtutibus ita quod ubi abundauit delictum execrationis et mendacitatis: superabundauit gratia perfectionis: et hoc factum est (in ira consummationis) quae est quae deus uindictam ad salutem (et) ita non erunt) tales quales prius fuerunt superbi et blasphemii. Et isti iudei cum fuerit perfecta religione ueraciter instructi. Tunc scient et cognoscent christum dominum esse (iacob patriar-

che sui quod primiti non credebant (et finium terre) gentium pro oēs partes terre quod inō durato corde non sapiūt. **Conuertent** (Supra est positus versus uite vbi cōuersio et salus iudeoz futura affirmant. Ipsi) vero iudei qui veram meruerūt habere doctrinā (dispergent vbiq; intergentes (ad māducandū) cibū spūalē. s. vt alios lucrentur predicationibus suis vt i corpus ecclesie trāsfornēt credētes (si vero nō fuerint saturati) de credulitate populorum videntes verba sua non fructificare in mentibus perfidiorum vt vellent (inurmurabunt) contra pigros increpātes alios nolentes credere utroq; pariete scz populo iudaico et populo gentili i angulari lapide cōiuncto. **Ecclesia** tota gaudēs dicit. Ego autē cantabo potētā tuam) que liberasti me et iudeos et gētes conuertisti) et exultabo mane in iām tuā) cū. s. nox seculi istius obscura transierit quā iām iām tua in scōz remuneratiōib; elucescet. **Et hoc**

iuste faciā. **Et factus** es susceptor meus .i. meorum ad maximā dignitatē (refugiū) meum et meorum mihi (in die tribulationis) o qd gratū est refugiū quando tēpore tribulationis cōdonat. **Quapropter**. Adiuutor meus nō tū cantabo sed (tibi psallam) bonis operibus (qz deus susceptor meus) cōtra pfectiones hostiū deus meus .i. creator meus (mīa mea) qz totum quicqd sum de tua misericordia est.

Argumentum.
Psalmus lix. in qd docemur vt deserentes diabolum regē nobis christū eē cognoscām. **Introductio.**
Propheta voce populi qd in pristinis erroribus erat aligatus gratias agens de cōuersione eorum dicit.

Deus nos qd mali eramus (repulisti nos) ab errore a pētis (et destruxisti nos) male edificatos vt erigeres i bonum edificium quod duret i perpetuū (iratus es malitie nostre: ve

Psalmus. lix.

lustrati nostre vt pereant (z misertus es nobis) ad cultū vere religionis adducēdo nos: o ira misericors: o indignatio salutaris captiuitas libera aduersario fructuosa. Commo- uisti) corda eorū quādo cultu- ras suas deo cognouerūt abominabiles extitisse quando aduersa aduerterūt diuitias ho- nores ceteraq; mundi huius bona apud deū postrema q̄ ante putauerunt precipua (z conturbasti) eos terrore futu- ri iudicij o medice iā contri- tis corde cōpetēti medicina succurre (sana contritiones ei⁹) passiōes sana vulnera ei⁹ (qz cōmota est) a p̄sino erro- re trāslata vt tibi dño pareat q̄ ante idolis seruebat. Qu- enī lz pctā p cōmotiōē con- tritiōis remissa sint: nō tñ sta- tim dñs ad requiē colligit fi- deles sz tribulatiōib⁹ purgē- tur exponit: seq̄tur. Oñdisti) sola cognitione sz etiā ipa rei experiētia (pp̄lo tuo) sc̄tō ti- bi subiugato ac deuoto (du- ra) grauissimas tribulatiōes oñdit vero pp̄lo suo dura: tū qñ martyruz catenas seuis

passiōibus acquisiuit: tuz qñ per scripturā sacraz phibuit seruos suos per delectabilia z mollia atq; suauia pp̄ria de- sideria substernere: docuit: vt duris laboribus extermina- ti aduersus spūalia nequitiē z insurgētū cogitationū bella viriliter electi ad palmā glo- riosam ei⁹ mīa merentē addu- ci (z potasti nos vino) nō vbi est vitioz copia sz (cōpūctio- nis) vbertas pctōz. Quātū sint vtilis tribulariones pre- sentis vite fidelibus oñdisti: qñ per scripturas docuisti in hoc mundo p passiones mul- tiplices tuos fidelissimos su- stinere. Et hanc (significatio- nem dedisti metuentib⁹ te vt fugiant a facie arcus) a facie futuri iudicij dedisti etiā signi- ficationē. Ut) in futuro (libe- rentur dilecti ab erunnis se- culi (saluū fac) pp̄lm tuū ad dexterā tuā collocando vbi eterna salus est z sine fine leti- tia (et exaudi me) in his q̄ pe- to. Quia Deus locut⁹ est in sancto suo). s. xp̄o qñ verbū caro factū est z mundi salu- tor apparuit in quo promissis

Psalmus, lix. Fol. lxxx

hanc saluationē de qua locu-
 tiōe (letabor). ¶ **Glor** eccle-
 sie ⁊ hac fiducia oro ⁊ ptiboz
 sic cimā). i. humeros gētiū:
 imponēs sup eos sarcinā gra-
 tiā seruitutis ⁊ fidei xp̄i q̄ sar-
 cina quibusdā .s. bonis erit le-
 uis. Iugū enī xp̄i suaue est ⁊
 onus leue: alijs vero .s. malis
 erit grauis: qz non oim erit fi-
 des ⁊ eodē modo (cōuallē ta-
 bernaculoꝝ). i. humeros iu-
 deozum (partiboz) qz de gēte
 iudaica aliqdas portionē cui
 iugum xp̄i suaue erit ⁊ onus
 leue habeo vñ constat de va-
 rijs natiōibus ecclesiā dñi eē
 collectam. ¶ **Glor** ecclesie.
 Deus est). i. corpus meū pti-
 nens est puentus martyꝝ per
 (galaad q̄ interpretat̄ a cer-
 uis testimonij designatus: et
 ppl̄us fidelium q̄ prioris vite
 oblitus in anteriori se extēdit
 p̄ (manassen) figurat̄ qui iter-
 pretaf̄ oblit̄ (meus est) ppl̄s
 fidelis q̄ in bonis ope rib⁹ sp̄
 fructificat q̄ per effraim intel-
 ligif̄ qui interpretat̄ fructifica-
 tio (fortitudo ē capitis mei)
 i. xp̄i iquit ecclesia q̄ carne mo-
 nēdo p̄ gloriosaz ⁊ resurrectio

nem suā contuli spei nostrē
 copiosissimū fructum. Juda)
 i. christ⁹ qui de stirpe iude fā
 carnē descēdit est (rex me⁹)
 hec est fidelīū gloriosa confes-
 sio: ⁊ gentium moabitarū trī-
 bulatio ⁊ p̄secutio .s. illa quā
 in hoc mūdo sanctissimi sub-
 stinent christiani est (sola). i.
 refectio) spei mee qz ad sp̄ē
 vite eterne dño p̄stante por-
 git̄ gl̄iamur enī in tribulatio-
 nib⁹ patientia opatur patiē-
 tia aut̄ p̄bationē p̄batio autē
 sp̄ē. Letabor etiā: qz In iudu-
 meā extendā calciamētū). i.
 euangeliū quod est calciamē-
 tum qd̄ nos munit in via. hec
 est defensio que seculi huius
 spinosa transcendit gentes q̄
 prius (alienigene) erant (sub-
 diti sunt) modo (mihi) quia fi-
 dem nostram receperūt. Des-
 siderio future beatitudinis fi-
 delis populus exclamat ad
 dominū. Quis deducet me)
 id est nullus nisi solus deus
 (in ciuitatē munitam) hieru-
 salez futuram: que sic munita
 ⁊ p̄fecta est vt nulla persecu-
 tiōe quatit̄ (aut̄ q̄s deducet

Psalmus. lix.

me vsq; in idumeā). i. gen-
litate terrenā p cupiditate z
rubeas p crudelitatem multu
ipse deus ad q̄s gentes dedu-
ci desiderat vt multi ex gēti-
bus sibi incorporēt z ample-
tur societate membrorū z im-
pleto numero p̄destinatorū
simul cū eis ad eterna beati-
tudinis gaudia pueniret. **I**n o-
ne) tu (deus) p̄duces nos ad
Regnū tuū. q̄) tamē sicut v̄r
repulisti nos (permittēdo nos
tribulari) z nō egredieris de
i virtutib⁹ n̄ris (p̄ eos q̄ dicūt
nobis vbi est deus eorū sicut
oli fecisti p̄rib⁹ q̄bus oñdisti
potētiā tuam quibus te auxi-
liate gentes cesserūt z magna
strage scā: trā p̄missōis ob-
tinuerunt. **E**t qz deduces.
Auxiliare ergo tu nobis de⁹
tu de tribulationib⁹ nos eri-
pe tu nos medicamie sana
(qz vana salus hominis) sa-
lutem prestare i homines nō
potest indign⁹ salutis ideo qz
sperare in homine non debet
qui proprijs viribus probat
infirm⁹. **E**t qz vana sal⁹ ho-
minis populus fidelium dicit.
In deo faciem⁹ virtutū) nō

enim cum diabolo aut vitijs
gladio certandum est: s; illis
virtutibus q̄bus x̄ps t̄pe pu-
gnauit vt supbiā humilitate
vincam⁹: diuitias mundi pau-
pertate superemus z ipse) cui
nullus resistere pōt p nobis
p̄ gnās (deducet in nichilū)
inimicos nostros delendo de
libro vite vbi sibi scriptū vide-
bantur elati.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. lix. in quo mo-
net ad laudem dei.

¶ Introductio.

¶ Vox ecclesie petentis vt
eius exaudiatur oratio dicit.

Audi dñe
deprecationem
meam) super re-
mouione malorū
intende oratio-
ni mee) super impetratione

eterne vite. **I**ntende dico qz
clamauit ad te) ab vniuerso
orbe terrarū: z hoc in anxietate
cordis mei vt ad te conso-
ler verum et si q̄dū ium in
hac peregrinatio ne anxietur
cor meū tēptationibus nō ta-
men pro tua clemētia vincorū

q̄ in xp̄o q̄ est (petra firma
 (exaltasti me) i q̄ omnis edifi-
 ficatus est xp̄anus. Nō solū
 exaltasti: s̄ exaltatus: et i fide
 firmatus. **Q**uod auxiliū p̄p̄te
 viam ad te ueniatē: et uiam
 et hoc: q̄ factus est spes mea
 (in oī angustia mea) et turris
 a. d̄fensio (fortissima) et in-
 expugnabile p̄sidiū a facie
 diaboli) et sociozum ei⁹ q̄ fas-
 mulos suos inuicta p̄cedē
 custodit. **T**u es spes mea tur-
 ris fortitudinis, et iō tutissi-
 mus. **I**n habitabo in taber-
 naculo tuo) q̄ i eo p̄tra hui⁹
 mundi picula (alarū tuarū) s̄
 misericordie et potentie tue: q̄
 alijs p̄p̄ant (in unimine p̄te-
 ga) non ad breue t̄pus: sed
 quousq̄ secula uie ist⁹ diui-
 na administratiōe peragātur
Ideo dico conformiter p̄te-
 gar in uelamēto alarū tuarū.
Qm̄ scio q̄ (tu deus exau-
 disti orem neā) et vere exaudi-
 disti q̄ (dedisti) et dabis futu-
 ri seculi regnū i (hereditatē)
 p̄petuā (umentib⁹ nomē tuū)
 sine distincōe personarū he-
 reditatē dico q̄ nō morte reli-
 quit: s̄ q̄ cū largitore suo per-

petuo munet poss. detur q̄ sic
 venit ad filios ut a testatorie
 minime deseratur hec hereditas
 eni h̄z finē: s̄ cum semel
 suscepta fuerit namq̄ a nob̄z
 permutatione discedit vñ se-
 quitur. **P**ropheta de eterna
 nitate hereditatis xp̄i et p̄ra-
 p̄is iustorum coheredum ei⁹
 ait. **D**eus p̄r. **S**uper dies)
 t̄pales (regis noīm xp̄i) quis
 bus in p̄senti ecclesia rea-
 gnat dabis (dies) et nos v̄s
 non solum his diebus trans-
 seuntibus regnet in ecclesia
 sua: s̄ et regnent cū illo san-
 ctu in eternum: et idem repe-
 tens sub alijs uerbis inquit
 (adicies super annos) quib⁹
 in presenti nobiscum est ana-
 nos eternos qui permanent
 in gnationē et gnationē vñ se-
 quitur. **P**ermanet in et̄nū)
 popul⁹ fidelis (i p̄spectu dei)
 dei p̄ntia sp̄ fruens ubi tanta
 erit oīs bonorū copia q̄ nulla
 erit ibi miseria nullusq̄ ibi
 miser null⁹ ibi q̄ret (mias) et
 q̄ non de erit aliq̄d de p̄mis-
 sis nō solutū: et oēs facie ad
 faciē uidebūt deum nullus ēs
 (requeret ueritatē) Sic p̄fab-

Psalmus. lxi.

nam dicam) sicut operabor
ad honorem tuum non bre-
ui tempore: sed quoadiu-
rabit michi hoc seculum) ut
laudes a me tibi promissas
(et vota) bonorum operum meorum
reddam assidue continuando (de
die) prout visurus (in die illa)
eternitatis ut et hęc vota nos-
tra reddamus et tibi laudes
domino perpetua hilaritate can-
temus eternas ei gratias in
deficientis exsoluentes.

Argumentum.

Psalmus. lxi. i quo mo-
nemur ut speretis redemptio-
nem eternam speremus.

Introductio.

Propheta ipsona cuius-
libet viri iusti qui seculi vicia
relinquens soli deo se subditum
esse commemorat dicens: pertra-
snidos et carnales volentes
eum decipere et ad similem eorum
vitam attrahere: quid me ten-
tatis inimici: quid est quod me
subvertere nitimini cur ani-
mam meam perdere vultis?

Donne deo sub-
iecta erit anima mea) agedo stre-

nueque ad eius honorem cog-
noscero pertinere in ipso deles-
ctari: in ipso refecti et per eum ni-
chil aliud concupiscere et hoc me-
rito: quoniam ab ipso est salus mea
Herito subiecta deo deus est ani-
ma mea. Nam ipse est deus
meus) qui creauit me cum non es-
sem (et salutaris meus) salutem
meam que per adam perierat per pas-
sionem suam restitutor etiam
(susceptor meus) sub sua pro-
tectione in laboribus seculi ius-
tissimi adiutorio munitus (non
moueboz amplius) ut prius fuit
carnis infirmitate pregraua-
tus. **G**loria ecclesie siue iusti-
gialis ad persecutores christiani-
tatis: o vos stulti. Quous-
que tenuitis super homines in-
nocentes non vos reuocat et
mor diuinus perducens usque
ad mortem quos deo deditos
esse sentitis qui vobis profectire
nolunt et incubitis eis (tanquam
parienti inclinato) ad ruinam
(et materiam depulse) putantes
quod christianus populus sit sine defen-
sore et quod facile ruat vos mania
meditanti) quia cum deus sit sus-
ceptor meus (non moueboz
amplius) Gloria ecclesie con-

tra iudeos & fictos christianos & quibus etiam patitur sicut a paganis que dicit.

Veruntamen iudei & ficti christiani cogitauerunt repellere) a me (precium meum) sive honores meum. i. xpm qui precium et honor et gloria mea est ne puro corde ab hoibus coleretur uli ita sed ego semper cucurri per militiam & viam ppositam in fluvio in siti) salutis eorum cupiens eorum fide satur. n: s; ipsi ore suo benedicebant) vt adulationis me verbis deciperant et corde suo maledicebant) mala i me machinantes. s; pua me p tribulationes & dolores impugnant. Veruntamen anima mea subiecta esto) do & obedi) qm non a me sed ab eo est patientia mea) ipse enim patientem et fortem in persecutionibus meis me fecit. Irerum merito subiecta est debet anima mea. Q; ipse est deus meus) qui vocat me (et salutaris meus) qui redemit p humanitatem assumptam et (adiutor meus) ad bene operandum: et io) non emigrabo) ab eius fide no

separabor: hoc quia In do salutare meum) salus) ea) & gloria mea) hic et in futuro et ipse est) meum auxilium in omni infirmitate mea (et spe mea in deo est) non in rebus seculi. Cum ergo deus natus sit s; sperare in deo ois congregatio populorum) vt possit secure sperare (effundite) euacuate ab omni sorde (corda vestra) peccata vestra vberissimis lachrymis pfidendo coram illo sperare dico quia (deus adiutor noster i eternum) Ego monui sperare in domino. Veruntamen filii hominum) ade et eue hoc no attendunt sed (sunt vani) terrena appetentes vt auari (mendaces in stateris) vt cupidi qui falsis ponderibus student alios decipere vel vt heretici qui in exponendis diuinis scripturis sunt mendaces vt simplices in aliquo inuoluant errorem: studia autem horum in hoc conueniunt q; de vanitate ad vanitatem tendunt alios) in id ipsum vanitatis ducetes vt socios sibi pstant. ¶ Gloz

Psalmus. lxi.

ecclie: o vos filii Holite spe-
rare in iniquitate) in malicia
quod inde nulla virtus nasci-
tur sed potius acrius damna-
tio procuratur. ¶ Et ad pau-
peres ait. (et rapinas nolite
concupiscere) auferedo alic-
na per violentiam: non enim
potest inen rapine indige-
ntiam tollere. ¶ Et ad diui-
tes ait. (diuitem affluant no-
lite cor apponere) ut eos sum-
mum bonum putetis: ut ille
qui habet nam ambiat: et il-
le qui habet non superbiat.
Holite hec mala facere quia
Deus semel) .i. imper muta-
biliter (locutus est) : eo loqn-
te (duo hec audiat que om-
nes scripture diuine conueni-
ent scilicet q. potestas dei est)
ad puniendum malos (et mi-
sericordia) ad remunerandu-
bonos (quia tu reddes vni-
cuique iuxta opera sua).

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. lxi. i quo mo-
net recte conseruari in medio
nationis prauae.

¶ Introductio.

¶ Ecclesia necessitatibus hu-
ius vultu clamat.

Eus deus

o me ad te diuice vi-
gillo) te solum desid-

rans et laudare cupiens et hoc
exercitante me luce tue gratie
Ideo vigilo: quia Sitiuit
venire (ad te aia mea) fontes
vium in q. plena iuenire refe-
ctione requiescat donec descas
in te: sitiuit hoc idem ad lau-
dem tuam et hoc (q. multipli-
cuer caro mea) quia multis et
amplioribus causis q. anima
subiacet enim amplioribus
miseris scilicet siti fami fris-
gori et huiusmodi. Sitiuit in
te merito anima mea q. p. n. s.
seculum est Terra) deserta qua-
tum ad se omni bono (et iuia)
quia nullam habet viam per
quam ad te veniatur et inas-
quosa id est sterilis et infruc-
tuosa: et sic in hac siti deges
in mandatis tuis vigilando
(apparui tibi) per sanctus de-
siderium meum ut tua luce il-
lustratus (viderem) christum
(virtutem et gloriam tuam)
et quia apparui tibi obsequen-
do te videre merui q. deo hec
omnis ago Quia melior est

misericoꝛdia sup vitas nam
 vita nature et vita gratie ⁊ vi
 ta glie pendēt. ex mīa dei (la
 bia mea laudabunt te) p be
 neficiis mihi ex tua mīa exbi
 bitis. Et quia mīa tua est su
 per vitas. Benedicam te in
 tote vita mea bene viuendo
 mīe tue tribuendo totā vitā
 meam ad honorem et glām
 nominis tui bona operabor
 (leuabo manus meas i oza
 tione : et hec peccata vitā
 anima mea repleatur) sapi
 que adeps est anime sine q̄
 anima mea crescit : et ita exi
 lis efficitur vt in bonis ope
 ribus cito deficiat : non .n.
 placet macra anima deo sicut
 nec caro macra dicebatur
 placere deo in sacrificio ⁊ aia
 repleatur pia alachritate spi
 ritus sancti que quasi pingue
 do anime est (et labiis exulta
 tionis) .i. vocc exultante lau
 dabit os meum) nomen san
 ctum tuum gratias referēdo
 de tuis bñficiis. Laudabit te
 os meū et in stratu. ⁊ in ma
 ne et hoc est. ¶ Sic meoz
 fui tui super stratū meū) .s. in
 quiete p̄gītatis qñ solēt hūa

na corda collata beneficia in
 memoria vixerit habere tūc
 (in matutinis quoq̄ in bonis
 actib⁹ (meditabor i te) q̄ (fui
 su adiutor meus) nisi .n. te ui
 uante bona a nobis impleri nō
 possunt . Et q̄ fuisti adiutor
 meus in periculis. In refri
 gerio cō mīhi facient aie tue
 exultabo (exultabo) q̄ aia
 mea feruenti dilectiue (ad
 hesit post te) vt te imitet ⁊ q̄
 sic adhesit (suscepit me fili⁹
 tu⁹ t̄ps qui ē) dextera tua ala
 rum suarū) velamine : prote
 gēdā . ¶ Quia suscepit me dex
 tera tua. ¶ Ipsi) persecuto
 res (in vanū quesierūt animā
 meā) frustrati intentione sua
 cui cōtradictionibus scelesti
 bus me extinguere tētauerūt
 (itrobūt in inferiora infer
 ni tradētur i potestate hostiū
 suorum ⁊ cū malignis spiri
 tibus qui simul ita versuti ve
 luti vulpes hoībus insidiant
 erunt fortes eorum. ¶ Rex
 vero) t̄pus (letabitur in deo)
 patre et nos in ipso post res
 surrectionem et digni laudē
 habebuntur qui iurāt in eo)
 .i. qui ei mētis iniolabile ob

A. m.

Psalmus. lxi.

sequulum promittit et per sol-
mine quia os loquentium con-
tra eos in hac vita inique (ob-
structum) erit in iudicio quan-
do eternaliter conuicta om-
nis iniquitas obmutescet.

¶ Argumētū.

¶ Psalmus. lxi. in quo do-
cemur in passionibus spera-
re in domino.

¶ Introductio.

¶ Vox xp̄i. ex persona h̄siani-
tans.

Gaudi de-
orationē meaz)
q̄ te totis viri-
bus (precor a
timore inimici)
populi iudaei (eripe animas
meā) non precatur vs̄ eripia-
tur a morte quā libēs pro sa-
lute oīz venerat subire s̄z a ti-
more populi psequētis ne. s̄z
pp̄ timorem cederet̄ inimi-
cis. ¶ Proteges me a cōuē-
tu) et p̄silio (malignātū mala
de me cogitātū. s̄. p̄cipū sa-
cerdotū et seniorū populi cum
me facies resurgere. tūc ei q̄
me credebant cōter mori re-
surrectiōe mee glia p̄babūt

eē p̄fusi et p̄teges me (a multē-
tudine opantiū iniquitatē actu
vt me occiderent. Quia ex-
acuerūt gladiū linguas suas)
accusando xp̄m et in clamādo
mortē ei) intēderunt arcū pa-
uerunt dolos perauerunt in si-
dias occultas. p̄fidū quidez
iudā datis triginta argenteis
solicitauerūt vt esset traditor
q̄ eius videbat̄ discipulus. Res
amara et oī felle deterior
cōutuā ad proditiōē discipu-
lū ad necā p̄secutorem pecu-
nīe p̄mo subito fuisse corru-
ptum. ¶ Intēderūt q̄dē) ar-
cū) malitiae suae (vt sagittēt in
occultis) . i. occulte scōz stul-
tā opinionē eoz (immaculatū)
sc̄z xp̄s q̄ nullā contraxit ma-
culā pctōrū s̄z celesti puritate
mūdissim⁹ ab oī dilecto p̄bat̄
alien⁹. Subito sagittabunt
eū. s̄. q̄dē) ad se. subito ei se pu-
tabant iudei eum delere pos-
se s̄z n̄ potius in gloria dila-
tata est (nō timebūt) tm̄ scel⁹
in deum suum et regem p̄pe-
trare. ¶ Cor durū velle occide-
re hōiem q̄ mortuos suscita-
bat et inde non timere. i. nō
timuerunt q̄ obstinatiōe dū

firmata non veritatis munimine
 ne solidata (firmanerunt) apud
 se (sermonem nequam) quando di-
 xerunt reus est mortis. Post
 quod firmauerunt iudei apud se
 de occidendo christum. ¶ Inarra-
 uerunt inter se consilia capi-
 entes (ut abiconderent locos)
 quibus christum capere possent di-
 centes (quos videbit eos). scilicet. la-
 queos quasi diceret nec ipse
 nec eius amici sic iudei fcele-
 rata mente confusi christum in
 modo homines putantes maligni-
 tatem suam non credebant agno-
 sci ab eo cuius cuncta celestia
 et terrena veracius patent quam
 ipsa sibi sint cognita. Scruta-
 ti sunt multo iudicio inqui-
 rentes (iniquitates si forte in
 christo reperirent aliquas. ut
 inuenirent qua ex causa accu-
 sarent eum. scilicet ipsi (scrutantes)
 non semel sed (scrutinio). id est. as-
 sidua inquisitione (defecerunt)
 quia in eo inuenire non potue-
 runt aliquid reprehensione di-
 gnum qui peccatum non fecit nec
 inuentus est dolus in ore eius
 Illi defecerunt. scilicet. ¶ Ascen-
 det sponte (homo) christus (ad)
 patrem. Cor. iij. 13.

positionem divini consilii ut
 patiendo pro salute humani
 generis (et exaltabitur) in
 resurrectione: occiditur ut
 homo: in passionem exaltatur
 ut deus in resurrectione. De-
 fecerunt et iudei ab intentio-
 ne sua: quia. ¶ Plage eorum
 facie sunt sagitte paruulorum
 quia nichil nocuerunt sicut ca-
 ne quibus paruuli ludunt que
 nichil nocent: resurgente enim
 christo furor eorum euanuit:
 quia quod voluerunt non im-
 pleuerunt et (lingue eorum)
 qui dixerunt custodibus dicitis
 te: quia vobis dormientibus
 venerunt discipuli. et furati
 sunt eum (infirmate sunt) ad
 eorum verecundiam si enim
 dormiebant quomodo videre
 potuerunt si vero nichil vi-
 derunt quomodo testes fuerunt
 contra se. ergo mentientes lo-
 cuti sunt. Quia in oculis: christi
 resurrectio et quod in nomi-
 ne crucifixi fierent miracula.
 ¶ Conturbati sunt ad salu-
 tem omnes. id est. aliqui de omni genere (qui
 videbant) iudeos defecisse et
 intelligebant ad redemptionem

¶

Psalmus. lxiij.

suum sanguinem christi fuis-
sum (et omnis homo) sic con-
turbatus timuit penam pro
peccatis. Illi tales ad christi
fidei conuolantes. An-
nunciauerunt opera) miracu-
losa incarnationis misteria
gloriam resurrectionis et hinc
(et facta eius intellexerunt)
esse diuina quia talia imple-
re non poterat fragilitas hu-
mana. Quia quod resurrexit christus
et ascendit in celum. Le-
tabitur iustus non in se: sed
in domino (et sperabit in do-
mino) et in futuro quando per-
uersi damnabuntur (omnes re-
cti corde quales sunt omnes
qui per rectas semitas domini
gradiuntur (laudabuntur) red-
dentur laudabiles quia et do-
minum laudent et ab ipsa ve-
ritate laudantur: quid enim
laudabilius quam ab ipso iudice
in conspectu omnium angelorum
glorioso et desiderate audire
venite benedicti patris mei etc.

Argumentum.

Psalmus. lxiij. in quo p-
phetas videtur solari fideles
in hoc exilio pro spe redeundi in
supernam hierusalem.

Intruductio

Propheta in persona in-
storem peregrinantium in hoc
mundo. (Deus.)

E creatorē

te redemptorem:
te ducē: te custo-
dē decet hym-
nū) vt te laudēt

qui vel spe vel re sunt (in syō)
id est celesti beatitudine vbi
reddetur) totum votū) no-
strum non solum aia: sed etiā
caro iā per resurrectionem in-
corruptibilis facta per utroque
tibi reddam⁹ laudes. Et quia
ibi reddendū est tibi) votum
ergo: o dñe **E**raudiorationē
meā vt possim ad te sine ma-
cula peruenire scio quod ante tri-
bunal tuum omnes homines
apparebunt reddituri rationē
eorum que gesserunt in corpo-
re mortali viuentes. Necessē
est dñe quod exaudias: quia Ver-
ba iniquorum) patrum nrorū
in iniquitate gentilitatis viuē-
tium quod docuerūt collere: ido-
larum ritus et mores suos pualue-
runt super nos) offati sūt nobis
quia nos nati in terra errorum se cū

tium⁹ mores et rit⁹ gentiliū
 q̄b⁹ pro etate z auctoritate
 obediēdum erat sed tu q̄ pi⁹
 es (iniquitatib⁹ n̄ris p̄piciabe
 ris) temeripsum hostiam offe
 rendo pro nobis. **D**ico p̄pici
 aberis: et ille. **F**ecatus erit
 (quem) tu (elegisti) per gr̄am
 a massa perditorū separando
 (et assumpsisti) in p̄riam cele
 stem talis habitabit in cele
 sti hierusalem quā dicit atria
 p̄p̄t̄ amplitudinē. **C**ere h̄i
 tales q̄ inhabitabunt i atris
 tuis qz Replebuntur .i. satia
 bunt (in bonis) z gaudia (do
 mus tue) p̄rie celestis cuius
 gaudia aliqd̄ dūz nulla mens
 humana p̄scrutari sufficit: qz
 nec ocul⁹ vidit: nec auris au
 diuit: nec in cor hoīm ascen
 dit q̄ preparauit de⁹ his q̄ dis
 ligunt eum: ecce) sc̄m̄ est tē
 plum tuū) null⁹ ibi admitti
 tur nisi ab oī sorde purgatus
 (misabile) est (ie iate) in quo
 sup̄ne beatitudinis gl̄ia unī
 cuiq̄ s̄m̄ dignitatez est distri
 buta. **Q**uibus bonis ut possi
 m⁹ repleti. **E**raudi nos de⁹
 salutaris (noster) ut ab isto
 exilio: captiuitate ad cele:

ste p̄riam transceam⁹: tu qui
 (spes es oīm) hoīm tam possi
 dorum (in finib⁹ terre q̄ in
 remotis i suis maris. **E**t me
 rito in te spes est oīm quonīā
Tu preparasti) p̄dicatores
 sicut mōtes h̄ices fortitudi
 nem fidei z altitudinem san
 ctitatis humiles p̄uersatio
 ne: s̄z merito celliores: q̄z mis
 sti ad p̄dicanduz z docenduz
 oēs gentes z hoc (in virtute
 tua) qz per eos fecisti magna
 miracula ut magnitudine ver
 bi incredulos p̄uerterentz fa
 ctorū admiratione durissimas
 corda mollirent. **E**t bene po
 tens p̄parare: qz tu es **A**cci
 ctus potētia) .i. indutus ma
 iestate: humanitas enim diu
 ni verbi potesta e p̄cincta est
 ut qd̄ homo ex se non habuit
 virt⁹ diuina p̄staret: q̄ per il
 los montes .i. apostolorū p̄dis
 cationem (p̄ turbas p̄funduz
 maris) .i. gentiliū corda et
 aliorū potētūz seculi demers
 sa p̄fundius quoz etiā p̄redi
 cationib⁹ cōpescis (sonū flu
 ctuum ei⁹) sc̄z maris z fremitū
 p̄secutionum eoz contra
 eccl̄iam vñ seq̄tur **T**urbabū

Psalmus. lxx.

fur gētes) marie turbare sūt
ad miracula apostolorū z ca-
sum ydolorū suozū q̄ aposto-
loz potētiā pauere videbant
et in eozum p̄sencia respon-
sa denegare z timebūt q̄) in-
fra mūdi terminos) cōtinē-
tur z hoc p̄pter signaz mira-
cula apostolorū tuavirtute fa-
cta z delectabiles facies cō-
uersos de p̄seruare hui⁹ mū-
di z conuersos etiam exētes
de aduersitate ei⁹ viraq; vira-
rumq; rerū exitus delectabi-
tur dñs qz vndiq; deuotos p̄-
s̄bundantiam sue largitatis
acquirat. **U**isitasti terras .i.
genus humanum tuo aduen-
tū (et inebriastueas) p̄dica-
tione apostolorum copiosissi-
maz saluberrimaz locuple-
tionē illius multis modis am-
pliaasti. **B**ñ dñe potes inebria-
re suos quia. **F**lumen .i.
miserico:dia (dei) que hic flu-
mini p̄paratur qz nec aliqua
siccitate potest minui nec po-
tationibus crebris potest ex-
pendi repletū est aquis) spi-
ritualibus et non tantum po-
tasti s; etiā cibasti vt cōuiuū
domini i nulla parte eiset de

fectuosū vñ (parasti cibū il-
lozū) scs credētū corpus vñi
cuius sanguinem bibimus z
de ei⁹ corpe saginamur quod
non factū est casu sed. **Q**uo-
niam ita) ab ipso deo (p̄p̄a-
ratum) z dispositū est. **E**t tu
domine. **A**postolos et alios
p̄mitiuos fideles q̄ de illo re-
pleto flumine biberunt (ines-
bata) aqua sapientie ita replē-
do vt sibi z alijs sufficiāt mul-
tiplici generatōes (eorum)
vt p̄dicatio beata deficiat s;
multiplicatur vñ catholica sē-
per crescat ecclesiaz (in stillis
cidēs) .i. in guttis cadētibus
de doctrina apostolorū (leta-
bitur) iudiaz nouiter credēs
quibus inquit apostolus: lac-
dedi vobis potum non escas
Et vere facies: qz. **B**ene-
dices) multitudini fidelium
per quā catholica dilatare ecc-
lesia. quam cum coronā nos-
minat significat eam esse col-
lectā ex oi circuitu terre (bñ
dices) quidem coronē) acqui-
sire. s. āno. i. tpe gratie in qua
apparuit (benignitas tua) .s.
que est ab aduētū dñi vsq; ad
finem seculi z campi tui. **h**

Psalmus. lxx

Illis ergo relictis in mens-
dacio. Omnis homo te
adorat) te reueretur. tibi cō-
em: te oradice: ac in nomine
tuo cuncta o. eretur o altissu-
me Venite o gentes per fi-
dē ad xpm et lumine cordis
cognoscite opera dei in a-
ntiquis patribus facta in nobis
esse completa qui (terribilis
est) super omnes filios homi-
num) terribile est cogitare
quomodo vnus reprobat) et
alius eligitur: terribile est co-
gitare quō deus iudeos et q-
bus natus ē xps dereliquit et
ad gentes idola colētes vēit
Ecce opera q̄ sup̄ius admo-
uit intelligere. Qui) dominus
(conuertit mare in aridā) qm̄
hebreum populus p̄ medios
fluctus ire fecit (et in fluuio). s.
iordanis (trāsibūt pede) sic
co) ibi letabuntur in ipso). i.
Sicut tunc populus israel fuit
letatus: ita in prefiguratione
predictorū operum veraciter
post letatus ē populus chri-
stianus q̄ populus ille p̄ ma-
re transiuit sequens xpi bap-
tisma q̄ figurabat in quo ois
amaritudo peti) absoluitur q̄

vero flumina siccis pedibus
sine piculo populus ille trās-
mutauit significaba) fluēta hu-
ius seculi secure posse p̄ gra-
tiam) transire et ad fluēta pes-
nitentiae tutissime puenire (et
ibi) .i. in omnibus operibus
sic completa) in nobis letabi-
mur in ipso scz deo qz in his
letantur xpiani. In ipso dico
letabimur. Qui) natus) om-
nibus) in virtute sua) propria
(in etnū) hoc ē proprius ei) : qz
licet dñari p̄nt) p̄ncipes) trax-
non tñ in virtute sua sed dei:
nec in eternū oculi ei) resp̄s-
ciunt sup̄ gentes) credituras
vt misereatur eis: iudei vero
et alii creduli irā dei puocā-
tes (non exultentur in semet
ipsis) sz humiliē) et dep̄nā) f.
Et ideo Benedicite gentes
deū nostrū p̄sona) p̄dicatione
glorificate (et auditam facite
vocē laudis ei)). i. firma cre-
dulitate suscipite: et alijs p̄s-
dicate vocē illam q̄ pater de
filio dixit in baptismo: hic est
filius me) dilectus in quo mi-
chi bene complacui quaz pu-
rissimis ac deuotis mētibus
oportet audire vt vn) ac idē

credatur dominus xps q ante
 secula a patre p genu est p-
 substantialis: ipe et ex maria
 virgine p creatus dignatus est
 nobis fieri i assumpta huma-
 nitate cominus. ¶ Predica-
 da et laudanda est misericor-
 dia dei: qz ipe. Annua mea
 q peccato mortua fuerat re-
 duxi ad vitam .i. ad xps et
 non dedit i comonoez pedes
 meos .i. fecit vt non receda-
 a via recta et operibus bonis.
 Quod at a multis periculis
 liberata sit ecclesia i suis me-
 bris ostendit dicēs in persona
 martirum non i preceptis de-
 duli pedes nostros: sed bene.
 ¶ Probasti nos aduersis et
 tentatiōibz igne tribulatio-
 nis nos examinasti n̄ sicut
 fenum quod in cinerem ver-
 titur sed sicut argentus qd
 a sordibus mundatur Indu-
 xisti nos in carceres. Indu-
 xisti dico quia omnia tua vo-
 luntate constat eē facta (po-
 sisti tribulationes flagella
 et verbera i dorso nostro im-
 posuisti homines peccatores
 qui sic dominarentur (super
 caput nostra) vt de nobis se-

tentias capitales dare posses
 Item trassuimus pignes et
 aquam) qd vtiqz factum ē qm̄
 alios martires ignis assu-
 psit et alios aq deuorauit (et
 eduxisti nos) e igne et aq. in
 refrigerium) scz i securitate
 celestis patrie Unde seqtur
 Introibo in domum tuam)
 eterne beatitudinis (in holos-
 caustis) .i. me totum offeren-
 do (tibi) vt nichil i me rema-
 neat quod n̄ consumat gn̄is
 diuinitatis quod in resurre-
 ctione erit quādo nichil ma-
 nebit corruptibile in carne
 mea: nichil culpabile in spū
 (et reddam tibi vota mea) .i.
 laudes tuas sub perpetuitate
 tua decantes. et cum oī cele-
 sti militia hymnū gl̄ie dicas
 semper: hec sunt vota et de-
 sideria que fides labijs suis
 domino obtulerūt (Reddā)
 etiam (tibi) vota que. Locutū
 est os meum) cum ego in tris-
 tribulatione aliqua vel i aliquo
 necessitatis articulo positus
 essem. Introibo in domū tu-
 am in holocaustis quia dum
 vixero. Offeram tibi me ip-
 sum cū medulla iurum amos

Psalmus lix.

ris: et cum acceptabili ofonis
suauissimo odore sicut ex apo-
stolorum traditionibus habe-
mus (offeram tibi inquit ec-
clesia boues). i. predicatores
qui pectora humana feliciter
ex arantes eorum sensibus ce-
lestis verbi semina fructuosa
condant (offeram etiam hircos)
f etidos in peccatis con-
uertedo a te. ¶ Et ecclesia con-
uertit sermonem suum ad fide-
les deuotos vt exemplo sue li-
berationis amplius confidat
in domino dicēs. ¶ Venite
o vos gentes (qui timetis deum)
et parate vos ad intelligētiā
(et audite) auribus cordis (et
narrabo quia) beneficia (de-
fecit) anime mee. Inter ea que fe-
cit anime mee hoc fecit quod cla-
mātib⁹ gentib⁹ ad idola et ad
lapides ego. ¶ Clamauit
puro corde recta conscientia
non voluntate puerfa ad do-
minum qui me fecit et refecit
(et exultauit) in eo quod (lingua)
protuli. Et quia puritas in or-
atione requiritur ita quod orantis
animus nullis cogitationum
sordib⁹ polluat dicit. ¶ Si
iniquitatem aspexit in corde meo

vt complerā eā nō audiet do-
minus quia talis orō non ē
exauditione digna. ¶ Pro-
pterea) quod non dilexi iniquita-
tē in corde meo (exaudiui me
(et intē diuoci deprecationis
mee) et miseris est michi. Et
quia sic exaudiuit me. ¶ Be-
nedictus domin⁹ qui plenus
mīa non amouit (non repulit
orationē a se: pie enī aures
eius sp̄ iustorū precib⁹ parēt
(nec amouit mīas suā a me)
s; ampliora mīe sue beneficia
ab eo spero.

¶ Argumētū

¶ Psalm⁹. lxxvi. in quo pro-
pheta monet ad laudem dei
ad bñ operandum.

Deus misere-
reat vni terran-
tes reducendo
ad viā rectā (be-
nedicat vobis) augēdo in vo-
bis bona spūalia et ostēdat de⁹
pater claritatē suā sui qui est
(vultus) dei generi humano
p incarnationem: vt ab eo ca-
piamus lucē: quia nemo pot
videre nisi qui claritate eius
p̄fusus est et misereat vobis. re

spetit quod admodum illuminatio sine dei misericordia non potest haberi sic nec habitata sine misericordia potest conservari. Et ad hoc illuminatio. ¶ Et cognoscamus in primitiva ubi necessaria est cognitio (viam tuam) .i. filium tuum per quem venitur ad te in qua via nemo errare potest nisi qui ab eius regulis deviare presunt cognoscamus dico eum omnium generum esse salvatorem. Et cum cognoverit te per fidem.

¶ Confiteantur tibi (peccata sua accusando se de eis: et ipsi et peccatis deletis) confitetur tibi) confessione laudis (populi) non pauci sed omnes. Quod vero qui iam confessi sunt peccata sua formidare nequeunt futurum iudicium tanquam ibi damnandi de talibus. ¶ Prophetas loquens ait. ¶ Letentur et exultent gentes que faciem dei confessione pervenire meruerunt: et convertens sermonem ad deum ait (quoniam iudicas in futuro iudicio) reddens singulis secundum sua merita hominum corda sanando et superborum colla concidendo (et gentes in terra virgis) facies eas in hoc mun-

do confiteri ut diabolico nequeat errore subverti. ¶ Confiteantur tibi populi deus confessione laudis (constitatur tibi populi omnes: quoniam) terra nostri cordis que prius in fidelitate consistens spinas et tribulos vitiorum proferebat expurgatis sordibus idolatrie dat (fructum) bonorum operum et plurimos fructus virtutum. Et ideo. ¶ Benedicat deus pater. scilicet in hac vita multiplicando in nobis virtutes et benedicat nos deus filius benedicat nos spiritu sanctus et metuant eum qui est unus in tribus personis timore filiali (omnes homines de omnibus finibus terre) ut susceptam fidem accurata sollicitudine custodirent

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. lxxvii. in quo de exaltatione christi et ruina adversariorum.

¶ Introductio.

¶ Prophetas confidenter optans resurrectionem christi in qua dissiparentur adversarii eius ait.

Psalmus. lxxvii.

Exurgat deus

Deus .i. xps a morte (dissipens inimici eius) iudei quod impletum est in dispersione titi et vespasiani tollant metu anima presentia dei qui ubique est presentis: qui reprobi in iudicio presentia christi iudicatis euadere cupient: sed minime possunt (qui oderunt eum) .i. qui in sua perstinatia perstiterunt. Sicut defecit fumus) sic in superbia et elatione sua deficient (sicut fluit cera a facie ignis: sic periant peccatores) iuxta (an) dei faciem) in iudicio deducentur. **Et** isti) reficiantur deliciis diuinitatis) et exultent) positi (in) aspectu dei) in clara visione eius) et delectentur in letitia) sua quam nouerunt nullo fine claudendum. ¶ **Prop**heta peruertit sermones ad fideles quibus tantam spem dedit hortans eos ad laudes dei decantandas dicens **La**tate deo) puro atque fidei semper animo laudate eum opera vestra in gloriam nominis eius referendo) iter facite ei) corda vestra purificate) praeparando: qui dignetur ipse sanctus

eius dominus introire) qui ascendit super occasum) .i. morte a mortuis resurgendo cui nomen est dominus absolute: qui preest omni creature. **Exultate** in interiori homine in consideratione premij futuri: que erunt nas presentis vite mitigat: ideo enim exultate: quia qui vos conturbat scilicet oppressores pauperum) viduarum) et orphanorum) turbantur a facie eius) (scilicet dei quando dicit ire maledicti in ignem eternum a facie eius dico qui est pater et patronus orphanorum) et iudei viduarum. ¶ **Iterum** propheta commendat christum ait **Deus**) inhabitat (in loco sancto) scilicet in angelis et sanctis viris qui habitare facit homines unanimis (in domo) iec. et sic qui mutua caritate sociantur: quorum est cor unum et anima una in domino. ¶ **Alia** commendatio quod scilicet deus. **E**ducit vindictos) de vinculis peccatorum) et sanctos patres de carcere inferni fortitudinis sue robore aliquo dyabolo eduxit quos tenebat ille ceptiuos) similiter) enim eos eduxit solvendo eorum peccata) qui est

asperat) et puocant deum ad
 iram q̄ habitant in mala cō
 sciētia carnis voluptatib⁹ de
 dit talium. n. miseretur ali
 quādo deus et educit eos a iu
 go ac seruitute diaboli. **Q**uē
 dñe educes vinctos **C**um)
 te ipsum o deus. manifestum
 oñdes hosbus et fideles in o
 peribus tuis pietatem potē
 tiam q̄ cognoscentes ad te p
 uertentur: et cum desertis iu
 deis pertransieris in desertū
 gētilitatis vbi multos absol
 ues peccatorum vinculis al
 ligatos tunc **M**ota est terra
 .i. habitatores terrē excitati
 sunt ad fidem: et hoc quia
 celi .i. apostoli (distillaue
 runt a facie) habitantis in eis
 doctrinam salutarem mira
 cula plurima magna facien
 tes (facie) dico de veteris le
 gis et antiqui testi. **P**luuiā)
 doctrine et gratie tue (volū
 tariam) .i. gratis datam sine
 aliquo merito (segregabis
 hereditati tue) populo israeli
 tico cui p̄sentialiter predica
 sti que hereditas infirmata ē
 excecata q̄ noluit recipere
 verbū tuū (Tu nō p̄fecisti eā

supplēdo locū ei⁹ de gētib⁹
 vñ sequitur. **A**nimalia tuaz
 .i. gentes q̄ dñr animalia tuī
 quia in domite tū quia sine le
 get ū quia veluti irrōnabiles
 cultum diuinum et honorem
 irrationabili creature ipsi im
 pendeabant (habitabunt) in
 hereditate. .i. ecclesia tua q̄
 vna cū iudeis fiet hereditas
 tua cum vere religionis cult
 um te miserante perceperint
 (habitabunt) quidem non
 meritis suis nec sua virtute
 s; q̄ i dulci misericordia tua
 ab etno (p̄parasti) hoc (pau
 peri) pp̄lo gētili ad te p̄uerso
 et diuitijs iusticie carēti. **A**d
 quaz gentiū conuersionem.
Dñs dabit euāgelizātib⁹)
 virtutib⁹ testamenti (sciam) et
 ita euāgelizare (in virtute iust
 ita) verbo doctrine scitat̄ exē
 plo et miraculorū imensitate
Rex n̄tutū (.i. āgelorū et p̄tā
 tuz dilecti) filij suiz sup oia
 sēp̄q̄ (dilecti) dedit filio suo
 (diuidere spolia) .i. pp̄los et
 diaboli captiuitate ereptos
 ordinando eos in diuersis or
 dinibus q̄d et fecit p̄stituens
 in op⁹ ministerij edificatōez

28. 1.

Psalmus xvii.

corporis sui alios aplos alios
os doctores q̄ ordinum varie
tas et officiorū distributio or
dinat̄ (ad speciositatē domus
ecclesie sicut speciosū est cor
p̄ distributione mēbroz) Fa
ciet et hoc: qm̄. Si) vos fide
les q̄escatis a strepitu et operi
bus sc̄li meditates diuinaz
scripturaz sacramenta: q̄ p̄ti
nēt̄ (int̄) duo testam̄ta et i eis
delectemini sustulerunt vos
(p̄ne).i. virtutes q̄b̄ ad ce
lū celeriter volare possit (p̄
ne dico (colūbe de argētare)
.i. ecclesie que talis d̄r q̄: innocē
tiā h̄z colūbe et diuini eloq̄s
argento cādoze resplēdet cu
jus ecclesie et cuiuscūq̄ mēbr̄i
ei⁹ vltima in sp̄e (auri) clarifi
cata resplendēt q̄: postq̄ de
hoc mundo discesserit supra
aurum eius gratia lucebit Et
hoc esse faciet nobis domin⁹
quia Dum celestis rex) xp̄s
pius ascēsiōe in celū. discer
nit) ordinat et disponit (reges)
sc̄tōs prelatos q̄ bene regāt
et ferz alios sup ecclesiā ipsi
et alij eoz pred. cationib⁹ ad
fidem xp̄i conuersi per fidē et
baptismū (sup n. uē dealbabū

sur) in semon vmbra interp̄
tatur. i. i virtute xp̄i et obūbra
tione spiri⁹ sancti qui inōs
selmon) in quo est plenitudo
gratie et vmbra nobis fit et re
fugium contra estus huius se
culi est inōs xp̄s qui est (inōs
pinguis) ex quo p̄petua et sua
uia fluēta descēdūt q̄ aq̄s h̄z
irriguas et celesti suauitate
cōditas) inōs coagulatus) est
est xp̄s p̄pter puulos nutrien
dos q̄ nō esca corpulēta: sed
coagulato lacte potādi sūt q̄s
lactis tenerioris doctrine pa
scit et nutrit: est ēt (inōs pin
guis) q̄ fertilitate sua sēper
vberrimus et p̄tet maturos
quos pane solidioris doctrine
cibat. ¶ Et cōuertās k̄ mo
nē ad iudeos rephēdēs eos
q̄ xp̄s purum hominem esse
credentes dicebant illum as
liquem prophetaz esse dicis
(vt quid) vos iudei (suspicas
mini montes coagulatos). i.
viros sc̄tōs prophetas vt mō
tē xp̄m nihil distat̄ ab eis cre
datis: false creditis quoniam
et si alij p̄phē p̄ virtutis ex
cellētiāz op̄ez soliditate mō
tes coagulati dicāt: nō artin

git tñ ad celsitudinē illi⁹ mō-
tis q̄ est in vertice mōtiū. Nō
suspiciamini hoc iudei quo-
niā xp̄us solus est ille. Nō
in quo beneplacitus est domi-
no habitare in eo) persona-
liter (et habitabit) in eo inse-
parabiliter: in alijs vero mō-
tibus. s. sanctis habitabit (p̄
gratiam vsq; ducat eos in fi-
nē. i. in se deum contēplādus
Et aliī sancti cōparabiles nō
sint altitudini xp̄i qui ē mōs
montium: sanctus sanctorū
rex regū: et dñs dñantium: ni-
hilominus copulati caritate
sunt. Currus dei quē ille ve-
lut aurigat insedit: et ad volū-
tatis sue ministeriū salutari
lege moderatur et regit: cur-
rus dico (decē milibus multi-
plex). s. ex finita numerosita-
te oīm credentiū posuit finē
tū p̄ infinito q̄ in numero (mi-
lia) sūt letatiū: et hoc qz (de⁹)
est in eis) q̄ magne exultatio-
nis et cumul⁹ bonorū oīm dul-
cedo mirabilis et quare in eis
qz obseruant mādata dei que
data sūt in) mōte (synai syō)
P̄pheta cōuertens sermo-
nē ad xp̄m ait. Ascendisti o

xp̄c in maluz super omnes
altitudines ac honores: sem-
per omnes celos ad dexterā
patris et liberatos sc̄tōs pa-
tres a captiuitate diabolip̄
duxisti ad celos (et accepisti
dona) a patre distribuēda (hoī-
bus) Inter alia (dona) in sup̄
(accepisti) q̄ Qui non crede-
bant prius deū ihabitare pos-
se mortalibus sicut gentiles q̄
(deū ihabitare) inter hoīes nō
credebāt p̄ gr̄as sancti sp̄s i
habitātur ab eo. ¶ P̄rophe-
ta preuidens tātam miām dā-
dam hominibus plenus leti-
cia dicit. Benedictus domina-
nus) sit cunctis dieb⁹ omnis
qz tempore a fidelibus laude-
tur qui ascendit in altum: du-
xit captiuitatē dedit dona ho-
minibus et (p̄sperum iter fa-
ciet nobis) ascēdēdi quo ip̄e
precessit deus salutariū no-
strorū . i. saluationum nostra-
rum: quia de plurib⁹ pericu-
lis liberat: nullus ergo de p̄-
spero itinere dubitet cui dux
salutaris est xp̄us. M̄rito
(deus) salutarū nostrorū: qm̄
Deus est (deus) hñs ptātem
saluandi quoscūqz voluerit q̄

Ab. A.

Psalmus. lxxvii.

propter ipse nos saluos fecit
pro nobis mori dignatus est: et
quod diceret aliquis quomodo mori-
mur si sumus saluati. Respon-
sio est duplex scilicet duplicem intel-
lectum huius lre. Primo non
dedigneris si morieris: quia
ipsius domini quod sine peccato fuit (exi-
tus) ab hac vita non alius fuit
quam (mors). Secundo noli diffide-
re si morieris sed spera: quod (exi-
tus) domini quo resurgendo a mor-
te exiit fuit (exitus). i. destru-
ctio mortis: quod per mortem suam
mortem destruxit: vnde sicut ipse
inde exiit et nobis exire de-
dit: ipse enim saluati sumus. Et
Deus potentiam habeat. Saluos fa-
ciendi peccatores: quod in iustus est
(confringet capita inimicorum
suorum) auctores. scilicet iudaice se-
ditionis. scilicet principes sacerdotum
et seniores iudeorum. confringet
et (verricem capilli). i. excellen-
tiam et relationem sectarum. i. hereti-
corum quibus eleuabantur et
superbiebant (pambulantium
Dico id est perseuerantium
(in delictis suis) Quosdam
dominus confringet: et quosdam et
conuertet: quoniam. Dominus dixit ex
basa) quod interpretatur siccitas

.i. de humano genere quod siccitas
possiderat ariditate peccati
(conuertam) profecto mul-
tos de gentilitate ad viridita-
tem suam dum illi fluuius sa-
lutis infudit (conuertam in pro-
fundum maria) etiam de eis
qui in vitiorum profundo iscet
¶ Propheta admirans con-
uersionem aliquorum que fiet pro
christum conuertens sermonem
ad ipsum ait: ita conuertes eos
qui ante gradiebantur in volu-
ptuoso mari ut qui prius erant
inimici fiant. Dea tuus) qui
portat te predicando et pro no-
mine tuo certando usque ad ef-
fusionem sanguinis: et ita ut
(de inimicis) tuis fiant opti-
mi predicatorum qui veluti can-
es pro te domine clamorosis la-
tratibus contra hostes inuis-
gilent: et domum ecclesie tue
cautissima sagacitate custo-
diant: et hoc non a seipsis ha-
bebunt: sed ab ipso domino qui
amara mutat in dulcedinem
tristitiam vertit in gaudium
egritudines detestabiles in
salutem. Unde aliqui ita mi-
rabiliter conuerii sunt ad te
o christe: quis. Et uiderunt in

gressus tuos) quibus venisti in mundum et vivisti in eo p in carnationem vestigia p dicationis quibus innocenter i hoc mundo scis gressibus ambulasti miraculorum immensitatem sanctissimam vitam splendidissime conversionis ctempla (in gressus) dico (regis mei qui) habitat (in sancto templo eius. s. in corpore eius in quo est plenitudo divinitatis quam perfidi videre non poterant. Conuertentur etiam qui. Principes) .i. apostoli qui populorum credentium (principes) (fuerunt pervenerunt eos (quia prius credentes: et se alijs fidei et bone operationis exēpla dederunt et hi non soli sed (cōiuncti) mult; alijs sua p dicatione conuertū laudes dñi non voce tm̄ s; bonis actibus psonātibus et ne credes res. femineus sexū ptemptū seq̄t (in medio iuencularū) prima etate florētū que timpana sua hoc est corporis tensionem ad deū laudes gloriā q; verterūt macerantes se ieiunjs carnis afflictione gau-

dentcs. Propter hec omnia bōa a deo suscepta. Quos fideles. Benedicite deo non per diuersa cōuenticula paganorum nec per hereticorū speluncas sed in ecclesijs vbi est locus benedictionis vbi recta est fides et recta p fessio q̄ enim extra ecclesia sunt digne laudare non p̄nt. Benedicite dico. De fontibus israel) .i. de doctrina xpiana quam gentibus apostoli infuderūt fons religiōis iude ad certas nationes emanauit ab apostolis ergo doctrinam et exemplum sumite quos dñs fō tes doctrine ex israel xp̄s prius elegit. Inter) quos fō tes siue ecclesiarū principes est paulus de tribu) beniamin) ortus apostolorum nouissimus tempore adolescentie vocatus et puerus q̄ raptus ē vsq; ad terciū celum (tibi etiam i ter principes) in ecclesia constitutos sunt Principes iuda) .i. apostoli scī q̄ descēderūt d̄ tribu iuda de qua natus ē xp̄istus et cognati ei⁹ (et p̄ncipes zabulō: et p̄ncipes neptalim) .i. ap̄t̄i

Psalmus. lxxvij.

sc̄ti descendentes de tribu za-
bulon ⁊ tribu neptalim).

¶ **P**roph̄a accepto tā in-
stimabili munere ad patrem
cōuersus dicit **Q**uāda de⁹
p̄r) virtutis tue) .i. xp̄o quid
hoc .i. q̄ cōfirmet .i. ip̄e (de⁹
q̄d operatus est i nobis) nos
docendo resurrectiones suā
manifestando spiritum sc̄m
mittendo vt fides quam no-
bis donare dignatus ē firma
stabilisq̄ sēp maneat **Q**uod
operatus es dico incipiēdo
A templo tuo in hierusalem)
ibi enim xps personaliter p̄-
dicauit ibi spiritum sc̄m sup
apostolos misit quibus ap̄tis
et alijs discipulis cōfirmatis
⁊ fidem cōstāter p̄dicātibus
porbē mlt̄e gētes p̄uere ad
xp̄m (reges) ⁊ p̄ncipes dede-
rūt mlt̄a ⁊ magna (munera)
ad edificationem ecclesiarū
⁊ substantationē ministrorū
in eis . ¶ **P**roph̄a nūc p̄uer-
tit orationē suā vt deus fidei
hostes suas virtute cōpescat
vz tyrannos ⁊ hereticos di-
cēs **I**ncrepa) p̄pescē (feras)
.i. tyrānos gentiles p̄ncipes
romanos q̄s feras noiat p̄p

crudelitāē vñ sepe dabāt fe-
ris marty: es deuorādos (as-
rundis) vero quia p̄ncipis
romani v̄eto vane glorie mo-
uebantur p̄pescenda sēt (cōs-
gregatio thaurorū) .i. heres-
ticorum qui sunt ceruicollina
domiti qui erecta ceruice ses-
ducunt animas innocentes
⁊ ad suum gregem trahunt
quos infelici persuasione de-
cipiunt inter quos leues ad
seducēdā sūt (vacce p̄plox)
.i. muliercule vel mulierbru-
ter viuentes ducti voluntate
leuissime que perfidē doctores
tanq̄ thauros sequuntur
horum sūt tyrannorū ⁊ he-
reticorum studiū ē vt per tor-
menta aut dolos aut blandis
mēta separēt ⁊ auertēt a ve-
ritate fidei eos qui vt (argen-
tum) fornace probati sūt) .i.
catholicos doctores **D**issipa-
gētes .i. hereticos ⁊ alios
eis (p̄fēntes) que bella
volūt seditiones cominouen-
tes aduersus ecclesiam quod
fiet qz (de egypto) .i. de mun-
do pcti ingredie tenebroso ve-
nient legati) .i. ap̄ti qui pacē
mūdo attulerunt dicētes gē

Psalmus. lxxvii. Fo. xcii

nus humanum deo patri re-
 conciliatum esse per xp̄m ve-
 nientidico ad p̄uertendum
 pp̄los de tenebris peccato-
 rum (ethiopia). i. gentilitas
 demigrata peccatis (p̄ueniet
 manus). i. vindictas dei (iō)
 reconciliata p̄ fidem ad pe-
 nitentiā qz prius crederet q̄ de⁹
 vindicaret de ea. ¶ Prophe-
 ta exultans d̄ hac gēn̄i p̄uer-
 sione ad deū inuitat omnes
 fideles ad laudem d̄i dicens
 Regna terre). i. oē genus
 munum (cantate deo) cū pu-
 ritate mentis (psallite d̄no)
 bñ operando ad laudes eius
 Qui) montem oliueti qui
 est ad orientem (ascendit sup
 oēs celos Et quia post ascē-
 sionem post paululum v̄tu-
 rus est ad iudiciū. Dicit
 p̄pheta qz tūc. Glorē suā) vir-
 tuosam faciet vt ad vocatio-
 nem suam omnes homines
 resuscitētur et quia tantus ē
 vos omnes homines (date
 gloriam deo) regnanti super
 omnes vidētes d̄m cui⁹ (ma-
 gnificētia) et virt⁹ apparebit
 in sc̄tis ap̄lis: z alijs viris per-
 fectis q̄ aliqui (nubib⁹) cōpa-

ratur qz non sol⁹ veniet ad iu-
 diciū sz cū seniorib⁹ pp̄lis ut
 ¶ Unde sequitur d̄ d̄rabi-
 lis deus i sanctis suis (quos
 post multas tribulatiōes eue-
 rit in sublimitate celoz de-
 us) populi xp̄iani (dabit ple-
 bi sue) fragili z infirme (vir-
 tutem resurrexiōis: z fortitu-
 dinē) immortalitatis quas in
 sua carne p̄misiit: pro tan-
 is ergo bonis a deo p̄missis
 dicamus nos cum propheta
 gratias agentes illi (benedi-
 ctus deus. ¶ Argumentuz.
 ¶ Psalmus. lxxviii. in quo d̄
 passione ch̄risti.

Introductio.

¶ Glor filij ad partem ex p̄-
 sone humanitatis.

Saluū me
 fac deus) non
 rogat vt diffe-
 ratur passio: qz
 genus hūanuz
 redimere d̄creuerat sz vt quā-
 diu retineretur in morte (qm̄
 aque). i. seditiones z perse-
 cutiones populi iudeorum
 (intrauerunt vsqz ad animā
 meam) in tantum enim seue-
 runt in me vt auferant vitas

¶. iiii.

Psalmus. lxxviii.

meam. Saluum me fac oro
deus: quoniam Injustus sum in li-
mo profundi (capitus sum co-
prehensus sum in manibus
iudeorum qui sunt limus. i.
corruptio secundum commu-
nem naturam humanitatis
que de limo formata est: sed
dicuntur limus profundi pro-
pter sceleratam et profundam
iniquitatem eorum (et non est sub-
stantia). i. carnis virtus per
quam inde euadam nisi tu sal-
ues. Veni in altitudinem per-
secutionis insancientium iudeo-
rum et seditio concitata per
eos (demerit me) in mortem
Et de hoc non sunt excusabi-
les quia ego clamaui ostendendo
ea non esse facienda que mi-
hi faciebant: et hoc. Clamas)
laboraui quia non audiebar
a perfidis (rauce facte sunt
fauces). i. similes rauco quia
a paucis exaudiebar defecerunt
oculi mei (carnales qui
morte extincti sunt) dum spe-
ro in deum meum quoniam me cito re-
suscitabit. Consequenter pla-
ges multitudinem persecuentium
ait. Multiplicati sunt super
capillos capitis mei (qui ode-

runt me) sine causa (gratis)
oderunt me quoniam sine ullis
offensionibus sine merito per-
secuti sunt me. Et non tan-
tum sunt multi sed. Confor-
tati sunt (per herodem et pi-
latum et fortes facti sunt in-
mici qui me persecuti sunt in-
iuste) in qua tribulatione (ex-
soluebas) penas pro his que
non rapui). i. peccatis que non per-
petraui: sed proini parentes ra-
puerunt / et ego pro his suspens-
us sum. ¶ Unde sequitur.
Exponens propter que passus
est ait: tu sancte pater. Scis
insipientiam) meorum a me lu-
dam (et delicta) scienter fa-
cta meorum qui in me suscepisti
delenda (ate non sunt abscon-
dita) delictorum non sui sus-
ceptor: non commissor. Et
quia talia non mea culpa pa-
tior o domine precor. Ut non
frustratur sancti patres pphe-
te et alii iusti qui detinentur
in inferno (qui expectant)
educip me quod fieret si non re-
surgerent: et ideo (domine vir-
tutum) cui nichil impossibile
est non aliter eueniat quam spi-
ritus sanctus per eorum ora

predixit. Non confundatur super me morientē. i. non humanas insultationes de mea dormitatione sustineant (qui te) require comprobantur (deus israel). i. videntium deū. Merito non debent confundi in passione mea qui te expectant (qm̄) nō pro culpa mea sustinui opprobriū) crucis sed vt voluntatē tuam exple rē: et cōfusionē. s. cōspua lapis cedi: velato vultu deride ri: et tādē dignus haberi cū latronibus crucifigi (coope ruit faciē meā.) Et exequēs passionem ait. Extraneus factus sum fratribus meis). s. iudeis qui erant eius sanguinis vicinitate cōiūcti quibus extraneus factus est quando ei credere noluerunt (et peregrinus) eisdem iudeis (fili) signagoge (matris) sue: sinagoga autē n̄ matrem dicit de qua ortus est dum in iudea gente nasci dignatus: quibus fratrib⁹ peregrinus fuit: qm̄ eum non receperunt: sed potius abierunt cum dicentes: hunc nescimus vnde sit. Nō peregrinus eis factus sum,

Qm̄ zelus) sue amor (do m⁹ tue) totum me sibi vindicauit z absorbit vnde quia dom⁹ tue gloriam zelans persecutus sum in eis iniquitates eorum eūciendo vendentes: et einentes in templo indignati sunt contra me / z machinati sunt mihi mortem (z opprobria que iudei (exprobrauerunt tibi) miracula que ego tua virtute faciebam attribuēdo virtuti demonum (ceciderunt super me) quia occasione miraculorum que tua virtute operabar: iudei quesierunt mortē meam dicētes qd facimus qz hic homo multa signa facit. zc. Propter hec erga eos iratum me nō ostendi volens me de eis vindicare sed tristitia quasi. Cooperui me) quasi ieiunus essem ab illis non potens aliquos michi incorporare de eis (et factū est in opprobriū (irrisio nis z detractionis (mihi) semper. n. boni malis opprobrio sunt quando minime eorum sceleribus acquiescunt dum illis studiose detrahunt quibus nulla societate iungunt

Psalmus. lxxviii.

Et posui vestimentum meum cilicium .i. tristitiam ostendit faciens me similem illis qui vestiuntur cilicio. s. penitentibus nusquam enim legitur usum fuisse cilicio et factus sum illis in parabolam de quo fabula suas irrisorias facerent. ¶ Unde sequitur. Aduersum me loquebatur in publico ubi conueniebat conuentus plurium quod michi insultabant et potatores vini in tabernis in derisionem meam inuertebant cantus suos. Illi ira seuisit contra me. Ego vero orationem meam ad te dirigo: quia iurgis hominum non inflammatum rixis sed per orationibus obuiandum est pro eis ut conuertantur: et quod ad te oro exaudi me quod nunc est (tempus beneplaciti) .s. gratie quod tu (deus) pater humano generi pro me subuenire disposuisti tempus quod vincit omnia secula tempus quod mundum reparauit labentem: tempus quod eternitatem attulit et salutem. Tempus quidem preparatum fuit a te non meritis hominum

sed. In multitudine misericordie tue) nam si multitudo mie non fuisset nequaquam redempti poteramus ebnoxii non enim parum misericordie fuit: que tam ingentia peccata superauit multitudo quod dem fuit delicti: sed multo numerosior misericordia quam illa vicit: et quia iam o deus pater tempus beneplaciti est (exaudi me in veritate salutis tue) .i. in perfecta resurrectione quam in veritate pollicitus es per prophetas. Erripe me de luto ut non infingar .i. eripe) per accelerationem resurrectionis (ut non) putrefiam in sepulchro (libera me ab his) .s. iudeis qui (oderunt me) quorum odia resurgente christo frustrata vanuerunt: et de populo iudeorum qui (profundus) erat ex malignitate consilij et seditionibus turbulentus. Non me demergat tempestas aqua) .i. passiois mee ut diu de: in ear in morte (nec absorbeat me profundum) terra in sepulchro ut corpus meum in eo putrescat: nec putei limbi parum cum ad eum descende

Psalmus. lxxviii. Fo. xciiii

derit anima mea claudat super eam os suum: ut inde non exeat: sed cito redeat ad corpus et resurrectio compleatur. ¶ **E**xpositus periculis orat dicens. **E**xaudi me domine quoniam benigna est misericordia tua)semperque a bonis faciendum parata (secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me Et ne auertas faciem a puero tuo). s. xpo qui puer dicitur tum propter innocentie puritate immunitus enim fuit ab omni peccato: tum quia in humilitate carnis apparuit (velociter exaudi me non differas resurrectionem meam usque ad communem omnium resurrectionem (quoniam tribulor) precessit afflictio: sequatur velociter misericordia tua ergo.

Intende anime mee) considerans qua innocentia tibi seruiert (et libera est) non rogat ut differatur passio: sed ut cito resurrectione glorificetur non tantum propter me me ipsum me libera: sed etiam (propter inimicos meos eripe me) ut videntes me resurgentez ter

tia die confundantur vel conuertantur ad te. **A**berito exaudire me debes quoniam Tu scis) quare in assumpta carne ista sustineo (improperium michi hilatum in verbis turpibus et iniuriis (confusionem meam) quando captus sum ad modum latronis et (ignominiam meam) in spiritibus i alapis et flagellis michi illatis: quare autem ista sine michi illata tu scis. **E**xaudi me dico ut punias inimicos meos quoniam. **I**n conspectu tue diuinitatis sunt omnes qui tribulant me pro voluntate tua potes eos punire quam tamen tribulationem sponte sustineo quia (improperium) ipsorum preciens illud (cor meum) voluntate expectauit et miseriam) etiam mortis libenter accepti: desidero enim desiderauit hoc pasca manducare. **E**t sustinens ista: expectauit. **Q**ui similis contristaret et non fuit de rata multitudinem iniquorum quis autem compassus doloribus meis auxilium extitit consolator: sed omnes leui scelus peregerunt. **Q**

Psalmus. lxxviii

consolare et non inveni (sc. De-
derunt escam meam fel et in siti mea
potauerunt me aceto) hoc im-
pletum fuisse in euangelis legi-
mus. ¶ Predicit penam iu-
deorum dicens. Fiat mensa in
laqueum hoc impletum est quoniam
ipsis celebrantibus in hieru-
salem conuiuim pascale cir-
cundati sunt a romanis et con-
clusi sicut aues in laqueo et in
retributiones penarum debita-
rum pro mala illata christo (et in
scandalum) ruendo de malo
in malum nam fame et peste et gla-
dio percussi sunt in illa obsidi-
one ¶ Predicitur pena cecita-
tis iudeorum. Obscurentur ocu-
lorum ne videant) vix solent iu-
stitie nec legent sacramentum in-
telligant: nam qui intelligere no-
luerunt dum poterant ipsa il-
lis optatur merito pena ne vi-
deant et dorsum eorum semper in-
curua (nimio delictorum pon-
dere pregrauatum Effunde)
domine (super eos) vindictam
tuam in presenti) et furor) in-
dignationis (tue comprehen-
dat eos) in futuro iudicio Fiat
habitatio eorum (deserta)
quod impletum est in euer-

sione hierosolimen ciuitatis
per romanos (et in taberna-
culis eorum non sit) ex nume-
ro illozum (qui inhabitet) in
templo et in palatio regio.
¶ Propheta assignans cau-
sam omnium illozum malorum
dicit. Quoniam) christum filium
tuum (quem tu) non pro cul-
pa sua (percussisti) possibili-
tate et mortalitate que pena est
humani generis pro redemptione
et salute omnium populo-
rum percussisti: iudei ex mali-
cia (persecuti sunt) et super do-
lorem vulnerum meorum qui
erat de eorum peccatis et perditione
(addiderunt) mihi mortes que
venerunt pro salute multorum ¶ Per-
mitte) eos addere (iniquitatem)
iniquitati rueret de vitio in vi-
tium (et non intrent) in viam
veritatis que ducit a vitam
eternam. Deleatur de libro vi-
uentium) per finalem repro-
bationem et damnationem eternam:
non autem dominus dabit quod tibi scri-
pti fuerint: quod absolute ibi
scripti sunt nunquam delent eterna
predestinatione solidati scilicet quod ibi
scriptos seipsum iudicabant
sequi et iustorum ordinem non inter-

ponant. Illi sunt tales Ego
 ponantur. Illi sunt tales.
 Ego sū paup) q̄cū diues eēt
 p̄ omnibus pauper factus est
 vt dicitur ei) p̄ticipes effice
 remur t̄c̄ sū) dolēs) p̄ omni
 bus ipse. n. dolores nostros i
 se tulit) z salus tua). i. diuini
 tas tua p̄ quam fidelibus me
 dicina p̄ferē) me suscepit) re
 suscitando a morte. Et quia
 salus tua me suscepit. **T** au
 dabo) in me z i mēbris meis
 (nomē) tuū cū exultatione z
 magnificū p̄dicabo eum per
 mēbra mea et laudabo eum
¶ Et) laus illa mea) place
 bit deo) super omnib) sacrifi
 ciis legis in qua mos erat vt
 p̄ pctis) vitulus) vnus an
 ni offerretur: qui iā) (cornua)
 p̄ducebat) z vngulas) **¶** Pla
 cebit laus mea super vitulū
 z c. ideo) **¶** Videant pauperes)
 et intelligant q̄ oblatio deo
 accepta in mēte est: in q̄ paup
 equatur diuiti non exteriori
 bus rebus z inde letēt **¶** Et
 ad paupes p̄uersus ait o pau
 peres hoc itelligentes) q̄rite
 domini) per desiderium
 pedib) fidei spei z caritatis

(et vivet aia vestra) vita gr̄e
 hic z vita glorie i futura vita
 (Querite) dñm. Quoniam
 exaudiuit dominus) omnib)
 tēporibus) pauperes) qui que
 runt eum) z vinctos suos) quī
 .s. legibus vincuntur sine ali
 ligantur non despectit) ipsos
 enim liberata laqueis carna
 libus quos suis regulis con
 nexos agnouerit. Quis ergo
 ita. Laudēt illū) celestia terre
 striaz oīa in mari natantia est
 oīa que in eis sūt) hec laudāt
 deum dū ex eis laudat) crea
 to eoz) **¶** Hinc etiā laudād) est
 deus) **¶** Quā deus saluā faciet)
 ecclesiā q̄ illū mēte specular
 in eternū q̄ hic multis perfe
 cutionib) multis fatigat) an
 gustijs) z edificabunt) ciuita
 tes) .i. ecclesie particulares
 (inde) .i. xpi q̄ ex origine iude
 carnis propagatione decēdit
 Et in h̄itabūt ibi) in syō fide
 les) z hereditare acq̄rent eā)
 vt possideant eam in eternū:
 quando ad hierusalem eter
 nam domini miseratione per
 uenerit. Et non vna genera
 tio sola iustoz habitabit in ea
 sed successores iō: sequit **¶**

Psalmus. lxxv.

semen). i. imitatores (suorum)
i. apostolorum et discipulorum christi
possidebit eam eternaliter: et uni
uersaliter omnes (qui diligunt
nomen eius habitabunt in ea)
scilicet celesti eterna felicitate
gaudentes.

Argumentum.

Psalmus. lxxv. in quo mo
net ut in solo deo confidamus
et gloriemur.

Introductio

Gloria prophete in persona gra
uis iohannis ecclesie que in presenti pace
perfecta habet nequaquam versus: id est in
angustis et calamitatibus huius
vite posita diuinum imploret
auxilium dicens.

Deus qui so
les iuuare (in ad
iutorium meum intempe
de contra peri
cula et ne inimici preualeant
mihi ad adiuuandum me fe
stina) quia si tardet misericordia grauiora
crescent pericula.

Ecclēsia emēdationē po
stulās inimicorum suorum ait. i. **F**undatur). i. de peruersitatibus
suis turbentur et reuerentur). i.
formidentur pro lesa iusticia pe

nas incurram (qui querunt animam)
i. vitam (meam perdere. Auertantur
retrosum). i. a proposito suo malo (et erubescant)
ne possint implere quod moluntur (qui volunt mihi mala). Auertantur statim) ut a
suo proposito (erubescantes)
velociter a se compellantur
abscedere qui dicunt mihi)
irrisorie (euge euge). i. gaude
gaude. **D**rans pro iustis
sit. **E**xultent et letentur in
te) in quo est lux et non in alio
(qui querunt te) confidentes
te manificum et liberatissimum
in dando confidentibus ven
iam (qui diligunt) filium (tuum)
memores saluationis sibi a
deo collate per eum. **G**loria
populi christiani. **E**go vero
egenus) sum (egenus) contis
nue gratiam diuinitatis expe
ctans et pauper) ad beneficia
tua suscipienda auide prope
rans (deus adiuua me) a tribu
lacione mundana ubi cum
vitiis aduersitate pugna
mus tua miseratione libera
do. **A**d iutor meus) in necessi
tatibus et de hac seculi clade
de) liberator es o domine, et

quia non est alia michi spes: ideo (domine ne moreris) licet enim d. cuius mensurare faciat omnia: nos tamen tardū putamus quod desiderio magno requirimus.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. lxx. in quo monet vt in omni tempore totam spem nostram in domino ponamus.

¶ Introductio.

¶ Vox cuiuslibet iusti.

Nate domine speravi) non in honore non in mundanis q̄ caduca sunt: et iō (non confundar) nō erubescā (in eternū). i. in illa iudicij tribulatione vbi cōfundi penale non est (in iusticia tua) non mea iusticia: tua miā sp̄ habet cōiunctam: vnde eius est semper p̄cere supplicanti (libera me) a periculis (z eripi me) de potestate diaboli ne cum eo damnemur. Inclina ad me (egrotum et iacentem aurē tue mie (z salua me) ab egritudine q̄ intus est. Et ne

ad me veniāt iscula inimicis oro. Esto mihi in deū p̄tecto rē) qz ego me p̄tegere neq̄o (et in locū munitum vt) non tantum sim p̄tecto: us sed etiā securus vnde sequitur (saluū me facias) in alio enim saluū essenō potero. Oro vt sis mihi p̄tecto: r. Quoniam firmitamentum meum) dans mihi firmitarē constātie cōtra omnes tētationes (z refugium meum in omni tribulatione mea Deus meus) qz in te speravi (eripe me) de potestate dyaboli absolute dicitur peccator (et de manu contra legē agentis) qualis est iudeus et malus xp̄ianus (et iniqui) vt sunt pagani qui nulla lege domini refrenantur: s; morcferraz faciunt quodcunq; libuerit. Vero debes me eripere. Quia tu es patriētia mea) causa propter quam oīa libētiaio sustineo (z spes mea). i. certitudo futuri p̄miū mei a tpe conuersionis mee. Nō solum (a iuuentute) spes mea es: sed etiā a puericis (qm̄ in te confirmatus sū). i. sustentat⁹ (ex ytero et de v̄tre matris

Psalmus. lxx

tris me et tu es p[ro]tector meus)
p[ro]pter q[uod] ad te et de te lau-
des cantabo sine fine q[uod] bona
tribuisti mihi: q[uod] aut[em] te solum
laudo et res seculi respicio. Fa-
ctus sum prodigijs) amatorib[us]
seculi reputatibus me quasi i-
sanu[m] q[uod] non sequor q[uod] amat et
sequit[ur] peccatu[m] multitudo: s[ed]
co[n]tra o[mn]ia opprobria illa (tu)
fact[us] es mihi adiutor fortis.
Petit ut dignas gratias
possit reddere dicens. Reple-
atur os meum laude (pro tuis
beneficijs ut toto t[em]p[or]e meo (ca-
te) et p[re]dicare gloriosu[m] et ma-
gnitudin[em] beneficior[um] tuor[um] que
fecisti mihi. Tu es o[mn]is spes
mea et iuuentute mea sic. Ne
proicias me i[n] t[em]p[or]e senectutis
mee (q[uod] fessa virtus mea in-
diget plus adiuuari quid p[ro] se-
nectute intelligat exponit di-
cens (c[um] defecerit virt[us] mea)
i. q[uod] patientie firmitas quassa
te mollescit neq[ue] sustinere p[otes]t
viribus tuis onus tribulatio-
nis impositu[m] (ne derelinquas
me) quia intellecta debilitate
mea insidiantiu[m] feruor accen-
sus est. Et hoc ideo dico. Quia
inimici mei dixeru[n]t mala mia

chi exprobrantes mihi (et quis)
studio decipiendi (custodier-
bant animam meam consilium fece-
runt in unum) conuenientes in eas
de voluntate nocendi. Dicen-
tes deus dereliquit eum) mu-
dan[um] quem vident calamita-
te crebra fatigatu[m] credunt a
deo desertu[m] (persequimini) q[uod]
fugere non poterit (comprehen-
dite) q[uod] reluctari validissim[us]
non valebit: et securi tenete (q[uod]
non est q[uod] eripiat) Ipsi me ita
derelictu[s] putant s[ed] tu. Deus
ne clongeris a me) diu me per-
mittens ab illis tribularis
(deus meus in auxilium meum
respice) ut si debeam adhuc
affugere dignam mihi patientiam
tribuas nam quem tu adiuuas
in malorum contritione non
deficit: sed tunc spe pot[er]it eri-
gitur q[uam] tribulationum face
pregrauat[ur]. **De respice) et**
Confundantur (inefficaces
effecti perficerent quod volebant
(et deficiant) virib[us] ut non sine
potentes viteri[us] aggredi (de-
ridentes anime mee) operiantur
in t[em]p[or]e confusione et pudore (et
mala conscientia eor[um] ut actio-
nes pristinas vita meliori co[n]-

dennent (qz qrit mala mihi)
Quicq̄ aliū faciunt quicquid
 michi mali p̄parent. **E**go at̄
 sp̄ in te sperabo z adūciā sup
 omnem laudem tuam (quā
 de mundi creatione habes a-
 duciam aliam laudem q̄ filiū
 tuum incarnari feceras pro
 salute cunctoz. **U**nde sequit̄
 tur **D**s meum annuntiabit)
 predicabit aliq̄. f. genitib⁹ (iu-
 sticiam tuam). i. filium tuum
 per quē implecta est iusticia
 salutare tuus) per quē (tu p̄
 salutem dedisti mundo. **Q**m̄
 non cognouit p̄ practicas ne-
 gociatiōes q̄ malactib⁹ vt mē
 dactis p̄iurjs et blasphemjs
 inquinantur (introibo in) sup
 nam domum vbi cognosco
 potentiam dñi z ibi memora-
 bor iusticie tue solius: tūc. n.
 mirabilem et singularē esse
 cognoscā cum impios in ge-
 hēna et fideles mittes in re-
 quiē sempiternā: qz **D**ocuisti
 me) per libros diuinos et re-
 uelationē ab initio fidei mee
 dū (vsqz fuerit tēpus (pnun-
 ciabo (aljs) mirabilia tua)
 maxime mirabilē natōis no-
 uitatē oē miraculū et nouita-

tē trāscēdētē. **E**t vsqz ad vl-
 tia mea (nō derelinquas me)
 quatenus tua fortitudine ro-
 boratus vsqz i finē seculi lau-
 des possim tuas debitas ex-
 plicare. **N**e derelinquas me
Donec annunciē) filium tuū
 q̄ est (brachiū tuum) p̄ qd̄ oīs
 factā sunt: z q̄ diabolus super-
 rat⁹ ē (gnat̄ oī oī) p̄ successio-
 nes (q̄ vētura est) vsqz i finē se-
 culi. **R**ur⁹ ne derelinqs me
 donec anūciē) potētā tuā)
 q̄ saluas hoies (et iusticiā) q̄
 iudicas oēs scōz meritū vni-
 uscuiusqz: anūciē dico dedu-
 cēdo p̄dicationē meā (vsqz i
 altissima q̄ fecisti magna)ia)
 circa redēptionē humani ge-
 neris q̄ altissima sūt z pfūdis-
 sima o (deus q̄s similis tibi)
 certe nullus: qm̄ oīs creature
 virt⁹ in infinitū distat z subli-
 mitate nobilitatis nāe tue z i
 cōphē sibilitate tue potētie.
Quātas oñ disti michi) p̄ rei
 experiētā tribulationes mul-
 tas nūero: z q̄ litate (malas)
 i. p̄hes et dū me p̄uertisti ad
 te viuificasti me vita gr̄ie et
 de abissis terre). i. de pfūdi-
 tate pctōrū (iterū p̄ peniten-

Th. i.

Psalmus. lxxj.

Et reduxisti me) Et michi
sic reducto) Multiplicasti ma-
gnificenz tuam deus) mul-
tis modis michi magna be-
neficia conferendo et cōsola-
tus es me) securum me faciē-
do de eterno premio) Vere cō-
solatus es me. Nam ego) o
deus ideo) confitebor tibi)
confessione laudis in decan-
tatione laudis psalmoz) (veri-
tatem tuam). i. q. verus deus
es et verax in promissis) (psal-
lam tibi) opere qui es sancti-
ficans omnem videntē deus
Vere cantabo tibi et ex ma-
gnitudine deuotionis) Labia
mea exultabūt et anima mea
quā redemisti) Nō tantū) (ani-
ma mea) cantabit tibi. Sed
et lingua mea) cum fuerit in
resurrectionis gloria) (medi-
tabitur iusticiā tuam) cantan-
tes in eternum) misericordias
tuas) et hoc erit) (cum confusi
fuerint) et eruberunt qui mo-
do in iulāt) (michi.)

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. lxxj. in q̄ monet
vt christum verum hominū et
verum deum esse credamus.

¶ Introductio.

¶ Propheta ad patrem lo-
quens ait: o deus pater fac
quod preuideo futurum.

D iudicia-
riam potestāte
(regi) xp̄o et ei-
dem filio tuo
(qui est rex verus iudicij exe-
cutionem. Judicium da: dis-
co. Judicare) vt iudicet) (po-
pulum tuū in iusticia) et pau-
peres tuos in iudicio) (paupe-
res) autē patris et xp̄i sunt qui
mundana superbia derelicta
humilitati se per omnia tra-
diderunt) (nam et si pauper su-
perbia n̄ dei pauperis si locu-
ples hūilitatē diligat nō ē se-
culi diues volūtates enī) (ta-
liū sunt inspiciēde non noīa
p̄tātē hanc iudiciariū da re-
gi xp̄o: se p̄t̄ p̄cinaf iudic-
caturus p̄ legatos tuos. Su-
scipiāt mōtes). i. sc̄i aposto-
li qui ad supna firmiter eleua-
ti celestis gratie sunt p̄mio-
res mandatum annunciandi
(populo) dei pacem. i. xp̄m
(et colles) i. alij inferioris gra-
dus q̄ apostoli sed tamen al-
tiores populis) (iusticiam)
i. xp̄m: pac̄ verus dicitur p̄s

quia per ipsum homo reconciliatus est deo iusticia etiam dicat qui orbem terrarum suam equitate iudicabit: et quod diabolus per infuciam magis quam potentie virtute superavit. **O**raui ut daret regis christo iudicium et vere dabit: quoniam ipse. **J**udicabit pauperes) pro christo voluntarios qui sunt in populo ubi boni sunt malis admixti: ut qui pro eo pauperes facti sunt: celestis regni diuitias locupletentur, et saluos faciet filios pauperum). i. immita iotes apostolorum (et humiliabit calumniatores). i. diabolum superbum crudelem et insatiabilem maiorum omnium principem calumniatorem: qui humanum genus suis fratribus tot seculis probatur impetere: humiliabit quando illo cum perfidis damnatio fideles se viderint regnare cum christo. **J**udicabit rex christus: et facto iudicio. **P**ermanebit) eius humanitas (cum sole). i. semper unita cum diuinitate verbi quod dicitur soli iusticie (et luna). i. conspectum ecclesie: quod spiritus erit in primis ecclesie ut ab ipso ut lu-

na a sole recipiat lumen quod nichil a se luminis habet: permanebit dico (in generatione et generatione). i. seculum seculi. **C**onsequenter propheta ostendens quod iudex iste prius venit in mundum ait. Sicut pluuia in vellus suauiter sine strepitu sine corruptione aliqua et in perceptibiliter (descendit) ita rex ille qui iudicaturus est descendit in uterum virginalem beatissime marie spiritu sancto operante carne de ea suscepturus humanam: et idem est quod sequitur descendet (sicut stillicidia stillantia super terram) quod in modum rosis summa leuitate descendit. **O**rietur in diebus eius iusticia) quod ipse ortus beate virgine est sol iusticie et abundantia pacis) orientur abundantia pacis est dum religio christianorum toto orbe dilatatur (donec auferatur luna). i. usque in finem seculi. **P**ropheta de amplitudine regni eius ait. **D**ominabitur) super totam terram (et mari) circumdatam (et a flumine) iordane in qua christus (baptizatus est) usque ad terminos orbis terrarum in quibus omnibus terris per predicationem apostolorum et aliorum

Psalmus. lxxi.

rum discipulorum cultus christiane religionis in aliquibus plantatus esse dignoscitur. Coram illo) rege (percidet ethiopes) .i. gentes nigre peccatis fide eius humiliter recipientes eum deuote adorando (et inimici eius) .f. iudei in sua pertinacia et obstinatione permansuri terras lingent). i. terrena cum magna auaritate et desiderio morte serpentis exquireret. Reges tharsis et insule munera offerent) quod completum fuit de regibus qui venerunt adorare christum cum muneribus qui uenerunt de his prouinciis hic descriptis qui fuerunt figure gentium que adoratione erant. Unde sequitur. Dominus reges terre adorabunt eum omnes gentes seruient ei) quod modo impletum fuit tempore constantini imperatoris qui ad fidem christi conuersus fuit cui tanquam monarche obediebant omnes reges terre quo adorante uidentur omnes alii adorasse qui etiam precepit ubique terrarum ad honorem christi edificari ecclesias uel si non modo saltem in iudicio complebitur uel omnes reges. i. aliqui de omni genere regum: et ita om

nes gentes. i. aliqui de omni gente Seruient dico merito. Quia liberauit pauperem) .i. populum christianum a potestate diaboli et liberauit etiam inopem cui non erat adiutor quia nec aliquis homo iustus nec angelus nec lex nec liberum arbitrium nisi tantum leo de tribu iuda rex noster christus. Liberabit quidem pauperem et illi liberato. Percet) peccata dimittendo (et animas pauperum) de domino confidentium saluas faciet (pro tandem corpora eorum et in iudicio futuro saluas faciet salute perpetua. Et hoc quod Animas pauperum saluas faciet ex usuris) .i. reatibus peccatorum et ab ipsa iniquitate redimet animas eorum) a culpa et pena liberabuntur in futuro (et honorabile nomen eorum coram ipso) qui nomine suo fuerunt insigniti. i. qui christiani uocantur: preclarum reuera nomen ut christiani dicantur ut de suo rege resplendeant et accepta uocabuli dignitate gloriantur. Et uiuet) rex christus in seculum seculi (et dabitur ei

de auro arabie) vnde post resurrectiones xpi multi imperatores et reges ad gloriam resurrectionis eius dederunt preciosa donaria inter que erat aurum arabie ad edificationem ecclesiarum et diuini cultus augmentum in quibus ecclesie adorant christum fideles (et tota die benedicent ei.) Si die benedicunt ei: et merito: quia ipse erit firmamentum labenti infirmitati humane corda fidelium in fide confirmans in apostolis aliisque discipulis. qui per eminentiam sanctitatis motes appellantur (et extollentur) super omnem conditionem huius seculi (fructus) christi. scilicet ipsi sancti qui exeuntes de ciuitate ecclesie militaris in ciuitate celesti florebunt sicut fenum terre (vireres beatitudine sempiterna hic enim tribulationibus afficiuntur ut ibi perpetua gratulatione coronentur. pro tantis beneficiis que sanctis suis confert. Sit nomen eius benedictum) in eternum cuius nomen (permanet ante omnem creaturam que sole illustratur. Et benedicentur in ipso) domino iesu christo

(omnes tribus terre) sicut ab abrahe dictum est in semine tuo benedicentur omnes tribus terre. id est aliqui de omni tribu (omnes gentes magnificabunt eum) tanquam dominum et saluatorem omnium. Et quia in ipso benedicentur omnes tribus terre: ideo sit. Benedictus dominus deus videntium se (qui facit mirabilia) magna (solus) sua virtute. Et benedictum nomen maiestatis eius in eternum) quod est maius omnibus nominibus (et replebitur maiestate eius omnis terra). id est omnes sancti clarificatione eius replebuntur: et quia rem valde desiderabilem optat dicit (fiat fiat)

¶ Argumentum.

¶ Psalmus lxxi. in quo monet propheta ut eterna amplectamur et pro illis deum laudemus.

quam bonus es. id est multum (deus) videntium eum: non tamen sic omnibus apparet quia non iniquis a quibus sua bonitas non sentitur sicut nec oculi.

¶ H. iii.

Psalmus lxxi.

his egris delectabilis est claritas solis que sanis est amabilis sed eius bonitas sentitur et gustatur (ab his qui recti sunt corde) .i. opera eius studio pietatis intelligunt. **P**ropheta in persona infirmorum qui videntes prosperitatem malorum et iustorum aduersitates et tribulationes incipiunt dubitare de bonitate diuine providentie dicens **M**e autem pene moti sunt pedes mei ad errandum et male sentiendum de bonitate diuine providentie (effusi) precipitati a stabilitate siue vigore mentis (sum egressus mei) .i. effectus mei et opera mea **E**t hoc ideo. **Q**uia zelatus sum de iniquis pacem) tranquillitatem et temporalem felicitatem peccatorum videns) pacem tamen peccatorum vera non est sed falsa: et caduca pacem qua consciencia sempiternam irascitur intrinsecus et contra hostem non habet secum ipsa decerta. **N**on autem effusi sunt gressus mei. **Q**uia non est) distinctio in morte iniquorum a

morte iustorum: ita quod iniqui citius moriantur quam iusti immo sepe contingit contrarium nec est distinctio in plagis siue in infirmitatibus (eorum) quod infirmitati iniqui tardius curentur quam iusti immo sepe iniqui velocius conualescunt habentes in promptu remedia curationum propter abundantiam diuitiarum suarum. **I**deo ecce egressi sunt quia iniqui. **I**n labore hominum non sunt in solatijs et delectationibus viuentes nec cum hominibus iustis tribulationum flagellis percutiuntur. **E**t quia temporali felicitate gaudent. **N**on tenuit eos superbia operum involuti ex omni parte (sunt iniquitate) quod ad primum et impietate sua quod contra deum blasphemati sunt sua dicit quod non a deo sed a seipso habet hominem nequitiam suam. **E**t non sufficit eos esse malos in se: sed etiam. **P**roterea dicit in aperto (iniquitas eorum) ex hac super abundantia et superfluitate bonorum huius seculi ut dent exemplum superbiendi: et depositio omni timore transierit a via recta (in effe-

ctum cordis) vt iplerēt q̄c:
quid cor prauū eorūz deside
rabat eunte spūs concupis
centias suas. Et hoc non q̄
si ex improviso fecerunt sed
cum attentione qm̄. Logita
uerunt) intellectum suum et i
dustriam applicando ad ma
liciam (z locuti sunt nequiti
am) precipientes suis satel
litibus eam exequi ad iustoz
afflictionem sicut pz in tyrā
nis (iniquitatem in excelsis
locuti sunt) blasphemias di
cendo de eo. Iniquitatem
in excelsis locuti sunt quia
Posuerunt in celum os su
um) superbie loquentes q̄ dū
altissimum quem blasphema
bent dicentes deum v̄l nes
cire mala que differt in tpe
vindicare: vel maloz n̄roz
nō esse vltorē (z lingua eorum
trāsīuit) mensurā hūanitatē
i loquēdo qz cum ipsi sint i
biles: z fragiles tenere imor
tales estimant dignitates.

Quibus attentis in q̄t p̄
pheta. **I**ō p̄uerterē ppl̄s me
us). s. p̄irrim⁹ (hic) ad p̄sīde
ratione v̄tatis p̄parandē p̄
speritatē maloz iuxta aduer

sitatē iustozū: z hoc p̄ dies)
plenos: z vigilijs: z meditati
onibus. Qui videntes malo
rum p̄speritatē. **D**ixerūt) q̄
rētes: z admirātes (quō scit
deus) ista: z p̄mittit talia v̄l
ad hoc se extendit p̄uidēs
tia dei excelsi. **D**icit v̄n vidē
tur sibi qz videatur nescire
ista inferiora. **E**cce) n̄ mani
festo est (ipsi peccatores: z a
bundantes) in malis huius
seculi (obtinuerunt diuitias)
q̄d valde iniustum v̄r v̄nde
si deus ista inferiora scire aut
curaret n̄ sustineret iste **A**ttē
to qz peccatores abunda a
i diuitijs. **D**ixi) in p̄sonat du
bitātis: ego exercitat⁹ in ius
ticia: excelsus ab om̄is p̄dē
ctis t̄p̄alib⁹ p̄tōres abūdāt
ergo frustra (iustificauī cor
meū) cauēdo a p̄ctis: frustra
mūdauī opera mea (inter in
nocētes) vt essem de numero
eorū. **E**t) frustra sepe tribu
latiōib⁹ (sicut flagellat⁹ susti
nui penas ac penuriā) et cas
tigatū mea) de p̄ctis p̄terit⁹
(in matutinis) .i. nō differūt:
s̄z velocit̄ adhibet̄ malis n̄o
v̄l nulla castigatio v̄l sera ad

Psalmus. lxxii.

hibet. In oppositū arguens
ex auctoritate sanctorum ait
Dicebant si narrabo sic). s.
q̄ dixerunt hoc est. sū non
h̄re s̄tentian horum inferiorum
z curam n̄ h̄re seruorum
suorum sicut p̄dicti hesitāt de
p̄uidencia: ecce nationem
.i. dicta filiorum tuorum
sanctorum patriarcharum prophe
tarum (reprobant) omnes eī
aliter docent quibus credere
debeo Sed ne p̄bare viderer
dicta patrum z priorū doctri
ne ita cito cōtradicere. Exi
stimabā). i. cogitabā dare op
rā (ut cognoscerē veritatē
cur. s. i. p̄nti de⁹ p̄mittit p̄ctō
res p̄sprariz iustos deficere
s̄z (hoc laboriosū et difficile
(ē aī me): supergredis eī fa
cultates i tellect⁹ me Hoc la
bor est ante me. Donec in
trē z mentā studio dicta sac̄
scripture q̄ (sanctuariz dei
dī. qz deus in ea loq̄tur (z in
telligā nouissima eorū). i. pu
nitiones malorum ibūt. n. h̄i
in suppliciu eternū licet h̄ic
tpaliter floruerint z p̄mia iu
stoz qm̄ iusti ibūt i vitā etnā
Iz h̄ic tpaliter fuerit afflictī

De quibus scriptura sacra i
vtrorū testō plene loquitur.
¶ Declarat h̄ic dictas det̄
minationem secundum eaq̄
dicit in s̄ctuario et ad eaq̄ ex
aduerso (inducebantur de p̄
peritate malorū et longa eoz
vita dicere q̄ non est sic semp
īmor sepe breuiatur vita eoz
rum et temporalis eoz feli
citas cito euanescit dicens
¶ Veruntamen propter do
los et fraudes quibus mal
afligunt innocentes in deus
(posuisti eis) finem sue tēpo
ralis p̄spritatis subtrahēdo
eos cito de vita p̄sentiz sepe
(deiecisti eos ab altitudine
superbie eorum (d̄z) adhuc
eēt in argumēto felicitatis
sue. ¶ Unde propheta vi
dens nouissima malorum et
admirans ait. Quomodo)
qui heri tanta felicitate polle
bāt reb⁹ omnibus priuati tā
(subito defecereunt) de vita
p̄nti z perierūt) eterna (p̄
pter iūqtatē suā) Sic eoz pro
spritas euanescit Sicut sō
niū surgētū qz velut hō i sō
nis accipiens diuitias cū eu
gilat nichil iueit sic gl̄ia ipio

rum cito euanescent & interitu
populi tui gloria eorum ad ni-
chilum rediges. (Quia inflama-
tum est cor meum pro dei pura
dilectione et renes mei per-
mutati sunt in castitatem pro car-
nalis concupiscentie repressione
que viget in renibus (ego ad
nichilum redactus sum in mea re-
putatione et nescivi) .i. me
ignorante reputavi quanto
n. plus quis deo pro caritatem
coniungitur tanto magis humilis
in sua reputatione efficitur unde
sequitur Et iumentum factus
sum apud te sine murmure onus
domini portabo (et ego spectatum) .i. in tua fide semper perse-
uerabo. Et per hoc quod. Tenuisti
manum dextere mee dulci-
ter in tua protectione accipi-
endo et pro voluntate tua non
meis meritis (deduxisti me)
de virtute in virtutem (et cum
gloria suscepisti me) in fu-
turo ad beatam vitam me trans-
ferendo. ¶ Prophetas et discipulos
quosque quanta electi gaudia
expectent in futura vita dicit
ex persona eorum admirando
Quid michi (inquit) est in celo
preparatum. s. ineffabilis gloria

quam nec oculus vidit nec au-
dis audiuit nec in corde hominis as-
cendit per comprehensionem
et deinde quasi redarguens
semetipsum quod terrena concu-
piscerat dicit (et a te quod volui
super terram) quasi diceret
ego veritatis ignarus quia ta-
lia super terram sperabant ut
propter bona que erant habere
communica cum tu beneficia pa-
rares in eternitate mensura
Attenta magnitudine in ex-
plicabilis glorie tue. Defecit
propter desiderio (caro mea)
et cor utrumque suspirat ad illum
peruenire (deus cordis mei)
creator et beatificator (pars
mea deus eternum) a quo
numquam separabor. Non facio
te partem meam o deus. Quia
ecce qui elongat se a te) pro turpe
et inhonestam vitam (pro bibunt dona-
tione perpetua (perdidisti omnes
qui) aliud quam te querunt tanquam
ultimum finem. Eligant alium
quid volunt diuitias potentiam
non honores. et seculi bona
Michi autem adherere deo
bonum est) vera fide et operum pro-
bitate coniunge bonum michi ut
deum eligam in quo omnium bonorum

Psalmus. lxxiii

plenitudinē possideā et posse-
re i deo spē mea qz nihil
pōt esse beatus q̄ illi oia cō-
mittere qui cognoui suis cul-
toribus congrue profutura
prestere. Interim autem hoc
erit officū mei. Et annunciē
oēs predicationes tuas que
debent ad verā fidē percipiē-
dā annunciari fidelib⁹ tuis ad
gloriam tuam et utilitatē eorū
in auribus filiorū ecclesie.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. lxxiii. i quo mo-
net vt relictis figuris veritas
teneatur: et contētis transito-
rijs eterna querantur.

¶ Introductio

¶ Propheta a admirans et
cōquerens de captiuitate po-
puli israel ait.

M quid o de-
us q̄ es creator
noster repulisti
nos q̄si alienos
a defensione tua
ex toto (et iratus est furor tu⁹
super oues pascue tue) .i. po-
pulum israeliticum quē pau-
si mar na in deserto. xl. annis
vsqz quo introduceres euz in
terram melle et lacte manan-

tē. **Deus** esto congregatio-
nis tue) ppli. s. israelitici quē
congregasti in egypto et ele-
gisti in populum peculiarem
quē possedisti a tpe patriar-
charū qui fuerunt initium il-
lius populi. **Deus** esse de-
beseius o deus: quia olim.
Redemisti .i. liberasti d phā-
raonis seruitute populum iu-
daicuz qui fuit hereditas tua
q̄diu tibi animo seruebat q̄
(virga dicitur) propter moy-
sem famulum tuuz cui iussisti
per virgas) magnalia facere
vt diuina virtute iudei robo-
rati de terra egypti egrederē-
tur intrepidi que hereditas
est (mons syon) .i. ciuitas hie-
rusalez in qua est caput regni
et ibi est mōs syon in quo cō-
ditū est templuz in quo tu cor-
poraliter (habitasti) factus
homo. **Quia** tanta beneficia
fecisti huic populo: o de⁹. **Le-
ua** virtutes potentie tue que
videt fuisse remissa p̄tra eos
ad frāgendū (superbias) ba-
biloniorū a quibus eversa est
hierusalem: et hoc facias in
fine) .i. ostende et vide q̄ta
malignatus est iniuricus) .f.

rex babilonie cum populo suo
 (in sancto). i. in templo: in sa-
 cerdotio: et in ceteris sacramen-
 tis Et quod sceleratissimum est
 ubi sequi debuisti penitudo.
 Gloriantur sunt) ut non solum
 peccasse. sed ipsius quoque ma-
 lum ad gloriam suam traxisse
 viderentur: o domine non est
 patienter hoc ferendum quod
 ab his (qui oderunt te) ad ma-
 gnum contemptum tui cognos-
 citur esse perpetratum maxi-
 me cum (in medio) atrio tem-
 pli in quo paschalis solennitas
 solebat celebrari sacrilegium
 commisisse dicantur. Posue-
 runt) vexilla quibus in prelio
 utebantur signo victoriae super
 summitates turrim et porta-
 runt (et non cognouerunt) ini-
 mici hec facientes quod illa vi-
 ctoria esset ex parte propter
 peccata populi israelitici: po-
 suerunt dico (signa sicut soli-
 tum est in exitu belli quod victo-
 res ponunt vexilla sua (super
 summum) locum. Et exagge-
 rando eorum nequitiam sub-
 iungit. Quasi in silua). i. sicut
 homines (securibus) cedunt
 ligna in siluis nullo prohibe-

te ita isti (ianuas) templi ab-
 seque vlla reuerentia et timore
 perseveranter et constanter
 (indisus) unanimiter fecerunt
 (in securi et ascia) que sunt in-
 strumenta fabrilis (deiecerunt
 ea). i. civitatem. Incenderunt
 igni sacrarium tuum templum di-
 vino cultu dedicatum: quod ei non
 poterant excidere securibus
 igne perirebant usque ad terras
 deicientes (polluerunt taberna-
 culum nominis tui) nam capto templo
 imolauerunt ydolis suis attri-
 buentes eis victoriam habitam.
 Dixerunt in corde suo) tota
 illa hostium multitudo conue-
 niens simul consiliariter: ut
 deus hebreorum amplius non co-
 leretur dixerunt conclusiue (in
 corde suo) et deinde ore pro-
 tulerunt (quiescere). i. cessare
 (faciamus omnes dies fes-
 tos dei a terra) omnemque cul-
 tum dei hebreorum ut am-
 plius non sit in terra gloria
 nominis eius. ¶ Propheta
 inducit verba quorundam
 apostatarum iudeorum qui tunc
 temporis transferunt ad cal-
 deos dicebant enim in multis in-
 mentientes. Signa) nostre

Psalmus. lxxiii

Liberationis (non vidimus) talia qualia data sunt patribus nostris in exitu de egypto. (Iam non est propheta qui annunciet nobis dei voluntatem et sic debemus eum relinquere sicut reliquit nos unde dicunt (nos non cognoscerat amplius.)

¶ Propheta tot mala videns aduenisse populo israelitico orat ad deum allegando eius potentiam ad subueniendum dicens. **O** deus usquequo) populus gentilis (improperabit) populo iudeorum quod deos eorum non sit deus verus cum non saluet eos in quo (aduersarius irritat nomen tuum nimis) diu.

¶ Ut quod auertis potentiam tuam) visitatam a populo tuo et virtutem tuam quam videris) in sinu tenere: differt extrahere ad percipiendum hostes populi tui quem sepe fouisti.

¶ Propheta reuertitur ad loquendum de salute universali humani generis. **Rex noster) qui est) deus ante secula) et nunc) (homo operatus est salutem in hierusalem in qua salutis nostre mysteria parauit que dicitur esse) (in medio terre.)** Tu confirmasti in virtute tua) gentes

que maris vocabulo designantur ne fluerent in vitia perduxisti ad nichilum (capita draconum) .i. potentias et superbias spirituum immundorum in aquis baptismatis quoniam alias quas illi peccatorum sordibus inquinant salutaris unda mundat. **Tu confregisti capita) .i. supbiam et potestatem) (draconis) principis demoniorum leuitam que de supbia eius de celo neglecta est et naturam claritatem retinere non meruit qui se voluntaria obscuritate maculauit et (dedisti eum escam) deuorandum et consumendum (populis ethiopiis) .i. peccatoribus) qui ante conversionem sunt tenebrosa mente teterrimini: qui a dominis conuersi escam ceperunt habere diabolum cum de eius detractione satiatur: sic solemus dicere detractoribus) cur meredis: cur me comedis: sic fit ut qui a paganis ante venerabilis nunc a christianis detractorum morsibus corrodat. **Et fecisti per predicatorum tuos: quoniam) Aperuisti fontes et torrentes) (scripturas noui et veteris testamenti ut emanar-****

rent liquore sapientie z diu-
 rtas fidei (tu siccasti fluuios
 ethā). i. doctrinas: y bositat-
 tis vanitates p̄s: ptuosoz ho-
 minum magnoz iudeoz: pha-
 riseoz et hereticorum. **T**ua
 est dies). i. claritas noui testi-
 (tua est nox). i. obscuritas ve-
 teris testi: vtrumq; quidem a
 te emanat vtrūq; te laudat et
 bñdicat (tu fabricat⁹ es auro-
 rum z solē). s. incipiētes z p̄fe-
 ctos sapiētes: z min⁹ sapien-
 tes. **T**u fecisti oēs terminos
 terre) ap̄loz. s. z alij predicato-
 res xp̄i qui sicut termini disti-
 guūt fines agroz: ita isti vere-
 fide iura defendūt (testatem.
 i. fuerētes spū q̄ ad martiriū
 grā dei pueniunt (z ver). i. so-
 brios z māsuētos sicut sūt s̄c-
 ti confessores (tu plasmas-
 ea). i. oēs grad⁹ sctōz. i. fuisti
 p̄ncipiū eoz oim vñ glieñt q̄
 si nō acceperint. ¶ **P**rophā
 p̄cat p̄ iudeis p̄ iū iudic ē vt
 indulget iudeis q̄ ad eū p̄uer-
 tenē dicēs **M**emor esto hui⁹)
 creature supius p̄memorate
 z p̄missiōis sctē iudeis z lz (iū-
 mic⁹). s. pp̄ls iudeoz q̄ tunc
 fuerūt (i p̄operauit domino)

dicēs demonum hēs z idem
 popul⁹ insipier: z puocauit)
 ad iraz (nomen tuus) dicens:
 si filius dei est descendat nūc
 de cruce nichilominus indul-
 ge et recipe ad miam venien-
 tes ad te. **S**ed o dñe. **N**e tras-
 das bestijs). i. demonib⁹ ani-
 mas confitentes tibi pctā sua
 seu laudantes te: et aias hūi-
 liuz ne obliuiscaris oio: s; ele-
 uare eas ne in pctis p̄seuerēt
Respice). i. p̄siderat p̄missi-
 siones tuas quas in vtroq; te-
 stamento fecisti q̄ sperantib⁹
 in te esses in auxilio: z venien-
 tes ad te misericorditer susci-
 peres cuiusmodi sunt paupe-
 res hūiles de diuitib⁹ sup bis
 n̄ loquor (qz repleti sūt) inis-
 q̄ratib⁹ (q̄ obscurati sunt) qz
 lumē sapie pdiderūt terrenis
 desiderijs cecati. **O** dñe qz
 p̄missisti. **N**ō auertat̄ humili⁹)
 .i. nō abiciat̄ a te q̄cūq; de sup-
 bo fcūs est hūilis z (p̄fus⁹) q̄
 erubescit de pctis suis (pau-
 p̄ spū ver⁹ (z inops) ē q̄ nihil
 d̄ se p̄sumit: s; oia deo tribuit
 isti tales (laudabūt nomen tu-
 um) ¶ **Q**z p̄tēpt⁹ ē xp̄sa iu-
 deis ābulans in terra z falsi

Psalmus. lxxiiii.

sp̄ianis sedens in celo inquit propheta. Et surge deus iudica causam tuam; ut illi manifesta veritate predicet quod p̄ stulte abnuebant (memor esto in properiorum tuorum eorum quae ab insipientie obiecta sunt tota die) Ne obkuscari voces inimicorum tuorum; quin eorum blasphemias depremas non ei ab iniquitate cessabunt sed (supbe eorum quae te oderunt ascendit superbia regis babilonis ut faceret se adorari tanquam deus in aurea statua quam erexit.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. lxxiiii. in quo monerit neque superbus de se presumat nec humilis de deo desperet.

¶ Introductio.

¶ Propheta in persona populi iudaici qui erat christo domino crediturus ait.

 Confitebimur tibi deus) maiestatem tuam adorando (confitebimur) confessione laudis (et inuocabimus nomen tuum) ut a te qui vocaris iesus idest salua-

tor saluemur. Narrabimus) predicabimus vbiq; terrarum (mirabilia tua) de creatione mundi de redemptione humani generis. ¶ Respondet deus populo dicenti confitebimur tibi et inuocabimus nomen tuum (cum accepero tempus) dispositum secundum ordinem sapientie mee: sententias iustitiae ponam in effectu reddens tibi pro merito tuo: et alijs similiter et impios puniendo. Et opus est ut non differam quoniam. Liquefacta est terra). i. humana nam a stabilitate virtutis: et iusticie ut in diuersas defluat concupiscentias: terras dico. i. (omnes qui habitant in ea) liquefacti sunt: et corrupti pro peccata scilicet (ego) motus inia (confirmavi columnas) quae in passione meae mutauerunt. s. apostolos meos quae totius ecclesie sunt sustentamentum: et per illos acquiruntur multi qui digni erunt in iudicio remuneratione eterne vite. Et per illos. s. apostolos. Dirigitur) omnibus in generalit) nolite inique agere sed cito currite ad medicum) et delinquentibus) contra precepta

mea dixi (nolite exaltare cor
 nu) vestrum per supbias dice
 dos vos esse iustos: et incul
 pabiliter viuere: aut per ele
 uationem pctā vestra defen
 dendo. aut pctm̄ pprium per
 alios excusando vt p̄ dyabo
 lum vel per suasores vel per
 necessitatem. Nolite extolle
 re in altum s̄rbie (cornu v̄r̄z)
 cōtra deū vt dicatis vos cul
 pa creatoris esse peccatores
 qui tales vos creauit. ¶ Et
 quid sit in altū extollere cor
 nu exponēs ait (nolite aduer
 sus deū loqui inequitate) Ho
 lite dico hoc facere. ¶ Nec
 ab oriente nec ab occidente
 nec a desertis mōtibz, nec
 ab aliq̄ mundi pte p̄t q̄s effu
 gere iud. ciuz dei q̄ vbiq̄ tot⁹
 cōstat esse p̄ns (qm̄ de⁹ iudex
 est) z iust⁹. ¶ Hic .s. s̄rbū (hūi
 liat hic: z i alia vita (z hūc)
 .s. hūilē exaltat) multiplicā
 do eū i virtutib⁹: z tādē i glia
 coronādo q̄ (calix) .i. dispēsa
 tio diuini iudicij in q̄ ppinat
 vnicuiq̄ pro merito suo sicut
 propinat de calice: calix dico
 (vini meri) in quo ppinat vis
 nū merū .i. glia eterna (plen⁹

mixto) .i. pena q̄ potāt mali
 vt vniq̄ concurrat in diuino
 iudicio. ¶ Et inciurauit (predi
 ctum calicem (ex hoc in hoc)
 quia per illuz calicē z bonis
 bona: et malis mala ppinat
 (virtūtū) fūdus calicis i quo
 sunt feces nō est) euacuatus
 q̄ semp remanet: z in deo vir
 tus ad punienduz pctōres: et
 qz sp̄ in perpetuo puniētur vñ
 sequit̄ (bibent omnes pecca
 tores terre) .s. illaz penam in
 eternū. ¶ Glor xpi est in mē
 bris suis (Ego aut̄ i mēbris
 meis gaudebo q̄ diu seculuz
 erit) (cātabo deo iacob) illo
 rum q̄ penitentiam agentes
 quotidie vitia supplantant.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. lxxv. in quo cō
 mendatur deus ex multis bo
 nis que confert.

¶ Introductio.

¶ Glor ecclie olim anteq̄ il
 luminaret crux mūdū anteq̄
 videret̄ dominus in terra.

MOTUS erat
 (in iudea deus)
 cui legē dederat
 atq̄ pp̄tās: nō

Psalmus. lxx

in alijs terris vbi nō
vigeat verus dei cultus nec
scientia legis et prophetarū
(et in israel magnum nomen
eius) quoniā solus ille pplus
vnū verū deum adorabat. Fa-
ctus ē in pace locus ei⁹). i. in
aīu hūili z quieto q̄ aduersus
mādata dñi p̄ria volūtate nō
litigat q̄ sequit̄ iusta dñantis
et ad oē p̄ceptū diuinū suū
flectit arbitriū (z h̄itatio eius
ī syō). i. in aīa q̄ deus sincera
mente speculat̄. **Ubi**). s. vbi
dñs pacis habitare dignatur
pereunt oīa inimica pacis vñ
(confregit) hoc p̄ parte z in
futuro totaliter (potentia q̄-
bus diabolus fideles impu-
gnat confregit q̄dem (arcum
dolositatis hereticorū (scutū)
incredulorū iudeorū (gladius)
tyrānorū) bellum vitiorū: vbi
enī actor pacis venit oīa ista
fugiunt Tu q̄ cōfregisti potē-
tias: es. **Aluminās**) fideles
tuos cognitione summi boni
(a montibus eternis). i. per a-
postolos tuos qui mōres eter-
ni dñi: qz eterna et incommu-
tabili sublimitate consistunt
mirabiliter: qz predicationes

suam exemplis roborabūt et
miraculū cōfirmabūt (turbatū
sunt oēs insipientes corde). s.
pharisei et seculi sapientes
audiētes noua p̄cepta an-
nunciar: et recedentes a ve-
ro lumine tenebrosa mūdi de-
sideria sunt secuti. **Quid** au-
tem his insipientibus corde
contigerit subiungit dicens
Dormierunt somnum iuum)
mortis (et nichil inuenerunt
omnes viri diuitiarū (cuius-
modi sunt qui pecuniā capti-
ua mente deserunt (in manū-
bus suis siue in potestate sua
sicut euigilāsa somno nichil
inuenit quod se hēre putabat
¶ Inexcusabiles ppheta oñ-
dit illos incredulos dicens.
Ab increpatione tua de⁹ ia-
cob cū increpares eos p̄te z
p̄ p̄dicatores tuos (dormita-
uerunt) sancta monita tua ne-
gligent̄ audiētes: z iō meri-
to culpabiles redduntur isti
aut̄ sūt (q̄ ascenderūt equos)
. i. q̄ in supbia crescētes quasi
equis currentib⁹ mūdi istius
illecebras puagant̄. **Tu** (de⁹
qui hoc fecisti terribilis es)
futur⁹ imp̄s in iudicio. qñ in

gloria maiestatis tue venies
 superbos addideris & humi-
 libus corde perpetua concu-
 sis dignitate et quis resistet
 tibi). i. nullus vltiq; (extunc)
 apparebit (ira tua) quia nihil
 vltius per patientiam dissi-
 mulabis. De celo. i. de summi-
 tate potencie discedet iudicium
 sanctorum fortissima ceteraq; ma-
 nu iaculum designatum (ter-
 ra). i. terreni homines qui di-
 vine sententie auctoritate da-
 nandi sunt (tremunt) cum au-
 dierint remigum eternum (et
 quiescent) cum in perpetua da-
 natione recipietur: sed quies
 ista sine requie est quia quies-
 cent a malis operibus sed supli-
 cio non quiescunt quippe: quia eterna
 flamma cruciandi sunt. Non erit
 hoc. Cum exurgeret in iudicio
 deus) tunc terra. i. terreni ho-
 mines peccatores tremunt:
 exurget autem deus ad iudi-
 cium non ad solam damna-
 tionem malorum: sed (vt saluos
 faciat oes mansuetos) et quie-
 tos (terre) quia terra sunt qui
 nullis vitis mundi huius in-
 flammata voluntate rapiuntur:
 sed equali se moderatiōe

tractantes pacem mentis pro-
 bantur habere tranquillam.
C Prophetam locutum de vo-
 tis deo redendis ait. Cogita-
 tio hominis confitebitur tibi
 quoniam peccata preterita humilitatis
 satisfactioe dānauerit (et reli-
 que cogitationis). i. recorda-
 tionis peccatorum pro effusis la-
 chrimas et assiduam cordis con-
 tritionem preteritorum criminum (di-
 em festum agere tibi) gratias age-
 do: quoniam sentit se homo a peccatis li-
 berum. Quod dicitur quod quies pote-
 rit (et reddite domino deo vestro)
 quia displicet deo infidelis pro-
 missio non dicitur quod vota redda-
 mus: sed intelligitur vt quod pro-
 miserim reddam: quibus autem lo-
 quitur subiungit (oes qui in circui-
 tu affertis munera) non quod de
 hereticis non paganis: sed eis
 qui altari eius munera) redde-
 re catholica institutione fe-
 stinant in circuiu res agitur
 cum munera fidelium sacratis-
 mis altaribus offeruntur. Noli-
 te negligere reddere vota ve-
 stra quoniam vouistis domino. Terribi-
 li) terribili dico non solum par-
 uis: sed principibus et regibus
 quorum aufert spiritum quoniam vult nul-

Psalmus lxxvi. Fo. cvl.

nec credebamus esse: dñi eos
 in pñti non valebam? aspice
 re. Et meditat? sum nocte)
 in pñtivityta! (cu3 corde meo)
 .i. cū oratiōe mea (z exercitijs
 bar) vt cognoscerē q̄ poti?
 tenendū sit (z) vt melius in-
 telligerē (scopebā) .i. discute-
 bam z mudabaz (sp̄m meū)
 ne qd̄ sordes ne qd̄ diuinis
 p̄spectib? displicēs eo rema-
 neret. **M**editat? aut̄ sum dis-
 cēs (Hunqd̄ in eternū piecit
 deus) gen? hūanū vt nō ad-
 uēt? sui miseratiōe respiciat
 (aut nō apponet) siue addet
 (vt p̄placitor) .i. māsuertior
 (sit adhuc aut) totalr. **M**ise-
 ricordia abscidet) a (gnē hū-
 mano) .i. cū t̄pē: certe nō qm̄
 in nouissima etate mittet fili-
 um. **E**t obliscetur mi-
 sereri deus) certe non: qz na-
 tura misericors est: z miseri-
 cordia ab ei? maiestate nūq̄
 diuiditur aut continebit in
 ira misericordias suas) .i. ira
 vincet miam: certe non: qz
 potius mia vincet irā. **H**oc
 ita cogitabam apud me (z)
 post hoc. **D**ixi) responden-
 do meditationi mee (nūc ce-

pt) quasi intelligerem qd̄ fuit
 tacituz ab eternis t̄pibus. s.
 qd̄ hō reduceēt ad annos eter-
 nos z hec mutatio) est (dexte-
 tere excelsi) .i. fauoris z p̄p̄s-
 ciationis filij dei q̄ est dexte-
 ra dei patris: qm̄ nisi corpus
 nostrū acceperit: nos misere-
 ricordia accipere nō possumus:
 z de conditione seruilis
 mutemur in filios. **E**t p̄ hoc
 intellexi illam mutationem
 futurā: qz **M**emor fui ope-
 rū dñi) .i. qd̄ creauit hoies: et
 sicut eū p̄ mias creauit: sic in-
 tellexi qd̄ eūdē p̄ mias repara-
 bit (qz) ēt (memor ero mira-
 biliuz tuorum) que fecisti ab
 initio humano generi: eidē
 pius miserator i multis idul-
 gēdo: z sic spo qd̄ ēt nūc idul-
 gebis. **E**t meditabor in
 oibus opib? tuis) z te in eis
 artificē potētissimū z sapien-
 tissimū p̄tēplabor (z in p̄ce-
 ptis tuis salutarib? q̄ tu iue-
 nisi hūili deuotione (versa-
 bor. **P**rophā in his erua-
 ditus in laudes prumpit dis-
 cens. **D**e? p̄r (via) venien-
 di ad te est i xp̄o siue p̄ xp̄z q̄
 ait: nemo venit ad p̄tē nūc

Q. d.

Psalmus. lxxvii.

per me (quis deus magnus si-
cut deus noster), nullus imo
(tu) solus: et non alius (facis
mirabilia) tam in anima quā in
corpore. **N**otā fecisti virtu-
tem tuam .i. filius tuum quē
virtus et sapia quā eum in mūn-
dum misisti ipse ē et est brachi-
um in quo (redemisti populum
tuum). s. credentes et iudeis
& electos ex gentibus (Notā
fecisti virtutem tuā) nam cū
notum fecisti filium tuū p̄ eū
Videfr). i. cognouerūt te fi-
de populi de iudeis et populi gē-
tibus et timuerūt potentiam tuā
visis miraculis (et turbati sūt)
salubriter infideles quē erāt sine
fundamento fidei errorem suū
confitētes et veniam postulā-
tes. **E**t tunc. **M**ultitudo son-
nit⁹ aq̄rū audit⁹ ē sonā tium
s. laudibus dei de missione filij i-
cōfessionibus peccatorū ingēitu cul-
parū: i. oronibus in gratiam actōi-
bus: quō sonit⁹ p̄uenit quē (vocē de-
derūt nubes). i. p̄dicatores p̄
orbē terrarū in omnibus gentibus
p̄dicando x̄p̄m. **V**ere dederūt
vocē suā. **E**t teni). i. quō (sagit-
te tue) o deus. i. voces p̄dica-
torū tuorū corda fidelium me-

dicinaliter penetrarunt ad salu-
tem et (vox) ipsa predicatio-
nis apostolorum que sonum
et fulgorem et timorem hūma-
nis peccatoribus inferebat
totius orbis circulum et abis-
tum cingit. vñ sequitur **I**llu-
perunt) per ap̄los diuina pre-
cepta veritatis lumine radi-
antia coruscādo miraculis
que tenebras hominū per to-
tū mūdū salutarī illuminatōe
fugauerūt vñ cū mota est ter-
ra). i. hoīes ad p̄uersiones et cō-
tremant agendo p̄uersiones p̄-
p̄rias: eos autē dicit cōmotos
et tremescōs quō s̄ b̄ū fideliter au-
diētes ad p̄uersionis studium
x̄p̄i mūnē p̄uenēnt. **E**t p̄ ip̄os
ap̄los sic op̄antes. **I**n mari)
gētium) via tua) nūc quō dudum
erat in iudeorū populo: et p̄cepta
tua recepta sūt a pluribus po-
pulis gētium et tñ (vestigia tua)
s. p̄sētia tua corporalis doctrina
miracula (nō) sūt ab infidelibus
iudeis cognita. **C**ū tñ. **D**e-
duxisti) illū (populū) quōdā (tu-
um de egypto) ad modū ouium
(in manu moysi) quō fuit dux po-
puli (et aarō) quē p̄fecisti tu-
us de⁹ sacerdotē omni populo.

Psalmus. lxxvii. Fo. cvii.

Argumentum.

Psalmus. lxxvii. i. q. monet
ppm. ne sit ingratus de diui-
nis beneficijs. **I**ntrodu-
ctio. **G**lor dei qui per moy-
sem legem dedit hebreis.

Attēdite cor-

de (pple meus le-
gē meā i cliate) p
humilitatē (aurē

vestri cordis ad intelligendū
(verba oris mei).

Aperiam
os meum) in figuris et simili-
tudine ex quibus ad alia ca-
pietis intellectum (loquar)
obscuras qōnes que adhibita
disceptatione soluende sunt
(ab initio) exitus filiorum is-
rl' de egypto.

Glor aplo-
rum seu propheta in persona
eor.

Quāta). i. q. magna q. bñficia
mirabilia (audiuim⁹) bñficia

exhibita populo iudeorum in
egressu suo z de egypto z i p-

gressu in deserto et in igressu
terre promissionis (et cog-

nouimus ea) quia (patres). s.
prophete (narrauerūt nobis) q

tñ iudei ingrati fuerunt **E**t ita
narrātib⁹ p̄ribus. Non sunt

occultata a filijs) suis i succe-

dētib⁹ sibi gnātōtib⁹ p̄fes

nri. **N**arrauerunt opera dei
in quibus merito laudandus

appet deus (et virtutes eius)
que in egypto facte sūt post q̄

exierūt de egypto. **E**t postea
Suscitauit) in populo iudae-

co (legem in monte synai q̄
dī testimonium (locutionis

diuine cū populo et qz testa-
bañ hereditatē eternā quam

nobis promittit deus dicit
(suscitauit) quia lex naturalis

quasi lucem redit per (legē)
scriptam que somno ignoran-

tie videbañ oppressa z sopita
lex et testimonium idem sunt

sicut iacob et (isrl' **I**n q̄ lege
Quanta). i. quam magna z

mirifica (mandauit patribus
nris nota faceñ filijs suis). i.

posteris nō sātū iudeis s3 (vt
cognoscat gnatio altera). i.

xpians quā de gētib⁹ constat
esse electā. **E**t sic p̄seqnt. **F**i-

lij). s. xpiani (qui nascenē) po-
stea ex aq̄ z spū sc̄tō (et erur-

gent) sursū h̄res cor suum qz
vero nati sūt z nō regnati nō

sursū est cor eor et narrabūt
filijs) p̄ gnātōes qd vtiqz rpi-

am iplerūt q̄ p̄dicationes

D. III.

Psalmus. lxxvii.

setas ad aiaꝝ salutē pferēdas
suis posteris tradiderūt. Et
hoc iō. Ut ponant spē suas)
n̄ i lege q̄ punit: s; i grā pces-
sa q̄ redimit (et n̄ obliuiscant
operū dñi) sicut fecerūt p̄fidi
iudei qui obliuiscunt auctore suo
ad occulturas se d̄monū trās-
stulest z mandata ei⁹ exq̄rūt)
ip̄a ē. n. dei sūmi ꝑa recorda-
tio si mandata ei⁹ duot; mē-
tib⁹ impleam⁹. Nō exq̄rāt He-
fiant sicut p̄es eozū gnatio
p̄raua et exaspans) p̄raua qz
veritatē recipe noluit: exasp-
ans qz a deo exaspauit in deū
vt in saluatore ē armaref quod
fuit s̄per omnes acerbitates
Et qz p̄raua ē: iō Generatio
q̄ nō direxit cor suū) ad fidez
susciendam ad diligenduz
deum z in p̄ceptis ei⁹ ambu-
landū (z non ē creditus cum
deo sp̄is ei⁹) quia fuit s̄per
incredulus promissionibus
dei. Bñ d̄r: qz gnatio illa cor
suū nō direxit: qz nec. Filij
effrē) q̄ videbantur meliores
in illo pp̄lo (intēdētes arcū z
mittētes) sagittas (p̄uersi sūt
in die belli per similitudinē
loquit. Iudei itēdēt arcus

emiserūt sagittas qñ promē-
serunt se obseruare legē am-
monēte moyse dicētes: q̄cūq;
qz locutus ē dñs noster facie-
mus z audiem⁹ p̄uersi sūt in
die belli qñ aaron dixerunt.
fac nobis deos quos adores-
mus: ecce quō i parabolis z
ppositionibus omnia expli-
cat. Quare p̄uersi sūt in die
belli qz. Nō custodierūt testa-
mētū dei). i. p̄missionē quam
deo fecerāt omnia que locut⁹
est dñs faciem⁹ (z in lege dñi
noluerūt ambulare. Et obli-
ti sunt beneficiorū eius z mi-
rabiliū eius q̄ oñdit eis) corā
partibus eozū. ¶ Corā p̄ri-
bus eozū) moyse aarō alijsq;
senioribus (fecit mirabilia i
terra egypti in campo tha-
neos) que ciuitas regia ē egypti
in qua erat pharao apud
quem decem plage egypti fa-
cte sunt. Interrupit mare)
rubrum (z perduxit eos) pe-
de sicco ad aliud litus (z sta-
tuit aquas) ex vtraq; pte ne
fluerent: sed firme starent: sicut
aqua (in vtre.) Et deducit
eos de die (in nube) prote-
gēte eos ab ardoze solis et

Psalmus. lxxvii. Fo. cviii.

(de nocte) in colūna (ignis) que ostenderet eis viam. In terrapū petram in heremo) i loco sicco & deserto & emanavit fontes (irriguos et potavit eos abundanter velut i abisso iusta). ¶ Et eduxit aquā de petra) q̄ seq̄baſ eos quocunq; ibant (et eduxit aquas) non parum sed (tanq; flumina) que de vberibus montium copiosa iundatiōe procedunt. Quibus beneficiis et miraculis non obstantib⁹. Pp̄osueſt adhuc peccare ei). i. non credidere (in iram concitauerunt). i. ad iram excicauerunt (excelsus in inaquoso) loco non credēdo deum posse sibīp̄s difficultas facere. Et tentauerūt deū) diffidentes de ei⁹ potētia (in cordibus suis) ad hoc (vt peterent escas) non spirituales: sed carnales (aiab⁹ suis). i. propter animas retinendas in corporibus escas enim retinaculum est anime in corpore Et male) & utiq; male q; falsa locuti sunt de deo) dicētes nunq; poterit deus pare mensam in deser-

to) splendidā carnū q̄si dicerent non. Ecce blasphemias & differētia: o stulta nimis absurdaq; vecordia humanam possibilitem ad diuinam trāstulit virtutē. Et rursus diffidentes dicunt. Qm̄ percussis petram & fluxerunt aq; & torretes) ex magna aqua ū abundantia (inundauerūt) seq̄t q; poterit aliud ēt facere. Omnis fatua cogitatio. exēplum magni miraculi dare & ei⁹ auctorem in reliq; arbitrari posse deficere. Nūq; & panē poterit dare) ut pare refectio nem splēdidam et delicatam (populo suo) quasi dicerent dubitandum est Sed māsuētissimus dominus noluit statī punire eos sicut bene merebantur sed ne videretur nō posse facere q; petebāt sicut stulte illi dubitabant. Ideo audiuit) & impleuit petitiones (& destulit) penam inferre eis vt prius ostenderet suā potentiam (& ignis). i. (ira) dī (accensus est) in populo descendente de iacob & i isrl) Hinc ignis accēs⁹ ē i iacob & c. ¶ Non crediderūt deo)

¶. iij.

Psalmus. lxxvii.

fuo q̄ posset lz ex precedenti
 bus miracul hoc firmiter po-
 terāt credere (nec spauerūt
 in) bonitate sua q̄ non defice-
 ret eis in necessarijs. Et mā-
 dans executioni petitiones
 eorum (mādaui nubibus de
 super) et (ianuas celi aerei)
 vbi generabatur manna (apa-
 ruit) ide descēdere faciēs vñ
 sequitur. Pluit illis). i. dedit
 per modum pluuie (māna ad
 manducandum) et sic (panē
 celi). i. in celo aereo angeloz
 ministerio forātū (dedit eis)
 Et ita Panem angeloz). i.
 ministerio eoz formatū (mā-
 ducavit homo) cibaria misit
 (in abundantia) cū quilibz col-
 ligeret de eo q̄tū cōedere po-
 terat. Et ad satisfaciēdū desi-
 derio eoz de esu carniū Trāf-
 sulit) vētū australē de supio-
 re pte aeris ne. s. flaret z idu-
 rit virtute sua) vētū (africū) q̄
 est vētus occidentalis vt flaret
 vsus vbi erat multitudo ma-
 gna coturnicū q̄s vētus trāf-
 portauit vltra mare rubrum
 vbi erant castra hebreorum.
 Sequitur. Et pluit sup eos
 sicut puluerē). i. valde abun-

dāter (carnes) viuasī maria
 copia. s. volatilia pēnata et
 ceciderunt in medio castror
 eozū circacabernacula eoz)
 vt sine oī labore z difficultate
 possēt ea cape. Et ipi (mā-
 ducauerunt z saturati sūt ni-
 mis) vsqz ad nauseā abundā-
 tiam carniū sicut desideras-
 uerunt (attulit eis) z (nō sūt
 fraudati desiderio) imo sunt
 cōsecuti illud hñtes carnesī
 abūdātia. ¶ Ostēso q̄ stulte
 dubitauerūt de potentia dei.
 Ostendit propheta qualiter
 puniti sunt a deo de quo ita
 ait. Adhuc esse erant in ore
 ipsozum) quia multi actu co-
 medebāt et punitū dei descē-
 dit super eos. Et occidit po-
 tentes eorum) repletos diui-
 tijs (z electos israel). s. moyse
 et aarō z mariā (i pedū) ne i-
 grederentur terram promi-
 sionis. In omnibus his) cor-
 recti et puniti peccauerunt
 adhuc et non crediderunt in
 mirabilibus eius. Et ideo.
 Defecerūt dies eorum) quasi
 lāguida tabe cōsumpti (in)
 i. p̄ vanitate p̄ que citius pe-
 rierunt (z anni eoz cū festina

ffone) qz mors multorum fuit
 accelerata sicut in rebellioe
 chore (Lū occideret) aliquos
 de populo alij timētes que-
 rebant eum z reuertebatur)
 studiose : et sedulo venien-
 tes petebant misericordiam
 a deo. Reuertebantur quidē
 quia (Rememorati sunt : qz
 deus adiutor eorum est) in bo-
 nis (z deus excelsus redem-
 ptor eorū est) a malis. ¶ Et
 quia ista reuersio ad deum q̄
 ad multos non erat ex amo-
 re iusticie : s; timore pene di-
 cit Et dilexerūt eū in ore suo
 z lingua sua mentiti sunt ei)
 qui non sic habebant in mē-
 te sicut petebant in ore. ¶ Nō
 sequitur. Cor aut eorum non
 erat rectus cū eo (qz ydola co-
 lere desiderabāt) nec fideles
 hīti sunt in testō ei⁹) vt legem
 ei⁹ obseruarēt sicut in timore
 pmittebant. Ipse aut est mi-
 sericors) in natura / z etiā con-
 tra merita ipsorū (fiet propi-
 tius in peccatis ipsorum) pu-
 niētes eos citra condignum
 (et non disperdet eos) totali-
 ter eos delendo sic meruēnt
 Et abundauit) mia dei (vt a

uerteret) ab eis vindictā sus-
 as vt de eis sumere ceperat (z
 nō accēdit oēm irā suā) quā
 de eis sumeret oēm pmeritā
 penā ¶ Et hoc ideo : qz (Re-
 cordatus est) .i. admodum reco-
 dātis (o habuit q̄n̄ oblit⁹) duz
 eos affligeret (qz caro sūt) .s.
 carnales z fragiles p̄n̄os ad
 peccandū : hec est maxia cā q̄
 deū mouet vt se nobis miseri-
 cordes exhibeat (spūs) hō est
 (vadēs) i breui de hoc mūdo
 p separationē aie a corpore et
 nō rediēs) ad ipsū corp⁹) vt
 te p̄p̄a nature. ¶ Deprecit eis
 et is parceret ipsis. Ipsi tñ
 multotiens .i. sine numero
 (exacerbauerūt eū i deserto)
 z ad vindictā cōcitauerunt
 eū i aquoso) vt digne eis pe-
 nas inferret ¶ Et cōuersi sunt
 ad ydolatriā) et tētauerūt deū
 dolose petētes ab eo qd̄ ab il-
 lo accipe diffidebāt (z sc̄m̄
 israel ad amaritudinē puo-
 cauerūt. ¶ Et Non sunt reco-
 dati) potestatis (eius) die qua
 (redemit eos de manu tribu-
 lantis) .s. pharaonis. ¶ Prete-
 rea non sunt recordati. Qua-
 liter. ¶ Posuit in egypto signa

Psalmus. lxxvii.

fuz). s. decem plagas (et pro-
 digia) in civitate illa regia ubi
 signa ista facta sunt idem est si-
 gnum et prodigium signum in
 dei potentia indicat prodigi-
 um quia in se nobis dat aliud
 intelligere. Inter quas plagas
 Convertit in sanguinem flu-
 mia eorum, et pluviales aquas ne-
 biberent. Misit in eos mus-
 cam caninam et pungebat eos
 graviter et ranas et disperdit
 eos) quia in nullo loco poterant
 stabiles esse propter ranas. Et
 dedit eruginem) i. vento vireti
 qui corrumpit segetes (fructus
 eorum) et fructus pro labore eorum
 productos locustis. Et occi-
 dit in grandine vineas eorum
 et moros eorum in pruina) vel in
 frigore corrumpente. Tra-
 didit grandini iumenta eorum)
 existentia in campis (et posses-
 siones) igni. Misit in eos) ef-
 fectum ire (sue indignationis)
 per plagas dictas et sequentes (in-
 missas angelos malos qui fue-
 runt executores diuine iusticie in
 persecutionibus egypti. Quia fe-
 cit semite ire sue) i. semitam in
 viam auertit: quia ex quo per prima fla-
 gella non fuerunt correcti pla-

ge aptiores sunt augmentate
 unde sequitur (et non pepercit a
 morte) vitas (eorum) et iumen-
 ta eorum in morte percludit. Et
 percussit omne primogenitum
 in terra egypti non solum hominum
 sed omnium iumentorum primo-
 genita primitias omnis laboris
 eorum) ut ordeum et licam et similia
 que cum nature sunt in taber-
 naculis) egyptiorum descendenti-
 um de (chaz). Prophecia nunc
 ostendit quomodo deus eduxit indeos
 de egypto et induxit in terram promissa-
 tionis et iterum in gratia offende-
 runt eum sic dicentes. Et eduxit
 de egypto (propter in suum) israel
 diligentem custodiendo sicut pa-
 stor oues suas (et perduxit eum
 tanquam gregem in deserto) quod erat
 inter mare et egyptum. Et
 eduxit eos) per desertum in
 spe) veniendi in terram pro-
 missionis (et non timuerunt)
 quia (inimicos eorum cooperuit
 mare). Et induxit eos) in
 terram promissionis que dicitur
 sanctificata propter hierusa-
 lem in qua edificatum erat templum
 in monte) moria (quem monte) non
 gladius eorum) acquisiuit) sed
 (dextera) i. potentia (eius)

hoc modo acq̄siuit: qz. Eiecit a presētia (eorū gentes) chanaanēas q̄ prius terrā illā obtinebant: et alias ibi habitātes et forte diuisit singulz tribubus terram promissionis eā mensura antiq̄t̄ tenso (funiculo) terram diuidebant. ¶ Et habitare fecit i domib⁹ villis ciuitatibus et castris agētib⁹ edificatis tribus israel. ¶ De ingratitude iudeorū et eorū ptumacia z qd̄ eis irato dño ptigerit propheta (expōit dies: z illz beneficis non obstantibus. ¶ Tentauerunt deum) diffidentes de diuina virtute (z exacerbauerunt deum excelsum) prouocantes ad iram et precepta eius nō custodierūt. ¶ Et aduerteēt se) sciēt ab eo (z nō seruauerūt pactū) i. legē quas pepigerāt obseruare) quē admodū patres eorum q̄ adorauerūt vitulū et multipliciter offenderunt in deserto) cōuersi sunt in arcus prauū). i. similes facti sūt arcui prauo: arcus prau⁹ dicit malicia pctōz que nō emittit percutit: s; in se magis per-

cula directa cōuertit. ¶ In iram concitauerunt euz immolando ydolis (in collibus suis) z cum honorem deo debitum (sculptilib⁹ suis) impertirent ad indignationez: et vindictam (prouocauerūt). ¶ Propheta numerat vindicte genera quibus punitus est populus ille perfidus dicens. ¶ Aduertit) de⁹ predictam populi nequitiam (z spreuit z ad nichilum rediit valde israel) tradens euz captiuitati aliorum populorum post mortem iosue. Et repulit) propter eorum nequitiaz ciuitatem (silo) que fuit destructa per philisteos i qua erat dei archa illo tempore z ideo dicitur (tabernaculus vbi habitauit) inter homines quia ibi de⁹ responsa dabat. ¶ Et tradidit i captiuitatez virtutem eorum). i. archā que erat virtus eorū. qz ea p̄ntē sēper vincebant inimicos (z pulchritudinē). i. eandem archā de qua ipsi gloriabantur sup oēs gētes (i man⁹ inimici) sc; philistinorū a quibus captā ē. ¶ Et pelusit i gladio

Psalmus. lxxii.

pp̄m suū) p̄mittēse eos ad ini-
micis occidi (z hereditatem
suā) reuit. **I**uvenes eorū co-
medit) furoz vel gladius ini-
micozū (z virgines eoz nō s̄
lamētate) qz cū quilibet q̄re-
ret locū fugiendi dimitteban-
tur mortui isepulti/ z in lamē-
tati. **S**acerdotes eorum) .s.
ophni z sinees filij heli) i gla-
dio philistinorum (cecidērūt
z vidue eorum non ploraban-
tur) eadem ratione que virgi-
nes. **P**ropheta ostendēs
ultionem in ipsos aduersa-
rios retortā dicit. **D**omin⁹
qui prius (tanq̄ dormiens) vi-
sus est: quia populum suum
dimisit affligi ab inimicis (ex-
citatus est tanq̄ potēs) incen-
sus (vino) qz tunc sunt hoies
ad iram faciles: z ad virtutē
potentes quando post crapu-
lam de somno surgunt exci-
tatus dico ad inferendam vi-
dictaz hostibus .s. philisteis
qui archā dñi rapientes loca-
nerāt iuxta deum suuz dagō
Et percussit inimicos suos in
posteriora) i secretiori parte
natiuz) vt etiā viui a soricib⁹
rodentibus eozuz anogere-

crabili morte punirentur (op-
probrium sempiternuz dedit
eis) quia nullus alter taliter
punitus est quod in sempiter-
num diuulgabitur q̄ diu scri-
ptura sancta in qua redactus
est legef. **I**n inimicos suos ita
percussit s̄ suos reedificauit
eligendo tribuum pro regia
dignitate dicens. **E**t repulit
tabernaculus ioseph) vt inde
esset rex (et tribuū efraim nō
elegit) ad regiā dignitatem.
Sed elegit tribum iuda) vt
faceret inde regem (mentem
syon quem dilexit) eligēs ad
cultum suum. **E**t edificauit)
super salomonem (sanctum
edificium) suo nomine depu-
tatum (sicut vnicornium): qz
sicut illud animal non permit-
tit aliud animal accedere ad
cubiculum sic deus prohibuit
alienigenam intra templum
ministrare (in terra) .i. i hieru-
salem qua ifundauit) p cul-
tu suo: z folio suo stabiliter q̄-
tus fuit ex parte sua: z ita fuis-
set nisi peccata israel impedi-
uisset. **E**t elegit dauid seruuz
suis (in tribu iuda: z iter filios
ysai) quis esset iunior (suis)

litos gregibus ouium sequentem
 oues fetus (accepit enim) in rege
 et ita ex pastore pecudum ad re-
 gimen hominum est translatus: unde
 sequitur. **P**ascere). i. elegit
 ut pascat populum descendem
 tem de iacob et israel populum
 eundem a deo speciali-
 ter dilectum sibi. **E**t governa-
 vit eos in puritate conscientie:
 et in operibus ab eo prudenter
 actis (deduxit eos) ad vir-
 tuose et pacifice viuendum.

Argumentum.

Psalmus. lxxviii. in quo pro-
 pheta deplorat captiuitatem
 hierusalem tempore regis an-
 tiochi.

Introductio.

Propheta dauid licet lo-
 gis ante temporibus quam rex existeret
 antiachus: omnia tamen
 more suo quasi transacta refert
 que spiritu sancto repletus
 preuidebat esse futura. unde de
 flens pietatis affectu ait **D**.

Quod **E**us vene-
 runt gentes) in
 iudeam tunc he-
 reditatem tuam
 polluerunt san-
 ctum templum tuum (sacrifi-

cando in eo ydolis suis (posue-
 runt hierusalem) euerentes eas
 quasi casulam vel sicut tugu-
 rium siue acerium lapidum
 ubi solent custodes poni ad
 custodienda pomeria. **P**o-
 sue sunt cadauera in sepulta (ser-
 uorum tuorum escas volatilibus
 celi (et non solum illis sed et
 (bestiis terre). s. lupis et canibus
 posuerunt escas carnes sceleratorum
 tuorum. **E**ffuderunt sanguinem
 eorum in tanta copia: et ita vili-
 sine aliquo respectu misere sicut
 (effuderunt aqua) et non solum
 intra muros: sed etiam usque
 (circum) hierusalem et non
 erat qui sepeliret) quia per eod-
 dem periculi omnes inuoluerat
Facti sumus opprobrium)
 omnibus in circuitu gentium
 (substantio et illusio his qui in
 circuitu nostro sunt) et his qui
 nos ad famam templi hono-
 rabant despectibiles facti su-
 mus. **P**ropheta deprecatur
 dominus pro populo israel
 contra inimicos: et insultans
 dicens. **E**t loquor domine
 israelceris in fines) quoniam tu hoc
 sustinebimus et videbimus
 ita affligi pro te: et non vlcisce

Psalmus. lxxviii.

ris nos (vsquequo accēdet) et multiplicabit (velut igni) indignatio tua. Effunde irā tuā .i. indignationē tuā abundantē emitte (in gentes q̄ te nō pauerūt per verā fidē nec coluerūt: s; sunt ydolatre et reges (qui nōmē tuum nō inuocauerūt) in te credentes: sed demonia vel aliquā aliā creaturā. Debes o dñe effundere irā tuam. Quia israeliticum pplm p magna parte crudeliter cōsumpserunt sicut cibus consumitur et ciuitates iudee (desolauerūt) et destruxerunt. Cōfitebor domine nostra pctā mea fuisse ista flagella: s; deprecor pietatem tuā. Ne memineris ad puniendum iniquitatum nostrarū antiquarū nō tñ nouiter factarū: s; quas a patrib; accepimus (cito pueniāt (nos mie tue) ne in toto absorbeamur per desperationē (q; omnib; admniculis (pauperes facti sumus nimis. Adiuua nos deus) qui tribulationibus sēper sollicitus es saluare nos (et ppter gloriam) et honorē (nominis tui

dñe libera nos) nō ppter meritum nostrum (et propicius esto peccatis nostris propter nomen tuum) .i. propter bonitatem tuam non ppter nostram iusticiam. Adiuua nos oro. ¶ Ne forte dicant) iter gentiles (ubi est deus eorum quasi dicerent vel non est: ē tā parui momenti q̄ nos pōt suos adiuuare: et vindicta fiē da in eis ita cito fiat vt (oēs nationes) .i. gētes intelligāt deum ī eos se uicisci: et etiam nos (oculis nr̄is) videamus. ¶ Ultio sanguinis seruorū tuorū q̄ effusus est introeat ī cōspectu tuo: et gemitus compeditorum) .i. eorū q̄ captiui tenentur vt liberentur. Secundū magnitudinē) potētie tue (filios) .i. imitatores eorū qui p veritatis defensione occiduntur. s. veritatis defensores (possid) et custodi ne aliqua tribulationis asperitate possint reuocari. ¶ Et redde vicinus nr̄is) philisteis et alijs nationib;: ī circuitu iudee positis vindictā pfectā: et vltionē plenā q̄ septenario nūero designatur (in sinu eorū) .i.

Psalmus. lxxviii. Fo. crida

in anima ad qd te moueat (i-
properiū qd exprobrauerūt
tibi dñe) attribuentes impo-
tenti e tue captiuitatē nr̄am.

¶ Nos autē populus tuus:
z oues pascue tue confitebimur
tibi) cōfessione laudis p
liberatione nostra (in sempi-
ternū) Non tñ cōfitebimur
sed etiam ¶ Annūciabim⁹
alijs (laudē tuam) quādiu ali-
qua generatio erit.

¶ Argumentum.

Psalmus. lxxix. in quo mo-
net nos in melius cōmutari
et ad christum dirigi.

¶ Qui
es rex cuius ar-
bitrio z creata
sunt z admini-
strantur vnuer-

sa: rex dico sp̄s̄r (israel) .i.
eorū qui te puro corde p̄spi-
ciunt intēde desiderio: z pe-
titioni sc̄tōz qui aduētū tuū
desiderant qui deducis per
ap̄tos populū credentem de
gentib⁹ significatū (pioseph)
ad caulas dei tanq̄ oues ad
pascua. Qui sedes) super
illas sublimes pt̄ates celoz

appare in mundo in forma
nostre mortalitatis assumpta
videant te ppli qui per istas
tres trib⁹ (effraim beniamin
z manasse) designāt. ¶ Excis-
ta potētia tuā z veni) .i. ma-
nifesta in filio qui est virt⁹ tua
per incarnationē ei⁹ (vt sal-
uos facias nos) de potestate
diaboli. ¶ Deus) virtutū
(conuerte nos) auerfos a te:
aliter non conuertemur: nisi
tu facias qui solus potens ē
qui vult vnuerfa cōplere (et
ostende) filium tuum z salu-
erimus). ¶ Domine deus
virtutū) celestū (quousq̄) ira-
tum te ostendes michi seruo
tuo: ad te orāti differēdo mie-
tere filium pro cuius aduētū
totiens te rogauit. Quousq̄
Libabis nos pane lachry-
marum). .i. permittes nos af-
fligi tot tribulationibus et
doloribus lachrymosis: qz
vir sanctus ipsis suis lachry-
mis pascitur: et reficitur sci-
ens tribulationem quā pati-
iur: vel p̄pter exercitū vel p̄-
pter remissionē pctōrū vari-
sequitur (potū dabis nobis in
lachrymis) q̄ rōne predicta

Psalmus. lxxviii.

sanctis viris sunt potus et re-
fectio: que lachryme erunt (in
mensura). s. quales sustinere
possumus: quia omnipotens deus
consulens fragilitati nostre modi-
ficat: et quadam mensura tempe-
rat flagella sua. **Ps.** fusti nos
in contradictione gentium (vici-
nis nostris) quia nobis colentibus
et predicantibus te deum verum con-
tradicitur ab eis multitudine
simulacrorum suorum (et inimici
nostri) irrident nos qui fru-
stra sperantes ut salvi simus.
**Sed contra istos. Deus vir-
tutum. conuertere nos totos ad
te ut te toto corde diligamus
(et ostende) pietatem filii tui
(et salui erimus:) ipsa enim
est per quam laqueos mortis
euasimus: ipsa denique est que
dignis et confitentibus cele-
stia regna largitur. **Vinea**)
i. populum iudaicum quem tu
excolebas sicut bonus agri-
cola vineam suam (translatis
de egypto in terram pro-
missionis eiecisti gentes). s.
amorreos iebuseos etc. (et plan-
tasti) firmiter collocando: et
secure habitare fecisti. **Dur-**
itineris fusti in conspectu eius)**

quia in nube preeunte per diem:
et in columna ignis preeunte de
nocte: manifeste te eis ostendi-
sti (et plantasti radices eius). i.
principes. s. moysen et aaron et
prophetas qui in cultu dei et
fide radices et fundamenta fue-
runt aliorum (et) populus ille
(implevit terras) promissio-
nis et multiplicationem pro-
lis. **Umbram eius**). i. cura et
solicitudo de eis regendis
(operum) maiores qui hic di-
cuntur (in domos) ne per sua vo-
luntate ipsi agerent: sed cure
subditorum totaliter intederent
(et arbuta). i. excrementa hu-
ius populi cooperuit (cedros dei)
i. altissimos eorum prelatos et
doctores: quanto enim magis
illa vinea siue populus cre-
scebat: tanto maiori cura et sol-
licitudine prelatorum oc-
cupabantur et ita vinea ista cre-
scendo cooperuit omnes san-
ctos prophetas et patriarchas
cura et sollicitudine. **Et exten-**
dit) hec vinea (palmites
suos). i. filios suos hinc ierusa-
lem (vsque ad mare) mediterra-
nense quo terminatur regnum
iude (et vsque ad flumen) iordani

nis (propagines eius) filios filiorum. **D**ñe cum tot beneficia contuleris illi populo. **E**t qd ergo (destruxisti maceriam eius). i. custodiã angelicã qua eam vallaueras: subtraxisti p̄tectionẽ ei⁹ (z) exposuisti eam gẽtibus (vindemiãt eam) (spoliando diripiẽdo z cõculcant (oẽs) gentes q̄ iurta eam sunt. **E**t exterminavit) extra terminos patrie sue eiecit (eam captiuã do aper). s. vespasian⁹ in mundus fortis egressus (de silua) gentilitatis q̄ (singularis). i. superbus (ferus iudeis (despicius est eaz). i. totaliter cõsumpsit. **D**ñe **D**eus virtutum) quãuis exterminata sit vinea: z cõsumpta p̄ maiori parte vt tñ reliquie salue fiant (puertere) ab ira tua: et p̄pitiare ei (de celo) et vide iudulendo ei (z visita) mittẽdo filiũ tuũ q̄ sanat eã egrotantem. **E**t ne peat vinea ex toto. **P**erfice eam) i fide filij tui quã inchoasti i vmbra legali (quã plantauit dextera tua) p̄piciatio tua: z perfice eam (sup) fidẽ filij tui fun-

datam z (quẽ p̄firmasti tibi) .i. tuũ esse filiũ naturalem ostendisti dicens: hic est filius meus dilectus in quo michi bene cõplacuit. **Q**ui igne pietatis vel cupiditatis. **S**uccensi) z occultis iniquitatib⁹ (suffosi) ex eadẽ gente in xp̄s credere noluerunt (ob increpationẽ) terribili i die iudicij (vultus tui). i. filij tui (peribunt) **Q**uia tãdiu mali eris m⁹ donec saluator adueniat ideo. **F**iat manus tua). i. operatio tua ostẽdat potentia (sup virũ). i. xp̄m qui ad dexteram sedet (z super filium hominis). s. virginis. s. eundem xp̄m qui ita est. filius dei: vt etiam sit filius virginis (quẽ confirmasti tibi) supra est expositum. **H**oc fac vt orauit. **E**t non discedimus) per aduersionez a fide ultra qui prius discessimus (z viuificabis nos) vita gratie in p̄nti: z glorie in futuro (z nomen tuũ inuocabimus) illud. s. nomen quo deus pater appellaris: inuocabim⁹ edocti a filio tuo qui institutione salutarĩ nos docuit sic

Psalmus. lxxx.

orare: pat noster &c. ¶ Dñe
deus virtutū conuerte nos)
ad te pfecte diligendū (oñde
faciē tuā) p apertā visionem
(& salui erim⁹) qz i clara visio
ne dei & pfecta fruitione con
sistit eterna salus nostra.

¶ Argumentum.

Psalmus. lxxx. in q̄ monet
vt cōtemptis terrenis ad ce
lestia mente ascendamus.

¶ Introductio.

¶ Vox ecclesie: o fidelis.

Exultate cor=

e dis deuotiōe (deo)
q̄ nos iuuat in oib⁹
p̄suris n̄ris (iubi=

late) serplicabili leticia (dō)
populi fideles designati p̄ ia
cob) q̄ fuit verus cultor dei.
Et vt possitis exultare & iu
bilarē. Sumite (sequentia
instrumēta musicalia. s. psal
mum). i. bonam operationez
(et date) deo (timpanum) id
est laudez eum vestre carnis
mornificatione: et his duob⁹
adiungatur) psalteriuz iocū
dum cum cithara) id est deuo
ta oratio ¶ Buccinate id ē
annūciate alijs laudē alta vo

ce (in insigni) festo turbarum
id est in inuocatione vestri q̄
per septiformē gratiam spi
ritus sancti fit. i. preconiali
voce cantate cū noue regna
tionis gaudia fueritis con
secuti q̄ vobis debet esse ma
gna solēnitas Ideo (buccina
te) in p̄dicta solēnitate. ¶ Qz
preceptum est in israel) illis
ad litterā nobis spūalr (et) si
negligitis timendū est vobis
qz iudicium est deo iacob)
qz p̄ceptum enim illud datū
est p̄ eū qui est futurus iudex.
Illud p̄ceptū. i. legē. ¶ Pos
fuit) dominus in populo iu
deorum desinato hic per (io
seph) cito post exitū de egip
to q̄ lex eēt illi testimoniu qd
esset faciēdū & qd timēdū vñ
seq̄t (cū) ille p̄p̄s (exiret) d̄
egyptio (liguā quā n̄ nouerat
audiuit). i. legez. ¶ Mōuit)
dñs dorsū) populi israeliti
ci) ab oneribus luti & lateris
q̄bus p̄mebat in captiuitate
egypti cui⁹ populi (man⁹ ser
uierūt i cophino) cogebātur
em i instrumētis portare fi
mum & feces de ciuitatibus.
¶ Propheta in persona dei

Psalmus lxxx. Fo. cxlii.

recolentis beneficia prestis-
ta populo israel vt grauior
estimetur eius offensa dicit.

In tribulatione dure serui-
tutis tue (inocasti me) vt li-
berarē te (z liberaui te) de ca-
ptiuitate educendo (z exau-
diui te i abscondito) angustie
tue: z tēpestatis quā. s. audien-
tibus egyptijs ad me gemere
non audebas z etiam (pba-
ui te apud aquā paradicio-
nis) vt i de potentia mea. i.
bonitate te reperi dubitātes
Hec bona omnia feci tibi: z
ideo Audi) o (popule me⁹)
z intellige z testis ero veri-
tatis q̄ te si legē meā trans-
gressus fueris (israel si audie-
ris me) obtēperādo p̄ceptis
meis (nō erit i te de⁹ recēs)
deus n̄r nūq̄ fuit recens nec
nou⁹ in tpe fact⁹ s; antiquis-
simus sp̄ ab eterno: z in eter-
nū (nec adorab; deū alienū)
qui noīe z nō essētia siue na-
tura sit de⁹ Nō adorabis di-
co deū alienū quā ¶ Ego sū
dñs deus tuus q̄ eduxi te de
terra egypti) z nō ali⁹ (dila-
ta os tuū) ad petēdū tibi vti-
lia (z implebo) desiderū tuuz

Ego sic amonui eos (z n̄r)
¶ Nō audiuit pp̄s) q̄ me⁹
deberet esse p̄ admiratiōem
meā z israel nō itēdit michi
ingrat⁹ tot bñficijs. (Et) q̄
attendere noluit. iō Dimisit
eos) vt p̄ suo libito ad oēs
sui cordis voluptates ferāt:
z ip̄i subtracta grā mes ibūt
in peccatis enormibus: z er-
rorib⁹ ab eis nouiter inuētis
Sic eos dimisit: sed si popu-
lus me⁹ audisset me) creden-
do z ipse facius verus (isra-
el si in vjs meis ambulasset)
p̄cepta mea obseruando.
¶ Pro nichilo forsitan). i.
vere absq; vlla difficultate
(inimicos eoz humiliasset)
eos ad nichilū redigēdo (et
super tribulātes eos) osten-
dissem potentiā (meam) eos
interficiendo. ¶ Propheta
de eorum eterna dānatione
loquens ait. Inimici dom̄i
ni). s. iudei qui deberent esse
amici (mentiti sūt ei) nō red-
dentes p̄missa quibus se ad
p̄cepta omnia eius implē-
da bonis pollicitationibus
obligauerunt: z ideo (tem-
p⁹) p̄nitionis eorum erit in

Ps. ij.

Psalmus. lxxxi.

eternum. Et merito veniunt
damnandi: quia deus **¶** Li-
bavit illos ex) Intima medul-
la frumenti et saturavit eos
de melle) fluente de petra: in
rupibus enim illius terre erat
mel in copia.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. lxxxi. i quo mo-
net credere christum verum
deum et verum hominem esse.

Eus factus

o homo (stetit in sy-
nagoga). i. con-
uentu iudeorum

honoratus quos deos dicit: iuxta
morem illum quod dicitur quicumque
magni viri: in medio horum do-
rum stetit) christus in assumpta natu-
ra secundum illud: medius autem
vestrum stetit (in medio autem
dudicat). i. discernit bonos
ac iustos qui maiestatis sue
monita fidei secuti sunt a
malis. **¶** Ad iudices accu-
sans eorum pravam consue-
tudinem ait **¶** Et si quo iu-
dicatis iniquitatem) contra dicentes
legi quam vobis dederam
prophetas iniuriis afficitis
quos vobis miseram) usquequo)

extenditis (iniquitates) iudicium
vestri quod iniquum iudicium facit?
super me quod propter vos veni: quod
vobis tanta bona feci: quare ac-
cidere disponitis et vos o mi-
nores: quare consentitis iniquis
iudiciis maiorum quare cum in-
sanientibus insanitis. Nolite
ergo iudicare iniquitatem: sed
¶ Iudicate recte scilicet christum
(egenum) qui semper terras
facultates contempsit: quod cum esset
diues: pro nobis factus est pau-
per (et pupillum) qui sibi presi-
dium non quesivit in terra: iu-
dicate dico ut eum liberetis
et humilem et pauperem) id est
iustum ostendite et predicat. Et
vos minores qui plures estis
¶ Eripite pauperem et egenum)
christum scilicet de manu maiorum
ne permittatis eum amplius
capi: et (de manu inde qui
iniuste persecutus est cum libe-
rate. Ego ita monui eos: sed
tamen ipsi. Nescierunt) non
cognouerunt christum: et quare
hoc: quod non intellerunt). i. non
crediderunt scriptum est enim nisi
credideritis non intelligetis
et quare hoc quia in tenebris
ambulant) in obscuro vitiorum. et

Psalmus. lxxii. Fo. cxy.

cecitate infidelitatis detine-
bantur. ¶ Et signum dāns
propheta iudeis q̄ agnoscant
xp̄m ait mouē b̄ntur oīa fū-
damēta terre nā i eius mor-
te terra mota est ⁊ petre scisse
sūt. Et tñ ¶ Ego dixi si vul-
tis credere ⁊ mandata dei cu-
stodire dñestis participatio-
ne gr̄e mee. ¶ Mira dei gra-
tia cum solus sit virtus ⁊ sub-
stantialiter deus inde p̄stare
participium nominis sui ho-
minibus ⁊ filij excelsi (oēs)
per gratiam: et adoptionem
omnes scz qui sanctis iussio-
nibus acquiescunt. ¶ Verba
deflectit ad impios dicens.
¶ Vos autem impj et incre-
duli non eritis sicut dñ viue-
tes vita eterna: sed (moriemini
sicut homines) p̄cōres in
p̄cō infidelitatis: ⁊ vos ma-
iores superbiam vestram in
christum exercētes (cadetis)
in profundum inferni: ita ir-
recuperabiliter (sicut vn⁹ de
principibus) id est diabolus
qui de celo proiect⁹ corruit
et penam sue perueritatis
inuenit ¶ Vos quidem cade-
tis: sed iij. ¶ Deus exurge)

de sepulcro et iudica terre:
nos illos iudeos dāna eos
qui ita te crucifixerunt (quo-
niam his repulsis (tu heredi-
tabis in omnibus gentibus)
pro vna iudeorum gente q̄ tibi
quondam hereditas pecu-
liaris ex omnibus mundi na-
tionibus fuit hereditatem ac-
cipies omnes gentes.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. lxxii. in quo
inueni iustos ad patientiam.

¶ Introductio.

¶ Propheta p̄uidens chri-
stum in maiestate magna vē-
turum ad iudicium et admi-
rans ait.

Omne q̄s
similis erit tibi
cū ad iudi-
cium in maiesta-

te tua magno āgelozū exerci-
tu comitāte venies: null⁹ ne
taceas) dñ i ipsos sniam ite
maledicti i ignē eternū (nec)
aliq̄ miseriōe p̄pescaris aut
mutescas a vidicta eoz sz cō-
prie eos. pena etna. ¶ Pro-
pheta de p̄secutiōe ātirpi fu-
tura loquens ait. Ne taceas
dñe dico Q̄ m̄ inimici tui) sū
ps. iij.

Psalmus. lxxii.

et ipsi membra tumultuosas se-
 ditionibus (sonabunt) et di-
 cendo doctrine tue et detrahē-
 do tibi (et quod oderunt te extollēt
 caput) sibi scilicet antixpian qui
 tanta potestate gloriabitur ut
 se et deum presumat dicere excel-
 sum. ¶ Super populum tuum xpianum
 maligno animo sunt consiliati ad
 populi tui depressionem et non in-
 fuerunt consiliati: sed et (cogitauerunt
 quis eorum peiorem sententiam
 possent dare cogitauerunt di-
 co non tantum aduersus medio-
 cres sed (aduersus sanctos sus-
 os.) Et exhortantes se inui-
 cem in suo consilio. Dixert
 venite et disperdamus) popu-
 lum christianum (de gente) id
 est mundo (et non memoretur
 nomen israel). i. nomen christi-
 anum ultra. ¶ Et ostendens
 vnum erit eis tanta fiducia ope-
 randi malum dicit. Quoniam
 erunt multi et vnanimes quo-
 niam (cogitauerunt simul. in
 te studiose omnes in vnam pra-
 uam nocendi voluntatem con-
 cordantes (disposuerunt ad-
 uersum te) pactum firmum ut adu-
 nato studio persequantur sanctos
 tuos: omnesque qui ab eorum

errore dissentiunt: et (disposu-
 erunt) ad hoc homines terrena-
 amantes et sanguinem sitien-
 tes prauos impios qui per ha-
 bitantes (in tabernaculis ydu-
 meorum et his in aclitarum) de-
 signantur scilicet eorum irerpre-
 tationes. ¶ Propheta per meo-
 rat inimicos christi sub vocabu-
 lis gentium que pugnaverunt is-
 rael iuxta interpretationes co-
 rum. ¶ Et Boab id est homo abutens
 lege (agar) id est homo alienus
 a deo: (gebal) homo simulans hu-
 militatem: (amon) populus tur-
 bidus furiosus: (amalech) ho-
 mo lincens terram. s. fallaciter
 blandiens philistin qui hic
 dicuntur (alienigene:) inter-
 pretantur cadentes potione
 id est homines ebrii diuitibus
 et prosperitate seculi (cuz ha-
 bitantibus tyrum) quod inter-
 pretatur angustia per quod
 possunt intelligi possidentes
 et amantes terrena: propter
 que multum angustiantur ille
 sunt gentes que disposuerunt
 inter se fedus pugnandi con-
 tra gloriam nominis tui et sanctos tu-
 os et ecclesiam tuam. ¶ Et tenim
 assur) que interpretatur elatus superbus:

et significat diabolū q̄ (vēiet cū illis) malis ad p̄secutionē fideliū et hī oēs operante ī se diabolo (fcti sunt ī adiutoriū filijs loth) q̄ interpretatur declinans. i. in adiutorium fatellitibus diaboli qui a veritate declinavit. Ita ista disposuerūt q̄ te sed tu dñe. Fac illis sicut fecisti populis illis p̄secutoribus populi tui israel. s. (madiā) et (sisare sicut iabi) quos oēs miraculose debellasti p̄ populū tuū israel iuxta (torrentem cyso). Disperiserūt iuxta fōrē (endo et fcti sūt vt sterco terre) q̄ eorū cadavera p̄putruerūt q̄ remanserūt in sepulta super terrā. ¶ **P**ōe p̄sterne et disperge (p̄cipes inimicorū) populi p̄piani sic ozeb et zeb et zebec et salmana) quos etiam miraculose debellasti p̄ gedeone et tercentos viros cum eo. Depone ēt dñe. ¶ **O**mnes) p̄cipes eorum (Qui dixerunt) ore et opere possideamus ianctuarium dei). i. populū sanctū (dei) et hereditatē. ¶ **D**e me pone illos vt rotā vt ī infernū celerio

curso deuoluātur (et sicut stipulā ante faciē vēti vt sicut stipula oī vento circūferē: ita illi vbiq̄ disp̄gant. ¶ **P**reterita mala sentiāt in p̄nti: ī alia vero vita. Sicut ignis q̄ cōburit siluā ex magna potentia et sicut flāma cōburens mōtes) ex ardoris vehementia. ¶ **I**ta p̄sequis illos ī tempestate tua). i. ī iudicio quod subito quasi tēpestas veniet et in die vindicte tue ostendes te eis iratum penam eternā eis inferendo. ¶ **P**ropheta postq̄ petiit dānationē malorū mō petit p̄uersionē saluandorū dicēs Imple facies eorū s. p̄secutorum qui p̄uisi sunt ad salutem (ignominia). i. fac eos sibi et alijs ignominiosos videre vt erubescant de peccatis (et) sic querent nomen tuum domine vt fiant christiani qui anteerant obstinati. ¶ **D**e malis obstinatis qui conuertit nolunt ait. ¶ **E**rubescant) de turpiditatibus suis (et conturbentur) de penis duraturis (in seculū seculi et p̄fundantur) in aīa et corpore et pereant) eternis torz

Psalmus. lxxiii.

metis. ¶ Et tunc saltē (co-
gnoscant) p̄ experiētiā pene
inflicte (q̄) puenit (tibi) ves-
traciter hoc (nomen dñs). i.
magnitudinē tue potētie: co-
gnoscāt ēt q̄ tu solus altis-
simus) super oēs terrenos q̄
potēs es pueris p̄cere z ob-
stinatos etna vltiōe dānare.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. lxxiii. in quo
monet ad amorem eternozū

¶ Prop̄heta i p̄sona ecclie
ad sup̄nam hierusalē perue-
nire cupientis ait.

Quam id ē
valde amabilis
patria celestis:
o (q̄) desiderā-
ta (tabernacula
tua) valde p̄ciose: speciose z
lucidissime sunt mansiones
tue (o dñe) āgeloz (p̄cupiscit
sua mea) intrare (i atria tua)
z lāguet p̄re desiderio q̄ actu
nō ingredit. **A**īa mea z ca-
ro mea exultauerūt) de spe
perueniēdi (ad deū viuū)
¶ Et enim) dñe si (passer) q̄
rit (sibi domū) in qua p̄mane-
at (z turtur) sibi (nidū) q̄rit

(vbi reponat pullos suos)
quanto magis hō ratiōis ca-
par debet querere locū vbi p̄-
petuo quiescat q̄ non est ali-
us nisi tu deus i quo solo po-
test q̄scere cor humanū (ni-
dus autē quē cōcupisco in-
uenire sunt.

¶ Altaria tua
dñe virtutū) mansiones tuoz
sanctorū vbi iugiter tibi offe-
rentur sacrificia laudis (rex
me) q̄ in regis in via eūtē
ad illa altaria (z de) meus) q̄
ad hoc creasti. **H**ec miruz si
cor meū z caro mea exult-
ant de hoc qm̄.

¶ Beati q̄
habitāt in domo tua) celesti
(dñe i secula seculozū lauda-
būt te qz in cōp̄chensibilis
pulchritudo diuinitatis san-
ctis tuis p̄sens semper erit.

¶ Q̄stēdit quo auxilio que-
ratur ad domū dei dicens.

¶ Beatus vir) spe in hac vi-
ta est q̄ hz (auxilium a te) qz
alias nō pōt cum beatitudo
illa oēm excedat creatam fa-
cultatem p̄ qd̄ auxilium gr̄e
tue (ascensiones disponit in
cordē suo) virtutibus q̄bus
tanquā gradibus virtutū ad
domū celestē ascendere me-

reas (disponit) dico (in valle
lachrymarū) p peccatis lo-
cus (quē) de homini ad me
rendū (istituit.) ¶ (Etenim)
talib⁹ dabit benedictionem
suā) xp̄us (legis) euangelice
latoz z isti (ibunt de virtute
in virtutē) sp̄ pficiēdo ī aug-
mento gracie donec pueniāt
ad vitam eternam que confi-
stit in plena visione (oci) z s̄c-
torū suorū. ¶ Prophe-
ta orat in persona xp̄i fidelis-
simi associari beatis dicens.
Dñe deus virtutū exaudi
orationē meam) dando mi-
chi illas virtutes p quas as-
cendit ad te videndum cito
(percipe) orationē meam (o
deus iacob) Dñe deus p̄-
tector n̄r aspice) ad p̄-
ces nostras acceptando eas
z si non ppter nos: saltem re-
spectu meritorū filij tui q̄
est ymago tua. Ideo o dñe
deus cupio peruenire in do-
mū tuā Q̄ z melior est dies)
illa que vna est continua et
eterna cui nunq̄ succedunt
tenebre in atrijs tuis) in ha-
bitatiōe celesti (super milia)
annorū transeuntium. Et

vt ad illa atria merear ad-
mitti. ¶ (Elegi abiectus cē)
in humilitate viuere hic in
ecclesia militate (q̄) diuitijs
z honoribus hui⁹ seculi abū-
dare inter pctōres. Hoc autē
tō elegi. Q̄ in miam z veri-
tatē diligit de⁹) miam pctā
condonando veritatem vera-
citer ad implendo qd̄ pmisit
sanctis suis. s. (gratiā) in pre-
senti: et gloriā in futuro.
¶ Dabit) qd̄ veraciter ser-
uis suis grām z gloriā: qm̄.
Non priuabit bonis) grē et
glorie eos qui ambulant) et
pseuerant (innocētis) talis
nō pōt priuari munerib⁹ dei
q̄ iam hic dona beate puer-
sionis accepit z ideo (dñe) de-
us (virtutū beatus hō q̄ spe-
rat in te) non in rebus secu-
li transitorijs z caducis.

¶ Argumentum.

¶ Psalm⁹. lxxiii. in quo
monet p fidem accedere ad
xp̄z vt hēat eius benedictio.

¶ Introductio.

¶ Propheeta preuidens fu-
tura quasi preterita ppter cer-
titudinem narrans ait.

¶ Exclamatio.

Licet xp̄us pacem locutus
sit super omnes (q̄ conuer-
tentur ad eū. Verūt̄ p̄pe)
iudeos q̄ soli inter alias gen-
tes timere dicebant̄ deū: q̄
legē eius receperāt: xp̄us na-
scetur: z miserū redēptio-
nis hūane perficiet vt (terra
nostra) p̄missionis hanc glo-
riam habeat q̄ i ea ex gente
sua saluator natus sit z pacē
in oēs fuerit locut⁹. ¶ Mis-
ericordia et veritas) si nul-
quenerunt in aduentū xp̄i:
m̄ia q̄ fil⁹ dei assump̄it car-
nē: veritas q̄ impleta est p̄
missio factā patrib⁹ veteris te-
stamēt̄i de icarnatiōe filij dei
z xp̄o p̄ suā passionē satisfā-
cientē p̄ nobis (iusticia z pacē
z cordiā fecerūt. Ideo quene-
rūt m̄ia z veritas z iusticia z
pacē cōcordiā fecerunt quia.
¶ Veritas) .i. xp̄s (de ter-
ra orta est) .i. ex maria virgi-
ne verbū caro factū (z iusti-
cia de celo p̄spexit) q̄n hūa-
no generi p̄clitanti filij⁹ dei
mirabili dispensatione sub-
uenit vñ sequit̄. ¶ Etenim
dñs dabit benignitatem) .i.
gr̄az inspiratē p̄ xp̄z z facul-

tas liberi arbitrij nostri asp̄sa
illa benignitate (dabit frus-
ctū suū) .i. bona opa. Licet
de⁹ dicat̄ z sit benign⁹. Jus-
ticia) :ñ añ eū ambulavit)
parā sei viā. p̄ma iusticia ho-
minis est vt puniat se malū: z
faciat se bonū: et hec est via
deivt veniat ad eū z sit i cor-
de ei⁹ (ponet i via) sic parata
vestigia sue imitatiōis deus

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. lxxv. in quo
monet ad orationem.

¶ Introductio.

¶ Christus ex forma serui
ad patrem ait.

Dinclina ad
me aurē clemē-
tie tue z exaudi
me vt desideria
mea p̄plantur inclina dico
(qm̄ inops) ab alio non hñs
opem (z pauper per me (sū)
ex parte humanitatis loquit̄
que ex se nichil habere pōt
nisi qd largitate diuinitatis
acceperit In hoc exaudi me
p̄. ¶ Custodi aīas meā) et
meorū ab oīb⁹ scādalis q̄ is

Psalmus. lxxxv.

ad iatores (qm̄ sc̄tus sum) i
me z mei ēt sunt sc̄tificati i
baptifino (saluū me fac q̄ ex
obediētia tua formā serui ac
cepi z meos q̄ tibi vnanimi
ter seruiunt (de' me' sperā: ē
i te). ¶ **A**nterere mei dñe
qm̄ ad te clamaui p̄seueran
ter z instanter (letifica aīam
serui tui) q̄ multis amaritudi
nib' p̄tristat liberādo me ab
eis (qm̄ aīas meā leuau) per
deuotionē z ardentē amorē
nō deorsum declinaui ad ter
rā: s; leuau ad te vbi ē verbū
leticia: z sine fine securitas.
Nō aīam meam leuau ad te
Qm̄ tu dñe suavis es) qz
post amaritudinē hui' seculi
dulcis es ad te recurrētib'us
(m̄tis) qz oīu sustines pecca
tores z copiosus in miseri
cordia: qz lz sint in numerosa
nra p̄cā: multo abūdantior
est tua pietas q̄ tot relaxat of
fensas oib' inuocantibus te
Ideo. ¶ **A**urib' p̄cipe oīo
nē meā z itē devoti dep̄cati
onis me dādo effectū oīo
nis mee quā p̄ me z meis fū
do. ¶ **T**empore tribulatiōis
mee clamaui ad te) lz em̄ oī

te de' sit exorād' enixi' tñ in
tribulatiōe est inuocād' qz
exaudisti me) p̄ tua clemētia
p̄teritis t̄pib' i alijs meis p̄c
b'. ¶ **H**erito clamabo ad te:
qz o dñe. ¶ **N**on ē similis tui in
dñs). i. in p̄tātib' hui' sc̄li si
ue i celestib' creaturis. s. nec
nobilitate subere nec i ma
gnitudine potētie nec in ma
gnificētia ad miracula opeꝝ
tuorū z gñalr nō est q̄ similis
sit tui ad quē clamare potuis
sem vt me statim liberare po
tes pro tua voluntate. ¶ **V**ere
non est aliq̄s similis tui: qm̄
¶ **D**ēs gētes). i. aliq̄ de oī
gēte (venient) p̄ fidē de cultu
suo ad tuū cultū te adorā
tes z venerātes (z gl̄rificā
b' sit nomē tuū). i. gloriofum
p̄dicabūt. ¶ **V**ere nō est tibi
similis. ¶ **Q**m̄ magn' es tu)
cui p̄tāti nullaten' valet ali
qd̄ p̄pari q̄ nulla mutabilita
te conuertit: semp in nature
sue gl̄oria p̄scuerat z faciās
mirabilia tu es de' sol' q̄ et
si aliq̄ faciūt: tua virtute faci
unt: z p̄ te faciunt. ¶ **Q**uā
pro membris. ¶ **D**educ me
dñe). i. meos (i vīs) mādato

rum tuorum quia iusta et sancta est et posui in ea: (ingrediar in virtute tua) proficiendo de virtute in virtute (letet cor meum) de spe remunerationis: semper tuum (timeat nomen tuum) timore castro. **¶** Si feceris non ero ingratus: quoniam. **¶** Confitebor tibi professione laudis in toto corde meo: et glorificabo nomen tuum in eternum. Quia misericordia tua magna est super meos quam maior dici non potest (et crucifistis animas meas). i. meorum ex infernali damnatione. **¶** Christus ex persone serui de passione loquens ait. **¶** Deus iniquus. i. iudei (insurrexerunt super me) volentes me apprehendere et non solum iniqui inferiores: sed etiam (synagoga potentiam iudeorum (quererunt animas meas) ut me interficerent (et non opposuerunt te in conspectu suo). i. obliti sunt tui. **¶** Propitius. **¶** Et tu domine deus miserator: quia singulis creaturis misericordiam faciens (miserans) quia spiritus pius est ipsa natura diuinitatis (patiens) quia peccatores sustinet et ad votum conversionis inuitat (et multum) et quia peccata indulget (et

verax) implendo promissa. **¶** Respice in me hominem (et miserere mei) celerrima resurrectione subueniendo (da) partem iudicij michi innocens super omnem creaturam: et saluum fac filium beate marie quem dicis ecce ancilla domini. **¶** Fac me cum). i. imple in me (signum) iohanne propheta: ut sicut ille stetit in ventre steti tribus diebus et tribus noctibus: sic ego tamen sim in corde terre quod resurrectionis signum erit (in bonum) quia per illud declarabitur veritas tua spes credentium confirmabitur et iudei qui me oderunt videntes me resurgere confundentur intelligentes se male egisse. (Quoniam tu domine adiuuisti me) in certamine (et consolatus es me) resuscitando mea mortuis.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. lxxxvi. in quo monet toto corde aspirare ad caelestem hierusalem.

¶ Introductio.

¶ Propheta in laudem ecclesie prouersus sub nomine ciuitatis commendat eam primo a fundamentis. dicens.

Psalmus. lxxxvi.

Fundamenta
cuius .s. ecclesie (in
mōtib⁹ sanctis) .s.
pphetis & aplis q̄ post xp̄s
qui est principale fundamen
tum: fundauerunt ecclesiam
in fine xp̄i q̄ apostoli dicuntur
etiā mōtes pp̄ altitudinem
virtutum. ¶ Secūdo cōmē
dat eccliaz a portis .s. sacra
mentis ecclie dicens (diligite
dñs portas syō) .i. ecclie sa
cramenta (sup̄ oia) figurati
ua & ceremonialia cult⁹ vete
ris testi. ¶ Tertio p̄mēdat
eccliam a celebritate fame
dicēs. ¶ Gloriosa dicta st̄
pphetas nō de illa figurati
q̄ cecidit: sed (de te ciuitas
dei.) ¶ Quarto p̄mēdat
eam a multitudine ciuiū cū
in persona xp̄i ait. Memor
ero nō tm̄ ppli iudeorū sed
oim̄ (gentiū p̄) Raab & babi
lonis designatarū vt euocent̄
ad me & hoc mediantib⁹ sci
entib⁹ me) .i. aplis q̄bus p̄ce
ptū fuit cūctis gentib⁹ p̄di
care. Quorū p̄dicatione con
uerse sunt gētes. ¶ Tirus) .s.
(& pplis ethiopū) horū multi

fuerunt recepti in ecclesia
in xp̄m credentes. ex q̄bus
ip̄a ciuitas dei est p̄structa.
¶ Nunquid) synagoge por
terit hoc gloriosum p̄suades
ri (q̄ hō natus est in ea) qui
saluabit eā (& ip̄e) idem est
q̄ r̄ndauit eam (inq̄tū deus
q̄ est altissimus . Certe sic p̄
suaderi pōt & tanq̄ verissimū
p̄dicari qm̄ Dñs) q̄ menti
ri nō pōt (narravit in scriptu
ris) p̄phetarū q̄ credite sūt
populo iudeorū q̄ xp̄s verus
deus erat & verus hō: hoc ē
narrant in scripturis aposto
lorū qui principes eccliaz
fuerunt ¶ Quinto cōmen
dat eam p̄pheta a beatitudi
ne superna incōprehensibili
ad quā sumenda est post iudi
cium. ¶ syon superna. ¶ Dēs
qui in te habitent iocūdi sūt
& vere letantur: qz gaudium
& leticia inuenient̄ in te vbi
felicitas perfecta & iocundi
tas consummata.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. lxxxvij.

¶ Christus de sua passione
ad patrem ait ex persona hu
manitatis.

Psalmus. lxxxvii. Fo. cxx.

Domine de
us auctor (sa-
lutis mee). i. i.
mundatis mee a
pctō oī tpe (cla-
maui corā te). i. attēte z pse-
uerant. Et qz ita clamaui.
S it accepta cōspectu tuo
oro mea) z a te sit exaudita p
effectum. Op^o est vt me exau-
dias Q m̄ repleta est ania
malis). i. dolorib⁹ anxietati-
b⁹: vñ ipe dicit tristis est aīa
mea vsqz ad mortē z aīa mea
in inferno appropinquauit)
dū trador ad mortem. Esti-
mat⁹ sum cū descendētib⁹ i
lacū) inferni putauerūt em̄ iu-
dei mei pctō z vñū de illis q
necessario z inulti descendūt
in pfundū inferni: estimatus
sum ē ab eis (sicut hō) sim-
plr (sine adiutorio) cū m̄ (int
mortuos essem) liber z coa-
ctiōe z liber ab oī pctō. Esti-
mat⁹ ē sū (ab eis) sicut alij
(vulnerati dormientes) sōno
mortis (i sepulchri sōno nō
est mēoria ampli⁹) vt ad bo-
nū resurgant z ipi q talē me
existimauerūt repulsi sūt: o de

usa plectide (tua) q me sine
adiutorio tuo eē putauerūt.
Posuerūt me) reputatione
sua (i lactu inferozi) putave-
rūt em̄ me dignū (i tenebris
z vmbra mortis). i. i tenebris
obliuionis derelictū quē ne-
mo reqreret nemo saluaret
estimauerūt me posuisse. Ar-
bitrati sūt iudei: q Sup me
pfirmat⁹) eēt (furoz tu⁹) cre-
dentes q ex ira tua ad passio-
nis picula puenissem: z am-
plissimas indignatiōes tuas
putāt te indurisse sup me cū
me ptuleris crucifigi. Quō
aut amici ei⁹ i passione sua se
habuerunt dicit. ¶ Longe
fecisti) eos quib⁹ not⁹ erā. s.
discipulos q me relicto fu-
gerūt (posuerūt) iudei (me ab-
homiatiōes sibi) ita vt nomē
meū nolēt audire. ¶ Tradi-
t⁹ us) a pditore discipulo (et
non ingrediebar) vidictam
oīdē Jo potēnā diuinitatis
me z oculi mei). i. apli infir-
mati sunt ita vt petr⁹ negaret
z alij fugerēt z hoc p inopia
veri luminis z intelligentie
sacrarum scripturarū q dice-
bant oportere pati xp̄z z re-

Psalmus. lxxviii.

surget a mortuis. ¶ Clamaui ad te dñe in cruce hely hely zc. sic tradidi spm: operationes at (meas expadi) p caritate (ad tua semp referendo voluntate. ¶ Ostendit qbus no profunt opera sua dicēs ¶ Nunqd mortuis corde z obstiatis in malo (facies mirabilia) certe non qz credere nolūt aut medici suscitabūt mortuos (et illi) confitebuntur tibi cōfessione laudis certe. ¶ Nunqd narrabit aliquis) qd diu ania sua mortua pctis iacet in sepulcro) corporis sui (miam tuam) qua relaxat peccata certe non (z veritatem tuam) narrabit q inter perditos cōputatur. ¶ Nunqd cognosctur in tenebris) mirabilia tua). i. i peccatoribus obstinatis tenebris ignorantie z certorum ob tenebratis certe non impediēte hoc eoz malicia: ptermittentes enim deum sapientie lumina perdidērunt (et iustitia tua) non coletur per reprobos homines q iniquitatū suarū merito obliti sūt deū ¶ Et ego ad te clamaui) qui potēs es

mortuos resuscitare (mane oratio mea pueniet te) quia matutia resurrectione me clarificabis. ¶ Ut qd dñe repelis oronē meam auertis faciem tuā a me) ut transeat calix iste. Ego p tui obedientia a tpe carnis assumpte. Paup sum z in laboribus a iuuentute mea exaltatus) in cruce (humiliatus) i sepulchro) z conturbat) in morte. In me trāsierūt afflictiones tue) quas tua voluntate non mea culpa patior trāsierūt dico nō psliterūt (z terrores) indignationis tue ptra humanū gen) conturbaerunt) infirmitatē carnis mee qm ex obedientia tua lāgures eozū tuli z labores eozū ego portavi. ¶ Circūdedērunt me iudei mūdātia grauiū psecutionū circūdedērūt me sicut pharisei cū sacerdotibus pylatus cū principibus z populis. ¶ Elongasti a me amicū) cetū apozū (z primū) q michi aliquam faceret misericordiā (z notos meos a miseria) mea: ita ut nullus auxiliū ferre michi

posset. ¶ Argumentum.
 ¶ Psalmus. lxxxvii. in quo
 monet ut spē non i nobis s; i
 deo ponam. ¶ Prophetas.

Misericordias

m dñi in eternū canta
 bo) eas. s. q̄b̄ hoīez
 pctō mortuū v̄sitare dignat̄
 est per filium suūz m̄as dñi
 cantabo de reparatiōe h̄ūa:
 ni generis q̄ eterna stabilita
 te p̄sistunt z p̄petuis sunt ce
 lebrande p̄conijs: fecit enim
 mirabilē h̄ūano ḡni pietatē
 vt q̄d perierat req̄reret z vul
 nerata sanaret. In generati
 one) iudeoz (z in gnatione)
 gentium (annunciabo) p̄ple
 ctionem promissionum sua
 rū (in ore meo) in quo fit p̄fes
 sio ad salutem. Cantabo se
 curus misericordias. Q̄m
 tu dixisti) michi p̄reuelatio
 nem sp̄rit̄ scti q̄ (in eternū
 m̄ia edificabit) remissio pec
 catoz edificabit dum corruē
 rint vita z plantabuntur vir
 tutes ista misericordia nūq̄
 destruitur: sed semper viget
 semper auget: per apostolos
 q̄ celi dicuntur (veritas tua)

predicabitur z exponetur.
 Item dixisti. Disposui) or
 dinaui pactum non cum om
 nibus: sed (cū electis meis)
 euangelicis vt acq̄sitos per
 gratiam dei populo vel doce
 ant vel informēt (iuravi)
 chzisto qui ex semine dauid
 carnē assumpsit (vsq̄ in eter
 num p̄parabo semen tuum)
 imitatores tue iusticie: p̄para
 bo ad eternam z semper mē
 suram felicitatem. ¶ Et cō
 tinuabo regnum tuum) quo
 regnas in pp̄lo fidelīū in om
 nem generationem futuram
 Et sicut dixisti p̄plebif: v̄r̄
 Confitebuntur celi). i. apo
 stoli (mirabilia tua) q̄ p̄para
 rasti in redemptionem h̄ūa:
 ni generis sanando omnes i
 firmos (z veritatem tuam)
 .i. adimplectiōem promissio
 num tuarū (in ecclesia san
 ctoz) in qua sola sacramen
 ta fidei prophetaz archang
 cum deuotione suscipiuntur
 z eorum veritas amatur z co
 litur. Securus te laudabo.
 Q̄m quis in) prophetis q̄
 nubes dicunt̄ aut de nume
 ro aliozū sanctorū (equabit)

¶.i.

Psalmus. lxxxviii.

in potentia (domino) nullus
autem (similis erit domino)
in substantia (in filiis dei) scz
in angelis et alijs sanctis vi-
ris qui sunt filij dei per ado-
ptionem nullus profecto vni-
genito filio dei potest per eqli-
tatem assimilari quoniam il-
le in oibus ad perfectionem perti-
nentibus in infinitum excellens
est vniuersis. Vere nullus e-
quitur domino quoniam ipse est De-
us) qui cum patre et spiritu sancto
(glorificatus) a (sanctorum) ange-
lorum collegio (magnus) poten-
tia cuius magnitudinis non est
finis (terribilis) .i. metuendus
propter iudicium quod facturus
est: ipse dico existens (super
omnes) qui in circuitu eius ei assis-
tunt excelsus: et reuerendus
per quem omnes cognoscuntur
esse gloriosi vnde sequitur. ¶ **Q**uoniam
deus virtutum) celestium (quod si-
milis tui) nullus vti quod tu enim
(potens es) ex te solo nec ali-
quis habet potentiam nisi per te: et cla-
ritas tue lucis expressa est super
omnes qui (in circuitu tuo) sunt
quod omnes tua veritate illuminantur
Vere tu es potens quod. ¶ **T**u
dominaris partati maris etc. non

tamen ad litteram: sed etiam dominaris
partati huius seculi quod dicitur ma-
re et percellas seditionum: et per-
secutionum quibus seruiunt in seruos
tuos (tu mitigas ne tamen possint
contumaciter quatuor volunt: licet
non profus spiritus auferas sed re-
linquas pro parte ad seruorum
probationes. In hoc est appa-
ret tua potentia deus quod. ¶ **I**hu-
miliasti) diecisti deus celo in hanc
acridensissimam grassitatem
diabolum quod singulariter superbus
est (sicut vulneratum) vulnera-
tus quod dem fuit quoniam splendore di-
gnitatis qua prius nituit perua-
tus de celo corruit. et hoc (in
brachio virtutis tue) in quo
dispersi sunt iudei in omnes gentes
Vnde autem nec omnia facere potui-
sti: quoniam. ¶ **T**ui sunt celi et tua est
terra) vniuersa (orbem terre et
plenitudinem eius tu fundasti
aquilones et mare tu creasti)
per aquilonem qui frigidus
ventus est intelligitur diabo-
lus dum dixit: ponam sedem
meam ab aquilonem et ero simi-
lis altissimo: et per mare iuxta
partes que sunt domini mandata sa-
cilegis voluntatibus eriguntur
Et quod potens es. ¶ **L**abor et

hermō) q̄ sunt mōtes syrie. i. duo populi designati per eos s. ppl̄s iudeor̄ ad quos p̄rio venit lumē diuine cognitiōis qd̄ iter p̄tat̄ tabor̄ ppl̄s gentium q̄ p̄rio erāt i anathemate qd̄ iter p̄tatur hermon: erant alieni: z separati a te cōuersi ad te (exultabūt in noīe tuo) gaudentes q̄ ab eo dicuntur xp̄iani qz (tuus brachiū) quo humiliasti supbū est (cū potētia) semper est z erit. **Quarte oro.** ¶ Firmet̄ man⁹ tua) s̄ superboz z exalterur dextera) maiestatis tuae ad humiliāduz eos. ¶ Et commendās ch̄istū a (iusticia) dicit sedes tua apparebit in iudicio parata ad faciendum (iusticiaz et iudiciū) ad iuste iudicandum cum magnifēstē separabuntur oves ab hedis. **Uerū tamen ante q̄z facias iudiciū** **Q** recedent faciē tuam misericordia (qua deles peccata) (et veritas) q̄ implet promissa (beatus populus qui) omnem immensam leticiam suā non i p̄p̄is virib⁹ sed in dei cognoscit̄ posuisse virtute. **Hñ beat⁹ ē qm̄ tales am-**

bulabunt) in illuminatione filij tui: q̄ tuus dicitur vultus quia per eum ipse cognoscearis (z exultabūt) assidue ch̄ristiano nomine (exaltabuntur in tua iusticia) quoniam obtinebunt regnuz celeste p̄ iusticiā quā tu eis dedisti. **Be ne dñs in iusticia tua exaltabunt)** ¶ **Qm̄ gloria virtutis tu es)**. i. tibi nō sibi virtutem suā ascribūt z te ide reputāt gloriosū vñ tibi dicūt (in bñ placito) filio) tuo sup quem bñ tibi placuit exaltabit. s. exerescer fortitudo et virtus n̄ra. **Et hoc idē.** **Qz) dñs assūpsit carnē n̄ram dñs. s. q̄ sanctificator est (israel) et rex n̄r in eternū.** **Uñ scis hec p̄dicta: qz.** ¶ **Tūc) t̄p̄is assūpte carnis (locus) est reuelatio nē (sanctis tuis) sicut zacharie z simeoni: z anne p̄phetisse cōsolationē israel (z dixisti posui adiutoriū) hominū super filiū (potēre) cui⁹ potētia est insuperabilis quem tuis fidelibus adiutorium constituisti: z ipsum natū (d̄ plebe mea) iudaca (exaltavi) vsq̄ ad dexteram meam subli-**

Psalmus. lxxviii.

mādo. Dixisti etiā hoc. In
uenit)elegi chailū de semī-
ne (dauid) natum manu for-
tem (seruū) obediētem in q̄
salutem humani generis p̄-
ficerem: et ideo (oleo s̄cto)
.i. spiritu s̄cto unxi eū. Ideo
potens q̄: Verbum) diuinū
humanitati unitum (auxilia-
bit) et p̄solabit x̄po hominī
in omnib⁹ operib⁹ suis: et pas-
sionib⁹: et idem r̄bus p̄firma-
uit eum p̄tra aduersa ut q̄sio
pro salute mundi plus redēs-
ptor suscep̄erat: p̄positam
p̄ageret passionē. Quousq̄
p̄firmabit: q̄ Nichil p̄fici-
et) diabolus proteruus hūa-
nitatis (inimicus) p̄tra eum
et fili⁹ iniquitatis) iuda. s. (nō)
valebit (nocere ei) q̄ licet
iudas nocere ei p̄sumpse-
rit: nullus t̄n̄ eorū peccatus
q̄d iuste accusare potuisset ī-
uenit in eo. (Et) iō. ¶ Con-
cidam a facie ipsi⁹ inimicos
eius). s. iudeos q̄ sepe a d̄no
p̄fusi discedebant a p̄spectu
dei (et) diabolos (odiētes eū
in fugam p̄uertam) q̄ coram
eo sepe fugiebant clamātes
cur venisti ante t̄ps torquere

nos. Et veritas mea) mīa
mea cum ip̄o) nichil em̄ diui-
sum est inē p̄rem et filiū: virtu-
tes em̄ quas h̄s p̄r h̄s et fili⁹
Veritas em̄ p̄tinet ad iudi-
cium quo iudicatur⁹ est mun-
dū: mīa ad pietatē qua p̄ctā
dimittit (et in nomine meo) q̄d
est de⁹ exaltabit) fortitudo
(et) ¶ Et ponā) in genti-
b⁹ q̄ per mare significāt p̄tās-
tem et d̄nationem eius ī vni-
uerso orbe dilatabo: et in p̄n-
cipibus: quorū cura fluit ī po-
pulum sicut flumina in ma-
re potētiam eius: q̄d tunc po-
suit q̄n̄ ei plures p̄ncipes re-
ges terre et īperatores p̄ fidē
subdidit. Et hoc iō. q̄ Ipse
inuocauit me dicens (pater
meus es tu) sc̄dm q̄ deus (et
deus meus) sc̄dm q̄ h̄o (et su-
sceptor mei ad salutē. Ip̄e
inuocauit me p̄r meus es tu
et ego p̄mogenitū) p̄stituā (il-
lū excelsus p̄ regib⁹ terre) q̄
ip̄e rex regum et d̄n̄s d̄nantū
¶ Et p̄tās data x̄po non est
temporalis subdit. ¶ In
eternum seruabo illi mīam
meam) gratiaz meam nichil
reuocando ex his q̄ dedi: et

Psalmus. lxxvii. Fo. cxxiii.

fideliſter adimplebo i eo cū-
cta q̄ illi p̄miſi. ¶ Et ponā
in ſeculum ſeculi ſemē ei⁹)
ſp̄uale ppl̄m. ſ. xp̄ianū q̄ illū
imitatur q̄ ſp̄ durabit (z thro-
num). i. p̄tātē iudiciariā) ſi-
cut dies: celi). i. p̄petuā z im-
mortālē. Et hoc dicit. Si
aut̄) illi q̄ dñt eſſe filij eius. i.
xp̄i (dereliq̄rint). i. nulla rō-
ne voluerit ſuſcipere legem
meam: z ſi illi q̄ debēt eē (ſi-
lq̄ nō ambulauerunt) in v̄ſ
(meis). ¶ Si iuſticias me-
as p̄phanauerint) ſiquo
errore aut mendacio (z man-
data mea non cuſtodierint.)
Nō exterminabo eos totalr̄
vtendo aſteritate iudicis: ſz
Viſitabo in virga) aliq̄ affli-
ctione tp̄ali zelo paterne cor-
rectionis (iniquitates eorū z
inſberib⁹ pctā eorū) vt corri-
gam: z erudiā z p̄uertantur.
Quia aut̄ meā nō diſp̄gāz
ab eo). ſ. xp̄o nec mēbris ei⁹
peniteant pctōres: et nullus
deſperet: (nec nocebo in ve-
ritate mea) qz nolo mortem
pctōris: ſed vt conuertat: z
viuat. ¶ Non nocebo) nec
etiam (p̄phanabo) nō v̄lois

bo pactuz meum qd̄ pepegi
cum patribus antiquis nec
promiſſiones meas: ſed rerū
fide honorabiles facies. z q̄)
locutus ſum per prophetas
meos: qz ſunt labia mea (nō
faciam irrita) ſed implebo.
(Non faciam irrita) q̄ locu-
t⁹ ſum: qm̄ Immutabiliter
iuravi in) me (ſancto) z non
mentiar xp̄o eius ppl̄s xp̄ia-
n⁹ (in eternum manebit) Et
thron⁹ eius). i. ppl̄s fidelis
in quo inſidet q̄ ſcicit z iudi-
cat q̄tum ad aīas: erit (ſicut
ſol) z q̄tum ad corpora poſt
reſurrectionem erit (ſicut lu-
na p̄fecta) tota lucida nullā
obſcuritatem hñs: z hui⁹ glo-
rie ſanctorū (teſtis fidelis eſt)
ip̄e xp̄s (in celo) cui⁹ caro
reſurrexit glorioſa: cui⁹ glo-
rie claritati p̄formes futuri
ſunt oēs ſancti. ¶ Glor ap̄to-
rū ad patrē quaſi exp̄obian-
tium ei. Tu) q̄ p̄mittebas:
z p̄firmabas iuramēto q̄ p̄-
miſiſti iſta feciſti: qd̄ hoc eſt:
iuraſti ſemen xp̄i in eternuz
duratur: z nūc (repuliſti). i.
videris repuliſſe vſqz ad pa-
ſſulū (xp̄i tuū) z deſpectum

Psalmus. lxxxviii.

dedisti: et distulisti eum a gloria
tradendo inimicis: et sic ut quod
promissum non in illo implendum
¶ **Auertisti**. i. videris auer-
tisse pactum (seruitui) pro quod pro-
miseras nos secum regnare pro
phanasse etiam videris factua-
rium tuum: promiseras enim quod non
dares scilicet tuam videre corru-
ptionem et iam sepulchro legitur
¶ **Destruisse** etiam videris
(omnes scilicet eius verba le-
gis et prophetarum quibus
munerast eum (posuisti) nos
apostolos qui cum eoambu-
lamus cum doceret turbas
(formidinem ita ut in sua ca-
ptioe fugerimus ab eo. ¶ **Diri-
puerunt** eum omnes transeun-
tes viam factus est opprobrium vi-
cinis suis iudeis ac principi-
bus sacerdotum qui dicebant vah
quod destruis templum dei ¶ **Exal-
tasti** dexteram potentiam (depre-
mentum eum) et in hac et membro-
rum eius. ¶ **Auertisse** et videris
(adiutorum gladium spiritus
(eius) quod non profecit in iudeis
sermo predicatiois eius (et non es
et auxiliatus) in profectu pas-
sionis. **Destruisti** eum ab emun-
datione) quod videtur nihil pro

fuisse passio eius vni propter
illa multi non receperunt fides
eius et aliqui a fide recepta ce-
derunt quod in purificatione et emen-
datione corda credentium: et illos
in quibus ipse Christus sedere et que-
scere videbatur: coluisti ad
terram in obitu eius. ¶ **Miorasti**
dies ipsius eius) quod cito de vita
abstulisti (et profudisti eum profu-
sione) mortis. ¶ **Glorie** ecclesie
succeedentis apostolis ¶ **Et**
que quo domine auertis) oc-
culos tuos a salute christi: nun-
quid (vires in finem) et (exarde-
scet sicut ignis ira tua non domine
sed potius. ¶ **Memorare**)
quod nulla est vite mee (substancia)
nisi in eius que peritolo: res-
urrecti de morte (nisi quod vane). i.
frustra (constituisti filios homi-
num) certe nisi spe resurrectionis
et suprene beatitudinis
collocasti quod ergo magis fi-
lium tuum resuscitare debes ¶ **Non**
dico tibi memorare quoniam alius
non est qui adiuuare possit: nam
Quis est homo qui vivit et non
experiet (mortem et eruet ani-
mam suam de) potestate (inferri)
certe nemo nisi ille solus quod habet
vite mortisque imperium ¶ **Pro**

Psalmus. lxxxix. Fo. cxxiii.

pheta. Ubi sunt misericordie tue ari que dñe) patribus olim face: misericordie dico cōplēde (sicut iurasti dauid i veritate tua) sicut qd semē ei⁹ in eternuz manebit si xp̄s non resuscitatur. Nō differas ergo dñe resurrectionem xp̄i z

Memor esto opprobriū illa ti seruis tuis ab infidelibus multarū gentiū exprobrans tibus qd in mortuum hominē: z crucifixuz crederūt qd continui) patienter in mente mea sine murmuratione.

Opprobriū. Quod exproba uerunt tibi) scz iudei z pagani memor esto ad hoc qd unpunitum non derelinquas hoc exproba uerunt qd impu tabant fidelibus tuis (cōm u tationem abisti scz qd homi nes solum adorabant homi nem crucifixum: et homines qui omnino perisset. Sz pro pheta inquit exprobatio ista temporalis est et hominum insipientium sed Dñs) est (in eternū benedict⁹) quod oēs sancti clamant z confirmāt dicentes: amen amen.

Argumentum.

Psalm⁹. lxxxix. in qd mo net ad contemptū veteris z ad amorem noue vite.

Introductio.

Prophā i psona ecclesie

Domine refu

D gium fact⁹ es no bis ad quem in oī periculo inter āgu

stias z pressuras huius seculi fugentes securitatem inue nim⁹ z hoc (a generatiōe) pri ma iustorum vsqz ad nouissi mam. Et licet ex tpe facius sis nobis refugium tamē pri mus es. Ante qd) mōtes fierent. i. angelice creature (aut terra) quas videmus (formas rerum et orbis). i. ipsum fir mamentum cum omnibus qd continet ab eterno z in eter nū semper vere (es) z immu tabilis. Dñe cū sis refugium

De) pictas (hoiem in) hui⁹ mudi cōcupiscētiā: z ābitiō nē terrenozū que apud te do minū abiecta sūt z p̄ceptibi lia: sz subleuet eū tua mīa: tu ei (dixisti) p̄ ora pphāz (cō uertimini filiū hoīs) ad me z ego sanaabo p̄titiones v̄ras.

R. lxx.

Psalmus. lxxix.

Opus est dñe ad te conuerti
cum nō sit cōfidēdū in longa
vita. **Q**m̄) p̄ t̄ps cōstūcūq;
logū eternitati tue cōpara-
tus nihil est: vñ seq̄tur. **E**t
sicut (custodia). i. vigilia (in
nocte) triū aut quattuor ho-
rarū sic sūt (anni) n̄ri q̄ apud
deum nullius momēti repu-
tantur. Lauat hō quod meru-
it. q̄ Sicut herba) mutat̄
a qualitate quā h̄z i nocte in
deteriorē (māe) orto sole ita
mutat̄ hō in deteri⁹ vñ (ma-
ne). i. infantia cito transit ad
aliam qualitātē. **I**tē q̄ (ma-
ne). i. in iuuentute (floreat) q̄
(vespere decidat) p̄ mortem
q̄ induretur: in cadauer (et
arescat) i pulueram. ¶ **P**ro-
ph̄a assignat cām hui⁹ defe-
ct⁹ dicēs. In hūc d̄fectū pas-
sibilitatis: z mortalitatis ce-
cidim⁹. **Q**uia subicimur rei
tue) vindicte tue quā nobis
mixisti p̄ peccato p̄imorum
parētū i cui⁹ snie executionē
cum recordamur (turbati su-
m⁹ mortis timore. (Defeci-
m⁹) iuste q̄dē: qz peccauimus
e tu. ¶ **P**osuisi iūqtates no-
stras) vitā n̄ram p̄uā i con-

spectu tuo) ad puniēdū (secu-
lū). i. tot⁹ decurs⁹ vite n̄re to-
t⁹ p̄ oculis tuis: nec te p̄t la-
teṛ. **B**ndico q̄ (posuisi iūq̄ta-
tes n̄ras i) spectu tuo) **Q**m̄
oēs dies n̄ri) abbreviati sunt
z q̄si (defecerūt) qz ad paucis-
tatē redacti sūt p̄ peccatus
(z) ita (in ira tua) vita n̄ra ab-
breuiata est plena miseriis: et
laborib⁹ defecit. **E**cce quō
defecit: qz hoies viuētes i an-
nis n̄ris reputabunt̄ ianes et
iutiles. ¶ **S**icut aranea) qz
sicut illa māe z vile facit op⁹
vt vilē capiat p̄dā. s. muscas.
z i hoc totaz se euiscerat: s̄r
hoies inania faciunt: z mul-
tos labores cōsumūt ad hoc
adipiscantur ista temporalia
honores diuitias que inania
sunt et caduca cito trāseūtis
z in hoc viscera sua cōsumūt
quia aliquando corp⁹ z anis-
mam perdunt (et dies) homi-
nis ita breues sūt vt de p̄mu-
ni cursu computātur (in eis
lxx.) **S**i autē in) bene (p̄ple-
xionatis q̄ vires z (potentati-
b⁹) corporis habuerit bonos
(lxx. anni) i cōueniēti statu
cōpleti fuerint (si amplī⁹) vt

perit labor et dolor) cum senectus sit ipse morbus: et quodam languor vni sequitur. ¶ Quam superuenit) debilitas et nae grauitas que ex misericordia dei nobis euenit tum ut non diu laborem infirmitatibus et doloribus tum ut (corripimur) ab insolentibus nostris abstinere. ¶ Quis nouit) quis intelligere potest efficaciam ire tue) quam exerces in his quibus non parcis (et iram tuam) distinguere quod his parcat ad penam hos punit ad salutem. et hoc non possumus distinguere (pre timore) horrore enim percutimur loquendo de ira tua. ¶ Propheta orans pro liberatione ait ad patrem. Filium tuum per quem liberationem humani generis perficere disposuisti. ¶ Sic notum fac) ut eius exemplo et doctrina discant tui magis appetere celestia quam terrena eterna quam caduca (et) sic fac notos apostolos tuos (eruditos corde et sapientia celesti) per quos toti orbi notum facias filium tuum. ¶ Domine) qui videris faciem tuam auertere a nobis. ¶ Conuertere) aliquantulum oculos misericordie tue nos respiciendo

et mitigando tribulationes nostras (et deprecabilis esto super seruos tuos) preces eorum exaudiendo. ¶ Propheta ostendens se exauditum quo ad statum futurum ait. ¶ Replebimur in eternitate misericordia tua) exultabimus in laude tua: et delectamur omnibus diebus nostris in te summa dulcedo in eternum. Quatum ad statum presentem dicit. ¶ Letati sumus in diebus) malignis (quibus nos humiliasti) quia dedisti nobis potentiam et leticiam in tribulatione (et in angustiis) experti sumus angustias et aduersitates. ¶ Propheta orans ut deus percat iudeis peccatibus et si non pro meritis saltem propter opera que in eis fecit ait. ¶ Respice in seruos tuos) tuileni sunt istius peccatores et in opera tua) que fecisti in eis (et dirige filios eorum) ut si ipsi propter iniquitatem suam dispersi sunt saltem filii in fine reuersi ad veniam puenire mereantur. Et sit splendor) gratie (domini nostri super nos) mentes nostras illuminans (et opera manuum nostrarum) dirige super nos) ut crescant et dirigantur ad celestia (et opera)

Psalmus. xc.

manuū n̄ fax ad vnū finem
q̄dē est (dirige).

¶ Argumentum.

¶ Psalm⁹. xc. in quo mo-
net exemplo xp̄i tētationes
supare. ¶ Introductio.

¶ Vox Prophete.

Qui habitat in

q̄ adiutorio altissimi
totam sp̄suam po-
nens in eo q̄ altissimus est: p̄
tegere in omnibus ab eo: vt
nec illecebza male blādien-
tis voluptatis capiat: nec ti-
more aduersitatis frangat.

¶ Dicit deo) vir deuot⁹ re-
cognoscēs p̄tectionis b̄nfi-
cium (susceptor mei) infirmi
ad curandū (es tu. z refugiu
meum) fugientis a facie in-
micoꝝ in eoꝝ z sp̄: qz (de⁹ me-
us) est (sp̄abo in eū) qz nūq̄
in aliquo de me p̄sumāt sed
semp ad eū in oī necessitate
recurrā. Et hoc merito spe-
rabo. Quā ip̄e liberauit me)
tam de fratribus z dolosis
captionibus demonū q̄ aias
ho in laq̄is insidiarū capta
redesierant liberauit a tēta-
tione q̄ sitq̄ verba aspera pu-

ta p̄ malozū in sultationē vel
p̄ detractiōes pp̄ter q̄s quōq̄
q̄s diuertit a via dei. ¶ Prote-
get at te q̄ speras in dño sic
q̄ S capulis suis). i. p̄na
virtute sua (obūbrauit tibi)
ne tētationis estus te exurat
z tāq̄ galina sub alis suis p̄-
teget te ne ab ancipitre ra-
piaris securus ergo (sub p̄-
nis ei⁹ sperabis. Scuto) mie
(circundabit te veritas ei⁹)
q̄ nunq̄ deficit in p̄missis ne
ab ardentibus diaboli sagit-
tis ledaris: z qz circūdabit te
non timebis a diabolo q̄ i te
nebris semp ē z nocte tanq̄
occultus p̄do hoies inuade-
re solet. ¶ Non timebis)
in super a leui z manifesta tē-
tatione q̄ sit scientib⁹ q̄ d̄r.
Sagitta) volens in die non
timebis) a tentatione graui
z occulta q̄ d̄r negociū pam-
bulans in tenebris z a tenta-
tione graui z aperta q̄ d̄r. de-
moniū meridianū) qz iam vi-
get estus maioris tētationis.
Ille q̄ habitat i adiutorio al-
tissimi non timebit ab aliq̄
genere intētationis: sed o-
p̄e ab ille). i. infirmis qui p̄su-

munt se futuros i latere tuo
 tecum sessuros ad iudican-
 dum cum apostolis: et alijs
 viris perfectis) cadēt a late-
 re tuo). i. nō deputabūt cum
 illis q̄ consiliarij & iudices te
 cū erūt (& decē milia). i. iñi-
 ti q̄ p̄sumunt se ponendosa
 dexteris. i. ier saluatos (ca-
 dent a dextris tuis) qz a sini-
 stris ponent. Nille dicit a
 latere cadere & plures a dex-
 teris: qz plures sūt illi q̄ p̄su-
 mūt se saluādos q̄ qui p̄esu-
 munt se cum chusto iudica-
 turos. Ad se autem in mem-
 bris veris cum quibus vnus
 es nullum talium aliq̄ modo
 (appropinquabit) qz et si car-
 nē aliqua illarū tētationē af-
 fligat fidē n̄ tñ ledet. Et lz i
 p̄ te p̄mittēte tuos p̄sequāt
 ¶ Verūm̄ n̄ ip̄une qz (occu-
 lis) tue discretionis (p̄sidera-
 bis) malū qd̄ voluerunt infer-
 re & retributionē) debite dā-
 nationis vt eis retribuā. Nō
 ego tētationes p̄dictas n̄ ti-
 meo. Q̄m̄ tu es spes mea) i-
 te nō i h̄oie p̄fido in te bñ de-
 beo sp̄are qz altissimū posui
 sū refugiū tuū) in quo solo se

curitas pōt iueniri: qz t̄p̄e al-
 tissimus: vñ seq̄tur. Non ac-
 cedit (ad) tuos (malū) qz al-
 tissimū posuisti refugiū tuū
 (flagellum nō appropinqua-
 bit tabernaculo tuo). i. aie fi-
 deli in te sperāti: quia altissi-
 mum posuisti refugiū tuū
 Et hoc ideo qz speranti in te
 auxilium diuinum promittit.
 Angelis) iqt. i. nūtūs (suis
 mandauit de⁹) pater (de te)
 o vir iuste (vt custodiant te
 in omnibus) actionibus (tu-
 is) ¶ Angeli) misterio suo
 dirigent te in via ne forte p̄-
 ces in chusto. Sup̄ omnes
 diabolicas tētationes his be-
 stiarū noīb⁹ designatas. Am-
 bulabis) secur⁹ dei ope ad-
 iutus: & sctōz angeloz auxi-
 lio volat⁹ (& cōculcabis leo-
 nē & draconē qz oēs diaboli
 tētationes subūcient̄ viro iu-
 sto. ¶ Glor̄ di. ¶ Q̄m̄ i me
 sperauit) vir iustus liberabo
 eum) ab oīb⁹ angustijs (pro-
 tegam eum qm̄ nouit) veraz
 fidem filij mei: & me ipsi⁹ pa-
 trem credidit et intellexit.
 ¶ Clamaui ad me) orando
 deuote et ego exaudiā eum

Psalmus. xci.

adimplendo petitionem suam
(cum ipso sum in tribulatione)
semper adiuuans et de eadem
tribulatione (eripiam eum)
quod amplius nulla tribulatio
circundabit eum quod in fine
complendum est et glorificabo eum
in celo. Et erectum. Longitudine
dierum .i. eternitate vite
(replebo eum) et in ipsa eternitate
concedam illi) per apertam
visionem me ipsum in quo salus
omnium consistit.

Argumentum.

Psalmus. xci. in quo monetur
in hac vita laborare ut tandem
exultemus in eterna beatitudine.

Denuz est scilicet necessarius
laudare deum et te bonis operibus
laudare non ad gloriam
hominis sed nominis tui
(altissime). Laus nostra
debet ordinari. **A**d annuncium
tempore prosperitatis
misericordiam tuam) quia
quicquid prosperi habemus
provenit ex misericordia et gratia dei
(iustitiam) tunc adversitatis

quod quicquid asperum et adversum nobis
pertingit propter peccata nostra
credere debemus. **S**equentibus
instrumentis hanc divinam
laudem perficere debemus.
Unde cetero psalterio)
ut cum assiduitate divine laudis
impleamus decalogum legis
et adiungamus opera pietatis
que designantur per (citharam)
et hoc non cum tristitia
sed antice .i. hilari corde
et sereno. **B**onus dico est
te laudare. **Q**uod domine
delectasti me in eo quod
(in me factura tua) tu facis:
ut enim fecisti si bene ago
quicquid boni in me est a te
solo est et in operibus manuum
tuarum exultabo .i. si quod boni
ago de te a quo est exultabo
non in mea felicitate. **Q**uam
magnificata sunt opera tua
domine in substantia in
virtutibus et in aliis qualitatibus
et in tantum explicari non possent
(nimis profunde) inscrutabiles
et incomprehensibiles sunt
dispensationes sapientie tue
quibus talia fecisti facta
gubernas. **T**ir) tamen (insipiens)
cui non sapit beneficium
creationis (non cognoscit)

diuina beneficia tua meditādo (& stultus non intelligit) in opib⁹ dei creatorā. Nō te dlectet prosperitas tpalis maloz quoniā. ¶ Cum peccatores exorti fuerint in magnas diuitias: et honores: et extiterit florentes & virentes (sicut) fenum: & apparuerint (qui operantur iniquitatem) ad tempus florentes temporali prosperitate quoniam ad hoc florent ad tempus vt intereant in eternū vnde seq̄tur. ¶ Et intereāt i seculū seculi ppter suas iniquitates q̄ b⁹ erit defectus sine defectu interit⁹ sine iteritu mors sine morte iteribūt q̄ppe (tu autē altissimus in eternū domine Vere interibūt. ¶ Quā ini mīci tui) scz iudei pagani persecutores ppli xpiani heretici blasphematores p̄fēdo xpiani plus sc̄l̄z q̄s deū diligētes h̄j omnes (p̄ibūt) in die iudicij et sperabuntur a grege et societate bonozum (omnes qui operantur iniquitatem) ¶ Vox ecclesie. Illi peribunt Et exultabit fortitudo vnitatis q̄ tūc erit sublimis

(sicut vnicornis). i. sicut monarcha: qz imperium meum obtinebit gn̄alr p̄ vniuersum mundū (& senect⁹ mea). i. vltima etas mea & erit in vberitate mie dei. Et id. Desperit ocul⁹ me⁹ inimicos meos) cognoscēs & vitam illoz esse vilē & potentiam breuē (& insurgentib⁹ in me malignantib⁹) persecutorib⁹ & i megressantibus (audiet auris mea) i futuro iudicio dici d̄scedite a me maledicti ite in ignē eternū. ¶ Iust⁹) nō vt fenum sz (vt palma florebic comparatur iustus palme ppter altitudinem & pulchritudinem & fructus suauitatē (& sicut cedrus multiplicabitur) cedr⁹ i marcessibilis est altior alijs arboribus p̄fertiz in libano: ita iust⁹ erit i putribil' sola i mortalitatē cādid⁹ Fideles autē q̄ nunc plantati) sūt p̄ fidem in ecclesia q̄ ē domus (dñi) finalr (in atrijs dom⁹ dñi). i. in celestib⁹ mansionibus floridi choruscabūt Adhuc) fideles & si modo non sint plures: tū multiplicabuntur) in nouissimis vbi

Psalmus. xcii.

ecclesia cum plenitudo gentium intraverit erit uberrima (et bene patientes erunt) patienter mala huius peregrinationis sustinentes: et hoc (ut annuncians) .i. digni sint annunciare alijs quod sequitur. **Q**uia in rectus et iustus dominus deus noster qui suis promissa complet (et non est iniquitas in eo) sicut hic promittat pati pro se quod ibi non coronet.

Argumentum.

Psalmus. xcii. in quo monet ad laudem christi.

Dominus iesus christus verus homo deus (regnauit) et in sua resurrectione prelatum super omnem creaturam accepit (decorem indutus est cum corpore immortale et gloriosum in sua resurrectione assumpsit) indutus est dominus fortitudinem quoniam diabolum oppressit et captiuos de inferno potenter eduxit (et precipuit se virtute) quoniam angelorum multitudine circumdatus remeavit ad patrem. Et tenis firmavit id fide populum ad fidem in toto orbe terrarum (qui non commovebitur) a soliditate fidei

ad errores et percutiat: instabilis tamen et mobilis adhuc esset nisi sua fuisset resurrectione firmatus. **P**arata sedes tua) prelatum iudicaria (ex tunc) .i. a passione tua qua meruisti illam (tu) tamen ab eterno (es) **A**postoli quasi. **F**luminaria) repleti spiritu sancto (elevatorum) fortiter sine timore et alte (vocem predicationis sue pro totum orbem terrarum ariditatem gentium sua doctrina irrigantes. **P**redicta. Fluminaria) .i. apostoli cum a iudeis prohiberent loqui et docere in nomine iesu (elevatorum fluctus suos predicationes impetuosas et rursiones contra aduersarios fidei. (a vocibus) populoz multorum commouentium persecutiones contra predicatorum. **A**postolis autem elevatoribus vocem predicationes sue. **M**irabiles periclitate sunt persecutiones maris et infidelium populoz contra predicatorum euangelium sed mirabilis in altis dominus super capita prelatum regum terrenorum quos sibi subiugat et fremunt eorum presciscit quorum multi postea crediderunt et subiugati sunt christo; et pax

Psalmus. xciii. Fo. cxviii.

data est ecclesie non terreatur ergo qz mirabiles elationes maris: qz mirabilis in altis dñs. Et bene (mirabilis es dñe) qm Testimonia) veritatis pz: dicare per apostolos z discipulos tuos certissima facta per opera miraculosa soli tue diuine virtuti possibilis (credibilia facta sunt nimis). i. valde his em nichil verius esse potest cuz tu sis sanctus sanctorum qui ecclesiam inhabitas (domu tua. n. decet sanctitudo i eternum) qz z si aliq cadat: domus in scia toto tempore pseruat: vn̄ in sanctitate fidei permanebit vsqz in finē seculi.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. xciii. in quo monet ad patientiam.

¶ Introductio.

¶ Propheta in persona ecclesie.

Deus q̄ putabat̄ ab aliqb̄ non iudicatur̄ malos est (deus vltionuz) vltionem capiet de malis z vt sim

plius confirmet repetit (deus vltionum) deus (libere egit) qz nullo impediēte iudicabit: non em̄ est subditus alicui legi sed libere aget q̄c qd voluerit. Et tu q̄ es deus vltionū (q̄ humilem te oñdisti. Exaltare) resurgendo z ascendēdo z veniēs ad iudiciū oñde potentiam tuam qui potestatem habes iudicandi vn̄uersos de tota terra: et reddere (retributionē superbis) q̄ in pctis obstinati penitere noluerūt. Et q̄rēs qm̄ fiet hoc inquit. ¶ Usquequo peccatores dñe gloriabūf) de malicia sua non sufficit eis peccare: sed etiam in malis suis necesse sanctorū glorian̄tur. ¶ Vere sūt peccatores) quia Effabuntur) oēs prauas cogitationes eorū in manifesto (z) factanter loquent̄ iniquitatem) p̄tra deū dicentes deus non curat hec vel placēt ei q̄ factimus z (loquantur) talia non paucis) (oēs q̄ operant̄ in iusticiam. Operant̄ aut̄ hāc iniusticiā.) ¶ Populū tuū) fideles tibi seruos (humilitauerūt) diuersis p̄tumēdis

Psalmus. xciii.

perculauerunt diuersis tormē
torū generib⁹ (z) eundē ppl⁹
(hereditatem tuā uerauerūt
¶ Quidā z aduenā interfe
cerant z pupillos occiderūt
sicut patuit i persecutionib⁹
martyrū: nulli sexui: nulli eta
ti nulli persone parcentes.
¶ Et dixerunt) corde tenen
do z ore proferendo (nō uide
bit) non attendet (dñs) et
attendere nō curabit (deus
iacob). i. fidelium credentes
prouidentia dñi non se extē
dere ad ista inferiora. ¶ Pro
pheta redarguēs hunc erro
rem ait. ¶ Intelligite) vos
isipiētes) de (pplō) vos erra
re: z credite diuinā prouiden
tiam ad oīa se extendere (z)
vos stulti aliqui sapite) deum
hec oīa disponere. ¶ Pro
pheta ad excludendū pdictū
errore inducit rōes sic: o stul
ti videte q̄ stulte cogitatis:
dicite. Qui plantauit) audi
tū in audientib⁹ (non) ne (au
diat) audiet utiq;: aut (qui)
creauit (oculum) in videnti
bus nonne videbit: videbit
utiq; nulli tm̄ quātum in se
habet. Item ille. Qui cor

ripit gentes) de malis suis
hic multis flagellis (non) ne
(arguet) impios de pctis fa
ciet utiq; et (q̄ docet hoīem
scias) erit ip̄e sine scia z ip̄e
nesciet q̄ te scire fecit: absit.
¶ Qm̄. Dñs scit cogitatiōes
hominū) intus latentes etiā
minutissimas z scit (qm̄ uane
sunt) z in cer te z instabiles.
¶ Et iō. ¶ Beatus hō quē tu
erudieris) mentem eius illu
strendo (z de lege tua docue
ris eū) dando ei intellectum
in scripturis sanctis z volun
tatem. ¶ Stūs est quē tu docue
ris. ¶ Et mala p̄ntis uite leui⁹
et patienter feratis em̄ vere
btūs est cui hilaritas z trans
quillitas mētis dat. ¶ Et
mitigetur em̄ a dieb⁹ malis)
.i. ut mala q̄ inferunt pacien
ter sustineat (donec) pctōres
i sepulchris ponāt z aīe eorū
transferant in eternū. ¶ Vere
btūs q̄ ex lege didicerit paciē
tem esse. ¶ Qz dñs nō repellit
plebē suā) ut abiectam exer
cet plebē suam non repellit
quia dñs corripit z flagellat
oēm filiū quē recepit (z he
reditatē suam non derelin

q̄t q̄ sp̄ ei p̄ sua necessitate
in tribulatiōib⁹ assisti. Non
d̄ relinq̄t dico Quousq̄ iusti-
cia p̄uertat̄ .i. ponat̄ i ere-
cutide in iudicio futuro i q̄ re-
ducēf̄ ad debitū ordinē iusti-
cie. s. q̄ sūt illi q̄ poterūt ter-
rozē diuine iusticie secure ex-
pectare: n̄idet oēs (q̄ recti sūt
corde) q̄ diuine volūtati q̄ sū-
ma iusticia est volūtate suam
p̄formāt̄ p̄phā in p̄sōa vi-
ri iusti quē vndiq̄ mala circū-
dant p̄q̄rens aduersus repro-
bos z expetens ad eoz dāna-
tōez diuinū auxiliū ait Quis
p̄iget michi in auxiliū (ad-
uersus malignātes) vt eos vi-
cā (aut) si vincere nō possem
(q̄s stabit) p̄seuerāt̄ (mecū)
tanq̄ pugil fortis aduersus
opantes iniq̄tatē vt nō vicar
ab iniq̄tate eoz quasi diceret
null⁹. Nisi tu de⁹. vñ cernēs
h̄mōi malos p̄spari ad tantā
indignatiōez lapsus suz. At
merit⁹ eē in penis gehennali-
b⁹ tradi (nisi) diuinitat̄ fuisse
m̄ie manu adiut⁹. ¶ Si pe-
tis cur aut quō adiut⁹ sū: m̄-
deo: q̄ Si dicebā deo p̄fes-
sione accusādo me de pct̄is

(mot⁹ ē spes me⁹). i. affectio
a via recta ad aliqd̄ illicitū:
ibi etiaz (m̄ia) dñi (adiuuabit
me) retrahendo me a pct̄o
z me in bono ope p̄firmādo.
¶ potētissima diuinitat̄ cle-
mētia q̄asi dat p̄mereri veniā
q̄s expiri penā. Bñ m̄ia tua
adiuuat me: qm̄ Scōz multi-
tudinē dolor̄ meoz in corde
meo) quos patior tā p̄ pct̄is
q̄s d̄ p̄ssuris z tētatiōib⁹ hui⁹
scl̄i (p̄solationes tue letifica-
uerūt aīaz meā) Nunqd̄) inis-
qu⁹ hō sedebit tecū certe nō:
q̄ nulla est p̄uentio lucis ad
tenebras q̄ p̄cipis laborare
in bonis opib⁹ illos q̄ dñt ti-
bi adherere. Imp̄i aut̄ lz nō
adhereant tibi permittis tñ
eos pun gere bonos vt tribu-
lent vt puncti boni cogant̄
acclamar̄: vñ ip̄i. Captabūt
.i. insidiosetractabūt quō se-
ducāt (aīaz iusti z) si non p̄nt
decipere (sanguinē lz) ino-
cētē p̄dēnabūt. Sz p̄tra hec
oia. Factus est michi refugius
ne cedā tribulatiōib⁹ z ipse
(de⁹ me⁹) factus est (i adiuto-
rius spei mee). i. iuuat ad bñ
opandū vt qd̄ obtinco spe cdi

Psalmus. xciiii.

piscar in re. ¶ Propheā concludens in materia d̄ p̄uiden-
tia oñdit q̄ deus nō negligit
mala: sed oportune punit eos
dicēs. ¶ Et retribuet illis)
meritū iniquitatū suarū p̄ meri-
to singulorū puniēdo (eos) q̄
aduersus deus extolluntur &
sctōs iniuste affligūt (et) pro
(malitia eorū disperdet) dñs
deus noster qz a grege electro-
rum seperabit eos in die iudi-
cā: in qua separatione ineffa-
bilis erit miseria.

¶ Psalmus. xciiii. in quo
monet deū hilariter et deuote
laudare. ¶ Argumētum.
¶ Glor ecclesie.

Menite pas-
sibus nō corpor-
ris s̄ inēt̄ p̄ fi-
dē & deuotiōem
(exultem⁹ dño) i exultatiōe
suam⁹ illi iubilem⁹) cātem⁹
laudes (dño) iesu xpo q̄ sua
morte p̄tulit nobis salutē Et
p̄ueniam⁹) faciē ei⁹ q̄ ventus
rus est iudex ne ip̄ preparati in-
ueniamur & hoc confitendo
peccā nostra atēqz ad iudiciū
veniat vt non inueniat quos

dānet s̄ q̄s remūeret & locun-
ditatē quēz mente p̄cipimus
bōis opib⁹ indicem⁹. Aderi-
to iubilādū est eis **Q** in dñs
creator oīz est (magn⁹ dñs)
q̄a oib⁹ dñat (et rex magn⁹ su-
p) oēs p̄ncipes & dignitates
& potestates celi & terre **E**t
merito iubilādū est. **Q**uia)
in p̄tate eius (sūt oēs homi-
nes q̄ p̄cludūt finibus (terre
& altitudines) mōnū p̄tātū &
dignitatū hui⁹ sc̄li in ei⁹ (po-
testate) sūt null⁹ enīz p̄t̄ ele-
uari in hoc sc̄lo nisi coopan-
te v̄l p̄mittente **Q** in ip̄i⁹ est
mare & ip̄e fecit illud & tram-
(man⁹ eius) formauerūt: ni-
hil enī est in eis qd̄ ip̄e n̄ fece-
rit. **V**enite adorem⁹) adora-
tiōe latric & p̄cidam⁹ añ de-
us hūilem⁹ nos in p̄scientiis
nr̄is nos ip̄os cinere puluere⁹
rep̄iātes (et plorem⁹) p̄ pec-
cat⁹ nr̄is añ ip̄s lachryma enī
extinguit flāmaz peccati que
ardet in p̄scientie & hoc debe-
m⁹) quoniam fecit nos) & idō
ē̄t (qz ip̄e est dñs de⁹. nr̄.) **N**ō
et debem⁹ qz **¶** Nos) sum⁹
(p̄pls pascue ei⁹) cui sp̄ ualē-
ter mō p̄uidet & nos reficit

Psalmus xciiii. Fo. cxix.

sp̄ialibus bonis ⁊ corpore ⁊ sanguine suo: (⁊ sum⁹ oues) nō tm̄ sāguinis sui precio redēpre sꝫ pt̄atꝫ sue māu facte

Gloria xpi ad iudeos: quia estis popul⁹ ⁊ oues mee. **S**i audieritꝫ voces in lege noua q̄ pu⁹ locut⁹ sū p̄rib⁹ i p̄phetis (hodie). i. i. p̄ore gr̄ie: qm̄ ego ipse loquor. nolite obdurare corda vestra. **N**olite obdurare) dico Sicut patres vestri fecerūt in irritatiōe facta in die qua (tentauerunt me patres vestri) dubitantes de potentia (⁊ pbauerūt) me quia possem (⁊ viderūt opera mea) q̄ tot ⁊ tā mirabilia fuerūt q̄ nullo mō dubitare debebant de pt̄ate mea. **E**t q̄ sic tentauerūt. **Q**uadragesima annis) offens⁹ .i. iratus (fui generationi huic propter incredulitatez ip̄oz (⁊ dixi) arguendo eos per moysen et alios electos meos hi homines (semper errant corde) ex certa scientia ⁊ volūtate: q̄ me ip̄otētē crediderūt. **E**t lz ista dixisset eis **I**sti tm̄ n̄ cognouerūt) p̄cepta mea (ū). i. n̄ (intrabūt) isti tales duri ⁊ increduli (in requiez meaz eter

naz vt immobilit̄ ⁊ irrecuperabiliter iuravi eis bene autem alij boni intrabunt.

Argumentum.

Psalm⁹. xciv. in q̄ monet ad laudez dei pro edificatiōe domus spiritualis.

Introductio.

Gloria prophete.

Veritate

dñō) filio dei q̄ ē rex regum et dominus dominantium (nouū canticum) quia nou⁹ homo natus est in mundo dicentes cum angelis gl̄ia in excelsis deo sed cēs habitantes t̄raz q̄ aduent⁹ xpi oib⁹ fuit salutes. **V**eritate dñō) ⁊ b̄ndicite nomini ei⁹ qd̄ est iesus gr̄ias agendo d̄ tanto b̄nficio (annūciate) o vos apli ⁊ plati p̄tinue ip̄m filiū d̄i p̄ quez gen⁹ hūanū saluat. **A**nnunciate) p̄dicatē (int̄ gentes) ip̄z x̄p̄z gl̄osū q̄ fili⁹ d̄i est (i oib⁹ populis mirabilia eius) vsq̄ natiuitatez de p̄gine q̄ mortuos suscitauit ⁊ filia. **N**ō dixi cōtate. **Q**m̄) ip̄e x̄p̄s (magnus) in potētia (dñs) oib⁹ (⁊ lauda

R. q̄.

Psalmus. xcvi.

bilis (in bonitate: et hoc) nimis (qz nullus potest explicare quanta sit eius bonitas miras et potentia) terribilis demonibus qui per dominum celebrantur a gentibus: unde sequitur **Q**uia omnes diligentes tui demonia) sunt iste autem dominus cui cantandum est (celos fecit et materiales et spirituales. scilicet angelos et sanctos viros) **¶** **P**ropheta de utilitate cantantium deo subdens dicit: inde est. **C**onfessio peccatorum (et pulchritudo multarum virtutum unde confitendo fit homo pulcher si ergo amas pulchritudinem confitere ut sic sis pulcher. id est iustus (in conspectu eius) tunc est (sanctimonia) anime (magnificentia) operum que tunc nisi (in sanctificatione eius) id est ipso sanctificatione et donante sunt. **¶** **O** familie (gentium) iam ad christum converte) per ratio beneficium (glorie et honorem) in secreto et in publico: et ita converte) ut in vobis glorificetur nomen eius **T**ollite hostias) vosmetipsos corde contritos et humiles (et introite in atria ecclesie) militatis: et sic non intrabit) vacillatio adorate dominum) in ecclesia sancta ca-

tholica que est uniuersale atrium eius (Deus habitans terram). id est amatores seculi **D**emonstrant) coram christo motu timoris ac reuerentie cuius causa subditus et vos iam converte) dicite) et predicare (in gentibus quia dominus) eius) christus (regnavit). id est regnum super omnes creaturas accepit in sua resurrectione et ascensione. **H**oc patet quoniam ipse. **C**orrexit orbem terre) ab errore idolatrie que a tempore predicationis christi apostolorum cepit cessare) qui non commovebitur) ex toto a veritate fidei christiane) quantuncumque tribulationibus impellantur non autem tamen predicare quia dominus regnabit: sed etiam quia iudicabit populos in equitate) sine acceptatione personarum reddens unicuique pro merito. **P**ro hac equitate iudicium quo remunerabuntur boni. **¶** **L**etentur celi). id est sancti superiores et exultent) humiliores sancti commoveantur) seculum ad gaudium a minimo usque ad maximum (gaudebunt) humiles et mitte) et omnes virtutes eorum in spe futuram felicitatem **¶** **T**unc). id est post conversionem) exultabunt) omnes gentes conuerse

Psalmus. xcvi. Fo. cxxxi.

ad xpm q̄ prius erant (ligna siluarū) inculta et in frutuosa (a facie dñi qz uenit) i primo aduētū ad red mēdū: et qz uenit in sc̄do aduētū ad iudicāsdū oēs habitātes terrā. Qui iudicabit orbē terre i equitate) singulis reddens p̄ meritis (et populos in ueritate) i. sc̄dm qz unusq̄sqz eorū ueritatē sibi cōmissa dispensauit.

¶ Argumentum.

¶ Psalm⁹. xcvi. i q̄ monet ad exultationem. ¶ Quia.

Domine ies⁹

o xpus (regnauit) regnum et dñū in sua resurrectione accipiēs sup oia creata (exultēt habitātes in terra) qz p̄ resurrectiones et ascensionē p̄buit fili⁹ ingresfū ad gl̄iaz) letēt et eadē cā (isule multe) in qb⁹ p̄pagata est fides xp̄iana. ¶ Prop̄heta describēs q̄liter sit uētur⁹ ad iudiciū dicit vñ uētur⁹ ē ad iudiciū fili⁹ dī uēiet in thube) cū ptāte magna et maiestate q̄ p̄pter ei⁹ icōphensibilitatez d̄z (caligo et correctio) orbis p̄cedēs ex sede. i.

pāte iudiciaria eius erit iusta et recta et irreuocabilis.

¶ Ignis) cōflagrationis ante ipm̄ precedet qui uera sēteria iudicis inuoluet reprobos: et sic detrudētur in m̄ernū. Erūt autē iudicū. Fulgura) terribilia p̄ totū orbē q̄ uidentes hoies h̄itantes in terra cōmouebūtur commotione timoris. Tūc enā erūt terremotus maxim: ut hōtes) ruant sicut cera a facie) ignis: et ois terra alteretur et hoc potestate diuina. Per signa manifesta et miracula appāreūa i celo māifestabitur qz propinquus sit aduēt⁹ iudicis: et uidebūt (oēs ppli gloriā ei⁹ que uisio erit terribilis reprobis et delectabilis electis vñ seq̄tur. Cōfidentur oēs) ydolatre (q̄) creaturis exhibēt cultū soli dō debītū (i et q̄ gloriāntur i simulacris suis) q̄oia uana sūt nec adorāda: sed solus de⁹ quem angeli adorāt. Unde seq̄tur ¶ Adorate eū). i. xp̄z (oēs āgeli ei⁹) adoratiōe latine qz est uer⁹ de⁹ (audiuit) ecclesis p̄p̄dicationē xp̄i et ap̄torū qz

R. iij.

Psalmus. xcviij.

futurū est iudiciū (letata est)
 qz materia exultationis est p
 electz. Et exultabūt aie fide
 les z electe ppter hoc qz iudi
 cia tua dñe iustica z recta sūt
 z facta: qz nō es personarū ac
 ceptor: z oēs recipis q ad te
 veniūt. Merito tibi tūc cun
 cta subiciēf. **Q**m tu dñs al
 tissimus) quo altius cogita
 ri nō potest (valde exaltatus
 sup) angelos z hoies scōs q
 a te grā tua deficiant. **H**inc
 (qui diligitis dñm odite ma
 lū) culpe qd opponit dilectio
 ni diuine: nolite dubitare qn
 possitis vitare malum culpe:
 qm custodit dñs aias scōrū
 suoz) q in tribulationibz z tē
 tationibz toto corde ad eius
 auxiliū confugerint de pte
 demōis liberabit eos. **N**oli
 tetiere pdere hoc auxiliū qm
Lux diuine grē orta ē pre
 sto ē iusto z rectis corde leti
 cia) qz hactenō pctōz tenebz
 obcecati nūc aut recti corde
 effecti dño famulātur. **E**rgo
 vos. **I**usti letami i dño)
 leticia duonōis laudate euz
 grās agētes qz cū essetis pec
 catores meoz fuit vt vos scōi

ficaret **A**rgumentum.

Psalm⁹. xcviij. in qmōet
 ad gaudium z exultationem.

Introductio. **G**lor. phrā.

Antate do

mino) iesu xpo

(cāticū nouuz)

nouares nouuz

hēat cāticum q

fili⁹ di fact⁹ ē hō i cuius ortu
 nouū cāticū cātauef angelī
 qz nūqz mūd⁹ tale audiuit (qz
 mirabilia fecit) nascendo de
 virgine cecos illuminando
 mortuos suscitando z similia
Inter q mirabilia hoc fecit
 in signe q ipē q. **S**zachūm z
 dextera) ē p̄ris salut ez fecit in
 gñe hūano ad gl̄iaz patris et
 sui quō de⁹ p̄r **D**otū fecit)
 tibi orbī filiū (suū) qm eū icar
 nari misit p salute omniū et
 n̄ tātū in iudea s3 (in p̄spectu)
 omniū) gentiū (notū fecit p
 pdicationez ap̄loz z discipu
 loz iesū xp̄s iustificātez z san
 ctificātez nos **V**ere in hoc
Recordat⁹ est d⁹ p̄r (mie
 sue) quā pmisit se facturū pa
 trib⁹ p̄phetas (et verita
 tis tue) quā implebit pp̄lo q
 videt hic deū p fidez. **V**ide f̄t

omnes homines a finino (terre) usque ad terminum oculis fidei dominum iesum christum pro quem est salus omnium. Et quia recordatus est misericordie sue et alia nobis salutaria fecit. **T**ubilate deo in gratiarum actione omnes de omnibus terre partibus: quia omnibus nationibus est christus (caritate in cordibus vestris interior et exultate) exterius in aliquibus signis deuotionis (psallite) bonis operibus. **¶** **P**sallite domino in mortificatione carnis in dulcedine caritatis in obseruatione preceptorum diuine legis et in opere iustitiarum que designantur per instrumenta hec musicalia. **T**ubilate in prospectu regis omni modis iam dictis quia attentus est ad laudationem nostram: aures eius delectantur cum deuote ei psallitur (mouentur) peccatores peccati amaritudine amari ad fidem et penitentiam (orbis terrarum et qui habitant in eo) ad idem sancti viri plenaque gratiarum in unitate fidei et caritatis congregati cum exultatione bene operabuntur: et sancti viri maiores virtutibus eminentes et bene stabiles qui ideo discuntur

omnes exultabunt a conspectu domini) quia conspicient deum remuneratorem suum: exultabunt dico quoniam venit iudicare terram) boni. n. gaudebunt iudice veniente: mali vero contremiscent. **¶** **J**udicabit orbem terrarum in iusticia) iustos remunerando et malos condemnando et populos in equitate) singulis dando eam meritis. **¶** **A**rgumentum **¶** **P**salmus. xcviij. in quo monet ad laudem et honorem christi.

Dominus iesus

Dominus iesus christus et si prius humilis inter homines apparuit: nunc autem post resurrectionem et ascensionem dominium et regnum super omnem creaturam obtinuit. **¶** **E**t quasi deridentes inimicos christi propheta dicit (populi) non credentes de iudeis vel de gentibus (irascantur) nunc contumaces quia velint quia non possunt nocere ei (qui sedet super) omnes angelicas potestates: moueant et terreni hostes contumaces velint qui quasi stultissimi morisunt contra eum qui regnat super omnes ordines angelorum. **D**ominus autem (regna

R. liij.

Psalmus. xcviij.

uit) qui scz in in dea natus est
 (magnus z excelsus ē super
 vēs populos) Et qm̄ tu es ta
 lis (Confiteatur) p̄fessioe lau
 dis (nomē tuuz magnū) dila
 tatū in oī terra (qm̄) venera
 bile ē vel (terribile) potētia
 qua punit (z sanctū) bonita
 tē q̄ parcit: vel sanctū. i. alios
 s̄ctificās (z honor regis iu
 diciū diligit). i. discrecionē z
 vult. i. discrete laudari: nō le
 uī volūtate colēd⁹ ē: sed fixa
 deliberatione z totis virib⁹
¶ Tu parasti hoib⁹ vias re
 ctas p̄cepta tua q̄b⁹ ad te
 d̄ringent: nam docuisti in po
 pulo fideli per iacob designa
 to (iudiciū) quo discerne
 rent inter bonum et malum
 (et iniusticiam) vt bonum co
 gnitum faciant et malum de
 uitent. Quia vero talia fa
 cit ī nobis: o vos fideles Ex
 altate dñm deū) adoratiōe la
 tric. qz de⁹ nr̄ est (z adorete)
 humanitatē incarnati filij ei⁹
 in q̄ maiestas diuinitatis tā
 q̄ sup̄ (scabellum) stetit (qm̄
 factū ē) oī sanctitate plenuz
 oī sanctitate dignū: in q̄ oīs
 plenitudo diuinitatis corpa

liter. i. paciter ī habitat. **¶** De
 rito adorete dñm qm̄. **¶** Moy
 ses z aaron (cōputati ī) sacer
 dotib⁹ samuel inter) p̄phās
 et alij antiq̄ patres (inuoca
 bāt nomē ei⁹ z p̄phetarum
 adoreauerūt. **¶** Tū seq̄tur In
 uocabāt dñz) humiliter z de
 uote (z ipse exaudiebat eos ī
 colūna nubis loquebatur ad
 eos) sicut de moyse et aaron
 est manifestū ī plurib⁹ locis
¶ Dñs exaudiebat qz **¶** Custo
 diebāt testionia ei⁹) quātū ad
 iudicialia et crimonialia que
 dñr testionia q̄dā dei (z p̄ce
 ptū). i. p̄cepta mortalia q̄ (de
 d̄t eis) p̄ moyse: q̄ lz sint plu
 ra s̄ctū ī radice caritatē vnū
 Dñe de⁹) vtutū tu exaudi
 cbas eos) ī necessitatib⁹ eorū
 et in iustis petitionibus (tu
 propicius fuisti eis) condo
 nando eis peccata (et vlcis
 cens) etiā aliquādo peccata
 ex eorū arbitrio iuēiat. **¶** Exē
 ploz moyse z aaron. z aliorū
 antiquorū s̄ctōz p̄rum q̄ dño
 seruiēnt. vos **¶** Exaltate dñz
 deū nr̄z) laudib⁹ extollēdo (z
 adorete ī) ecclesia loco (s̄ctō
 eius) extra quē n̄ ē loc⁹ orō

nis (quonia sc̄tus ē dñs de⁹
noster.) ¶ Psalm⁹. xcix in
quo monet deū alacriter lau-
dare ⁊ pctā nostra humiliter
plangere. ¶ Argumentum

Ubilate

do). i. ineffabili q̄
dā leticia lau-
date om̄s i habi-
tātes trā (⁊ fuite dño) ⁊ hoc
nō coacti: v̄l cū aliq̄ tristitia
sz cū leticia cordis n̄. n. pla-
cēt do fuitia coacta. ¶ In seq̄
tur. Introite). i. facite opa
digna i p̄spectu dei (i exulta-
tōe. Hoc ideo. qm̄ S̄ citote
qm̄ dñs ip̄e ē de⁹ ip̄e fec̄ nos
non ip̄s nos) oē. n. bonū n̄z
ex ip̄so ē non ex nobis ¶ Nos
autē Op̄s eius) sumus (et
ip̄se rex (et oues pascue ei⁹)
q̄s ip̄e pastor reficit spiritua-
libus bonis: ⁊ ēt cibo corpo-
ris: ⁊ sanguinis sui et diui-
no pastu scripture) ¶ Introite
confidenter (portas) mie ei⁹
sed a (cōfessioe) incipite ad
misericordiā intrare (⁊ cū tra-
uerit i atria ei⁹). i. āplitudi-
nē celestis btitudis ¶ Lauda-
te eū) q̄ tal⁹ gl̄ias vobis p̄pa-

rauit. ¶ Laudate dico (nomen
ei⁹) ⁊ nolite deficere qm̄ dulcē
est dñs quez laudatis: ⁊ cito
placabilis p̄cib⁹ v̄ris (i eter-
nū mia ei⁹) ē duratura: para-
t⁹ enim semper ē intelligere
peccatorib⁹ (veritas) p̄missa-
tionū (ei⁹) semper complebit̄

¶ Psalmus. c. i q̄ mōet bo-
na appetere: ⁊ mala reuere

¶ Argumentum.

Misericordiā

quam modo patus
es facere peniten-
tibus (cantabo tibi
dñe). i. laudado te d̄ hoc vt
nll⁹ desper̄ d̄ sua salute: (⁊ iu-
diciū) cantabo tibi parit̄ qd̄
facturus es in malo p̄sisten-
tib⁹: vt nullus de mia dei p̄-
sumat ad i punitatē ¶ Et hoc
pp̄t. ¶ ¶fallā). i. i hilaris-
tate bñ op̄abor (⁊ intelligā)
quādo venies ad me vt i me
habites: v̄l vt de presēti secu-
lo neq̄ me suscipias ad tuaz
gloriam in hoc. i. (qm̄) imma-
culate p̄ bōa opa icedo (¶ ¶ia
autē) imaculata est. ¶ ¶erā
bulabā in inocētia) in oibus
opib⁹ meis: in (inocētia cor

Psalmus. c.

dis mei) n̄ tñ abstīnui man⁹
meas nenocereꝝ primo s; ē
voluntarē tal' innocentia ro-
ri⁹ hoīs pfectio ē vñ sic nihil
placet deo sicut simplicitas
& innocentia (in medio dom⁹
mee). i. cordis mei in q̄ q̄ete
hico. Prop̄heta exponens p-
tes innocentie q̄z p̄ma est ni-
chil cōe h̄re cū mal' ait. Nō
pponebas añ ocl's meos) in-
teriores aliq̄ rem iniustam vt
diligere m eaz aut mihi pla-
ceret illam facere: imo trāḡs
fores diuine legis odium. i. a-
te recedētes dignos odio iu-
dicaui. Nō adhesit mihi pra-
uū cor) ortū non informatū
diuine voluntati (malignam
declinantes a me) catholice
viuētes q̄tūcunq̄ esset mihi
p̄xim⁹: q̄tūcunq̄ esset mihi
superior dignitate p̄stitut⁹: si p-
uertebat semitas rectas nō
approbau illum. Retrahēn-
tem secreta) siue in absentia
primo suo hunc p̄seq̄bar ad
punitendum spe correctionis
non p̄sensu malignitat'. Su-
pbi) & auari p̄sortia studiosissi-
me declinabā: qm̄ n̄ pascebar
nec delectabar i societate eo-

rum: s; Deuli mei ad fideles
terre). i. sicut detestabar in-
quos: ita me fidelium delecta-
bat p̄sortiū (ambulans in
via immaculata hic mihi mi-
nistrabat) horū soluz delecta-
bar obseq̄is q̄ erant ab oī er-
rore & prauitate sepau. Non
habitabit i medio dom⁹ mee
q̄ facit supbias). i. ferre non
possum vt in cōionem mee
habitationis recipere cū quē
s̄r alios tumor mentis erepe-
rat q̄ loq̄t iniq̄ n̄) fuit acce-
pt⁹ (in p̄spectu oculoꝝ meoꝝ
et ideo hos longe a p̄sortio
meo submouebaz. Glor̄ xp̄i
de fine maloꝝ. In matutino
. i. in futuro iudicio qm̄ vera
lux incipiet oriri bonis (in-
terficiat om̄s) q̄ habitant ter-
ram moriētes impenitentes
(& disp̄daz) d̄ societate sc̄t̄ oꝝ
om̄s opantes iniquitate & p̄ma-
nentes in voluntate peccan-
d: & mit̄ā eos in ignē eternū
¶ Argumentum.

¶ Psalm⁹. c. in quo monet
omnes auertere suam misere-
riam & petere a deo iniam.

¶ Introductio.

¶ Ex persona penitētis.

Domine ex
audi oronē me
as ⁊ clamor me
us) qz de toto
cord pferē acce
pt⁹ sit corā te. Ne auertas
faciē tuā a me) penitēte: dspi
ciēdo pñiaz mās! i q̄cūqz die
tribuloꝝ inclina michi) hūili
(aurē) clemētie tue. In q̄cūqz
q̄ die iuocauero te) n̄ differas
exaudire m̄. Q̄p⁹ est dñe vt
exaudias. Qz defecerūt sicut
fum⁹ q̄ cito: ⁊ cito dispel (di
es mei) qz nihil s̄e utilitatis
attulerūt. Itē pp hoc op⁹ ē
qz aīe mee vires ab oī hūore
deuotiois desiccate tāqz cre
miū aruerūt. Percuss⁹ sū)
a malo falcatoꝝ: scz diabolo
(vt fenū) qd ad ardorē solis
cito siccat (aruit cor meū) se
rilitate pcti (qz oblit⁹ sū) me
reficere p̄templatōe dei mei
q̄ vite panis est. Propt̄ ni
miū gemitū meū) ⁊ afflictioēz
quā sumpsi p̄ pctis meis ita
exicat⁹ sūqz (os meū) cuti mee
(adhesit) pctā mea p̄siderās
⁊ dolens fugi aspectus hoīz
S̄imilis fact⁹ sūz) solitario
(sicut pellican⁹) amator so:

litudinis ⁊ fact⁹ sūz) q̄si (ni
cticoꝝ) int̄ parietes absco
dit⁹ non ausus p̄parere. U i
gilau) nō potens dormire p̄
anxietate animi (⁊ fact⁹ sūz
sicut passer solitari⁹ tota die)
Dolētē me sic de pctis m̄is
⁊ p̄ntentem. Irridebant mi
chi) tota die hoīes mūdani (is
mici) salutē mee dicētes: qd
tm̄ te maceras: pctā tua non
s̄ ita magna vt sic te dbeas
affligere: ⁊ laudantes m̄ de
risorie (aduersum me) p̄spira
bant detrahendo mihi. S̄
qz exprobrarēt mihi inimici
mei n̄ curabā. Qz cinerem)
ip̄az. s. hūilitatē deiectionez
⁊ irrisionem tāqz panē (suauē
māducabā) reficiebar a dō
qz (poculū meū). i. desiderii
celestis p̄rie p̄ dilectione ei⁹
cū lachrymis (miscebā) h̄ic
aūt flet⁹ inde mihi. Qz p̄si
derauī irā indignatiois tue)
quā merui actualr peccādo
⁊ timui valde (qz eleuās) i no
norē faciēdo m̄ ad ymaginē
tuā: qz oīa aīalia superanus
gūi⁹ (alūisti me) nichil. n. h̄z
hanc pcti miserā: ⁊ gehēne
timorem nisi hō. Dies mei

Psalmus. ci.

sicut umbra) cū sūma festina
tiōe euaneſcit. et ego q̄m (fenū
p̄ feruor̄ doloris defeci. Hō
sicut dies mei tui. Tu aut̄ dñe
in eternū p̄manes et in eozia:
le) quo memores n̄rī (in ḡna:
tionē) futurā qz p̄missiōez hē
m̄ vite q̄ nunc est et future.
vñ. Tu exurgēs) ad regnā
dūq̄ quasi dormiēs distuleris
(misereris ppli) tui s; p̄
iudee vñ fuerunt apli: et ali
p̄mi credētes (qz venit tps)
redēptiōis n̄re sc̄m q̄ fuerat p̄
pphetas diffinitū. Misere:
beris (syō) siue iudee primo
Q̄m placuerūt seruis tuis)
ap̄l̄ s; edificatorib; eccl̄ie (la
pides). i. fideles de iudea cō
uersi ut pote solidi firmi et sta
biles i bōis opib; q̄ p̄mi fuerūt
in edificatiōe sp̄uali eccl̄ie
positi et illi serui miserabunt̄
terre syō exhortādo: et p̄dicā
do et miracula faciendo: vbi
ad p̄dicatiōez eoz; multi cre
diderunt ponētes ad pedes
ap̄loz; p̄cia rerū. Hoc aut̄ nō
tm̄ sc̄m est in iudea s; ēt i gē
tib; vñ p̄dicantib; ap̄lis tuis
Tin. ebūt gētes nomen tuū)
p̄sydola metuebāt: et demo

nioz; noīa inuocabāt et nō so
lū vulgares recipiēt fidē tuā
s; ēt (reges) et p̄ncipes seculi
timebūt (gl̄iam) potētie tue
q̄d maxie p̄plebit̄ añ finē mū
di. Hoc mō agit. Q̄ et edifi
cavit dñs) .s. eccl̄iaz sup fun
damentū ap̄loz; et p̄phetaz;
et ex duob; parietib;. s. pplis
duob; iudeoz; et gentiliū et tā
dē edificata syon (videbit̄ in
gl̄ia sua) cū oē corp; ei; trans
formauerit ad similitudines
ymaginis gl̄orie ei;. Tere
edificavit dñs syō: qz respē
xit orōnē hūiliū) ad implendo
petitiōes eoz; (et nō spreuit p̄
ces eoz;) s; aduētū suū visita
uit mūdū qz sūme olim desi
derabat. Scribāt̄ hec) q̄ di
gna s̄t memoria ut ḡnatiōes
sequētes de hoc habeāt noti
ciā ut q̄d in p̄phetis eis ē re
promissuz i se cognoscant cē
adimplētū q̄d si factū fuerit (et
ppl̄s q̄) regnabit̄ fonte bap̄ti
matis (laudabit dñm) Hec
.s. scribant̄) qz de; Q̄ respē
xit de excelso sc̄tō suo) pec
catores lōge positos oculis
mie sue q̄d fecit qm̄ visitauit
nos oriens ex alto i sua icar

natione. Prosperit autē **U**t
audiret p̄ ip̄s̄ m̄diatē zē filiū
audiret (gemit⁹) sc̄tōrū patrū
q̄ in inferno erāt (p̄pediti z)
vt solueret) avinculis pctōz
(filios) mortuozū pct̄is. Ad
hoc absoluit vt ipsi soluti.
Annūciēt̄ ī p̄nti eccl̄ia (no
men dñi) ei⁹ fidē libere p̄fitē
do: qđ aut non audebāt cū in
terficerent̄ z laudes ei debi-
tas annuncient in eadē ecclē
sia. Ita annūciēt̄ nomē dñi
Et faciāt p̄p̄os disp̄os p̄ di
uersas p̄tes oz bis p̄uenire in
vnitate fidei: z mox (z reges
vt seruiant dño) redemptori
n̄ro **D**e his eccl̄ia gr̄as agēs
Respondit) xp̄o nō ligua
sz vita assentiēdo sue vocatiōi
z obsequētes p̄ceptis eius z
ambulās (ī via virtutis sue)
p̄stant̄ p̄sistēdo in bono verū
qđdā dicebant eccl̄iaz cito
defecturā petit sup hoc cer
tificari dicēs paucitatē die
rū annūcia michi qz pauci s̄t
sc̄dm opinionē aliquoz. **E**t
oē qđ finit̄ eriguū est orat vt
eternitati adiūgat̄: post istos
eriguos dies dicens. **M**e re
uoces me). i. n̄ dñiā in istis

dieb⁹ dimidijs: sed p̄fice eos
vsq; in finē seculi: z postea
adiūgar annis tuis q̄ s̄t eter
ni. **N**ō dico qz (anni tui) sunt
eterni: qm̄ tu dñe nec initiu⁹
habuisti nec finem habebis:
nō initiu⁹ habuisti: qz In inī
tio terrā fundasti) ergo ante
terrā fuisti sine initio: vñ eter
nitate p̄cedis oīa (z opa ma
nuū tuaz sunt celi) qz tu eos
fecisti. **Q**đ finem nō sis ha
bitur⁹: p̄z qm̄ **I**psi) celi p̄i
būt) non q̄stū ad substātiā: sz
q̄stū ad aliquā dispositionē
vel q̄litatez tu aut p̄manebis
oīno imutabilis (oēs sicut ve
stimentū veterascent) a statu
in q̄ sunt: qz sc̄bz corruptiōez
hoīm ip̄a elementa q̄si corrū
pūnt̄ veluti terra q̄ ē iā min⁹
fertilis q̄ p̄us: z aer inin⁹ sa
lubris. **E**t sicut opertoz ium
mutabis eos) celos z elemē
ta: qz manēte eoz substātia ī
qualitatib⁹ mutabūnt̄ (tu autē
idē ip̄e es) sp̄ penit⁹ immuta
bilis (z anni tui non deficiēt
qz eterni sunt. **I**n q̄ eterna
te. **F**ild). i. imitatores) seruo
rū tuoz) ap̄loz (habitabūt)
tecū post terminū hui⁹ vite:

Psalmus. cii.

z opa' eoz) spactu z p'tinue
ferent: in te deū nunq̄ cessan
tes a laude tue. ¶ Argumē
tum. Psalmus. cii. in quo inci
tatur fidelis populus ad lau
dandum deum.

Benedic bene
dictione laudis (aia
mea dño z omnia q̄
intra me sunt). s. intellectus vo
luntas ceteraq̄ potentie z vi
res nulla discrepte bñdictio
(nomini sancto ei) qz corde
totiq̄q̄ animi virib' laudand'
est de'. Et qz hoc maxime fa
ciendū est iterū repero. Bñ
dic anima mea dño) z vt sēp
bñdicas (noli obliuisci bñfi
cia tua q̄ innumera s't. Item
bñdic anima mea dño qz ipse
est Qui ppiciat omnib' iniq̄
tatib' tuis) eas remittendo.
Item qz ipse est (q̄ sanat oēs
infirmities tuas) nunc fo
uendo blandis nunc secādo
aspis oipotēti. n. medico nul
l' in sanabil' languor' occurrit
Ceterū bñdic aia mea dño:
qz ipse est. Qui redimit) p̄ p̄
ciū sanguinis filij sui animas
(quam d̄ interitu) p̄petue dā
nationis: bñdic iterū dño: qz

ipse est q̄ te iustū sua mīa z in
suis miserationib' coronabit
corona gl'ie ieternū p̄p̄pta
bñdictio aia mea dño. Qui re
plet in bonis desiderij tuū) z
iol' ipse q̄ fons oīuz bonoz ē
replere pōt: qd̄ tūc facit, cuz
scōs suos trāsire facit d̄ hoc
sc̄lo ad domū b̄titudinis sue
vbi scū oīb' bōis replebuntē
(z renouabit vt aq̄le iuueni'
tua i resurrectiōe i q̄ sancti i
etate iuuenili resurgēt muta
ti d̄ corruptōe in incorruptio
nē: ampli' bñdic aia mīa dño
qm̄ ipse ē. Faciens mīas est
ē faciēs (iudiciū). i. vindictā
oīb' iniuriā patiētib' vt op
p̄ssis i p̄s erigat paupes su
oz. p̄phā narratur' mīas
q̄s de' fecit p̄rib' ātiq̄s inqt.
Notas fecit) moysi p̄cepta le
gis q̄ s̄vle veniēdi ad salutē
z mādata sue volūtatis exp̄s
sua p̄ moysē nota fecit (filijs
israel). et ipse ē Miserator)
actu exhibens nobis multa
bñficia sine merito n̄ro: z idē
est (dñs) est (misericos) i na
tura sua (longanim') qz expe
ctat nos diu ad penitentiā z
ipse idē est de' (multū misē

ricors) qz quotidiana z innume-
rabilia pdonat nobis pctā:
cito. n. flectit ad miam. Qñ
Mō impetuit irasceſ electis
suis (nec in eternū pmiſabit)
illis: ſz finalr placabit i pñti-
tñ pcutiet ex amore ad emē-
dationē. Bñ dixi qz est mul-
tū misericors: qm̄ Mō ſcdm
pcā nra fecit nobis qm̄ nos
merebamur irā z mortē et-
nā z ipſus ſūma clemētia
dedit nobis oīz pctōz remis-
ſionē (nec ſcdz iniquitates nras
retribuit nobis) maiora em̄
flagella merebamur Bñ dixi
qz nō ſcdz iniquitates nras retri-
buit nobis. Qm̄ ſm̄ magnā
menſurā miſe ſue (corroborā-
uit mias ſuas ſup timēres ſe)
qz eos iugit ptegīt z pfirmat
Quantū diſtat lux a tenebz
(lōge fecit a nobis iniquitates
nras liberando nos a malo
culpe. Bñ dixi qz miſer⁹ est
dñs nob; timētib⁹ ſe Qm̄ ſic
pñ aliquñ blande pſolat filios
aliquñ voto pie correcciōis fla-
gellat mſendo illi⁹ vt melio-
rem reddat: ita (dñs miſet)
ſuis: iō qdem miſet (qm̄ ipſe
cognouit fragilitatem nram
Qñ ſeqt. Recordat⁹ est qm̄

puluis ſum⁹) qñtū ad corpus
(hō) est (ſicut fenū) ad modū
cū tps virens vita ei⁹: z for-
titudo: z ſplendor (ei⁹) tanq̄
flos agri. ſic leuit⁹ (efflores-
bit). i. marceſcet. Et hoc ſe.
Qm̄ ſpūs rōnalis qm̄ hōie
est ptransibit ab eo z nō ſub-
ſiſtet hō qz diſſoluta pñctio-
ne anime cū corpe nō est hō
et ampli⁹ in hac vita nō viuifi-
cabit hoc corp⁹ mortale niſi
diuina ſrute opante. Qm̄
dñi ab etno) pmiſſa (z vſq; in
eternū) pmanſura (ſup tūmē-
tes em̄) timore filiaſ reueren-
tie. Et iuſticia illi⁹) retribu-
ens mercedem opib⁹ bonis
(his q; ſeruant) pcepta (ei⁹)
co: de retinendo: z ope pplen-
do. Et memores ſūt manda-
torū ei⁹) nō ad audiendū tm̄
ſed (ad faciendū ea) non em̄
auditores legis tm̄ iuſtifica-
bunt apd deū: ſed factores z
memores eſſe debem⁹ man-
datoz ei⁹: qz Dñs in celo pa-
rauit ſedem ſuā) iudiciariam
z de omnib⁹ indicabit: z ne
impotentem iudicem putas
ſeqtur) regnum. i. poteſtas
(ipſius omnib⁹) domiaabit
nullus enim reſiſtere poterit

Psalmus. cii.

eius imperio. Et quoniam deus talis
vniuersalis est dominus propheta
monet et alias creaturas ad
laudandum deum dicens. ¶ **B**enedicite
hinc (domino omnes angeli
eius potentes virtutes adimple-
tes mandatum illius) paratissimi
et voluntarii (ad exequendum vo-
cem preceptorum eius) illico quo
fuerat locutus. Benedicite domino
omnes ordines angelorum) vos di-
co (ministri eius qui facitis volun-
tatem eius). Benedicite domino omnia
opera eius celestia et terrestria (in
toto mundo in quo dominatur). i.
date michi materiam benedicen-
di domino quoniam omnes creaturam lau-
dant dominum tu anima mea benedic illi
¶ Argumentum. Psalmus.
cii. in quo moritur ad laudem dei

Benedic anima
mea dominus propter
tantis beneficium et
muneribus gratiarum
eius: et per
fuit propheta ad deum ait (o domine
deus) benedix anima mea a te benedi-
dicere quoniam (magnificatus es)
magnam nature nobilitate ma-
gnam potentiam magnam sapientiam
magnam misericordiam: et hoc (vehementer)

.i. incomprehensibiliter quare ma-
maior es omni laude. Bene-
magnificatus es. ¶ **Q**ui ha-
bes angelos et homines san-
ctos decore eterno splendi-
dos et luminosos te incessan-
ter laudantes et lux vnicuique ti-
bi est) qui habitas lucem im-
marcescibilem. Merito ma-
gnificatus es quoniam magnitudo
potentie tue relucet in omnibus
creaturis tuis quod. Celum) quasi
tentorium super emisperium nostrum
(extendit sine labore ac si quis
extenderet pellem tu es qui te-
gis superiora eius). s. celum sive
reum aquarum. s. celo cristallino quod
propter dyaphaneitatem aqueum
nominatur. Tu es qui visibiliter
ascendens in celum. Posuisti
nubem ascensum tuum qui superas
omnem velocitatem ventorum)
qui vbiique es presens. Tu es qui.
Spaules substantias facis nu-
cios tuos et ministros tuos
plenos dilectione dei ut etiam
alios vrant) et accedant ad di-
lectionem sui creatoris acce-
sos et efficaces ad executio-
nem tue voluntatis. Tu es.
Qui fundasti terram ita stabili-
lem et firmam quod non inclinabitur

In seculū scilicet terra em̄ i eternus
 stat. Mare oceanū q̄n̄ vesti
 mētū circūdat errā vndiq̄ ex
 cepta vna pte q̄ disco opa re
 māsi: ppter vitā hoīm z aia
 liuz terrestriū (super mon
 tes stabunt aq̄) pluuias q̄
 gñant̄ ex nubibus. Ad bñ
 placitū tue voluntat̄ moue
 bunt se aq̄) flatu ventoꝝ a te
 p̄citatoꝝ de loco ad locū (z
 a clāgoze tonitruoꝝ z fulgu
 rum q̄ gñant̄ in nubibus ad
 modū formidantis se habe
 bunt) q̄ p̄ terribiles ventos
 desiccant̄. Quib⁹ aq̄s fugiē
 tib⁹ siue montis. Ascendunt
 .i. apparent alti (montes et
 descendunt). i. apparent cā
 pi in humili loco s̄z nō oēs
 in eadem altitudine vel in
 eadem humilitate: sed (s̄m
 q̄ disposuisti eis Terminū
 posuisti aq̄s maris oceanū
 (nec p̄uerterent̄ op̄ire terrā)
 sicut fecerunt t̄p̄e diluū q̄d
 totum mundum occupauit.
 Qui emittis fontes in qual
 lib⁹) q̄ de montib⁹ fluunt aq̄
 in valles (z aq̄) fluētes (p̄rā
 sibunt) d̄ loco ad locū (inter
 medium montū) ad susten

tationem viuētis. vñ seq̄.
 Potabunt oēs bestie agri:
 z reficient onagri insiti sua)
 Sup̄ ea) q̄ dicta sunt mon
 tes z vastes z fontes (volu
 cres) in aere volantes (habi
 tabunt z de medio) foramis
 num petraz dabunt voces)
 cantando. Tu eos. Rigans
 montes d̄ nubib⁹ pluuiosis)
 generans sup̄ montes et de
 effectu pluuiarū q̄ sunt opa
 tua fecundabit̄ terra. Pro
 ducens fenum iumentis (vñ
 ip̄a nutriant̄ z herbā vt ser
 uiant hominib⁹) q̄ p̄ hoc fa
 cta sunt: vñ seq̄tur. Susten
 tas aut̄ iumenta. Ut edu
 cas frumentū) z talia (de ter
 tra ad sustentationē hūane
 vite (z vinū letificet cor hoīs
 Tu es etiā. Producing ole
 um ad p̄dimentū ciboz) na
 tura em̄ olei est vt multū fo
 ueat carnem z reddat hilarē
 z panis cor hominis p̄firmet
 siue robozet. Et ex pluuia.
 Humectabunt arboꝝ cam
 pi ad eoz nutrimentū z fru
 ctificationem z cedri libani
 quas plantauit dñs illic). i.
 in cedris (passeres) animas

S. i.

Psalmus. ciii.

lia minuta indificabūt. **I**he
rodū q̄ rex passerum dicit̄ ni
dus est in cedris montes ex
celsi sunt refugiū ceruisz ca
uernosa loca refugium erina
cūz) q̄ animalia parua spino
sa esse dicunt̄. **P**osuisi lu
nam) vt distinguat: z variet
t̄p̄a (z sol) sic determinate tē
dit ad occasū) ac si haberet
cogitationē. **P**osuisi tene
bras) in emispio n̄ro p̄ occa
sum solis (z factā est nox i ip̄a
p̄transibunt) de loco ad locū
(oēs bestie silue) illud ei t̄p̄s
est diuina dispositiōe ydoneū
in q̄ bestie q̄rant sibi victam.
vñ seq̄t̄. **C**atulit leonū) p̄trā
sibunt famelici: z leones ipsi
et alie bestie (vt rapiant: et q̄
rant escas sibi) **Q**ui. **C**apta
p̄da: z orto sole reuertunt̄ ad
cubicula sua. **O**рто sole) z iā
bestijs collocatus. **E**xibit hō
ad op̄ suū z ad opationē suā
p̄tinuandaz (vsq̄ ad vesperā)
Cū oībus istis in spectis ad
mirabilē occurrat altitudo di
uine p̄oe z in p̄phensibilē alti
tudo diuine p̄uidenē. **P**ro
ph̄a z secū q̄libz fidelis admi
ratione dicit. **V**alde magni:

ficata sūt opa tua dñe) exces
dant hūanū sensus (oīa in sa
pientia fecisti i p̄lecta est terra)
hominibz z aīalibz zc. q̄ sunt
creature tue. **N**ō solū celū z
terrā tua p̄uidētia regis sz ēz
Hoc mare magnū: z spacio
sum manibz) nauigantiū. i q̄
simul possunt nauigare mul
ti (illic). i. in hoc mari (repti
lia) pisces diuersaz manerie
rum z naturarū (quoz non ē
num̄r) cert⁹ ap̄d aliquē ho
minez. **I**n quo mari pisces
parui z magni monstra maxi
ma vt cete grādia) discurrūt
et q̄uis tot z tā magna mon
stra sint i mari tñ (illic naues
transibūt) ille se q̄ de vna tra
ad aliā necessaria deportant
Inter hec aīalia est ēz in ma
ri cet⁹ grandissimus piscis.
Draco dictus) q̄ deuorat
alios pisces q̄ lz sit magn⁹ z
fortz piscis: facilē tñ illudē
et occidē (quē formasti ad
illudēdū ei) nō sic intelligas
q̄ si ad illudēdū assumat̄ si
nat̄. s. q̄ ad quunc finē sit for
mat⁹: sed teneē p̄secutiue: q̄
illusio seq̄tur p̄ditionem ei⁹
vñ cū ille piscis velit deuora

Psalmus ciiii. Fo. cxxviii.

re alios pisces illi pisces naturali instinctu fugiunt ad ripam ubi ceti natate non potest propter aqua paruitatem et ideo cetus eos insequens impingit se ad terram et ibi a piscatoribus occidit: et sic illud sua spe frustra (omnia) cum animalia vivencia in terra et in aqua te expectant ut des illis escas in tempore opportuno secundum conditionem cuiuslibet speciei naturalis. Que animalia. Date te colliget aperiente te magnam tuam per diffusionem tue bonitatis in effectibus (omnia implebuntur bono) convenienti sue nature. Avertete autem te faciem tuam denegando predictam diffusionem bonitatis tue (turbabunt) ex defectu nutrimenti (auferes spiritum eorum et deficient) a vita et in materia: unde sunt formata que per magna parte est terra (reuerentem) Emittes tue voluntatis effectum) et de novo formabunt in eadem specie secundum cursum nature (et renouabis faciem terrae) sicut per in estate in qua terra renouatur herbis floribus et fructibus quibus priuata fuerat in hyeme. Renouabis diuinis

(operibus) propheta inquit. Impendat domino laus: et honor dabitur non ad tempus: sed (in eternum letabitur dominus) in creaturis (suis) ad suam gratiam ordinatis. Qui visitat homines habitates in terra) minoris statum et facit eos tremere: id per peccatis melius est. non tremor humilitatis quam confidentia superbie que tangit permiatone vel alio quo flagello persecutiōis motes. id per peccatis que prius erat superbia iactantes se (sumigant) lachrymosa per punctione peccata sua plorantes. Quia hec predicta fecit dominus et ideo his inspectis. Laudabo dominum (quod diu) vitam hic et in futura vita psallam deo meo quod diu sum locutus gratiam acceptam (sit illi). id est deo eloquium laudis mee. ego pro delectabor in diuinis consolatiōibus non in terrenis. Deficiant peccatores iniqui obstinati in malo (ita ut non sint) sicut sic peccatores iusti per omnia his beneficiis (dei benedictione mea domino). ¶ Psalmus ciiii. in quo monet ad laudem dei

¶ Argumentum.

audate dominum
per beneficia ab eis obtenta
(et inuocate nomen eius)

S. ij.

Psalmus. ciii.

probtinēd; qz g̃tudo d̃ p̃te-
rit; b̃nific̃s ē optima disposi-
tio p̃ futur; ipetrād; (ānūci-
ate int̃ gētes opa) p̃tāt; sue z
bonitat; declaratiue: sicut ei
de ṽra salute solliciti estis sic
z d̃ alior; salute. ¶ **L**ātate z)
ore z cord; laudādo psallite
illi bona operatione (narrate)
alīs p̃dicando (oīa mira-
bilia ei;) vobis nota vel aliq̃
de omnib; qz null; potest oīa
narrare. Facite bona opa in
q̃b; merito. ¶ **L**audamini)
z hoc in noīe sancto ei; ad
ei; gloriā b̃a vestra dirigēdo
qui dedit velle z posse q̃uis
caro molestis affligat mens
t̃n (letetur cor querētū d̃n;)
in spe patrie celestis vt cum
hilaritate z locunditate diui-
na pficiāt. ¶ **Q**uerite d̃n; ex
studio z iūcta mēte bona ope-
rādo z illuminemini i agēd;
(z confortamini) in caritate
xp̃i vt bona opa inchoata p̃-
ficere possitis querite p̃ntiaz
eius nō ad horam s; semp)
vt hic habeatis ei; cognitio-
nē verā z in futuro clare ei;
faciē intuesimini. Quia ad q̃
rēdum deū maxime disponit

memoria fidei antiquorū paz-
trū z operū q̃ deus fecit illis
ait. ¶ **M**emētoie mirabilium
ei; que fecit) filiis israel edu-
cendo eos de egipto (signa)
que patrata sūt in egipto et
precepta oris ei;. ¶ **D**ico me-
mētoie hor; vos q̃ estis. **S**e-
mē). i. imitatores fidei (abra-
he serui dei) vt sicut abrahā
cuius semen estis deū spūali-
ter quesuit z ei in fide seruis-
uit ita et vos facere debetis
vos dico etiaz filij iacob ele-
cti ei;) quē si imitamini luctā-
do z vicia z z carnē iter elec-
tos dei p̃munerabimini. ¶ **E**t
ne putes filios abrahe t̃m eē
in vna gēte s̃m carnē ait. ¶ **I**p-
se d̃n; de; ñr; (vniuersa tra)
habz (iudicia sua) in vniuersa
tra sūt iacob et isrl. i. fideles
q̃b; iudicia suis māifestat s;
nō ali; gēti q̃ xp̃iane. ¶ **M**emē-
tote dico dei: qz ip̃e. ¶ **M**emor
fuit) iplēdo p̃missa (testamē-
ti sui) noui duraturi i et̃nū in
q̃ p̃mittit hereditas et̃na (z
bi sui etiā mēoz fuit) (q̃d mā-
dauit i oēs g̃nationes) credē-
tes in eū hoc est verbum fidei
vcrbū euāgelij q̃d extenditur

Psalmus. ciii. Fo. cxxxix.

In oēs gnationes pro quo ser-
uato redditur promissus eter-
num quod per testamentum
ante significauit: quod non man-
dauit sed promisit promissum est
quod accipere debemus manda-
tum quod hoc facere debemus
hoc est fides ut iustus ex fide
uiuat et hinc fidei promittit he-
reditas. **Deus** fuit **probi** **Q**uod
disposuit ad abrahā) cum ei di-
xit per me metipsum iuravi quod fe-
cisti rem hanc et cetera. sequitur benedi-
ctio tibi et cetera (et iuramenti sui
ad isaac) cum ait ad abrahā
in isaac vocabitur tibi semen
Et statuit illud) verbum fi-
dei de cultu unius dei (iacob
in preceptum) id faciendum et obser-
uandum (et israel) quod idem est quod
iacob eiusdem precepti adimple-
ti mercedem quam fidelibus eterna et
inmutabilis erit. **Dicēs** ti-
bi dabo terram chanaā) figuram
eterne (hereditatis) quam terra
promissionis (funiculo) distri-
buenda erat in diuersas par-
tes. **Hanc** terram chanaā promi-
sit. **Cum**) illi quibus promisit
(esset numero breui) et ita bre-
ui quod (paucissimi) quod abrahā
isaac et iacob tamen erant quorum

merito promitteretur et erant
cum hoc aduene non ciues ter-
re promissionis unde quasi extra
nati tibi habitabant. **Et** per tra-
sierunt de gente in gentem alteram
unde abrahā exiit de terra cal-
deorum et venit in mesopotamiam
et deinde in terram promissionis
(et de regno ad populum alte-
rum) venit in egyptum) et similis-
ter isaac de terra chanaā pe-
grinatus est. **Qui** per transeun-
do tot varias gentes curare
potuerunt: quod dominus. **Non** promi-
sit hominem nocere eis nota-
bili noxamento (et corripuit
per eis reges) qui volebant noce-
re sicut pharaones qui abstulerat
abrahā sarā et abimelech
qui abstulerat isaac rebechā tu-
cēs **Nolite** tangere christos me-
os). i. unctos mea gratia (et in
prophetis meis) cuiusmodi erant
abrahā isaac et iacob) nolite
maligne) agere. **Harrane**
propria quomodo factum sit quod predicti
sancti patres pertransierunt de
gente in gentem et cetera. ait **Et** voca-
uit). i. iussit ut famis esset su-
pra terras) per quam famez omnem
sustentamentum panis per ma-
gna parte contriuit) et per hoc

S. iij.

Psalmus. ciii.

coacti sunt in egyptū ire et ita
ad aliā gentē trāsire et p̄cessit
eos ioseph. ¶ Unde seq̄tur
¶ Visit ante eos) iacob et fili-
os eius (virū) ioseph in egyptu
qui in seruitiū venditus
est) a fratrib⁹ suis humiliā-
uerūt) egyptū (in p̄pedib⁹ pe-
des ei⁹) ad accusationes dñe
sue et dolo) d̄ infamia (timor)
d̄ morte p̄trāsūt aīaz ei⁹ do-
nec veniret interpretatio sōnū
pharaonis q̄ fuit (verbū ei⁹)
sicut dicent⁹ et dñi sicut inspi-
rātis. ¶ Uñ seq̄t. ¶ Eloq̄ū dñi)
i. sp̄s revelans misteria igni-
uit (euz) viuacit̄ excitauit vt
futura diceret : et qz sōnia ita
exposuit (misit rex) pharao et
soluit eū de viculis q̄b⁹ tene-
bat (p̄ncipes) ipe (populoz)
egypti (dimisit eū) ex toto li-
ber⁹ ¶ Cognoscēs aut̄ pharao
p̄ interpretatiōē sōnū sui qz io-
seph haberet sp̄m dī. Consi-
tuit eū dñm dom⁹ sue et p̄nci-
pem oīs possessiōis sue). ¶ Ad
tū vt hēret curā tēporaliū s̄
¶ Et erudiret p̄ncipes ei⁹ sicut
semetipsū) de diuinis quoz
illi noticiā nō habēt (et senes
eius prudentiam doceret) de

his q̄ dei erant. ¶ Intrauit is-
rael) cū filiis et famulis eoruz
et hoc ad mandatū ioseph ibi
regnātis vt possent ibi viue-
re tempore famis (et iacob ac-
cola fuit i egypto (que d̄r (ter-
ra chā) filius noe prius hita-
uit. ¶ Et ibi. ¶ Auxit dñs pplm
suū vehemēter) qm̄ exseptua-
ginta hominibus sexcētamē-
lia armoruz eduxit (et firma-
uit eum sup inimicos ei⁹) qz
tēpore moysi inuitis egyptis
eduxit eos deus et illos mul-
tis modis afflixit. ¶ Prophe-
ta narratur⁹ q̄ facta sūt i egypto
dicit. ¶ Conuertit) p̄misit
de⁹ (cor) egyptiorū vt odirēt
per inuidiam populū israel (et
dolū facerēt in seruos eius)
laboribus agrauando vt luti
et lateris operib⁹ oppressi mi-
nuerent serui dei. ¶ Ad quorū
liberationes elegit de⁹ mini-
stros de q̄b⁹ ait. ¶ Visit moy-
sē suū suū ad liberandū eos
ad pharaones et associauit ei
(aaron quē eligit) ad hoc mi-
nistruz. ¶ Et posuit in eis) scz
moyses et aarō legat⁹ suis vir-
tatē faciēdi miracula miora
et maiora (in terra) egypti ad

Verba moysi et aaron que sequuntur
 Misit tenebras palpabiles
 (et obscuravit) tempus ut nullus
 cognosceret alium (et non exacer-
 bavit omnes sermões suos) quia cum
 pharaon penitentiam promittebat
 deus remouebat plagam et sic
 dulcorabat sermões suos Is-
 sciret eos futuros obstinatos
 et durissimos. Conuertit aquas in
 sanguinem et occidit pisces eorum
 Impleuit (terram eorum ranis)
 non modo in locis exterioribus et com-
 munitibus sed in secretis cubilibus
 pharaonis et principum eius. Di-
 xit et venit cinomis. scilicet musca-
 cania et (cyniphes) que irrabant
 eis in oculos et hoc fit in paucis
 locis sed in omnibus finibus eorum
 Posuit pluuias eorum in gradine et
 ignem comburentem. scilicet fulmina in
 terra ipsorum. Et percussit
 gradine et fulminibus (vineas
 et ficulneas) eorum (et percussit li-
 gnū finium eorum. id est arbores fru-
 ctuosas. Dixit. id est voluit (et
 venit locusta et bruchus fetoratus
 (cuius non erat numerus) Et com-
 medit locusta et bruchus come-
 dit omnes herbas in terra eorum et co-
 medit omnes fructus terre eorum
 Et percussit omne primogenitum

tam hominum quam animalium (in terra eos-
 rum) et primitias omnium frugum
 ¶ Prophecia exponens beneficia
 collata populo israel ait Et edu-
 xit filios israel cum argento et
 auro quia vasa aurea et argen-
 tea que ab egyptiis mutuaues-
 runt precepto domini deportantur (et non
 erat in tribubus eorum infirmum) quod
 valde mirabile fuit quia in tanta
 multitudine nullus infirmus est
 Et tunc. scilicet post submersionem ex-
 ercit pharaonis. Et tata est
 egyptus. id est illi que remanserunt quia
 iudei perfecti erant et hoc quia
 timor eorum incubit super egyptios
 ne rediret iudei et reliquias
 egypti consumerent. ¶ Nar-
 rat beneficia data illi postquam edu-
 xit eos de deserto Expandit
 nubem in protectionem eorum ne ve-
 rent ab ardore solis et ignis
 ut luceret eis contra tenebras
 (per noctem) Perierunt car-
 nes (et venit coturnix) in ma-
 xima multitudine et manna
 descendente de celo aereo (sa-
 turavit eos) Dirupit petras
 et fluxerunt aque abierunt in
 deserto larga fluentia que se-
 quebantur eos per desertum
 Hec beneficia non fecit eis
 S. iij.

Psalmus. cv.

deus pro meritis eorum quia
populus rebellis fuit et mur-
murans contra dominum. scilicet Quia in
memor fuit) promissionis quam
fecerat abrahae fidei suo suo
dicens tibi dabo terram hanc
et in semine tuo benedicentur om-
nes gentes. Et eduxit) post
mortem moysi de deserto (popu-
lum suum) sub ducatu ioseph in ter-
ram promissionis (in exultatione
et electos suos in leticia) quia
murmuratores domini furore per-
cussi interierunt. ¶ Et dedit
illis regiones gentium, ubi habita-
bant gentes civitates castra
et possessiones laboribus alio-
rum acquisitas possederunt. et
haec beneficia fecit eis deus
non ut luxu defluant vel puer-
sa securitate torpescant sed ut
iuste vivant secundum man-
data eius et legis misteria di-
ligenter intelligant.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. cv. in quo mo-
net ad geminam confessionem
scilicet laudis et peccatoris.

Confitemini
domino) confessione
laudis quoniam bonus
solus natura bonus solus p-

fectus non solum in se bo-
nus est sed diffusionem bonitatis suae
super omnes creaturas vel confitemi-
ni domino propter gratiam vestram ut consequamini
veniam quoniam bonus). i. mise-
ricors et facilis ad indulgentiam
(quoniam in seculum). s. propter tantam
(mercedem eius) nisi hic conversi fue-
ritis in futuro misericordiam
non invenientis. § 3. ¶ Quis
loquetur ad plenum opera quae potest
operatur et narrabit omnes
laudes eius nullus vultis: quia cum
sit infinite bonitatis super omnem
laudem est. Et si nullus sufficiat
enarrare laudes eius. Beati-
tudo tamen hic beatitudine spei et in
futuro beatitudine rei (qui) ha-
bet discretionem quod sit bonum et
quod malum: et habita discre-
tionem faciunt executionem bono-
rum operum omni tempore). Memen-
to nostri domine in beneplacito
tuo. i. in filio quem ex solo be-
neplacito tuo: non ex hominum
meritis ad redemptionem mi-
sisti: et ut hoc sit (visita nos)
per filium tuum quo saluemur
salvatione eterna. Visita di-
co. ¶ Ut videam te facie
ad faciem pro bonitate) gratie quam
prestitas electis tuis: visita nos

vt delectemur (in leticia elec-
 ctionum tuorum) q̄ est tu ip̄e sūmū
 z n̄ū z inmutabile z beati-
 ficū bonū (vt lauderis) a no-
 bis cū cetera hereditate tua
Peto q̄ visites nos qm̄ op̄
 est. **P**eccauimus) vt patres
 n̄ri eorū pctā imitātes (iuste
 legim⁹) primū iniquitatem
 fecim⁹) peccando cōtra deū
Patres n̄ri in egypto nō
 intellexerūt mirabilia tua) q̄
 peis feceras in egypto non
 fuerunt memores mie tue)
 facte eis in liberatiōe eorum
 a seruitute pharaonis. **N**on
 fuerūt dico memores immo
Irritauerūt) i moysē dū (as-
 cēdētes) d̄ egypto n̄sus (ma-
 re rubrum) diffisi a ptate sua
Nō obstante at eorū murmur-
 ratiōe z diffidentia. **S**alua-
 uit eos) ab insequentib⁹ egypti-
 ptis n̄ pp̄ merita eorū sed (pp̄
 nomen suū) ampleādū z gio-
 rificādū (vt notā faceret po-
 tētā suā). **S**aluauit at sic:
 qz **I**ncrepuit) siue (increpauit
 mare rubrū) n̄ voce sed ope
 z p̄cepto: z exsiccatum est
 z d̄duxit filios isrl̄ in illa p̄-
 sūditate maris (sicut in d̄cto)

i. i loco plano z sicco. **E**t sal-
 nauit eos) de potestate egypti-
 priorū p̄sequentiū eos) z rede-
 mit eos) de captiuitate phar-
 raonis. **E**t apuit aqua phar-
 raonē z egyptios (tribulans
 tes eos) z vn⁹ ex eis non res-
 māuit) q̄ n̄ submergere. **Q**ui
 b⁹ miraculis visis **C**rediderūt
 n̄ d̄n̄i et moysi) z lau-
 dauerūt laudē ei⁹) dicētes il-
 lō cātem⁹ d̄no gl̄iose em̄ zc.
Lito fecerūt) parū s̄cterūt i
 laude ei⁹ oblitī sūt op̄ez ei⁹
 q̄ b⁹ eis p̄uiderat in periculis
 maiorib⁹) z nō expectauerūt
 patiēter t̄p̄s q̄ de⁹ disposue-
 rat eis subuenire sc̄cūdū (cō-
 siliū) volūtatis sue s̄z p̄uene-
 runt murmurando sine rōne
Et p̄cupierūt) nō solū natu-
 ralē cibū vt panē z aquā sed
 (p̄cupiscētias) .i. delicatos
 cibos (i d̄serto z tētauerūt d̄-
 um) in deserto i quo erat pe-
 nuria aq̄ dubitātes d̄ potētis
 sua. **E**t s̄ sic deū tētauerūt.
Dedit eis petitiones eorū)
 z hoc vsq̄ ad plēitudinē (mī-
 sit) enī (saturitatē in animas
 eorū) **E**t nihilomin⁹ nō cessa-
 uerunt a malo: nam honore

Psalmus. cv.

abiētis dignitatē sacerdotia-
 lis irritauerūt moysen in ca-
 stris et aarō p̄secratū dō cho-
 re et sibi adherētes iudētes
 q̄ aarō et filij ei⁹ soli habuerūt
 sacerdotiū. **¶** Propter quā irri-
 tatiōes. **A**pta ē terra et d̄gluti-
 uit dathā et abyssō) cū sua fa-
 milia et sup̄ oēs se clausit **E**t
 ex arsit ignis) i p̄gregatione
 p̄sciētie istis p̄dictis de thur-
 bulbis eorū et in tm̄ q̄ flāma
 p̄bussit p̄ctōes). s. quinq̄gm-
 ta ducētos q̄ offerebant incē-
 sū illicite v̄dicātes sibi sacer-
 dotū aarō. **¶** **¶** Prophetā de-
 scribēs p̄ctm̄ adoratiōis vitu-
 li ait **E**t fecerūt vitulum in
 oreb) et absentius moysi qui
 ascēderat in montē ad dñs n̄
 tollerātes) adorauerunt scul-
 ptile) v̄l p̄statille. **E**t sic faci-
 ēdo **A**utaneūt gl̄iaz suā). i.
 deū qui erat eorū gl̄ia (in simi-
 litudinem vituli comedent
 fenū). i. gloriā et honorem de-
 bitū dō attribuerūt non vero
 vitulo s; simulacro vituli **E**t
 sic. **O**bliti sunt deū qui salua-
 uit eos) ab egyptiis (q̄ fecit
 magnaia i egypto) egyptios
 flagellando m̄tripliciter ter-

ribilia i terra cham). In eades
 egypto (terribilia i mari ru-
 bto) pharaones et exercitum
 ei⁹ submergendo et marē diui-
 nendo. **E**t) p̄pter ista p̄ctā
 (dicit) cōminādo) vt disper-
 deret eos) q; digni erāt om̄is
 perire et disperdidisset (si nō
 moyses electus ei⁹ stetit i
 cōtradictionē) suis ofonibus
 ipe diendo ne disperderet eos
Stetit ergo moyses in p̄fra-
 ctiōe. **E**t auerteret irā eius
 ne disperderet eos) et n̄ tm̄ p̄
 dicta mala fecerūt: s; ēt (ter-
 rā) p̄missionis (desiderabilē)
 fluētē lac et mel quā dñs eis
 p̄miserat (p̄ nichilo habue-
 rūt) **E**t hoc iō: q; **A**d credi-
 deēt h̄ bo ei⁹) quo p̄miserat
 eos irodncere i terrā illā q; re-
 uersis exploratorib⁹ suis euz
 nūciarēt terrā illā bonam esse
 hoies tm̄ tre illi⁹ potētiales
 eē q; vii⁹ cētū iudos posset
 occideēt timuerūt et murinura-
 uerūt i tabernacul⁹ suz dicētes
 q̄ram⁹ nob; ducē et reuertā-
 mur i egypti) i m̄li⁹ ei cēt nob;
 adhuc eē i h̄uitate q; i pugna
 istoꝝ p̄t et n̄ exaudiuerūt vocē
 dñi q; dubitauerūt d̄ terrā q; dē⁹

pmisat eis. Et tūc eleuauit
 manū suaz) dñs. i. paut. se ad
 vīdictā sup eos vt pstereret
 eos i deho tūc eñ lata ē diut
 na sēteris vt oēs q̄ numerati
 fuerāt a. xx. annis z supra n̄
 īgrederēt t̄ram pmissiōis s̄z
 mozerent̄ in deho p̄t caleph
 z iofue. Ad t̄m leuauit ma-
 nū vindicte sue in eos s̄z etiaz
 Et deſceret semē eoz) p̄ di-
 uersas natiōes z regiōes hec
 aut pena p̄cib⁹ moyſi fuit im-
 pedita z merito. d̄. s̄. perderet
 eos) q̄z Aniciati sūt). i. p̄secra-
 ti. p̄secrauerūt. n. se idolo beel
 fegoz beel est idolum fegoz
 est mōs vbi colebant z n̄ solū
 sacrificauerūt idolis s̄z etiam
 comederūt d̄ carnib⁹ imolat̄z
 simulacris (mortuozū) hoīm
 q̄s d̄os dicebāt vt ioui mercu-
 rio zc. z hoc cā venerationis
 Et tūc irritauerūt eū in pct̄is
 ab ei⁹ pprio īgenio male d̄s̄
 posito iuēt̄z z studiose factis
 (z multiplicata est in eis rui-
 na q̄z tūc occisi s̄t ex ipsis vi-
 gitiq̄nq̄z milia. Et stetit ph̄i-
 nes) constanter q̄ ydolatras
 accēs⁹ zelo d̄i z trāsiens coeū
 tes. s. iudeum z medianitem

(placauit dñs) sit faciendo z
 cessauit) plaga ppli. Et dñs q̄
 nouit q̄ta caritate ppli z ze-
 lo dei ph̄ie es illud fecerit re-
 putatū est ei ad iusticias. i. re-
 putat⁹ est i hoc iust⁹ z hoc in
 oēm gnatiōem vsq̄ i sēpitnū
 nō solū in p̄dictis locis (irri-
 tauerūt) iudei deū s̄z ēt. Irrit-
 tauerūt eū ad aq̄s p̄tradictio-
 nis) q̄z impatient̄ z p̄tentiose
 locuti sūt q̄ moyſe p̄p̄t aq̄ d̄
 fectū et p̄ p̄ns q̄ deū et turba-
 t⁹ (ē moyſes) ab illis: et hoc
 q̄z (exacerbauerūt. i. iratū et a-
 cerbū fecerūt (sp̄m ei⁹) i n̄m
 vt nimia importūitate ppli
 succēs⁹ diffident̄ in crepauit
 dicēs nūqd̄ d̄ petra hac pote-
 rim⁹ vobis aquā eiecer̄. Et
 ita manifeste oñdit moyſes) i
 labijs suis in mō loq̄ndi hesi-
 tationez cord̄s sui quā habuc-
 it i hoc miraculo et i hoc (dis-
 stixit) et sepauit hoc miracu-
 lū a cet̄is i q̄b⁹ n̄llo mō dubi-
 tauit t̄bat⁹ ei moyſes m̄muf
 ppli i fid̄lis n̄ tenuit fiducia q̄z
 d̄buit pp̄ qd̄ statī fuit a dño re-
 phēs⁹ et i penā ab iſtū t̄re p̄-
 missiōis exclus⁹ qd̄ q̄z moyſes
 n̄ spōte fec̄: s̄z illoz malicia

Psalmus. cv.

puocat: iō tñ tpañ nō eter
nalr punit⁹ est. Sic op⁹ ille
peccauit qñ cū filiis israel in
trassent frā pmissiōis. Non
dispdiderunt gentes hitātes
ibi sicut pceperat dñs ne ex
eor⁹ puicru celenb⁹ inuolue
rentur z ad ydolatrā traherent
sicut factū est. vñ sequit^r
Cōmixti sūt inter gentes)
tre illi⁹ pceptū dñi (z didi
cerunt opa eor⁹) idolis seruire
filios immolare iuxta ritum
cananeor⁹ (z factū est illis) in
ruinā z offensionez. vñ sequit^r.
Et imolauerunt filios suos
z filias suas demonijs laten
tib⁹ in idolis scd⁹z psuetudi
nē illaz gentiū. Et effunde
runt sanguinē innocentē. s.
filioz suoz z filiaz suaz q⁹ s
sacrificauerūt sculptilib⁹ cana
neor⁹. Et interfecti sūt spūa
liter gladio gūistimi peccati
homines predicti habitātes
terrā effundendo sanguinez
innocētē z imolādo illū ydo
lis: z pdēnati sūt in pctis suis
z polluti sūt adulterinis sup
stitionib⁹ suis. Et irat⁹ furo
re. i. graui ira (dñs i pplo suo
z abhominat⁹ est filios israel

q⁹ dicebat hereditas ei⁹ qñ
nō curans defendere eū. vñ
sequit^r. Tradidit eos in man⁹
gentiū) ydolatrarū (dñati sūt
eor⁹ q⁹ oderunt eos) Et tribu
lauerunt eos inimi eor⁹ z hu
miliati sūt. i. afflicti (sub ma
nib⁹ eor⁹) resistere eis n̄ valen
tes: z nichilomin⁹ dñs vsus
pietate sua sepe liberauit eos
Ipsi aut⁹ hanc miaz libera
tionis n̄ attendentes adhuc
(exacerbauerūt deū) psiliūm
eor⁹ malū sequentes: z ideo p
pter iniquitates suas (humiliati)
z mult⁹ modis afflicti (sunt)
Vex qz in afflictione illorū
nō defuit mīa dei: iō sequit^r Et
vidit) oculis mie sue) euz tri
bularent^r) z misert⁹ est eis au
diens (oronem eor⁹) z libera
uit eos. Et memor fui) pmissi
si sui qd̄ disposuit ad abrahā
de filiū sui incarnationē: z iō pe
percit eis si em̄ omnes ppter
eor⁹ peccata occidi pmississet
non nasceret^r de eis xp̄s z ita
vana fuisset pdicta pmissio:
z iō (penituit euz) aliter faci
endo q̄ videbat^r factur⁹: et
hoc non qz illi iusticiam ha
berent: s³ (scdm multitudinē

mie sue) operat⁹ est Et dedit eos in mias in benuolentiā z in reuerentiam (in p̄spectu) gentium q̄ ceperant eos) vt q̄s p̄i⁹ despectui habebant haberent metuēdos z hono rabiles. ¶ Prop̄heta suam deprecationem p̄ liberatiōe ppl̄i israel reassumens ait. Saluos fac nos dñe de⁹ no ster de seruitute z angustijs q̄bus ppl̄s tuus in diuersis terris affligit (z p̄grega nos de gentib⁹ inter quas disp̄si sum⁹. Et ad hoc p̄grega nos Ut p̄fiteamur) p̄fessione lau dis (nomini sancto tuo z glo riemur in laude tua) de q̄ se quit. Bñdicit⁹ dñs de⁹ israel ab eterno z in eternum (z) di cat omnis ppl̄us tam de iu deis q̄ de gentib⁹ (fiat fiat) .i. (bñdictus) sit deus.

¶ Psalm⁹. cxi. in quo p̄mē dat misericordia dei multi plex facta populo israel.

Confitemini dño) cōfessione laudis qm̄ bon⁹ qm̄ dulcis z sus uis vere (qm̄ in eternum (mia eius) q̄ nūc

negatur penitentib⁹. Dicāt nunc laudes dno (q̄ redēpti sunt a dño) a q̄buscunq̄ pe riculis (de manu inimici) eos affligentis (d̄ regionib⁹) vbi erant disp̄si (p̄gregauit eos) in terrā suā iudeā. Congre gavit quidē eos. A solis ortu z occasu ab aq̄lone) z ab au stro q̄tuoꝝ climatib⁹ mundi. Errauerūt in solitudine vbi non erat aq̄: errauerunt qz nō inuenerūt stratā ducentē ad aliq̄s ciuitatem habitabilem vbi possent habitare: qz i de sertiis nō sunt tales vic. Et qz errabant i locis desertis vbi est inopia victualiu secutum est q̄ in tm̄. Et suriētes z sitiē tes redderent vt p̄t⁹ eoz de siceret. Et qz aia) .i. p̄t⁹ eoz p̄ inopia deficiebāt iō p̄uicti. Clamauerūt ad dñm cū tri bulare n̄t) errore z fame vt li beraret eos z de malis eoz in euitabilibus (eripuit eos) Eripuit dico: qz Eruxit eos in viam rectā) sua p̄uiden tia nō hūana (vt irēt i ciuita tem habitatiōis) i q̄ possent h̄itare secure z d̄ victualib⁹ p̄uidef De q̄b⁹ bñficijs gr̄as

Psalmus. cxi.

agēs aī. Cōfiteant̄ dñō) cō
fessiōe laudis hoies qb̄ fas
cte s̄t̄ mie dī) z filij hoīz qb̄
(mirabilia) dī s̄t̄ exhibita. iō
dñt̄ deū laudare: qz n̄ solū du
xit i viā: s; a fame liberavit.

Q; z satiauit aīam) debilita
tē ex deuio itineris (z aīam
esuriētē satiauit bonis) iō et
laudare deberēt deū qz libe
rauit miraculose. Captios
sedētes) i tenebrosis locis q̄
h̄nt̄ (vmbriā mortis vinctos)
i. afflictos duricia cathenaz
z austeritate z paucitate vici⁹

Causa captiuitat̄ eoz fuit.
Q; exacerbauerūt). i. p̄tem
pserunt (eloq̄a dñi) loq̄ntis p
legē z pphās (z p̄siliū altissi
mi) qd̄ erat q̄ iuste viuerent
sp̄uerūt. **H**ō humiliatū) et
deiectū est a supbia cor eoz
a afflictione dāte eis intelles
ctū (z infirmati s̄t̄). i. d̄bilita
ti st̄ute vidētes se nihil pos
se p̄ se (z n̄ erat q̄ adiuuaret)
q̄ posset eos liberare d̄ capti
uitate. Deficiēte ḡ omni au
xilio humano. Clamauerūt
ad dñm cū tribularen̄) p̄di
ctis malis de qb̄ (liberavit
eos.) Liberavit aut̄ eos hoc
mō: qz **E**dixit de tenebris

z vmbra mort̄) z vnicula eoz
dirupit) **I**ps̄ opt̄ q̄ b̄n̄ficia di
gnū est: vt Cōfiteant̄ dñō)
p̄fessione laudis zc. vt supra
z **H**erito laudand⁹ est de⁹ ab
illis. **Q** z p̄triuuit in eis p̄sue
tudines) vitiosas q̄ quali por
te nō sine b̄at̄ exire d̄ pctō: et
diabolicas suggestiōes q̄ q̄s̄
vectes fortes firmabāt: z ro
borabāt p̄dictas (portas ere
as p̄fregit) et **S**uscepit eos
de via iniquitat̄) ad p̄n̄am: et
ad correctionē: sicut p̄r susce
pit filiū ad castigandū b̄n̄ di
co de via iniquitat̄) qz pp̄ iniu
sticias suas humiliati s̄t̄. i. de
iecti vsq; ad interitū. Ita vt
Dēm escam abominata est
aīa eoz) infirmitate ingraue
scēte (z appropinquēnt). i. ve
re z deuenerūt (vsq; ad por
tas mort̄) ex desperatione re
cupande salutis. **E**t) hac ne
cessitate coacti clamauerunt
ad dñm cū tribularen̄. z de
necessitatibus eoz liberavit
eos). **H**oc mō liberavit eos
Quisit̄ v̄bū suū). i. imperauit
z sanauit eos) sc̄d̄z illd̄ d̄c̄m
v̄bo: z sanabit̄ puer me⁹: di
cere. n. dei est facere (et) ita
(eripuit eos) d̄ infirmitatib⁹

Psalmus. cvj. Fo. cxliiij.

ducētib⁹ ad interitū mortis.
Prop̄ q̄ dignū est: vt Cōfi-
teant̄ dño mie eius) zc. sicut
supra. Dico p̄fiteant̄. Et sa-
crificent sacrificiā) nō pecu-
dū vt quōdā s̄z laudis: qz lau-
des bñ plate p̄ sacrificio, res-
purant̄ (z annunciet̄ opa ei⁹)
in scriptis expta p̄mirabiles
sanationes: z hoc n̄ cū tedio
z merore: s̄z (in exultatiōe) de-
uotōis. ¶ Prop̄h̄a oñdit q̄
etiā gr̄ax actiōes fiende sint
p̄ liberatiōe a piculo maris
ait Qui descendūt mare in
nauib⁹ faciētes opatiōes) ml-
tas z laborosas gubernando
naues: z dirigēdo i aq̄s mul-
tis. Ipsi viderūt opa dei, q̄
multa z insolita vident̄ i ma-
ri) z mirabilia ei⁹) q̄ sepe ibi
opant̄: z maxime in p̄fundo
maris. In cu⁹ p̄fundo sepe
p̄tingit: q̄ Oñs impauit et
z excitat⁹ est vent⁹ z fortifica-
t⁹ p̄mouens mare (z exaltati-
s̄ fluct⁹ ei⁹) nā Ascēdūt vsq̄
q̄ ad) magnā partē aeris q̄
d̄z celū: z descēdūt vsq̄) ad p̄-
fundū maris qd̄ d̄f abyssus (z
aia) nauigantis (in malis ta-
bescebat) deficiebat nō p̄p̄t

periculū imminētis naufragi-
gij. Et ex magna p̄mouione
maris. Turbati s̄z existentes
in nauib⁹ i crebro (sicut ebri⁹
z turbat̄ caput exires sensiti-
ue: q̄b⁹ turbat) impedif̄ act⁹
intellect⁹ et p̄ p̄ns (ois sapiē-
eoz deficiit. Et) isti clamave-
runt zc. vt supra. Liberavit
aut̄ eos dñs hoc mō. Quia
p̄uertit rēpestatē in aurā sua-
uē z trāsq̄llā (z cessauit flu-
er⁹ ei⁹) factū q̄eri. Et letati s̄z
hoies z i nauib⁹ exites z edu-
xit eos in portū desideratū
Confiteant̄) q̄ dño zc. vt sus-
pra. Et exaltent̄ illū) debi-
tas laudes reddendo: tā in lo-
co p̄gregationis plebis: q̄ in
loco p̄gregationis doctorū.
Prop̄heta oñdit quō deus
liberat a sterilitate t̄re q̄ q̄nq̄
infligit̄ p̄p̄t peccata hominū
dicēs. Posuit flumina in de-
sertū).i. desiccavit ea: z fon-
tes aquarū posuit in ariditate
Terram fructiferā) posuit i
sterilitatē: z hoc p̄p̄t maliciā
in hitatiū in ea) z talia facit
de⁹i p̄nitiōe hitatiū. Et qz
deimia sp̄ p̄sto est p̄nitētib⁹.
¶ Nō succedere illoz p̄nis

Psalmus. cvii.

dicit ppheta. **P**osuit deser-
tū). s. locū desiccātū ī copīā
aquarū (z terra) q̄ pri⁹ erat (si-
n: aqua in exit⁹ aquarū) dādo
torrentes z fōtes z fluīa ī ea
Et collocavit illic) hīta-
tes reducendo eos q̄ pp̄ ste-
rilitatē nimīā indefugerant
z reparentes loca q̄ p parte
erant ruinosa (z constituerūt) lo-
ca ad inhabitandū. **E**t semi-
nauerūt agros: z plantauerūt
vineas: z fecerūt fructū) na-
turalem z bonū. **E**t bñdixit
eis) multiplicādo bona spūa-
lia z t̄palia (z multiplicatī sē-
nimis z iumēta eorū nō mīno-
rauit) s; poti⁹ multiplicauit
¶ **P**ropheta ostēdit quomō-
dō dñs liberat a malo dissen-
sionis z discordie inter ciues
q̄ est nimis piculosa dicens
Pauci facti sunt) p̄ciues ali-
cui⁹ ciuitat; vel p̄patriote (z
verati a tribulatiōe malorū)
int̄ eos) surgente. **E**t ex eo
.s. q̄ **E**ffusa est) p̄tētio super
p̄ncipes) eorū: z iussu suo iu-
dicio de⁹ p̄misit) eos arrare ī
iūio) deuiādo a iudicio recte
rōnis (z nō in via) p̄ quā pos-
sent h̄re intentū. **S**ed dñs.

Pauperē) hūilem (adiuuat)
de inope diuitē faciēdo: z in-
ple familiā multiplicādo. et
q̄ talis liberatio est cā leticie
bonis dicit. **¶** **V**idebūt recti z
z letabunt z p̄rio: q̄ malis z
supbis occasio est tristicie se-
quē) omnis homo iniquus
obstruet os suū et sua defecti-
one fact⁹ tacēs z mut⁹. **¶** **Q**uis
ergo (sapiēs) vidēs q̄ de⁹ sic
adiuuat pauperem z supbos
excecet (custodiet hec) vt sit
paup hūilis non diues supb⁹
(et intelliget mīas). s. q̄ ab
omnib⁹ malis liberat nō p̄o-
merito hoīm: s; p̄ mīas suas.
¶ **P**salm⁹. cvii. in que mo-
net ad bonam operationem.
¶ **P**ropheta.

Aratū cor me
p̄ um deus) vite voce
p̄dicē z opib⁹ glificē
(cantabo corde) psallā ope
z hoc faciā q̄ tibi totis v̄: b⁹
meis seruā) glia mea ē) **E**x-
urge dicebat ppheta dauid
ins̄rtis suis ī qb⁹ dictas lau-
des decātabat (exurge psal-
teriū z cythara exurgā dilucu-
lo) hora. s. qua deuoti hoīes
soliti s̄ surgere ad laudandū

Psalmus. cviii. Fo. cxlv.

deum. ¶ Prophā puidens
q̄ psalmi ei⁹ forent in futuris
gnationib⁹ decātādi i ecclia
dicit. **C**ōfitebor tibi p̄fessi
one laud⁹ (in pplis) xpianis
et psallam tibi in nationib⁹
omnib⁹ in q̄b⁹ filii tu⁹ p̄ apos
tolos est manifest⁹. **E**t meri
to. **Q**z magna sup spūales
creaturas (misericordia tua)
qz etiam angeli bñficia tuis
fruunt nec est aliq̄ creatura
q̄ misericordia dei nō egeat
sc̄itas tua magna est vsqz ad
nubes p̄stituenda. i. ap̄tos et
p̄dicatores sanctos q̄ veluti
nubes p̄ pluās eccliaz aqua
celestis doctrine. **Q**z ergo
misericordia tua magna est.
Exaltare ostendendo po
tentiam (z sup oēm) angelicā
naturam altū: et sublimē te
oñde (z sup oēm terrā z vt ti
bi sit gl̄ia (liberentur dilecti
tui) de potestate diaboli. **R**e
liq̄versus isti⁹ psalmi sunt su
pra expositi psalmo. lix.

¶ Argumentum.

¶ Psalm⁹. cviii. in quo mo
net iude maliciā declinare
et xp̄i humilitatem imitari.

¶ Introductio.

¶ **C**os xp̄i ex parte huma
nitatis ad patrem. **S.**

Eus pater cō
tra impropria q̄ i
mici mei loquuntur
aduersus me ne tacueris lau
dem meam) s; fac me cogno
sci: et laudari p̄ totū mundū
sicut p̄ nationes a pplis notifi
cari fecit z hoc iō (qz os pctō
ris et dolosi). s. iudei et ppli
iudaici (p̄ me apertū est) dicē
do multa falsa ad deprecātes
meam. vñ se q̄t. **L**ocuti sunt
aduersum me lingua dolosa
iudei: z iudas simul tractans
do d̄ traditiōe mea: z ex odio
(circumderūt me) verbis
iniuriosis (sermonib⁹) dicē
tes samaritan⁹ est tu z demo
nū hēs: z hmōi: et expugna
uerūt me) sine cā iusta **U**ere
(gratis expugnaverunt me)
qz cū **P**ro bñficijs q̄ ptulī
eis deberent. me diligere de
trahebāt mihi) negantes me
esse filiū dei: z dicentes q̄ in
belzebub eicio demonia ego
aut orabā) p̄ illis p̄ ignosce
illis zc. **E**t rediderunt mihi
mala p̄ bonis) q̄ feci eis et
odiū p̄ dilectiōe quā exhibu

R. i.

Psalmus. cviii.

It pplo iudaico. Et sic est.
Constitue sup) pplz iudaicu
diabolū oimvitiōz pncipem
vt ex q̄ noluerūt me in regem
habeāt diabolū (z diabolus
stet a dextris ei⁹) tanq̄ p̄pos
sit⁹ ei⁹ vel sup eū. i. iudam p̄sti
tue diabolus vt q̄ xp̄o noluit
eē subdit⁹ habeat diabolū si
bi dñantem. Judas h̄o. Cū
iudicat⁹ exeat p̄dēnat⁹: z oīo
ei⁹ fiat in pctm̄) vñ p̄na iude
puersa est illi in pctm̄: qz su
spendit⁹ interemit. Fiat dies
ei⁹ pauci) sic fuit: qz post p̄di
tionē cito se suspendit (z ep̄a
tū). i. dignitatē apostolicam
(accipiat alter). s. mathias.
Aboniat. Filij ei⁹ orphani)
p̄re carnali) z vxor ei⁹ vidua
p̄ q̄b⁹ sustētandis fur erat et
latro. De pena iudaici ppli
loquēbait. Mutantes). i. va
gi instabiles: incerti quova
dam (trāfferant⁹) de loco ad
locū: z omni p̄sidio destituti
mendicent z omnib⁹ bonis
suis spoliati (eiciant⁹ de habi
tationibus suis) sicut cōple
tum fuit p̄ Titū z vespasianū
Et scrutetur fenerator) siue
exactoz (oīm substantiā ei⁹:

z diripiāt alieni) diuitias la
boris (ei⁹) acq̄sitas sicut ad i
pletū est p̄ titū z vespasianū
pncipes rōanos. Hō sit illi)
pplo (adiutor) q̄ insurgat ad
defensionē ei⁹ (nec sit q̄ mise
reat pupillis ei⁹) s; fiat nas
tici⁹ in interitū). i. moriantur
morte t̄pali: vñ filij eoz q̄ oc
ciderunt xp̄s interēpti s̄ gla
dio rōanoz (z in gñatiōe vna
deleant⁹ nomen ei⁹) vt i posse
rū n̄ faciat pplz h̄ntes t̄ra aut
dñiū in mūdo. Iniquitas iu
daici ppli q̄ interfecerūt xp̄s
(redeat i p̄spectu dñi) ad vici
scendā (z pctm̄) hierusalem
(m̄ris) eoz q̄b⁹ p̄phās occi
dēdo: z i morte xp̄i p̄misit (nō
deleam⁹) s; puniat. s; fiat
p̄ dñs s; iudei. n. q̄ remanse
rūt p̄ maiori p̄te sp̄ remanēt
obstinati in infidelitate (z dis
spereat de t̄ra mēoria eoz) i.
iudeoz ita q̄ null⁹ iustoz aliq̄
pia affectiōe moueat s̄ eos
(p̄ eo) qz idē iudaic⁹ pplis (n̄
est recordat⁹ facere m̄ias) in
xp̄m quē occiderūt z i ap̄los
quos p̄secuti s̄: s; vñ s̄ mul
ta crudelitate. Qñ seq̄t. Et
p̄secut⁹ est) pplis ille iudaic⁹

(hōiem). s. xpm (inopē z mē
dicū) q̄ p nobis paup factus
est vt nos diuites faceret (et
p punctū). i. afflictū (corde)
de eoz in ingratitude z p
secut⁹ est eū non vt aliqđ de
t̄p̄alib⁹ ei⁹ auferret: s; vt mor
tificaret. Et dilexit ppl̄s il
le iudaicus (maledictionē) q̄
imp̄cať psecutorib⁹ innocētū
in sacra scriptura et veniet
illi: z noluit bñdictionez). i.
q̄ in lege imp̄cať opib⁹ mie z
elongabit ab eo. Quā rōani
non fuerunt eis miseri. Et
fuit circumdat⁹ foris maledi
ctionē). i. pena mortis xpi (si
cut vestimētū) quo circumdat⁹
hō z int⁹ (intrauit) maledi
ctio sicut aq̄ penetrans inte
riora ei⁹ (z sicut oleū i ossib⁹
ei⁹) Fiat ei ip̄a maledictio
(sicut vestimētū quo coopit⁹
z sicut zona q̄ (sp̄ p̄cingit⁹) vt
sit sp̄ ea p̄strict⁹) Hęc merces
z pena dānatiōis est iudeoz
Qui detrahūt michi apud
deū) negātes me eē filiū dei
z xps quē lex z pphē p̄nun
ciauerunt (z q̄ loquunt⁹ mala
aduers⁹ aiaz meā) imponētes
michi crias vt me eē pctōrem

maluolū demoniū h̄re z si
milia. Xpus ad patrē loq̄ns
psūmās orōnē inchoatā ait
illi: ita loquunt⁹: sed Tu dñe)
de⁹ āgeloz: z hoiz (fac mecū
mias) in resurrectione: z glor
rificando vt nomē tuū glifi
cet⁹ p meā exaltationē (qz sua
uis est misa tua) q̄ p me q̄ nō
perierā q̄ris qđ perierat. Ita
vtq; fac mecū. Libera me)
de h̄mōi corporis infirmitate
p resurrectionē (qz egen⁹ et
paup sum ego) q̄ diu inuolu
oz hui⁹ carnis corruptione z
cor meū intra p̄urbatus est
timore mortis. Sicut vmbra
cū declinat ablat⁹ sum) de
vita p̄nti p mortē z fugi⁹ sū
in apl̄is meis psecutoribus
sicut locusta) de loco ad lo
cū fugiendo q̄ in mea passio
ne dispersi sūt. Venia mea)
.i. fortes mei. s. apostoli sub
tracto me pane q̄ de celo de
scendit a p̄ntia eoz (infirma
ti sūt) z defecerūt (a ieiunio qz
diuini vbi refectionem non
habebāt) z caro mea immu
tata est in melius: qz in glori
am immortalitatis: z hoc p̄p̄t
in habitatē gr̄az diuinitatis.

R. q.

Psalmus. cix.

Et iferebāt mihi in passione
opprobria. Viderūt m̄ i cru
ce pēdētē z mouerūt capita
sua in signum derisiōis illu
dentes mihi z dicentes vah
q̄ destruis templuz dei. Ad
iuua me dñc d̄ me saluū me
fac s̄m̄ m̄iam tuā in passiōe
p̄fortādo ne deficiā z saluū m̄
fac resuscitādo. At p̄ hoc (sci
ant) et intelligant oēs iudei
q̄ nō ip̄i p̄ualuerūt in me sed
mea z tua volūtas facta ē vt
patiar Sed. Illi). s. obstina
ti iude (maledicent) detrahē
tes auxilio q̄ d̄ vidēt in me vñ
iudei gloriā resurrectionis
xp̄i n̄ credētes maledicebāt
apostoli p̄dicantib⁹ illam) et
tu bñdices) p̄dicatiōē ap̄to
rū miraculis p̄firmādo (con
fundant q̄ in surgūt i me) pu
tantes p̄ficere q̄ me seru⁹ aēt
liberabit (de operatione fa
cta per ipsū. Induantur p̄fu
sione z pudore). i. vbiq̄ ex oi
parte cōfundantur) qui detra
hūt mihi: z operiāt cōfusiōe
sua) intus et foris coram deo
z hominibus. Ego autē Cō
fitebor domino) confessione
laudis (valde patā: z hoc nō

corā paucis s̄z i medio m̄lto
rū laudabo eū) Deū q̄ dē me
rito laudare d̄beo Quia asti
tut a dextris mei (pauperis)
me s̄p̄ in bōis operib⁹ cōser
uādo astitit dicit vt saluā fa
ceret a p̄sequētib⁹ aīas meā)
ne eis crederē v̄l morte pos
sēt me r̄tinere. Argumētuz.
¶ Psalm⁹. cix. in q̄ monet
subiecti xp̄o tāq̄ s̄o deo z hoī
ni. ¶ Glor prophete.

Ficit domin⁹
pater dño filio q̄
dñs me⁹ ē sede a
dextris meis). i. ex

pleta militia tua: z pacta obe
diētia q̄ esce i potiorib⁹ bōis
meis hoc āt factū fuit i ascen
sione. S̄z dico. Donec po
nā inimicos tuos) impio tuo
subiectos vel adoptatos vel
victos vt sub pedib⁹ tuz sub
iecti oēs locū teneāt volētes
vel nolētes voluntate vel ne
cessitate. ¶ Prophā oñdēs
vñ r̄gnū xp̄i i cepit an ad r̄p̄z
Virgā). i. regiam p̄tate dñas
tue (virtutis tue) dabit tibi
dñs p̄r ex syon) q̄ ex iudeis
originalit̄ i choatū ē i credē
tib⁹ regnū xp̄i (dñas) ergo

Psalmus 8. cix. Fo. cxlvii.

ipse vel ostendens in precordijs
p fide quoda (iimicoy tuoy)
z moia couerfoy: z tibi ia p:
pa volutate subiectoy. Dñs
re dico: z hoc rōabit qz ego
p̄ S ū principiū vnū: z idēz
te cū) eadē dñandi ptās s pal
cipandi auctoritas est michi
te cū et hoc apparebit in die
claritatis eterne qñ manife-
stabitur oibus sanctis q̄ ful-
gebūt sicut sol q̄ tu es in me:
z ego in te per vnitatem esse
tie potentie z maiestatis: et
hoc qz ego ex summa z secre-
ta mea) substātia ineffabili ge-
nitura) genui te et nō in tpe
sed añ oēm creaturaz. ¶ Pro-
pheta de sacerdotio xp̄i s. t.
Juravit dñs)pater xp̄o: z in
conculsa veritate firmavit: et
nunq̄ mutauit (tu est sacer-
dos in eternum) sacerdos est
qz semetip̄m obtulit deo p̄ri
in ara crucis z deum patrem
semper interpellat p nobis:
tu es sacerdos dico et hoc
(scōz ordinē melchisedech)
qui panē z vinum obtulit in
sacrificio: z tu ita facies i cō-
secratiōe corporis z sangui-
nis tui. ¶ Propheta cōuer-

tens sermonē patrem ait: o
dñe pater. Dñs iesus sacer-
dos iste (a dextris tuis sedēs
(confringeret) scilicet in die
iudicij qñ appareb t ira: z vir-
dicta sua (reges qui nomen
xp̄i delere volebant. Unde se-
quitur. Et ip̄e. Judicabit) in
futuro (in nationib⁹) omnib⁹
qz iudiciū finale gnale: tunc
erit (implebit ruinas) corpora
mortuoy resuscitando q̄ per
mortē ruerūt a p̄nti vita z im-
plebit ea aiabus pp̄ris q̄ il-
la viuificent et gubernent (z
pquassabit capita). i. cōteret
supbiā z altitudies (multoy)
hereticoy) z tyrannozū graui-
ter puniēdo ēt in vita p̄nti in
q̄ sepe de multz supbz hūiles
facit. Et hoc at facere hēbit
ptatē passionis sue merito qz
De torrente) z fluxu mortali-
tatis n̄re z turbulenta passiōe
(bibet) nascēdo z moriendo
z hoc in via p̄ntis vite (z pp̄-
ca) q̄a humiliat⁹ est factus
obediens vsqz ad mortē (ex-
al. obit) deus p̄ri (caput) ei⁹
dando ei potestatem iudicia-
riam et omnib⁹ dominandi.
¶ Argumentum.

R. id.

Psalmus. cx.

Psalmus. cx. in quo moeretur ad laudem dei perpetuam propter tam admirabile beneficium.

Introductio. Vox prophete

Confitebor

tibi domine confessione laudis ex toto cordis affectu ut nulla pars cordis

mei sit que non in tuis laudibus occupata et hoc non in puerculis hereticorum aut perversorum hominum sed in congregatione iustorum que voluntate tua et consilio sciunt et sequuntur. Ideo laudabo. quia magna opera domini magna opera creationis faciendo ea de nichilo et in tanto numero et in tanta admirabili diversitate magna opera recreationis de impiis et peccatoribus facere pios et iustos opera dico (exquisita in omnes voluntates eius) quia omnia quecumque vult eximie et mirifice facit. Laus et decor operum eius quia omnia que facit laudabilia sunt et decora et ipsi eorum artifices laudabiles: et insignificum ostendunt et iusticia illi que reddet unicuique secundum opera sua vel que ordinat unicuique in fine debitum (manet incommutabilis) in seculum secula

li) Ideo est laudare debemus. Dominus misericors et naturalis et miserator exhibitione siue in effectu quam venit et quam pati voluit (escam) id est refectioem corporis et sanguinis sui in sacramento (dedit) non tamen omnibus quia non offertur dentibus sed (timentibus se) quam escam dando (fecit memoriam mirabilium suorum) atque exhibitorum: propledo id significat quod presignauerat in figuris quia cum nobis escam corporis sui dedit memores nos fecit magis presignat: hanc escam propheta de efficacitate huius sacramenti ait (Deus erit in seculis testis sui) id est huius sacrificii quod dicitur testis in euangelio ut semper maneat in ecclesia (virtute) effectum eius annuntiabit populo suo) unde per se metipsum annuntiavit apostolis: et primitiue ecclesie dicens: caro mea vere est cibus et sanguis meus vere est potus et si quis manducauerit et hoc pane viuet in eternum. Que autem si viri et efficacitate huius sacramenti sequitur (Et det illi hereditatem gentium) id est vitam eternam ad quam introducit hoc sacramentum unde qui manducat meam carnem et bibit

meū sāguinem lz vitā et nam
 dicit āt vita beata hereditas
 gētū qz ad eas gētes eo q ad
 ymaginē dei create sunt apti
 tudinē hnt opa manuū eius
 maxie i hoc sacrañito (vitas
 qz i eo ē corp⁹ xpivey nō est
 ibi fallacia nō fantasia sz ve
 ritas pñtie xpī (z iudiciū) vi
 te sumētib⁹ devote. z iudiciū
 mortis indigne sumentibus
 Fidelia oia mandata ei⁹) et
 maxie mādata de p̄secratioē
 z vsu hui⁹ sc̄rī q̄ habentur in
 euangelio fidelia qz a fidelis
 simo sūt mandata (fidelia) qz
 fidelib⁹ sūt vtilia (p̄firmata)
 miracul⁹ fetā i vitate. i. ab eo
 q̄ n̄ mētī (z eq̄tate). i. ab eo
 q̄ nihil iiquuz mandat. **A** Mi
 gnans p̄phā t̄ps institutiōis
 sac̄rī qd̄ fuit i cena imminente
 passiōe ait tūc **R**edēptionez
 misit dñs pp̄lo suo) qz ex obe
 diētia di p̄ris venit ad suam
 passiōez p̄ quas redēptūē ge
 nus hūanū z tūc mandavit)
 i. instituit euc aristie sc̄r̄s qd̄
 (te im) d̄z i euangelio mathei
 xxv. instituit dico (in eternū)
 n̄ ad t̄ps sicut sacrificia lega
 lia q̄bus succedit hoc sac̄rifi

ciū huic aut nullū aliud suc
 cedit nisi vita beata in qua ē
 plena fruitio xpī p̄tenti i hoc
 sc̄rō **D**e fructu sacramēti hu
 ius ait. Sanctū ē nomen ei⁹)
 sc̄m est i se z sc̄m est effecti
 ue: qz digne accedētes āpli⁹
 sanctificat (terribile) q̄tū ad
 indigne accedentes q̄s dānat
 ūtūt aut saporis z illuatiō
 nis: i hoc sac̄rō) ē timor dñi)
 q̄ purgat palatū ab amaritu
 die peccati z bñ facit sapere
 qd̄ sapiendū est **Q**ū seq̄t **I**n
 t̄lectus dignitatis sc̄rī euc
 caristie (est bonis). s. vtilis
 sumentibus illud: his qui sicut
 itelligūt ita ad ei⁹ susce
 ptionē se disponūt: cuius sa
 crament. (laudatio manet) in
 ecclesia (in seculum seculi.
A Argumētū. **P**salm⁹. cx.
 in quo monet ad laudē dei.

Eat⁹ vir

q̄ nō per devia
 hui⁹ mūdi q̄rit
 beatitudinē sz

b.

q̄ timore fillal (timz) dū of
 fēdere iō beatā btitudie spei
 qz tal mādata (ei⁹) cū nō affe
 ctu amoris adimplet seu ad
 ple cupit. **E** **P**ropheta de

Psalmus. cxi.

premio timentium deum ait
opus timentis deū: et ex cari-
tate adimplēns mādāta ei⁹
faciet eum. Potēs in terra
viventius ad emendū regnū
celozū et merendū vitā et
inuitatores iustozū (benedi-
centur): terna retributione.
Itē. Bñtia de p̄ritate p̄scie
(et diuitie) s̄ctarum virtutū
(in domo) timētis deū: et me-
ritum iusticie eius manet in
eternus. Hec inde sunt viro
iusto qz Exortū est) nobis q̄
(in tenebris) eram⁹ lumen;
de lumine deus ver⁹ de deo
p̄o vt pctōz tenebras pellat
et hoc (rectis corde) qz cor re-
cte tēdit p̄ amorē in deū sicut
in p̄ncipiū et vltimū finē ei⁹
qđ lumē ē ille q̄ (ē misericors
natura et miserator) exhibitiōe
(et iust⁹) p̄missoz adimpletio-
ne. Jocund⁹ .i. let⁹ in secre-
to p̄sciētie et gratus deo est
(hō q̄ miserē) hilariter agēs
sib⁹ et p̄modat) pecuniā auxi-
liū et fauorē grat⁹ tribuit pe-
tētib⁹: talis em̄ diligēter p̄sis-
derat q̄ lit̄ m̄debit dño (in iu-
dicio) de inia arguenti et ob
hoc facit opa misericordie et

talis nūq̄ gloria beatitudinis
sepabit. Bñdico n̄ p̄mouebit
sz. In mēoria et̄na erit iust⁹
cū laudib⁹ (ab auditiōe) autē
(in mala) quā audiet in miseri-
cordes. s. ite maledicti i ignē
eternū (n̄ timebit) sz bonā au-
diēt quā audituri sūt miseri-
cordes. s. venite bñdicti etc.
Dico nō timebit. qz Cor iustē
sp̄ est patū sperare in dño mū-
do n̄ i reb⁹ caduc⁹ p̄firmatū
ē cor ei⁹ i caritate et potētia
vniuersa re sc̄li nulli tētatōib⁹
frāgaf nulli⁹ minas formidet
et quā spes sua tota posita ē in
dño (n̄ p̄mouebit) aia eius a
spe sua donec res veniat vñ
seq̄t (donec) existēs in tra vi-
gētū inde (d̄spiciat inimicos su-
os) quoscūq̄ Et p̄ hoc d̄-
spicit .i. (dedit) p̄p amorē d̄
iust⁹ liberafr sine spe retribu-
tōis terrene (pauperib⁹ non
diuitib⁹ non adulatorib⁹ seu
histritiōib⁹) (iusticia ei⁹) remu-
neratōz (manet) et̄nafr et fa-
ma ei⁹ erit glōsa. p̄d̄ohpā d̄
maloz punitiōe ait. Peccas-
toz videbit (viri iusti exulta-
tionem et suā misericordiaz
irascefr) p̄mol⁹ et ēt p̄turbat⁹

Psalmus. cxii. Fo. cxlix.

propter illam (dentibus suis fremet) pre inuidia de bono rüglä quä amisit (z tabesceat non potēs implere qđ dñs desiderium. n. pctōz pibit) ab eis vt nichil desiderabiliū habere possint nec presentius nec futurozum: z inde cruciabuntur in seipsis.

¶ Psalm⁹. cxii. in quo monet ad laudandum deum.

Laudate

hui hūiles (dñs laudate nomen dñi ei⁹ facta z virtutes pdicādo i qb⁹ ipse laudabil' apparet. Laudate dico nō ad horā sz. Sit nomē dñi bñdictū) a vobz bñdictione laudz z hoc) sine fine. Laudate dico nō i vno loco iñ sp z vbiqz qm̄ a sol' ort⁹ vsqz ad occasum laudabile est nomē dñi. Et hoc merito: qm̄ Dñs excelsus sup' oēs) homines cuiuscūqz potestatis z dignitatis: z sup' angelicas virtutes est gl'iosus. Vere excels⁹ z gl'iosus est dominus super omnia qm̄ Quis) quātūcūqz excelsus (ē sicut deus) nullus (q' habitat in angelis in

fāctis) eminentiā virtutū aliq' q' hūiles (respicit eis condescēdēdo et hoc in celo et in terra) in celo hūiles angelos cōfirmādo z in tra homines hūiles penitētes iustificādo. Et sic humilia respicit dñs qm̄ ipse est Suscitans) p suas gratiā a tra in opē virtutib⁹ suscitādo in eo virtutes z de loco vili erigēs paupes) in dñi hūitēti opa virtutū dando ei grāz bonoz opū. Et hoc. Ut collocet eū cū pñcipib⁹) i gelicet cū aplis q' pñcipes sūt ppli (xpiani. Null⁹ certe est sicut de⁹ nōr Qui sterilē hira re facit i domo infem filioz letantes. ¶ Argumentum.

¶ Psalmus. cxii. in q' monet ad cultum et laudem veri dei. ¶ Introductio.

¶ Propheta narratur⁹ aliqua beneficia exhibita populo israelitico dicit.

Cum populus israel qui dicitur (domus iacob) de egypto populo barbaro infidelis z aspero facta est iudea (loc⁹ scificatiōis ei⁹ q' i es

Psalmus. cxiii.

tēplū dñi edificatum fuit vbi
 cult⁹ fuit dī & doctria leg⁹ &
 pphetarū (& israel) factus est
 exercit⁹ (ei⁹) ad bellādū cāo
 neos. Mare rubrū q̄si si itel-
 ligēt volūtate dei se in p̄e di-
 uisit retrahēdo se a medio vt
 ppl's pede sicco trāsiret & qñ
 venerūt ad iordanē (iordan⁹
 puer⁹ ē retrofū) h̄s locū sue
 originis vt facerēt eis viam.
 Mōtes & colles) materiā ex-
 ultatiōis dederūt qz ī trāsitu
 fluuū aarō scopuli iclinati vi-
 debāt applaudere aduentui
 filioꝝ israel & trāsitui eorum.
 ¶ Prophā excitet admira-
 tionem interrogat vnde ve-
 nerunt hec mirabilia que fa-
 cta sunt dicens. Quid est
 tibi mare q̄ fugisti & tu iorda-
 nis) q̄ (puer⁹) es retrofuz)
 Mōtes exultast⁹ sic arietes
 & colles sicut ani ouiu. Itē
 pphā r̄idēs ait. A volūtate
 dei oīpotēt⁹) cui obediūt ē
 īfēnibilia ista p̄cesserūt: sicut
 em̄ ad dī nutū mota ē terra)
 qñ absorbuīt dathā & abyꝛō.
 ita mōtes & colles & aq̄ in p̄si-
 milib⁹ ad nudū dei mouētur
 Ipse etiā est Qui) in deserto

(cōuertit petrā in magna aq̄-
 rū et rupem in fontes aq̄ru)
 ¶ Prophā ī persōa bonoꝝ
 iudeoꝝ qz nō meritis n̄ris p̄-
 cedētib⁹ factā sūt ista sed mīa
 tua. Non nobis) tribuat glia
 de p̄dictis intraculis et: bñfi-
 cīs s; ptātī tue vt nomē tuū
 glificet in gentib⁹. Qñ seq̄t.
 Talis factā sūt De (mīa tua)
 i. ad declarationem mīe tue q̄
 ppl's israel l; pluries te offē-
 derit misericorditer tamen
 de potestate gentium libera-
 ti sunt etiam de veritate tua
 id est ad declarationem veri-
 tatis tue qua promissa p̄rib⁹
 abrahe ysaac & iacob adimple-
 uisti (ne qñ dicāt gentiles) y-
 dola colētes (vbi ē d⁹ hebre-
 oꝝ: si em̄ n̄ adimpleuisses pro-
 missiōes p̄rib⁹ factās videret
 gētib⁹ q̄ virt⁹ tua defecisset.
 Ad q̄stiones gētū q̄rētū vbi
 est de⁹ n̄ r̄idēt facti. De⁹ at
 n̄ ī celo) l; ei vbiq; sit pessē-
 tiā potētā & p̄ntiā spl̄r in cea-
 lo esse dī qz ibi magis relucet
 ptās ei⁹ in celo est potēs sup
 oēz creaturā q̄ (oīa q̄cūq; vo-
 luit) in corp̄alib⁹ & sp̄ualibus
 (fecit) per quod oīs appar et

Psalmus. cxiii. Fo. cl.

¶ Prophā iprobās ydola-
triā ait de⁹ nr̄ ē in celo super
dia: s3. Dū gentiū q̄ sūt (simu-
lacha) qz ad similitudinem
alicui⁹ hoīs mortui fingūt n̄
sūt s̄i dī s3 (argētū et aurū) q̄
ad materiā de q̄ sūt in forma
s̄o s̄t opa manuū hoīs. ¶ Pro-
phā deridēs ydolatrā stulti-
tiā describit simulacrozū eoz
impotētiā dicēs. Os habēt
et non loquentur oculos ha-
bent et non videbunt. Au-
res habēt et non audiēt nares
habēt et n̄ ad orabūt manus
habent et non palpabunt:
pedes h̄nt et nō ambulabunt
nō clamabūt in gutture suo.
Siles illis fiant q̄ faciūt ea)
s. artifices ydolorū vt sicut y-
dola nō vidēt nec aliquē sen-
sū h̄nt: ita factores ydolorū p̄-
uentur oī vigore aīe et non so-
lū qui faciūt sed (oēs q̄ cōfi-
dūt ī eis ab eis q̄si a deo pe-
tētes auxiliū ¶ Prophā vti-
litatē xp̄iane religiōis cōmē-
dās ait gētes cōfidūt in simu-
lachris q̄ iuuare nō p̄nt. Do-
m⁹) autē israel spauit ī dño)
ipsū deuote colēdo et dñs (ad-
iutor est eoz) p̄ hostiles ī cur-
sus. Dom⁹ sarō) sūmi sacer-

dotis spauit in dño et n̄ sine
fructu adiutor eoz n̄ et protes-
ctor) eozū est. Quid p̄ singu-
la: vēs de quacūqz p̄ditione
Qui timēt dñm spauerunt in
dño et auxiliū ī eo inuenerūt
qz (adiutor eoz et p̄tector eoz-
rus est) ¶ Vere. Dñs) adiutor
est qm̄ dñs (mēoz fuit nr̄i) di-
cūt filij israel nō merit⁹ nr̄is
sed ex sua mīa et b̄ndixit no-
bis) multiplicando in nobis
sp̄ritualis et t̄palia. B̄ndixit
domui israel: b̄ndixit domui
sarō) B̄ndixit oīb⁹ q̄ timent
dñm pusillis cū maiorib⁹) re-
ges et subditos equalis est il-
li cura de oībus. Hec benefi-
cia fecit vobis et adhuc. Ad-
ciat dñs alia bona cōferēdo
(sup) vos et sup filios v̄ros
Benedicti vos) t̄z maiores
q̄ mīores fitis (a dño) p̄ gr̄e
sue infusionem qui bene p̄t
fideles suos a b̄ndicere qz ip-
se est (qui fecit celū et terrā)
¶ Celū celi) quod est celū em-
pireū: quod est locus beato-
rum (domino) sibi retinens
tanq̄ domus glorie sue qz in
eo magis relucet gloria eius
in angelis et beatis (terram
autem dedit filijs hominū)

Psalmus. cxliii.

pro habitatione in vita p̄sen-
ti. Ad hoc p̄cor ut b̄ndicas
ut iustificati digne te lauda-
re possim⁹: q̄: **M**ortui in
peccatis (non laudabunt te
v̄ne placida laude: q̄: non est
speciosa laus in ore pctōris
(nec) aliq̄s descendenti⁹ in
infernum. S̄z nos q̄ uiuim⁹
vita gracie (b̄ndicimus d̄no)
b̄ndictione laudis incipien-
tes (ex hoc) p̄senti⁹ z p̄tinuan-
tes z p̄euerantes in laudib⁹
dei (semp sine fine.

¶ Psalm⁹. cxliii. i q̄ monet
ad laudē dei. Argumentum

¶ Pro beneficio liberatio-
nis a malo huius seculi.

¶ Introductio.

¶ Propheta. Deum quem
dilexi p̄p̄t se z sup oia.

Qlexi nunc
ardenti⁹ om̄ ex
audiuit d̄ns vo-
cē orōnis mee)
in angustis. Spe-
ro q̄ in angustis exaudiar.
Et iā d̄ns inclinavit aurē
suā mihi p̄descēdendo peti-
tionī mee: z i hoc expt⁹ mi⁹
suam audacter (iuocabo) euz
(in dieb⁹) iniserie mee quos

michi feci peccando q̄ s̄t ple-
ni laboris z doloris. In q̄b⁹
diebus necesse h̄eo inuocare
eū: q̄m Circumdederunt me
dolores mort⁹). i. pctā v̄n p̄-
cedit dolor z mors aīa: z ten-
tationes grauissime q̄ s̄t (picu-
la inferni inuenerūt me) errā-
tē a te z expositū malis. hec
me inuenerūt z ego Tribula-
tionē z dolorē in h̄mōi p̄spe-
ritatib⁹ sc̄ti latentem in q̄b⁹
obiectabar (inueni) q̄b⁹ tris-
tulationib⁹ p̄monit⁹ (nomē
d̄ni inuocauit) ut liberarer.
v̄n seq̄t. **D** d̄ne libera aīam
meā) de omni impedimento
sc̄ti q̄: nisi adiuues captiuus
est (misericors d̄ns) in natu-
ra (iustus) corrigendo pctā z
p̄e misericors d̄ns q̄d p̄p̄ ef-
fectū (z de⁹ n̄r miseref) actu
Vere misericors et iust⁹: q̄:
D̄ns custodit h̄uiles) a pec-
cat⁹ z ab inimicis suis expto
credite q̄: ego (humiliatus
sum) mente puul⁹ fact⁹ corā
deo z liberauit me) ab onē
pctōz z p̄seq̄ntib⁹ me su. i. ḡra
et p̄tute. Et sic d̄ns libera-
uit aīam meā: iō Conuerte
aīa mea) i huius mundi tur-

bationib⁹ demersa ad deum
 in quo est vera reges mentis
 qd̄ facere d̄bes (qz dñs bene
 ficat tibi) multiplicat. Certe
 bñficat tibi. Qz eripuit te d̄
 morte pcti (z oculos m̄os a la
 chrymis) afflictionis p̄ timo
 re pene (pedes a lapsu) reci
 diui. Et q̄uis i p̄nti deo pla
 ceā nō tñ it: quē edmodū in
 futuro vbi placebo p̄fecte
 z ex oī pte (dño) vbi nullam
 mane offensiōe inueniet (in
 regiōe viuoz) vbi nec lachry
 me nec luct⁹ lapsus pedū:
 nec triste aut infirmū aliquid
 esse potest. ¶ Argumentū.
 ¶ Psalm⁹. cxv. in quo mo
 net ad laudem dei p̄ dono fi
 dei. ¶ Propheta.

Redidi scz

q̄ placebo dño in
 regione viuoz (p̄
 qd̄ aperit os meū ad laudan
 dū deū) ego aut̄ hūiliat⁹. i. af
 flict⁹ sum nimis p̄ persecutō
 ne inimicōz. Ego aut̄ in alti
 tudine p̄tēplatiōis dei posi
 t⁹ z intelligēs q̄ hō nihil bo
 ni pōt h̄re a se (dixi). i. p̄nun
 ciaui (oīs hō mendac) quātū

de se. Cū ergo hō nihil boni
 pprium habeat. Quid retri
 buā dño p̄ omnib⁹ bñficis
 q̄ ipse (retribuit mibi). Ego
 tante retributionis nihil dī
 gnū inueniet qd̄ cari⁹ est tibi
 (sacrificabo). Accipiā in
 desiderio calicē passionis p̄
 ei⁹ noīe sanguinē fundere nō
 formidans z qz calicē passio
 nis bibere nō est virtutis hu
 mane: s; gr̄e dei nomen dñs
 inuocabo vt nō me derelin
 quat in die tribulationis.

Vota mea reddā dño. i.
 p̄plebo ope qd̄ desiderabam
 meipsum sicut optauerā passi
 oni offeram actu (corā omni
 pplo ei⁹) vt ceteri exemplū
 capiant: iō sic reddam vota
 mea qz (p̄ciosa). i. cara plas
 cēs et grata est mors sc̄tōz
 ei⁹ p̄ nomine et fide ei⁹ assū
 pta. ¶ Dñe) q̄ merito ego
 mori p̄ te deberē: tū qz (ego
 seru⁹ tuus) iure creationis: tū
 qz (ego seru⁹ tu⁹) iure redem
 ptōis: tū qz (fili⁹ ancille tue)
 .i. eccl̄ie. Tum etiā: qz tu di
 ripuisti vincula p̄ctōz meoz
 q̄b⁹ erā p̄strict⁹: z qz hoc nō
 meritis meis: s; mīa tua gr̄e

Psalmus. cxi.

tiis agens (sacrificabo tibi) meipm in laudē tuā: z nomē tuū inuocabo vt qđ restat ad pficiendū seruitutis tue. im- plere valeā: qz ergo ego (seruus tuus sum). Vota mea dño reddā. i. meipm in seruitutē tuā (in p̄spectu oīs ppli ei⁹) vt alijs exēplū laudis exhibeam z hoc nō in omni loco sz (in atrijs dom⁹ dñi). i. in p̄nti ecclesia in q̄ esto: qz extra ecclias non est verū sacrificiū reddā aut vota mea dño iam posit⁹ spe in medio tui hierusalē (celestis in q̄ est eterne pacis visio). ¶ Argumentū. ¶ Psalm⁹. cxvi. in quo monet oēs gentes ad laudē dei

Maudate do-
minum oēs gē-
tes .i. gentiles
laudate eū oēs
ppl. iudeoz ad
fidē xp̄i euocandi. Laudād⁹
est dñs. Qm̄ p̄firmata est
sup nos m̄ia ei⁹). i. reparatio
hoīs misericordit̄ p̄missa q̄
nunc d̄: p̄firmata qz qđ p̄ p̄-
phetas circa hanc p̄misit p̄
aduētū xp̄i p̄pleuit (z vitas
dñi) siue in his q̄ p̄misit p̄s

iustis: siue in his q̄ minas i-
p̄s z pctōrib⁹ manet i eter-
num. ¶ Argumentum.

¶ Psalm⁹. cxvi. in quo mo-
net ad laudem dei.

¶ Introductio.

¶ Propheta inuitans oēs
ad laudandum deum ait.

Confitemi-
ni dño p̄fessio
ne laudis eēs
gñalit̄ qm̄ bo-
n⁹) et sol⁹ p̄se
essentialit̄ bonue (qm̄ in eter-
nū m̄ia ei⁹) sp̄ subueniēs de-
uote req̄rentib⁹ eū. ¶ Sp̄ia
lit̄ inuitans israel ait. Confi-
teat̄ dño p̄fessione laudis (is-
rael qm̄ bon⁹ qm̄ in seculum
m̄ia ei⁹). ¶ Inuitās tribū
sacerdotalem ait. Confiteat̄
dño p̄fessione laudis. dom⁹
aarō qm̄ bon⁹ qm̄ in seculū
m̄ia ei⁹. ¶ Inuitās oēs de
q̄cunqz gente z natione p̄di-
tione ait. Confiteant̄ p̄fessio-
ne laudis oēs q̄ timēt dñm
qm̄ bon⁹ qm̄ in sc̄lz m̄ia ei⁹;
B̄ndico q̄ sit bon⁹ qm̄ in me-
p̄s q̄ Inuocaui dñm de tribu-
latione z exaudiuit me) d̄ an-
gustis liberando z in gaudi

Psalmus. cvii. Fo. cxlii.

op (latitudinem) induxit me.
 Cū autē Dñs) sit (michi adiutor) nō timebo hoīez q̄stun-
 cūq; seuiat. Nō tm̄ hoīez nō
 timebo: s; etiaz qz ip̄e. Dñs
 est michi adiutor: ego z despi-
 ciam inimicos meos) mali-
 gnos spūs z vitia z psecuto-
 res. Et qz dñs est adiutor for-
 tis. Bonū est p̄fidere in dño)
 q̄ non deficit in necessitate z
 vitam pōt p̄stare eternā (q̄
 p̄fidere in homine) cui⁹ sal⁹
 vana est. Bonū est sperare i
 dño) q̄ in se sperantes nunq̄
 derelinq̄t q̄ sperare in p̄nci-
 pib⁹) q̄ se ipsos a morte eripe-
 re n̄ p̄nt. ¶ Proph̄a oñdit
 exēplo sui q̄ bonū sit p̄fidere
 in dño dicens. Dēs gentes)
 .s. inimici mei (circūdederūt
 me) q̄ cū ab salon q̄rebāt me
 interficere (z in noīe dñi).i.
 non p̄ me: s; p̄ auxilium dñi
 p̄tingit p̄trarium (qz vltus
 sum in eos. Circūdantes cir-
 cūdederūt me) p̄seuerātes
 michi in pp̄ria persona mala
 inferendo (z in eos) tā gra-
 ues persecutores (vult⁹ suz)
 in noīe dñi supra cui⁹ eram
 vexillo munit⁹. Circūde-

derūt me sicut apes) volens
 tes me pingere glad̄is tāq̄
 aculeis (z exarserūt) inuidia
 nitentes me velocit̄ p̄sume-
 re (sicut ignis) spinas cito
 p̄burēs (z i noīe dñi) p̄tingit
 p̄trariū (qz vlt⁹ sum in eos) qz
 ea michi intulerāt in cos refu-
 sa s̄t. Bonū est sperare in dño
 qz Impulsus euerfus suz vt
 caderem) in mortem sed dñs
 quē solū adiutorem q̄siui (su-
 scipit me) ne caderem. Et
 fortitudo dñi vtrūq; fecit. s.
 q̄ ipuls⁹ non corui z euerf⁹
 st̄t: iō ip̄e michi (laus erit)
 ip̄m p̄cinā ip̄m fortitudine
 meā dicā (q̄ in hac tribula-
 tionis morte) fact⁹ est michi
 in salutez) Quo circa. Vox
 exultationis z salutis) reso-
 net in secret; cordiū (iustoz)
 q̄ facti s̄t tabernaculū dñi p̄
 inhabitantem sp̄m sanctum
 Qualit̄ autē dñs sit fact⁹ for-
 titudo z sibi sal⁹ ait. Dexte-
 ra).i. potētia (dñi fecit virtu-
 tē) dando michi victoriā de
 hostib⁹ (dextera dñi exalta-
 uit me) qz ab hūilitate diuer-
 sax passionū p̄tute ei⁹ eleva-
 t⁹ suz. Ideoq; Nō mouer

Psalmus. cxvii.

morte eterna tanta virtute sti-
par^o (s^uu^a) vita gr^e in xp^o
ppetualr z q^uo hic ero nar-
rabo alijs (opa dⁿⁱ) q^u michi
sp^u z vbiq^{ue} auxiliat. Non mo-
riat qz z si aliq^u mala intulit
michi d^{ns} ad correctionem
fecit. omⁿ Castig^o castigauit
me d^{ns} ad em^edationem (et
mort^{em}) eterne (non tradidit)
sic solet castigare suos i mul-
tis vberib^{us} vt em^edatos cru-
at a morte ppetua. ¶ Luz
aut saluatio h^uani gn^{is} facta
sit p fidem xpⁱ passi z gl^oifica-
ti pph^a in p^osa h^uana gn^{is}
petens ingressu h^ul^o fidei di-
cit. Aperite o vos apli dei
z ecclie doctores (michi) ac-
cessum ad fide^m z sacramenta
ecclie q^u iustificat z p q^u datur
ingressus ad locu celest^{is} gl^o
z ingressus in eas laudabo
d^{ns} hec porta dⁿⁱ dei p^{ri}s
est ipe d^{ns} xp^{us} q^u ait: nemo
v^eit ad patre nisi p me. It^e
ego sum hostiu p me si q^u in-
troierit saluabit. Qu^o seq^u z
iusti intrab^ut in ea) z p illam
intrab^ut in gl^oiam eternam.
Et i^o d^{ne}. Conf^o ebor tibi)
confessione laudis let^o gr^{as}

agens (qm^o exaudisti me) in
aduentu f. l^o tui que priores
iusti tanto desiderio expecta-
bant z ita factus es michi in
salute p^oteritu p^o futuro pp cer-
titudinem pphetie ponit. et
vere i salute na Lapid^e qua
reprobaueru^t) sacerdotes z
doctores iudeoz ad quoz sa-
cerdotu offi^m spectabat edi-
ficare in fide z morib^{us} ppli
(hic factus est in caput angu-
li) pnect^o p fidem in semet-
ip^o duos pietes: vn^u. s. ppl^z
iudaicu z ppl^z gentile. et ita
ex ambob^{us} p^ostituit vn^u cor-
p^o ecclie cuius ipe caput est.
A d^{no} p^ofectus est media-
tor n^o z ei^o (z est mirabile)
hoc incarnati^o misteri^u (in
oculis n^ois) sp^ualib^{us} q^u cum
credendo suscipim^o z clem^e
riaz admiramur. H^{ec} est vi-
es) salut^{is} z gratie (qua) sp^us
lit^o merito fecisse d^o d^{ns} q^u
sp^uale in eo gratia humano
generi exhibuit. z i^o exulte-
mus). s. corpore (z letemur
mente in ea) qz i hac die re-
dempti sum^o. Et qz dies sal-
lutis est. O d^{ne}) q^u po^o es
(salu^u me). i. participem me

Psalmus. cxviii. Fo. cliv.

(fac) huius saluatiōis quā mū-
do attulisti (o dñe) p̄spere fas-
cito iter illud quā a te post mul-
tos labores reuertor: et spo-
dit ita erit: quia (bñdictio). s. xp̄s
quē uenit in noīe dñi patris sui
¶ **P**ropheta in p̄sona ap̄toꝝ
et sacerdotū: nos sacerdotes.
Bñdixim⁹ uobis) subditꝝ no-
stris (de) ecclia (domo dñi) id
quā sumus baptisim⁹ et eucha-
ristia: et alia sacramēta in quib⁹
bñdictio gr̄e dat̄ vel augmē-
tum. Hūc aut̄ bñdictionem
nō dam⁹ ex nobis nec a nobis
s; a deo gr̄e sueradiis (illuxit
nobis) et hanc potestātē p̄ces-
sit. Et uos iam bñdicti. Cō-
stituite dies solēnes) sicut na-
tuitatis resurrectiōis et ascē-
sionis quā honori dei p̄ eccliam
s̄ p̄secrati: et hoc nō tepide et
seguiter agētes: s; (in) p̄dens-
sis). i. i frequētationib⁹ hoīz
ut impleat̄ ecclia et non cessa-
bit; (usq; ad) offm̄. s. altaris sa-
crificiū sūt finitū ita ut añ bñ-
dictionem sacerdotis nullus
p̄sumat de ecclia recedere.
Cōstituite dico diē solēne et
quib⁹ dicat̄ mecum. De⁹ me⁹ es
tu) et iō (p̄fitebor tibi) p̄fessio

ne laudis (de⁹ me⁹ es tu exal-
tabore) altitudinē tuā alq̄s
p̄dicādo quā a te ab humilitate
sum eleuat⁹. Confitebor tibi
dñe) p̄fessione laudis (quā
exaudisti me et fact⁹ es michi
in salutē) ut mecum sc̄is tuis
in celesti hierusalē sociare.
¶ **P**ropheta p̄cludens hūc
psalmū vñ sumpsit exordium
sui. Cōfitemini dño etc.) mo-
nens ut ab initio credulitatē
nostre usq; ad finē in deū nr̄z
fiduciam habentes ei⁹ laudes
perseueranter confiteamur.

¶ **P**salm⁹. cxviii. in quo da-
tur perfecta doctrina ad be-
atitudinem consequendam.

¶ **P**ropheta i persona om-
nium sanctorū loquens ait.

Beatitudine spei. i. dia-
gni iroduci ad
vitam eternam
quā sine macula
peccati mortalis (sunt in via)
uite presentis (quā in lege dñi)
mandata ei⁹ adimplendo per-
seuerant. Beati quā scrutant̄)
diuinas scripturas quā sunt (re-
surrectionis) dei ut intelligant̄

¶. i.

Psalmus. cxviii.

cū peccauerint se corā tētib⁹
deliquisse ⁊ in toto cordē. i. intel
lectu ⁊ amor⁹ affectu (ex dicit
deū) vt hēans amicū quē deū
in scripturis vidēt. **W**ñ dico
q̄ ambulāt i lege dñi. **D**ñs i
iniquitate: qz (q̄ opant iniquitatē
in vñs ei⁹) nō (ambulauerūt)
lex ei dñi i maculata ē vie ei⁹
vie pulchre. **E**t qz merito lex
tua sancta custodiēda ē. **T**u
mandasti mandata tua custo
diri valde n̄ tepido corde: n̄
dissoluto aīo: s; fortit̄ cū ma
gna diligētia ⁊ sollicitudine
Ex quo tu dñe iubes manda
ta tua custodiri: p̄cor. **U**t
dirigant̄ opa ⁊ act⁹ mei q̄ p
se tortuosi sūt (ad custodienda
mandata tua) qz nisi a te diri
gant̄ vie mee ego michi nō
sufficio. **U**ñā dirigant̄ vie
mea: qz **T**ūc nō pfundar̄ in
futuro iudicio (cū) p̄fecte (p
sperero in oīb⁹ mādat⁹ tuis)
cognoscendis ⁊ custodiēdis
in oīb⁹ dico ne peccando q̄
vnū efficiar oīm re⁹ q̄ ad pe
nam dāni. **S**i direxeris vias
meas non ero tibi ingratus: qz
Lō firebor tibi) p̄fessione lau
dis in corde meo directo ⁊ iu

ustificato a te p̄ (eo qd̄ dicit) a
spū sancto interi⁹ loq̄nte mi
chi vel a sanctis patrib⁹ (iudicia
iusticie tue) int̄ q̄ est q̄
obseruans p̄cepta tua iustifi
cat̄ hic a peccat⁹: ⁊ in futuro
p̄seq̄t vitā beatam. **D**ico lau
dabo te recto corde ⁊ in sup.
Iustificatōnes tuas custodi
am) opa iusticie faciēdo ⁊ qz
scio diabolu circūre ad impe
diendū (nō me derelinquat)
grē tue assistētia: qz si ad mo
mentū subtraxeris mandata
tua meritoie adimplere nō
potero. **U**ñā edocēs
adolescētē etatē corrigere vi
tā suam dicit q̄redo. **I**n quo
corrigit adolescentior viā suā
deprauatā seq̄ndo passiones
⁊ p̄cupiscētias iuueniles cor
rigit ⁊ ad p̄bitatis normam
reducit̄ m̄det o dñe (in custo
diēdo sermōes tuos) q̄ ⁊ pas
sionū rephensionē ⁊ ment⁹ re
ctitudinē opant̄. **E**t qz i cus
todiendo sermōes tuos ē cor
rectio adolescentis: iō **I**n toto
corde meo exq̄siui te) ita vt
nulla pticula cordis mei vacet
ab inq̄sitione tua ⁊ p̄cor vt m̄
adiuues adimpletionē man

dator tuorum. In corde meo in
 memoria mea (abscondi) prece-
 pta tua diligent memorie pme-
 dando sciens non aliter a peccatis
 me abstinere posse nisi assidua
 eorum recordatione et hoc
 est quod sequitur ut non peccet tibi.
 Benedictus est dominus omni benedictio-
 ne et laude dignus de bono quod
 in me incepisti erudiendo me
 in eloquiis tuis (doce me iustifi-
 cationes tuas) proficiendo quod
 inchoatum est. quia frustra abscon-
 dum in corde eloquia nisi sequantur
 opera iusticie. Doce me domine elo-
 qua tua quia his doceat (pau-
 ciat) aliis credentibus et dignis
 (omnia iudicia que didici per prophetas
 et apostolos tuos que sunt os tuum.
 In via testimoniorum dilectionis
 tue ad nos que sunt incarnationis
 natiuitas/mors/resurrex-
 tio et hinc omni (delectatus sum)
 Inter in via testimoniorum que est
 christus in quo sunt thesauri sapientie
 et scientie dei absconditi dele-
 ctatus super omnes diuitias seculi
 Et quia tante suauitatis sunt testi-
 monia tua in te inceptus assidue
 Exercebor in mandatis
 tuis cogitando et operando et
 in his exercitatus paderabo

perfectius cognoscens vias
 tuas. ex illa exercitatioe eue-
 niet etiam hoc quod In iustifi-
 cationibus tuis meditabor non
 obliuiscar sermones tuos
 illas meditabor in his exer-
 cebor. Dico non obliuiscar
 sermones tuos. et ideo.

Retribue seruo tuo quate-
 nus soli verum deum cognos-
 sco hoc. s. (vivifica me) vita
 gratie tu que vita es et sic vivifica-
 tur mandata tua dum pias vita
 voluit (custodiam sermones tu-
 os) Sed quia non possunt sermoes tui
 custodiri per obedientiam nisi
 per videantur per intelligentiam
 Revela) absterge ab oculis
 cordis mei velamen istud et fac
 me spiritali sensu legis tue (mi-
 rabilia) contemplari (considera-
 bo) quod de lege tua quod. s. spali-
 ter significant mirabilia que in
 lege tua continentur Revela et
 illumina precor quia Incola ego
 sum peregrinus sum in hoc mun-
 do et ideo non abscondas a
 me mandata tua tanquam a pe-
 grino sed revela mihi tanquam a mi-
 corum. p. nesciali ut in obsequium
 tuum feruissimè desudet. Nam
 Concupiscentia mea) maximo

Psalmus. cxviii.

affectu vt simpli^r (desidera-
re iustificatiōes tuas). i. opa
iusticie tue non ad horam vt
mala faciūt s; oī tpe ēt in ad-
uersis. **Nō** vtias pcupim desi-
derare q; **In**crepasti) flagel-
lando (supbos diabolu. s. in
celo adā in paradiso terrestri q
se eleuauerūt i supbias: z mō
p tuos doctores increpas ad-
uersarias ptates mēbra dia-
boli hereticos vī malos ho-
mies (maledicti) i futuro (q
declināt) p supbiā z pteptū (a
mādat; tuis) qb⁹ diciturus es
Ite maledicti i ignē eternū.
Quia maledicti sūt q decli-
nāt a mādat; tuis) iō pcor.
Aufer a me opprobriū hu⁹
maledictiōis (z pteptū) trans-
gressiōisq; testimōia tua ex q
sui ad meā instructionē nō oc-
ciose z sōnolēt s; strenue z vi-
gilāt iō aufer opprobriū qm
pncipes. i. spūs maligni studi-
ose tractauerūt qtr me pos-
sēt dicere p pteptū mādatoy
tuoy s; su⁹ tu⁹ exercebat i iu-
stificatiōib⁹ tuis) z tātomagis
quāto forti⁹ me ipugnari ab
eis pceptebā. **E**xercebor di-
co qm **H**ereditatio mea) iugi-

ter versat^r circa (testimoniā
tua z piliū meuz) est seruare
(iustificatiōis tuas) qz vitas
pollicent^r eternas. **A**dhesit)
i. pūcta ē (ala mea) corpori
terreno et corruptibili p sens-
tiens ei ad aliq̄ illicita: ne er-
go inualescat pctm: fortifica-
me vita grē dādo mihi facul-
tatē ne aīa pteptiat corpi scio
.n. q pcupiscēria carnis mor-
tē opat viuifica dico (s; ver-
bū tuū) v; illd nō i solo pane
viuit hō s; in oī vbo qd pce-
dit d ore dī qz sicut pane cor-
p⁹ roborat ita vbo dei robur
mentis augef. **Q**d peto obti-
nere p fido. qz **Q**uas meas)
malas z iniquas in qbus in-
cesseras pfitēdo (enūciaui z
exaudisti m) peccata mea di-
mittēdo: z qz dedisti veniā iō
dñe **D**oce me iustificatiōes
tuas). i. de cetero fac me opa-
ri scdm pcepta tua. **Q**z nō
est satis bona agere nisi fiant
debito mō: z ordine ait. **Q**uā
iustificatiōnū tuarū q̄s legis
lra ptulit (instrue me) da mi-
chi verū z plenū spūalē intel-
lectū z ego sic instruct⁹ (exers-
cebor) (multiplici opatiōe) (in

Psalmus. cxviii. Fo. clv.

mirabilibus tuis) que in figuris
latent. **E**xercebor dico: scilicet quoniam
quod. **A**ia mea dormitavit) .i. a
bono opere tepuit (praesidio) i
becilitatis corpore: scilicet tu domine
(confirma me) princeps in viribus
tuis ut ablato peccati sono
instanter in eis vigilem. **U**t
possis confirmari: o domine. **D**esiderium
illud pro quod ad peccatum ve-
nit seu diaboli quod est omnia (vis
iniquitatis amonet a me) tua gra-
tia ne possit michi prevalere et
in aliquo vitium ingerere et secundum legem
tuam apud te instituta quod est ut
semper miseraris (miserere mei)
Miserere domine quia scilicet. **E**legi vi-
am vitam) .i. christum imitari et eius
legem sequi (et iudicia tua) quibus iu-
dicas et iudicabis ut est illud
omnis qui credit in filium hominis habet vi-
tam eternam: et illud qui non credit
satis iudicatur est non sum oblitus
sed illa teneo in memoria et ea
mecum semper tractam. **N**on sum obli-
tus iudicia tua: sed potius
Adhesi) .i. firmus et stabilis
sum in preceptis tuis quibus volun-
tatem tuam testaris et quia his ad-
herens anteriorum peccato-
rum indulgentiam merui quod scilicet: ne
patiaris me de iteratione peccati

confundi. **N**on tamen (adhesi testis
monstris) scilicet est. **C**ucurri) expe-
dire viam mandatorum tuorum opere
exequendo: et hoc idem quod. **D**ilata-
sti) amplasti) cor meum) carita-
tate patientia longanimitate et
similibus virtutibus. **D**ixi nolli
me confundere sed potius.
Legem pone michi domine) pro-
ficere volenti non veterem tamen
nimis oneratum et imperfectam
sed eam quod ad perfectionem iusti-
cie deducat quod est sola lex no-
va et ea habitam) ex gratia) in ea
proficiendo semper ordinam) vitam. **E**t
quia non est satis ingredi nisi in-
tellectam) quod ex quo. **D**a michi
intellectum) ut ad eius alta pue-
nam in quibus) tota lex pedit et pro-
phete et habito intellectu scru-
tabor) legem tuam perfectam) cogno-
scendo) (et custodiam) illam in toto
corde meo) omnes vires meas
ponendo ut possim mandata
tua adimplere. **L**egem pone
dico et etiam. **D**educ me) per
gratiam tuam) in semitam) man-
datorum tuorum) .i. altiora et stric-
torum) precepta tua data in eu-
gelio) quod ipsum) .s. semitam) (vo-
lui) tanquam) tutiorem pulchriorem
et breviorum). **E**t quia ipsa bona

U. id

Psalmus. cxviii.

volūtas a te ē oro. Inclina
cor meū vt magis feruēt⁹ ac
deuot⁹ ferat i testōnia tua z
nō in auariciā aliquā altitu-
dis vl' pecūle q̄ ē ydolorū fut-
19. Dico nō inclines cor meū i
auariciā s3 poti⁹ auerte ocu-
los i teriores (ne p̄cupiscēt
vana scilicet dlectent i his
tremis q̄ vana sunt z caduca
sunt ppter vanitatē boni fa-
ciant: s3 in temetipso q̄ es p̄a
vita (vluifica me). Quia nō
timeo auertit a vanitate p̄canur
dicens Statue). i. firma imo-
bilis (suū tuū i eloq̄o tuo) vt
ei firmis obediat (i tiorē tuo)
in q̄ declinat oīs hō a malo.
Benedico auerte oculos me-
os a vanitate z ēt Amputa)
falce tue gr̄e (opprobriū). i.
peccatū ex q̄ seq̄t opprobriū
si qd̄ occultū nescius hēo (qd̄
si p̄ siderata hūana fragilita-
te suspicatus sū) ne aut in die
iudicij de eo possem cōuinci
tibi iudicij: a deo p̄fiteri q̄a iu-
dicia tua) dulcia sunt p̄fiteri
nō seuera (Et q̄a dulcia sunt
iudicia tua. Ecce concupiui
mandata tua) adimplere (in-
equitate tua vluifica me) hoc

enī est vni⁹ miserationis tue
donū vt eloq̄a tua custodiētes
in tua cōtate vluificemur cō-
cupiui mandata tua. Et vt ca-
piciā (eueniat) de ceteris tuis
(sup me mis tua) qua me sal-
uādū p̄misisti quē vt conse-
quar vclat xps redimere nos
sūm promissionē tuam factas
abrahe q̄ in semine ei⁹ bene-
dicerent cōs ḡnatiōes Si ve-
neris redimere nos. Respō-
debo audacter opprobriose
loquentibus de fide mea illis
a quibus crucifixus es vel q̄
bus scandalū est vl' stulticia
q̄ verbū caro factū est z non
timebo (qz speravi in set in oī-
bus tuis quibus dictum est
Nolite cogitare quō aut qd̄
loquamini: q̄ sunt mihi bona
arma z fortissima turris for-
titudinis a facie inimici. Qu-
vero multi vrgentib⁹ malis
negant fidem: p̄ccor quod.
Ne auferas). i. auferri finas
(vbi vult; vbi fidei) d̄ ore
meo) i p̄secutiōe mea (vscq̄
quosq̄). i. p̄ oīa vt ipsā fidē ne-
gē (qz metu iudiciorū tuorū z
pl⁹ merito) speravi) a te q̄ nō
auferas d̄ ore mō vbi vult;

Et si nō abstuler; a me v̄bū
 v̄ritatis custodiā legē tuā) in
 oē t̄ps vite p̄ntis. Unde seq̄
 sur. Et ambulabā ī latitudi-
 ne v̄ritatis in qua tota lex pen-
 de q̄a in deū z in primū dile-
 ctionem meam extendo nec
 non in inimicos qđ mai⁹ est
 (quia mandata tua quesui)
 diligenter ea perscrutans vt
 credere et intelligerem. Et in-
 bulabam. Et ēr (loquebar)
 p̄stantē z intrepide in conspe-
 ctu regū z p̄ncipū z p̄fidētū
 um q̄ terrere poterāt (de testi-
 mōis) scripturarū tuarū cer-
 tās p̄ veritate vsq; ad mortē
 (z nō p̄fundebar timore vel
 pudore vt cederet eis aut ta-
 cerē p̄pter eos: sicut in beat̄
 martyribus patet. Et medita-
 bar ī mandatis tuis q̄ dilexi.)
 vt per opus meditationis: et
 dilectionis p̄ficerem fructum
 Et qz meditatio mandatorū
 sola non sufficit sine ope ait
 Et leuaui man⁹ meas) a pec-
 cato mundas: ab effusione sā-
 guinis innocent; alienas (ad
 mandata tua) adimplenda (q̄
 dilexi z exercebor in iustifica-
 tionibus tuis) sollicite mēt;

affectu reuoluēdo vt q̄ in his
 pl̄raz indicāt spūalr possi ad-
 uertere. Vir iustus vt ego in
 exercitatiōe m̄a strenue labo-
 rē z ī labore hēaz p̄solationē
 Emoz esto verbi tm)
Q facti (seruo tuo in scri-
 pturis sanctis p̄missionis
 vite eterne (in q̄ michi spē de-
 disti) adipiscēdi vitā eternā.
 Hęc) spes (consolata est) me
 in afflictōe mea (qz eloqū tu-
 um mihi) ī his angustijs pos-
 sito etne vite pabulū submi-
 nistrat. Vere p̄solat⁹ sū in af-
 flictiōe mea qz z si Supbi li-
 q̄ agebāt vald̄ iustos z bonos
 multipl̄r p̄sequendo v̄ū tñ quā-
 tūcūq; me īpellerēt: ego (a le-
 ge tua nō declinaui) ad qđ tñ
 instabāt supbi. Et lege ā: tua
 nō d̄cliaui s; v̄dēoz fui iudi-
 ciorū tuorū) qđ a p̄ncipio mū-
 di obediētes remunerat;: z ipi-
 os dānas z quō vnusq; san-
 ctorū p̄missu tuo affligit ī p̄-
 ti vt p̄solatiōez accipiat in fu-
 turo (z p̄sciat⁹ sū) ego qz co-
 gnoscēz sñ dei ordiatiōe nul-
 lū interfici posse p̄solat⁹ sus
 in tribulationib⁹ meis certū
 me sciēs remunerandū s; te)

Quia

Psalmus. cxviii.

Uir iustus in se consolatus
esset dolebat tñ de pctōib⁹.
Un̄ ait Defectio). i. afflictio
z dolor (tenuit me p pctōib⁹
nō p mihi mala i ferētib⁹: sed
p dereliquentib⁹ legē) tuā q̄
fūt multi valde pro illis de
ficiebam: sed vt auferrem te
diuina a me cantabā tibi psal
mos z hymnos in corde meo
Ande. Cantabiles) z ad di
cendum delectabiles (michi
erāt) laudes tue (i loco) mise
rē vite pñt) i q̄ pegrinamur
a dño. **M**emor fui) i cātādo
tibi laudes nō solū d̄ die sz ē
de nocte) nō solū tpe p̄peri
tatis sz ē aduersitatis nois
tui. i. cognouit te esse dñm me
hūm̄ z iustū esse q̄ dñs seruus
corrigat (custodiui). i. patien
tiā habui q̄ precipiūtur in le
ge tua. **M**ec) noc aduersita
tis (facta est michi) ad utilita
tē (qz) in hac aduersitatis no
cte (iustificationes tuas exq̄
siui) homo em̄ in aduersitate
magis querit iustificari q̄ in
prosperitate. **P**ropheta i
persona viri iusti qui relinquit
mundi superbiam: honorum
fastigia oluttiarumq; iactan-

tiaz ait. **D**ñe) tu es portio
mea) nō eligi mihi in ptē au
rū vel aliqd̄ mūdānū: sz te so
lū q̄ es vera via ad beatitudi
nē z qz te i ptē meā elegi deli
berauit decreuit apud meipsum
custodire legē tuā p̄posui
custodire legē tuā sz qz virib⁹
meis nō cōfido. **D**eprecatus
sū faciē tuā in toto corde) meo
miserere mei fm̄ eloq̄ū) per
quod p̄misisti vt peccatores
in mortē nō obzures: sed mi
sericordia cōsolares. **M**isere
re deprecor qz. **E**ogitauit) dis
ligēt (vias meas) p̄iores et
eognouit q̄ nō erāt recte: z id̄
(cōverti pedes meos) id ē af
fect⁹ meos (in testimonia) p̄
ceptorū tuorum vt ibi habe
rent viā: qz illa nō signūt erra
re. **P**reposui custodire legē
tuam sic q̄ etiam. **P**aratus
sū) p̄rompta voluntate (vt cu
stodiam mandata tua: et non
sum turbatus) aduersis me
vndiq; circūstātib⁹: qz p̄pter
chastū paratus sum aduersa
omnia sustinere. **N**ō turbor
in aduersitate patet qm̄. **F**u
nes). i. deceptiōes iniquas ex
probrātū iacula: et alia im-

perdimēta quib⁹ inimici mei
 post se me retrahere conabā:
 tur (circūplexi sūt me) ex om
 ni parte frustra tamen (quā
 legem tuam non sum oblit⁹
 Vere non solum oblit⁹ quā
Media nocte surgebant ad
 laudādū te de omnibus gra
 tias agens: etiam de hoc qd
 me iudicabas flagellandum
 vt iustificares quā hoc signū
 est quod sum de familia tua.
Quid p singula. **P**ariceps
 ego sū omnium timentium) tiorē
 filiali, & custodiē tuū mādata
 tua de p̄stātia i aduersitatib⁹
 i dño p̄fido qz **M**isa dñi plena
 est terra) qz oīa dat nobis ex
 sua miā q̄ solē suū oriri facit
 sup bonos & malos mandata
 tua doce me vt itelligā p̄dicē
 & ope adipleā. **D**ñe p̄pono
 i bono firmi⁹ stare & d̄beo: qz
Bonitatē fecisti euz ser
 uo tuo) peccantē ad pe
 nitentiam expectando: peni
 tentem ad profectuz promo
 uendo p̄ficientez ad gloriam
 p̄ducēdo et hoc fecisti nō sim
 meritū meum sed sim p̄missio
 nem tuam ne peccantē i ira
 pupres sed i miā consolares.

Ut apli⁹ i ḡsa p̄ficiā. **B**oni
 tarē) doce me i spirando carit
 tatē vt ex amore operer: & sit
 michi bōi delectatio (discipli
 nam doce me) in tribulatio
 ne patientiā tribuēdo & sciēs
 tiā doce me illuminando in
 telligentiā (qz mādatiis tuis
 credidi). i. ea ope p̄pleui do
 ce me q̄a cōfiteor qd **D**eliq̄)
 p actualē culpam a qua cul
 pa nō poteraz liberari nisi p
 disciplinā deliq̄ dico (p̄iusq̄
 hūillarē) a te p̄ correctiōem
 (p̄p̄ ea) ne rursus flagellis
 hūillarē (& mādata tua custo
 diui) **D**einde laudat iudicem
 vt impetret dicēs **B**onus es
 tu) in te & essentialr bon⁹ (do
 ce me) opa iusticie eo qd bona
 sint sicut & tu bon⁹ es. **E**c ne
 cesse ē vt doceas. qz **M**ultipli
 cata ē sup me iniquitas supbor)
 d̄conū penitētū ipellere in
 p̄m n̄ tū refriguit in me cari
 tas quā (ego toto corde meo
 scrutabor mandata tua) con
 solationez req̄rens in eis (m̄
 tiplīcata ē super me iniquitas)
 superboruz. qz **C**oagulātū)
 i. induratū est cor eozū) sup
 me) quoz obstinationem re

frigeriū suscepti i meditatiōe
legis tue. Disciplinā dixi do-
ce me. Bonū mihi q̄ humiliasti
me). i. q̄ me diuersis tētatiōi-
b⁹ exercuisti: qz p̄ hoc didici
mādata tua iplere q̄ n̄ in sup-
bia s̄z in hūilitate discūf. Bo-
nū mihi lex) euangelica ore
suo plata qz vbicqz z̄ in oibus
me p̄solat sup̄ q̄ta scūqz di-
uittas z̄ q̄cūqz amabilia hui⁹
seculi. Bonū mihi lex oris
tui et iustū est quia o domine
manus tue) sapientia: et po-
tentia tua q̄b⁹ voluntas tua
eīa operatur (fecerūt me) ad
ymaginē z̄ similitudinē tuaz
(z̄ plasmauerūt me) s̄z corp⁹
z̄ iō qz ob hoc obligor ad ser-
uitiū tuū da mihi) similitu-
dinē intellect⁹ illius (intellectū
vt discā mādata tua) clar⁹ i-
telligā sepi⁹ in meditatiōe re-
uoluam: z̄ deuotus p̄lectar.
P̄phā in p̄sona ecclie
da mihi dñe ite: lectū qd̄ si fe-
ceris. Qui timēt te) timore
filialii. sc̄i viri i frōles tui (vi-
debūt me) sic illi minatū (z̄)
ide) lectabūt) de p̄fectu meo
sp̄iali hic z̄ i futuro. Itē pp̄
hoc debes dare intellectū qz

in v̄bo tuo). i. filio tuo vel ver-
bo tuo quo bonis bōa p̄mit-
tis (sup̄ sp̄au). Nō da itelle-
ctū: qz iā Cognoui) q̄ (indi-
cia tua) q̄b⁹ iudicas faciētes
mandata z̄ n̄ faciētes: sūt nō-
tīm equa: s̄z eq̄tas qz a iusto z̄
equo nūqz diuidūt: cognoui
etiam q̄ iusto tuo iudicio (me
hūiliaſti) in his miseris dei-
ciēdo me i necessitate moriē-
di propter inobedientie sup-
biā p̄morū parētū vt corrige-
res. S̄z q̄ has miseras p̄cor
Fiat mīa tua) mihi suo tuo
vt qui ad temp⁹ fui humiliat⁹
tus etna gaudē p̄solatione
(s̄z) p̄missū q̄ p̄missi vt post
hūilitatē afflictionis tribue-
res p̄sidiū p̄solatiōis. Veni-
ant mihi miserationes tue). i.
affect⁹ pie affectionis z̄ mie-
tue) z̄ viuā) vita gr̄e i p̄nti: z̄
vita gr̄e i fut̄o q̄ sola h̄a vita
est q̄ q̄ viuit nō timet mori: et
hoc iō) qz lex tua meditatio
mea ē) q̄ dispōit ad gr̄am ha-
bēdā z̄ h̄itā augēdā. Sic me
viuifica p̄ mīam q̄ hūilit̄ obe-
dio: s̄z Confūdant sup̄bi in-
p̄ctis suis vt cognoscāt iniq̄-
egisse aduersus me: ego autē

Psalmus. cxviii.

cant: et quia veritas tua me de-
lectat (persecuti sunt me) multa
mala inferendo ut saltem me
pro hoc sue voluntati subiceret
sed tu esse (adiuuas me) protra eo-
rum deceptiones et persecutio-
nes. **Q**uod est ut me adiuues
dicit ecclesia: quia tot fideles pro
defensione veritatis tue ab ini-
quos infidelibus occisi sunt: quod
Paulo inquit. i. fere (presum-
mauerunt me in terra) que est
afflictionis locus sicut celum
prostrationis: sed non valuerunt
in toto me extinguere: quoniam
(ego) in multis membris meis
(non derelinquendo) veritatem man-
datum tuorum. **S**icut possit per-
seuerare vsque in finem ait.
Secundum misericordiam tuam
ut possim viriliter resistere perse-
cutoribus meis (et custodiam)
que in lege mandasti vel in eu-
gelio protulisti. **M**erito debeo
custodire testimonia tua: quia
Verbum tuum. i. obseruatio
mandatum tuorum (in eternum
permanet) in celestibus spiriti-
bus que dei mandata semper ob-
seruant et nunquam ab eis per trans-
gressionem recedunt. **E**t quia non
solum in celestibus creaturis per-

manet verbum dei: sed etiam in
terra ait. **I**n generatione priorum
iustorum (et in generatione) iustorum
noui testamenti (permanet) veritas
tua que nunquam defuit in sanctis
tuis fundasti ecclesias in utroque
populo in fundamento vno quod
est christus et permanet veritas in ea
et hoc dispositione diuina. **V**nde
sequitur. **O**rdinatione tua perse-
uerat) lex veritatis tue in ecclesia
et ratio est (quoniam omnia) temporalia: et eter-
na (seruiunt tibi) omnia enim pro
tuo nutu disponis: et si diuer-
so modo. **C**onfitebor quod lex tua
ita valida est protra afflictiones
huius seculi. **Q**uia nisi quod lex tua
meditatio mea est) et non timere
ut sciam sed ut proficiam (forte
perissem) in afflictione mea.
Et quia meditatione legis tue
me a perditione liberaasti: ideo
Non obliuiscar iustificatio-
nes tuas (per totam vitam me-
am) quia in ipsis iustificationibus
(uiuificasti me) per earum me-
ditationem preseruando me a
morte peccati. **E**t quia uiuifica-
sti me. **T**uus sum ego) fuisse
tibi pro omnia: et ideo (saluum me
fac) produciendo ad eternitatem
quia iustificationes in lege tua con-

tentas studiose (exquisivi) ad
intelligendum et splendendum.
Necesse habeo ut saluum me
facias quoniam Me expectaverunt
peccatores quasi in insidiis
latitantes oportuno tempore ad
ydoneas deceptiones quaredo
ad hoc (ut perderent me) fa-
ciendo me presentire ad malum:
sed inde non perit: quia (testimo-
nia tua intellexi) quoniam me decipi
non permittebant. In quibus
testimonijs tuis intellexi. **De**
virtuose perfectiois sue (con-
summationis finem) esse (la-
tum mandatum tuum valde). i.
preceptum caritatis finis enim
precepti caritas: quod preceptum ir-
latum est ut ad inimicos se exten-
dat. **Vide** legem caritatis que
est finis consummationis: et ideo.
q. **Et** (i. quod) fortiter et
vehement(er) (dilexi legem
tuam domine) in cuius signum continue
meditatio mea est. **Et** ideo
Super inimicos meos) iu-
deos paganos et hereticos in-
telligentem me fecisti) veritas
tem tuam (quia mandatum tuum
ducit me ad eternitatem quod
non facit inimicos quia illi vel
non intelligunt spiritualiter: sed per-

verse: vel non operant. **Et**
non tamen super inimicos meos
(prudentem me fecisti) sed
Super omnes docentes me) scri-
bas et phariseos qui se clauem
scie h're dicebant (intellexi)
sacre scripture veritatem: et hoc
ideo (quia testimonia tua medita-
tio mea est). i. diligens inquisitio
in spiritu non in littera: non enim
in littera: sed in spiritu quiesco que medita-
tio non est illorum qui falsa ibi
sentiant et docent. Non solum
super docentes: sed et Super se-
nes). i. antiquiores sacerdotes
et principes (intellexi) melius
enim intelligit novus populus qui hic
loquitur qui accepit que ille senior iu-
daic(us): et hoc ideo (quia mandata
tua que sunt) interior non exterior
Questui mandata tua et ple-
ui. **Quoniam** Ab omni via mala que
ducit in perditionem (prohibui)
affectum (meos: ut custodiam
verba tua) quod aliter fieri non po-
terat. Non enim peccata et manda-
ta se participant. **Et** iudicium) autem
(tuis) que pertinet ad regulam
vivendi presentis in lege tua (non
declinaui quia tu) cui obedire
debeo legem posuisti michi
quia si ab his declinare iudicium

In eternum iudicio p̄dēnaret
 et merito dilexi legē tuam: et
 diligo: q̄z. Eloq̄a tua facta
 sunt michi valde (dulcia) ut
 rib⁹ aie mee dulcia dico (su-
 p̄ mel) et fauū q̄ita s̄t ut eisdē
 gustatis ois erroris amaritu-
 do de corde p̄fessum recedit.
 Per obediētiam mandatorū
 veniēs ad altitudinem sapiē-
 tie (intellexi) nō esse ambulē-
 dum cū impijs (p̄pterea oēm
 odiui viam iniquitatē) Dilexi
 dñe legem tuam p̄pt̄ dulce-
 dinē quā tñ sentient diligo: q̄z
 Verbū tuū) p̄ moysen: et ali-
 os p̄phetas ad nos delatum
 est (lucerna) in testis: et veri-
 tas sub figura affectib⁹ meis
 dirigendis ad te lucerna q̄dē
 in hui⁹ seculi nocte lucens:
 ut p̄caueam laqueos furnū.
 Ita p̄cipitio fouearū q̄s dia-
 bol⁹ nobis p̄parauit: q̄ p̄uidē-
 tia mea vitare non poss̄: et
 lumē semitis meis) et hoc lu-
 mine p̄eunte: dū vie hui⁹ se-
 mitas gradiamur ad illam q̄
 via vera est p̄ducamur. Et iō
 Juravi et firmiter in statui
 custodire iudicia iusticie tue)
 p̄ quā peruenit ad salutem.

Juravi custodire iudicia ius-
 ticie tue tanq̄m ver⁹ amaro-
 ei⁹ et pillam humiliat⁹ sum
 valde) s̄o tu dñe viuifica me
 alit̄ parū valeret humiliatas
 mea sc̄d̄z ſ̄bū tuum) ut sc̄d̄z
 ſ̄ba tua viuā: et oia cū discre-
 tione facias. Et iō deprecor
 ut Sacrificia laudis caritas
 te n̄ timore oblata et accepta-
 bilia et delectabilia sint tibi
 dñe (et iudicia tua doce me)
 ut illa intelligam et ope p̄ple-
 am. Doce me opus est. s̄. ne
 erreia: q̄z. Anima mea .i. mors
 et vita aie mee est. semp̄ in ma-
 nib⁹ meis) .i. in opib⁹ q̄z si de-
 sino h̄n opari moriet̄ anima
 mea et legē tuam nō suz obli-
 t⁹ imo iugiter meditatione illas
 retinui ut regulam opationis
 mee: (legē tuam nō sum obli-
 t⁹) q̄z lz. Doctōres) et sp̄s ma-
 ligni (posuerit mihi) la q̄os
 .s̄. minas blādimenta sc̄li q̄i
 cunq̄ malas p̄suasiones et p̄-
 secutiones ut caderē tñ (de-
 mandat) tuis n̄ erravi) male
 intelligendo v̄l q̄ operando
 Non erravi dico: imo here-
 ditate acq̄siui) .i. firma posses-
 sione q̄z (testimonia) et p̄cepta

Psalmus. cxviii. Fo. cxii.

(tua) hereditas mea (in eter-
ni) qz i eis exultat & delecta-
tur cor meū. Et iō. Inclina
ut cor meū ad faciendū) mā-
data tua p̄seuerant vsq; i finē
vite mee. p̄p̄t retributiones
vite eterne vt illā increas pci-
pere. ¶ Glor p̄phete i p̄sōa
eccle i signū q̄ dilexi legē tuā
i
i Iniquos) nō qz hoies
s; qz mali. i. iniquoz vi-
tia) odio habui) qz legem tu-
am dilexi) cui ipi aduersant
Lū iniquos deuitem) & custo-
diani legē. Adiuutor me⁹) ad
bona faciendā) et susceptoz
me⁹) ad mala p̄cauendā) es
tu) vel adiuutor in p̄senti & su-
sceptoz in futuro) (& in verbo
tuo) non in legem non in p̄-
phetas: s; in diuinitat; p̄sidiū
in quo null⁹ decipit in quo a
morte absolui mur) sup spe-
ram) Ideo Declinate a me)
vos) o maligni) separate vos
a meo p̄sortio in quoz p̄ntia
diuinam non valeo tenere re-
ligionem: & vobis declinatis
& separat; (scrutabor manda-
ta dei mei) q̄ mihi sp̄e p̄stant
ac solamē. Cupio dñe scruta-
ri mandata tua & vt hoc bene

possim. Suscipe me) ad te fu-
gientē: tuam doctrinā cupiē-
tem a male & impugnationib⁹
liberando) (sem eloqum tuū)
ill d. s. Venite ad me oēs q̄ la-
borat; & ego reficiam vos) (e-
vitiā) i aia vita gr̄e & nō p̄fun-
das me ab expectatiōe mea
vite eterne s; va obtinere qd
spo. Ad p̄fundas dico s; po-
n⁹. Adiuua me) i hac vita ad
bñ opandū qz p me nihil pos-
sum & salu⁹ ero) tuo auxilio
adiuar⁹) (& meditabor i māda-
tis tu; sine fine. Nō medita-
bor i mādat; tuis: qz ait dō
q̄ Sp̄uisti oēs discēdētes a
mandat; tuis) & hoc iō) qz in
iustis cogitatio eoz) est & vere
in iusta: qz volūtarie recedat
a iusticia. P̄seuaricātes a le-
ge dei naturali siue scriptu-
ra) (reputau p̄ctōres terre) qz
terrenis inuoluunt delictis:
& iō ne de nūero hoz inueni-
ar) dilexisti testimōia) q̄ in le-
ge tua s̄t. Dilexi dñe testimo-
nia tua: & ne mouear ab illis.
Confrige) & p̄p̄me refrena) (ti-
more tuo) carnales concupi-
scentias) (ineas) tecum) que
nirē tibi) p̄mori tecuz) sepeliri

Psalmus. cxviii.

paratus sum ut in futuro tibi
resurgere merear a considerati
one futurorum iudiciorum tuorum
timui. Timui) et ideo feci ius
dicium) p[ro]figendo carnes me
as (feci iusticiam) op[er]e iusticie
crequendo non permittas tra
di calaniantibus me spiritibus
malignis qui semper nocere mi
chi moluntur. Non tradas me
s[er]u potius. Suscipe) me ut pa
tron[us] (seruum tuum non alteri
(in bonum). s. que illi impellunt
ad malum ut. s. calaniano non
superent me superbi. s. diabolus
et ministri eius qui superbissimi sunt
Debes suscipere: quia oculi
mentis mee a se defecerant
attenuati sunt ardentem intu
endo (in salutare tuum tempus ut
ab eo veniat auxilium mihi:
quod non possum propria virtute
p[ro]sequi salutem: defecerunt etiam
oculi mei in eloquium iusticie
tue) timendo eius secreta quod tra
scendit humane intelligentie
facultatem. Et ideo. Fac cum
seruo tuo) secundum misericordiam tuam
non secundum merita mea ut per
petuam gratiam suppleas hu
mane infirmitatis defectum
(et iustificaciones tuas doce

me) ut eam ut firmitatem sicut se
pius optavi possim aduerte
re. Benedico fac cum seruo tuo
quod. Seruus tuus sum ego) quis
seruus deus intelligere volunta
tem domini sui: ideo (da mihi in
tellectum ut sciam testimonia
tua) cognitione pleniori et im
pletionem. Et debes facere: quod
Temp[us] est (faciendi) ut. s.
des michi intellectum vberio
rum legis tue per quam possum
defendere contra hereticos quod dis
sipauerunt legem tuam) iudei he
retici non recte sed peruerse
eam interpretantes. Illi dis
sipauerunt ego autem econ
trario. Dilexi mandata tua ve
raciter intellecta ad defen
dendum (super aurum) quod pre
ciosius est inter metalla (et) sup
(topazion) quod omnium gemmarum
pulchritudinem vincit Pro
pterea ad omnia mandata tua
toto studio (dirigebar) imple
da (omnem viam iniquam odio) ha
bens. Ad mandata tua diris
gebar merito quis.

Mirabilia). i. digna ad
miracione sunt (testimo
nia) bonitatis dum video quod et
qualia et quot olim in abraham

z filijs israel z in ceteris feci
 sti (ideo scrutata est) ea (anima
 mea) q̄rendo eorū intelle
 ctum vt cetera declarate co
 gnoscam. Et scrutans ea in
 uenio: q̄ Declaratio sermo
 num tuorū) q̄ in lege z p̄phe
 tis p̄tinet p̄ nouā legem fa
 cta tenebras nostras (illumi
 nat z dat intellectū) humilib⁹
 vt intelligant. Q̄z mandata
 tua desiderabā z non erat mi
 chi bñ. vñ possem. A peruios
 meū petēdo pulsādo (attra
 xi) bonis meritis (sp̄s) sc̄m
 quo facerem qd̄ p̄ me facere
 nam poterā. Et qz desiderio
 vehement̄ oro. Aspice i me)
 oculo pietatis (et miserere
 mei sicut iudicas miseran
 dum aliū (diligentib⁹ nomen
 tuum) ita de me iudica. Mis
 serere dico. Gressus meos di
 rige) non s̄m carnales volu
 ptates: s̄z tua iussa vt non q̄
 ego volo s̄z qua tu iubes semi
 tam cedam (z non dñeī mei)
 aliqua (in iusticia) qz tuo sum
 familiarui omnino mancipa
 t⁹. Et etiam Redime) libe
 ra (me) a falsis criminationi
 b⁹ (hoīz) vt libere z q̄cto aīo

(custodiā mandata tua) et vt
 possim illa custodire. Facies
 tuā illumina sup̄ frū tuū) dā
 do mihi sp̄ualem legis intel
 ligentiā (z doce iustificatiōes
 tuas) vt qd̄ in illis cerno per
 speculum certa p̄templatiōe
 p̄spiciam. Graui ei debeo a
 te dñe exaudiri: qz et si alias
 peccauī: verā in p̄uam egi.
 Copiosas ei lachrymas (de
 duxerūt oculi mei: qz non custo
 dierunt legē tuam) Merito
 deduxerūt lachrymas oculi:
 qz scio. qz Iust⁹ es dñe z re
 ctus iudiciū tuū) hec em̄ duo
 oīa s̄ intuenda peccati. Re
 ctum iudiciū tuū dico: vnde
 Mandasti) p̄ multos z mul
 to t̄pe (legē tuā) p̄inentē (iu
 sticiam z testimonia tua) p̄ti
 nentia p̄tate valde observa
 ri ita vt nullo obstāte p̄termi
 tant. Et qz inimici mei ne
 gligunt custodire legem tuā
 Tabescere) deficere (me fe
 cit zelus me⁹) sup̄ domo dñi
 dolens (qz oblitū s̄ p̄ba tua
 inimici mei:) obliuiscetes
 em̄ p̄cepta legis fecerunt do
 mū tuā spelūcem latronum.
 Ideo iste zelus est michi: qz

Psalmus. cxviii.

Eloquium tuum valde signi-
 tu) exurit viria & accendit ho-
 minem ad amorem dei et domi-
 ei) & ipios illuminat (& lu-
 tu) dilexit illud) Ex persona po-
 puli xpiani zel) ille est, michi
 & si. Ego adolescentulus) su-
 etate sequens ppl) veteris legi-
 & p)tempr): qz in p)ncipio ab
 infidelibus) multip) afflictus
 nihilominus) iustificatiões tu-
 as non sum oblitus) qn) semp
 meditarer & p)plerem. Veruo
 si sum oblitus) qz) Iusticia tua
 iusticia in eternum) qz) q) eam) seqt
 gaudebit in eternum) (& lex tua
 veritas) in nulla sui pte) p)ines
 falsitate) veritas est non umbra) n)
 figura sicut lex mosaica: sed
 res ipa) p)missa. ¶ Pro qua
 veritate legis) p)pheta multa p-
 ferens ait. Tribulatio & angu-
 stia inuenerunt me) non tamen fugi-
 entem) s) paratum ad oia) sustinen-
 da: & q)ntuncq) seuiant inimi-
 ci tui) (mandata tua meditatio
 mea est) nulla enim) tribulatio
 me a lege tua) diuellere po-
 tuit. Pro testiōia tua) medita-
 tio mea est: qz) Equitas testiōia
 tua) qz) sp) iusta est: nihil iniquum
 nihil inhonestum) p)cipientia) (&

in eternum) regnum) ducentia) (&
 intellectum) da michi) eorum) ut p-
 eorum) intelligentiā) vitam possis
 cape sempiternam). Quia) non tribu-
 latio) & angustia) inuenerunt a me.
 ¶ Clamaui in toto corde
 meo) qz) vndiq) sunt ho-
 stes) visibiles & inuisibiles) (ex-
 audi me dñe) q) potes es) (ius-
 tificatiões tuas req)ra) ut fa-
 ciam. Clamaui) isup) (ad te)
 toto cordis affectu) (saluum me
 fac) hoc g)ne saluatiōis) ut cu-
 stodiā) mandata tua) q) p)at vi-
 ta) eterna. Ex magno orandi
 affectu. ¶ Reueni) horam
 oportuna) in q) solet fieri orō
 p) occupauit faciem tuam) ut les-
 i) & vigilas tibi) occurrerem) (&
 clamaui) p)fundo cordis) clamo-
 re) (qz) in p)missiōib) tuis) (sup-
 sp)auit sp) crescens) i) spe) q) facies
 et) et) p)reuenerunt oculi mei)
 mane) (ad) laudandum) (te) ad
 modum) strenui) op)ari) q) a) lucē
 surgit ad operandum) (& ut me-
 ditarer eloq)ia tua) ad intelli-
 gendum) & faciendum) ea) qz) suauia
 s) i) flāma tua) tui amoris). Quia)
 clamaui) instant) & p)ueni) vige-
 lant) p)cor dñe) ¶ Vocem) meam)
 exaudi) (sua) misericordiam tuam) non

aliquo merito meorum respectu
 et secundum iudicium tuum non quod in fu-
 turo iudicabis sed quo supplic-
 iis parcis et se dantes ab-
 soluis (vivifica me) mortuum
 lege peccati. Et oportet ut iustifi-
 ces quod persequentes me in verbis et
 factis. Appropinquaverunt et
 alligaverunt secundum iudicium tuum
 (persequantur me) et ad quam vitam
 tur me trahere a lege aut tua
 quod perhibet persequi innocentes. lo-
 ge facti sunt. Et aut inimici ap-
 propinquaverunt: sed tamen non nocue-
 runt: quod prope es tu domine) san-
 ctis tuis ut eos adiuves et ini-
 micos repellas et omnes vias tue
 veritas) quod siue me permittas af-
 fligi siue me ab illa liber esto
 tu iuste facis. Et hoc scio
 quoniam ab initio quod rationis usus habere
 cepi hoc cognovi. Dominus veritas tu-
 is quod immutabilis veritas sua. Tu
 domine ppe es. Glide) humilita-
 tem meam) quod tibi humilior) et
 eripe me: quod legem tuam non sum
 oblitus) quod dixisti: quod se humiliat ex-
 altabit. Humilitatem dico vide
 de et eripe et erit. Iudica) id est. di-
 scerne causam meam quam per diab-
 bolum quod genus humanum tever ca-
 ptivum ago) et redime me) san-

guine tuo ab eius captivitate
 (vivifica me) sed via eterna
 (propter eloquium tuum) quo dixisti
 quod credit in me non morietur in e-
 ternum. Vivifica me oro domine
 quod longe a peccatoribus) perfidis
 iudeis. sal) nostra christus: et hoc
 (quod iustificationes tuas non ex-
 quirit) ut intelligerent cum in
 eis figuratum. Et si a pecca-
 toribus longe sit sal) tamen nemo
 desperet: quoniam ab) misericordie
 tue multe domine) certe in te pa-
 lam enim apparuisti non quod
 tibus) vocasti refugientes: con-
 gregasti ignaros: te pro omni-
 bus obtulisti (secundum iudicium
 tuum) quo parcis persequentibus
 (vivifica me). Ideo confido
 a te exaudiri: quod ab) sunt
 (quod persequuntur me) fugando
 de loco ad locum) et tribulant
 me) affligendo ut a lege tua
 me retorquere valerent: ego
 tamen a preceptis tuis (non decli-
 navi) sed fortis adhesi quod per-
 secutionis martyrium tempore adim-
 pletum videmus. A testimo-
 nium non tantum non declina-
 vi: sed de declinatoribus do-
 lui. Glidi) enim (prevarican-
 tes) a lege tua et pro dolore

Psalmus. cxviii.

deficiebā zelo caritatis pua-
ricātes autē sunt qz eloquia
tua dulcia tā utilia (nō custo-
dierūt). Dñe tu verax es et
misericozs ego vero cōstans
z zelatoz legis tue z ideo p-
cor. Glāde qm mādata tua di-
lexi zelās p eis i me z in alijs
z iō i pmiū postulo (vivifica
me) p grāz tuā illā in me aug-
mētādo z hoc (in mīa tua) qz
merita mea n̄ sufficiūt. **Q**d
vtriqz facies qz hoc dixisti in
scripturis tuis q̄ n̄ sūt a p̄n-
cipio em̄ q̄ locut⁹ es oīa ver-
ba pcedunt a veritate creata
que ineffabilis est scdm quā
iudicādū ē de oī n̄tate crea-
ta z iō in eñū s̄t stabilia z fir-
ma (oīa iudicia iusticie tue)
Glor ecclē siue cuius libz
iusti dixi in mīa tua vivifica
me: (et necesse est) quia.

P Rīncipes hui⁹ mū-
di rectores (psecuti
sūt me iurz ptume-
lis z molestis affligēdo sine
vlla cā ego tñ fortis i passiōe
qz a n̄bis tuis) qbus dixisti q̄
negaverit me coram hoibus
ego negabo eū corā p̄re meo
(formidavit cor meum). **E**t

hoc faciēs. **L**etabor sup elos
quia tua qbus locut⁹ es cuz
vos psequant ppter iusticias
gaudete z exultate qm̄ meri-
ces v̄ra multa est in celo: leta-
bor dico (sicut qui iuevit spo-
lia) nulla victis hostibus leta-
bor dico etiā in hoc q̄ **I**n i-
tate odio hūi z abhoiat⁹ suz)
tāqz qd vile z dānabile (legē
aut dilexi) tāqz quid honestū
z utile z delectabile iugiter
meditādo in cui⁹ signū. **S**e-
pties). i. sp̄ toto tpe vite mee
q̄ p̄ septē dies voluef vel ses-
pties. i. horz p̄sūtut z vt morz
est religiosus z hoc p̄fitendo
oīa (iudicia tua) recta tē et
iusta lz nobis i p̄prehēbilis
Dilexi legē tuā merito qm̄
Dax m̄tra) iteri⁹ i mēte (di-
ligētib⁹ legē tuā) q̄ em̄ amat
deū pacē cū fratrib⁹ necesse
ē q̄ hēat z n̄ est illis scādalu
qz n̄llis sūt occasio ruine pacē
hūi: z ē **E**xpectabā) xp̄z tuū
in lege mihi pphetisqz p̄mis-
sū s̄z ne frustra expectarē mā-
data tua q̄ in dei z p̄rimi p̄fi-
stūt dilectiōe (dilexi p̄ q̄ sal⁹
z pac̄ acq̄rif) **N**ō at tñ man-
data dilexi: s̄z ē. **C**ustodiuit

Psalmus. cxviii. Fo. clxiii.

aia mea testimonia tua q̄ in lege & p̄ph̄is m̄adata fuer̄t et dilexi ea vehemēter) vt par̄ sim p̄ te aiazponere. Nō aut̄ dilexi tm̄ s̄z seruauimanda ta tua) r̄āq̄ rē carissimā (z testimonia tua). i. illa q̄ p̄tinent ad cultū patrie q̄ sūt q̄dā iustificationes diuinitatis q̄d tu meli⁹ nostri (qz oēs) cogitationes mee desideria z opa s̄ ante p̄spectū tuū manifesta. Quia dilexi z seruauimadatiō o dñe Appropinq̄nt de p̄catio mea) vsqz ad thronū miseratiōis tue nec orōnem meā a te repellas hoc d̄p̄cor (da mihi intellectū) q̄ sapiā et intelligā n̄ s̄m sciētias mūdanas s̄z iuxta (eloq̄ū tuū) n̄e p̄ h̄ūanā prudētiā euanescaz. Nō solū appropinq̄nt de p̄catio mea s̄z Intret postulatō mea) vsqz ad p̄spectū tuū exaudias eā hoc peto (eripe m̄ a malz iminētib⁹ s̄m p̄missiōnē qua p̄misisti tribulatis auxiliū z liberationē: graue. n. est tādū luctari hic p̄ carnez mūdū z diabolū. Da mihi intellectū z tūc Eructabant labia mea hymnū) laudē z hoc

nozē gloriofi nois tui: z hoc faciam (cū docueris me iustificationes tuas) qz aliter labia nō exultabūt nisi ip̄e doceas. Quod si ita feceris nō solū labia mea exultabūt: sed (pnūciabit lingua mea) alijs p̄dicando (eloq̄ū tuū) z iustū ē qz oia m̄adata tua eq̄tas.) nihil. n. ē aliud in eloq̄is tuis nisi pax nisi equitas nisi vita Da mihi intellectū z cū hoc fiat manus tuas). i. adiutorū tuū sup me (vt saluet me) ab ūmicoz incursu q̄d hac fiducia peto: qm̄ mandata tua elegi p̄ oib⁹ honorib⁹ et diuitijs hui⁹ sc̄li ad faciēdū z alijs pronūciandū qz hominib⁹ s̄ ad salutē Ideo man⁹ tua saluet me: qm̄ Concupiui) summo desiderio saluationē eternaz quā non nisi a te solo h̄re possū z iō (lex tua) q̄ ad eaz disponit z dirigit iugis (in e dinatione mea est) ita vt inde n̄ auertat aliq̄ cura seculi: sic manus tua vt salu⁹ mea cō in futuro. **U**nḡōs vite: vita iuncta tibi. **V**ita z in illa vita glorie. **L**audabit te) laude p̄fecta (z **X. iij.**

Psalmus. cxix.

iudicia tua quibus iudicabis
in futuro bonos et malos sin-
gulis reddens iuxta opera sua
adiuuabunt me). Da mihi
veram vitam ad quam per me non pos-
sum puenire quoniam **S**traui et
periculose sicut ovis qui perdit
in pmi parentis transgressio-
nem quo oēs peccauerunt re-
quire (seruum tuum) centesimam
ouem scapulisque positam reporta
ad pascua vite: et dignus sum ut
gras) quia mandata tua non sunt
obliti sicut enim dicitur negligentes
se negligit ita quos requireres se
requirit. ¶ Argumentum.
¶ Psalmus. cxix. in quo iustus
petit liberari a malis huius seculi
¶ Introductio. Glor iusti.

In tribula-
tionibus) suggestionibus
demonum: linguis
aduersariis et in iuris psequen-
tium (clamaui) in ore ferren-
ter (ad dominum et exaudiuit
me) liberando misericorditer
similes qui et in talia hoc aptis
labiis inquit libera animam meam a
non solum non credidit. ¶ **S**is qui christus dominus
dicit labiis blasphemiam. ¶ **S**ed in
metuit et a linguis dolosis

hereticorum doctrina quae nos a re-
cta fidei linea exturbare nitun-
tur. ¶ **I**ustus autem huiusmodi et re-
medium querens ait. Quid anima
mea dabit tibi: aut quid appo-
net tibi: auxiliū vel p̄siliū vel res-
medū quod te munias? (linguam
dolosam) quae iniquum laudet: p̄fecto
difficile erit inuenire. **L**uiter
rogationi respondeat. Contra linguam
dolosam tamquam arma erunt. Sa-
gitte) dei (potentes acute) .i. ver-
ba dei quibus sagittas cor ad
amorem dei cum exemplis sanctorum
patrum quae velut carbones incensi
alios igne caritatis incendunt et
vastant in sibi primis carna-
les affectiones et secularē amo-
rē. Clamaui operando in tribu-
latione et etiam suspirando dixi
heui). .i. gemitus magnus est (mi-
hi) quod incolatus meus) in his mise-
riis) p̄logatus est) p̄grinatio
mea et exilium a terra patriae in locum
minis producit: quia et si breue
sit tempus in desiderio nimio con-
di cum christo locum vestrum. ¶ **S**ed et heui
est mihi quia habitavi cum habitantibus
cedar. .i. cum malis et iniquis peccatoribus
tenebris inuolutis iniquis puer-
satis (multum) (guata est) anima mea
¶ **S**uit incolatus meus) grauis mihi

Psalmus.cxx. Fo.cxxiij.

chi: qz Cū his q̄ oderāt pacē
erā pacific⁹) n̄ irat⁹ n̄ turbu-
lēt⁹ cupiēs cū oīb⁹ si fieri pōt
pacē h̄re: s̄z (cū loq̄bar) eis s̄z
būvitāt; phibēs eos a malis
illi mali obstinati n̄ solū n̄ au-
diebāt s̄z mult; tribulatiōib⁹
ipugnabāt) sine aliq̄ iusta cā

Argumentum.

Psalm⁹. cxx. i q̄ mōet fi-
deles recurrere ad scōs vt p
eorū intercessionē diuinus au-
xiliū acquirant. **P**rophā
in persona cuiuslibet iusti.

Introductio.

Meuam oculo-
los) interiores
in sanctos āge-
los z alios sā-
ctos assistentes
p̄ntie dei q̄ (mōtes) dicunt qz
alti dignitate firmati et nita-
te inflāmati caritate z soliu-
sticie luce illūinati a q̄b⁹ eorū
intuētiōib⁹ merit; z oīonib⁹
(veniet auxiliū mihi) **Q**z nō
auxilia p̄stita p̄ scōs sicut p̄
mīstros p̄mo sūt a deo sine q̄
null⁹ scōz quicq̄ pōt auxiliū
cōferre ait. Auxiliū meuz a
dño q̄ fecit celū z terrā) om-
nē creaturā sup̄inā z infirmāz

Iust⁹ aut let⁹ z secur⁹) au-
lio dei aīe sue loq̄ns ait **H**e-
ticias oīa qz ille q̄ custodit
te. s. de⁹ **H**ō) dabit affectum
tuū (i omotionē) vt cadat in
petm̄ (nec dormitabit). i. n̄ p-
mitet te tepescere in fide ei⁹
(q̄ custodit te) **E**cce patēs ē
q̄ (n̄ dormitabit neq; dormi-
et q̄ custodit israel) qz sū vlla
itmissiōe a deo custodit q̄ eū
spūaliū oculoꝝ itētiōe pro-
sperit. Sicut petū a dño vt n̄
det in p̄mctionē pedē tuū ita
erit qz **D**ñs custodit te i bouo
ip̄e q̄ fecit celū z terrā dñs p̄te-
ctio tua sup̄ manū dexterā tuā
.i. p̄tege op⁹ tuum dexteram
scilicet bonū ne pars impe-
diat inimica. Si te p̄tulerit
He p̄speritat; fulgor te vrget
elatione ne defect⁹ frenoz
Tret te) vt de p̄ssione aduer-
sitate suc cūbas siue frāgat;
Et hoc id qz **D**ñs custodit te
ab oī malo) ab oībus insidijs
inimici z vtinaz. Custodiat
sp̄ (animā tuā dñs) ne ei ps-
dñet p̄tāt; adūse. Custodiat
aiam tuā (dñs) sic perfecte vt
(custodiat introitū tuū) in scō-
rū p̄gregationē vt sana fide ne-
tres z hūilis) z exitum tuum)

Psalmus. cxvi.

vt cum corpore recesserit cō-
tinue et oī tpe sua custodia p-
tegat te ne in chaos inferni
p̄cipiteris. ¶ Argumentus

¶ Psalmus. cxvi. in q̄ monet
ad desiderium celestis p̄rie.

¶ Introductio. Prophetas

Et ait sum

i his q̄ dca sunt
michi) a spū san-
cto intus in me
p̄ inspirationē lo-
q̄nte et ab alijs p̄phetis et do-
ctorib⁹ in scripturis suis lo-
q̄ntib⁹ v̄z q̄ (i domū dñi). i. in
celestē hierusalē ibim⁹ et p̄ue-
niem⁹ ego et alij michi p̄simi-
les vt ciues efficiamur scō-
rum et domestici dei. ¶ Vir-
iust⁹ in his q̄ dca sūt sibi le-
t⁹ ide q̄ si iā eēt ibi ait o hieru-
sualē celestis. Stātes erāt)
iā spe in penetralib⁹ tuis af-
fectus nostrī nō labētes non
p̄moti: sed stātes imobilē qz
oīa ibi stāt nihil transit nihil
ibi cadit: in atrijs tuis hieru-
sualē non terrestris hierusalē
que p̄phetas occidit. s̄z hieru-
sualē) que in celis (edifi-
cat vt ciuitas) n̄ saxoꝝ molis

b⁹ s̄z viuis ex lapidib⁹ q̄ stur-
tū soliditate p̄surgit et scōrū
societate nūq̄ dissoluēda ex-
truit q̄ edificat ad similitudinē
ciuitatē qz i ea ē ciuiū vnitas
maxima vñ seq̄t (cui⁹) ciuita-
tis p̄ticipatio ē in idip̄sū) sicut
em̄ vnū est sūmū bonū qd̄ ab
omnib⁹ diligit et p̄ticipat: ita
vn⁹ anim⁹ idē effect⁹ in oīb⁹
est bene dico q̄ nos ibim⁹ in
domū dñi q̄a illuc. s. ad illā
celestē hierusalē ascendeēt
trib⁹) nō q̄cunq̄ sed tribus
dñi) q̄ cognoscentes dominū
sequi non distulerunt: tribus
domini sunt q̄ per bona opa
testant⁹ q̄ sunt vere israel. i.
videntes deū p̄ fidem p̄ dile-
ctionē opantem ascendeerunt
quidem ad laudandū (nomē
domini). Vere ibim⁹) Quia
illic). s. i domo illa celesti se-
derūt ap̄li facti in q̄b⁹ de⁹ se-
det et q̄escit sederūt dico (i iu-
dicio) futuro cum xp̄o iudi-
cātes (sup domū dauid). i. su-
p familiā xp̄i ¶ Propterea ad
oēs loquēs ait. ¶ Vos oēs q̄
cupitis peruenire in celestem
ciuitatez. Inquirete que ad
pacem p̄sequendam p̄tineant

ipsi civitatē et exequimini eam
 per dilectionē pacis fructū et
 quamini eterne felicitatē et
 abundantia pacis diligētibus
 te quia qui relictis caducis te de
 um super omnia diligit abundan-
 tia bonorum celestium perfruet.
 Et ideo propheta orat dicens
 o domine. Fiat ergo (pax in virtu-
 te tua ut nos vinculis carita-
 tis astringas fiat etiam cele-
 stium bonorum (abundantia) in
 his qui super eminentes tanquam
 turre fortissime hanc civita-
 tem et virtute muniunt et pereri-
 tate decorant ut fluant alijs
 dico fiat pax et ego iam. Lo-
 quar) iaz predicabam alijs (pacem
 de te) o hierusalem. i. predi-
 cabam pacem in te abunda-
 re et quod ad tuam tranquillitatem
 hic viuentes sine vera pace
 non possent pervenire et hoc
 loquar alijs. Propter fratres
 meos et proximos meos) ut ipsi
 vinculis caritatis astricti ad
 consummationem huius edificij se
 perfectos exhibeant. Non
 solum predicavi pacem tuam
 o hierusalem) sed propter) te
 qui es domus dei (quasi) attraxi
 predicando verbum salutis mul-

tos ciues ad te ut electorum
 numerus citius compleretur.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. cxxii. in quo mo-
 net ad ascensum virtutum.

¶ Introductio.

¶ Propheta in personam viri iusti

De te leua-

ui oculos meos
 cordis et corporis
 (qui habitas in ce-
 lis) vni credimus

venire nostrum presidium. Et osten-
 dens quod leuavit ait. Ecce
 sicut oculi seruorum) auxilio in-
 digentium (in manibus) domini) ut
 aliquod beneficium ab ipsis recipiant
 vel si puniuntur liberentur.
 Item Sicut ancille) respiciant (in
 manibus domine) nunquam a contempla-
 tione eius) descendent quousque
 (miserere) a tribulationibus liberando
 vel quecumque beneficia largiendo. Et ideo.

Miserere nostri domine) quia ce-
 pimus nostrum passionibus) labo-
 rat (miserere nostri) quia animus
 noster opprobrijs affligitur
 necesse est ut miserearis quia
 abundant passionibus in quibus
 despecti (sumus) et derisi a

Psalmus. cxxiii.

Malis deridentur enim fideles
ab hereticis: pauperes a di-
uitibus: humiles a superbis.
Ideo est miserere: quia non tamen
corpore. sed Anima repleta est ama-
ritudine multum ut nulla pars
esset immunis: summe enim op-
probrium abundantibus. id est diui-
tibus huius seculi qui derident pau-
peres et despectio superbis
qui despiciunt humiles.

Argumentum.

Psalmus. cxxiii. in quo mo-
netur omne bonum nostrum deo
esse ascribendum.

Introductio.

Iusti cognoscentes a so-
lo deo liberari a malis huius
seculi dicunt.

Icat nunc is-

rael) populus domi-
ni gratias agens.

Nisi quia dominus erat in no-
bis) pro spirituale auxilium
nullatenus euasisset. Nisi quia
dominus erat in nobis). Cum insur-
geret carnales homines persecu-
tiones nos (forte uos degluis-
sent nos. Ut enim nisi quia dominus erat
in nobis. Cum) exardesceret
(furore eorum in nos) inundatio
tribulationum (absorbisset

nos) Quia dominus erat in nobis.
Anima nostra praesens) illa (cor-
pore) persecutio dicere tu ali-
quis quod est si dominus non fuisset in no-
bis anima nostra praesens) ipse
tunc) tentationum aut furias demo-
num aut impiorum hominum persecu-
tiones humana) tute intolerabiles
certe non imo quia transiit auxilium
te deo. sit **B**enedictus dominus qui non
dedit nos) in venatione) (detrimento)
crudelitatis) eorum) **E**t quia sua
gratia. Anima nostra sicut passer
quando) eripitur de laqueo
(erepta est de laqueo venan-
tium) spirituum malignorum
quod ad venandum animas laqueos
os extendunt in) concupiscentiis
seculi: et dulcedine) prae) vi-
te. **E**t non tamen anima erepta est) sed)
Laqueus) prae) est per dominum quia
persecutiones) sanctorum ad nihilum
redacte) sunt cum capere nequeunt
quos decipere) tentabant) et nos
liberati sumus) **Q**ui gauden-
tes et exultantes) profiteamur: quia
Adiuu) noster) in) tute dei est

Argumentum.

Psalmus. cxxiii. in quo
monetur) confidere in solo deo.

Introductio.

Quia autem bonum sit confide-
re in domino patet: quoniam,

vi confident

q in dño) toto corde habitates fide caritate formata hierusalē spūalē. s. ecclesiam (nō pmouebit) a bono pposito siue a xpō (sicut nec mōs syō). i. xp̄s in quo fū data ē ip̄a ecclesia. **Cōfidēs in dño nō pmouebit: qz** **Mōtes**). i. angeli pphē apli q̄ in modū pceritat; mōtaneē supeminēt cñct; in sc̄ritate sūt (in circuitu ei⁹ q̄si murus z dñs icircuitu ppl̄i sui vt munimē z alta defensio (ex hoc nūc z vsq; in sc̄lm) sicut ip̄e dignat⁹ ē polliceri dicēs ego vobiscū sum vsq; ad cōsumationem seculi. Vere nō pmouebunt p̄fidentes in domio. **Qm̄ non reliquet dñs plātem** (peccatorū super) iustos electos suos ne forte (iusti) i lōga tribulatione desperantes puertant ad malū z) extēdāt) ad iniquitatē (man⁹ suas) **Et qz in bono firmi merent̄ p̄m̄ari ait.** **Bñfac dñe bonis ope** (z rectis corde) **bñfac dico: defēde cōforta exalta corona z glorifica eos.** **Et quia mali merentur ēt p̄m̄ari ait. i**

D eclinātes autē) a iussis dñi (adducet dñs i obligationes) pene eterne cū demonib⁹ obastinatis. in iniquitate) tūc tandē erit pax (super israel) discordiarū oīz p̄ncipib⁹ p̄fussis

¶ Argumentum.

¶ Psalm⁹. cxxv. in q̄ mōet ad gaudīū pro deliberatione.

¶ Introductio. p̄pheta in persona redemptorum.

Q uin cōuerterit dominus) vniuersum mūdū sub diaboli potestate captiuum (facti sumus) vere consolati. **Qñ seq̄t. Tūc**) cum dñs puerteret (repletū ē gaudio os nr̄z) p̄dicando pacem mūdo p̄dicando salutē (z lingua nr̄a exultatiōe) **¶** n̄ em̄ sufficim⁹ tantas explicare laudes pro gr̄a qua saluamur. **Tūc**) post puerfionē multorū (iter gētes) aliq̄ nōdū cōuersi admirātee d̄ tanta multitudine puerforū z tanta maiestate miraculozū q̄ fiēt per sc̄tōs p̄gaudēdo dicēt (magnificauit dñs facere euz eis) **¶ fidelib⁹. Qd̄ sc̄ri cōfirmā**

Psalmus. cxxvi.

tes dicunt: & vere magnificavit dñs facere nobiscum) nos nobis male fecim⁹ q̄ sub peccato nos vendidim⁹: sed redēptor nos liberans nobiscum bñfecit vñ facti sumus letantes) q̄ p̄i⁹ eram⁹ captivi. Et qz magnificasti facere nobiscum: iō **C**ōverte captivitatem n̄ram) qua captivi sub diabolo tenemur (sicut torrens in austro) vt sicut torrens q̄ ē ligat⁹ frigore hyemis flante australi vento soluitur: et currit: ita flante sp̄s sancto soluti a peccatis curram⁹ in patriam celestem. In quo cursu labor sit s̄z nō iō desistendum: qz **Q**ui semināt in lacrymis) in hac valle plorationis (in exultatione metēt) fructū eterne b̄itudinis quē colligēt: ex opib⁹ bonis q̄ semināt. **I**sti tales p̄ficiēbant **E**ūtes) de virtute in virtutē (flebā) sup calamitate hui⁹ vite (mittētes) q̄si aī se premitentes in illo seculo futuro (semina sua) opa sua bona **P**redicti **E**ūtes ibant & flebant) s̄z postea veniētes aut venient) ad iudicium qd̄ erit

cōe oīm. Venient dico) euz exultatione) p̄ferentes dño bona opera sua vñ remunerationem recipiant.

Argumentum.

Psalm⁹. cxxvi. in q̄ monet ne aliq̄s bonū qd̄ in fecerit p̄p̄i⁹ viribus ascribat.

Introductio.

Propheta in bonis operib⁹ letati sum⁹ totum tamen attribuendum est deo: quia.

Nisi domi-
n⁹ edificauerit
domū) quācūq̄
sp̄iatē. s. ecclesiaz
sive aīaz aliquā

vt dei sit hitatio (in vanū laborauerūt q̄ eā edificandas) p̄dicando aut sacramēta ministrando laborāt: nō em̄ qui plātāt aut q̄ rigat est aliq̄d: s̄z q̄ incrementū dat de⁹. Sicut p̄ se non pōt aliq̄s edificare: sic nisi dñs custodierit ciuitatē) edificatā. s. ip̄am ecclesiam q̄ de multz est collecta & bñ munita virtutib⁹) frustra vigilat q̄ custodit eā) van⁹ est oīs labor vana oīs custodia nisi dñs opef. Et p̄uersus ad ministros ait. Vanū est) ers

go (vobis) o ministri (an̄ lucē surgere) q̄ xp̄s est: qz q̄ surgit an̄ lucē nocturnas tenebras palpat: vos aut̄ postq̄ expectaueritis in hūilitate (surgite) .i. surgetis ad p̄icipatiōez diuine gl̄ie: humiliantib⁹ em̄ se debet accensus ⁊ exaltatio. Nos iniquā surgetis q̄ manducatis panē p̄nie in hoc seculo. Sed quādo erit hoc factū. Lū dederit dñs dilectis suis somnū) mort⁹ t̄p̄alis: et cū dederit tūc apparebit q̄ s̄ hereditas dñi apparebit q̄ s̄ filij quoz (merces) erit xp̄us (fruct⁹ b̄ndicti⁹) (v̄tris) r̄gi nalis. Et vñ factā est hec hereditas: qz sicut sagitte in maib⁹ potēt⁹ ⁊ fort⁹ hoīs ad ferendū ita) ap̄li (filij) p̄phetarū q̄ dicūt̄ excussi qz clausa ⁊ coopta sacra q̄ p̄tinebāt deus excussit illa ⁊ manifesta: uit missi s̄ de manu dñi vsq̄ ad fines terre q̄ corda hoīm diuino amore transfigerent.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. cxxvii. in quo monet caste timere deum.

¶ Introductio.

¶ Timete deum: quoniam.

DEATI omnes qui) cuiuscunq; p̄ditios nis sint qui) tēment dñm) t̄p̄ore filiali: cuiusmō sunt (q̄ ambulāt) in p̄ceptis suis obediendo q̄ sunt vie veniēdi ad eternam vitam. ¶ Prophā p̄uersus ad ip̄os timentes deum quasi ad vnum loq̄ns ait. B̄tūs es) spe hic de labore ⁊ bene tibi erit) in futuro de fructu: qz operū tuoz q̄b⁹ desudasti vt ad eternitatē fructuum puenires mercedem a dño recipies. Letex si timueris deum. Virt⁹ tua) cui in diuiduo amore copularis (sicut vit⁹) abūdauit bonis op̄ib⁹ ⁊ odore fame in illis q̄ tibi in xp̄o adherent. P̄creasitimes deum. Sp̄a) tua bōa ex p̄dicta vxore genita (sicut nouelle oliuaz) virent virtutib⁹ ⁊ caritatis ⁊ pacis oleo vncta ex omni parte mentes tuā reficiunt. Ecce sic b̄ndict⁹ hō q̄ timet dñm) his ita locupletat⁹ diuitijs. Lū aut̄ tot bona p̄parant̄ timētī deum) o timens deū ora) q̄ Be-

nedicat tibi dñs) in quē credi
disti venientē s̄m carnem (ex
syon) & (videas bona) celestia
(hierusalem) q̄ nō transcūt s̄
eterna sunt (omnib⁹ dieb⁹ vi
te tue). i. in eternū. Et retribu
tionem operū tuorū capias et
videas pacem eternitatē q̄ oē
malū excludit: q̄ videntibus
deū hic p̄ fidē dabit i futuro

Argumentum.

Psalmus. clxxviii. in quo
monet ad tolerantiaz exem
plo omnium sanctorum.

Introductio.

Ecclesia quasi r̄ndens q̄
relis infirmorum q̄ relantius
q̄ tot mala perferant in p̄nti
seculo ait. **D** filij nolite ad
mirari & turbari: qm̄.

Sepe expu
gnauerunt) se
pe afflictioni
bus affecerunt
me matrē om
nium fidelium a p̄mo t̄p̄e. et
tis mee: vñ in abel expugna
ta sum a fratre malo & perdi
to cayn. **S**epe expugnauc
rūt me a iuuetate mea: et em̄
non potuerunt mihi) p̄ualere
vt me traherent in p̄sensum

peccati qz dñs p̄tectio mea
est. **S** & cū palam nocere nō
possent: nixi sunt occulte no
cere. **Uñ** **S**upra dorsum me
um fabricauerūt peccatores
insidias. i. ex ea parte insidi
as fabricauerūt ex qua velut
a dorso positi facile videri n̄
possunt & longo t̄p̄e continuaue
runt (iniquitatem suam). **S**ed
hec p̄secutio nō durabit: qm̄
Dñs iust⁹ ad humilitatez re
ducet colla sup̄borū: & cerui
cosorū peccatorū (p̄fundant)
de iniquitate sua: qd̄ erit cuz
viderint se damnari (& p̄uers
tant̄ retrosum). i. ineffica
ces & impotentes appareant
(oēs) q̄ ex odio sanctam ec
clesiam persecuti s̄t. **S**iant)
aridi & siccī ab omni humore
gratie: & sine fructu bonorū
operū (sicut fenūz tectorū) qd̄
q̄ cito cepit crescere tam ci
to arefcit. **D**e quo feno. i. de
q̄b⁹ malis (non implebit ma
num suam) aliq̄ bono opere
ad offerendūz deo: & angelis
(qui) in fine mūdi (metet). i.
separabit bonos a malis (et
sinum suū) non implebit ide
angel⁹. i. aliquā bonaz opera

tionem quae sit remuneratione digna quae nullus in talibus fructus reperiet quae manu vel sinu ab angelis portetur (qui). scilicet angelus (manipulos). id est iustos (colliget sine congregabit. Quia superbis inaniter operantibus nulla benedictio danda est ideo illis malis. Non dixerunt sancti (quae preteribant) nos ad celestia (benedictio domini super vos) nec enim dixerunt (benediximus vobis) ex parte nostra (in nomine domini quae nouerunt in futuro iudicio iudicandos

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. cxix. in quo monet ad penitentiam.

¶ Introductio.

¶ Prophetia in persona penitentis.

Domine ad quem est recursus verus clavi ad te corde feruenti (et profundis) miseriam culpe et pene in quibus oppressus iaceo quod tu hic viuo domine quem solum recorro quia solum potes liberare clamantes (exaudi vocem meam)

¶ Exaudi dico in meo precor quod misericordia et clementia quae aures tue dicunt intendat in vocem deprecationis mee)

ut relaxent peccata mea.

¶ Peto ut peccata dimittas quia Si iniquitates). id est peccata quae aut cogitatione aut sermone aut certo opere permittimus (obseruaueris) ut secundum eas iudicare velis. Domine quod sustinebit te iudicem: certe nullus. Sed haec est vna spes mea. Quis apud te propiciatio est) quoniam benignus et misericors es: et prestabit super malitia (et propter legem tuam) quae permittit penitentibus misericordiam (sustinui patienter te) flagellante: et promissa differentem et expectans misericordiam liberantem. et iusticiam retribuente.

¶ Prophetia pueris ad auditores ait vtriusque. Sustinuit anima mea) confidens (in verbo eius) quo permittit et reddit sustinetibus adiutorium in mo est post venturam regnum quod verbum dei quae nunquam fallit semper verum est secure speravit anima mea in domino) Sic anima mea speravit: et Israel. scilicet vir iustus speret in domino et hoc) a pueritia usque ad mortem: aliter enim non potest sperare in domino nisi sperauerit usque ad finem. Merito sperandum est in domino. Quia apud dominum misericordia)

Psalmus. cxxx.

cum p nobis hō fieri digna
t' est / z copiosa apd eū redē-
ptio cū nō auro z argento / s; p-
ctōso sanguine suo nos re-
demit q̄ sufficiens est ad mil-
le mundoz redemptionem.
Et ip̄e fili' dei q̄ sol' sine pec-
cato est z non ali' pōt redime-
re. Qu' ip̄e q̄ potens est mise-
ricors / et copiosus (redimet
israel) pplm̄ fidelem (ex om-
nibus iniquitatibus eius.

¶ Argumentum.

¶ Psalm' cxxx. in quo mo-
net ad humilitatem.

¶ Introductio.

¶ Prophā docens quā hūi-
litatē d; habere vir iust' ait.

Domine nō
est exaltatū int'
(cor meū) vt in
meis virib' pfi-
dēs de me quasi
ex me aliquid sublime senti-
am (nec elati sunt oculi mei)
exteri' vt aliqd signū oñde-
rez supbie. Nec ambulavi in
magnis immo desperi oia q̄
apud hoies sc̄li magna vidē-
tur / nō diuitiaz cupiditas / nō
honoris ambitio in me fuit /
(nec) aliqd supra virtutē me

am z statum meū attempta-
ui / vñ mirabilis z gloriosus
hominib' apparerē s; hūilitē.
Sentiebā) de me ipso sed si
(exaltaui) me ipm̄ p supblam
tactando vel gl'ando na fiat
de me punitiō sicut sequitur.
Ita pereā ego. Sicut perit
paruul' incubēs sup matrem
suā indigēs foueri sinu m̄ris
et ab lacte. i. separēt a lacte
m̄ris. Speret) ppl's fidelis /
z humilis (in dño) s; sine fine
quosq; ad eternitatem veniat

¶ Argumentum.

¶ Psalm' cxxxi. i quo mo-
net vt nos z alios edificem'
domum deo.

¶ Introductio.

¶ Vir pfect' cupiēs edifica-
ri domū dño i psona oim iu-
stoz ait. D domine pater.

Memento do-
mine dauid) spi-
ritualis. i. xp̄i q̄
de semine (da-
uid) scdm car-
nem descēdit ei' dignitatem
z merita respiciēs (z ois mā-
suetudinis ei') q̄ tāta fuit vt
duct' ad victimā non aperir-
ret os suū. Ad hoc memēto

David. Ut implea: qđ firmi-
 7 ex voto volūtat 7 pmisit dño
 quē coluit (iacob) promisit
 aut 7 votū vouit vt aduētū sue
 incarnationis redimeret gen⁹
 humanū. (Jurauit David nř
 dño ita dicens. Nō introibo
 in tabernaculū celestis pas-
 latū qđ est hitatio mea: nec
 ascēdā sessur⁹ ad dexterā pa-
 tris vt est reqes 7 finis laborū
 Nō dabo somnū mortis o-
 culis meis et palpebris meis
 dormitationē) Item. Et nec
 (reqem spib⁹ meis). i. n̄ pri⁹
 ascēdāz crucē mortis prim⁹
 (donec) pparē habitaculū si-
 gnū deo pñi i cordib⁹ electorū
 p fidē. Ecce nř David adim-
 pleuit qđ pmisit: pmisit qđ nō
 reqesceret (donec dom⁹ dñi
 eēt edificata. Ecce in (audi-
 uim⁹) p pphetas (eā) futurā
 (in effrata). i. bethelē in q̄
 nat⁹ est ipse edificator pncipa-
 lis 7 fundator (7 sicut audiui-
 m⁹ in iudeis eccliaz inchoa-
 taz: ita post modū (inuenim⁹
 eam in cāpis silue). i. ingēti-
 b⁹ q̄ pri⁹ erāt silue diaboli cu-
 bicula: vbi erant vepres ydo-
 latrie: s; nūc cāpi facti sūt vor-

mere pdicationis arabiles: 7
 deo fructificantes. Nos vero
 audietes in pphetis qđ ecclia
 edificata sūt. Introibim⁹ et
 in habitam⁹ in vnitāte fidei i
 vinculo caritatis vnitū in do-
 mū quā de effrata venientes
 (audiui⁹ 7 adorabim⁹) vbi
 audiunt pdicatores aplo: qđ
 quasi pedes sustentantes to-
 tum corp⁹ ecclie sunt. Et cō-
 uersus ppham ad dñm ait: o
 Dñe iam expleuisti iuramē-
 tū tuū: reddidisti votum: inue-
 sti locū deo iacob iam pduxi-
 sti ex salutarī tuo ecclesiam.
 Surge) nūc a mortuis in re-
 qem tuam (in patriā celestem
 nō solū (tu) s; et ecclia tua
 quā sanctificasti sanguine tuo
 q̄ (archa) dicitur: qđ i ea est māna
 .i. sac̄m eucaristie: in ea tu-
 ble legis. i. doctrina veritatē
 in ea virga aaron. i. potestas
 sacerdotalis. et te eūte ad pa-
 trē pcor: vt Sacerdotes tui)
 seruiētes tibi deuote (indu-
 antur iusticiam) qđ oēs vtutes
 pplectit qđ sunt ornamēta aie
 (7 sātū tui ipsi). s. sacerdotes
 7 eorū subditi (exultent) de ce-
 lestib⁹ bonis. Item in super

Psalmus. cxxxi.

propter te domine propter meritum christi qui de semine david formam servilem suscepit non ad uertas perit a iudeis notitia christi quoniam aliquando ostendas ei salutem prope nouissima tempora relique israel salue fiant. Propter dauid nec diffido: quia iuravit dominus dauid) .i. firmiter promissit) quia sicut promissit sic pleuit (et non frustrabitur est) .i. non est mentis ei: iuravit dico ita dicens (de fructu ventris tui ponam super sedem tuam) .i. christus iuxta illud angeli ad mariam: dabit illi deus sedem david patris sui. **Gloria patris ad dominum. Filii tui)** per te in fide progeniti et sedebunt in regno ecclesie principes placidissimi in dies tecum (si custodierint) corde credendo: et opere implendo precepta legis et prophetarum que testimonia) profuerunt fidei) que docebo eos pro te et tuos. **Et non solum ipsi filii tui christi: sed et filii eorum: et successores eorum: sedebunt super sedem tuam: in regno tuo ecclesie: in seculum seculi: quia semper usque ad consummationem seculi per natiuam) platonum partem: et auctoritas in ecclesia. Et hoc non me**

rit eorum: sed **Quia in dominus (sola gratia) (elegit) sibi (suo) usque ecclesia** ut hic in presenti inhiat in cordibus electorum pro fide. **Et est pater ad filium ita elegit suo ut Reges mea) inquam) reqüesco non tamen in hac vita: sed (in eternum) non idem dicit suo esse reges suam quia ipse aliquando lassatus) reqüescat: sed quia nos in illo reqüescamus) in hac ecclesia (habitabo quoniam ad hoc) (elegit eam) ut ibi inhiat) hec est in cordibus electorum. **Quidam ei)** .i. aiaz desertam omni auxilio mandano nisi soli deo (benedicere benedicam) benedictione gratie in presenti et glorie in futuro) et pauperes ei) humiles corde nihil de se presumptentes sed in misericordia dei sola supentes (saturabo panibus) .i. bonis spiritualibus refectam. **Sacerdotes) .i. platonum ecclesie (induan) imitatione vite saluatoris in quo perfecta sanctitas fuit ut ex omni parte luceat) virtutibus et doctrina) (et sci ei) .i. fideles baptismo sanctificati iugiter (exultatione) mentis: et corporis (exultabunt) in futuro sempiternas suscipientes coronas glorie. **Benedico exultabunt. .i. de christo: quoniam Illud) .i. in ecclesia******

quā adhibitiōes elegi extē
dā altitudinē regni xp̄i qđ in
illis exēdit qđ dicit̄ ē: beati
paupes sp̄s qm̄ ip̄oz ē regnū
celoz z ēt aū hoc (pau lucer
nā xp̄o meo). s. iohānē bapti
stā qđ p̄dicando z baptizando
vias xp̄o dño p̄parauit. In
micos ei⁹) incredulos/ z pec
catores obstinatos (induam
p̄fusiōe) in suo iudicio cū au
dituri s̄t discedite a me male
dicti (sup ip̄z aūt) xp̄z (efflo
rebit s̄ctificatio mea) qz ei⁹
s̄ctificatio z gloria qđ mani
festabit̄ in fine sc̄li erit̄ inmar
cessibilis. ¶ Argumentum.

¶ Psalm⁹. cxxxi. in qđ mo
net ad dilectionē fraternam.

¶ Introductio.

¶ Prophetā cōmendans
fraternam caritatem ait.

Lce qđ bonū

e vtile (qđ iocundū) z
delectabile est (has

bitare fratres in vnū) vnita
te caritatē z voluntate p̄cor
des quoz ē vnū cor z vna aia
in dño Bñ dico vtile/ z iocun
dū est habitare in vnū: qz sup
fratres habitātes in vnū De
scēdet dñi bñdictio (sicut vñ

guentē) gr̄e sp̄s sancti exiit
in capite xp̄o (descendet) in
die penthecostes (in barbā). Itē
in ap̄los viros p̄fectos p̄rie
xp̄o ad herētes (barbā) dico
(aarō). i. xp̄i quē p̄figurauit
aarō. Qđ vnguentum) gr̄e
sp̄s decendes a capite non
solū descendit in barbā: s̄z ēt
(in orā vestimēti ei⁹). i. i oēs
fideles: z in extremos qđ erūt
vsqz ad finē mūdi: fideles. n.
dicunt̄ vestes xp̄i qz nuditatē
ei⁹ fide n̄ra vestim⁹ z religiōe
honoramus sicut vestimenta
dñi in orā vestimenti dicunt̄ vl
timū sancti qđ erūt in ecclia (sicut
ros) gr̄e xp̄i qđ descendit
sup ap̄los (i mōtē syō) p̄gre
gatos. Nō aūt bonū z iocun
dū habitare fratres in vnū

Q. m̄ illic in p̄cordi. s. hita
tione p̄misit (dñs hic bñdi
ctionē gr̄e tue z virtutē multia
plicatōes z i suo vitā eternā

¶ Argumentum. Psalm⁹
cxxxi. in qđ monet ad diligen
dum deū. ¶ Introductio.

¶ Bonum z iocundum est
habitare fratres in vnū/ vos
ergo fr̄es qđ estis parit̄ p̄grega
ti p̄ficite qđ restat vobz sc̄z.

Psalmus. cxxxi.

Munc benedi-
cite dño laudate
deū o vos oēs sui
ei⁹. Benedicite
dico omēs ⁊ vos
maiores ⁊ pfectiores. Qui sta-
tis in ecclia (domo dñi) i pe-
nebralib⁹ ei⁹ perseuerantes
parati sicut firmi sui ad ser-
uēdū dño ⁊ vos miores ⁊ mi-
n⁹ perfecti q̄ etiā statis n̄ in
intimis: ⁊ pennebralib⁹: sed (in
arrūs). i. in ingressu domus)
dñi tanq̄ incipiētes ⁊ impfe-
cti. Bñdicite dño ⁊ maxime
In noctib⁹ aduersitatū nō
tū in dieb⁹ p̄speritatis (ex-
tollite sursum ad deū (manus
vestras) cordis: et corporis
deuote orādo (in sc̄ā). s. intē-
tiōe: vt itentiōe eternoꝝ ope-
remi ⁊ (bñdicite dño) nichil
boni vobis attribuētes s̄z to-
tū deo. ¶ Prop̄hā orās bñ-
dici p̄s̄ fidelē ait. Bñdicat
tibi dñs ex syō). i. celesti hie-
rusalē q̄ potēs ē qz ip̄e ē q̄ fe-
cit celū ⁊ trā. ¶ Argumētū.

¶ Psalm⁹ cxxxi. in q̄ no-
net laudare deū maxie p̄pter
excellētiam potestatis.

¶ Introductio.

¶ Prop̄heta inuitās oēs fi-
deles ad laudandū eum ait.

Audate

nomē dñi vita ⁊
lignū ip̄s̄ lauda-
bilē extollendo
q̄d p̄fidē cogno-
uist⁹ eē sup oē nomen oēs sui
dñi qm̄ nihil iusti⁹ nihil digni⁹
vl̄ grati⁹ q̄ seru⁹ laudet dñs.
Laudate vos maiores. Qui
stat⁹ in ecclia (domo dñi) vt
columnne fortes laudate vos
miores q̄ stat⁹ i ingressu dom⁹
ei⁹. Vos tales. Laudate dñs
qz bon⁹ dñs nā bon⁹ in se: ⁊
ex se oīs bonoꝝ fōs i deficiēs
spallite noi ei⁹ qm̄ suauē: est
em̄ nomē dñi iesu mel in ore
melos in aure iubil⁹ in corde
(Psallite dño) ⁊ maxime po-
pul⁹ israelitic⁹ hoc facere te-
net. Qm̄ ip̄e dñs elegit iacob
vñ assūpta hūanitate naicere
tur (⁊ isrl̄ in possessionē sibi)
i. in gentes uā ideo laudate.
Qm̄ ego) spū p̄phético illu-
minat⁹ (cognoui) ⁊ etiā noti-
tia fidei ⁊ experiētia (q̄) ip̄e
deus n̄r (magn⁹ est dñs) po-
tētia ⁊ sapia (p̄re oībus dñs)
s. factis angelis q̄ dñi p̄ grām

Psalmus. cxxxi. Fo. clxxi.

digni sūt vocari. Et vere ipse
 deus magnus est sup oib' dñs: qz
 Quia quicquid voluit fecit in ce-
 lo z in tra in mari z in oibus
 abyssis) cā em oīz q̄ fecit vo-
 lūtas eius est z nulla necessi-
 tas. Ipse dico est Educens)
 vapores humidos (ab immo-
 (tre) vlt a mari oceano qd̄ ē
 t̄min' t̄re habitabil' vnde vt
 plurimū gñat nubes (z fulgu-
 ra) ide gñata p̄uertit (in plu-
 uias) Ipse ē t̄ est Q̄ m̄ educit
 v̄tos d̄ locis occult' hoībus
 q̄ p̄cussit p̄mogēta egypti ab
 hoīe vsq̄ ad pec') Ipse ē t̄ q̄
 Emisit signa z p̄digia p̄ ppli
 isrl' liberat: oē i pharaonē z i
 oēs suos ei' Ipse ē. Qui p̄-
 cussit gētes multas) in p̄spe-
 ctu filioꝝ isrl' post egressū de
 egypto z occidit reges for-
 tes). S eon). s. regē amoro-
 rū) z (og regē basan z oīa re-
 gna chanaan) Et dedit ter-
 rā eoz hereditatez israc' p̄
 pulo suo) Et qz hec oīa feci-
 sti repletū est os meuz laude
 z dixi. Dñe nomez tuū). i. fa-
 ma tua z laus erit (in et̄nuz)
 z beneficiorū tuozū memoria
 erit in oib' gñationib' succe-

dentib'. Et hoc erit meozū
 le eius in eternū. Quia iudica-
 bit dñs pplm suū). s. iudeos
 nō credentes iudicis eterne
 dānatiōis q̄ pplus ingratus
 tot bñficijs extitit (z in seruis
 suis). s. fidelib' deprecabilis
 erit exaudiendo o fones eozū
 ¶ Prop̄heta p̄uertēs se ad
 exprobanda ydola dicit: deus
 noster magnus est. Simulacra
 gentiū sūt (aurū) aut) ar-
 gētum) q̄ntū ad materiam (z
 opera manuū hoīm) quantū
 ad formam. Que simulacra
 vana sūt z iutilia: qz eos ha-
 bēt) figuratiue (z nō loquen-
 tur oculos habent scz depi-
 ctos z nō videbunt. Aures
 habent z non audient nec est
 spūs in ore ipsoꝝ) illa em̄ mē-
 bra exteriora artifex potuit
 dare: sz nō spiritū dare sicut
 supra in psalmo. In exitu is-
 rac' fuit expositū. Similes
 illis fiant q̄ faciūt ea hac. s. i
 tētōe vt collāt vt. s. fiāt ita qz
 ad similitudinē ydoioꝝ careant
 sēsu discretiōis z motu bōe
 operationis (z oēs q̄ cōfidūt
 in eis). Tales fiant ydola t̄re
 sed. Vos q̄ estis Dom' isrl')

Psalmus. cxxxv.

deū. s. videntes fide formata
(bñd. cite dñm) et vos (dom⁹
aaron) vos. s. collectio sacer
dotū. Dom⁹ leui). i. collectio
ministroz et familia sub sacer
dotibus constituta (bñdicite
dñm) et vos populi om̄s) q̄ ti
metis deū bñdicite dñm) Bñ
dicite dominū sicut ego bñdi
cēs dico Bñdicet⁹ dñs de⁹
q̄ venit ex syō) hō fact⁹ (et q̄
hātat i hierusalē) celesti vbi
videbim⁹ eū in eterna pace.

¶ Argumentum.

¶ Psalm⁹. cxxxv. in q̄ mo
net omnes ad laudem dei.

¶ Introductio.

¶ Prop̄eta inuitat oēs ad
p̄fessiones diuine laudis p̄pter
excellētiā diuine bōitatis dicēs

Confitemini
dño p̄fessione lau
dis (om̄ bonus) a
q̄ sicut a fōte oē bonum fluit
in nos bonos faciēs. Itē cōfī
temini dño qm̄ in eternum
m̄ia ei⁹) qz i hac vitā p̄ m̄iaz
condonat pctā et p̄fert m̄ta
sp̄lia et in alia vita remune
rat fideles vltra merita. Cō
fitemini dño qz ipse est crea
tor āgeloz et alioz sctōz q̄ p̄

ticipatiōe diuine gr̄e dñi dñr
Cōfitemini dño qm̄ ipse ē q̄
dñat oibus dñis et p̄ncipibus
hui⁹ mūdi in cui⁹ dictiōe cun
cta sūt positas n̄ sit q̄ possit re
sistere voluntati ei⁹ p̄fitemini
dño qm̄ ipse est. Qui) p̄p̄ria
p̄tute facit mirabilia non in
digēs auxilio cuiuscūqz. Cō
fitemini dño. Qui ipse fecit ce
los) p̄t in sua mēte disposue
rat p̄ sapiētiā nō ab alio edo
ct⁹ nec secut⁹ exēplū alterius
Itē p̄fitemini illi q̄ firmavit
terrā iuxta aq̄s. Cōfitemini
illi Qui fecit lūnaria maḡ
s. Solē) vt eēt lux illuminās
diē Lunā et stellas) vt possit
illuīat noctē Cōfitemini illi
Qui percussit egyptuz) multis
p̄legis p̄pter liberandū ppl̄z
israel (cū p̄mogenitis eozuz)
p̄fitemini illi. Qui eduxit is
rael de medio egyptozuz) in
oñsiōe sue inuincibilis potētie
et inforti percussōe egyptozū.
Cōfitemini illi. Qui diuisit
mare rubrum in diuisiones)
Et eduxit isrl̄ p̄ mediū etus)
p̄bēs ei iter siccū) Et excus
sit). i. extinxit (pharaonē) regē
egypti et exercitū ei⁹) in ma

et rubro) Qui transiit po-
 pulum suū post transitū ma-
 ris rubrū p desertū xl. ānis
 Qui percussit p filijs isrl (re-
 ges magnos: et occidit re-
 ges fortes. Seon regē amor-
 reor) Et og regem basā. Et
 dedit terrā eorū hereditatē)
 q̄tū in se fuit. Hereditatē) d-
 dit nō cuilz sz (isrl seruo suo)
 Hō hec oia nobis fecit. Qz)
 in delectiōe nra in q̄ eram⁹ d-
 iecti z p̄tempti sub seruitute
 egyptorū (memor fuit nri) li-
 berādo nos ab ea iūnicz nris
 Cōfitemi i sup illi. Qui dat
 escā oi) gñi hoiz corporalē q̄
 corpus pascit spūalē qua aīa
 viuit z nutritur. Cōfitemi-
 ni deo) qui est creator (celi:)
 z gubernator atqz prouisor.
 ¶ Sctūs iste sicut a laude in-
 choauit ita in laude term nris
 ait. Cōfitemini dño dño rū)
 quoniam misericordis eius.
 ¶ Argumentum.
 ¶ Psalm⁹. cxxxvi. i q̄ docz
 flere tū p incolatu pñis vite
 tum p dilatiōe celestis p̄rie.
 ¶ Introductio.
 ¶ P̄pheta in persona iu-
 storū in pro incolatu presen-

tis miserie ait.

vper flu-
 mia babilōis
 sup delectabi-
 liahui⁹ p̄fusibil
 mūdi quomare
 fluminū fluūt z reflūit illic
 sedimus z fleuim⁹) videntes
 miseriā in q̄ sum⁹ z (dū recoz-
 daremur) celestis p̄rie q̄ ē nra
 terra nre p̄missionis. Et qz
 flētes! sum⁹ iter hoies malos
 infructuosos z difficiles ad
 trahēdū ad rectū fidē q̄ sunt
 In m̄dio) babilōie. i. i pleni-
 tudine p̄fusiōis (suspendim⁹
 sub traxim⁹. s. (organa nra)
 i. scripturas diuinas vtriusqz
 testi z p̄missa dei annūciare
 ill' tāqz ab indignis ab his em̄
 porcis z canibus scripturas
 auertim⁹. Affligimur in sup
 Qz) i hoc babilonico mūdo
 pctōres mistri dmonū q̄ p̄bo
 z exēplo dduxerūt oliz nos i
 pcm̄ tētātes z irridētes in-
 rogauerūt cū n̄ cātarem⁹ z de-
 ducerem⁹ dies in hoc sc̄lo in
 gaudio sicut ipi z isrl illi Qui
 adduxerūt nos ad has mise-
 rias p̄ceperūt dicētes irridē-

Psalmus. cxxxvi.

tes (hymnū cātate nob; d cā
 tici) q̄ cātābāris in eccēlia ex
 q̄ vos dicitis hoc esse ad lau
 dez di. Ita illi dicū: s; nos
 r̄ndem? Quō cātābim? cāti
 cū dñi) existentes (in t̄ra alie
 na) vitūs dedita: vos n̄ nosci
 tis cupere nisi qđ fluit in t̄pe
 et̄na meditari ignoratis ple
 ni estis cupiditatib; mal; ta
 lib; n̄ obem; cātare nec amiz
 cias eor; habere uec incipia
 m; delectari in reb; sc̄i. **L**e
 ter; nō cātābim; vobis q; n̄
 petitis vt audiat̄ hmōi can
 tica syō s; vt irrideat; z blas
 phemetis vñ tacebim;. **V**ir
 tult; int; mala posit; ait. Si
 oblit; fuero) ac si dicat q̄
 malis vndiq; affligar z ab i
 p̄is opprobria z irrisiones pa
 tiar si tñ int; ista oblitus fuero
 (tui) celest; hierusalē vt illis
 p̄placere velit oblitiscat̄ me
 dextera tua. i. n̄ la meor; ope
 rū mētio ap̄ d̄u habeat̄. **A**d
 heres: lingua m̄a faucib; me
 is (vt oio mut; fiat (si) n̄ iugit̄
 memoria tua n̄ sef i corde mō
 ¶ **P**rophā p̄uersus ad dñz
 orat vt hostias p̄uat q̄si dice
 ret ego ita me hēo sed o dñe

Memor esto) vt p̄nias in fu
 turo iudicio malitiā istor; car
 naliū hoiz q̄ iust; aduersat̄ s̄
 cut esau iacob ē p̄secut; me
 mor esto (filior; edō qđ inter
 p̄tat̄ terrena z sāguinea. i. ho
 minū q̄ n̄ s; effūdūt sāguinez
 z nos in appetitū t̄renor; idu
 cere volūt z tūc dico memor
 esto (iōie hierusalē). i. iōie iu
 dicij qñ appebit claritas fide
 liū. **M**emor esto ydumeor; fi
 lior; edō q̄ dicūt n̄ n̄b; s; fas
 ct; focis suz siue ministr; cu
 piētes totalr euacuāt̄ oēz re
 ligiōez z sc̄ionā de eccēlia.
Et inanito exinanite). i. eua
 cuate euacuate q̄cqd iusticie
 q̄cqd s̄. titatis ē in ea p̄fūdite
 p̄fūdite eā (vsq; ad fūdamen
 tū) fidei qđ ē xp̄s p̄inat; **G**l
 li ita dicūt: sed **L**ōgregatio)
 malor; (filia) p̄fusiōis (mika)
 es in ip̄a exultatiōe z in ip̄a p̄
 sūptione tua (br̄s q̄ retribu
 et) penā tibi debitā p̄ malis
 q̄ fecisti nob; **Q**ui br̄s r̄tine
 bit (ciues tuos dum sūt puul
 ne vltari; creſcant (z allidet
 eos (ad petrā) xp̄s vt oino eo
 r; cupiditates dū tenere sunt
 moriāt̄ añq; in malicia obdu

rescant. ¶ Argumentum.

¶ Psalmus cxxxvii. i. q̄ nō est ad laudādū z exultādū dūz p liberatōe facta per xp̄m.

¶ Introductio.

Propheta i p̄sona viri iusti p liberatiōe sc̄tā per christū ait.

Confitebor

tibi p̄fessione lau-
dis z gr̄az actio-
nis (in toto cor-
de meo) cū oīb⁹ virib⁹ anime

mee (quoniam audisti verba
oris mei) qz. s. misisti filiū tuū
incarnari vt nos erueret de
p̄tate diaboli de q̄ ad te cla-
mam⁹ assidue in sp̄u angelo-
rū tibi assistētū psallā tibi
laudabo te sc̄os āgelos imi-
tandā (adorabo ad tē plū sc̄m
celestē. s. hierusalē dicitur tue
maiestatē z angeloz soci⁹ fa-
ct⁹ laudabo te. Laudabo te
sp̄). i. p̄p̄t̄ mīazt̄ v̄tates) fuit
mīa illi⁹ q̄ nullis n̄ris merit⁹
cedentib⁹ venire dignat⁹ est
ad nos redimendos (veritas
aūt dei fuit qz oīa q̄ p̄missit i
lege z p̄phetis adimpleuit in
euāgelio: laudabo dico qm̄
magnificasti xp̄z tuū sup oē
nomē qd̄ noīat i hoc sc̄lo z i

futuro. Et qz fecisti Ergo i
q̄cūqz t̄p̄e invocauero te ex-
audi me qd̄ si feceris multi-
plicabis in aīa mea v̄tutē) p̄
quā p̄ra mala i grauetia possis
resistere. Confitebor tibi z vti-
nā Confiteant tibi oēs reges
terre cognosce teste dēni z
dñz z saluatore oīm (qz iam
audierūt v̄ba). i. q̄ ore tuo p̄
filiū tuū obseruare p̄cepisti
qz i oēm terrā exiit son⁹ eoz
Confiteant dicovt ip̄i reges
positi. In v̄q̄ p̄ceptoz tuoz
(cātēt). i. annūciēt alijs dicē-
tes (qm̄ magna est gl̄ia dñi)
Et ver̄ magna est gl̄ia dñi
Qm̄ excelsus dñs) sup oēs
creaturas eminēs z incōpre-
hēnsibil̄ est maiestatz q̄ lz ita
excelsus sit (hūilia) tñ corda
hoīz respicit oculo mie sue vt
exaltet (z alta). i. supba cor-
da hoīm (a lōge cognoscit)
vt deprimat a lōge d̄z de⁹ su-
pbos cognoscere qz si appro-
pinq̄t illis p̄ gratiā lz potens
tia quos tñ p̄fecte videt. Et
qz iust⁹ p̄tigit tribulatio de⁹
adest adiutor eoz iō. Pro-
pheta i p̄sōa viri iusti ad deū
p̄uersus ait. Si ambulauero

Psalmus. cxxxviii.

in medio tribulationis huius
 scilicet qui per instat saltem diabolo
 (letificabis me) liberando me
 a persecutoribus meis et super iram ini-
 micorum meorum qui ex ira non ex me-
 merito meo inferunt mihi mala et
 tendentes operationes tuas eos forti-
 ter affligendo ne diuino liceat
 eis perterere me (et saluum me) fa-
 cies in felicitate eterna. Ego non
 retribuam inimicis meis: ego non
 me defendo quia non possum nec de-
 beo sed vindictam remitto domino.

Qui retribuere pro me) penam per-
 secutoribus meis et vir ipse iustus
 in omni pietate peccat pro inimicis
 ut fiat misericordia dicens o Domine misericordia
 tua permanet in eternum quia semper
 es paratus recipere recurrentes.
 ad ipsam opera manuum tuarum)
 id est ipsos homines qui dominus spem
 operum iustorum (ne despicias) quibus
 sunt pettores quia tu eos creasti.

Argumentum.

Psalmus. cxxxviii. id est qui mo-
 net a deo non esse fugiendum sed ad
 eum redeundum ab irato ad pla-
 catum. Introductio.

Gloria membrorum christi qui se-
 dentes persequentes peccata sua
 et surgunt iustificati gratia dei
 dicit ergo vir iustus.

Domine proba-
 si me et cognouisti
 si me. id est cognosce
 me fecisti tu co-
 gnouisti sessionem
 meam. id est qui humiliter patientiam habeo
 et prosequor peccata mea et resurrectione
 nem meam. id est qui iustificat per gratiam
 resurgo et in spe vite eterne eris-
 gor. Intellexisti cogitationes
 meas) ab eterno (et semitam meam
 id est occultum affectum) et funiculum
 id est iudicium et discretiorem quam
 ego habui in bonum et malum (inve-
 stigasti). id est perfecte nosti. Deus
 vias meas) omnia opera (prouidisti)
 ante esse in re) nam et scis quod non
 firmo sine veritate in lingua mea
 ne prouidisti omnes vias meas quia
 Ecce tu domine cognouisti omnia)
 que sunt et erunt et fuerunt) ostenduntur
 sit alijs abscondita) tu forma-
 si me) principaliter et posuisti super
 me manum tuam) proseruantes
 me in esse. Quibus) consideratis
 domine. Admirabilis est scientia tua)
 super graditur me non possum
 scire tua secreta: eleuata est:
 ut in profundis sapientie tue non pos-
 sum intrare dicit. Quo ibo)
 in tempore quod es spiritus) quod ubique
 est) quod plenus est mundus) (quo) a pro-

Psalmus. cxxxviii. Fo. clxxiii.

ua tua' fugiā) hoc. n. ē ipossi-
bile qz Si ascēdro in celū tu
illic es) p̄ refulgētā tue gl'ie
si descēdero ad infernū ades)
p̄ exercitiū tue iusticie: nulla
altitudo te altior. nullū p̄fun-
dū te p̄fundius: occidens et
oriens in tua p̄tinentē manu.
Certe fugere non possū qz ē
Si) hērem (penas) qb' possē
velocissime volare tāq̄z autcu-
la p̄nata z (diliculo) qm̄ va-
cua est z sic posses puenire ad
extrema maris remotus ab
hominib' n̄ fugiam a te. Et
enim illuc si volarem (man' tu
deducet me) quia sine te
trāsire non potero z me dedu-
ctū oportebit q̄z potentia tua
teneat aliter decidere est in
nihilum z sic non possū effu-
gere p̄nitiam tuam. Et cū vi-
derē q' euade n̄ possem fugiē-
do cogitavi si euadere possē
latendo Et dixi) ap̄d me p̄fe-
rēdo (forsitā tenebre p̄culca-
būt). i. abscondent (z) si (nox)
erit illūminatio mea in delictis
meis). i. p̄solatio mea qz libe-
re z audacter fruar oib' deli-
ctis i illis tenebris. Et oñdēs q'
nihil valuit cogitatio sua de

sic euadēdo ait Ad bñ cogita-
ui qm̄ q' sūt i tenebris nō ab-
scōdent a te qz nihil i eis exis-
tēs latet te vñ eā tibi manife-
sta sūt q' sūt in tenebris sicut
q' sūt in plena luce. Ad eā
videat a dō res in tenebris z
in luce p̄z. Qm̄ possedisti res
meas). i. interiores affe-
ctiōes i p̄tate tua hñs eas (su-
scipisti me) educēdo me tan-
q̄z tuū (de vtero m̄ris mee) in
q' tāq̄z i tenebris latebar z qz
dñe tāte potētie z sapie es q'
te fugere vel latere nō possūt
iō nō fugiā s; Confitebor ti-
bi p̄fessioe laudis z merito qz
tribit. i. mirabilr in p̄phensi-
bilis (magis es z ēt opa tua
sūt mirabilia sūt opa creatio-
nis qz d' nihilo mirabilia opa
recreatiōis qz d' p̄prio sāguis-
ne mirabilia opa iustificatio-
nis qz sine merito: mirabilia
sunt opera miraculorū tuorū
qz modoin solito mirabilia
opera glorificatiōis qz plena
ineffabili gaudio (z aia mea)
fide per te illuminata conabi-
tur valde q̄rum poterit ad
cognoscendus opa tua. Vox
ecclesie. Aia mea cognoces

Psalmus. cxxxviii.

qz non est occultatū os me
um a te). i. firmitas mea inte
rior q̄ est abscondita hoīb⁹
tibi nō q̄ oīa nosti: s; tu q̄ p̄fe
cisti eam vides q̄ frangi non
pōt occidi. n. p̄nt sc̄ti: sed fle
cti nequeūt (z substātia mea
est in inferiorib⁹ terre) i. in
carne fragili p̄sisto: et tñ os
non cedit malis. ¶ **Glor xpi**
Alíquos in corpore meo fe
cisti fortes vt ossa: z etiam.
Oculi) mie tue: z pietatis (vi
derunt) infundendo radios
gr̄e tue (imp̄fectū meū) .i. im
p̄fectos meos: qz etiā titu
bantes respicis vt petrū ne
pereāt: z in libro tuo) .i. me
quē dedisti formā iusticie ho
minib⁹ scribenē) .i. instruenē
(omnes) non mō p̄fecti sed
imp̄fecti: non ergo desperent
(dies) .i. apli (formabuntur)
in mea quo p̄fectionē gratie
suscipiēt z meo nominabitur
noīe (z nemo i eis) formabi
tū eē gr̄e: nec ab eis nomina
bit vt a petro petrini s; a xpo
vīr fideles xpi. ¶ **Glor xpi**
s; tñ Valde honorati sunt a
me amici tui de⁹) .s. apli q̄s
ad ap̄larū vocaui q̄b⁹ p̄tatem

miraculoꝝ dedi valde p̄forta
t⁹ est p̄ncipat⁹ eoz sc̄ti. n. sūt
p̄ncipes duces z pastores ec
clesie: q̄b⁹ dcm̄ est q̄cunq; li
gauerit: sup trā erūt ligata z
in celo. Merito p̄fortaui eos
qz ego non ali⁹. **D**innumera
bo eos) quos in fide genuerit
z ipsi credentes enūerāti (m̄
ticiplicābunt sup arenā) .i. sup
plebē iudaicam q̄ arene dure
sterili z in fructuosē p̄parā
z hec multiplicatio puenit ex
hoc q̄ (surrexi) a morte: et lz
surrectio p̄p̄a v̄tute sūt signū
diuinitat; tñ adhuc suz) oc
cult⁹ plurib⁹ (apud te) qz nō
est manifesta oīb⁹ mea p̄tās q̄
tandēt in iudicio erit omnib⁹
cognita. Sicut honorabiles
sunt michi amici tui de⁹: ita
inimici detestabiles: z ideo.
Cū occideris deus pctōres)
morte gehenne dicā: z ego ad
eos (viri sanguinū) .i. pctōrū
(declinate a me) qz ēt horreo
voavidere: illos n. quos tu vi
uificas ego viuifico et illos
occido quos tu occidis. **Nō**
declinate a me viri sanguinū
Qz dicitis in cogitatioē v̄
stra deridēdo bonos fideles

(accipiant) iusti p̄dicatores: & p̄lati (ciuitates suas). i. b̄na eterna q̄ tibi p̄mittunt̄ de r̄: soxie loquunt̄ q̄ p̄mittunt̄ di co (in vanitate). i. nō p̄tate sua falsitas opiniōis loq̄ntiū
Si oderis deus peccatores. **M**ōne) p̄cordas iusticie tue (q̄ te) corrigent̄ ē: & dānātem (oderāt oderā) certe sic & oī b̄ hoīb̄ deberent esse odiosi & p̄ inimicos tuos resoluē bar do loze interī / zelo iusticie p̄tra eos irat̄ q̄ te & no men tuū impugnabāt. **O**de rā) dico p̄fecto odio) sic nec p̄p̄vua oderim hoīes / nec p̄ p̄ter hoīes vitia dilexerim (& inimici facti sunt mihi). i. me odio habuerūt. **E**t qm̄ timeo qd̄ aliqd̄ lateat tibi displicibile. **P**roba me). i. p̄batum oñde p̄ aliq̄s tētatiōes & fac me scire ea q̄ latent in corde meo & fac me cognoscere (se mitas meas) facta & cogitata p̄ me. **E**t fac me videre si aliqua culpa in me est) faciādo aut p̄sentēdo aut negligēdo q̄ negligenda nō erant vt p̄ p̄niam emūder ab illa culpa (& deduc me ad yiam) q̄ de-

cit ad beatitudinē eternam.

Argumentum.

Psalm⁹. cxxxix. in q̄ moa net orare deū p̄tra mala sc̄li.

Introductio.

Propheta in persona ec clesie vel cuiuslibet iusti.

Ripe me do-

e mine ab hoīe malo non vno tñ s̄ a toto

gñe malorum & a p̄ncipe suo diabolo (& a viro iniquo eripe me) **Q**ui mali cogitauerūt iniquitates in corde p̄ me p̄ti nue (p̄stituebāt p̄la) sc̄ sinata & hereses p̄tra q̄ pugnarē **E**t oñdē s̄ q̄b̄ p̄l̄s p̄sequantur eccl̄iam ait. **A** cuerūt linguas .i. acutas & exq̄sitas iniss pa rauerūt sibi vñ possent trās fi gere corda hoīm simpliciūz audientiū sicut serpētes) per linguas virus mittētes qz ve nenosa & nociua erant verba eoz sicut morsus serpentis / nec mirū s̄ p̄ba eoz) erant ve nenata qz (sub labijs eoz). i. sub linguis eoz erat venenū .i. odiū & inuidia p̄tra eccl̄iaz (aspidū). i. incurabile qz ab eis nō pōt extrahi p̄ p̄dicato res dei sicut nec venenus ab

Psalmus. cxxxix.

aspice p̄ incantatores. Qui
 qz nō solū labijs s; opere p̄se
 quūt ait. Dñe Custodi me) d̄
 ptate diaboli z ministroꝝ eiꝝ
 (z ab hoībꝝ iniqs) q̄ st eiꝝ mē
 bus (eripe m̄) vt cessent ma
 la q̄ michi faciūt. Qui).i.
 hoies iniq̄ (cogitauerūt sup
 plantare).i. rei retahere (gref
 sus meos) avia dei z velut su
 pbi heretici q̄ d̄ se p̄sumūt las
 tent paraueūt (laq̄us).i. dece
 ptionē (michi) ne p̄ciperem z
 cauerē. Persequūt aut sup
 bi p̄dicu me latent z patent
 qz Funes).i. pctā sua p̄p̄a q̄
 michi suadet facere malū (ex
 tēdeūt in laq̄us) vt me trahe
 rēt ad faciendū stia z q̄ si pe
 dibꝝ laq̄um ita (scandaluz) in
 q̄ cespitarē per culpam z ca
 derē in gehennā (iuxta iter)
 vt faciliꝝ me capere possent
 si a rectitudie fido declinassē.
 Qui iustꝝ vidēs a se tot modꝝ
 impugnati et q̄ nullū aliud
 remediū erat sibi nisi clama
 re ad dñm z iō clamans ait.
 Dixi dñe) in quo solo p̄fido
 deꝝ meꝝ es tu cui libentꝝ fuio
 exaudi vocē de p̄catiōis mee
 vt me liberaes a p̄secutiōe ini

micoꝝ meo. Bñdixi deꝝ meꝝ
 es tu qz tu Dñe) ve dñe) es
 (vrꝝ salutis mee) dādo m̄ hi
 vires p̄seuerandi vt p̄seuerā
 do sim saluꝝ (obūbrasti) p̄er
 grām mentē meam meā p̄re
 gendo in pugna q̄ luctoz fo
 ris p̄ fictos z intꝝ p̄tra p̄cupi
 scētias z passiōes meas. Ex
 audi m̄ dñe) ē in hoc vt nō si
 nas me cadere in desideriu
 p̄rauū alicuiꝝ pcti vt locꝝ fia
 diabolo (cogitauerūt p̄tra m̄
 inimici mei mala s; tu dñe ne
 derelinq̄s me) subtrahendo
 gratiaz (ne) de me victo triū
 phēt z gaudeāt. De malis q̄
 supuenient inimicis suis ait.
 Caput circuitꝝ eoz q̄ mala
 cogitant p̄tra me. i. diabolꝝ qz
 sic nūq̄ recte in edit ita ma
 los ad rectā viā puenire non
 sinit s; in circuitu ambulat
 p̄det illos (z labor labioꝝ suo
 rū).i. mendacia z figmēta q̄
 cū labore inueniūt z fingunt
 inuoluēt eos morte et̄na. vñ
 seq̄t. Cadēt sup eos carbōes
 ignis infernalis et in misē
 rīs nō subsistent qz pena i fer
 nalis est in supportabil. Al
 li defendunt pctā sua labijs

Psalmus. cxl. Fo. clxxvi.

mēdactib⁹ s; Vir linguosus)
.i. q̄ amat mēdatia n̄ cauens
q̄d loquat̄ (n̄ diriget̄) in hac
vita ad bona opa viz iniustū
mala capiēt̄ i interitū suo qz
ego p̄ spūm sc̄m. Loguou)
q̄d tñ illi mali n̄ p̄ndent (qz)
tandē (faciet dñs iudiciū ino
pis .i. iusti q̄ esunt iusticia z
q̄: it s̄uando p̄ eo p̄tra malos
(z vindictā pauper) spū p̄fū
dendo eoz opp̄ssores. Sic
iudicabit̄ p̄ inuit̄ p̄tra iustos
Uerū n̄ iusti) q̄ liberati s̄t z
de inimicis vindicati nō sibi
attribuēt s; tibi dñe vñ (p̄fite
buntur) laudando z exultan
do z gratias agendo (nomini
tuo z habitabūt) p̄petualiter
recti in p̄sentia tua inexpli
cabili et̄ne visionis gaudio p̄
fruentes. ¶ Argumentum
¶ Psalmus. cxl. in quo do
cetur iust⁹ in suis afflictioni
bus ad dñm clamare.

¶ Introductio.

¶ Propheta in persona iu
sti malis circumdatus ait.

omine clama

ui ad te clamabo
(z cū clamauero ex
audi me z intēde voci de p̄ca

tionis mee) petitiōem meaz
adimplendo. Oratio mea) sic
a te exaudita z accepta tibi
(sicut incensum) q̄d tibi offer
rebat̄ i odorē suauitat; z opa
tio mea placebit tibi (sicut sa
crificiū) q̄d tibi in veteri lege
offerebat̄ in vespe q̄d tibi in
oīa pl⁹ placebat in figura sa
crificij q̄d immolando semet
ip̄m ad vesperam tibi obtulit
dñs n̄r ies⁹ x̄ps. Ecce dñe cla
mabo et̄ in t̄ alta. ¶ Done dñe
custodiā ori meo) vt n̄ peccē
stultis z incōgruis z ociosis lo
q̄ndo) s; oē q̄d loquar sit sc̄m
z dignū deo z ostiū) pone p̄s
nentie oib⁹ sensib⁹ vt muniat̄
tota mea dom⁹ z nō habeat
aduersari⁹ vñ igrediat̄ z dñe ē
Et si p̄tingat me peccasse ali
q̄d loquendo non loquendus
p̄cor. Nō) permittas cor me
um inclinari (in v̄ba malicie
vt p̄tinacit̄ z superbe defen
dam p̄cā mea excusationib⁹
falsis sicut solēt ip̄rudētes fa
cere q̄ fortune aut necessitatē
nature aut tēporis qualitatē
aut societati mala sua iputāe
cū iam z in p̄tate n̄ra sit pec
care vel n̄ peccare. et si hos

Psalmus. cxl.

feceris. Non ero vnus de illis
qui excusant sua peccata non
tamen cum minoribus / sed etiam. Non
conabor cum electis eorum .s. cum
potentioribus et maioribus ut per
eorum potentiam excusetur peccata
mea sicut ipsi faciunt. Non pro-
municabo cum istis malis pre-
tenses excusationes in peccatis sed
recipiam libenter correctiones
si Corripiet me iustus in misericordia
et increpabit me oleum autem pec-
catoris .s. falsa laus simula-
ta dilectio adulatoris non de-
lectabit mentem meam. Et ve-
re sic erit. Quia adhuc) futu-
rum est quod (oratio mea) qua oro
deum ut pervertantur placebit eis
cum auerterentur a peccatis et inci-
pient timere iudicium dei et si-
si qui contradicant ut eorum docto-
res et heretici non est cura dum
quam iuncti siue preparati doctri-
ne christi absorbetur et vincuntur
et in sua vanitate deficiunt quod
et si videant aliquid dicere / tamen
nichil sunt dicere eorum stulta-
n. sapientia eorum. Quia id quod de eis
erit dicit. Audient verba mea
quam fuerunt pro potentia ad
penetrandum corda et vera et
honestas. unde quod ad me venerunt

verbis meis vincuntur sunt de-
lectati sunt in eis et peruersi sunt
ad me profunt eis verba mea pro-
funt et mors mea et sanctorum
quod (sicut) cum crassitudo terre
erupta est super terram .i. cum
fimus est est diuisus super cam-
pos facit ipsos fructificare
sic cruore meo et sanctorum mar-
tyrum fecundatus est mundus.
Quia sequitur. Dissipata sunt ossa
martyrum meorum sed ex dissipati-
one ossium eorum summa utilitas ve-
nit mundo. unde tamen inde mun-
dus accepit pinguedinis ut inde
leges ecclesie latius pullularet
hec est mors sanctorum quod pre-
ceptibilis est seculo sed preciosa agric-
cole quod nouit ibi utilitatem et
uberem succum. unde creuit ecclesia
Dissipata sunt dico (ossa mar-
tyrum secundum infernum) .i. ad modum
reorum quod reputantur digni infer-
no sed quod ad redemtionem domine oculi
mei sunt directi sic ad protectionem
meam et quod (in te speravi) non pro-
mittas animam meam separari a
prospectu gratie tue quod quod sit de
corpore. Non proferas animam
meam dico . sed potius. Custodi
me a laqueo deceptionis quem
statuerunt michi spiritus malis

Psalmus. cxli. Fo. clxxvii.

gini & a manifestis perturbationibus iniquorum hominum operantium iniquitate. **De** quibus tua gratia custodies peccatores, aut ruentes de vitio in vitium. Cadent in retiaculum demonis siue iniquitatis ego aut cum talibus non ambulo nec associor in aliquo donec transeam in presentia ad requiem beatorum. **Argumentum.**

Psalmus. cxli. in quo mones nos ad orandum pro malis peccatis vite

Introductio.

Gloria christi ex parte assumpta te humanitatis.

Vox mea interiori non circumspicitur labiorum ad dominum preces clamant voce mea ad dominum deprecatorum assidue ad eum orans. Et adhuc effundo copiose in conspectu eius orationem meam lachrymis plenam et tribulationem meam ante ipsos pronuncio. In tanta angustia sum. Quod defecit in me spiritus meus et in tuam preces nostras (omnes semitas meas) id est omnes operationes (meas) interiores et exteriores. In via hac presentis vite quam ambulabam absconderunt aduer-

sari superbia quam mihi id est latente mortem. Ipsi quiescent mihi mortem inferre: et ego cum ees captus. Considerabam ad ponentem partem scilicet discipulorum qui relicto me fugerunt et non erat qui cognoscerent me esse deum in carne testatum: cum prius dixisset petrus in persona omnium discipulorum tu es christus filius dei vivit. **Perdit a me fuga** ego non fugi sed potius promisi me in mortem dari pro liberatione aliorum (et non est inuentus aliquis qui requirat vitam meam) ad salvandum eas. **Et idem. Clamaui ad te domine pater** (dixi tu es spes mea) spem meam in te posui cui est morti appropinquans propriam animam commendavi (positio mea) pro me in terra viventium. **Domine in quem spero.** **Intende ad deprecationem meam** quia valde afflictus sum ab impiis me perdere querentibus. **Sic quibus intende.** **Libera me a persecutoribus** me prope est quam prostrati super te prostrante in terram super me vitimana michi ingererent et in cruce suspenderent. **Libera me et Educ me de inferno** ubi anime fidelium a diabolo detinentur et custodiuntur non patiaris animam

Psalmus. cxlii.

In claustris infernalibus detinuerunt de mea liberatione laudem nomen tuum a me et ab aliis liberari pro me et necesse est ut educas: quoniam deus expectat iudicium liberatorum suorum (donec retribuas mihi) suscitando tertio die gloria resurrectionis que esse debet abiecte passionis retributio.

Argumentum
Psalmus. cxlii. in quo monet ad penitentiam et orationem.

Introductio. **Prophecia** in persona cuiuslibet penitentis

Domine exaudi orationem meam auribus clementie tue prope deprecationem meam in veritate tua et iusticia exaudi me qui penitentibus et se accusantibus indulges exaudi dico. Et non intres in iudicium cum servo tuo) ut secundum merita me iudices: ego misericordia indigeo: ego fugitivus ad te redeo: pacem quero: non enim in tres mecum in iudicium quia nec ego volo intrare tecum (quia) in tui propeatione nullus viventium aut homo aut angelus iustificabitur quia solus es in quo peccatum cadere non potest: in cuius prospectu erigam

astra non sunt munda. Precor ut non intres in iudicium cum servo tuo. Quia et inimicus meus) id est diabolus (persecutus est animam meam) et deperdit vitam meam ut terrenis inhereret. Conatus est et inimicus meus contra in se est. Collocare me in tenebris peccatorum sicut ceteros de peccatorum anxiosus est spiritus meus videns vicinitatem periculi et turbatum est cor meum quia ex me nesciebam quod hac captivitate possem exire. In tantis autem tribulationibus deperisus ad hoc remedium inveni. Quibus diebus antiquis in quibus aliis penitentibus misericordiam exhibuisti) meditatus in omnibus operibus tuis) ut in eis aliquam mihi pararem consolationem et in sanctis manuum tuarum que misericorditer fecisti) que meditatio ad spei erexit fiduciam: ut presumere poterem de tua pietate confidere quod de meis iniquitatibus desperare. Et non tamen meditabor sed et cum exhibitione bonorum operum. Quia anima mea ad te in desideratione levavit) et sicut terra sine aqua desiderat irrigari ut fructum faciat sic anima mea desiderat te deus suum. Propterea velociter exaudi me et debes facere non differas

q̄ p̄ defectū est (spūs me⁹)
 et miserere mei. Dñe exaudi
 me in hoc. s. vr Non auertas
 faciē tuā a me tāq̄ offensus
 me q̄ si auerit (si isero descē
 dētib⁹ i lacū) inferni. Nō auer
 tas faciez tuā in dico: s̄ poti⁹
 Audiatā fac mihi velocit sine
 tardatiōe (miaz tuaz q̄ in te
 speravi) n̄ in alio. Et notā
 fac mihi vias in q̄ ābulē) dux
 mihi sit p̄uitas tua: et gress⁹ mei
 tua gr̄a diriganť (q̄ ad te fon
 tē pietat⁹ (leuau) oēm p̄dē
 tic aie mee. Et ne spediā a
 via. Eripe m̄ de inimicis me
 is) diabolo et mēbzigei⁹ et hac
 fiducia peto: q̄ ad portū pie
 tat⁹ tue me ptuli fugiēs (do
 ce me tanq̄ ignaz tanq̄ im
 peritū et nihil d̄ sua p̄tute p̄su
 mentē (facere voluntatē tuā)
 et debes (q̄ de⁹ me⁹ es tu) cui⁹
 volūtatē sc̄ q̄ debeo in oib⁹
 Doce me dico q̄ d̄ vtioz facies
 q̄ Spūs tu⁹ bon⁹ deducet m̄
 p̄ semitā iusticie (in terras). i.
 viuētū quā soli recti posside
 būt p̄p̄t nomen tuū nō p̄p̄t
 mea merita (viuificabis me)
 vita gr̄e p̄ cui⁹ p̄tutē veniā ad
 vitam gl̄ie (in eq̄tate tua) viui

fica me q̄ est bonitat⁹ tue p̄de
 scentia: q̄ exigi cōtas tuave
 viuifices illū q̄ se tibi hūllas
 Quuificabis m̄ et Deduces
 de tribulatiōe) hui⁹ sc̄ li (aiam
 meam) qm̄ me de isto carcere
 exire iusseris vr in te sit q̄eta et
 leta (et in mia tua) n̄ i merito
 meo diabolū et ei⁹ sequaces
 Et hac pietatē mihi idulge
 nō q̄ iust⁹ s̄ q̄ seru⁹ tu⁹ sum
 ego. ¶ Argumentum.

¶ Psalm⁹. cxliii in quo mo
 net ad gr̄az actionez p̄ victo
 ctoria. ¶ Introductio.

¶ Prop̄hā n̄ i sole sc̄s d̄ vī
 ctoria s̄ hūllit gr̄as agēs dō
 in p̄sōa sui et cuius libz iusti pu
 gnāt et triūphāt diabolū et

Benedictus

dñs de⁹ q̄ docet
 man⁹ meas ad
 plū q̄ de p̄pe
 fit et me ei nesci
 tē p̄ gl̄ias p̄lari et digitos me
 os ad bellū q̄ de longe siue
 a remot⁹ fit. Vere bñdictus
 de⁹ me⁹ qm̄ ip̄e ē. Adia mes)
 q̄ nō solū miseret me: s̄ etiaz
 misericordē fecit (refugiū)
 a quo p̄stantiam meam sumis

Psalmus. cxlii.

infirmitas (susceptor) qz pugnanti michi p̄stans ne cadā (liberator) q̄ tribuit ne dimiscans vulnerer. **D** protector me⁹ ne ferar in quo (sp̄ au) in oib⁹ laborib⁹ z p̄elq̄s meis (q̄ subdit ppl̄z meū. s. rebel lē cupiditatem z motum carnaliū desiderioꝝ legimentis mee p̄ auxiliū gr̄e tue subditū fact: vt ratio dñeē i regno aie

¶ **P**roph̄a p̄siderans gen⁹ hūanum bñficās dī in dignū admirās ait. **D**ñe qđ ē hō) q̄ tāti pendz tanti existimas q̄ ignotu' isti ei). i. q̄ eī p̄ assūptā hūanitatē innotesceres diuinitatē q̄ per se vilissim⁹ erat (aut fili⁹ hoīs) qđ est q̄ (reputas eū). i. q̄ eū tāti facis z tāti p̄cū vt p̄ eo filiū tuū vnigēitū des iō dico qđ ē hō qz hō simil' vanitati fact⁹ est peccādo. i. alicui vane z cito trāsitu rei silis fact⁹ dicit qz creatus fuit in p̄fectiōe z stabilitate: z ita silis h̄itati s̄z violās obedientiā facit seipsū vanū mortalē transitoriū: vñ (dies) vite (ei⁹ sicut vmbra p̄tereūt). **D**ñe) ex quo non obstante q̄ homo similis factus sit vani

tati tua sapiētia dispo fuit redimere eū ouem errabūdas q̄ sanari nō p̄t nisi tuis humeris repositē precor (inclina) altitudinē maiestatis tue non locū mutādo defende: s̄z nostre hūanitatē formā sumēdo redimat hō qđ nisi inclinata diuinitate fieri nō pōt. (tan-ge montes). i. potentes z sap- bos hui⁹ vite gr̄a tuā iteri⁹ infūdendo (z fumigabūt) cre- bz̄ suspiriis z lachrimis sueꝝ pctōꝝ p̄pūctiōe cōmoti. **T**ā-ge montes z ēt Fulgura cor- ruscationē). i. ostende tue vir- tutis potentiā cerebz̄ (mira- culz̄ coruscādo (z dissipabz̄) seu dissolues p̄spiratiōes eoz (emitte) p̄ ap̄los tuos (sagit- tas tuas). i. v̄ba tua q̄ corda hoīm transfigūt (z turbabis eos) ad penitentiā. **D**einde p̄ph̄a aduentū xp̄i p̄cāf z ad p̄rem verbuz̄ p̄uertens ait vt hec fiāt **E**mitte) filiū tuū de sublimitate in qua est tecū: et induat carnē in qua visibilis appareat in mūdo (z eripe) d̄ ptāte diaboli (z libera me de aquis multis). i. de mūdatio- ne maloz z (de) ptāte filioꝝ

Psalmus. cxliii. Fo. clxxix.

q̄ de aduerso p̄re diabolo na
ti sūt. Nō eripe me ab eis qm̄
ip̄i sūt. Quoz os locutū est
supbiā iactāt se h̄re sciaz quo
ruz tñ scientia vana est: z opa
eoz opa (iniqtat̄) Eripe di-
co qđ si feceris De⁹ canticū
nouū cātabo tibi (.i. p̄ filij tui
incarnatiōe gratias agā z in
obkuatiōe decē p̄ceptoz leḡ
d̄seruiā (tibi psallā tibi gau-
debo tibi cātabo Cātabo tibi
ēt Qui das salutē) gr̄e regib⁹
.i. fidelib⁹ q̄ bñ regūt seiposq̄
redemisti dauid kuū tuū d̄ gla
dio goli ad maligno pessimo
idolatra de potestate diaboli
(eripe me) Et erue me d̄ ma
nu filioꝝ alienozuz) q̄ filij ec-
clesie nō sūt quozū os locutū
est vanitatē. s. q̄ in terrenz cō
sisteret nostra beatitudo z o-
pera (eozum) opera iniqtatis
¶ Propheta ea in qb⁹ mali
felicitatem ponūt enumerās
ait. Quozuz filij incolumes
sunt (sicut moue plantatiōes
(in iuuentute sua). Filie eozū
p̄posite z ornate) in capite z
in corpore auro et sericis (si-
cut (ornat̄ tēplū. Promptua-
ria) z cellaria (eoz) vbi repo

nunt victualia plena grano
vino z oleo z h̄mōi sup effū-
dentia (ex hoc in illd̄) Quoz
eoz fetose) plene fetib⁹ abū-
dātes in egressib⁹ suis boues
eoz crasse. Nō est ruina) nō
dico i muris ciuitat̄; s; nec
sepis nō est trāsit⁹) nec egres-
sus vñ possunt fugere q̄ deti-
nent captiui n̄ est timul⁹ nō
vlulat⁹ (nō clamor i plateis
eoz) s; q̄es z par. Qui nesciē-
tes z cupiditate terrenoz ex-
cecati. Beatū dixerūt popu-
luz cui hec sunt) putantes in
huiusmodi tp̄alib⁹ bonis cō-
sistere felicitatem nostram s;
isti grauit̄ errant qm̄ ille so-
lus (populus beatus est cui⁹
est dñs de⁹ eius) beatitudo
sua et eterna felicitas.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. cxliii. in q̄ mo-
net ad laudem dei.

¶ Introductio.

¶ Prophā in p̄sona eccle
laudem premittens teo ait.

Kaltabo te

e deus me⁹ rex) cō-
fitendo predicā-
do alijs dignitatē
tuā z bñdicā nomini tuo bñ-

3. iij.

Psalmus. cxiij.

dictiōe laudis & gratiarum actio-
nis (i scilicet). s. hic (et i scilicet). s. i
eternū q. n. hic n̄ incipit te lau-
dare: in futuro multo erit. Bñ
dicā dico hec in vita mea nō
semel. sed per singulos die-
es bñdicā tibi) qz singulis ho-
ris tuis bñficis viuimus (et
laudabo nomē tuū in sc̄m se-
culi) incessanter tibi gr̄as agē-
do. Merito laudādus est dñs
qz magnus dñs) magnus i essen-
tia magnus i p̄tate magnus i po-
tētia & laudabilis valde i opib⁹
& in bñficiū q̄ pfert suis fide-
lib⁹ q̄a magnitudinis ei⁹ nō
est finis est cū i p̄prehēnsibilis
cogitatione vñ qz magnus est
sine fine laudabilis est sine fi-
ne. Nō solū ego laudabo s̄
ois. Bñfatio laudabit opera
tua) vt pote altitudinem ces-
li: p̄funditatem abissi stellarū
multitudinē terre altitudinē
refluxū aquarū i petū ventoz
sapientiā hoīm: simplicitatē
angeloz) & potētiā tuā p̄nun-
ciabūt) dicētes q̄ magna po-
tētia dei soli⁹. Magnificētiā
glorie tue) ministri eloq̄ozū
tuozū (loquētur) p̄dicando &
laudando & magnificētiā sci-

tatis tue ēt loquentes dicentes
nō est fact⁹ vt est dñs) & mi-
rabilia) q̄ sup naturā opera-
ris) narrabūt) dicētes: mira-
bilis opera altissimi solius.
Letex. Virtutē tribiliū ius-
diciozū tuozū) metuendoz
q̄b⁹ ipsos punis dicent & (ma-
gnitudinem tuaz) cui⁹ nō est
finis) narrabūt) narrabūt at
cū talē esse laudabunt. Pre-
terea. Memorā abundantie
suauitatis tue) q̄ vocasti eos
ad tuam gr̄am deuoto corde
p̄ferent & narrabunt) & iusti-
tia) vel quam eis infundis ad
iustificationē vel q̄ sc̄dm me-
rita eis tribuz beatitudis glo-
riā) exultabūt) laudabūt sci-
tatē & potētiā dei & dignū est
qz Misericors) ē actu m̄ias ex-
hibēdo) & misericors) natura
in seipō aq̄ fluit misero) (pa-
tiēs) expectando tolerando
p̄ctōres vt p̄uertant) (multū
misericors) p̄ctā quātūcūqz
magna cōtūcūqz m̄tra p̄donā-
do) p̄e penitētib⁹ multū miseri-
cors ē largiēdo tā ineffabilē
mercedē suis fidelib⁹ miseri-
cors dico imo gr̄at⁹. Suauis
ē dñs vnuerfis qz oib⁹ crea-

Psalmus. cxliiii. Fo. dxxx.

turis dat esse qd est desidera-
tissimū scdm se vniuersa sua
uit disponit: suavis maxime
bonis gustatib⁹ q̄ suavis est
dñs ⁊ miserationes ei⁹ sup oia
bōa ei⁹) diffusio em̄ bonitatis
ei⁹ sup oēm spargit creature
vultū faciēs solē suū oriri su-
per bonos ⁊ malos vñ q̄cqd
creauit ppria inuasiōe guber-
nat ⁊ regit. Ergo Laudēt te
dñe oia opa) s̄m modū suū p
se si sūt creature rōnales si rō-
ne carēt sua vtilitate sua pul-
chritudine dādo materiā lau-
di laudatib⁹ te ⁊ sc̄ti tui). s.
⁊ hoies ⁊ āgeli tuā laudē cō-
celebrēt Laudēt te dico dicē-
tes ⁊ p̄dicātes. **Gl̄iam regni
tui. s. q̄ notant: ⁊ q̄ mirabilē**
qd̄ facis i regno tuo ⁊ dispo-
nis (⁊ potētā tuā) q̄ magna ē
qua regis: et ordinas supiora
⁊ inferiora: ⁊ oia in eis p̄teta
(w̄q̄nt. **Loq̄nt dico ad hoc
vtiq̄** **U**t notam faciāt fili⁹
hoim potētā tuā) ne p̄ igno-
rantā min⁹ te timeāt vel dili-
gāt serui tui ⁊ gloriā magni-
ficētis regni tui) qd̄. i. q̄ glo-
riosū ⁊ magnificū est regnū
tuū. **De cui⁹ regni magnitū**

dine ⁊ stabilitate ait **Regnū
tuū regnu⁹ oim sc̄lorū**) q̄ re-
gni tui nō erit finis oia em̄ se-
cula regni tui dñatione volū-
tur (⁊ dñatio tua ē oī ḡnatiōe
et ḡnatiōe) q̄ p̄tās tua p̄tās
et̄na ⁊ regnū tuū qd̄ nō corrū-
pēt. **Et ip̄e dñs ē laudād⁹** q̄
Fidelis) est in oib⁹ v̄bis suis
oia em̄ q̄ p̄ p̄phetas locutus
est adimpleuit: et qd̄cqd p̄misit
dedit (⁊ sanct⁹). i. irrep̄chē-
sibilis (in oib⁹ operib⁹) ⁊ v̄-
deat̄ a stultis quedāz inuiste
disponere. **Certe dñs sanct⁹**
est in omnib⁹ operibus suis:
q̄ **Alleuat oēs q̄ corruunt**)
in pct̄m ⁊ alleuari d̄siderant
ne in et̄na ruina mergant̄ ⁊
erigit oēs elisos) sanādo eos
lesos si penitere velūt hic. n.
est samaritan⁹ q̄ alligauit vul-
nera sauciati. **Quis em̄ tu dñe**
qui alleuas corruentes ⁊ eri-
gis elisos. **Oculi omn. ū in te**
sperant ⁊ tu das escas illoz)
siue sp̄ualem siue corporalē
nō tñ semp qñ peritur sed qñ
tu sapiens medic⁹ cognoueris
esse t̄ps oportunū (das es-
cam) dico et liberaliter: qm̄
Aperis magnū) benignitatis
3. n. q.

Psalmus. cxlv.

tue large dispensando beneficia tua (et ipse o[mn]i a[li]a) capax b[e]n[e]dictionis b[e]n[e]dictione puenienti ex tua largitate em[er]it est q[ui]c[un]q[ue] b[e]n[e]dictionis assequitur a[li]a vniuscuiusq[ue] fidel[is]. C[on]sequenter p[ro]ph[eta] laudans deum de iusticia ait. Iustus est et (dominus) i. n[on] sol[us] liberal[is] est in p[ro]uidendo s[ed] et iustus in disponendo iustus est (in o[mn]ib[us] dispositionib[us] et voluntatib[us] suis) c[um] ipse sit regula iusticie et veritatis (et sanctus si sol[us] in se sed et vult q[uo]d nos q[ui] sum[us] opa ei[us] sancti efficiamur dicens. sancti estote q[ui]a ego sanctus sum. B[e]n[e] apparet q[uo]d dominus et iustus et sanctus sit: q[ui]a p[ro]p[ter] hoc est propicius est o[mn]ibus inuocantibus eum in veritate). Inuocare deum in veritate est pia et immaculata intentio[n]e causa salutis a se ad deum clamare. Et vere p[ro]p[ter] est dominus q[ui]a. Voluntas atq[ue] iumentu[m] timore filiali q[ui] est annex[us] caritati (faciet) implebit si illi taceat (et deprecationem eor[um]) si sit pia et p[ro] se et perseverans exaudiet et saluos faciet eterna salute in nouissimo. B[e]n[e]dicens quomodo sit iustus de[us] i bonos et in malos ait

Custodit dominus o[mn]es diligentes se) tanq[ua]m grana in horreo et gemas in auro cuiusmodi sunt q[ui] dilectione[m] dei mundanis dilectionib[us] p[re]tulerunt et o[mn]es peccatores disperdet q[ui]a amor diuini obstinata voluntate sancti amores anteponunt. Et q[ui]a o[mn]ia ita se habent. Laudationes domini loquetur os meum) euidenter predicando et cantando et exemplo meo b[e]n[e]dicat o[mn]is caro). i. o[mn]is fideles domini et serui pueri et senes: omnes quidem laudare benedicere extollere atq[ue] predicare debemus: per quem viuimus per quem alimur ac sumus noi sancto eius) et hoc in p[re]senti et in futuro

Argumentum.

Psalmus. cxlv. in q[ui] monet ad laudem di. **Introductio**
Vir iustus exhortans se ad laudandum deum ait.

Mauda a[li]a
 ma domini cui aie
 r[ati]o[n]e ait lauda
 bo domini vita ma
 hic que ad mo

du[m] potero. s. tenuis et exilis q[ui]a
 p[ro]cis p[ro]mor s[ed] perfecte lauda
 bo cu[m] ei p[ro]fecte i herero i vita

Psalmus. cxlv. Fo. clxxi.

etna q̄ ē ſua vita) ⁊ psallā deo
meo (operando oīa ad hono-
rem. ei⁹) q̄ diu fuero) Et q̄a
laudari bñ de⁹ nō p̄t nisi po-
nēdo sp̄e in ip̄o solo ait. No-
lite p̄fidei in p̄ncipib⁹ specie
ponendo ī eis quāq̄ sint po-
tentes nolite confidere in i-
patoze nō in regib⁹ nō in p̄fe-
ctis n̄ iudicib⁹ sc̄li nec in fi-
lijs hoīz: q̄a mare tp̄alia sua
dent q̄ se ip̄os saluare nō p̄nt
nec alios bñ dico q̄ ī nullo ta-
liū (est sal⁹) qm̄. Exibit sp̄s
eius) de corpore suo cito ⁊ su-
bito quādo vult vel scit quo
sp̄itu exeunte corp⁹ reuer-
tet̄ in terrā suā) vñ cepit ori-
ginem (in die illa) mortis sue
(peribūt oēs cogitatiōes eo-
rū) q̄ in diuersos ambit⁹ secu-
li se extendebāt ¶ P̄roph̄a
p̄seq̄nter oñdēs d̄ quo sit p̄n-
cipalr̄ p̄fidendū ait. Beatus
cui⁹ de⁹) quē coluit (iacob est
adiutor ei⁹) ⁊ (spes ei⁹) nō in
p̄ncipib⁹: nō in filijs hominū
non in diuitijs seculi: sed in
dño fuit (q̄ fecit celū ⁊ terrā
⁊ oīa q̄ in eis sunt.) Et pro-
bans q̄ in solo deo sit p̄fiden-
dū inducit q̄ de⁹ sit iust⁹ di-

cēs ip̄e est Qui custodit v̄i-
tatē) in eternū: non em̄ menti-
ri pōt. Itē ip̄e facit iudiciū
iustū (iniuriā patientib⁹) eos
de iniuriantib⁹ vindicādo ip̄e
etiā (dat eicā) vtrāq̄z corpo-
ralē (esurientib⁹) supplendo
defectū eoz. Ip̄e soluit) et p̄
gratiaz (p̄peditos p̄ctōz: vin-
culis astrictos) ⁊ dñs illumē-
nat cecos). i. luce sue sapien-
tie ex insipientib⁹ facit sapiē-
tes. Ip̄e ē dñs erigit eli-
fos) siue claudos q̄s em̄ dia-
bol⁹ elidit dñs erigit (dñs di-
ligit iustos) q̄s locat in etna
bitudine. Ip̄e ē dñs custo-
dit aduenas) extra terrā na-
tiuitat⁹ eoz existentes (⁊ pu-
pillū ⁊ viduā) humano desti-
tutos auxilio suscipiet) sub
sua cura sp̄ali vt sp̄ent in deū
⁊ et q̄ h̄nt terrena: ⁊ non ī eis
p̄fidūt pupilli ⁊ vidue dei sūt
(⁊ vias). i. p̄cess⁹ in iniquoz
p̄seq̄ntiū has p̄sonas impo-
tētes dñs (dispdet) Tāta est
dei patiētia ⁊ iusticia o syon
o ecclia. Dñs quē reuereris
de⁹ quē credis: tuus quē dili-
gis (regnabit nō ad modicū
sicut reges mūdāi s̄ in etnū.

Psalmus. cxlvi.

Argumentus. **P**salmus. cxlvi. in quo moeretur ad laudandum deum. **I**ntroductio. **P**ropheta excitans ad laudandum dei ait

Audate do-

minu quoniam bonum est psallere ad gloriam et honorem maiesta-

tis eius psalmodia enim de laude dei deus bona quae dulcedinem habet aeternam et meretur vitam aeternam laudatio autem exhibenda deo deus esse iocunda ex deuotione aeterna facta deus esse decora vitae moribus speciosa quae non est in ore peccatorum quae bene canilene malis obsecravit moribus. **L**audandum est deus quoniam. **E**st edificans hierusalem celestem quam de viuis lapidibus extruit edificat autem sic quoniam dispersos fideles per orbem congregabit in vna fide spe et caritate ut de illis edificium electe forme tur. **I**psa etiam est. **Q**ui sanat contritos corde offerentes deo sacrificium cordis contritum condonando eis peccata et alligat apponendo sancta vulnera eorum quae scilicet faciunt penitentiam dedit consoludem quod fratrum erat. **I**psa etiam est. **Q**ui multitudinem stellarum in certo numero posuit et omnes

virtutes earum nomina nouit. **Q**uid plura. **R**egnum deus nostrum et magna pietas eius et sapientie eius non est numerus quoniam infinita et inprehensibilis. **I**psa est. **S**uscipiens in gloria mansuetos humilians autem peccatores superbos prius mansuetis usque ad terram mansuetudo enim ad celum vocat: superbia ad terram detrahit: angeli superbia corrunt: homines humiles ad celum vadunt. **Q**ui deus mansuetos in gloria suscipit. **P**rocedite domino in professione laudis. (psallite deo nostro) voce et bonorum operum resonantia. **E**t memorans propheta opera per quae potestas dei ostenditur dicit ipse est. **Q**ui operit celum nubi bus ad hoc quod parat terrae pluviam ut fecundetur ad terrae nascentium productionem. **Q**ui producit in montibus fenum et herbam sicuti hominum. **Q**ui dat iumentis escam ipsorum et pulis eorum clamantibus quoniam a parietibus antequam nigrescant nihil nutrimenti recipiunt tribuit vna alant scyroz e celi. **R**egnum autem diligit scilicet. **I**n equis confidentibus de

Psalmus. cxlvii. Fo. clxxii.

sua fortitudine) magis q̄ de deo (nō erit bñplacitū ei) nec in pedib⁹ p̄sidentib⁹ de robor suo magis q̄ de deo est bñplacitus ei qz h̄mōi homines supbi z fatui audaces sūt q̄s de⁹ odio hēt. Bñplacitus autē est domino sup timentes eū) qz per timorem peccatum expellitur quod displicet deo (z in eis qui sperant sup misericordia ei⁹) qz timor non valet sine spe venie.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. cxlvii. in quo monet ad laudem dei

¶ Introductio.

¶ Propheta exhortās hierusalem. i. sanctam ecclesiaz ad laudendum deum.

auda hierusa-

lez) celestis iā securas dñs (lauda deū tuū

syō) .i. sancta ecclesia q̄ p̄ fidē deus specularis in via. Lau- da dico h̄r̄l̄m̄ dominū secure Quā cōfortavit seras porta- rū tuarū) .i. vndiqz te sua p̄te ctōe munivit. clausula ei est ianua qz nēo erit vñd̄ doleas nemo intrat quē timcas non exit inde amic⁹ nō intrat illuc

alien⁹ sicut nūc i vltā p̄tē sic vñ sūt scādala (e bñdixit filiis tuis) quos olim pepisti omni moda bñdicitōe q̄ tam q̄escūt (in te) nō foris pegrinantur Bñdixit ille. Qui posuit fī nes tuos pacē) vt ex nulla p̄ te possis p̄cuti aut turbari z q̄cqd̄ in⁹ ē pace frui z in pa ce illa est saturitas z nullaz diligētis qz satiat te plenissi ma (ex adipe frumēti) .i. diu nitate xp̄i. Ip̄e ē. Qui emit tit h̄bū suū i carnē z h̄bū ca ro factū ē z habitauit in nobz (velocit̄ currit) .i. diffundit p̄ totū mūdū s̄mo p̄dicatōis (ei⁹) z tanta velocitate vt in breui t̄p̄e impleuerit mundū i v̄itatis cognitione. ¶ Pro phā loqns de bñficijs q̄tulit nobis aduent⁹ xp̄i circa p̄uer sionē pctōz ait. Qui) .i. sermo xp̄i (pat̄ niuē) .i. pctōrez frigidum z fragilem (sicut lanam) vt inde fiat vestis ca lida z pulcra p̄ grām q̄si dis ceret pctōres de fragilitate culpe p̄uertit ad calores gra tie z decorē Itēz s̄mo d̄i (ne bulā) .i. caliginem pcti (spar git) tollit z dissipat p̄ humili

Psalmus. cxlviii.

ratem penitentie q̄ significat̄
per cinerē. Itē **Q**uittit chri
stallū suū). i. induratos obsti
natos in pctis q̄s q̄dem p̄de
stinavit q̄ nō facile vt nix sol
uunt̄ mittit frustra panis. i. ta
les fecit vt pascant alios v̄bo
dei z p̄dicēt̄ v̄tatez quā p̄us
aī p̄uersionez impugnabant
sicut de paulo p̄tz mirabil̄ p̄
fecto artifex q̄ de niue facit
lanaz de nebula cinerem de
chrystallo panē refecit famē
licū sic gr̄a pctōzē: z seq̄t̄ aī
faciem frigus ei⁹ q̄s sustine
bit. i. nisi de⁹ soluerit chrystal
lū sicut niuē. i. hoiem indura
tū in pctis q̄s poterit sustine
re p̄niam frigus v̄tūoz z ob
stinationis ei⁹ q̄si diceret nul
lus: z si null⁹ possit sustinere
aī faciem frigus non t̄n̄ est
desperandū: qz **E**mittet̄ de⁹
pat̄ (v̄bū) filiū (suū) in carne
z v̄bo euangelice p̄dicatiōis
(liq̄faciet) z molliet obdu
rata corda pctōz. **E**t flante
spū sancto super ip̄os feruor
caritat̄ in v̄s corda p̄p̄toz
accendat̄ recordatione p̄teri
tozū criminū vt ex eoz oculis
erūpant flumina lachrymaz

rū (flauit spūs ei⁹) in iōz **Q**ui
annunciat̄) reuelationem de
x̄po de tribu iuda nascituro
p̄p̄lo israelitico de quo p̄ (ia
cob) erat nascitur⁹: z legē (et
iudicia sua p̄p̄lo (israel) **N**ō
fecit taliter omni nationi) si
cut p̄p̄lo israel de quo carnes
assumpsit: cui p̄phetas de
dit: cui p̄ seipsum verbū au
nunciavit: de quo p̄ncipales
apostolos elegit: z iudicia sua
manifestauit eis) qd̄ nō fecit
alqs. **A**rgumentum.

Psalmus. cxlviii. in quo
monet ad laudem dei.

Introductio.

Propheta hortans oēs
creaturas ad laudem dei in
cipit a superioribus dicens.

Laudate do

Laudate do
minū) creature ce
lestes (laud eū) q̄
estis (in excelsis throni dñi
tiones p̄ncipat⁹ ptates cher
rubin z seraphin laudate euz
omnes angeli ei⁹). i. vos ipsi
quos ip̄e mittit ad legatiōes
suas in mundū: z vos omnes
angeli nominati v̄tutes per
quos dñs fecit mirabiles effe
ctus q̄ in admirationem diui

ne ptatis et laudem eius inducunt homines: non ideo propheta inuitat angelos ad laudem dei quod aliqui cessent vel quod eo momento magis laudent: sed sic ammonendo ostendit affectum suum scilicet quod sibi est grata laus eorum. Consequentem monens ad laudem celestes creaturas corporeas ait. Laudate eum sol et luna laudate omnes stelle et omnia lucetia in celo quod eo dominus laudat deum quod ex sua pulchritudine et virtute inducunt homines ad laudandum deum. Laudate eum celi celorum. id est celus empireum quod est super omnes celos. Dicit autem in populi celi propter diversas mansiones que in eo esse dicuntur iuxta illud: in domo patris mei mansiones multe sunt (et aqua super celos sunt). id est celus crystallinum quod dicitur aqueum propter similitudinem cum aqua in diaphanitate laudent nomen domini. id est materia sit nobis laudandi deum. Laudus dico in primo. Quod verbo domini omnia consistunt que creata sunt in celo et in terra: et quod in se velle suum et facere nichil distat ait. Quod ipse dixit. id est. Verbo genuit (et) per ipsum (facta sunt) ipse man-

davit) verbo suo (et creata sunt) Item dico laudate eum que dicta sunt. quod Statuit ea) per mansuram (in eternum) quo ad substantiam hinc mutabuntur quo ad qualitates que b) statuit cursum siue motum et influentias: et nunquam preteribunt ordinem eis temporis positum. Et inuitans ad laudem dei creaturas inferiores incipiens a creaturis irrationalibus ait. Laudate dominum) vos creature que estis de terra dracones) et omnia genera monstrorum animalium (et abyssi). id est. profunditates aquarum latentium et maria omnia. Laudus ignis grandis nix glacies et venti) per ceteras in mari que omnia faciunt illud ad quod ex diuina dispositione sunt ordinata. Laudate montes et omnes colles ligna fructifera et omnes cedri. Laudus bestie et vniuersa pecora serpentes volucres et) omnia volatilia per aerem. ¶ Et inuitans propheta creaturas rationales ad laudandum incipiens a maioribus ait. Laudate reges terre) dominus (et omnes populi) sicut principes (et omnes iudices terre) Jus

Psalmus. cxlix.

uenes & iuvenes senescū iuui
orū laudāt nomē dñi qz exal
tatū est nomen ei⁹) oīs ptās
oīs etas oīs sex⁹ laudent no
men dñi nri saluatoris cui p̄
dedit nomen qd̄ est sup oē no
men. Ad p̄ singula. **C**ōfessio
) laudis dei est (sup celū &
terrā) qz oēs creature t̄ ce
lestes q̄ terrestres dñi eū lau
dare: est et sup eas: qz maior
est & superior oī laude earū: tū
et laudand⁹ est: qz (exaltauit
de⁹) p̄r̄ cornu ppli sui) .i. xp̄s
ppli sui redemptorē q̄ d̄r̄ cor
nu qz superior est toto corpe
& per excellētiā durior carne
p̄ iudiciā: mollior ore p̄ miāz
exaltauit qd̄ in sua passiōe qz
p̄ eā mūdū de captiuitate re
demit: exaltauit in resurrecti
one in q̄ ei⁹ corp⁹ surrexit gli
osum: exaltauit in ascensione
in q̄ t̄m̄ ascēditq̄ sedet ad dex
teram p̄ris. **Hymn⁹**) .i. laus
cū cantico fiet deo (ab oīb⁹
scis ei⁹) p̄peruo: sc̄tis dico. s.
filijs israel. .i. fidelib⁹ xp̄ianis
q̄ p̄ illas fidem p̄ quā abrahā
placuit deo isrl̄ite facti s̄t. .i.
vidētes deū filijs isrl̄ (pplō) fi
de & caritate appropinquāti

sibi. **C** Argumentum.

C Psalm⁹. cxlix. in q̄ mōet
ad laudē dei. **I**ntroductio.

C Propheta exhortās fide
les ad nouum canticum ait.

Cantate do
mino canticū no
uū) de opib⁹ noui
ter factis in t̄p̄e gr̄e. s. q̄ ma
fuit iugo q̄ de⁹ hō fact⁹ sit et
q̄ reparat⁹ sit mūd⁹ per pas
sionē filij ei⁹. **I**tez de nouis
inādat⁹ ut dilectiōe inimicorū
de nouis p̄silijs ut de abiecti
one t̄p̄aliū de nouis p̄missis
ut d̄ adoptiōe celestiuū bonorū
(laus ei⁹) .i. em̄ grata ē q̄ i
ecclesia catholica & a scis fit.
Cantate dico in ecclesia. & **L**e
tet⁹) ppl̄s xp̄ian⁹ spe interiori
cordis leticia in eo q̄ fecit eū
in esse nate: & in esse gr̄e: & ec
clesie fidelū exultent in t̄p̄o
rege suo: & sacerdote. **L**au
dent nomen ei⁹ in choro) .i.
in p̄cordia morū & unitate ca
ritat⁹ (in tympano) .i. in mor
tificatiōe carnis (& p̄ salterio
psallant ei) .i. ope p̄pleat⁹ qd̄
voce cantat. **P**sallite & can
tate. **O** & bñplacitū est dño
in pplō suo, bñplacitū est cū

Psalmus. cl. Fo. clxxxiii.

puertit auersum cū iuuat pu-
gnantē coronat uincentē (z
exaltabit mansuetos in salu-
tem eternam. Quā seq̄t. Ex-
ultabūt sancti in glia) qz scā
resurrectiōe n̄ uī in aīa s̄ in
corpore ēt erūt gl̄iosi z qz tūc
adimplet̄ erit oīs appetitus
eorz (letabunt) in p̄scientiis
(suis) siue in celestib⁹ mansi-
onib⁹ distribut; eis s̄ grad⁹
beatitudis eoz. Exultabūt
sancti) dico hoc inō: qz Ex-
ultatiōes .i. laudes dei cū ex-
ultatione facte erūt (in cord̄
eorz) z in uis de oīb⁹ p̄fecti-
b⁹ suis attribuentes ei q̄cqd
boni gl̄ie z honoris h̄nt d̄ p̄fe-
ctis uiris subdit (gladiū) scin-
dentes ex utraq; pte. .i. pote-
stas iudicandi d̄ malis d̄ qb⁹
capiet vindicta in manibus
eorz. Ad qd erūt gladiū in ma-
nib⁹ eoz. Ad faciendam vin-
dictam in nationib⁹). .s. i illis
q̄ legem nō habuerūt (z incre-
patōes in pplis) in illis q̄ ma-
le lege uī s̄t. Et Ad alligan-
dū reges eoz) reges terre i-
pios (in p̄pedib⁹) in eternis
penis ex quo nullo mō potu-
erunt se ex soluere (z nobiles

eorz) de oīb⁹ in manib⁹ fers
reis) qz punient man⁹ eoz q̄
b⁹ in p̄nitiua malū z in iustis-
cias inculerunt. Quid singu-
la enunerē ad hoc gladios
sancti habebūt i manib⁹. Et
faciāt in regib⁹ z pplis (iudī-
ciū) nō qd cūq; s̄ p̄scriptū in
p̄ntia dei approbatum ab an-
gelis z in plurib⁹ sacre scri-
pture locis memoratus glia
hec est omnib⁹ sanctis ei⁹ p̄-
fectis q̄ p̄ x̄po oīa terrena re-
liq̄runt ecce q̄ta glia z gau-
dium tunc erūt qm̄ pauperes
q̄ hic erant derisi habebunt
p̄tātē iudicandi in superbos
¶ Argumentum.

¶ Psalmus. cl. in quo mo-
net ad laudem dei p̄p̄t bene-
ficiū glorificationis.

¶ Introductio.

¶ Prop̄hā inuitās ad lau-
dandū deū in sanctis iam in
celesti hierusalē recept; ait.

laudate domi-

num in sanctis ei⁹)

.i. in p̄sideratiōe san-

**ctorz quos ip̄e misericordiā
iustificauit z mirabiliter re-
munerauit (laudate) ēt in p̄si-
deratione firmamētī p̄ntis**

Psalmus. cl.

ei⁹). i. p. eo q^o mortē ipm cum auctore suo neq^ossimo potē- tie sue virtute vicit: z creden- tes ad celū pduxit. Laud^o euz in virtutib⁹ ei⁹). i. p. glia ange- licis virtutib⁹ data q^o st ei⁹ crea- tiōe quo ad naturā: z p^ofirma- tiōe quo ad gratias (laudate dñz fm multitudinē magni- tudinis ei⁹). i. fz gliaz magnā quā extendit ad multitudinē electoz ex diuersis partib⁹ mū- di vel laudantē deū sine fine sicut magnitudinis ei⁹ nō est finis ¶ Prop^ohā quō sit de⁹ laudand⁹ p similitudines mi- litas oñdit dicens. Laudate eum in sono tube) laudate eū in psalterio z cythara) tu- ba pcrepat regi: psalteriū ca- nat deo cythara cū reliq^o in- strumentis canat spōso: lau- date eū in sono tube: qz vos in bello vincere fecit pterēte dño sathā sub pedib⁹ vestris laudate eū psalterio: qz vos implerē legem pstiterat: lau-

date in cythara: qz carnē ve- stram viuificauit. Laudate eū in tympano) qz mortificatū corp⁹ vestr⁹ in immortalitate donauit (z i choro) qz cordis angelicis vos associauit (z in cordis et organo) qz per ci- bo z abstinentiā retortis vis- scerib⁹ p^ocupiscentie z vitūs carnalib⁹ digni inuenti estis regno dei ad p^ocinendas diui- nas laudes. Laudate eum in cymbalis bñsonantib⁹ in cim- balis iubilatiōis) eo q^o corru- ptioe carnis sanguinisq^o des- pulsa p^oformati ad ymagines creatoris omni plenitudine spēi p^opleta fulgent sicut sol in regno dei. ¶ Et qz illa in- strumenta vult p^ophā spūalr⁹ intelligi qz talia instrumenta in celesti patria nō hñt locū sz ad designandū magnitudi- nem diuine locūditat⁹ inter- ponunt p^ocludens ait (omnis spirit⁹ siue angelic⁹ siue hu- manus (laudet dñm.)

¶ Explicít laudabilis p^opēdiosa ac putilis expositio super psalterium dñi. d. Johānis hyspani de turre cremata de ordi- ne predicatorum Cardinalis tituli sancti Sixti.

T

P

BIBLI

Dep

Núm

TURRE
cremata
IN
Psalterium

TOLEDO

BIBLIOTECA PÚBLICA

Dep. **ROS**

Núm. **1071**